Pr. Al. Stănciulescu-Bârda

SCRISOARE PASTORALĂ
X

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda

SCRISOARE
P A S T O R A L Ă
Vol. X

Bârda
Editura „Cuget Românesc”
2019

Prefață

Cu ajutorul lui Dumnezeu, am ajuns la numărul 400 al „*Scrisorii pastorale*”, respectiv la volumul al X-lea din această serie. Privind în urmă, regret că nu am putut să scot ace*astă „publica*ție” chiar din primii ani de preoție. Nu a fost vorba de lene sau neglijență, ci de imposibilitatea de a multiplica un text și a-l transmite semenilor. Deținătorii de mașini de scris erau supravegheați cu atenție, se dădeau probe de scris, puteai fi identificat cu ușurință, în cazul în care ai fi multiplicat și difuzat un material fără „BT”-ul(bun de tipar) al cenzurii. Doar parohiile românești din străinătate aveau dreptul la o publicație proprie. Și acolo intervenea cenzura, fiindcă majoritatea materialelor ajungeau prin serviciul de relații externe al Patriarhiei. Autorii din țară acolo trimiteau articolele lor și acel serviciu le repartiza pe unele dintre ele la care publicații parohiale socotea potrivit, după ce le cerceta cu atenție. E posibil ca și acele materiale, înainte de a fi trimise în străinătate, să fi trecut pe la Departamentul Cultelor ca să primească viza. Cu mult jind privam reviste foarte reușite, precum „Candela” de la Stockholm(Suedia), „Almanahul” de la Viena, „Mărturie Ortodoxă” din Olanda, „Strana românească” de la Madrid, „Lumină Lină”(New-York) și altele, pe care le găseam în bibliotecile din București. La unele am colaborat. Unii preoți care editau astfel de reviste mi-au rămas prieteni de-o viață. Mă gândesc, în primul rând, la Părintele Prot. Dr. Ioan Dură de la Bruxelles și la Părintele Prof. Dr. Teodor Damian de la New York. Atât de mult îmi doream o revistă a parohiei mele asemănătoare acelora!

După Revoluție, euforia libertății a descătușat energii necunoscute. Au început tipăriturile de tot felul, au apărut

solicitări nenumărate din țară și din străinătate. Broșuri, pliante și cărți am început să tipăresc și să difuzez în țară și străinătate. S-au înmulțit drumurile pe la diverse tipografii(Tr. Severin, Craiova, Deva etc.), s-au înmulțit clienții, abonații din țară și din străinătate. În fiecare săptămână, timp de treizeci de ani, au plecat de la Bârda zeci și zeci de colete spre toate colțurile țării și spre multe țări, precum Italia, Spania, Belgia, Grecia, Cipru, SUA, Canada, Franța, Germania și altele. Am avut permanent conștiința că în felul acesta, răspândind lucrări de învățătură creștină-ortodoxă și de cultură românească, îmi fac datoria față de Biserică și față de Țară, pe de o parte, față de parohia mea și față de enoriașii mei, pe de altă parte. Am încercat să scot o revistă, ,,Cuget Românesc", din care au apărut vreo trei numere și s-a bucurat de aprecieri din partea multor oameni de cultură. N-am putut s-o mențin în viață din felurite motive. Simțeam nevoia însă de o publicație simplă, ieftină, pe care s-o distribui gratuit tuturor familiilor din parohie, cât și altora, din afara parohiei. Nu aveam tipar propriu, iar prețurile la tipografii erau destul de pipărate, ba chiar creșteau de la o lună la alta, așa încât nu-mi puteam permite să suport prețuri așa de mari.

Apariția calculatoarelor și imprimatelor, răspândirea lor în masă, au fost elemente care m-au determinat să trec la acțiune. Am conceput ,,scrisorile" așa cum am crezut eu că e mai bine și mai de folos enoriașilor mei. Le-am vorbit pe limba lor, la nivelul lor, ferindu-mă de neologisme și cuvinte greu de înțeles pentru omul de la țară. Am ales teme de interes, atât din domeniul teologic, cât și la alte domenii. Am introdus cât mai multe știri din viața parohiei. Am găsit un grup de enoriași devotați, care s-au oferit să ducă aceste ,,scrisori" din poartă-n poartă. O altă parte din ,,scrisoare" am trimis-o prin poștă sau pe e-mail credincioșilor din afara parohiei, din țară și din străinătate, care ajutaseră parohia într-un fel sau altul, sau, pur și simplu, au cerut s-o primească. Totul era gratuit și lucrul acesta a contribuit la popularitatea ei. Încă de la primele

numere am observat că „scrisorile” au devenit interesante pentru tot mai mulți enoriași. Unii apreciau anumite materiale, alții apreciau „publicația” la modul general. Aceasta m-a încurajat. S-a ivit o fericită relație cu un om de suflet, Artur Silvestri, patronul mai multor publicații on-line, care a preluat imediat număr de număr din „scrisoare pastorală” în revistele sale. Lucrul acesta a fost de un mare folos, fiindcă, practic, „Scrisoarea pastorală” a fost scoasă în lume, a depășit granițele parohiei cu mult mai mult decât până atunci. În publicațiile Asociației Române pentru Patrimoniu au fost postate zeci și zeci de numere din „Scrisoarea pastorală”, care s-au constituit într-o adevărată arhivă. Din păcate, la scurtă vreme, patriotul și omul de cultură Artur Silvestri ne-a părăsit, iar publicațiile sale s-au închis.

Au apărut alte publicații on-line, din țară și din străinătate, care au preluat „Scrisoarea pastorală” parțial sau total în paginile lor. Lucrurile acestea m-au încurajat și m-au obligat în același timp. M-am străduit cu fiecare număr să ridic tot mai mult ștacheta calității. Tirajul „Scrisorii pastorale” pe hârtie s-a ridicat, ușor-ușor, până la 1.000 exemplare, iar prin poșta on-line a fost trimisă la câteva sute de destinatari. A fost postată pe facebook, pe linkedin și cititorii s-au înmulțit de la lună la lună.

Am ajuns repede la concluzia că e păcat să se piardă atâta muncă și atâta informație. Cele șase pagini în format A4 aveau „viața” lor de câteva zile, după care dispăreau. Trebuia făcut ceva care să le prelungească existența. Și atunci am găsit o soluție: cartea. Am adunat câte 40 de numere din „Scrisoare pastorală” și le-am pregătit pentru tipar sub formă de volum. Până în prezent iată că au apărut zece asemenea volume. Ele au fost răspândite de-a lungul timpului în țară și străinătate, la cititori particulari, la biblioteci publice.

În permanență, când am redactat „Scrisoarea pastorală”, ori când am răspândit-o, am avut conștiința că nu facem decât

ceea ce ne revine ca datorie profesională, ca o prelungire a activității pastorale, ca o împlinire a misiunii de preot de a răspândi învățătura creștină. În acest sens, recomandăm călduros tuturor confraților să încerce să recurgă la instrumente similare pentru a-și împlini misiunea de preoți. Oricum, dă rezultate mulțumitoare.

Mulțumim lui Dumnezeu pentru puterea ce ne-a dat-o de a realiza cele 400 numere ale ,,Scrisorii pastorale". Vă mulțumim dumneavoastră, cititorii și enoriașii parohiei noastre, căci fără dumneavoastră ,,scrisoarea" n-ar fi apărut, nu și-ar fi găsit rostul. Mulțumim enoriașilor care s-au ostenit de-a lungul anilor să ducă din poartă-n poartă ,,scrisoarea" fiecăruia, fie că a fost ploaie, ninsoare, cald, frig, fie că au avut timp, fie că nu au avut. Mulțumim redacțiilor unor reviste de prestigiu din țară și din străinătate, precum ,,Națiunea"(București), ,,Bibliotheca Septentrionalis"(Baia Mare), ,,Observatorul"(Toronto-Canada), ,,Omniscop"(Craiova), ,,Clipa"(Philadephia-SUA), ,,Logos și Agape"(Timișoara) și altele, care au preluat în întregime sau parțial ,,Scrisoarea pastorală". Dumnezeu să le răsplătească, fiindcă, prin osteneala lor, au făcut și dânșii un mic apostolat pentru Domnul Hristos. Dumnezeu să le răsplătească!

Sperăm să ducem mai departe ,,Scrisoarea pastorală" cât ne va mai răbda Dumnezeu pe această lume, sau cât ne vor mai permite autoritățile s-o facem. Doamne ajută!

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi

<u>Anul XVI(2017), nr. 361(1 –15 Noiembrie)</u>

Dragii mei enoriași!

Asemănarea cu Dumnezeu

În prima carte a Bibliei, **Facerea,** se vorbește despre creația lumii în general și a omului în special. Dumnezeu a vrut să-l creeze pe om „*după chipul și asemănarea noastră*". În prima fază l-a creat însă „*după chipul Său",* adică i-a dat suflet. Înainte de a-i da și „*asemănarea*", l-a pus la încercare, la examenul ascultării, examen pe care omul nu l-a trecut. Drept urmare, nu i-a mai dat și „*asemănarea*", ci aceasta a rămas ca o aspirație, ca un ideal pentru om. Despre aceasta aș vrea să vă vorbesc acum.

„*Chipul lui Dumnezeu"* în om este sufletul. Omul este singura viețuitoare de pe pământ, care deține această comoară. Sufletul este spiritual și nemuritor. El nu intră sub percepția simțurilor noastre trupești, dar îi putem vedea formele sale de manifestare: rațiunea, voința și sentimentele. Datorită sufletului, omul este superior tuturor viețuitoarelor de pe pământ. Datorită sufletului, omul este capabil de creație și progres. Datorită sufletului, el este creatorul culturii și civilizației, stăpânește pământul, cunoaște o bună parte din tainele lumii înconjurătoare, vagabondează printre stele. Datorită sufletului, moartea nu mai are putere asupra omului în

întregimea lui, ci devine o poartă de trecere dintr-o lume în altă lume. Datorită sufletului, omul este nemuritor.

„Asemănarea" cu Dumnezeu a rămas, așa cum am spus, o aspirație, un ideal, un obiectiv pentru om în lumea aceasta. Ea înseamnă sfințenia, desăvârșirea, veșnicia. Ea este câștigată de om prin eforturi personale unite cu harul sau energia lui Dumnezeu. Este posibilă? Sigur că da! Este la îndemâna oricui? Da, dar nu oricine se învrednicește s-o câștige, s-o cucerească. Dumnezeu nu obligă pe nimeni să-i semene; nu obligă pe nimeni să intre în rai; nu oprește pe nimeni să intre în iad. Fiecare are dreptul și libertatea să aleagă unde se duce și ce să facă. Voia liberă a omului și Dumnezeu o respectă. Ca să înțelegem mai bine, putem să facem o paralelă: preotul îi învață pe credincioși cuvântul Evangheliei și preceptele moralei creștine. Nu obligă, însă, pe nimeni să vină la biserică; nu oprește pe nimeni să se ducă la cârciumă! Fiecare decide cu privire la viața și comportarea sa!

Dacă cineva vrea să atingă această performanță extraordinară a vieții creștine de a fi „asemenea" cu Dumnezeu, trebuie s-o pornească de la „alfabetul" vieții religios-morale. El trebuie să creadă numai în Dumnezeu, creatorul și conducătorul lumii, sfințitorul și dătătorul de viață, mântuitorul și judecătorul lumii. Banul, averea și plăcerea capătă valoare minoră pentru el, sunt mijloace de existență, ci nu ideal de viață. Omul acela nu se duce la vrăjitoare și fermecătoare, nu se ia după horoscoape, nu cochetează cu cei de alte religii, nu se duce la adunările sectarilor. Omul acela nu face din ban, din minge, din alcool, din tutun, din droguri, din vile, din mașini și alte bunuri lumești aspirația și bucuria vieții lui. El Îl are pe Dumnezeu în sufletul lui și-I este de ajuns. Omul acela nu înjură și nu drăcuie de cele sfinte: de Dumnezeu, de Hristos, de biserică, de cruce, de grijanie, de icoană și altele asemenea. Nu dăruiește celui rău nimic din cele din cer și cele de pe pământ. Întâi gândește și apoi vorbește. E

conștient că pe unde-i iese cuvântul îi iese și sufletul și de aceea este foarte atent la ce vorbește. Trăncăneala, bârfa, glumele deșănțate, pârâciunile n-au ce căuta în gura lui. El socotește că dacă vorbește cu Dumnezeu îi este de ajuns. El rostește în gândul lui sau în șoaptă o rugăciune, fiind conștient că nimic nu-i este mai de preț decât vorbirea cu Dumnezeu. Pentru omul acela sărbătorile sunt zile sfinte, popasuri în care se poate apropia mai mult de Dumnezeu. Se pregătește cu grijă, sufletește și trupește, se duce la biserică, participă la slujbă, urmărește cu atenție rugăciunile și cântările rostite acolo, se spovedește, se împărtășește cât mai des.

Omul acela își iubește părinții și-i ajută. Niciodată nu se va auzi că i-a bătut, că i-a alungat din casă, că nu le-a dat să mănânce, că i-a ținut în frig, că nu-i iubește și nu-i respectă. Omul acela nu face rău nimănui: nu ucide, nu bate, nu înjură, nu invidiază, nu bârfește, nu pârăște, nu blestemă, nu se judecă prin tribunale. Dacă cineva îi face rău, el îi face bine. Dacă cineva îl înjură sau îl bate, el se roagă pentru acela. Răspunde la ură cu iubire, la încrâncenare cu iertare, răspunde la invidie cu dărnicie, la nedreptate cu răbdare. Știe că acolo, sus, este un Judecător Suprem, care le știe pe toate și le judecă după a Sa dreptate. Nu-și aruncă pruncii la tomberon, ci-i primește ca pe darurile ce Dumnezeu le-a făcut familiei sale. Se îngrijește de educația copiilor săi în spiritul învățăturii creștine. Nu-și distruge trupul cu tot felul de otrăvuri, precum alcoolul, tutunul, drogurile și altele asemenea. Omul acela e în stare să moară de foame decât să fure o bucată de pâine de la cineva. Se mulțumește cu strictul necesar, cu o căsuță modestă, merge cu autobuzul sau pe jos, se lipsește de multe plăceri ale lumii acesteia, dar este atent ca nu cumva să vatăme cu ceva pe semenul său, să-l lipsească de un bun sau un drept. Omul acela știe să se înfrâneze, să-și stăpânească pornirile de tot felul ale poftelor trupului. El își are familia sa și își vede de ea, nu sparge casa altuia. Nu jură niciodată pe strâmb împotriva

semenului său prin instanțe, pe stradă și-n mahala, nu-l bârfește pe acesta, nu minte. Nu poftește bunurile altuia, ci-și vede de mult-puținul ce-l are.

Omul acela iubește pe Dumnezeu mai presus decât orice, Îl adoră, și pe semenii săi ca pe sine însuși. El are credință puternică în Dumnezeu și nădejde neclintită. El face dreptate de câte ori are prilejul, duce o viață cumpătată, fără excese. Postul este ceva obișnuit pentru el, ca și rugăciunea, ca și faptele bune. Își rânduiește viața cu înțelepciune, conștient fiind că este călător prin această lume. Are ca grijă centrală a vieții lui mântuirea sufletului său. El își mărturisește cu curaj credința și religia lui, chiar dacă este nevoie să sufere pentru aceasta, să meargă în temniță, să fie ucis. Pentru nimic în lume nu-și abandonează credința părinților, moșilor și strămoșilor săi, ba dimpotrivă: prin cuvânt, scris și faptă o propovăduiește tuturor, încearcă să atragă pe cât mai mulți la credința cea adevărată, creștină-ortodoxă; îi ajută și pe ei să păsească pe drumul mântuirii. Omul acela are inima curată de păcat, pentru că se spovedește și se împărtășește cât mai des, pentru că se ferește de păcat ca de foc. Este modest, smerit, nu se laudă, nu se mândrește, respectă pe toți și pe toate. El găsește întotdeauna puterea și resursele de a ajuta pe cel aflat în suferință și în nevoie. Se socotește pe sine ca „samarinean" din Evanghelie pentru fratele său omul. El are pace cu sine și cu cei din jur; el se străduiește să facă pace între alții. Se roagă pentru pacea lumii. E blând și bun, fața lui iradiază zâmbet, dragoste și bunătate. Găsește pentru fiecare câte un cuvânt de mângâiere, de încurajare, de îndrumare. Găsește timp să dea o mână de ajutor celor ce au nevoie și nu rămâne indiferent față de suferința și nevoia celor din jurul său.

Astfel de oameni nu sunt apariții stranii, singulare. Dimpotrivă, ei sunt foarte necesari în lumea aceasta. Ei pot să fie drojdia care dospește toată frământătura lumii acesteia atât de îndepărtate de Dumnezeu. Ei pot fi sămânța lumii de mâine,

în care împărăția lui Dumnezeu să se instaureze aici pe pământ. Ei pot fi puntea de legătură dintre Dumnezeu și lumea de rând. Pentru copiii nevinovați, pentru rugăciunile și viața unor astfel de oameni mai ține Dumnezeu lumea. Ei pot fi asemenea celor zece drepți, care ar fi salvat cetățile Sodoma și Gomora de la pieire.

Când vezi un asemenea om, începi să crezi că „asemănarea" cu Dumnezeu este posibilă chiar aici pe pământ, în viața aceasta. Este la îndemâna oricui, fiindcă, fie vorba între noi, nici nu este greu să fii un asemenea om, mai ales că și Dumnezeu te ajută, dacă vede că te străduiești să fii ca El. Fiecare poate să încerce să fie astfel, dacă vrea. Important este să începi. E ca la sport. Unii fac gimnastică de înviorare, alții sport de performanță. Fiecare cât poate. Dumnezeu cântărește inima și dragostea fiecăruia. Chiar dacă nu poți tu muta muntele, important este să încerci să-l muți și să te străduiești pentru aceasta din toate puterile tale. *„Ceea ce este cu neputință la oameni, este cu putință la Dumnezeu"* ne încuraja Mântuitorul.

*

Sfaturi părintești

Din cuvântările **Sfântului Ioan Gură de Aur**(347 – 407)**,** patriarhul Constantinopolului mai spicuim câteva sfaturi înțelepte:

► *„O femeie e mult mai dorită când o cunoaşte (are relaţii intime) doar tânărul cu care s-a unit prin căsătorie, îndrăgostirea e mai caldă, apropierea dintre soţi mai adevărată şi iubirea mai autentică, când tinerii se căsătoresc cu o atât de mare prevedere."*

► *„Nu crezi că va fi o căsnicie reuşită, dacă soţii şi-au păstrat amândoi fecioria? În primul rând soţia devine mult mai înţeleaptă, la fel şi tânărul ei soţ. Nu crezi că iubirea lor va fi, înainte de toate, curată? Cel mai important lucru, însă, este acesta: Dumnezeu va fi mult mai îndurător cu ei şi va copleşi*

căsnicia lor cu binecuvântări nenumărate, dat fiind că cei doi tineri s-au unit întocmai cum El a poruncit."

► *„Dacă tânărul va începe să se desfrâneze înainte de căsătorie și se va năravi la tot felul de obiceiuri destrăbălate, își va lăuda soția numai prima și a doua noapte și va aluneca apoi repede spre desfrâu, căutând la soția sa râsul neghiob și trivial, cuvintele pline de necuviințe, expresiile prefăcute și tot ce înseamnă neruşinare, despre care nu ne este permis a vorbi mai mult."*

► *„Femeia stă pe lângă stăpânul casei. Are şi ea putere asemănătoare cu cea a bărbatului. Bărbatul, însă, are ceva mai mult, un lucru izbăvitor pentru familie. A primit rangul de a fi cap al trupului, aşa cum este Hristos cap al Bisericii, nu numai de a o iubi şi îngriji pe femeie, dar şi s-o călăuzească spre bine, „ca s-o înfăţişeze…", zice, „sfântă şi fără de prihană" (Efes. V, 27). Şi dacă el se va îngriji ca femeia să dobândească sfinţenie şi neprihănire, toate celelalte vor veni de la sine. Dacă le cere pe cele dumnezeieşti, cele omeneşti vor urma foarte uşor, şi în casă vor domni ordinea, pacea, evlavia."*

► *„Pe când mândria este moartea virtuților și viața păcatelor, smerenia este moartea păcatelor și viața virtuților."*

*

Avea bunicul

O poezie plină de nostalgie și de adevăr scrisă de **Doamna Aurelia Panait** cu acest titlu am găsit pe internet:

„Avea bunicul meu ceva,
ce nimeni altul nu avea:
avea un munte de blândeţe
şi urme adânci de tinereţe;
avea privirea luminoasă
sub ochelari cu rama groasă,
avea cuvinte potrivite
şi daruri neobişnuite...

Avea un pod în care stam,
când înspre lumea mea fugeam:
cu fân, cu scânduri, cereale,
cu cărţi, reviste şi ziare,

cu scule-n lăzi orânduite
şi cuie noi sau ruginite,
cu un anume foarfece
cu care-şi tundea oile.
Acolo sus, în podul lui,
era şi roata timpului
şi o-nvârteam iscoditor
şi în trecut şi-n viitor.

Avea un leagăn minunat
de-o grindă groasă atârnat
şi îmi plăcea în zbor să cânt
şi nimeni zborul nu mi-a frânt,
c-am fost acolo, şi mai sunt!

Avea un nuc şi un cireş
în care mă urcam adesea;
livezi cu pruni, butoaie adânci,
în care prunele s-arunci
şi-avea, în serile cu ger,
şi ţuică fiartă cu piper.

Avea un plug, cu el ara
pământul şi-l însămânţa
şi niciodată n-a lăsat
pământu-n rugă nelucrat!
Şi-acum din cer, de sus din stele,
el ară-n gândurile mele,
c-avea dreptate când mi-a zis,
că va pleca în paradis!

Avea bunicul meu cel bun
prin vene sevă de gorun;
avea bunicul meu cel drag
dulceaţa fructelor de frag.
Avea bunicul meu iubit
ceva frumos, neprihănit:
avea copilăria mea
şi a plecat cu tot cu ea!"

*

File de jurnal – 13 febr. 1982(I)

„Luni de dimineață am lucrat acasă. Noaptea, la ora 24, am făcut sfințirea postului de miliție de la Malovăț. Am lăsat mașina în Coasta Glavanilor și m-am dus pe jos. Șeful de post mă aștepta la poartă(...).

Marți am fost la Severin, iar după-amiază am avut înmormântare la Malovăț(Cocoș Elisabeta, 91 ani). Cu acel prilej, Domnul Sabin Popescu mi-a povestit că, în tinerețe, S. G. din Malovăț a fost cu soția la o petrecere organizată de boierul Bumbaru din Negrești. Acesta avea o concubină. În toiul petrecerii, Bumbaru și-a trimis concubina să ia vin din beci. Domnul S. G. a plecat de la masă și s-a dus după ea.

Bumbaru l-a urmărit discret. Când a văzut că vrea să se lege de concubină-sa a vrut să-l ia la bătaie. Domnul S. G. a încercat să fugă. Câinii lui Bumbaru, 40 la număr, atât au așteptat. L-au luat pe Domnul S. G. la goană și nu l-au slăbit până în Valea Boierească, rupându-i haina, nădragii și ceva din năravi. Pe soția lui S. G. a oprit-o Bumbaru la el peste noapte(...).

Ieri, joi, la ora 16, am avut întâlnire cu Prof. Mite Măneanu și cu Virgil Tătaru. Acesta este buricul publicațiilor din Mehedinți și reprezentantul cenzurii. Fără semnătura d-sale nu pleacă nimic spre tipar. Dl. Măneanu este arhivist la Arhivele Statului. A insistat ca să-l cunosc pe Tătaru și să-i fac o invitație, pentru că vrea să-mi publice în vol. ***IV*** *din* ***Mehedinți – Istorie și Cultură*** *vreo 130 pagini și e necesar ca și Tătaru să închidă ochii. I-am adus la Bârda. Am petrecut până la 2.30 noaptea. A fost frumos. Au băut țuică rece, țuică fiartă și vin de Malovăț, pe lângă mâncărurile ce se străduise mama să le facă. Eu nu am gustat băutura, fiindcă așteptam să-i duc la Severin cu mașina. Domnul Măneanu se amețise binișor, dar Tătaru, deși a băut enorm, nici nu se cunoștea. A vorbit mult. Tătaru este un fel de geamăn al lui Petre David de la București. Aceeași fizionomie, chelie, inteligență, diplomație și nevoie astringentă de supraevaluare. Pariez că au aceeași grupă sanguină. În ochii lui Tătaru simțeam, totuși, o ușoară urmă de dușmănie, când îi arătam câte ceva din publicațiile mele. A vorbit, totuși, frumos despre Războiul de Independență, tratatele de pace de la Livada și San Ștefano, despre personalitatea lui Mihail Kogălniceanu și a lui I. Brătianu. Denigra maniera de înțelegere rusească a prieteniei și alianței. În acest sens aducea exemple cu privire la atitudinea rușilor față de noi la San Ștefano, la poziția pe care au luat-o în Primul Război Mondial, când frontul ajunsese în Moldova. Făcea largi referințe la memoriile doctorului La Fontaine. Aprecia în mod deosebit personalitatea lui I. I. Brătianu în*

luptele cu legionarii. ,,- Copii, jocul s-a sfârșit!" era expresia lui Brătianu adresată legionarilor. S-au făcut largi referiri la viața lui Mussolini și Hitler, sub aspect comparativ. Felul de achitare a datoriilor de război din Pactul de la Varșovia și Pactul Atlantic au ocupat un loc important în discuții.

Domnul Tătaru a vorbit mult despre felul cum îl asaltează ,,pilele"și ,,relațiile" diferitelor cadre didactice pentru ca să le publice diferite materiale pentru a-și putea lua gradele profesionale. Sunt invocate de către prietenii lui diferite grade de rudenie, prietenii și relații mai mult sau mai puțin cinstite. În orice caz, revista ,,Școala Mehedințiului" pare o revistă a ,,afaceriștilor", ,,parveniților" și ,,incompetenților". Asta reieșea din cele spuse de Dl. Tătaru"(Va urma).

*

De la Ana la Caiafa

Hotărârea de Guvern 741/2016 privind înmormântările, capelele și cimitirele mi-a dat mult de gândit. E imposibil s-o aplici la nivelul unui sat, cu resursele materiale de care dispune o parohie. Să construiești capelă cu aer condiționat, cu baie cu canalizare, apă curentă și altele asemenea, s-o întreții, să asiguri personal de administrare, nu e treabă simplă și nici ieftină. Inspectorii umblă prin sate, fac procese verbale și amenzile se ivesc la orizont. Drept urmare, am adresat mai multe memorii către instituțiile pe care le-am crezut competente să introducă în actul normativ respectiv sintagma ***„acolo unde este posibil"*** și, cum era firesc, am primit răspunsuri, după cum urmează: Președintele trimite memoriul guvernului. Guvernul a trimis memoriul Ministerului Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene. N-am înțeles de ce! Peste puțin am primit răspuns de la acest minister, care precizează că n-are fonduri ca să ne acorde pentru înființarea unui cimitir! Dovadă clară că nici n-au citit memoriul! Curtea Constituțională și Ministerul Justiției

se spală pe mâini, că nu e de competența lor. Senatul trimite memoriul „Domnului Stănciulescu Alexandru, secretar de stat al Secretariatului de Stat pentru Culte". Asta-i chiar comic! Camera Deputaților trimite memoriul tot la Secretariatul de Stat pentru Culte, dar, de data aceasta, Domnului Victor Opaschi, secretar de stat. În sfârșit, Ministerul Sănătății își dă și el cu părerea. Reținem din acest răspuns că „*în cimitir este interzisă expunerea persoanelor decedate, dacă nu există sală de ceremonii funerare, de la această interdicție făcând excepție perioada oficierii serviciului religios*". De asemenea, se mai spune că „*în ceea ce privește sursa de apă, așa după cum se menționează în HG, aceasta nu trebuie să fie neapărat apă potabilă; nu se specifică necesitatea racordurilor, fiind suficient un puț forat sau fântână și marcarea tipului de apă disponibilă: potabilă/nepotabilă. Sursa de apă este necesară pentru aparținătorii care vin să îngrijească locurile de veci și pentru gropari*". În concluzie, același minister precizează: „*sintagma acolo unde este posibil nu poate fi introdusă într-un act normativ, deoarece induce interpretări subiective".*

Fără comentarii!

*

Ajutoare și donații

În această perioadă, parohia noastră a primit câteva ajutoare și donații, astfel: ● **Domnul Sfetcu Eugen** din Franța, fiu al satului Bârda: **974 lei**(pentru policandre și biserică); **Domnișoara Ecaterina-Rodica Bordeiașu** din București: **800 lei** (pentru un rând de veșminte preoțești); **Doamna Ing. Melania Caragioiu** din St. Constant (Canada): **279 lei; Părintele Pr. Dorin Sas** din Spania: **123 lei; Domnișoara Filip Georgeta** din București, fiică a satului Malovăț: **100 lei; Domnul Ile Teodor** din Sânicolaul Mic(AR), fiu al satului Bârda, **Doamna Bobăiceanu Florentina** din Tr. Severin, fiică a satului Malovăț și **Doamna Crăciunescu Valeria** din Câmpulung-Moldovenesc(SV): câte **50 lei;**

● Deși nu am solicitat nimănui, mai mulți credincioși au făcut donații pentru acoperirea prețului celor două policandre cumpărate pentru bisericile noastre și pentru lucrările privind magazia de la Malovăț. Remarcăm, în continuarea listei din numărul trecut: în Malovăț: **Domnul Ciurel Valentin**: **100 lei;** în Bârda: **Domnul Ivașcu Vasile, Domnul Drăghia Tudor, Doamna Motreanu Elena, Doamna Popescu Valeria, Domnul Motreanu Ilie, Doamna Coman Elena: 50 lei** și alții cu mai puțin.

● **Domnul Crumpei Sever** din Malovăț a mai adăugat **100 lei** pentru contribuția de cult, totalizând până acum **400 lei; Domnul Horodnic Tudor** din Bârda a mai adăugat **100 lei** pentru contribuția de cult, totalizând până acum **250 lei; Doamna Paicu Sabina** din Malovăț a mai achitat **50 lei** pentru contribuția de cult, totalizând până acum **130 lei;**

Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

● În urma hotărârii Consiliului Parohial, am trimis la tipar vol. I din lucrarea preotului Dvs. , **Dicționarul proverbelor religioase românești.** Sperând că, începând din primele zile ale lunii decembrie, să putem să distribuim cartea. Vom dona câte un exemplar tuturor familiilor din parohie (care vor veni să ridice cartea de la biserică!); vom trimite, prin poștă, câte un exemplar, tuturor acelor credincioși din afara parohiei, din țară și din străinătate, care au ajutat parohia noastră în **perioada 1 dec. 2016-30 nov. 2017 cu cel puțin 50 lei.** Rugăm pe toți cei din străinătate, dar mai ales pe cei care ne-au ajutat cu doar 50 lei, să ne comunice o adresă din țară unde să le trimitem cartea, fiindcă este complet neindicat s-o trimitem prin poștă. Cartea costă 45 lei, iar taxa poștală e tot pe atât! La o simplă socoteală…..!

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: **Călător prin Valea Plângerii,** în

„Datina”, Tr. Severin, an. XXVII(2017), nr. 6991(31 oct.), nr. 6961(15 sept.), p. 7; ***„Scrisoare pastorală”- 360,*** în „Bibliotheca Septentrionalis”, Baia Mare, 2017, 12 nov. 2017, ediție și on-line(*https://ebibliothecaseptentrionalis.wordpress.com);* în „Observatorul”, Toronto(Canada), 2017, 13 nov., ediție și on-line(*http://www.observatorul.com*); în „Armonii culturale”, Focșani(VN), 2017, 13 nov., ediție on-line( ); **Plin sau gol,** în „Omniscop”, Craiova, 2017, 15 nov., ediție on-line(*http://www.omniscop.ro*); **Măria Ta, țăran Român(I),** în „Datina”, Tr. Severin, an. XXVII(2017), nr. 7001(14 nov.), p. 2; **Folclor din Mehedinți(IX),** în „Datina”, Tr. Severin, an. XXVII(2017), nr. 7003(16 nov.), nr. 6961(15 sept.), p. 3; **Alungarea lui Dumnezeu,** în „Datina”, an. XXVII(2017), nr. 6961(15 sept.), p. 6;

Parohia noastră a publicat cartea preotului Dvs**. Folclor din Mehedinți**(260 pag.).

Cartea cuprinde balade, cântece de cătănie și război, cântece de dragoste și dor, colinde și cântece de stea, cântări și recitaluri de nuntă și înmormântare, strigături etc. adunate de-a lungul a cca. 40 de ani din satele de centru și nord ale județului Mehedinți. Am adunat, de la tinerețe până azi, ori de câte ori am avut prilejul, aceste nestemate ale sufletului românesc. În ele am găsit bucurie, durere, dragoste, mângâiere și speranță. Am cules folclor de la oameni școliți, dar și de la neștiutori de carte. Piesele cele mai pline de sens și frumusețe au fost cele culese de la oamenii simpli, neinfluențați de lecturi, dar și de la oamenii greu încercați în viață. Cântecul le-a fost acestora ca un înger păzitor, însoțitor cotidian la bine și la rău. Cu cântecul în suflet și pe buze, greul n-a mai fost atât de greu, durerea n-a mai fost atât de mare, bucuria a fost trăită cu mai multă intensitate. Cântecul a făcut legătura între oameni și între generații, a vorbit despre vremuri de vitejie și de mărire ale neamului, a proslăvit eroi, a descris în limbajul său dragostea, dorul, jalea, nădejdea de mai bine. Dacă Dumnezeu n-ar fi dat

oamenilor și muzica alături de hrană, de apă și de aer, de dragoste, de credință și speranță, lumea ar fi fost mult mai săracă, mai puțină, mai tristă, mai îndobitocită."

*

Lucrări în comună

În această perioadă a avut loc inaugurarea rețelei de apă potabilă în satul Laz al comunei noastre. Deși mai sunt decât aprox. 60 familii în acel sat, s-a asfaltat drumul principal, s-a construit un pod masiv peste ogașul ce desparte satul în două părți și s-a adus rețeaua de apă, iar rețeaua de curent electric există mai demult. De asemenea, s-a terminat de asfaltat drumul din Bobaița, care coboară de la biserică până în Cerăt; s-a construit drum și s-a pietruit de la biserica din Bobaița până la cimitir: În Bârda s-a terminat de amenajat ulița Roleștilor și a Memeștilor. **Domnul Primar Ing. Ion Michescu** înaintează pas cu pas, în limita fondurilor de care dispune:

*

Zâmbete

☺*Din toată suflarea omenească, medicii sunt cei mai fericiţi; lumea le trâmbiţează izbânzile, pământul le acoperă greşelile*(Francis Quarles); ☺ *Singura diferenţă dintre medici şi avocaţi este că avocaţii doar te jefuiesc, pe când medicii te jefuiesc şi te mai şi omoară*(A. P. Cehov); ☺*Când medicii din Los Angeles au intrat în grevă în 1976, rata mortalităţii din oraş a scăzut cu 18%.*(Ross Bergman); ☺ *Operaţia a fost un succes deplin, dar pacientul a murit din altă cauză*(John Chiene); ☺*Vai de medicul care nu poate prescrie un tratament costisitor unui pacient bogat*(Sydney Tremayne); ☺ *Cum se face că poţi să descifrezi întotdeauna nota de plată a medicului, dar niciodată reţeta?*(Finley Peter Dunne); ☺*Fiecare om care se simte bine e de fapt un bolnav care se neglijează*(Jules Romains); ☺*Caria e acel mic orificiu dintr-o măsea a copilului tău pentru a cărei umplere e nevoie*

de foarte mulţi dolari(Bill Dodds); ☺*Natura vindecă, iar medicul încasează onorariul*(Benjamin Franklin).

*

Excursii-pelerinaj

Excursia programată pentru 19 nov. se amână pentru primăvară, fiindcă nu s-au completat locurile.

*

Botezuri

În ziua de 8 nov. am oficiat Taina Sfântului Botez pentru **Filip Anastasia,** fiica **Domnului Filip Florentin** și a **Doamnei Filip Ștefania-Cosmina** din Malovăț. Să le trăiască!

*

Program

În cursul lunii decembrie avem următorul program de slujbe: **2 Dec.**(Malovăț-Bârda); **3 Dec.** (Malovăț); **6 Dec.** (slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, la ora 12,30); **9 Dec.** (Malovăț-Bârda); **10 Dec.** (Bârda); **16 Dec.** (spovedit și împărtășit în Bârda, la biserică și în sat); **17 Dec.** (Malovăț); **18 Dec.** (spovedit și împărtășit în Malovăț, la biserică și în sat); **19, 20, 21 Dec.**(colindul cu icoana în Malovăț); **22, 23 Dec.** (colindul cu icoana în Bârda); **24 Dec.** (Bârda); **25 Dec.** (Malovăț); **26 Dec.** (Bârda); **27 Dec.**(pomeniri, dimineața, la Bârda; slujbă la Malovăț); **30 Dec.**(Malovăț-Bârda); **31 Dec.** (Malovăț). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la școală, la telefon: **0724. 99. 80. 86,** ori pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda @gmail.com.*

Sfintele Sărbători să le petreceți cu sănătate, pace și bucurii!

La mulți ani!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda[1]

---

[1] ***„Scrisoare pastorală”-361,*** în „Observatorul”, Toronto(Canada), 26 nov., ediție și on-line(*http://www. observatorul.com*); în „Armonii culturale”,

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi

Anul XVII(2017), nr. 362(15 –30 Noiembrie)

Dragii mei!

1 Decembrie – coroana unui ideal

Ziua de 1 Decembrie 1918 o socotim ziua realizării României Mari, Ziua Națională a României. Este adevărat, dar nu e de ajuns. Ziua aceasta a fost ștampila, care s-a pus pe un document scris de-a lungul a două mii de ani de poporul român. Este coroana unui ideal pentru care s-au jertfit mii de strămoși de-a lungul veacurilor. Ea s-a zămislit pe-ncetul din conștiința noastră de neam cu aceleași origini, cu aceeași limbă, cu aceeași religie, cu aceleași doine, cu aceleași veșminte de sărbătoare, cu aceleași hore, cu aceleași aspirații, cu aceleași datini, cu aceleași lacrimi, cu același sânge.

În ciuda faptului că puteri colosale din jurul nostru ne-au împărțit în țări și țărișoare, granițele politice au fost artificiale. Ele nu au putut niciodată să împartă cu adevărat poporul român. Întotdeauna am știut că peste Carpați sunt români, peste Prut sunt români. În cumpăna nopții, misionari ai nației au trecut munții pe cărări de taină, sfidând grănicerii și pericolele, și au dus în Transilvania sacii cu cărți în limba română, pentru

---

Adjud, 2017, 28 nov., ediție on-line(*http://armoniiculturale.ro*); în „Bibliotheca Septentrionalis”, Baia Mare, 2017, 10 dec., ediție și on-line(*https:// ebibliothecaseptentrionalis.wordpress.com*);

ca să aibă și frații de acolo carte de slujbă pe limba lor. Când un stat românesc a fost implicat într-un război, în care trebuia să-și apere hotarele și libertatea, frații din celelalte state românești au trecut granițele și și-au oferit brațele, mințile și viețile pentru îndepărtarea primejdiilor. Cei de acasă au rechiziționat bani, cereale, fân, haine și tot ce a mai fost nevoie, ca să trimită pe front celor implicați în luptă. Fiecare război al unui principat român a mobilizat conștiințele tuturor românilor.

Anul 1918 a fost un an crucial, astral din istoria noastră. Atunci Și-a întors Dumnezeu fața spre români și le-a zâmbit. Prea multe jertfe dăduseră pe câmpul de luptă, prea mult sânge românesc cursese, prea multe lacrimi spălaseră obrajii în fața icoanelor și altarelor. Nimeni nu i-a obligat pe bucovineni, pe basarabeni, pe transilvăneni, pe bănățeni, pe maramureșeni să voteze toți ca unul Unirea cu Țara. Atunci a fost momentul prielnic și ei au avut înțelepciunea de a nu-l rata. Prea multă apă cursese pe Dunăre, pe Tisa și pe Nistru în așteptarea acestui moment. De multe ori s-a zis că românii n-au avut parte de conducători înțelepți, dar realitatea dezminte o asemenea afirmație. Au avut conducătorii potriviți în momentele cruciale, care au știut să mânuiască fie sabia, fie diplomația, fie înțelepciunea politică și astfel am putut să ne strecurăm printre coloși două milenii și să supraviețuim în istorie ca popor și ca stat. România Mare s-a realizat prin unirea Românilor Mici. La această unire au lucrat toți ostenitorii de limbă, conștiință și cultură românească, începând cu smeriții preoți, care învățau copiii din parohia lor să citească, să scrie, să socotească în tinda bisericii, continuând cu știuții și neștiuții învățători și dascăli de la catedră, cu cei care au scris, au copiat ori au tipărit cărți, cu cei care au făcut ceva, cât de puțin, pentru a-și conștientiza semenii privind originea, continuitatea și unitatea lor ca neam. Tocmai din cauza aceasta, cei ce s-au opintit să ne maghiarizeze, să ne rusifice, să ne sârbizeze timp de sute de ani s-au recunoscut a fi neputincioși și politica lor mârșavă. Poate

la 1918 puteri interesate au vehiculat ideea că „Românііle mici” dacă s-ar alipi marilor puteri ar avea un viitor fericit, iar populația un trai mai bun. Asemenea sirene nu au reușit să amăgească pe români. Ei au preferat să revină în același vad cu frații lor, chiar dacă aceștia erau mai săraci, mai înapoiați economic, cultural etc. Tocmai de aceea s-au ridicat toți ca unu și au afirmat, fără putință de tăgadă, că ei sunt români și numai în România le este locul. Atunci, în acel sfânt 1918, s-au ridicat românii la Chișinău, la Cernăuți și la Alba-Iulia și au votat în unanimitate Unirea cu Țara. Hotărârea lor a fost atât de fermă, încât marile puteri nu au avut decât să recunoască realitatea, respectiv Unirea și România Mare.

Anul 1918 a adus atâta entuziasm în rândurile românilor, cum rar îi este dat unui popor să trăiască. Rezultatele s-au văzut curând. Perioada 1918-1940 a fost cea mai frumoasă perioadă din istoria noastră. Pe fondul unei grave crize economice naționale și internaționale, poporul român a dat lumii cele mai strălucite valori și personalități din domeniul științei, culturii, artei. Din păcate, majoritatea acestora au sfârșit mai târziu în gropile comune de pe lângă închisorile de la Jilava, Pitești, Gherla, Sighetul Marmației, Aiud, Periprava etc.! La 1918 ne-am dovedit și noi, românii, suficient de maturi, asemenea italienilor, germanilor, polonezilor, sârbilor, cehilor, slovacilor, letonilor, lituanienilor și altora, care au înțeles că e momentul prielnic să-și ia soarta în mâini și să-și proclame drepturile, în spiritul veacului al XX-lea. Unirea de la 1918 nu a fost impusă de puteri străine, ci doar recunoscută de acestea; nu a fost rezultatul propagandei și lucrării unei elite de intelectuali, ci a fost lucrarea întregului popor român; Unirea a fost pecetea unei lupte de veacuri, unei aspirații sfinte „de a fi frații împreună”, după cum grăiesc cărțile și cântările bisericești.

Unirea de la 1918 a fost cadoul pe care generația de români de acum o sută de ani l-a făcut generațiilor următoare, ni l-a făcut nouă celor de azi, copiilor noștri, nepoților și

strănepoților. Acest cadou sfânt trebuie păstrat, indiferent cât de mare ar fi prețul și sacrificiile.

*

Sfaturi părintești

Părintele Arsenie Boca ne-a lăsat o rugăciune cu titlul **Iartă-mă, Doamne,** deosebit de profundă și de actuală pentru fiecare dintre noi. Iat-o:

„Iartă-mă, Doamne:

– pentru tot ce puteam să văd şi nu am văzut!

– pentru tot ce puteam să aud şi nu am auzit!

– pentru tot ce puteam să simt şi nu am simţit!

– pentru tot ce aş fi putut să înţeleg şi nu am înţeles!

– pentru tot ce puteam să conştientizez şi nu am conştientizat!

– pentru iertarea pe care aş fi putut să o dau şi nu am dat-o!

– pentru bucuria pe care aş fi putut să o trăiesc şi nu am trăit-o!

– pentru viaţa pe care aş fi putut să o ocrotesc şi nu am ocrotit-o!

– pentru visele pe care mi le-aş fi putut împlini şi nu le-am împlinit!

– pentru necunoscutul în care aş fi putut să păşesc şi, din teamă, nu am îndrăznit să păşesc!

– pentru iubirea pe care aş fi putut să o exprim şi nu am exprimat-o!

– pentru tot ce puteam să creez bun şi frumos şi nu am creat pentru gloria Ta, Doamne, şi a Împărăţiei Tale Divine!

– pentru tot ce ştiu şi nu ştiu că am greşit!

Pe Tine, Doamne, care eşti Mila şi Iubirea infinită, Te rog, iartă-mă şi mă îmbracă cu nesfârşita Ta Iubire şi Lumină! Îţi mulţumesc, Doamne:

– pentru toată frumuseţea pe care am văzut-o izvorând din Tine!

– pentru muzica tăcută a Inimii Tale, pe care mi-ai dezvăluit-o auzului!

– pentru tot ce am simţit bun şi minunat în viaţa mea!

– pentru tot ce prin harul Tău am înţeles!

– pentru lumina pe care am sorbit-o în adâncul meu!

– pentru iertarea pe care dăruind-o, am dobândit pace!

– pentru bucuria fiecărei clipe trăite în Tine, Doamne!

– pentru toate darurile spirituale care mi-au îmbogăţit fiinţa!

– pentru viaţa mea, care e a Ta, o mică parte a simfoniei existenţei!

– pentru visele care au prins formă prin armonia iubirii Tale pentru mine!

– pentru necunoscutul în care am păşit plin de curaj, regăsindu-Te!

– pentru iubirea copleşitoare cu care mă dezmierzi clipă de clipă!

– pentru tot ce am creat prin Tine bun şi frumos, aducând cu umilinţă laudă Împărăţiei Tale!

Dumnezeule Mare, Bun şi Sfânt, Tatăl nostru, te rog vino în casa mea şi ia-mi toate grijile şi vindecă toate bolile mele şi ale familiei mele! În Numele lui Iisus, Amin!

*

Neamul Românesc nu piere

O poezie cu acest titlu circulă pe internet. Fiecare vers vibrează de patriotism și dragoste de Țară și de Neamul Românesc. Păcat că autorul a uitat să se iscălească! Iat-o:

,,Neamul Românesc nu piere,
Dacii încă mai trăiesc! *Nu permitem celor care*
Scoateţi steagul la vedere *Se pretind aici stăpâni,*
Şi-n Ţinutul Secuiesc!

Să ne calce în picioare
Demnitatea de români! ”

Nori de ploaie se adună
Dinspre Cluj spre Odorhei.
Unii vor să ne impună
Să jucăm cum cântă ei.

Minţile au luat-o razna;
Umblă zvonul deşănţat
Că-n Harghita şi Covasna
Vor să facă „stat” în Stat !

S-a udat de lacrimi pragul;
În Cristuru e prăpăd!
Imnul românesc şi steagul
Nu se-aud şi nu se văd !

Crişul, Mureşul , Târnava
Poartă jalea în aval.
Nesfârşită e gâlceava;
Nu e linişte-n Ardeal.

Munţii stau să răbufnească;
Fierbe galbenul podiş!
Vatra sfântă strămoşească
E tăiată-n curmeziş.

Se anunţă o furtună
Cu efect devastator:
Impostorii vor să pună
Pe cultură sigla lor.

Atmosfera prevesteşte
Un pericol iminent!
Tot ce sună româneşte
Capătă un alt accent.

Graiul nostru plâns pe vetre,
Legănat de cărărui,
E lovit mereu cu pietre
Ca un pom al nimănui…

Nu lăsaţi ca vorbitorii
Altor limbi pe-acest pământ,
Să ne umble prin istorii
Şi să muşte din cuvânt!

Neamul Românesc nu piere;
Dacii încă mai trăiesc!
Scoateţi steagul la vedere
Şi-n Ţinutul Secuiesc!

De pe stâncile străbune
Decebal ne dă curaj!
Faceţi imnul să răsune
Peste Mureş, pân-la Blaj!

Nu permitem celor care
Se pretind aici stăpâni,
Să ne calce în picioare
Demnitatea de români! ”

*

File de jurnal – 13 febr. 1982(II)

,,Domnul Virgil Tătaru a mai povestit despre o întâmplare hazlie din viața lui C. S. Nicolăescu-Plopșor, întâmplare aflată de la Paleologu, pe care-l cunoscuse personal. Plopșor era candidat la alegeri pentru Caracăl. De cinci ani fusese mereu ales. Avea toată siguranța că va câștiga și a șasea oară. Cu acel prilej, a luat cuvântul în fața alegătorilor și, prezentându-le o bucată de seceră descoperită undeva, în pământul Olteniei, a început să pledeze: ,,Domnilor, copii, pe acest pământ, unde au trăit moșii și strămoșii voștri, am găsit acest inestimabil obiect, care s-a transmis de 2.500 de ani ca un mesaj… etc. etc." După ce a terminat Plopșor, a luat cuvântul un adversar al său, un împelițat cu câteva clase primare, dar foarte versat și uns cu toate alifiile. Acesta, de unde aflase, de unde nu aflase, cu o zi înainte pusese un fierar de-i făcuse un fier asemănător cu al lui Plopșor. Fierul fiind vechi, arăta ca unul găsit în pământ. Luând cuvântul, stil Cațavencu, acesta a început: ,,Fraților, am avut plăcerea să ascultăm pe marele, neprețuitul, inegalabilul profesor și om de știință C. S. Nicolăescu-Plopșor. Fiecare dintre dumneavoastră s-a cutremurat ascultându-i relatarea în legătură cu ,,descoperirea științifică" a domniei-sale. Numai că acest escroc ordinar a uitat un singur lucru: a uitat că nu toți suntem naivi, că nu toți suntem proști și că nu poate să ne prostească atât de ușor. Iată, fraților, un alt fier ca al escrocului de adineauri. Seamănă cu al lui?" un mănunchi de glasuri au răspuns afirmativ. ,,Ei, bine, fraților, - și-a continuat impostorul cuvântarea -, eu aș putea spune că al meu e vechi de trei mii de ani și poate mulți m-ați crede. Eu, însă, sunt cinstit, fraților, și vă spun adevărul-adevărat, nu ca escrocul de adineauri. Ei, bine, fraților, aflați că fierul acesta este făcut aseară de fierarul nostru din oraș, de Ion. Așa e, Ioane?" ,,-Da…!" răspunse Ion, care aștepta la colțul scenei.

„- Ia, spune tu, Ioane, cât ți-am dat eu să faci fierul acesta?" „- Două mii de lei, boierule!" „Vedeți, fraților, de ce matrapazlâcuri estre în stare șarlatanul acesta, care de atâția ani v-a sucit mereu mințile și v-a înșelat așteptările!" Alegătorii, convinși pe deplin de „adevăr", l-au luat pe C. S. Nicolăescu-Plopșor la huiduieli și abia a scăpat domnia-sa cu barba întreagă".

*

Contribuția de cult

La data de 30 noiembrie, când încheiem anul financiar, contribuția de cult pe 2017 se prezintă astfel: în Malovăț au achitat **94,24%;** în Bârda au achitat **96,10%;** la nivel de parohie au achitat **94,81%.** Este un procentaj excepțional. Vă mulțumesc cordial tuturor. În numărul viitor al „*Scrisorii pastorale"* vom prezenta mai multe detalii cu privire la contribuția de cult, inclusiv clasamentul fruntașilor. Începând cu 1 Decembrie, putem încasa contribuții de cult pe 2018. Respectăm, în continuare, principiul: ***fiecare dacă vrea și cât vrea, Preotul le stă la dispoziție tuturor, indiferent dacă au achitat sau nu ceva pentru contribuția de cult.***

*

Ajutoare și donații

În perioada 1 dec. 2016-30 nov. 2017, am primit o serie de ajutoare și donații de la diferiți credincioși din afara parohiei. Unii sunt fii ai parohiei, pe care viața i-a dus departe, în țară sau în străinătate; alții nu au fost niciodată în parohia noastră. Prin publicațiile noastre ne-am făcut cunoscuți și astfel prietenii s-au înmulțit de la un an la altul. Menționăm:

A. Fii ai satului Malovăț din afara parohiei: **I. Gogoașe Marian**(Tr. Severin)**: 1.000 lei; II. Boncioc Mircea** (Italia): **320 lei; III. Ionașcu Marian**(Londra - Anglia), **Pera Nicolae** (Constanța), **Popescu Aneta**(București): câte **300 lei; IV. Căprioru Florin**(Italia): **220 lei; V. Florea Mihai**(București)**,**

Prof. Univ. Ionașcu Georgeta(București), **Nistor Gheorghe** (Tr. Severin), **Avoc. Ploștinaru Ramona** (Caransebeș)**, Popescu Constantin** (București): câte **200 lei; VI. Iordache Sevastița**(Tr. Severin): **140 lei; VII. Butoi Denisa**(Londra-Anglia), **Zorilă Sandu** (Tr. Severin): câte **130 lei; VIII. Ciobanu Ionuț-Elvis**(Timișoara), **Franț Titu**(Tr. Severin), **Michescu Elena**(București), **Minune Leanca**(Timișoara), **Păuleț u Iancu** (Balotești-MH), **Pera Alexandru** (Tr. Severin)**, Pera Valeriu**(Tr. Severin), **Pleșan Luminița**(Tr. Severin), **Popescu Constantin-Iulian** (Italia), **Săvescu Aurelia**(Tr. Severin), **Albulescu Maria**(Tr. Severin), **Baltac Cosmina** (Timișoara), **Crăciunescu Costel**(Italia), **Filip Georgeta** (București), **Hurduc Constantin**(Tr. Severin), **Mârza Simona** (București), **Michescu Cernica**(Tr. Severin), **Pera Maria** (Tr. Severin)**, Surugiu Nicu**(Italia), **Ing. Teșilă Doina**(Tr. Severin), **Turiță Laurențiu**(Tr. Severin), **Vlădioniu Mariana** (Tr. Severin): câte **100 lei; IX. Sandu Aurica**(Tr. Severin): **75 lei; X. Bogdan Gheorghe - Gabriel**(Germania): **70 lei; XI. Prof. Pera Aurel**(Tr. Severin): **60 lei; XII. Bobăiceanu Florentina**(Tr. Severin), **Borcilă Ștefan**(Tr. Severin), **Crumpei Ion**(Tr. Severin), **Dinu Valeria**(Tr. Severin), **Paicu (familia)(**Tr. Severin), **Popescu Mirela**(Tr. Severin), **Vasilescu Marian-Daniel** (Italia): câte **50 lei;**

B. Fii ai satului Bârda din afara parohiei: **I. Sfetcu Eugen**(Franța): **974 lei; II. Tănase Aurel**(Germania): **600 lei; III. Fleck Maria**(Germania): **430 lei; IV. Trocan Maria** (Lugoj): **400 lei; V. Prof. Sfetcu Virgil**(București): **250 lei; VI. Ile Teodor**(Sânicolaul Mic-AR), **Rochian Tudor(**Tr. Severin), **Dr. Rusu Maria**(Tr. Severin), **Ing. Zăuleț Aurica** (Tr. Severin)**: câte 200 lei; VII. Ing. Bălu Constantin**(Tr. Severin), **Mema Dumitru(**Balș-OT), **Rădulescu Gica**(Tr. Severin), Ing. **Trocan Gheorghe** (București), **Trocan Pantelie** (Tr. Severin)**:** câte **150 lei; VIII. Dragomir Ion** (Tr. Severin),

Rolea Ionuț-Nicușor(Timișoara): câte **110 lei; IX. Cioloca Polina**(Timișoara), **Dragomir Iulia**(Timișoara), **Dragomir Mihai**(Baia de Aramă), **Prof. Iacov Raluca**(Tr. Severin), **Iorgovan Anton**(Tr. Severin), **Luca Gheorghe**(Tr. Severin), **Luca Vasile**(Tr. Severin), **Motreanu Constantin**(Timișoara), **Mucioniu Ilie**(Tr. Severin), **Olteanu Paul** (București), **Popescu Ion**(Tr. Severin), **Stănciulescu Cristian** (Germania): câte **100 lei; X. Popa Teodor**(Tr. Severin): **70 lei; XI. Rolea Gh. Aurel**(Schela-MH): **55 lei; XII. Boroancă Petrișor** (Tr. Severin), **Botea Constantin**(Șimian-MH), **Burtea Elena**(Tr. Severin), **Buțan Andrei** (Tr. Severin), **Duțoniu Ion** (Tr. Severin), **Gaiță Rodica**(Tr. Severin), **Mema Ileana**(Tr. Severin), **Mema Mariana**(Tr. Severin), **Rolea Florin-Claudiu** (Timișoara), **Rolea Gheorghe**(Craiova), **Rolea Ileana**(Tr. Severin)**, Rolea Ion**(Tr. Severin), **Rolea Titu**(Schela-MH)**, Sain Petre**(Topleț-CS), **Stănciulescu Gheorghe** (Tr. Severin)**, Zaharescu Margareta**(Izvorul Bârzii-MH), **Zaharescu Mihăiță** (Tr. Severin): câte **50 lei;**

C. Credincioși din afara parohiei, străini de parohie: **I. Ing. Ionescu Gabriel-Cristian** (București): **5.000 lei; II. Ovidiu Mitran – De Keyser**(Belgia): **2.465 lei; III. Dr. Ionescu Mihaela-Aritina**(Curtea de Argeș-AG): **2.250 lei; IV. Toncea Ioan-Cătălin**(București): **2.000 lei; V. Bordeiașu Rodica-Ecaterina**(București): **1.200 lei; VI. Ing. Caragioiu Melania**(Canada): **739 lei; VII. Freund Petruța** (Germania): **590 lei; VIII. Dr. Petruțiu Monica** (Orăștie-HD): câte **560 lei; IX. Grădinaru Constantin**(Olanda): **538 lei; X. Enache Maria** (București), **Ivanovici Florica** (București), **Mătuș Natalia**(Timișoara): câte **500 lei; XI. Flueraru Elena-Romelia**(Brăila): **460 lei; XII. Leonte Elena**(Italia): **442 lei; XIII. Pr. Hogea Cătălin-Sebastian**(Spania): **430 lei; XIV. Prof. Univ. Dan Romano**(București): **300 lei; XV. Deatcu Viorica**(Tr. Severin): **288 lei; XVI. Prof. Dr. Mihail Zamfira**

(București): **260 lei; XVII. Crăciunescu Valeria**(C-lung-Moldov.- SV), **Mehedințu Elena**(Brașov), **Soare Bogdan** (București): câte **250 lei; XVIII. Roman Carmen**(Tr. Severin): **230 lei; XIX. Prof. Univ. Sofroni Ana**(Italia): **220 lei; XX. Pârvuceanu Eugenia**(Gârla Mare-MH): **210 lei; XXI. Ing. Cudalbu Octavian**(Baia-Mare-MM), **Pr. Lapuște Nicolae** (Canada), **Avoc. Olteanu Marina**(Caransebeș), **Prof. Univ. Popa Mircea – Ioan**(București): câte **200 lei; XXII. Sprijan Ramona**(Cluj-Napoca): **180 lei; XXIII. Antonescu Mădălina**(București), **Crăciun Adriana-Doinița**(Mangalia-CT), **Ionescu Floarea**(Câmpina-PH), **Papavă Sevastian** (Malarișca-MH), **Voin Steluța**(Șopotul Vechi-CS): câte **150 lei; XXIV. Paraschiv Anica**(Fulga de Sus-PH): **143 lei; XXV. Ivanovici Elena**(Tr. Severin): **135 lei; XXVI. Funk Mihaela** (Germania): **130 lei; XXVII. Iordache Elena**(Tr. Severin): **125 lei; XXVIII. Pr. Sas Dorin**(Spania): **123 lei; XXIX. Barbu Constantin**(Brăila), **Arhim. Pârvulescu Ioachim** (Lainici-GJ): **120 lei; XXX. Ichim Laurențiu**(Moinești-BC): **110 lei; XXXI. Beșca Ștefan-Marian**(Șimian-MH), **Bobocel Filofteia** (Tr. Severin), **Bolboșescu Gheorghe**(Tr. Severin), **Boștenaru Valentin**(Tr. Severin), **Buța Cristian**(Tr. Severin), **Cârneci Mariana**(Tr. Severin), **Ceaușu Ion**(Rm. Vâlcea), **Costache Fevronia**(Odăile - PH), **Dr. Dumitru Cristina** (București), **Golea Nicoleta**(Tr. Severin), **Ion…….** (Tr. Severin), **Jianu Cosmin-Mihai**(Tr. Severin), **Mihai Eugen** (Săsenii Noi-BZ), **Mocănașu Oprea**(Tr. Severin), **Nicolae Victoria(**Tr. Severin), **Toma Ionică**(Cetate-Dj), **Col. Turculeanu Marin**(Lugoj-TM), **Verdeș Gheorghe** (New-York-SUA), **Pr. Vermeșan Mirel** (Timișoara), **Vlăduț Florin** (Tr. Severin)**, Pr. Zoican Stelică**(Tr. Severin): câte **100 lei; XXXI. Săndescu Floarea(**Tr. Severin)**: 95 lei; XXXII. Barbu Ioana**(Buftea-IF), **Cârligeanu Maria** (Răușeni-BT), **Leonte Daniela**(Buzău), **Ing. Spătariu Miron-Filip**(Reșița): câte **80**

lei; XXXIII. Ivanovici Floarea(Tr. Severin): **75 lei; XXXIV. Bancă Dumitra**(Tr. Severin), **Filip Cornelia**(Tr. Severin), **Manolache Steluța**(București): câte **70 lei; XXXV. Dragomiroiu Daniela**(Tr. Severin): câte **60 lei; XXXVI. Balica Ana**(Tr. Severin)**, Buligă**(Tr. Severin), **Caragiu Veronica**(Tr. Severin)**, Prof. Univ. Călin Ana**(Galați), **Chipară Liliana**(Sibiu), **Ciornei Tatiana**(Suceava), **Ghiță Dan**(Puținei-MH), **Grădinaru Constantin**(Piatra Neamț)**, Ifrim Clelia**(București), **Mihailov Radu**(Constanța), **Palcu Victor**(Tr. Severin), **Patroșanu Victor**(Orevița Mare-MH), **Popa Mihai** (Rm. Vâlcea), **Suciu Aurelia**(Cluj-Napoca), **Șerban Carmen**(Tr. Severin): câte **50 lei** și alții cu donații mai mici.

Tuturor le mulțumim cordial. Îi asigurăm că ne vom strădui să folosim donațiile dumnealor în mod cât mai judicios pentru întreținerea Sfintelor lăcașuri, pentru susținerea activităților pastoral-misionare, culturale și economice ale parohiei noastre. Rugăm pe Bunul Dumnezeu să le răsplătească jertfa, așa cum știe El mai bine!

Începând cu 1 Decembrie, vom începe să trimitem celor de mai sus, ca o mulțumire simbolică, o carte drept cadou de Sfintele Sărbători ale Nașterii Domnului – 2017.

*****

În luna noiembrie am donat pâine credincioșilor participanți la slujbă și unor bolnavi din sat, astfel: 5 nov. (Malovăț): **249 pâini;** 8 nov.(Malovăț): **185 pâini;** 12 nov. (Bârda): **155 pâini;** 19 nov. (Malovăț): **243 pâini;** 21 nov. (Bârda): **67 pâini;** 26 nov.(Bârda): **200 pâini;** 30 nov. (Malovăț): **90 pâini.** Așadar, în cursul lunii noiembrie au fost donate **1.189 pâini.** Copiilor li s-a donat și ciocolată.

Totodată, s-au vândut enoriașilor noștri, la prețul de achiziție de **0,60 lei/buc.,** pâine, astfel: 5 nov.(Malovăț): **451 pâini;** 8 nov.(Malovăț): **315 pâini;** 12 nov.(Bârda): **745 pâini;**

19 nov.(Malovăț): **357 pâini;** 21 nov.(Bârda): **233 pâini;** 26 nov.(Bârda): **700 pâini;** 30 nov. (Malovăț): **310 pâini.** Așadar, în luna noiembrie au fost vândute la prețul de 0,60 lei/buc. **3.111 pâini.**

*

Plăți

În această perioadă am efectuat câteva plăți mai mari, astfel: **6.700 lei** cartea **Dicționarul proverbelor religioase românești,** vol. I, pe care urmează să v-o donăm; **2.580 lei** pentru cele **4.300 pâini** donate și vândute în luna noiembrie; **1.753 lei** materialele necesare pentru acoperișul magaziei de la Malovăț; **1.500 lei** cartea **Folclor din Mehedinți; 950 lei** cheresteaua pentru magazia de la biserica din Malovăț; **842 lei** impozit; **471 lei** poștei pentru colete; **400 lei** timbre poștale; **200 lei** ciocolata pentru copii; **120 lei** becuri pentru noile policandre; **100 lei** transportul prin curier a cărților de la Craiova; **50 lei** internetul; **50 lei** curentul și altele mai mici.

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: ***„Scrisoare pastorală”-361,*** în „Observatorul”, Toronto(Canada), 26 nov., ediție și on-line(*http://www.observatorul.com*); în „Armonii culturale”, Adjud, 2017, 28 nov., ediție on-line(*http://armoniiculturale.ro*); **Asemănarea cu Dumnezeu,** în „Omniscop”, Craiova, 2017, 27 nov., ediție on-line(*http://www.omniscop.ro*); în „Națiunea”, București, 2017, 27 nov., ediție on-line(*http://www.ziarulnatiunea.ro*);

*

Parohia noastră a publicat ediția a II-a din cartea preotului Dvs., **Dicționarul proverbelor religioase**

românești, vol. I. Cartea urmează să fie donată tuturor familiilor din parohie, cât și credincioșilor din afara parohiei, din țară și din străinătate, care au ajutat parohia cu cel puțin **50 lei** în perioada **1 dec. 2016 – 30 nov. 2017.**

*

Zâmbete

☺*Înainte oamenii mergeau să-şi mărturisească păcatele la preot. Mai târziu la psiholog. Acum toți își fac blog;* ☺ *România este o țară deosebit de fertilă: semeni funcționari și cresc impozite…;* ☺*De ce a crescut numărul de accidente în România? Pentru că şoferii de azi circulă cu viteza de mâine pe şoselele de ieri.*

*

Vizite

Duminică, 8 oct., la slujba de la biserica din Malovăț au participat **Domnul Deputat Alexandru Bălănescu** împreună cu **Doamna Bălănescu,** iar joi, 26 oct. au făcut o vizită la casa preotului, la Bârda. Se împlinesc în toamna aceasta 40 de ani de când între Domnul Bălănescu și preotul Dvs. s-a stabilit o relație de prietenie și respect reciproc. Domnul Bălănescu a reprezentat parohia noastră ca avocat în toate procesele pe care le-a avut de-a lungul vremii. Fie avocat, fie decan al Baroului Avocaților din Mehedinți, fie vicepreședinte al instituției Avocatul Poporului, fie ministru secretar de stat, fie parlamentar, Domnul deputat Alexandru Bălănescu a rămas același om modest, simplu, frățos, respectuos, gata de a da o mână de ajutor. De câte ori are prilejul, își amintește cu nostalgie de satul natal(Rătez-GJ), de părinți, de prieteni și colegi, de consăteni, de datinile și obiceiurile din satul său. În tot ceea ce spune și ceea ce face surprinzi cu ușurință buna-

cuviință românească, creșterea sănătoasă pe care i-a dat-o familia. Este o adevărată bucurie discuția cu dânsul.

*

Lucrări în comună

Recent a fost amenajată și redată publicului fântâna arteziană din Malovăț(Ielești), cât și grădinița din jurul ei. Când va veni primăvara și verdeața și florile își vor face prezența, locul respectiv va fi ca un conț de rai. Îi mulțumim **Domnului Primar Ing. Ion Michescu,** pentru că a realizat acolo o adevărată carte de vizită a comunei:

*

Înmormântări

În ziua de 30 noiembrie am oficiat slujba înmormântării pentru **Iorgovan Constantin**(69 ani) din Malovăț. Dumnezeu să-l ierte!

*

Anunțuri

● Avem icoane frumoase cu 20, 25 și 30 lei/buc.;

● Au sosit calendarele pe 2018. Avem suficiente, pentru toată lumea. Costul: **5 lei/buc.**, 7 lei/buc.(agendă) și 10 lei/buc.(tablouri). Numai cine nu vrea nu ia.

*

Program

În cursul lunii decembrie avem următorul program de slujbe: **2 Dec.**(Malovăț-Bârda); **3 Dec.** (Malovăț); **6 Dec.** (slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, la ora 12,30); **9 Dec.** (Malovăț-Bârda); **10 Dec.** (Bârda); **16 Dec.** (spovedit și împărtășit în Bârda, la biserică și în sat); **17 Dec.** (Malovăț); **18 Dec.** (spovedit și împărtășit în Malovăț, la biserică și în sat); **19, 20, 21 Dec.**(colindul cu icoana în Malovăț); **22, 23 Dec.** (colindul cu icoana în Bârda); **24 Dec.** (Bârda); **25 Dec.** (Malovăț); **26 Dec.** (Bârda); **27 Dec.**(pomeniri, dimineața, la

Bârda; slujbă la Malovăț); **30 Dec.**(Malovăț-Bârda); **31 Dec.**(Malovăț). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la școală, la telefon: **0724. 99. 80. 86,** ori pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda @gmail.com.*

Sfintele Sărbători să le petreceți cu sănătate, pace și bucurii! La mulți ani![2]

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi

Anul XVII(2017), nr. 363(1 –15 Decembrie)

Dragii mei enoriași! La mulți ani!

Cina Împăratului

În Duminica a XXVIII-a după Rusalii este rânduită Evanghelia celor poftiți la cină. Este o pildă a Mântuitorului foarte scurtă, dar cu semnificații profunde și variate. E vorba de un proprietar bogat, „stăpân al casei sale", care a organizat o petrecere într-o seară. Când toată pregătirea a fost gata, și-a trimis slugile să reamintească invitaților că a venit momentul să poftească la masă. Aceștia s-au scuzat pe rând: unii că și-au cumpărat pământ, alții că și-au cumpărat boi, alții că s-au însurat. Ce mai ! Când omul nu vrea să facă ceva, găsește

[2] ***„Scrisoare pastorală"-362,*** în „Observatorul", Toronto(Canada), 10 dec. 2017, ediție și on-line(*http://www. observatorul.com*; în „Bibliotheca Septentrionalis", Baia Mare, 28 dec. 2017, ediție și on-line(*https:// ebibliothecaseptentrionalis.wordpress.com*);

pretexte! Stăpânul casei s-a supărat amarnic și a trimis să adune cerșetorii, orbii, șchiopii, oamenii cei mai de jos și să-i pună la masă. Era expresia supărării maxime a stăpânului.

S-au ținut predici nenumărate despre această pildă de-a lungul a două mii de ani. Fiecare a pus problema într-un fel sau altul și a interpretat pilda cum i s-a părut mai potrivit. Mie mi se pare a fi de-o actualitate izbitoare. Aș putea socoti că această pildă este însăși oglinda vremii noastre, a acestui veac. Mântuitorul a făcut multe profeții, unele mai clare, altele mai acoperite, mai ermetice, mai tăinuite. Acestea din urmă pot fi înțelese cel mai bine atunci când se ivește un anumit context. Această situație este cu pilda de față. Prin ea am putea spune că Mântuitorul face o profeție.

„Stăpânul casei" nu este altul decât Dumnezeu, Împăratul veacurilor și al lumii văzute și nevăzute. „Cina" este „împărăția pregătită de la începutul veacurilor" prietenilor Lui, adică celor ce I-au împlinit voia, celor ce I-au respectat poruncile. „Cina" are loc la sfârșitul zilei și începutul nopții. Am putea spune că e vorba de vremea sfârșitului lumii. Convingerea aceasta ne-o întărește Mântuitorul, când vorbește de judecata universală, când va alege „oile" de „capre". Pentru o petrecere cineva se pregătește, face o investiție, o cheltuială, sacrifică timp, bani, muncă. O face, însă, fiindcă își iubește și-și respectă invitații. Face sacrificiul acesta cu bucurie. Așa-l făcuse și „Stăpânul casei" din Evanghelie. Iată, însă că, la vremea „cinei", niciunul dintre invitați nu se învrednicește să dea curs chemării. Toți sunt legați mai mult de avere(pământ, boi, proprietăți) și de plăcere(nevasta). Pe acestea le pun mai presus decât „cina" Împăratului.

Supărat la culme de indiferența și sfidarea invitaților, deci prietenilor și rudelor, Împăratul aduce la masă oamenii străzii, care nu erau pregătiți pentru o asemenea împrejurare:

erau jegoși, zdrențăroși, buboși etc. De „prietenii” și „rudele” care i-au întors spatele nici nu vrea să mai știe!

Dar cine ar putea să fie „prietenii” și „rudele” Împăratului? Nimeni alții decât noi, creștinii. Pentru noi Mântuitorul S-a adus pe Sine jertfă pe cruce; pe noi ne-a făcut „fii adoptivi ai Celui Prea Înalt”. În rugăciunea Tatăl nostru, El ne învață să ne adresăm lui cu apelativul „Tată”. Așadar, Mântuitorul Însuși ne certifica această calitate de „fii” ai lui Dumnezeu. „Cina” este împărăția Lui. „Fii adoptivi” ai lui Dumnezeu au uitat, în mare măsură de invitația Împăratului.

Duminică de duminică și sărbătoare de sărbătoare Împăratul ne cheamă, prin clopotele bisericilor, să venim la Sfânta Liturghie, să ne spovedim, să ne împărtășim, să ne bucurăm de rugăciunea comună săvârșită de preot și ceilalți credincioși participanți. Câți dintre noi dăm curs chemări? Multe biserici unt goale sau aproape goale; în schimb, cârciumile, barurile, discotecile, cluburile și alte asemenea locuri unde diavolul este la el acasă sunt arhipline de dimineața până noaptea târziu. Ne cheamă Biserica să unim rugăciunea noastră cu postul. Sunt rânduite zile și perioade de post mai aspru și mai ușor. Câți dintre noi ținem aceste posturi? Observați numai debandada din Postul Crăciunului! Câte pomeni de porci nu se fac! Câte festivaluri și expoziții cu tot felul de preparate culinare, câte zaiafeturi nu se organizează în postul acesta. Nici celelalte nu sunt scutite de asemenea monstruozități. Chiar în Postul Sfintelor Paști sunt creștini botezați în numele Sfintei Treimi, care fac nunți și botezuri, zile de naștere și zile onomastice, majorate și altele asemenea cu o ușurință îngrijorătoare, fără frică de Dumnezeu și fără rușine de oameni. Ne dăruiește Dumnezeu copii. Demult aducea barza 10-15 la o casă; astăzi când e musai să vină cu mercedesul, vine doar câte unul-doi! Unde sunt ceilalți? Răspunsul e unul: la tomberon și la canal. Câți se mai închină,

câți mai spun o rugăciune la începutul și la sfârșitul lucrului, la drum, la masă, în orice împrejurare în care se simte nevoia de ajutorul lui Dumnezeu? Mai degrabă calculăm câți bani avem în pungă ca să mituim, să cumpărăm, să înșelăm societatea, pe Dumnezeu! Am găsit bătrâni cu un picior în groapă, care nu știau să se închine! Câți dintre creștinii noștri își păzesc gura de vorbe murdare, de înjurături, de drăcuituri. Unii chiar dăruiesc celui necurat tot ce știu ei că există în cer și pe pământ. Până și pe Dumnezeu Îl fac „cadou" diavolului. Te cutremuri, nu alta. Sunt rânduite zile de sărbătoare. Câți dintre noi respectăm aceste zile. Cele mai intense activități atunci le desfășurăm, chiar dacă în restul timpului tragem mâța de coadă. Atunci e sporul, în duminici și sărbători! Ne-a poruncit Dumnezeu să ne respectăm părinții! Câți bătrâni sunt părăsiți, bolnavi și neputincioși, care așteaptă de ani de zile de la copilașii lor măcar o cană cu apă! Câți bătrâni nu sunt abandonați prin orfelinate, în timp ce copii lor sunt prosperi oameni de afaceri, proprietari de vile cu zeci de camere! Câți bătrâni nu sunt bătuți și alungați din casă de proprii lor copii!

Ne-a poruncit Dumnezeu să nu ucidem. Din păcate, ucidem pruncul în pântecele mamei, ucidem pe semenii noștri prin introducerea în alimente și băuturi a tot felul de chimicale provocatoare de boli și de moarte, ucidem pe semenii noștri cu vorbele noastre, cu ura noastră, cu invidia noastră și de multe ori cu arma noastră. Câte jafuri, câte violuri, câte crime săvârșite de creștini de-ai noștri contra fraților creștini nu se petrec zi de zi. Urmăriți programele de televiziune și veți afla de o mică parte din ele! Ne-a poruncit Dumnezeu să nu desfrânăm. Dumnezeule sfinte! Niciodată nu a fost atâta dezmăț în Europa noastră creștină. Mai mult de jumătate din țările bătrânului continent creștin au ridicat la rang de lege căsătoria dintre persoane de același sex. Acum aud că în țările nordice s-ar fi legalizat chiar legăturile sexuale cu copii, cu

oameni morți! Familia așa cum a lăsat-o Dumnezeu e amenințată cu destrămarea și cu pieirea. Altfel de familii întemeiază creștinii veacului acesta! Ne-a poruncit Dumnezeu să nu jurăm strâmb! Din păcate, minciuna a ajuns la ea acasă. Relațiile dintre creștini sunt subminate de minciună și neîncredere; adevărul e pasăre rară, pe cale de dispariție. Minciuna și falsitatea tronează de cele mai multe ori în relațiile familiale, sociale. Oameni de toate categoriile sociale se fălesc câte minciuni mai pot să debiteze ca să-și păcălească semenii. Uitați-vă în campaniile electorale câte minciuni spun candidații, doar-doar vă vor înșela să le dați votul, De îndată ce-și văd visul cu ochii, uită tot ce-au promis. Sunt doldora dosarele prin judecătorii și tribunale de declarații mincinoase, de acte false. În baza acestora se hotărăște soarta unor oameni! Ne-a poruncit Dumnezeu să nu poftim nimic din cele ce sunt ale aproapelui nostru! Din păcate, începând cu copilul de la grădiniță și până la bătrân întâlnim păcatul acesta cu formele lui cele mai aberante. Poftește „grădinarul" creioanele colorate ale colegului său; poftește elevul notele și premiile colegului, poftește tânărul prietena sau soția prietenului, poftește adultul funcția și averea semenului, poftește bătrânul copiii și situația fericită a prietenului său, ba chiar și cavoul de se poate!

Dumnezeu ne cheamă la mântuire, la rai, ne cheamă să ne dea împărăția Lui, pe care ne-a pregătit-o! Noi, creștinii cu numele, suntem prea ocupați cu împărățiile pământului și cu bunătățile și plăcerile acestuia și nu ne mai interesează cele pregătite de Dumnezeu dincolo. E îndreptățit Împăratul să se mânie pe prietenii, rudele și fiii Săi nerecunoscători și nesimțitori? Este!

Cheamă mânios pe cerșetori, pe schilozi, pe orbi și șchiopi și pe cei de pe la marginile drumului la cina Sa. Nu cumva convoaiele de imigranți asiatici, care au năvălit în Europa noastră în ultimii ani sunt tocmai acei amărâți chemați

de Dumnezeu la cină? Ei nu sunt creștini, dar păstrează cu sfințenie niște reguli moral-religioase foarte rigide. Pe acestea nu le încalcă, de ar fi să-și dea viața pentru ele. Ei nu-și bat joc de numele lui Dumnezeu; nu practică avortul. Câți copii le dă Dumnezeu, pe toți îi primesc cu bucurie în casele lor, indiferent cât de săraci ar fi. Astăzi suntem uimiți, când aflăm că are câte unul din acești imigranți și peste douăzeci de copii! La ei nu se pomenește de adulter, de incest, de destrăbălare ca la noi. Femeia nu are voie să-și arate fața decât soțului său, pentru ceilalți o ține acoperită cu burca. O femeie care ar fi descoperită că întreține relații în afara familiei sale este ucisă cu pietre de comunitate, la fel o fată copilită. Hoția la ei e pedepsită cu tăierea mâinilor, a picioarelor și alte pedepse la fel de înfiorătoare. De teama pedepselor sau în virtutea unor concepții moral-religioase înalte, păcatul nu-și face loc cu atâta ușurință în aceste comunități. Atentatele teroriste care înspăimântă omenirea au motivația lor în mentalitatea acestor oameni. Ei socotesc că astfel luptă împotriva păcatului, împotriva celor ce practică asemenea destrăbălări.

Ușor-ușor, locurile de la Cina Împăratului se completează cu cei de alte religii, care nu uită de Dumnezeu și-I împlinesc poruncile așa cum știu ei. În timpul acesta, creștinii noștri benchetuiesc în birturi și în locuri de dezmăț, pregătindu-se astfel pentru împărăția celui întunecat.

Să ne ferească Dumnezeu de mânia Lui și să ne ajute să ne trezim cât mai este vreme!

*

Meditații istorice

Mircea Eliade are, în **Căderea în istorie**(1952) câteva fragmente, care, puse cap la cap, pot constitui cel mai scurt tratat de istorie a românilor. Înțelegi totul, surprinzător, din două pagini. Cu condiția să fii de acord cu viziunea despre

istorie a autorului. Cu prilejul zilei de 1 Decembrie le redăm mai jos:

„Noi, ROMÂNII, nu avem niciun motiv să idolatrizăm Istoria. Printre neamurile fără noroc, ne numărăm în frunte. Cu ce am idolatriza, noi, românii, Istoria? Descindem dintr-unul din neamurile cele mai numeroase din lume şi praful s-a ales de el; nici măcar limba nu i se mai cunoaşte. Ca să supravieţuim în Istorie, ne-am istovit mai mult decât s-au cheltuit alte neamuri să cucerească pământul. Nicolae Iorga spunea că nenorocul ni se trage de la Alexandru Macedon: în loc să-şi ridice privirile spre miază-noapte şi să unească toate neamurile tracice într-un mare imperiu, Alexandru s-a lăsat atras în orbita civilizaţiei mediteraneene şi, ajuns la culmea puterii, s-a îndreptat spre Asia.

Cu o mie de ani în urmă, a avut loc ceea ce putem numi pe drept cuvânt o catastrofă de incalculabile consecinţe pentru istoria românilor: slavii au ocupat Peninsula Balcanică şi s-au întins până la Adriatica. Istoria neamului românesc e alcătuită din atâta sânge şi atâta nenoroc datorită în primul rând incapacităţii Occidentului de a vedea dincotro vine primejdia. Pe noi, timp de cinci secole, ne-a scos din istorie victoria Imperiului Otoman; şi această victorie se datorează neputinţei occidentalilor de a se uni împotriva unui duşman comun. Istoria se făcea în Apus; fără noi, datorită şi sângelui nostru. Occidentalii nu stăteau nici ei cu mâinile în sân, ci se luptau; dar se luptau între ei. Evident, lupta aceasta între fraţi, veri şi cumnaţi, nu putea avea aceeaşi sângeroasă intensitate ca, prin părţile noastre, lupta cu turcii şi tătarii. Se ardeau oraşele în apus, dar parcă tot mai rămânea ceva. Occidentul e bogat în ruine şi toate sunt istorice. La noi, nu rămânea nimic, nici o urmă. Încă din timpul năvălirilor barbare, oamenii învăţaseră cum să-şi ardă satele şi să le refacă primăvara următoare. În timpul acesta, la o mie, două de kilometri spre Apus, se înălţau

catedralele, se îmbogățeau castelele, se înfrumusețau mânăstirile și oamenii aveau prilejul, măcar la răstimpuri, să citească pe sfinți, pe teologi și pe poeți, să înțeleagă că sunt oameni și să se bucure că trăiesc omenește – iar nu ca fiarele sălbatice, prin munți, prin păduri, ca strămoșii noștri, care nu aveau altă vină decât aceea de a se fi născut în calea răutăților. Românii nu au sabotat istoria. Au înfruntat-o și i-au rezistat din toate puterile lor"

*

Contribuția de cult

La data de 30 nov., când încheiem anul financiar, situația contribuției de cult pentru anul 2017 se prezintă astfel: în Bârda au achitat **96,10%** din familii; în Malovăț au achitat **94,24%;** la nivel de parohie au achitat **94,81%.** Este un procent excepțional. Precizăm că-n parohia noastră contribuția de cult este la aprecierea enoriașilor, după principiul**: fiecare dacă vrea și cât vrea.** Indiferent dacă a achitat ceva sau nu pentru contribuția de cult, serviciile religioase sunt gratuite și preotul stă la dispoziția tuturor, fără deosebire.

Anul acesta, cea mai mică contribuție de cult a fost de **5 lei.** Dintre fruntași menționăm:

a.**Malovăț. I. Cioabă Dumitru:** 765 lei; **II.** Crumpei Sever: 400 lei; **III.** Căprioru Marius-Emanoil: 255 lei; **IV.** Crăciunescu Florin: 251 lei; **V.** Manolea Elisabeta: 230 lei; **VI.** Ionașcu Maria: 220 lei; **VII**. Popescu Mihai: 215 lei; **VIII**. Bobiț Gheorghe, Înv. Michescu Ion: câte 210 lei; **IX.** Coman Vasile: 175 lei; **X.** Paicu Măriuța, Oproiu Petre, Surugiu Mihai (ex-primarul): câte 170 lei; **XI**. Tărăbâc Grigore, Crumpei Gheorghe: câte 160 lei; **XII**. Surugiu Eugenia: 157 lei; **XIII**. Borugă Ion, Tănase-Osiac Dumitru: câte 155 lei; **XIV.** Coman Constantin, Pirici Constantin, Ungureanu Gheorghe, Ciolacu-Hotăranu Claudiu, Pau Claudiu, Meilă Nicolae, Michescu I. Ion(primarul), Popescu Goriță: câte 150 lei; **XV.** Crăciunescu

Tică, Munteanu Alexandra: câte 140 lei; **XVI**. Paicu Sabina, Meilă Petre: câte 130 lei; **XVII**. Vasilescu Petre, Meilă Pantelie: câte 125 lei; **XVIII**. Vișan Sevastița, Crașoveanu Valeriu: câte 121 lei; **XIX.** Cernea Mihăiță, Ungureanu Constantin, Manolea Nicolae, Pereanu Viorel, Băleanu Ioana Nistor Petre, Glavan Pompiliu: câte 120 lei; **XX.** Căprioru Gheorghe, Ionașcu Ștefan, Răchiunoiu Grigore, Glavan Constantin, Teșilă Elisabeta: câte 115 lei; **XXI.** Coman Elena: 114 lei; **XXII**. Iorgovan Viorel, Voican Petre, Bazavan Dumitru, Popescu Dumitru, Paicu Domnica, Popescu Marga, Dima Vasile, Dragotă Nicolița, Paicu Nicolae: câte 110 lei; **XXIII**. Bucică Bebe: 107 lei; **XXIV**. Băleanu Petre, Munteanu Dumitru, Popescu Angelu, Crumpei Vasile, Orodan Aneta, Paicu Daniel, Lupșa Dumitru, Baltac Guța, Baltac Lida: câte 105 lei; **XXV.** Bondoc Eugenia, Boncioc Dumitru: câte 102 lei; **XXVI**. Manolea Grigore, Boncioc Elena, Surugiu I. Ion(Brutarul), Bobiț Claudiu, Boncioc Liviu, Bazavan Claudiu, Mănescu Ion, Ungureanu Dumitru, Iordache Mihai, Almichi Constantin, Drăchici Ionuț-Alexandru, Ghilerdea Sevastian, Filip Elisabeta, Cojocariu Titu, Meilă Costel(I), Baltac Alexandru, Almichi Ion, Bazavan Gheorghe(Ielești), Borugă Mihai, Ciurel D. Dumitru, Mănescu Constantin, Ilinca Alexandru, Mănescu C. Vasile, Minune Ion, Paicu Angelu, Munteanu Puiu: câte 100 lei; **XXVII**. Popescu D. Ion: 90 lei; **XXVIII**. Tărăbâc Angela: 86 lei; **XXIX**. Papa Vergina: 85 lei; **XXX.** Statache Cornel: 81 lei; **XXXI**. Meilă Iancu, Mănescu Elena, Cioban Doru, Oprișan Elena, Ciolacu Dumitru, Mănescu V. Vasile: câte 80 lei; **XXXII**. Ciobanu Ilie, Blejdea Gheorghe, Ciută Romulus, Trocan Ion: câte 75 lei; **XXXIII**. Popescu V. Constantin, Cioabă Constantin: câte 72 lei; **XXXIV**. Popescu V. Ion: 71 lei; **XXXV**. Jianu Stela, Popescu Nete, Nistor Ion, Ștefu Constantin(I), Pereanu Constantin, Guran Aurel, Ungureanu Florin, Săftoiu L. Liviu, Munteanu

Iorgu, Haidamac Miroana: câte 70 lei; **XXXVI**. Pera Aurica: 66 lei; **XXXVII**. Coman Dumitru, Pau Olimpia, Voican Ion, Ionașcu Lucreția, Bazavan Marin, Chilom Dan, Ștefu Gheorghe, Mănescu Valeria, Giurescu Lucreția, Badea Ion, Sava Ion, Surugiu Gh. Mihai, Borcilă Vasile, Cioabă Iona: câte 65 lei; **XXXVIII**. Mateescu Liviu: 64 lei; **XXXIX**. Borugă Ștefan, Surugiu Ionel: câte 63 lei; **XL.** Săftoiu Liviu: 62 lei; **XLI.** Guran Constantin: 61 lei; **XLII**. Vișan Valeria, Marina Sofia, Berneanu Alexandru, Stroie Sever, Borcilă Nuța, Popescu Elena, Colibășanu Dumitru, Pera Aurel, Curea Constantin, Oprișan Stela, Tărăbâc Lucian, Bondoc Alexandru, Ștefan Stanciu, Badea Nicolae, Cotea Nicu, Baltac Ion, Paicu Elena, Hurduc Pantelie, Badea Marius, Tătucu Marius, Belega Gheorghe, Ciurel Florin: câte 60 lei; **XLIII**. Ciobanu Dumitru, Meilă Emil, Pătrulescu Alin: câte 57 lei; **XLIV**. Micu Valeriu, Mateescu Mihai, Căprioru Elena, Tărăbâc Gheorghița, Popescu V. Vasile, Lupșa Valeriu, Ștefu Ion, Surugiu N. Ion, Chiriță Toni, Surugiu Gheorghe, Ică-Căprioru Gheorghe, Vișan Sevastian, Bogdan Silvia, Cosma Victor, Baltac Gheorghe, Surugiu Onel, Munteanu Iancu-Sorin, Pană Viorel, Bora Ion, Ciurel Valentin: câte 55 lei; **XLV.** Crăciunescu A. Gheorghe, Meilă Dumitru: câte 54 lei; **XLVI**. Guțescu Elena: 53 lei; **XLVII**. Vișan Gh. Ion, Oproiu Vasile, Bondoc-Ionașcu Gheorghe, Geaucă Aristide: câte 52 lei; **XLVIII.** Borcilă Ștefan: 51 lei; **XLIX.** Mănescu Angela, Ungureanu Mircea, Omir Sevastian, Glavan Ion, Michescu Ion(II), Popescu Mirela, Ciobanu Alexandra, Mănescu Iulius, Popescu Valentin, Bazavan Gheorghe(ex-primarul), Iordache Gheorghe, Popescu Gheorghe, Popescu Gh. Gheorghe, Mangu Constantin, Tărăbâc Ion, Minoniu Zoia, Ciurel A. Dumitru, Crașovanu V. Valeriu, Hurduc Romeo, Cojocariu Ilie, Tărăbâc Virgil, Căprioru Petre, Tărăbâc Bebe, Coman Sevastița, Odoleanu Valeriu, Nistor Elena, Mladin Paul, Nistor Vasile, Bazavan Jana, Tănase Stela,

Mica Dorinel, Baltac Petre, Hadarig Mircea, Oprișan Sever, Bondoc Anton, Pătrulescu Petre, Iorgovan Constantin, Mazilu Paraschiva: câte 50 lei;

b. Bârda. **I. Coman Elena**: 265 lei; **II**. Horodnic Tudor: 250 lei; **III**. Popescu Valeria: 240 lei; **IV.** Botoșan Dumitru: 230 lei; **V.** Dragomir Virginia, Mihăescu Nicolae: câte 200 lei; **VI.** Ivașcu Vasile: 160 lei; **VII.** Șonea Floarea: 157 lei; **VIII**. Dragomir Nicolae, Gârbovan Nicolina: câte 150 lei; **IX.** Rolea Pantelie: 130 lei; **X**. Dragomir Gheorghe, Mema Ion: câte 120 lei; **XI.** Rolea Ion: 115 lei; **XII**. Cimpoieru Viorel: 112 lei: **XIII**. Dragomir Bădiță, Butoi Ion, Turlacu Gheorghe, Luca Nica, Drăghia Tudor, Bobocea Savu, Gârbovan Ion: câte 110 lei; **XIV.** Stănciulescu Florin: 108 lei; **XV.** Sfetcu Bebe: 107 lei; **XVI**. Anghel Domnica, Ivașcu Ion: câte 105 lei; **XVII**. Pavel Eugenia, Pr. Stănciulescu Alexandru, Mema Elena, Curea Gigi, Gheran Pantelie, Luca I. Ion, Sfetcu George, Ene-Mihăescu Constantin-Doru, Sfetcu Sorin, Sfetcu N. Aurel, Mucioniu Ion: câte 100 lei; **XVIII**. Motreanu Elena: 90 lei; **XIX**. Anghel Nicolae, Stănciulescu Ion: câte 80 lei; **XX.** Luca C. Maria: 72 lei; **XXI.** Dăescu Virgil, Ploștinaru Ionel, Pâlșu Gheorghe, Luca D. Maria, Luca Alexandru, Gheran Paraschiva, Rolea Constantin(I): câte 70 lei; **XXII**. Luca D. Maria: 64 lei; **XXIII**. Motreanu Ilie, Botoșan Elena, Curea Gheorghița, Cimpoieru Tănase, Malescu Gheorghe, Luca Aristița, Luca Constantin, Banciu Ionel, Rolea George, Curea Anica, Mema Margareta, Mema Ștefan, Mema Gheorghe: câte 60 lei; **XXIV**. Volintiru Ana: 56 lei; **XXV.** Curea Viorel, Curea Cristi, Luca Gheorghița, Curea Dora, Fugașin Aurel, Curea Ghiță, Luca Jana, Luca Angelica, Luca Marin, Duțoniu Gheorghe: câte 55 lei; **XXVI**. Fruntelată Mihăiță: 53 lei; **XXVII**. Boroancă Ilie, Luca Sandală, Duțoniu Valentin, Mema Ileana, Stănciulescu Ștefan: câte 52 lei; **XXVIII**. Zaharescu Maria: 51 lei; **XXIX.** Mogonea Ion, Curea Maria, Roată

Benonică, Curea Petre, Luca Gheorghe, Leitan Gica, Gârjoabă Pompilia, Luca Gica, Avram Polina, Luca Radu-Vasile, Stănciulescu Maria, Stănciulescu Petre, Lasculescu Ana, Sfetcu Doru, Sfetcu A. Aurel, Rolea A. Aurel, Cola Emilia, Gheran Nicolița, Bufan Dumitru, Rolea Marina, Sfetcu Dumitru, Stoichină Dumitru, Mema Șt. Constantin, Tănase Maria, Avram Dumitru: câte 50 lei;

Mulțumim cordial tuturor enoriașilor parohiei noastre, care au contribuit cu cât de puțin la susținerea parohiei noastre. Dumnezeu să le răsplătească jertfa!

*

De la 1 dec. am început să primim contribuția de cult pentru 2018. De la aceeași dată până în prezent am primit mai multe ajutoare și donații de la credincioși din afara parohiei, astfel:

1. Fii ai satului Malovăț: **Pleșan Valeria**(Tr. Severin): **200 lei; Bogdan Gheorghe Gabriel** (Germania), **Albulescu Maria**(Tr. Severin), **Butoi Denisa**(Londra), **Săvescu Aurelia** (Tr. Severin): câte **100 lei; Popescu N. Mihai**(Tr. Severin): **92 lei; Munteanu Gheorghe** (Tr. Severin): **60 lei;**

2. ***Fii ai satului Bârda:*** **Prof. Virgil Sfetcu** (București): **300 lei; Rochian Tudor**(Tr. Severin): **200 lei; Avram Adriana**(Tr. Severin): **182 lei; Trocan Pantelie**(Tr. Severin): **150 lei; Ing. Zăuleț Aurica**(Tr. Severin), **Prof. Iacov Raluca**(Tr. Severin)**, Popescu Dan**(Tr. Severin), **Dragomir Ion**(Tr. Severin), **Arhire Lili**(Tr. Severin), **Ile Teodor** (Sânicolaul Mic-AR), **Mema Mariana**(Tr. Severin) și **Bălu Constantin**(Tr. Severin): câte **100 lei; Rolea Gh. Aurel** (Schela Cladovei - MH), **Rolea Titu**(Schela Cladovei-MH), **Ivașcu Ionuț**(Tr. Severin), **Stănciulescu Mihăiță**(Franța), **Chircu Ramona**(Tr. Severin), **Stanomirescu Emilia** (Timișoara), **Duțoniu Valentina** (Tr. Severin), **Luca Miuța** (Tr. Severin), **Botea Constantin** (Șimian-MH), **Rolea Ileana**

(Tr. Severin), **Buțan Andrei**(Tr. Severin), **Stănciulescu Gheorghe**(Tr. Severin): câte **50 lei;**

3. Credincioși din afara parohiei: **Dl. Prof. Univ. Dr. Mircea - Ioan Popa**(București): **300 lei; Dl. Ovidiu Mitran-De Cindy**(Zoersel - Belgia): **227 lei; D-na Mehedințu Elena** (Brașov): **170 lei; D-na Farm. Golea Nicoleta**(Tr. Severin): **120 lei; D-na Roman Carmen**(Tr. Severin) **și Dl. Mocănașu Oprea**(Tr. Severin): câte **100 lei; D-na Nicolae Victoria**(Tr. Severin): **60 lei; Familia Ciurel** (Tr. Severin), **D-na Suciu Aurelia**(Cluj-Napoca): câte **50 lei;**

Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

*

Începând de la 1 dec. am distribuit cartea **Dicționarul proverbelor religioase românești,** vol. I, în special credincioșilor din afara parohiei, din țară și din străinătate, care ne-au ajutat parohia în perioada 1 dec. 2016-30 nov. 2017 cu cel puțin **50 lei.** Până la închiderea acestei ediții s-au distribuit deja **115 exemplare.** Avem pentru toate familiile din parohiei.

Numai cine nu vrea nu ia.

*

În ședința din 3 dec., Consiliul Parohial al parohiei noastre a hotărât să acordăm câteva ajutoare bănești unor persoane și familii cu situații economice mai grele, astfel: **Pau Dumitru** din Malovăț, pentru copil; **Badea Leontina** din Malovăț, pentru nepot; **Ștefu Constantin** din Malovăț, pentru copil; **Căprioru Ion** din Malovăț; **Cioabă Constantin** din Malovăț, pentru mătușă; **Borcilă Elena** din Malovăț, pentru nepoți; **Răulescu Eleonora** din Bârda și **Orodan Dumitru-Claudiu** din Malovăț. Preotul a fost însărcinat să trimită cu mandat poștal fiecărui enoriaș dintre cei menționați câte **100 lei.** Atâta s-a putut!

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: ***„Scrisoare pastorală" – 361,*** în „Bibliotheca Septentrionalis", Baia Mare, 2017, 10 dec., ediție și on-line(*https://ebibliothecaseptentrionalis. wordpress.com*); **1 Decembrie – coroana unui ideal,** în „Omniscop", Craiova, 14 dec., ediție on-line(*http://www. omniscop.ro*); ***„Scrisoare pastorală"-362,*** în „Observatorul", Toronto(Canada), 10 dec. 2017, ediție și on-line(*http://www.observatorul.com*).

Parohia noastră a mai publicat o tranșă din cartea preotului Dvs., **Amintiri despre titani,** fiindcă cererea e mare.

*

Concert de colinde

La inițiativa **Domnului Primar Ing. Ion Michescu,** am solicitat **Prea Sfințitului Episcop Nicodim** să aprobe deplasarea **Corului Kinonia** al episcopiei ca să susțină un concert de colinde în parohia noastră. Prea Sfințitul a primit cu bucurie această solicitare și, cu toate că în luna decembrie corul avea un program foarte încărcat, s-a găsit posibilitatea să fie repartizată seara de 12 decembrie pentru Parohia Malovăț. Au fost tipărite afișe personalizate și s-au răspândit prin satele comunei Malovăț. În seara programată, corul s-a prezentat cu 25 de membrii, la care s-a adăugat personalul auxiliar. Din păcate, prezența enoriașilor noștri nu a fost pe măsura așteptărilor. Noroc cu **Doamna Director Monica Colibășanu,** care a mobilizat elevii de la școală și i-a adus, completând astfel golurile în biserică. O oră și jumătate corul Kinonia ne-a oferit celor prezenți momente de adevărată artă și înălțare sufletească. Concertul a fost filmat pentru Televiziunea Trinitas a Patriarhiei Române și pentru Televiziunea Tele 2 din Tr. Severin. Pentru coriști și pentru toți cei prezenți parohia a adus 600 pâini, iar Domnul Primar 300 mere. Parohia a mai oferit fiecărui corist câte un exemplar din cartea Pr. Prof. Alexie Buzera, **Toată suflarea să laude pe Domnul…** și câte un

exemplar din proaspătul volum **Folclor din Mehedinți.** Sperăm să le fie de folos. Compătimim pe enoriașii noștri, care nu au fost prezenți la acest concert de zile mari.

Mulțumim cordial **Prea Sfințitului Episcop Nicodim** pentru aprobare și coriștilor conduși de părintele **Pr. Iulian Pruiu** pentru efortul depus. Sperăm să nu fie unicul moment de acest gen pentru parohia noastră.

*

Emisiuni

În seara zilei de 13 dec., între orele 21-23, preotul Dvs. împreună cu **Părintele Pr. Stelian Zoican** au susținut o emisiune la Televiziunea „Galaxi" din Tr. Severin. S-a discutat despre folclorul românesc, cu precădere despre colinde. Părintele Stelică Zoican a exemplificat anumite pasaje din emisiune cu recitaluri din fluier, mai cu seamă că i-a apărut recent cel de-al patrulea CD cu cântece și jocuri mehedințene. A fost o emisiune reușită.

*

Cerc pedagogic

Vineri, 8 dec., la Liceul Pedagogic din Tr. Severin s-a desfășurat cercul pedagogic de pe acest semestru pentru învățământul liceal din Mehedinți. Preotul Dvs. a fost solicitat să comenteze și să aprecieze prestația profesoarei titulare de la acel liceu.

*

Zâmbete

☺ Pe hoții mărunți îi trimitem la închisoare, pe cei mari îi numim în funcții politice (Esop)**;** ☺Un popor care-și alege politicieni corupți, impostori, hoți și trădători, nu este victimă, ci complice(George Orwell); ☺Dacă votul nostru ar putea schimba ceva, nimeni nu ne-ar mai lăsa să votăm(Mark Twain); ☺Ce oameni excepționali trec pe lângă noi, anonimi,

iar noi admirăm prostește atâția neghiobi, numai pentru că au vorbit de ei presa și opinia publică!(Mircea Eliade); ☺Este foarte periculos să fii sincer, în condițiile în care nu ești prost(George Bernard Shaw); ☺Greșelile politicianului sunt crime, căci în urma lor suferă milioane de oameni nevinovați, se împiedică dezvoltarea unei țări întregi și se împiedică pentru zeci de ani înainte, viitorul ei(M. Eminescu).

*

Spovediri. Împărtășiri

În zilele programate au fost spovediți și împărtășiți, la biserică sau acasă, **5+28+53=86 credincioși**.

*

Înmormântări

În ziua de 7 dec. am oficiat slujba înmormântării pentru **Borcilă Gheorghe**(89 ani) din Malovăț, iar în ziua de 10 dec. pentru **Stoichină Gheorghița**(79 ani) din Bârda.

Dumnezeu să-i ierte!

*

Program

În cursul lunii ianuarie avem următorul program de slujbe: **1 Ian.**(pomeniri, dimineața, la Bârda; slujbă la Malovăț); **2 Ian.** (colindul cu Botezul în Bârda); **3, 4, 5 Ian.** (colindul cu Botezul în Malovăț); **6 Ian.** (Bârda, ora 8, Malovăț, ora 10); **7 Ian.** (slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, la ora 12.30); **13 Ian.** (Bârda-Malovăț); **14 Ian.** (Malovăț); **16 Ian.** (pomeniri la Malovăț, la ora 11.30; pomeniri la Bârda, la ora 12); **17**(pomeniri, la Malovăț, la ora 9); **20 Ian.** (Bârda-Malovăț); **21 Ian.** (Bârda); **25 Ian.** (Bârda-Malovăț); **27 Ian.** (Bârda-Malovăț); **28 Ian.**(Malovăț); **30 Ian.**(pomeniri, dimineața la Bârda; slujbă la Malovăț). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică,

acasă, la școală, la telefon: **0724. 99. 80. 86,** ori pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda @gmail.com*.

Sfintele Sărbători să le petreceți cu sănătate, pace și bucurii! La mulți ani!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda[3]

Scrisoare pastorală

[3] *„Scrisoare pastorală" – 363,* pe blogul Domnului Ben Todică, directorul postului de radio în limba română din Sydney(Australia), 2017, dec. 27, ediție on-line(*http://bentodica.blogspot.ro*); în „Bibliotheca Septentrionalis", Baia Mare, 2017, 31 dec., ediție și on-line(*https:// ebibliothecaseptentrionalis.wordpress.com*);

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi
Anul XVII(2017), nr. 364(16 –31 Decembrie)

Dragii mei enoriași!

Slăvitul Praznic al Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos și celelalte Sărbători să vă aducă binecuvântare în tot lucrul cel bun, spor duhovnicesc, bucurie în suflet, iar Anul Nou care vine să ne găsească în pace, liniște sufletească, bună înțelegere și trăire în Duh și Adevăr!

Sfintele Sărbători cu sănătate și fericire!

La mulți ani!

*

Înțelepciunea lui Iosif

An de an ne reamintim, cu lux de amănunte, istoria Nașterii Domnului Iisus Hristos în peștera de lângă Betleem. În prim plan se situează Pruncul Iisus, Sfânta Fecioară Maria, îngerii, păstorii, magii, ba chiar și înfiorătorul Irod, ca personaj negativ. Foarte puține referiri se fac la un personaj-cheie, Bătrânul Iosif. El se situează mereu în planul doi, este ca o umbră a Maicii Domnului. Doar câteva versete vorbesc despre el. Și, totuși! Iosif joacă un rol aproape esențial în primele zile și în primii ani ai vieții pământești a Mântuitorului.

Iosif era un om în vârstă, de aproape 80 de ani. Nu mai avea familie. Probabil îi murise soția, sau poate nu fusese căsătorit niciodată. Sf. Evanghelie nu face precizări de acest gen. Nu știm nici dacă avea sau nu copii. Faptul că era ruda cea mai apropiată a Sfintei Fecioare, conform legii iudaice, îl obliga s-o ia în grija sa la ieșirea acesteia din școala-internat. Ea era o copilă orfană de 16-17 ani, avea nevoie de ocrotire, avea nevoie de cineva care să-i asigure existența până la căsătorie. Iosif dă dovadă de înțelepciune. Se supune legii, dar,

în același timp, își împlinește și datoria față de fratele său, Ioachim, care decedase cu puțin înainte. Cum ar fi putut să-și lase nepoata pe drumuri, pe mâna oricui?! Vârsta l-ar fi ajutat să se scape de această sarcină. Nu putea fi obligat s-o ia în custodie, fiindcă era un om bătrân. Simțul datoriei îi dă curaj și putere. Fie ce-o fi, el va fi cel mai fidel ocrotitor și garant al cinstei nepoatei sale.

În înțelepciunea sa de om bătrân, Iosif cere să se logodească cu Maria. Logodna nu era căsătorie. Logodna era promisiune, așa cum a rămas și în cultul creștin. Fiind logodită, Sfânta Fecioară se înconjura de un ,,zid de protecție". Tinerii nu-i mai puteau cere mâna, atâta vreme cât logodna era în vigoare. Ea nu se putea căsători cu altcineva, atâta vreme cât logodna era valabilă. Ea era făgăduită logodnicului. Numai dacă acesta rupea logodna, ori murea, ori dispărea, logodnica era liberă să-și găsească un alt ales. Logodna lui Iosif și a Mariei a fost un act strategic, o ,,cetate de scăpare" pentru tânăra copilă, care-i garanta cinstea, castitatea. Logodna putea evolua în căsătorie, dar aceasta nu era obligatorie. Dacă între logodnici aveau loc relații intime, iar logodnica rămânea gravidă, logodnicul era obligat s-o ia de nevastă. Dacă el nu recunoștea că a rămas gravidă cu el, ea era condamnată la moarte prin ucidere cu pietre la marginea localității. Așadar, ,,manevra" pe care o face Iosif logodindu-se cu Sfânta Fecioară, avea rolul de a îndepărta pe eventualii pretendenți la mâna prea tinerei sale nepoate, dar în același timp o punea și pe ea în gardă cu privire la importanța păstrării castității pentru însăși viața ei. Semnele înțelepciunii bătrânului sunt evidente.

La un moment dat, Sfânta Fecioară se dovedește a fi gravidă. Iosif nu avusese relații cu ea. Nici măcar nu se gândise la această posibilitate. Așadar, nepoțica lui nu fusese cuminte, îl înșelase. Procedează părintește. Nu o denunță autorităților că nu și-a păstrat cinstea, că a încălcat legile foarte clare ale

logodnei. Ar fi fost ucisă. Se hotărăște să dispară, să plece undeva departe și să lase lucrurile sub semnul întrebării. Nu mai era nevoit nici să o denunțe, nici să mintă. Dispărând el, ea rămânea, oficial, logodnica lui, care-l așteaptă. Logodna urma să se concretizeze într-o căsătorie în viitorul apropiat. Lucrul acesta o salva de la moarte! Semnele înțelepciunii sunt evidente!

În vis i se arată arhanghelul Gavriil lui Iosif și-i descoperă taina dumnezeirii: Sfânta Fecioară a fost aleasă dintre toate femeile din lume, ca din ea să se nască Fiul lui Dumnezeu, Mesia, Cel vestit prin prooroci. Sfânta Fecioară nu a rămas gravidă în urma unor relații nepermise, ci „*Duhul Sfânt S-a coborât peste dânsa și puterea Celui Prea Înalt a umbrit-o!*" Asta schimba cu totul datele problemei. Încă un prilej pentru Iosif de a-și arăta înțelepciunea, credința și ascultarea de voia lui Dumnezeu! Rămâne aceasta taina lui și taina Sfintei Fecioare. Rămâne cu ea, o îngrijește, îi asigură cele necesare. Înțelege că a fost inclus și el în planul divin al mântuirii neamului omenesc și acesta nu-i puțin lucru. În ciuda bătrâneții și neputințelor inerente acestei vârste, el își ia rolul în serios și devine slujitorul fidel și devotat al Alesei lui Dumnezeu. Semnele înțelepciunii sunt evidente!

Se supun poruncii și merg la Betleem să se înscrie la recensământ, așa cum voia împăratul. Nu era ușor să pleci cu o tânără aflată în pragul nașterii la drum lung. Să nu ne închipuim că mergeau cu trenul sau cu mașina, ci pe jos. Cel mult, aveau un asin, animalul de povară al omului sărac. Ajung în Betleem, dar nimeni nu-i primește. Erau alte generații. Se trăgeau de acolo de neam, dar cei ce-l cunoșteau pe Iosif plecaseră demult în lumea de dincolo, iar tinerele generații aveau în vedere doar profitul, banii. Prețurile pentru închirierea unei camere explodaseră. Ei nu aveau bani. Iosif era tâmplar. Abia câștiga strictul necesar pentru supraviețuire.

Încep să caute în dreapta și în stânga pe străzile cetății. Degeaba! Nu pot să se lipească de vreun localnic. Nu aveau suficienți bani. Sfânta Fecioară simte durerile nașterii. Situația e dramatică. Ce putea să facă un bătrân? Nu avea bani de cameră, dar nici ca să plătească un medic sau chiar o moașă, ca s-o ajute pe nepoata de alături. Nu știa cum va evolua nașterea. Unde să stea? În marginea drumului? Dumnezeu nu dădea nici un semn. Îi uitase, oare? Nu era adevărat ceea ce i se spusese că Fecioara va naște pe Fiul lui Dumnezeu? De ce nu se făcea o minune? Ce ar fi însemnat pentru Dumnezeu găsirea unei camere, unui acoperiș? Și, totuși, Dumnezeu tace! Să fie proba încercării? E posibil. Iosif nu protestează. Ia lucrurile așa cum sunt și găsește o soluție de avarie: peștera și ieslea de lângă Betleem. Era tot ceea ce putea el face. Era convins că Dumnezeu nu va rămâne indiferent la căutările lor, la credința și nădejdea lor. Era convins că toate sunt cu știința și cu voia lui Dumnezeu. Semnele înțelepciunii…

În ciuda riscurilor enorme, Sfânta Fecioară naște în ieslea de lângă Betleem. Iosif este ocrotitor, moașă, părinte, logodnic, stâlpul de care proaspăta mamă se putea sprijini. Cerul se deschide, steaua vine deasupra și luminează Pruncul și tot ce era în jurul lui, îngerii coboară și cântă, păstorii vin și se închină. Bătrânul Iosif cu siguranță că se simte mulțumit în sinea lui: nașterea reușise; Pruncul era viu și sănătos, Mama era bine; semnele Divinității erau o garanție a Adevărului ce i se descoperise lui Iosif și Sfintei Fecioare. Nu, nu fuseseră păcăliți! Ei se înscriau în planul Dumnezeirii, viața lor avea o altă menire, ascultarea, răbdarea și smerenia lor erau răsplătite cu prisosință de semnele acestea vizibile ale măreției divine. Semnele înțelepciunii sunt evidente!

Și, totuși, calvarul încercărilor abia începuse! Venirea magilor și descoperire ce-o fac ei lui Irod declanșează o prigoană fără precedent. În centrul căutărilor era Pruncul Iisus.

Irod avea o armată la dispoziție. Bătrânul Iosif avea doar înțelepciunea lui și speranța că Dumnezeu îi este ocrotitor. Ce putea să facă în lupta cu Irod? Iată că în vis i se arată îngerul și-i dă indicații: să fugă în Egipt cu Copilul și cu Mama Lui. Nu era ușor. La vârsta lui să străbată zeci și zeci de kilometri prin pustiul arzător, fără apă, cu teamă de soldați, de grăniceri, de hoți, de fiare și de alte pericole, nu era ușor. Să meargă în țară străină, fără să știe limba poporului aceluia, să nu aibă bani, să nu aibă casă pentru un copil de mai puțin de un an, să nu aibă putere suficientă ca să câștige cele necesare traiului prin munca sa, era o adevărată aventură. Și, totuși, înțelepciunea bătrânului îl ajută să învingă toate aceste temeri. Atâta vreme cât știa că împlinește voia lui Dumnezeu, nimeni și nimic nu-l mai înfricoșa, nimeni și nimic nu-l mai împiedica. Și a plecat în miez de noapte spre zări necunoscute! A greșit? Categoric nu! A fost și el, măcar pentru câțiva ani, apărător, ocrotitor și susținător nu numai al Maicii Domnului, ci și al Fiului lui Dumnezeu. Ce bucurie putea să fie mai mare decât aceasta? Ce răsplată mai mare? Această bucurie fără margini i-a dat putere bătrânului Iosif să-și împlinească cu vrednicie misiunea ce i-a fost încredințată. Răsplata înțelepciunii adevărate nu a întârziat să vină. Bătrânului Iosif i-a mai dat Dumnezeu aici pe pământ mulți ani de viață, putere și luciditate, iar în ceruri cununa cea nevestejită a măririi nepieritoare.

*

Starea parohiei

La sfârșit de an, fiecare om și fiecare instituție își fac bilanțul. Își analizează fiecare succesele și poticnirile, trage concluziile necesare și încearcă să privească spre viitor cu speranță de mai bine. Așa se întâmplă și în viața unei parohii. Așa am procedat în fiecare an, având grijă să nu lăsăm „corabia” să se lovească de stânci, să nu se scufunde, ci să plutească mai departe, împlinindu-și astfel rostul.

Îi mulţumim lui Dumnezeu pentru tot şi pentru toate, căci fără El suntem praf şi pulbere. Atât cât vrea El mai fiinţăm pe acest pământ, ne mai bucurăm de fiecare zi ce ne-o dăruieşte, de fiecare anotimp, de fiecare clipă fericită, pe care mai avem prilejul s-o trăim!

Vă mulţumim cordial tuturor pentru tot sprijinul ce ni l-aţi dat în cursul anului 2017! Vă mulţumim tuturor celor care ne-aţi primit cu colindul, atât la Crăciun, cât şi la Bobotează, după datina străbună, ca nişte adevărate familii de creştini! Vă mulţumim cordial pentru darul ce ni l-aţi făcut, fiecare după voia şi posibilităţile ce le-ați avut, dar mai ales pentru bunăvoinţa creştinească şi românească. Să dea Dumnezeu să vă găsim pe toţi sănătoşi şi cu voie bună mulţi ani de aici înainte!

Au fost şi momente fericite şi mai puţin prielnice, dar le-am depăşit cu bine. Făcând un scurt bilanţ, putem spune că activitatea s-a desfăşurat pe mai multe planuri, astfel :

• ***<u>În domeniul liturgic</u>***: Am oficiat Sf. Liturghie în duminici și sărbători, toate celelalte servicii religioase după rânduială, cât și cele solicitate de credincioși. Nu cunosc vreo nemulțumire din partea vreunui enoriaș de-al nostru și nu s-a înregistrat vreo reclamație din partea cuiva în acest sens. Am avut frecvență bună la biserică. Starea morală a credincioșilor noștri este bună, cu unele mici excepții, în special din domeniul alcoolismului. Am înregistrat mai multe cununii ale unor familii care trăiseră în concubinaj. Sărbătorile au fost respectate în cea mai mare măsură. Sectarii au avut mai multe tentative de a se infiltra în parohia noastră, dar s-au lovit de rezistența Dvs. și n-au avut succes. Mai sunt două familii, una aparținând cultului baptist și alta martorilor lui Iehova, dar nu desfășoară activități prozelite. Am oficiat, în 2017, **11 botezuri**; dintre acestea, **4** au fost din Malovăț, **2** din Timișoara și **5** din Tr. Severin! Am oficiat **9 cununii;** dintre acestea, **6** au fost din Malovăț și **3** din Tr. Severin. Am oficiat **15**

înmormântări; dintre acestea, **11** au fost din Malovăț și **4** din Bârda. Este alarmantă situația din Bârda. Satul se depopulează an de an. Cu aproape fiecare înmormântare rămâne și o casă pustie! Din 1978, când am venit preot în Bârda, până la 31 decembrie 2017, au rămas pustii peste **80 de case**! Cu prilejul celor patru Posturi Mari din timpul anului, am spovedit și împărtășit **619 enoriași** de toate vârstele. Dintre aceștia, **228** au fost copii. Nu socotim aici pe acei enoriași care au solicitat preotul pentru a-i spovedi și împărtăși în restul timpului, unii făcând aceasta din șase în șase săptămâni.

• ***<u>În domeniul economic și administrativ</u>,*** putem spune că a fost un an dificil, iar criza economică din țară și din lume s-a făcut simțită. Am reușit să menținem contribuția de cult la aprecierea credincioșilor, după principiul ,,fiecare dacă vrea și cât vrea să dea, serviciile religioase fiind gratuite". **În Bârda au achitat 96,10% din familii; în Malovăț au achitat 94,24%; la nivel de parohie au achitat 94,81%. mai mult decât în 2016 cu 0,89 %.** Aceasta s-a ridicat de la **1 leu la 765 lei(Domnul Cioabă Dumitru).** Preotul a fost la dispoziția tuturor, indiferent dacă solicitantul a achitat sau nu ceva pentru contribuția de cult. Am putut să menținem și anul acesta serviciile religioase gratuite. Am primit ajutoare bănești de la credincioși din afara parohiei, culminând cu regretatul **Ing. Ionescu Gabriel-Cristian** din București, care a donat **5.000 lei**, cât și din partea unor fii ai parohiei noastre din afara parohiei, sau oameni de bine complet străini de parohia noastră. Ne-am achitat la timp toate subvențiile și datoriile față de instituțiile bisericești superioare și de stat, cât și altele cu care am avut relații(tipografia, spre exemplu). Am vândut **395 kg. lumânări, 500 calendare**, **numeroase icoane diverse, 10 kg. tămâie și sute de cărți diferit**e. Am predat fabricii de lumânări **230 kg. resturi topite**. Am curățit și ierbicidat cimitirele din Malovăț și Bârda în primăvară și în toamnă. Am

realizat la amândouă bisericile câte o instalație de aer condiționat, iar la biserica de la Bârda și instalație de alarmă. Am făcut curățenie generală după Paști la amândouă bisericile. Am dotat biserica de la Malovăț cu un rând de veșminte prin bunăvoința **Domnișoarei Ecaterina-Rodica Bordeiașu** din București și familiei sale. În curtea bisericii din Malovăț am construit o magazie, care poate fi transformată în capelă la nevoie. Am construit și montat în ambele cimitire câte un WC metalic. Salarizarea e la zi, impozitele și toate celelalte datorii achitate. Vânzarea de cărți a fost foarte deficitară. Mulțumim cordial **I. P. S. Mitrop. Acad. Irineu al Olteniei, I. P. S. Mitrop. Ioan al Banatului, I. P. S. Mitrop. Irineu al Clujului, I. P. S. Arhiep. Casian al Dunării de Jos și P. S. Episc. Vincențiu al Sloboziei și Călărașilor** pentru comenzile masive de cărți. De asemenea, comenzi mari de carte ne-a făcut și **P. C. Părinte Arhim. Ioachim Pârvulescu,** starețul Sf. Mânăstiri Lainici(GJ). Reușim să trecem în 2018 cu un sold de **32.875,19 lei,** aproape dublu decât în 2016! Nu e mare, dar e bun de sămânță!

• ***<u>În plan caritabil și social</u>*** a fost un an bun. Am reușit să donăm la majoritatea slujbelor din duminici și sărbători credincioșilor participanți la slujbe și unor bolnavi și bătrâni din parohie **câte trei pâini.** Nu am putut să donăm pâine în marile sărbători, din cauză că brutăria n-a lucrat în acele zile. Am reușit, așadar, să donăm în 2017 pâine astfel: Ian.: **808 pâini**; Febr.: **750 pâini**; Mart. **885 pâini;** Apr.: **913 pâini**; Mai: **891 pâini**; Iun.: **936 pâini**; Iul.: **787 pâini**; Aug.: **1.048 pâini;** Sept.: **977 pâini;** Oct.: **1.255 pâini;** Nov.: **1.189 pâini;** Dec.: **1.181 pâini**. Așadar, **în anul 2017 s-au donat <u>11.620 pâini</u>**, cu **1.529 pâini** mai mult decât în 2016. Vom continua și în 2018 această activitate. Dacă nu vom reuși să mai donăm câte trei pâini, vom da câte patru! Copiilor prezenți la slujbe li s-a donat și ciocolată(**350 buc**.). Menționăm, că, începând din luna

iunie 2016, de când am început colaborarea cu firma „Vios" din Tr. Severin, am comandat mai multă pâine și pe cele nedonate le-am vândut enoriașilor noștri cu prețul de achiziție de **0,60 lei/buc**., ceea ce a însemnat un avantaj enorm pentru multe familii. În aceste condiții, am vândut astfel: ian.: **1.542 pâini;** febr.: **1.950 pâini**; mart.: **2.315 pâini;** apr.: **2.112 pâini;** mai: **2.109 pâini;** iun.: **2.714 pâini;** iul.: **2.713 pâini;** august: **2.552 pâini**; sept.: **2.723 pâini;** oct.: **3.845 pâini**; nov.: **3.111 pâini;** dec.: **2.519 pâini.** Așadar, **în anul 2017 s-au vândut la preț redus 30.205 pâini**, cu **22.407 pâini** mai mult decât în 2016. La acestea se adaugă **3.300 colindeți,** vânduți la prețul de achiziție de **0,40 lei.** În 2017 am donat bani unor enoriași și familii din parohie și din afara parohiei aflate în situații de dificultate, cu prilejul Sf. Paști și Crăciunului, dar și în timpul anului. **Aceste ajutoare bănești au totalizat 2.264 lei**. V-am ținut la curent în *„Scrisoarea pastorală*", de fiecare dată, cu numele persoanelor care au primit ajutoare și valoarea acestor ajutoare. De Anul Nou și Bobotează **am distribuit 90 kg. alimente** donate de **Părintele Sebastian-Cătălin Hogea** din Albacete(Spania). Până la 1 mai am donat din vol. **Călăuză patristică 330 exemplare** fiecărei familii din parohie şi acelor familii şi persoane din afara parohiei, care ne-au ajutat cu cel puţin **50 lei** în cursul anului. Din cartea **Dicționarul proverbelor religioase românești,** vol. I, pe care am tipărit-o anul acesta, s-au donat până 31 dec. 2017 **200 exemplare**. Dintre acestea, **125 ex. l**e-am trimis în afara parohiei, în țară și străinătate. Așteptăm pe ceilalți enoriași să-și ia cartea.

• ***În plan cultural*** a fost un an bun şi 2017. Am continuat să publicăm „***Scrisoarea pastorală***" din două în două săptămâni şi s-o răspândim gratuit în parohie şi în afara parohiei pe suport hârtie, dar şi pe internet. În momentul de faţă, publicaţia noastră are un tiraj de **1.000 ex.** şi tirajul creşte, existând solicitări în acest sens din ţară şi din

străinătate. ***„Scrisoarea pastorală”*** a fost preluată și republicată, parțial sau în întregime, de diferite publicații din țară și străinătate. Menționăm în acest sens ,,Bibliotheca Septentrionalis” din Baia Mare(MM), ,,Armonii culturale” din Adjud(VN), ,,Observatorul” din Toronto(Canada), ,,Omniscop” din Craiova, ,,Națiunea” din București, ,,Apollon” din Slobozia(IL) și altele. Am publicat sau reeditat următoarele cărţi: Al. Stănciulescu-Bârda, **Bibliografia Revistei „Studii Teologice” (1928-2008);** Al. Stănciulescu-Bârda, **Bibliografia Revistei „Ortodoxia”(1948-2008)**; Al. Stănciulescu-Bârda, **Bibliografia Revistei „Mitropolia Olteniei”(1948-2008),** vol. I; Al. Stănciulescu-Bârda, **Bibliografia Revistei „Mitropolia Olteniei”(1948-2008),** vol. II; M. Caragioiu, **Oanea;** S. Desrobitu, **Dumnezeu, îngeri și demoni**; N. Ion, **Evadarea din iad;** Gr. Maerean, **Chemări la Domnul,** vol. VI; Gr. Maerean, **Chemări la Domnul,** vol. VII; Gr. Maerean, **Chemări la Domnul,** vol. VIII; I. Neacșu, **Oastea pandurilor**; E. Bordeiașu, **Poezii;** I. Neacșu, **Martirii Ardealului;** Al. Stănciulescu-Bârda, **Dicționarul proverbelor religioase românești,** vol. II; Al. Stănciulescu-Bârda, **Amintiri despre titani(Mitropoliții Antonie Plămădeală, Bartolomeu Anania și Nestor Vornicescu);** Al. Stănciulescu-Bârda, **Stat și Biserică în Banat(1780-1886) în lumina unei arhive inedite**; S. Dobrescu, **Justiția supremă**; Gh. Duncea, **Tudor Vladimirescu – așa cum l-am cunoscut;** Al. Stănciulescu-Bârda, **Dicționarul proverbelor religioase românești,** vol. I; Al. Stănciulescu-Bârda, **Folclor din Mehedinți**.

Aşadar, **20 cărţi** în 12 luni. Mai mult n-am putut! Oricum, nici chiar un pușcăriaș n-ar fi putut să scrie și să publice atât! Am răspândit numeroase exemplare din aceste cărţi și din cele publicate în anii anteriori în ţară şi străinătate, în ţări precum : Grecia, Cipru, Moldova, Franţa, Germania, Olanda, Italia, Spania, Belgia, Canada, S.U.A., Australia etc.

Taxele poștale au devenit însă aproape insuportabile. Am reușit să publicăm numeroase articole și studii în reviste și volume apărute în țară și străinătate. Preotul Dumneavoastră a continuat să predea Religia la Liceul „Domnul Tudor" din Tr. Severin din sept. 2016 la cca. **100 elevi** de clasele IX-XI, cât și la cca. **120 elevi** de clasele IX-XI de la Colegiul Național Economic „Th. Costescu" din Tr. Severin. A participat la câteva simpozioane în județ și în ţară, cât și la emisiuni televizate(**12 apr**. - Datina; **22 mai** - TL 2 din Tr. Severin; **13 dec.** - TV Galaxi din Tr. Severin). O fi mult, o fi puțin, Dumnezeu știe! Atât am putut face!

Am reușit să facem câteva excursii-pelerinaj cu enoriași din parohie și din afara parohiei, astfel: **6 apr.** la Mânăstirile Lainici(GJ), Prislop(HD) și Teiuș(CS); **20 apr.** la Mânăstirea Coșușstea-Crivelnic(MH); **10 iul.** la Mânăstirile Tismana(GJ), Baia de Aramă(MH) și Vodița(MH); **25 iul.** la Mânăstirea Orșova(MH); **15 aug.** la Mânăstirea Tismana(GJ); **29 aug.** la Mânăstirea Schitul Topolnița(MH); la **21 sept**. în Serbia, Bulgaria, cât și la Mânăstirile Maglavit(DJ) și Jiana Mare (MH); la **19 oct.** la Mânăstirile Lainici(GJ), Vișina(GJ), Prislop(HD) și Teiuș(CS). La excursiile din 25 iul., 15 aug. și 29 aug., parohia a suportat cheltuielile de transport. Am reușit să dăm câteva filme la cele două biserici, deși interesul Dvs. este destul de scăzut față de acestea.

În ziua de **20 apr.** am făcut o deplasare cu mai mulți enoriași ai parohiei noastre la Azilul de bătrâni de la Ilovăț și le-am dus câteva sute de kilograme de alimente și haine, iar la **14 mai,** la același azil am dus veselă nouă pentru toți viețuitorii de acolo.

Tot meritul pentru aceste realizări vă revine Dvs., cei care ați contribuit cu mult sau puțin la fondurile parohiei. Fără banii Dvs., preotul ar fi fost ca o mașină fără benzină! Vă

mulțumim frumos ! Dumnezeu să vă răsplătească! Slavă Domnului pentru tot și pentru toate!

În numărul viitor vom vedea ce avem de făcut pentru 2017.

*

Ajutoare și donații

În această perioadă, am primit câteva ajutoare, astfel:

1. Fii ai satului Malovăț: **D-ra Michescu Cernica**(Tr. Severin): **300 lei; D-na Pleșan Valeria**(Tr. Severin), **D-ra Avoc. Ramona Ploștinaru**(Caransebeș-CS), **D-ra Michescu Monica**(Tr. Severin): câte **200 lei; Dl. Popescu Constantin** (București): **170 lei; Dl. Bogdan Gheorghe Gabriel** (Germania), **D-na Albulescu Maria**(Tr. Severin), **D-na Butoi Denisa**(Londra), **D-na Săvescu Aurelia**(Tr. Severin), **D-na Ing. Doina Teșilă** (Tr. Severin), **Dl. Boncioc Mircea**(Italia), **D-ra Prof. Univ. Dr. Georgeta Ionașcu**(București), **D-na Iordache Sevastița**(Tr. Severin), **Dl. Pera Valeriu**(Tr. Severin), **Dl. Pera Alexandru**(Tr. Severin), **Dl. Crumpei Ion** (Tr. Severin), **D-ra Baltac Cristina**(Timișoara), **Dl. Crăciunescu Costel**(Italia), **Dl. Vasile C. Mănescu**(Tr. Severin), **Dl. Partenie Doru-Nicușor**(Tr. Severin), **D-na Vlădioniu Mariana**(Tr. Severin), **Dl. Pauleț u Iancu** (Balotești-MH) : câte **100 lei; Dl. Popescu N. Mihai**(Tr. Severin): **92 lei; Dl. Munteanu Gheorghe** (Tr. Severin), **Dl. Vasilescu Daniel**(Tr. Severin): câte **60 lei; Dl. Ciobanu Ionuț**(Timișoara), **Dl. Neagoe Livius**(Tr. Severin), **Dl. Turiță Laurențiu**(Timișoara), **Dl. Nistor Ion**(Germania)**, Dl. Nistor Gigi**(Franța), **Dl. Nistor Gheorghe**(Tr. Severin), **D-na Dinu Valeria**(Tr. Severin): câte **50 lei;**

2. ***Fii ai satului Bârda:*** **Dl. Prof. Virgil Sfetcu** (București): **300 lei; Dl. Sfetcu Crinel**(Franța): **225 lei; Dl. Rochian Tudor**(Tr. Severin), **D-na Rădulescu Gica**(Tr. Severin): câte **200 lei; D-na Avram Adriana**(Tr. Severin):

182 lei; Dl. Trocan Pantelie(Tr. Severin) și **D-na Arhire Lili**(Tr. Severin): câte **150 lei; D-na Ing. Zăuleț Aurica**(Tr. Severin), **D-na Prof. Iacov Raluca**(Tr. Severin)**, Dl. Popescu Dan**(Tr. Severin), **Dl. Dragomir Ion**(Tr. Severin), **Dl. Ile Teodor**(Sânicolaul Mic-AR), **D-na Mema Mariana**(Tr. Severin) și **Dl. Ing. Bălu Constantin**(Tr. Severin), **Dl. Dragomir Marius**(Tr. Severin), **Dl. Rolea Nicușor** (Timișoara), **Dl. Mucioniu Ilie**(Tr. Severin), **Dl. Rolea Gh. Aurel**(Schela Cladovei - MH), **D-na Duțoniu Valentina** (Tr. Severin), **Dl. Ceontea Traian**(Tr. Severin), **Dl. Boescu Gabriel**(Tr. Severin): câte **100 lei; Dl. Rolea Titu**(Schela Cladovei-MH), **Dl. Ivașcu Ionuț**(Tr. Severin), **Dl. Stănciulescu Mihăiță**(Franța), **D-na Chircu Ramona**(Tr. Severin), **D-na Stanomirescu Emilia** (Timișoara), **D-na Luca Miuța**(Tr. Severin), **Dl. Botea Constantin**(Șimian-MH), **D-ra Rolea Ileana** (Tr. Severin), **Dl. Buțan Andrei**(Tr. Severin), **Dl. Stănciulescu Gheorghe**(Tr. Severin), **D-na Gaiță Rodica** (Tr. Severin), **D-na Predescu Violeta**(Tr. Severin), **D-na Burtea Elena**(Tr. Severin), **D-na Sfetcu Luminița**(Franța): câte **50 lei;**

3. Credincioși din afara parohiei: **D-na Anca Gheorghescu**(Oackeville-Canada): **500 lei; Dl. Prof. Univ. Dr. Mircea - Ioan Popa**(București), **Dl. Prof. Univ. Dr. Dan Romal**o(București), **Dl. Bogdan Soare** (București): câte **300 lei; D-na Ivanovici Florica**(București) și **D-na Enache Maria** (București): câte **250 lei; Dl. Ovidiu Mitran-De Keyser** (Zoersel - Belgia): **227 lei; D-na Mehedințu Elena** (Brașov): **170 lei; D-na Antonescu Mădălina**(București): câte **150 lei; D-na Farm. Golea Nicoleta**(Tr. Severin): **120 lei; D-na Roman Carmen**(Tr. Severin)**, Dl. Mocănașu Oprea**(Tr. Severin), **Pr. Stelică Zoican** din Tr. Severin, **D-na Leonte Daniela**(Buzău), **D-na Dr. Cristina Dumitru**(București), **D-ra Avoc. Marina Olteanu**(Caransebeș-CS), **Dl. Bojinescu**

Alexandru(Reșița): câte **100 lei; Pr. Sebastian-Cătălin Hogea** (Craiova): **70 lei; D-na Nicolae Victoria**(Tr. Severin): **60 lei; Familia Ciurel** (Tr. Severin), **D-na Suciu Aurelia** (Cluj-Napoca), **D-na Barbu Ioana**(Buftea-IF), **Dl. Vermeșan Mirel**(Timișoara), **Dl. Barbu Constantin**(Brăila), **D-na Dr. Ionescu Mihaela-Aritina**(Curtea de Argeș-AG): câte **50 lei;**

Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

*

În luna decembrie am donat pâine credincioșilor participanți la slujbe și unor bătrâni din sat, astfel: **3 Dec.** (Malovăț): **230 pâini;** 6 Dec.(Bârda): **80 pâini;** 10 Dec. (Bârda): **157 pâini:** 12 dec.(Malovăț): **300 pâini;** 17 Dec. (Malovăț): **214 pâini;** 20 Dec.(Bârda): **200 pâini;** 21 Dec. (Malovăț): **200 pâini;** 25 Dec.(Malovăț): **300 pâini;** 26 Dec. (Bârda): **100 pâini;** 27 Dec.(Malovăț): **100 pâini.** Așadar, în decembrie s-au donat **1.881 pâini.** În luna decembrie am vândut credincioșilor pâine cu prețul de achiziție de **0,60 lei/buc.** astfel: **3 Dec.** (Malovăț): **270 pâini;** 6 Dec.(Bârda): **220 pâini;** 10 Dec.(Bârda): **743 pâini:** 12 dec.(Malovăț): **300 pâini;** 17 Dec. (Malovăț): **186 pâini;** 20 Dec.(Bârda): **700 pâini;** 21 Dec.(Malovăț): **100 pâini.** Așadar, în decembrie s-au vândut **2.519 pâini.** De asemenea, s-au vândut **3.300 colindeți** cu prețul de **0,40 lei/buc**.

*

Contribuția de cult

Până la închiderea acestei ediții, situația **contribuției de cult pe 2018** se prezintă astfel: în Malovăț au achitat **91,55%** din familii; în Bârda au achitat **86,80%** din familii; la nivel de parohie au achitat **90,04%.** Este un procent foarte bun. Vă mulțumim frumos! Reamintim că și pentru anul 2018, regula privind contribuția de cult rămâne aceeași: fiecare dă cât vrea. Serviciile religioase sunt gratuite, indiferent dacă cineva achită

ceva sau nu pentru contribuția de cult. Preotul este la dispoziția tuturor 365 zile pe an, 24 de ore pe zi. În rest este liber!

Pentru 2018, cea mai mică contribuție de cult achitată în Malovăț este de **2 lei,** iar cele mai mari sunt: I. **410 lei(Dl. Dima Vasile);** II. **300 lei(Dl. Primar Michescu I. Ion** și **Dl. Nistor Petre);** III. **254 lei(Dl. Cioabă Dumitru**); IV. **220 lei(Dl. Coman Vasile);** V. **200 lei(Dl. Oproiu Petre** și **Dl. Pau Claudiu)**. În Bârda cele mai mari sunt: I. **250 lei(Dl. Botoșan Dumitru);** II. **225 lei(D-na Popescu Valeria);** III. **160 lei(Dl. Bobocea Savu).**

Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

*

Plăți

În această perioadă am efectuat câteva plăți mai mari, astfel: **3.960 lei** cele 4.400 pâini și 3.300 colindeți, care s-au donat și s-au vândut în decembrie; **2.365 lei** protoieriei pentru calendare; **1.600 lei** tâmplăria de PVC de la magazia/capelă de la Malovăț; **1.160 lei** poștei pentru colete; **842 lei** impozit; **840 lei** ajutoare de Crăciun(inclusiv taxe poștale); **700 lei** protoieriei pentru un rând de veșminte preoțești; **532 lei** protoieriei pentru lumânări; **500 lei** tipografiei pentru o nouă tranșă din vol. **Amintiri despre Titani; 320 lei** protoieriei pentru tămâie; **208 lei** cartuș și toner pentru imprimantă; **200 lei** curierul pentru transportul cărților de la Craiova; **111 lei** boxă; **75 lei** pentru plicuri; **66 lei** curentul electric; **50 lei** internetul, cât și altele mai mici.

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: **Un posibil sfânt mehedințean,** în „Apollon”, Urziceni(IL), 2017, 11(nov.), p. 30, ediție și on-line(*www.revista apollon.ro);* **Din istoria școlii de la Malovăț(I),** în „Datina”, Tr. Severin, an. XXVII(2017), nr.

7006(21 nov.), p. 7; ***„Scrisoare pastorală" – 362,*** în „Bibliotheca Septentrionalis", Baia Mare, 28 dec. 2017, ediție și on-line(*https://ebibliothecaseptentrionalis.wordpress.com*); **Oferta de carte – decembrie,** pe blogul Domnului Ben Todică, directorul postului de radio în limba română din Sydney(Australia), 2017, dec. 11, ediție on-line(*http:// bentodica.blogspot.ro*); ***„Scrisoare pastorală" – 363,*** pe blogul Domnului Ben Todică, directorul postului de radio în limba română din Sydney(Australia), 2017, dec. 27, ediție on-line(*http://bentodica.blogspot.ro*); în „Bibliotheca Septentrionalis", Baia Mare, 2017, 31 dec., ediție și on-line(*https://ebibliothecaseptentrionalis.wordpress.com*); **Cina Împăratului,** în „Națiunea", București, 2017, 30 dec., ediție on-line(*http://www.ziarulnatiunea.ro*); în „Omniscop", Craiova, 2017, 31 dec., ediție on-line(*http://www.omniscop.ro*); **Folclor din Mehedinți(I),** în „Datina", Tr. Severin, an. XXVII(2018), nr. 7028(4 ian.), p. 3; **Închinare țăranului român,** în „Datina", Tr. Severin, an. XXVII(2018), nr. 7029(5 ian.), p. 3; **Spaimele Mariei,** în „Apollon Junior", Urziceni(IL), 2017, 12(dec.), p. 20, ediție și on-line(*www.revista apollon.ro*). În „Ziarul Lumina"(București, an. VIII, 2017, n. 287, 16 dec., p. 8), cotidianul Patriarhiei Române, sub titlul **Colinde în bisericile și școlile din Oltenia** se face o prezentare a concertului de colinde susținut de Corul Kinonia al Episcopiei Severinului și Strehaei în biserica din Malovăț la 12 dec. 2017. Se dă și o fotografie.

*

Înmormântări

În ziua de 23 dec. am oficiat slujba înmormântării pentru **Orodan Ecaterina**(81 ani) din Malovăț. Dumnezeu s-o ierte!

*

Program

În cursul lunii ianuarie avem următorul program de slujbe: **1 Ian.**(pomeniri, dimineața, la Bârda; slujbă la Malovăț); **2 Ian.** (colindul cu Botezul în Bârda); **3, 4, 5 Ian.** (colindul cu Botezul în Malovăț); **6 Ian.** (Bârda, ora 8, Malovăț, ora 10); **7 Ian.** (slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, la ora 12.30); **13 Ian.** (Bârda-Malovăț); **14 Ian.** (Malovăț); **16 Ian.** (pomeniri la Malovăț, la ora 11.30; pomeniri la Bârda, la ora 12); **17**(pomeniri, la Malovăț, la ora 9); **20 Ian.** (Bârda-Malovăț); **21 Ian.** (Bârda); **25 Ian.** (Bârda-Malovăț); **27 Ian.** (Bârda-Malovăț); **28 Ian.**(Malovăț); **30 Ian.**(pomeniri, dimineața la Bârda; slujbă la Malovăț). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la școală, la telefon: **0724. 99. 80. 86,** ori pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda @gmail.com.*

Sfintele Sărbători să le petreceți cu sănătate, pace și bucurii!

La mulți ani!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda[4]

[4] ***„Scrisoare pastorală" – 364,*** în „Observatorul", Toronto(Canada), 2018 ian. 11, ediție și on-line(*http://www.observatorul. com)*; în „Armonii culturale", Focșani, 2018 12 ian., ediție și on-line(*http://armoniiculturale. ro*);

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi

Anul XVII(2018), nr. 365(1 –15 Ianuarie)

Dragii mei enoriași!

La început de an 2018, rog pe Bunul Dumnezeu să reverse asupra Dumneavoastră și celor dragi ai Dumneavoastră sănătate, bucurii, împliniri în toate cele bune, puterea de a nu vă pierde speranța și credința, să aveți pace, liniște sufletească, bună înțelegere și trăire în Duh și în Adevăr! La mulți și fericiți ani!

*

Speranțe și neliniști

Cu ajutorul lui Dumnezeu, am păşit în noul an. Unii ne bucurăm, alții privim cu nostalgie în urmă la anii ce s-au dus,

alții cu speranță sau cu teamă către viitor. Oricum, cuvintele Poetului sunt mai actuale ca oricând în această perioadă: *„Cu mâine zilele-ți adaogi,/ Cu ieri viața ta o scazi/ Și ai, cu toate astea,-n față/ De-a pururi ziua cea de azi!*"

Pentru Dumnezeu nu există această împărțire a timpului, așa cum o avem noi. Pentru el *„o mie de ani sunt ca o clipă*". Pentru noi măsurarea și împărțirea Timpului este necesară, pentru a ne aduce aminte că suntem călători pe acest pământ, că am adăugat un an în buchetul vieții noastre, sau că ne-am mai apropiat un pas de Marea Întâlnire cu Judecătorul lumii.

Parcă mai mult ca oricând, privesc cu teamă către viitor. Nori tulburi se abat peste lume, ceața se intensifică la orizont și lumea e tot mai debusolată. Parcă am început să n-o mai înțeleg. Vorbeam întotdeauna de „evoluția lumii" de la un an la altul, de la un secol la altul. Tot mai sus, tot mai sus, urcând pe culmi….! Azi mă întreb, dacă nu cumva este vorba, în realitate, de o involuție a lumii, adică o coborâre. Desigur, trebuie să recunoaștem că, sub aspect tehnic, omenirea a făcut progrese inimaginabile în secolele trecute și fiecare dintre noi poate constata acest lucru. Aparatura și mașinăriile de tot felul ne-au inundat viața. Din păcate, ne-au făcut pe mulți dintre noi robii lor. Observ, însă, că se neglijează tot mai mult cea mai de preț valoare a planetei noastre: Omul.

Parcă, în mod sistematic, cineva, de acolo de la cârma pământească a lumii, caută să facă din om o mașinuță oarecare, un roboțel fără personalitate. Sunt distruse treptat valori spirituale, morale și sociale milenare. Punem în loc niște aberații, de care strămoșii noștri nici nu ar fi avut curajul să vorbească, fiindcă ar fi intrat în pământ de rușine.

M-aș referi în aceste rânduri doar la familie, lăsând de-o parte otrăvirea zilnică prin mâncare, prin băutură, prin aer, discrepanța dintre lumea bogată și lumea săracă, bolile de tot felul, pentru care se face prea puțin spre a le vindeca,

însingurarea omului în mijlocul unei lumi, care mai degrabă seamănă cu o junglă și multe altele.

Fiecare dintre noi, crescuți în spiritul bunei tradiții românești și creștinești, cunoaștem cât de importantă este familia în viața unui om, în viața societății. Așa cum nu trebuie să mai explici că-ți este necesar aerul, apa, mâncarea, tot așa este și familia. Ea este izvor de viață, de iubire, de bucurie, reazim la nevoie, șansa de supraviețuire a omenirii. Este rânduiala lui Dumnezeu pentru lume, fiindcă *„nu este bine să fie omul singur pe pământ, să-i facem lui ajutor dintr-însul!*" Și i-a făcut-o pe femeie, i-a dat-o cu indicație clară: *„Creșteți și vă înmulțiți! Umpleți pământul și-l stăpâniți!"* Așa a înțeles omenirea milioane de ani și azi suntem peste șapte miliarde de oameni pe pământ. Și toate au fost bune și frumoase și a fost seară și a fost dimineață, adică o rânduială, o ordine clară.

Iată că în vremea noastră s-au ivit oameni, care se cred mai deștepți decât Dumnezeu și vor să aducă o altă ordine, o altă rânduială. Familia nu trebuie să mai fie unirea liber consimțită dintre un bărbat și o femeie, ci „unirea dintre doi parteneri". Copilul nu trebuie să știe că are tată și mamă, ci părintele 1 și părintele 2, iar aceștia pot să fie amândoi bărbați, sau amândoi femei. Mai multe state zise democratice au adoptat legi, care permit „căsătoria" dintre doi bărbați și dintre două femei. Lucrurile acestea se petreceau până anul trecut în țările de religie catolică și protestantă. Anul trecut a legiferat și Grecia această orgie. Grecia, vârful de lance al Ortodoxiei, de foame, de sărăcie, a fost nevoită să cedeze. Au îngenuncheat-o! Mai sunt în Europa vreo zece state, care mai rezistă presiunilor de acest gen. Oamenii de bună credință de la noi au organizat un referendum, care să oblige pe parlamentari să modifice textul Constituției și să prevadă acolo în mod expres, că ***„familia este unirea dintre un bărbat și o femeie***". S-au adunat peste 3.000.000 semnături, dar oficialitățile n-au făcut

nimic concret până acum să dea curs acestei dorințe a poporului român. Să zicem, totuși, că se va reuși. Va reuși generația noastră. Dar mâine? Va fi la rând generația facebook-lui, a internauților. Va fi generația pruncilor de azi, care învață(sau vor învăța și la noi în anii viitori!) de la grădiniță și până la terminarea liceului, despre actul sexual și perversiunile sexuale. Dacă azi, pentru omul de bună credință lucrurile acestea sunt strigătoare la cer, pentru omul de mâine ele vor fi ceva ,,normal", așa cum este ,,normal" să umbli cu unghiile netăiate, dar vopsite.

Familia își pierde rolul de a crește și educa pe copii. Atâta vreme cât tu, părinte, nu ai voie să-l atingi cu o palmă sau cu o vorbă pe copilul tău, pierzi orice autoritate asupra lui. Dacă pruncul se va supăra că nu i-ai dat luna să joace fotbal cu ea sau l-ai pus să-și facă lecțiile, te va pârî că-l persecuți și ți-l va lua și-l va duce la orfelinat, ori îl va da unor îngrijitori plătiți.

Parcă n-ar fi fost atâtea și atâtea cauze care duc la destrămarea familiilor! Trebuia să pună pe tapet și aceste anomalii. Mâine, eu, ca preot, voi fi reclamat că am refuzat să cunun pe Ion cu Gheorghe, sau pe Marița cu Joița. Voi fi amendat cu cât nu face salariul pe un an întreg, pentru că am încălcat ,,drepturile omului". Asta de două ori, fiindcă a treia oară voi intra în pușcărie!

Antihrist își face tot mai simțită prezența în lume, iar desfrânata apocaliptică cutreieră ca un corb al morții peste țări și peste suflete.

Cu un mileniu și jumătate în urmă, un om de o cruzime nemaiîntâlnită a trecut prin foc și sabie pământurile românești. Era regele Atila, conducătorul hoardelor hune, strămoșii ungurilor de azi. Bătrânii noștri îl spuneau ,,biciul lui Dumnezeu"! Voiau să spună că Dumnezeu îi pedepsește prin acel om pentru păcatele lor.

Privesc cu teamă spre viitor și văd că „biciul lui Dumnezeu” se ridică din nou, gata de-a se slobozi asupra noastră. Musulmanii invadează Europa, leagănul creștinismului. Nu mă refer la amărâții care fug îngroziți de moarte ca să caute un adăpost. Mă refer la cei infiltrați printre ei, care-și fac din curățirea pământului european de scârnăviile destrăbălării morale un ideal, pentru care sunt gata să-și dea și viața. Când fac atentate și lasă în urmă zeci și sute de cadavre, socotesc că și-au împlinit misiunea lor de reformatori ai vieții morale, de „bici al lui Alah” asupra păcătoșilor. Privesc cu teamă spre viitor, fiindcă, după cum spun statisticile, până în 2050, jumătate din populația Europei va fi musulmană. În Siria au fost creștini și musulmani. Siria avea creștini înainte de a se creștina Sfântul Apostol Pavel. El a primit primele noțiuni ale învățăturii creștine în capitala Siriei, în Damasc. Ei bine! Mii de oameni nevinovați din Siria au fost uciși în ultimii ani pentru simplul motiv că erau creștini. Biserici au fost distruse, case de creștini incendiate, episcopi și preoți uciși sau răpiți și multe-multe alte atrocități.

Privesc spre viitor și tare mi-e teamă că-ntr-o zi cel care va îmbrăca reverenda de preot, va îmbrăca ceea ce se numea „cămașa morții”. Preoția însăși, ba chiar statutul de creștin, vor trebui să aibă din nou dimensiunea martirică, jertfelnică de altădată. Atâta destrăbălare morală nu poate fi spălată decât cu sânge!

Privesc cu teamă spre viitor, fiindcă văd că populația țării se împuținează, îmbătrânește; văd că tineretul ne pleacă departe să-și câștige pâinea și pe acolo prinde rădăcini. Se risipește neamul și asta nu e bine. Văd că neîncrederea este prezentă peste tot: între popor și puterea politică; între oameni, chiar în cadrul familiilor. Interesul trece peste orice considerente morale și religioase și asta e periculos. S-a distrus solidaritatea între oameni, spiritul comunitar, s-a împuținat credința!

Se aud tot mai puternic zăngănind armele și la răsărit și la apus. Taberele militare se pregătesc tot mai intens, cu arme tot mai sofisticate pentru război pe pământ, în aer, pe apă! Se pregătesc să…. lupte pentru pace! Fiare hămesite plănuiesc sfârtecarea României!

Rugați-vă lui Dumnezeu să ne aibă în pază. Sodoma și Gomora ar fi scăpat nemistuite de flăcări, dacă în ele ar fi fost doar zece drepți, adică oameni curați sufletește, nepervertiți de păcate. Haideți să fim noi, românii, cei zece din cetatea Europei, pentru care Dumnezeu să n-o pârjolească!

*

La cumpănă de ani

Îi mulţumim lui Dumnezeu pentru tot şi pentru toate, căci fără El suntem praf şi pulbere. Atât cât vrea El mai fiinţăm pe acest pământ, ne mai bucurăm de fiecare zi ce ne-o dăruieşte, de fiecare anotimp, de fiecare clipă fericită, pe care mai avem prilejul s-o trăim!

Vă mulţumim cordial tuturor pentru tot sprijinul ce ni l-aţi dat în cursul anului 2017! Vă mulţumim tuturor celor care ne-aţi primit cu colindul, atât la Crăciun, cât şi la Bobotează, după datina străbună, ca nişte adevărate familii de creştini! Vă mulţumim cordial pentru darul ce ni l-aţi făcut, fiecare după voia şi posibilităţile ce le-a avut, dar mai ales pentru bunăvoinţa creştinească şi românească. Să dea Dumnezeu să vă găsim pe toţi sănătoşi şi cu voie bună mulţi ani de aici înainte!

La cumpănă de ani, se cuvine să facem un scurt bilanţ fiecare dintre noi cu privire la viaţa noastră, la familiile noastre, la speranţele ce le avem de viitor. Dacă n-ar mai fi sărbătorile şi rânduielile acestea ale anotimpurilor, viaţa ar fi ca o lungă călătorie fără popas. Aşadar, să ne oprim un pic în lungul drum al trecerii noastre prin lume şi să ne facem un examen de conştiinţă fiecare. Să ne imaginăm că derulăm filmul vieţii noastre de până acum, cu toate ale sale bune şi

rele. Să ne imaginăm, de asemenea, că la acest film ar privi şi Dumnezeu. Ia gândiţi-vă, aţi găsi vreo scenă în acel film de care să vă fie frică, ori să vă roşească obrazul la gândul că va vedea-o Cel de Sus? Sau chiar şi numai ceilalţi semeni ai Dumneavoastră?! E o grea încercare. Căutaţi, de asemenea, să socotiţi dacă aţi făcut tot ce a depins de Dumneavoastră, ca propria familie să dureze, ca soţul, soţia, copiii, părinţii, socrii, cumnaţii Dumneavoastră să aibă o rază de fericire, când s-au aflat în preajma Dumneavoastră, când aţi vorbit, când aţi muncit împreună. Vedeţi dacă aţi făcut vreo fărâmă de bine cuiva, dacă v-aţi făcut întotdeauna rugăciunea, dacă sunteţi împăcaţi cu Dumneavoastră înşivă, cu cei din jur şi, mai ales, cu Dumnezeu. Încercaţi să vă imaginaţi, că în clipa următoare aţi fi chemaţi înaintea lui Dumnezeu, că v-ar sosi ceasul cel din urmă. Aveţi, oare, bagajul făcut? Sunteţi, într-adevăr, pregătiţi de marea călătorie? Aveţi suficiente argumente ca să vă apăraţi la dreapta judecată pentru faptele săvârşite în această viaţă? Sunt câteva întrebări, pe care ar trebui să ni le punem fiecare dintre noi la această cumpănă de ani.

Faceţi planuri pentru familia Dumneavoastră, dar ţineţi seamă şi de ceilalţi membrii ai familiei. Vedeţi dacă şi lor le place şi dacă sunt de acord cu ceea ce vreţi să faceţi. Numai aşa va fi armonie şi unitate în casa Dumneavoastră şi nimănui lehamite nu-i va fi, că staţi sub acelaşi acoperiş! Dumnezeu să vă ajute şi să fie bine!

*

Starea parohiei(II)

În numărul trecut al „***Scrisorii pastorale***” făceam o analiză amănunțită a vieții religioase din parohia noastră din cursul anului 2017. Colindul cu Botezul ne determină să venim cu câteva completări, pe care le considerăm absolut necesare. În primul rând, mulțumim lui Dumnezeu că avem asemenea creștini în parohia noastră, care păstrează atât cât se mai poate

tradițiile noastre strămoșești, credința și datinile. Veniți în număr mare la biserică în duminici și sărbători, sunteți atașați de biserică, nu batjocoriți slujitorii bisericești, ci, dimpotrivă, avem semnale că vorbiți chiar mai bine decât ar trebui despre preotul Dvs. Aveți în casele Dvs. icoane, candele, atmosferă creștinească. În majoritatea caselor icoanele sunt așezate pe peretele dinspre răsărit, pe acel perete nu mai sunt tablouri, postere, decupaje din reviste cu mâțe, câini, lei, șerpi, femei goale și alte bazaconii de acestea. Am găsit case în care cărțile primite de la parohie în ultimii ani erau așezate pe masă, în mijlocul camerei, ca într-o sală de lectură dintr-o bibliotecă. Aceleași cărți le-am văzut în multe case în biblioteci, în altele ele singure formau ,,biblioteca" familiei. Au fost legați cei mai mulți câini, iar cei care au fost dezlegați s-au dovedit a fi bine educați. Anul acesta nici unul dintre ei n-a încercat rezistența pantalonilor popii și nici nu i-au verificat gustul cărnii. Aproape toți enoriașii noștri știu să se închine corect. Am mai întâlnit câteva cazuri, în care oameni în toată firea nu știau acest lucru: fie făceau niște rotocoale cu mâna, parcă s-ar fi apărat de muște, fie dădeau din mână, parcă ar fi tras la ferestrău. Sunt câțiva enoriași, pe care-i putem număra pe degetele de la o mână, care evită în mod sistematic, de ani buni, să-și arate fața cu prilejul colindului. Altfel spus, fug de icoană, de cruce, de agheasmă! Nu putem pune, deocamdată, un diagnostic definitiv, fiindcă mai trebuie făcută și proba cu tămâie! Sunt cazuri puține, câteodată unice, dar ele mai există, totuși. Rușine să-i fie preotului!

De aproape patruzeci de ani suntem împreună și în fiecare an v-am explicat, fie verbal, fie în scris, că la Crăciun nu vin în casa Dvs. ca să fac molitvă porcului, ci colindul are alt rost. Încă am mai găsit case cu acel prilej, în care cineva din familie iese la poartă să-i spună preotului: ,,-Părinte, eu n-am avut porc!" sau ,,-Părinte, eu nu l-am tăiat!" Că unii dintre

Dvs. doresc să facă și molitva cărnii, este foarte bine, dar aceasta nu este obligatorie. Este o rugăciune, o slujbă și atâta tot. La fel de bine se poate face și sfințirea casei, a fântânii etc.

În Malovăț s-au făcut multe construcții noi, s-au consolidat ori s-au extins altele mai vechi, s-au amenajat frumos, au fost dotate cu multă aparatură, ceea ce arată că nivelul de civilizație s-a ridicat simțitor. Mai puțin s-a întâmplat acest lucru în Bârda. Vorbe amuzante, nevinovate, am auzit mai puține anul acesta! Dacă e vorba de porci, remarcăm că și anul acesta au fost destul de mititei. Nu mai sunt porcii de altădată, care umpleau câte două postăvi cu carne! Nu mai sunt nici câinii de altădată! Acum predomină pechinezii! Criza economică se resimte peste tot. Chiar starea Dvs. de spirit, îngrijorarea față de nevoile de azi, de mâine, spune acest lucru. Mulți, foarte mulți nu aveți serviciu, mulți sunteți plecați în țară sau peste hotare la muncă. Sunt copii lăsați în grija bunicilor, în grija rudelor. Lipsa părinților se resimte în timpul anului, atât la școală, cât și în viața lor în general. Am găsit multe porți deschise între vecini, între părinți și copii, dar am mai găsit și garduri noi construite între părinți și copii! Expresii de genul „-Pe aici nu se trece!" am întâlnit anul acesta, când a fost vorba să merg de la casa părinților la a copiilor pe poteca ce-o cunoșteam din anii trecuți. Expresia mi-a amintit de deviza trupelor române pe frontul de la Mărășești!

Am mai găsit frați și consăteni certați și încrâncenați de ani de zile. Am găsit și mulți bolnavi, bătrâni, săraci și singuri! Din păcate, parcă mai mult ca-n alți ani, am găsit familii destrămate. Nu sunt familii aflate în luna de miere, ci familii cu copii la școli, alții în prag de căsătorie. Nu analizăm aici cauzele, ci deplângem copiii rămași cu un părinte, gospodăriile frumoase pe care și le realizaseră, viața lor de familie de altădată, care părea atât de armonioasă! Poate că nu e totul pierdut! Dumnezeu să le ajute, să le dea pace, înțelegere,

împăcare și să nu uite că pasărea din mână e mult mai de valoare decât cea de pe gard!

Dacă Dumnezeu ne va ajuta şi Dvs. îmi veţi fi alături, vom reuși să mai facem multe lucruri bune împreună, spre slava lui Dumnezeu. Dorim să continuăm publicarea şi răspândirea cărţilor religioase; să continuăm să scoatem şi să vă trimitem „*Scrisoarea pastorală*”; să distribuim gratuit fiecărei familii din parohie şi celor ce ne-au ajutat cartea **Dicționarul proverbelor religioase românești**, vol. I și să găsim resurse ca să publicăm volumul al doilea pentru Sărbătorile Crăciunului de anul acesta și să v-o donăm; să dăm cât mai multe filme cu conţinut religios; să fim prezenţi în presa scrisă şi pe internet cu cât mai multe contribuţii; să organizăm mai multe excursii cu caracter religios; să continuăm cu donarea pâinii în duminici şi sărbători; să menţinem serviciile gratuite şi contribuţia de cult la aprecierea fiecăruia; să putem să acordăm ajutoare celor bolnavi, neputincioși şi tuturor celor loviţi de nenorociri; să intensificăm activitatea pastorală şi misionară; să mărim numărul participanţilor la slujbe, să văruim ambele biserici, să vopsim acoperișurile bisericilor din parohie, să terminăm magazia şi multe, multe altele, despre care vom vorbi pe parcurs. Dumnezeu să ne ajute!

*

Contribuția de cult

Până la închiderea acestei ediții, situația **contribuției de cult pe 2018** se prezintă astfel: în Malovăț au achitat **91,60%** din familii; în Bârda au achitat **87,04%** din familii; la nivel de parohie au achitat **90,14%.** Reamintim că și pentru anul 2018, regula privind contribuția de cult rămâne aceeași: fiecare dă cât vrea. Serviciile religioase sunt gratuite, indiferent dacă cineva achită ceva sau nu pentru contribuția de cult. Preotul este la dispoziția tuturor 365 zile pe an, 24 de ore pe zi. În rest este

liber! Pentru 2018, cea mai mică contribuție de cult este de **2 lei,** iar cea mai mare **de 410 lei(Dl. Dima Vasile).** Dintre fruntași menționăm pe următorii:

A. În Malovăț: Dima Vasile: 410 lei; **II.** Nistor Petre și Primar Michescu Ion: câte 300 lei; **III.** Cioabă Dumitru: 254 lei; **IV.** Coman Vasile: 220 lei; **V.** Oproiu Petre și Pau Claudiu: câte 200 lei; **VI.** Ionașcu Ștefan, Crașoveanu Valeriu, Surugiu I. Mihai și Mănescu V. Vasile: câte 170 lei; **VII.** Ionașcu Maria: 168 lei; **VIII.** Boncioc Elena: 160 lei; **IX.** Manolea Elisabeta: 155 lei; **X.** Coman Constantin, Ungureanu Gheorghe, Băleanu Ioana, Borugă Ion, Voican Petre și Bondoc-Ionașcu Gheorghe: câte 150 lei; **XI.** Popescu Goriță: 145 lei; **XII.** Surugiu Gheorghe: 143 lei; **XIII.** Paicu Domnica: 130 lei; **XIV.** Glavan Pompiliu: 126 lei; **XV.** Tărăbâc Angela: 125 lei; **XVI.** Bobiț Gheorghe, Vișan Sevastița, Cernea Mihăiță, Ungureanu Constantin, Manolea Nicolae, Tărăbâc Grigore, Pera Aurica, Crumpei Gheorghe, Vasilescu Ioana, Pereanu Constantin, Coman Elena, Dragotă Nicolița, Munteanu Alexandra: câte 120 lei; **XVII.** Motreanu Petre, Popescu Mihai, Popescu Marga și Baltac Lida: câte 115 lei; **XVIII.** Surugiu Eugenia, Bazavan Dumitru, Colibășanu Dumitru, Surugiu N. Ion, Chiriță Toni, Iorgovan Viorel, Curea Gheorghița, Paicu Nicolae și Munteanu Iorgu: câte 110 lei; **XIX.** Surugiu Elena și Căprioru Gheorghe: câte 109 lei; **XX.** Popescu Dumitru, Ciobanu Alexandra, Pereanu Viorel, Orodan Aneta, Cojocariu Titu, Vișan Sevastian, Meilă N. Nicolae, Răchiunoiu Grigore, Ciurel D. Dumitru, Oprișan Elena, Săftoiu Liviu(I) și Tătucu Grigore: câte 105 lei; **XXI.** Pirici Constantin și Ilinca Alexandru: câte 103 lei; **XXII.** Boncioc Dumitru: 102 lei; **XXIII.** Manolea Grigore, Bobiț Claudiu, Micu Valeriu, Bazavan Claudiu, Ungureanu Dumitru, Iordache Mihai, Almichi Constantin, Băleanu Petre, Voican Ion, Ghilerdea Sevastian, Bondoc Eugenia, Popescu M. Mihai, Meilă

Costel(I), Lupșa Dumitru, Baltac Alexandru, Almichi Ion, Bazavan Gheorghe(Ieleșnic), Borugă Mihai, Teșilă Elisabeta, Minune Ion, Badea Marius, Înv. Michescu Ion și Munteanu Puiu: câte 100 lei; **XXIV.** Crăciunescu Tică, Badea Aurel și Sava Ion: cât 95 lei; **XXV.** Tărăbâc Virgil, Ciolacu Dumitru și Mazilu Paraschiva: câte 85 lei; **XXVI.** Bobiț Gh. Ion, Popescu D. Ion, Popescu Valentin, Meilă Iancu, Popescu V. Ion, Bogdan Silvia, Guran A. Constantin, Trocan Ion, Ciobanu Doru, Tătucu Marius și Papa Vergina: câte 80 lei; **XXVII.** Coman Dumitru, Popescu Gh. Gheorghe, Bazavan Marin, Blejdea Gheorghe, Ciută Romulus și Ungureanu Florin: câte 75 lei; **XXVIII.** Surugiu Onel: 72 lei; **XXIX.** Popescu Maria, Jianu Stela, Stroie Sever, Pau Olimpia, Mănescu Iulius, Popescu Angelu, Popescu Nete, Crăciunescu A. Gheorghe, Ștefu Constantin(I), Cotea Nicu, Zamfir Viorel, Giurescu Lucreția, Meilă Pantelie, Bondoc Anton, și Borcilă Gheorghe,: câte 70 lei; **XXX.** Cioabă Constantin și Pătrulescu Alin: câte 67 lei; **XXXI.** Ciobanu Ilie, Mateescu Mihai, Popescu Doru, Ionașcu Lucreția, Popescu V. Vasile, Lupșa Valeriu, Borugă Alexandru, Mănescu Valeria, Tărăbâc Lucian, Badea Ion, Minune Lucian, Surugiu Gh. Mihai și Pană Viorel: câte 65 lei; **XXXII.** Cioabă Ioana: 63 lei; **XXXIII**. Boncioc Constantin: 62 lei; **XXXIV.** Guțescu Elena, Vișan Valeria, Mănescu Ion, Paicu Sabina, Borcilă Nuța, Ciolacu-Hotăranu Claudiu, Popescu V. Constantin, Filip Elisabeta, Hurduc Romeo, Michescu Nicolae, Statache Cornel, Mănescu Elena, Bondoc Alexandru, Stanciu Ștefan, Odoleanu Valeriu, Glavan Constantin, Hurduc Pantelie, Borcilă Vasile, Pătrulescu Petre, Iorgovan Constantin și Ciurel Valentin : câte 60 lei; **XXXV.** Ică-Căprioru Gheorghe și Săftoiu Liviu(II): câte 58 lei; **XXXVI.** Meilă Dumitru: 57 lei; **XXXVII.** Spătariu Florin și Căprioru Petre: câte 56 lei; **XXXVIII.** Manafu Stela, Mănescu Angela, Cojocariu Daniel, Mateescu Liviu, Michescu Ion(II),

Popescu Elena, Nistor Ion, Stefu Ion, Borcilă Șt. Ștefan, Cojocariu Ilie, Meilă C. Nicolae, Borcilă Ștefan, Cosma Victor, Baltac Gheorghe și Munteanu Iancu-Sorin: câte 55 lei; **XXXIX.** Glavan Ion: 53 lei; **XL.** Surugiu Ionel: 52 lei; **XLI.** Tărăbâc Stelucu, Vlăduț Sevastian, Vișan Ioana, Boncioc Liviu, Cosma Cristina, Popescu Șt. Ion, Berneanu Alexandra, Omir Sevastian, Crăciunescu Florin, Coman Eugen, Munteanu Dumitru, Drăghici Ionuț-Alexandru, Ciobanu Dumitru, Oprișan Valeriu, Popescu Gheorghe, Cristea Dan, Mangu Constantin, Crumpei Vasile, Crumpei Sever, Coman Marian, Vișan Daniel, Tărăbâc Ion, Minoniu Zoia, Ciurel A. Dumitru, Crașoveanu V. Valeriu, Meilă Maria, Vișan Bădiță, Curea Constantin, Meilă Costel(II), Tărăbâc Valentin, Ștefu Florian, Capel Cristina, Tărăbâc Bebe, Baltac A. Alexandru, Vișan Ion, Badea Nicolae, Guran Aurel, Nistor Elena, Mladin Paul, Nistor Vasile, Bazavan Jana, Meilă Emil, Pr. Megan Jan, Baltac Ion, Glavan Dumitru, Mănescu Viorel, Baltac Petre, Paicu Elena, Geaucă Aristide și Ciurel Florin: câte 50 lei;

B. În Bârda: I. Botoșan Dumitru: 250 lei; **II.** Popescu Valeria. 225 lei; **III.** Bobocea Savu: 160 lei; **IV.** Duțoniu Gheorghe: 155 lei; **V.** Curea Gigi, Horodnic Tudor și Mihăescu Nicolae: câte 150 lei; **VI.** Luca Aristița: 130 lei; **VII.** Rolea Pantelie, Turlacu Emil și Gârbovan Ion: câte 120 lei; **VIII.** Stănciulescu Ion, Anghel Domnica, Butoi Ion, Luca Nica, Gârbovan Nicolina, Mema Petre și Șonea Floarea: 110 lei; **IX.** Rolea Ion, Luca Vasile și Mema Ștefan: câte 105 lei; **X.** Dragomir Gheorghe, Dragomir Nicolae, Dragomir Bădiță, Cimpoieru Viorel, Pr. Stănciulescu Alexandru, Șeitan Gica, Ivașcu Ion, Luca Jana, Luca C. Maria, Gheran Pantelie, Luca I. Ion, Sfetcu George, Rolea George, Sfetcu Sorin, Stănciulescu Florin, Drăghia Tudor, Sfetcu Bebe, Sfetcu Dumitru și Mucioniu Ion: câte 100 lei; **XI.** Volintiru Ana: 92 lei; **XII.** Sfetcu N. Aurel: 90 lei; **XIII.** Anghel Nicolae și Mema Ion:

câte 80 lei; **XIV.** Luca Gheorghița: 75 lei; **XV.** Mogonea Ion, Stănciulescu Marin, Roată Benonică, Pâlșu Gheorghe, Luca D. Maria, Luca M. Ion și Gheran Paraschiva: câte 70 lei; **XVI.** Curea Cristi: 64 lei; **XVII.** Motreanu Ilie, Motreanu Elena, Curea Viorel, Ploștinaru Ionel, Botoșan Elena, Curea Gheorghița, Fugașin Aurel, Luca Constantin, Duțoniu Valentin, Rolea Marina, Coman Elena, Tănase Maria, Mema Gheorghe și Avram Dumitru: câte 60 lei; **XVIII.** Curea Dora, Curea Ghiță, Luca Marin, Luca Sanda, Catană Elena, Mema Margareta și Mucioniu Gheorghe: câte 55 lei; **XIX.** Zaharescu Maria: 53 lei; **XX.** Malescu Gheorghe: 51 lei; **XXI.** Pavel Eugenia, Fruntelată Mihăiță, Cimpoieru Tănase, Curea Maria, Mucioniu Elena, Olteanu Alexandru, Curea Gheorghe, Ivașcu Vasile, Luca Gica, Avram Polina, Mema Ion, Luca Radu-Vasilică, Stănciulescu Maria, Stănciulescu Petre, Luca Dumitru, Sfetcu Doru, Sfetcu A. Aurel, Cola Emilia, Rolea Constantin(I), Gheran Nicolița, Bufan Dumitru, Stoichină Dumitru, Mema Ileana, Stănciulescu Ștefan și Mucioniu Dumitru: câte 50 lei.

Acestora și tuturor celorlalți care au contribuit cu cât au putut ei, le mulțumim cordial.

Dumnezeu să le răsplătească jertfa!

*

Ajutoare și donații

În această perioadă am primit câteva ajutoare din afara parohiei, astfel: **Doamna Mătuș Natalia**(Timișoara): **500 lei; Dl. Pera Nicolae**(Constanța), fiu al satului Malovăț: **300 lei; Doamna Procuror Dr. Ana Călin**(Galați): **100 lei; Doamna Prof. Univ. Dr. Zamfira Mihail**(București): **70 lei; Dl. Iorgovan Anton**(Tr. Severin), fiu al satului Malovăț, **Dl. Popa Mihai** (Rm. Vâlcea), **Doamna Crăciunescu Valeria**(C-lung-Moldov.- SV): câte **50 lei;**

Dumnezeu să le răsplătească!

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: ***„Scrisoare pastorală" – 363***, pe blogul d-lui Ben Todică, directorul postului de radio în limba română din Sydney(Australia) din 27 dec. 2017(*http://bentodica. blogspot.ro*); ***„Scrisoare pastorală" – 364,*** în „Observatorul", Toronto(Canada), 2018 ian. 11, ediție și on-line(*http://www. observatorul. com)*; în „Armonii culturale", Focșani, 2018 12 ian., ediție și on-line(*http://armoniiculturale.ro*); **Înțelepciunea lui Iosif,** în „Omniscop", Craiova, 2017, 18 ian., ediție on-line(*http://www. omniscop.ro*); în „Națiunea", București, 2018 ian. 14, ediție și on-line(*http://www. ziarulnatiunea.ro*).

*

Zâmbete

☺Avocatul: „- Domnule Doctor, câte autopsii ați efectuat pe oamenii decedați?" Doctorul: „- Pe toate. Oamenii vii se opun prea tare!" ☺ Avocatul: „- Acesta era nasul pe care vi l-ați spart în copilărie?" Martorul: „- Am un singur nas, să știți!" ☺ Șeful ii spune angajatului: „ -Faci totul așa de încet, abia reușești să faci jumătate din ce fac ceilalți! Reușești să faci ceva repede?" „- Da, obosesc repede…!" ☺ „-Tată, așa-i că vrăjitoarele nu există?" Tatăl, ridicând privirea către soție și soacră: „- Ehee, când eram mic și eu credeam la fel…!" ☺ Dintre toate rudele nevestei mele, cel mai mult îmi place de mine..!

*

Convocare

Transmitem și pe această cale înștiințarea, că duminică, **21 Ian.,** la Bârda și duminică, **28 Ian.** la Malovăț, sunt

convocați membrii Adunării Parohiale pentru a alege membrii Consiliului și Comitetului Parohial pentru următorii patru ani.

*

Înmormântări

În ziua de 2 ian. am oficiat sluba înmormântării pentru **Bazavan Natalia**(92 ani) din Malovăț; în ziua de 11 ian. pentru **Paicu Sabina**(89 ani) din Malovăț. Dumnezeu să le ierte!

*

Program

În luna februarie avem următorul program de slujbe: **2 Febr.**(slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, la ora 12); **3 Febr.** (Malovăț-Bârda); **4 Febr.**(Bârda); **10 Febr.(**Malovăț-Bârda); **11 Febr.**(Malovăț); **17 Febr.(**Malovăț-Bârda); **18 Febr.** (Bârda); **19 Febr.**(slujbă seara la Malovăț); **20 Febr.**(slujbă seara la Bârda); **21 Febr.**(spovedit și grijit în Bârda dimineața, la biserică și în sat; slujbă seara la Malovăț); **22 Febr.**(spovedit și grijit la Malovăț dimineața, la biserică și în sat; slujbă seara la Bârda); **23 Febr.**(slujbă seara la Malovăț); **24 Febr.** (Malovăț-Bârda); **25 Febr.**(Malovăț). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la școală, la telefon: **0724. 99. 80. 86,** ori pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda@gmail.com.*

Sănătate, pace și bucurii! La mulți ani![5]

---

[5] ***„Scrisoare pastorală"- 365*** pe blogul Domnului Ben Todică, directorul postului de radio în limba română din Sydney(Australia), 25 ian. 2018(*http://bentodica.blogspot.ro*); în „Armonii culturale", Adjud(VN), 2018, 26 ian., ediție și on-line(*http://armoniiculturale.ro*); în „Observatorul", Toronto (Canada), 2018, 27 ian., ediție și on-line(*http://www. observatorul.com*); în „Bibliotheca Septentrionalis", Baia Mare (MM), 2018, 28 ian., ediție și on-line(*https:// ebibliothecaseptentrionalis. wordpress.com*);

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi

<u>Anul XVII(2018), nr. 366(16 –31 Ianuarie)</u>

Dragii mei enoriași!

Scrisoare către Eminescu(XII)

,,Bădie Mihai,

Zăbovit-a gândul iarăși spre Domnia-ta și-ndemnatu-m-a cu sârg să-ți scriu aceste rânduri, ca să mai afli ce-i pe-aici, cum o ducem și-ncotro ne-ndreptăm speranțele și pașii. Deranj n-aș vrea a-ți face, fiindcă te iubesc prea mult, ci doar așa, din când în când, îmi mai despovărez sufletul, ca unui frate de departe, care știu că mă-nțelege. Ți-am scris epistolele mele și de fiecare dată mi-ai dat răspuns. Când mi-a fost sufletul mai răvășit și gândul mai buimac, când am fost la răscruci de drumuri și de vreme, când am căutat răspunsuri la întrebări majore, am luat cartea Domniei-tale, am deschis-o la-ntâmplare și-am citit acolo câteva rânduri. Am simțit în ele că mi-ai dat răspuns, că m-ai învățat, că m-ai mângâiat, că m-ai încurajat. Niciodată n-ai rămas indiferent, niciodată mut; ai știut mai mult decât am știut eu, ai simțit mai profund decât mine, ai avut orizont mai larg decât al meu și rezultatul a fost pe măsură, fapt pentru care-ți mulțumesc îndatorat.

De data asta, Bădie, îți cer un sprijin și un favor: nu pentru mine, ci pentru neamul românesc, pentru Țara pe care și tu ai iubit-o până la sacrificiu suprem. Cu toții avem nevoie de ajutorul tău. Ești acolo în ceruri, cu cetele de sfinți și de îngeri în preajma lui Dumnezeu. E imposibil ca tu să fi rămas

neobservat între ei. Cu siguranță că și ei te-au iubit și ți-au ascultat versurile. Cu siguranță că acolo ai fost purtătorul de cuvânt al sutelor de generații de români, care-au călătorit pe acest picior de plai, pe această gură de rai, pe care o numim astăzi România. Te rog din suflet, frate, fă ceva și pentru noi! Mobilizează cum numai tu știi pe sfinții neamului acestuia, știuți și neștiuți, cu care-i presărat pământul Țării, pe domnii și voievozii credincioși de altădată, pe moșii și strămoșii noștri drepți și demni, pe mamele și soțiile, care și-au plâns flăcăii și soții putreziți în morminte cu și fără cruce. Formați cu toții o ceată de mii și mii de suflete, chemați și îngerii cu voi, și mergeți la Bunul Dumnezeu în audiență. Rugați-L pentru neamul românesc și pentru Țara noastră.

Bădie Mihai! Socotelile făcute de oamenii înțelepți ai ONU-lui așează România între primele zece țări care vor dispărea de pe harta lumii, dacă va continua în același ritm procesul de depopulare. Mii de ani ne-am luptat cu liftele păgâne venite din cele patru vânturi să ne ceară pământ și apă și n-am pierit! Mii de ani ne-au ars holdele și codrii, ne-au luat copiii și vitele, banii și bucata de la gură, aurul și celelalte bogății. Ne-a rămas câteodată numai sufletul, dar n-am pierit. Ne-am îngemănat cu munții și cu codrii și am rezistat. De-atâtea ori, când cumpăna victoriei înclina spre hoardele păgâne, prin văzduh veneau năprasnic arhangheli, sfinți militari, domni aflați demult sub glie și se luptau ca leii, până ai noștri biruiau. Am însemnat cu sânge și cu lacrimi fiecare palmă de pământ, fiecare piatră de hotar și am spus hotărât: „Pe aici nu se trece!”

După fiecare victorie, după fiecare înfrângere, am zidit câte o mânăstire, câte o biserică, spre aducere aminte, spre pomenirea viilor și morților, spre mulțumire. Îl simțeau pe Dumnezeu coborât pe pământ și știau că nu-i va lăsa pradă hoardelor năvălitoare. Erau puțini, săraci, dar cu Dumnezeu deveneau puternici și învingători. Credința părinților noștri de

altădată era a doua sabie, mult mai puternică decât cea de oțel purtată-n mână cu vitejie. Printre picioarele coloșilor ne-am strecurat, Bădie, și-am biruit. Ne-au fost alături Dumnezeu cu sfinții Lui, Carpații, Dunărea, Oltul, Mureșul și Tisa, Nistru, Prutul și codrii, pământul, aerul și cerul. Aveam o alianță nescrisă, dar foarte puternică cu prieteni aceștia ai noștri și așa am trecut prin veacuri!

Bădie Mihai, mi-e sufletul îngrijorat și tare mi-e teamă de anii care vin pentru neamul românesc și Țara Noastră. Armele vrăjmașilor sunt mult mai sofisticate și perfide față de cele de altădată. Aliații noștri milenari se simt părăsiți. Lui Dumnezeu I-am întors mulți dintre noi spatele, Îi încălcăm poruncile și Legea, ni s-a-mpuținat credința. Altor dumnezei ne închinăm astăzi, fie că-i numim putere, avere, plăcere, bani, mașini și altele asemenea. Pentru toate este loc în sufletul nostru, numai pentru Dumnezeu nu. Sute de ani ne-au presat turcii să le dăm dreptul să-și facă moschei pe pământ românesc, dar n-au izbândit. Astăzi își construiesc cea mai mare moschee din Europa la București! În Țara Basarabilor, a lui Brâncoveanu și a lui Ștefan Vodă! Mii de ani familia a fost sfântă în tradiția românească, iar copiii darul lui Dumnezeu făcut unei familii. Azi o bună parte din aceste daruri le aruncăm la tomberonul de gunoi, familia adevărată rămâne tot mai mult o amintire. Lucruri și apucături de care părinții, moșii și strămoșii noștri nu îndrăzneau să le numească nici sub perdeaua nopții devin azi protejate de lege. Din patru bunici și doi părinți se naște un copil. Peste câțiva ani vor dispare șase și va rămâne unu. Asta în vreme ce un turc din Germania este înregistrat cu … 22 de copii! Până în 2050, conform statisticilor internaționale, jumătate din populația Europei va fi musulmană! Astăzi sunt dărâmate în Apus biserici și catedrale de sute de ani și în locul lor se construiesc de trei-patru ori mai multe moschei!

Au fost multe războaie, Bădie, au murit mii și sute de ostași, de tineri, dar populația s-a refăcut repede, fiindcă acasă erau părinții, frații, surorile, copiii celor morți pe front. Astăzi ne pleacă milioane de români de toate vârstele, dar mai ales adulți, tineri și minori. Rămân în țară bătrânii, care se duc, - unu câte unu -, pe drumul fără de întoarcere. Aproape cu fiecare înmormântare rămâne și câte o casă pustie. Cei plecați își fac rădăcini pe acolo, se simt mai bine, mai în largul lor și, - ușor-ușor -, adoptă și ei filozofia lui *„ubi bene ibi patria*"(unde-i bine, acolo-i patria!). Străinii se infiltrează în toate straturile sociale și sunt doar cu ochii pe cașcaval. Fiecare urmărește să răpească ceva din bogățiile pe care ni le-a dat Dumnezeu. Și noi le dăm cu o naivitate copilărească. Ne prostesc în față și noi ne mândrim că am făcut afaceri rentabile. Petrolul ni-l iau austriecii și apoi ne vând petrol, deși ei n-au picătură în pământul lor! Gazele ni le iau ungurii și ne vând apoi gaze nouă și altora, deși n-au gram de gaz în pustele lor! Pământul României ne situează pe locul al șaselea în Europa la producția de grâu, iar noi cumpărăm cocă înghețată și îndopată cu chimicale de la străini și facem pâine din ea. Podgoriile românești renumite în toată lumea sunt pe butuci, iar noi aducem struguri pe piață din Africa de Sud. Din merele noastre se înfruptau europenii, asiaticii și nu numai ei; azi aducem ceva asemănător cu merele din Italia, din Polonia și de pe unde mai găsim. 2Combinatele și fabricile de tot felul sunt ruine, iar noi importăm totul, până și ace cu gămălie din Taiwan. Ne-a dat Dumnezeu bogății și poziție geostrategică extraordinară, cum puține state se pot mândri și nu suntem în stare să valorificăm acest uriaș potențial. Toți își fac jocurile, toți câștigă de pe urma noastră, iar noi facem circ seară de seară. Ne chiorâm la televizor până noaptea târziu, ca să vedem cine cu cine s-a mai certat, pe cine a mai luat poliția, câte milioane a mai furat unul sau altul; ce poșetă și-a luat amanta lui cutare și altele

asemenea. În vremea asta rechinii fac planuri de împărțire a României, de jefuire a ei, de îndepărtare a noastră de tot ce-i românesc. Te uimești când vezi câte un reportaj, în care nici cele mai elementare noțiuni de istorie și de cultură generală nu sunt cunoscute de tineri și de oameni în toată firea. Parcă cineva urmărește în mod sistematic să ne îndobitocească!

Bădie Mihai! Dumnezeu a făcut să izbucnească pâraie din piatră seacă, a croit drum prin mijlocul mării, a ridicat popor din doi bătrâni fără speranță, a făcut să piară lumea, dar pe Noe l-a scăpat, a înviat morți și-a vindecat bolnavi, a înmulțit pâinea și-a potolit furtuna. Nimic nu este cu neputință la Dumnezeu. Tocmai de aceea, Bădie, du-te la El cu toată ceata de care ți-am vorbit și roagă-L să nu lase neamul românesc să se risipească și nici țara noastră să se destrame. Și mai roagă-L, Bădie, să ne dea conducători înțelepți și patrioți, care să pună interesul Țării mai presus de interesul și câștigul personal, care să așeze legi drepte și înțelepte, care să facă pace și bună rânduială între noi.

Avem încredere, Bădie! Avem încredere în tine și știm că nu te vei lăsa până-L vei convinge pe Dumnezeu să-Și întoarcă fața către noi și Țara noastră.

Cu bine, Bădie! Pe curând!

*

Sfaturi părintești(I)

Din cartea **Dăruind vei dobândi** a **Părintelui Nicolae Steinhardt,** citățm:

„1. Îl slăvim pe Hristos mai întâi săvârșind cele menționate de El însuși: dând să mănânce flămânzilor, dând de băut însetaților, primind pe cei străini, îmbrăcând pe cei goi, cercetând pe bolnavi și mergând să-i vedem pe cei ferecați în temniță.

2. Tot astfel crezând neîndoielnic că El este Calea, Adevărul și Viața.

3. Postind, rugându-ne, priveghind, făcând milostenii, înfrânându-ne;

4. Dar şi iertând pe greşiţii noştri, alungând de la noi ţinerea de minte a răului ce ni s-a făcut, iubind pe aproapele nostru (şi nu numai iubindu-l, ci îngăduindu-i a fi aşa cum este, nepretinzându-i să fie aidoma nouă), binecuvântându-ne (ori, de ne vine peste poate, măcar neblestemându-ne) vrăşmaşii;

5. Dovedindu-ne blânzi şi smeriţi cu inima, făcători de pace, nearţăgoşi, neînfumuraţi, păstrători de cuget curat;

6. Făptuind binele în taină, mâniindu-ne doar pe foarte scurtă vreme, nu mai târziu de apusul soarelui, oricând gata a ierta şi a ne domoli, neîngrijorându-ne în exces de cele ale lumii şi ale trupului. Făcându-ne muţi şi surzi când suntem zădărâţi, neînvoindu-ne facilei ispite de a mustra şi dojeni când simţim că avem dreptate, nejudecând pe nimeni (anevoioasă, dar meritorie virtute);

7. Netemându-ne, alungând frica, socotind-o ca pe un păcat de moarte, ca pe năpasta lumii, îndrăznind, mereu dând dovadă de bărbăţie, de ostăşie;

8. Adăpostind pe călători, ajutând pe cei slabi, primind cu bucurie pe slujitorii Domnului, necerând (cu făţarnică nepărtinire şi vicleană înţelepciune) semne şi minuni, neispitindu-L pe Domnul cu cereri nesăbuite, ridicole sau neobrăzate;

9. Nefiind formalişti, bucheri şi pierduţi în mărunţişuri, nepunând litera deasupra legii. Ci privind lucrurile, de fiecare dată, cu spirit larg şi tolerant, izbutind a ieşi din noi înşine, a ne vedea, judeca şi aprecia din afară, aşa cum ne-ar surprinde privirea rece şi neprevenită a unui terţ;

10. Neacceptând a fi robi patimilor (spre a ne face de basm şi de batjocoră demonilor), dar nici textelor;

11. Nelăsând bogăția (ori arghirofilia, care poate locui și în cel neavut) să ne stăpânească, nepunându-ne toată încrederea în cele vremelnice, făcându-ne din legea relativității, principiul incertitudinii și doctrina instabilității celor lumești întreitul temei al unui reflex instinctiv când vor să ne subjuge cu strălucirea lor;

12. Nepizmuind, neațintindu-ne ochii asupra semenilor noștri, asupra greșelilor și inevitabilelor cusururi omenești, ci mai vârtos asupra alor noastre;

13. Neluând numele lui Dumnezeu în deșert, rodindu-ne talentul ori talanții, ori fracțiunea de talant;

14. Neîngăduind ca strâmtoarea, prigoana, grijile veacului, înșelăciunea avuției și poftele să înăbușe rodirea Cuvântului în noi(Va urma).

*

File de jurnal – 13 febr. 1982(III):

*„Frumos a povestit Domnul Virgil Tătaru despre **Pamfil Șeicaru,** patronul ziarului „Curentul" și apoi al „Universului", ziare ce apăreau la București în perioada interbelică. ;;Când punea Șeicaru mâna pe condei, tremura țara!" Avea o inteligență robustă, imaginație fascinantă și putere de creație nemaiîntâlnită. În parlament, Nicolae Iorga a spus: „Domnilor, avem în mijlocul nostru pe cel mai cinstit dintre noi, Domnul Pamfil Șeicaru: Dânsul nu se ocupă de găinării și nu intră în escrocherii mărunte. Prin loviturile de maestru ale domniei-sale, nu se câștigă decât milioane. Dumnealui merge pe principiul „șantajul și etajul". Nicolae Iorga făcea aluzie la o tranzacție antologică, intervenită între Pamfil Șeicaru, Malaxa și un mare bancher al vremii.*

Prieteni fiind, Șeicaru le-a propus acestora să le publice zilnic, timp de trei ani de zile, câte un anunț publicitar în paginile ziarului său. Aceștia, fără să știe ce înseamnă plata la „spațiu tipografic" au acceptat bucuroși și au făcut contract în

toată regula. Lucrurile au mers strună vreo doi ani. În fiecare i apărea locomotiva sau un alt desen cu reclame de o șchioapă. Bancherul și industriașul erau mulțumiți, iar Șeicaru își făcea bilanțurile în liniște. Când au făcut socoteala după doi ani, se aduna o sumă de ordinul milioanelor. Șeicaru a pretins, în schimb, materiale de construcție: cărămidă, ciment și fier beton. A luat materiale pentru cinci vile. Patronii, stupefiați de gafa pe care o făcuseră, l-au dat în judecată, dar au pierdut de la prima înfățișare.

Pamfil Șeicaru avea mult simț și previziune politică. Dându-și seama de mersul evenimentelor, în august 1944, și-a chemat armata de lucrători tipografi și le-a spus: „ - Copii, vin vremuri grele! Eu voi pleca din țară, dar rămâne casierul meu. El vă va plăti salariul pe încă șase luni de acum înainte. Între timp, voi căutați-vă fiecare alt loc de muncă și descurcați-vă cum puteți!" A trăit în Occident până în anii trecuți, nu ne-a împroșcat țara cu noroi, dar cu toate astea nu a fost reabilitat, ci lăsat printre „dușmanii potențiali" ai regimului.

La ora 2.30 am plecat cu cei doi spre Severin. Era foarte frig. Mereu îmi înghețau geamurile la mașină. Domnul Măneanu a adormit buștean. Din când în când, Domnul Tătaru îi dădea câte un pumn și-i striga: „- Istoria doarme! Scoală-te, puișor, că ungurii ne iau Ardealul!"

Fac o completare la cel spuse de Domnul Tătaru privitor la Șeicaru. Am auzit de la profesorul meu de la Teologie din București, Domnul Mihai Rădulescu, că din banii luați de la Malaxa și bancherul cu pricina, Șeicaru a construit o bună parte din sediul ziarului „Curentul". După 1944, sediul ziarului de pe Calea Victoriei a devenit sediul Miliției Capitalei. La cutremurul din 1977 s-a dărâmat o parte din acea clădire. Atunci au descoperit că în unii pereți, în loc de cărămizi, erau cocoloașe mari de hârtie de ziar. Zidarii furaseră din materiale și puseseră în loc hârtie!"

*

Din apocalipsa indiană

Am găsit pe internet un articol al **Domnului Andrei Pleșu,** personalitate de frunte a societății românești, fost ministru al Culturii, în care face o analiză interesantă a unui fragment din literatura indiană de factură hindusă, privitor la vremurile apocaliptice. Facem precizarea că ,,apocalipsa" este acea învățătură a unei religii, care se referă la sfârșitul lumii. În **Biblie,** spre exemplu, ultima carte se intitulează tocmai **Apocalipsa.** Ceea ce uimește pe Domnul Andrei Pleșu este tocmai actualitatea textului cu pricina, deși a fost scris cu cca. 500 de ani după nașterea Domnului Iisus Hristos. Este imposibil să nu dea de gândit oricărui cititor, care are o cât de mică pregătire intelectuală și o concepție religioasă despre lume și viață.

Așadar, citățm din articolul Domnului Andrei Pleșu: *,,Am găsit un text, în literatura veche a Indiei (**Linga Purana,** II, 39-40), în cuprinsul căruia bombănelile mele și ale altora par să fi fost anticipate cu vreo două-trei mii de ani în urma(**Puranas** au apărut, în formă scrisă, în veacurile III-V de după Hristos, dar vin dintr-o tradiție orală, care, deja pe-atunci, era veche de peste un mileniu). Intuițiile profetice ale hinduismului se referă la modul în care se va încheia actualul ciclu al civilizației terestre. Iată o listă, selectivă, a simptomelor pe care le anunță textul puranic, privind spre viitorul care e, acum, prezentul nostru: **„Coeficientul de ură** din sufletul fiecărui om va cunoaște – spun textele – o alarmanta **creștere**. Oamenii vor deveni din ce în ce mai **iritabili**. Toate marile achiziții de cunoaștere vor fi **deturnate** spre scopuri impure, adică spre **amplificarea răului** din lume. Se va înmulți numărul șefilor de stat de extracție joasă și de proastă calitate. **Lucrătorii manuali** și **negustorimea** vor fi înălțați la rang de **intelectuali**,*

*iar **intelectualii** vor fi puşi în condiţii **subalterne**. Va avea loc, cu alte cuvinte, un destructurant amestec al „castelor“, o destrămare dramatică a ierarhiilor fireşti, o ireparabilă dezordine socială.*

***Necinstea** va căpăta o răspândire fără precedent, la toate nivelele. Hoţii vor deveni lideri. (Rog sa nu mi se atribuie nimic din toate aceste afirmaţii! Nu fac decât să citez un text multimilenar! - n.m., A.P.). **Femeile** nu vor mai pune preţ pe propria virtute. **Proştii**, **impostorii**, naturile **rudimentare** şi **gălăgioase** vor fi luaţi drept înţelepţi. Oamenii „**drepţi**“, de buna calitate, vor avea tendinţa de a se retrage din viaţa publică. În pieţe se va vinde **mâncare gata-preparată** (să recunoaştem că e de necrezut să auzim vorbindu-se, acum 2000 de ani, de „semipreparate“ şi de fast-food! - n. m., A. P.).*

***Limbile vor sărăci**, vorbirea se va **trivializa**. Vor fi mai multe femei decât bărbaţi, vor prolifera asociaţiile **criminale**, va creşte numărul celor care nu găsesc de lucru. Se vor răspândi pretutindeni **bolile de stomac**. Se va extinde moda părului purtat în dezordine şi se va generaliza starea de **letargie**, de **lehamite**, cu corolarul unei cronice incapacităţi de acţiune. Vor apărea nenumărate organizaţii religioase necanonice, **blasfemia** va conviețui cu **fanatismul**. Se va practica, pe scară largă, **uciderea fătului** în pântecul matern şi se vor asasina direct sau simbolic eroii fiecărei comunităţi. Deţinătorii puterii nu o vor mai folosi în beneficiul popoarelor lor.*

***Discernământul** (ca percepţie a deosebirii dintre bine şi rău) se va şubrezi, instituţia **respectului** va intra în derivă (vor fi respectaţi, preponderent, cei nedemni).*

*Între părinţi şi copii vor apărea obstacole greu de trecut, **forţa** va prevala asupra **dreptăţii**, ospeţia va declina, **vulgaritatea** va împânzi totul.”*

Cu cât găsim mai multe asemănări cu cele din realitatea de azi, cu atât să fim mai convinși că e vreme de sfârșit de veac.

*

Ajutoare și donații

În această perioadă, parohia noastră a primit câteva ajutoare și donații, astfel: **Doamna Dr. Ionescu Mihaela-Aritina** din Curtea de Argeș(AG): încă **500 lei; Doamna Dr. Funk Mihaela** din Hanau(Germania): **130 lei; Domnul Ceaușu Ion** din Rm. Vâlcea(VL): **120 lei; Domnul Boescu Gabriel** din Tr. Severin, fiu al satului Bârda, **Domnul Bojinescu Alexandru** din Reșița(CS), **Domnul Motreanu Constantin** din Timișoara, fiu al satului Bârda, **Domnul Mocănașu Oprea** din Tr. Severin: câte **100 lei; Domnul Ing. Spătariu Miron-Filip** din Reșița(CS), **Doamna Filip Cornelia** din Tr. Severin, **Doamna Balica Ana** din Tr. Severin: câte **50 lei;**

Pentru contribuția de cult au mai achitat: **Domnul Bucică Bebe**(Malovăț)**: 150 lei, Domnul Ene-Mihăescu Doru** (Bârda): **100 lei; Domnul Bârdeanu Nicu**(Malovăț)**: 55 lei; Domnul Motreanu Ilie**(Bârda): **50 lei;**

Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

*

Până la închiderea acestei ediții, s-au donat din **Dicționarul proverbelor religioase românești,** vol. I, **330 exemplare.** Încă mai așteptăm pe cei ce n-au avut timp până acum să vină să-și ridice cartea.

*

În cursul lunii Ianuarie s-a donat pâine credincioșilor participanți la slujbe, astfel: 7 Ian. (Bârda): **210 pâini;** 14 Ian. (Malovăț): **210 pâini;** 21 Ian.(Bârda): **150 pâini;** 28 Ian. **(Malovăț):** 275 pâini; 30 Ian.(Malovăț): **122 pâini.** Așadar, în

luna ianuarie s-au donat **967 pâini.** Copiilor participanți la slujbă li s-au donat și ciocolate.

De asemenea, am vândut celor interesați, la prețul de achiziție de **0,60 lei/buc.** pâine, astfel: 7 Ian.(Bârda): **690 pâini;** 14 Ian.(Malovăț): **390 pâini;** 21 Ian.(Bârda): **750 pâini;** 28 Ian.(Malovăț): **325 pâini;** 30 Ian.(Malovăț): **178 pâini.** Așadar, în luna ianuarie s-au vândut la prețul de 0,60 lei/buc. **2.333 pâini.**

Începând cu 1 febr. a.c., brutăria ne va livra pâinea la prețul de 0,70 lei/buc. La același preț vom vinde și noi credincioșilor pâinea care rămâne după ce vom dona câte trei pâini fiecăruia dintre cei participanți la slujbă.

*

Plăți

În această perioadă am efectuat câteva plăți mai mari, astfel: **4.100 lei** tipografiei pentru cartea **Scrisoare pastorală,** vol. IX și pentru **Călăuză Patristică**(o nouă tranșă); **3.550 lei** protoieriei pentru lumânări; **3.000 lei** protoieriei pentru subvențiile pe 2018; **1.980 lei** brutăriei pentru pâinea donată și vândută în luna ianuarie; **1.600 lei** pentru tâmplăria magaziei de la Malovăț; **1.120 lei** protoieriei pentru icoane; **900 lei** impozit pe ianuarie; **609 lei** poștei pentru colete; **450 lei** protoieriei pentru chitanțiere; **400 lei** o imprimantă; **382 lei** pentru hârtie de scris; **200 lei** pentru patru cartușe de imprimantă; **70 lei** pentru curentul electric; **50 lei** pentru internet; **50 lei** poștei pentru timbre, cât și altele mai mici.

*****

Organe executive

Conform ordinului Episcopiei Severinului și Strehaei, în zilele de 21 și 28 ian., în bisericile din Malovăț și Bârda au avut loc ședințe ale Adunării Parohiale, prilej cu care au fost aleși membrii Consiliului Parohial și ai Comitetului Parohial pentru următorii patru ani, astfel:

- *Membrii Consiliului Parohial:* **Iordache Mihai, Tărăbâc Grigore, Pera Dumitru, Dima Vasile, Voican Ion, Nistor Petre, Crumpei Vasile, Ciurel Valentin și Coman Nicolae;**

Epitrop a fost ales **Domnul Pera Dumitru.**

- *Membrii Comitetului Parohial:*

- în Malovăț: **Boncioc Elena, Bazavan Stela, Ungureanu Constantin, Mănescu Ion, Popescu Elena, Pau Natalia, Borugă Norica, Manolea Elisabeta, Oproiu Elisabeta, Paicu Domnica, Popescu Margareta, Dima Cornelia, Bogdan Silvia, Iorgovan Elena, Cotea Dorina, Marina Sofia, Oprișan Elena, Surugiu Virginia, Crăciunescu Paraschiva, Haidamac Miroana, Popescu Valeria, Munteanu Minodora, Paicu Elena, Ciurel Eugenia, Pătrulescu Virginia, Ungureanu Margareta și Bobiț Violeta;**

- în Bârda: **Motreanu Elena, Dragomir Ana, Stănciulescu Elena, Boroancă Ilie, Pâlșu Maria, Ivașcu Ion, Luca Mihai, Luca Aristița, Luca D. Maria, Luca Virginia, Stănciulescu Petre, Gheran Pantelie, Gheran Maria, Luca Ana, Cola Emilia, Rolea Marița, Gheran Paraschiva, Drăghia Maria, Coman Elena, Gheran Nicolița, Petolescu Elena, Sfetcu Maria, Stoichină Ecaterina, Catană Ileana, Gârbovan Aurica, Gârbovan Dorina, Mema Păuna, Ivașcu Domnica, Tănasie Maria, Mema Ana, Avram Maria, Șonea Floarea și Mucioniu Elisabeta.**

S-au făcut demersurile cuvenite către centrul eparhial și urmează să vină recunoașterea și să depună jurământul membrii Consiliului Parohial.

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: ***„Scrisoare pastorală"- 365*** pe blogul

Domnului Ben Todică, directorul postului de radio în limba română din Sydney(Australia), 25 ian. 2018(*http://bentodica. blogspot.ro*); în „Armonii culturale", Adjud(VN), 2018, 26 ian., ediție și on-line(*http://armoniiculturale.ro*); în „Observatorul", Toronto(Canada), 2018, 27 ian., ediție și on-line(*http://www.observatorul.com*); în „Bibliotheca Septentrionalis", Baia Mare(MM), 2018, 28 ian., ediție și on-line(*https://ebibliothecaseptentrionalis. wordpress.com*);

*

Parohia noastră a publicat cartea preotului Dvs., **Scrisoare pastorală,** vol. IX(641 pag.), în care sunt cuprinse numerele 320-360 din „*Scrisoare pastorală".*

O primă parte din articolele cuprinse în carte conţin, cum era şi firesc, teme religios-morale, menite să contribuie la întărirea credinţei enoriaşilor noştri, respectiv a cititorilor, la repunerea în viaţă a virtuţilor morale, la familiarizarea cu valorile învăţăturii şi vieţii noastre creştine.

O altă parte a materialelor cuprinse în cele ce urmează abordează cele mai „fierbinţi" probleme ale actualităţii cu implicaţii religios-morale din parohie, din ţară, dar chiar şi din lume. Sunt puse în discuţie fapte, întâmplări şi probleme, care sunt uneori capăt de afiş în rândul ştirilor zilei, sunt analizate, sunt scoase în evidenţă aspectele pozitive, demne de urmat şi aspectele negative, menite să trezească cititorilor noştri repulsie şi să-i determine să nu repete astfel de fapte.

O altă categorie de materiale priveşte viaţa parohiei. E vorba de tot felul de evenimente, de activitate pastoral-misionară, culturală, administrativă şi gospodărească.

Prin materialele de acest fel, publicaţia noastră şi, în cazul de faţă, cartea, devine o adevărată cronică a unei parohii, a unei localităţi, dar şi un adevărat manual de Pastorală, în care, cu obiectivitate şi transparenţă, se scot în evidenţă „secretele" care au contribuit la realizarea unei

parohii prospere în lumea de azi atât de debusolată şi secularizată.

De asemenea, parohia noastră a mai publicat o tranşă din cartea Pr. Gh. Paschia, **Călăuză patristică,** fiindcă se epuizase stocul.

*

Zâmbete

☺Dacă tac, nu înseamnă că ai dreptate…; Înseamnă că am înțeles că degeaba îți explic! ☺Avantajul pe care îl ai când ești inteligent, este că poți face oricând pe prostul …, ceea ce invers este imposibil; ☺Bărbații au descoperit focul, dar femeile au descoperit cum să se joace cu el …; ☺Nu există întâlniri întâmplătoare. Orice om din viața noastră este un test, o pedeapsă sau un cadou …; ☺Să ai o inimă bună într-o lume atât de rea, înseamnă curaj, nu slăbiciune! ☺Cele mai ieftine lucruri pe care banii le pot cumpăra sunt oamenii! ☺Înainte de a da drumul gurii, verificați dacă și creierul a fost conectat! ☺Cură de slăbire cu pește: Dimineața: Crap de foame; La prânz: știu-că n-am; Seara: somn ușor! ☺„-Azi ce ai de gând să faci?" „- Nimic!" „- Dar și ieri tot asta ai făcut!" „- Da, dar n-am terminat!" ☺„- Marie, când ne-am căsătorit mi-ai promis c-o să mă iubești toată viața!" „- Da, mă, Ioane, dar n-am crezut c-o să trăiești atât!" ☺„ - În ce lună să mă căsătoresc, septembrie sau octombrie?" „ - Octombrie, evident!" „- De ce?" „- Mai câştigi o lună!"

*

Înmormântări

În ziua de 31 ian. am oficiat slujba înmormântării pentru **Mazilu Maria**(90 ani) din Malovăț. Dumnezeu s-o ierte!

*

Anunț

Primim pomelnice pentru Paresimi.

*

Program

În luna februarie avem următorul program de slujbe: **2 Febr.**(slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, la ora 12); **3 Febr.** (Malovăț-Bârda); **4 Febr.**(Bârda); **10 Febr.(**Malovăț-Bârda); **11 Febr.**(Malovăț); **17 Febr.(**Malovăț-Bârda); **18 Febr.** (Bârda); **19 Febr.**(slujbă seara la Malovăț); **20 Febr.**(slujbă seara la Bârda); **21 Febr.**(spovedit și grijit în Bârda dimineața, la biserică și în sat; slujbă seara la Malovăț); **22 Febr.**(spovedit și grijit la Malovăț dimineața, la biserică și în sat; slujbă seara la Bârda); **23 Febr.**(slujbă seara la Malovăț); **24 Febr.** (Malovăț-Bârda); **25 Febr.**(Malovăț). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la școală, la telefon: **0724. 99. 80. 86,** ori pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda@gmail.com.*

Sănătate, pace și bucurii să vă dea Dumnezeu!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda[6]

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi

Anul XVII(2017), nr. 367(1 –15 Februarie)

Dragii mei enoriași!

---

[6] *„Scrisoare pastorală" – 366,* în „Observatorul", Toronto(Canada), 2018, 2 febr., ediție și on-line(*http://www.observatorul. com*); în „Bibliotheca Septentrionalis", Baia – Mare(MM), 2018, 12 febr.., ediție și on-line(*https://ebibliothecaseptentrionalis.wordpress. com*); pe blogul D-lui Ben Todică, directorul postului de radio în limba română din Sydney (Australia), 2018, 9 febr.(*http://bentodica. blogspot.ro*);

Struțocămila(I)

Acest cuvânt a fost folosit prima dată de către Dimitrie Cantemir în cartea sa **Istoria ieroglifică**. Este denumirea dată unui personaj politic, vrând să arate prin aceasta că respectivul este lipsit de identitate, este o creatură bizară, care încearcă să joace roluri diferite, improprii, după cum bate vântul, după cum e vremea și vremurile. Denumirea aceasta a fost dată de la Cantemir încoace unor politicieni români, unor oameni de nimic.

Știam că plagiatul, adică furtul, este la modă. Se copiază teze de doctorat și de licență, cărți, tot felul de referate și situații, se plagiază în majoritatea domeniilor de activitate, dar nu credeam că se plagiază și în domeniul religios, iar struțocămilele pot fi întâlnite și aici. Și, totuși!

În câteva zile am privit la televizor, pe un post oarecare, unde o sectă religioasă își desfășura activitatea. Curiozitatea m-a făcut să zăbovesc o vreme, ba chiar să revin, tocmai pentru a cunoaște cât de cât ce fel de specimene conduc adunările respective și ce metode și mijloace folosesc. Am rămas uimit și stupefiat, când am văzut cu câtă ușurință își încalcă propriile precepte religioase, cu scopul de a păcăli adepții. Despre secta respectivă învățasem în școală câte ceva, mai citisem apoi când avusesem prilejul și acum aveam posibilitatea să văd în ce măsură se potrivește ceea ce e pe hârtie cu ceea ce se practică. S-o luăm pe rând:

Întemeietorii sectei respective batjocoreau, printre altele, Sfânta Cruce, pe Maica Domnului, Sfânta Tradiție, sfinții, Sfintele Taine, adică Botezul, Mirungerea, Spovedania, Împărtășania, Cununia, Maslul și Hirotonia, biserica, icoanele, cât și multe altele.

Secta își numește clădirile în care ține adunări și servicii religioase „casă de rugăciune”. De data aceasta, clădirea sectei

nu se mai numea „casă de rugăciune”, ci „catedrală a credinței”, plagiind denumirea de Catedrala Neamului din București, pe care o construiește Biserica Ortodoxă Română. Catedrala este cea dintâi dintre bisericile unui oraș, cea mai frumoasă, cea mai încăpătoare, în care slujește ierarhul locului. Iată că sectarii respectivi nu numai că acceptă denumirea de biserică, dar își consideră clădirea lor „cea dintâi dintre biserici”. Asta pentru a induce în eroare pe credincioșii lor, care vin din rândul credincioșilor creștini ortodocși.

Când au început să se infiltreze în România, sectarii respectivi aduceau publicații, pe care nu găseai semnul Sfintei Cruci, tocmai fiindcă „învățătura” sectei respective nu accepta cultul Sfintei Cruci. Creștinii ortodocși recunoșteau imediat că publicațiile respective sunt sectare, fiindcă nu aveau semnul Sfintei Cruci. Mai marii sectei și-au călcat în picioare doctrina și au adoptat semnul Sfintei Cruci. L-au pus pe Bibliile tipărite de ei, pe casele de rugăciuni, pe pereții acestora și pe publicațiile lor, tocmai pentru a-și păcăli adepții. Mai mult, în timpul adunării sectei, au întins o fâșie de pânză lată de peste un metru și suficient de lungă ca să ajungă de la un capăt la altul al încăperii respective. Altă bucată de pânză colorată, la fel de lată, a fost întinsă pe lățimea încăperii, dând imaginea unei cruci imense. De acea pânză trebuia să se atingă fiecare „credincios”, pentru a i se transmite „harul” propagat de noul „episcop” aflat pe scenă.

Secta respectivă nu admite Preoția, respectiv Taina Sfintei Hirotonii. Prin această Sfântă Taină se transmite harul preoției sau al arhieriei de la Mântuitorul, prin Sfinții Apostoli, până în zilele noastre. Iată că am nimerit o scenă caraghioasă: un pastor venit din străinătate „hirotonea” pe un „frate” român. Mai precis, unul cu cravată punea mâinile pe capul altuia cu cravată și… gata, l-a făcut „episcop”, împuternicindu-l astfel să „hirotonească” „preoți” pentru secta respectivă.

Secta face infarct când vine vorba de Sfânta Tradiție. Noi știm că Sfânta Tradiție este formată din scrierile Sfinților Părinți, hotărârile sinoadelor ecumenice, cărțile de slujbă, rânduielile liturgice privind conținutul și desfășurarea Sfintelor Taine și Ierurgii, normele canonice etc. Mântuitorul și Sfinții Apostoli nu au dat niște rânduieli privind veșmintele preoțești și arhierești. Nu găsim asemenea reglementări în Sfânta Scriptură. Acestea s-au constituit în timp, ca o necesitate, fiecare element al veșmintelor având semnificații dogmatice și liturgice. Iată că pe scena din încăperea cu pricina a apărut o struțocămilă îmbrăcată în…. veșminte preoțești. Avea felon și sfită albe, identice cu ale unui preot ortodox. Pe piept, de la gât până la brâu, avea o cruce lată, roșie. Nu mi-am dat seama dacă e vorba de un fel de epitrahil sau este ceva cusut pe felon. Așa ceva am văzut la papa de la Roma, când slujea misa.

Nici aghiasma n-a fost lăsată de Mântuitorul sau Sfinții Apostoli, ci ea a apărut în cultul Bisericii ca o necesitate, ca un element al Sfintei Tradiții. Indivizii cu pricina au socotit că pot să „sară" peste Biserica Ortodoxă ori cea Romano-Catolică și să ofere „credincioșilor" lor „apă sfințită de la Iordan".

Mai-marii sectei respective, care își jucau rolul pe scenă, încercau să-și convingă adepții că au puterea de a face minuni, în special vindecări. Pentru asta aduceau când pe unul, când pe altul și-i puneau să spună câte o poveste privind anumite boli de care suferiseră și de care se vindecaseră în mod miraculos, ca urmare a rugăciunilor pastorului respectiv, atingerii cu „apă de la Iordan", atingerii de Sfânta Cruce. Scene de genul acesta se petreceau frecvent după Revoluție pe stadioane, în săli imense. O trupă instruită special își juca rolul, spre uimirea credulilor veniți acolo să asiste la „minuni" pe bandă. Puteai vedea acolo cum indivizi cu picioarele în ghips o iau la fugă iepurește, după ce-și punea mâinile pe ei un individ cu rol de pastor. Vedeai cum una care zicea că are zeci de operații de

cancer se ridică tinerește de pe patul de suferință și e gata să joace tenis, ori să facă gimnastică la bară. După ce se termina spectacolul, trupa pleca în alt oraș, ,,bolnavii vindecați" își reluau locul pe targă, inclusiv gemetele și țipetele de ,,durere". Din nou urma o altă ,,vindecare" și alta și alta. Asta în timp ce credulii căscau gura, uimiți de ,,puterea vindecătoare" a infractorului de pe scenă. Parcă eram sălbatici din junglă, oameni care-L descopeream pe Dumnezeu prin acele trupe de teatru ambulant.

Sunt jalnice asemenea manevre ale unor secte de a-și racola adepții cu orice preț și prin orice mijloace. Oameni loviți de suferință și necazuri caută cu disperare o soluție la problemele lor. Nu-și dau seama mulți dintre ei cum sunt racolați, păcăliți și escrocați de indivizi fără nici un dumnezeu. Credința este o problemă serioasă și un credincios adevărat nu înșeală pe semenii săi, nu joacă ,,alba-neagra" cu speranțele și credința aproapelui. Struțocămile au existat și vor mai exista atâta vreme cât vor exista și suflete ,,căldicele", care să le creadă, să le urmeze și să se prăbușească împreună în hăul minciunii. Respect credința și convingerile altora, dar să nu facă pe struțocămila!

*

Păcatele gurii

De multe ori, când spovedesc, aud pe enoriașii noștri spunând: ,,- N-am nici un păcat, părinte! N-am nimic. Cu gura ce-am făcut, în rest, nimic!"

Ai impresia că te afli în fața unui înger sau a unui sfânt! Păcatele ,,făcute cu gura" par a fi atât de nesemnificative, încât nici nu merită amintite, nominalizate. O analiză cât de succintă ne descoperă, însă, altceva:

Cu gura poți dezbina familii, prietenii, relații. Este destul să-i spui unui bărbat că ai văzut pe soția lui într-un anumit loc, într-un anumit moment, cu un anumit bărbat. Tu, cu fapta, n-ai

făcut nimic, ești… ușă de biserică! Cu vorba ta, însă… Poți să provoci scandal între soț și soție, poți cauza o crimă, poți să determini pe cei doi să divorțeze și să rămână copiii pe drumuri, marcați pentru tot restul vieții. Poți distruge fericirea unui cămin, niște idealuri. Șoptești, cu gura, bineînțeles, unuia că fratele său a zis sau a făcut ceva, care ar putea să-i fie lui nociv, dăunător. Intriga ta poate cauza ruperea relațiilor frățești pentru totdeauna între cei doi. Până atunci ei erau ca unul, se iubeau, se ajutau, se bucurau când se întâlneau; de acum încep să se certe, să se bată, să se judece, să se urască, să-și devină dușmani! Tu, n-ai făcut nimic, decât așa…., ai dat din gură, n-ai nici o vină, ești curat ca lacrima…..!

Cu gura poți depune mărturie împotriva cuiva, fie în discuțiile pe care le ai zi de zi cu semenii, cu consătenii, cu colegii de muncă. Îl poți discredita pe un om cinstit, drept, integru prin niște simple șoapte rostite la urechea unui sau altuia. Mai mult, te poți duce în instanță să depui mărturie acolo și păcatele tale „nevinovate", făcute „cu gura" să ducă la ani grei de închisoare oameni nevinovați. A rămas de o tristă celebritate cazul unei bătrâne din Gorj din anii trecuți. Depusese mărturie mincinoasă împotriva unui consătean cu care era în dușmănie. În baza acestei mărturii, omul fusese condamnat pentru viol și crimă la peste douăzeci și cinci de ani de închisoare. După doisprezece ani, iată că bătrâna a ajuns pe pat de moarte și, la ultima spovedanie, i-a spus preotului adevărul, că ea a mințit, când a spus că vecinul ei a săvârșit crimele pentru care a fost condamnat. Preotul a convins-o să declare aceasta oficial, ceea ce bătrâna a și făcut. S-au prezentat autoritățile la ea și i-au luat declarațiile cuvenite și astfel un om nevinovat a ieșit din închisoare. Cine i-a mai dat înapoi cei doisprezece ani? Bătrâna nu făcuse decât niște păcate…. cu gura!

Cu gura rostim blesteme asupra semenilor noștri și mai ales asupra copiilor și nepoților. Am cunoscut mai multe cazuri, când blestemul părinților „s-a lipit" asupra copiilor. Aceștia au avut de toate în casele lor, numai bucurii n-au avut! Poate că vina copiilor nu a fost atât de mare, ca să se justifice blestemele părintești! Poate că înșiși părinții au regretat mai târziu că și-au blestemat copiii, dar era prea târziu! De! Păcate mărunte, „făcute cu gura!"

Cu gura rostim drăcuituri, înjurături și alte ocări, care privesc persoane și lucruri din cer și de pe pământ! Cum poți să spui că n-ai nici un păcat, ci doar … „câteva făcute cu gura", când înjuri de Dumnezeu, de Hristos, de Cruce, de Grijanie, de Biserică și așa mai departe!?

Exemplele ar putea continua. Sunt suficiente și acestea, ca să ne dăm seama că sub perdeaua păcatelor ușoare, săvârșite „cu gura", se pot ascunde păcate grele, care să ne afunde și pe noi, cât și pe cei din jurul nostru. Tocmai de aceea este nevoie ca să fim atenți la vorbele noastre, așa cum suntem și la faptele noastre, ba chiar și la gândurile noastre, care pot deveni semințele faptelor și vorbelor noastre. Pe aceeași gură iese și blestemul și binecuvântarea; pe aceeași gură iese și bârfa și aprecierea; cu aceeași gură zidim sau distrugem sufletul nostru și pe-ale semenilor noștri. Pe aceeași gură ies înjurături, dar și rugăciuni. Dumnezeu ne-a dat gura, ne-a dat mintea și cuvântul, ne-a dat cugetul sau conștiința, făcându-ne să înțelegem ce e bine și ce e rău. Ne-a mai dat însă și libertatea de a alege între bine și rău, dintre a face și a nu face, dintre a zice și a nu zice.

În filozofia indiană este o afirmație înțeleaptă, care ar putea fi călăuză pentru fiecare dintre noi: „Ești stăpânul vorbelor pe care nu le-ai spus și sclavul celor pe care le-ai spus!"

Cine are urechi de auzit să audă!

*

Sfaturi părintești

Din cartea **Dăruind vei dobândi** a **Părintelui Nicolae Steinhardt,** mai citățm(continuare):

„Îl slăvim pe Domnul Iisus Hristos: 15. Lăsând nevinovăția copilăriei să ne roureze sufletul și să ne vindece de uscata respectabilitate, întocmai ca Zaheu care, om în toată firea, nu s-a rușinat să se cațere în pom ca să-L vadă mai bine pe Iisus;

16. Veghind, păstrându-ne treji, dar nepunând mare preț pe tăria noastră, știind că duhul e osârduitor, dar trupul neputincios, iar noi oricând capabili de slăbiciune, de cădere (n-a grăit Fericitul Filip Nerri: ține-mă Doamne de urechi că altminteri Te vând ca Iuda?)

17. Fiind modești, recunoscători, iubindu-L pe Domnul din toată inima, din tot cugetul, din tot sufletul și toată virtutea noastră;

18. Ferindu-ne de șovăială și impunându-ne a fi statornici în hotărâri;

19. Fiind înțelepți ca șerpii, nu numai blânzi ca porumbeii;

20. Crezând neclintit în Cuvântul lui Iisus, păzindu-l, mâncând și bând la vremea potrivită preacuratul trup și scump sângele Domnului, dându-ne bine seama: cât de fericiți suntem că ne învrednicim de aceasta, că niciodată n-a vorbit un om cum vorbește Hristos, că ne putem numi prieteni ai Săi;

21. Grăind vorbe bune ori săvârșind gesturi de compasiune față de semenii noștri, de simpli oameni, în ocaziile cele mai întâmplătoare și mai mărunte, nesfiindu-ne a fi politicoși, a schița un zâmbet binevoitor până și unui străin, spre exemplu insului care, după ce fără de voie ne-a lovit cu cotul, își cere scuze;

22. Descoperindu-ne capul când salutăm, răspunzând negrăbiți când ni se pune o întrebare, când ne cere cineva să-i arătăm drumul – lucruri mici, profane, de nu și triviale! Dar din categoria celor care prisosesc stricta dreptate și, în consecință, plăcute lui Hristos;

23. Și-L mai slăvim pe Domnul poftind la cină pe cei desconsiderați, nu numai cei sărmani, ci în general cei care nu se bucură de atenția și cinstirea semenilor; cei uitați sau părăsiți – acestora să le dovedim gentilețe, cuviință, solicitudine;

24. Oprindu-ne de la păcate, devenind adevărați creștini, orice am fi fost înainte de trezire, cu oricare urâte păcate ne-am fi murdărit;

25. Scriind, pictând ori compunând (cei care pot) capodopere. Toate au fost și sunt create numai în starea harului sfinților (Sf. Iustin: „Toate câte filosofii și legislatorii le-au gândit și le-au spus frumos, le-au elaborat grație părții de Logos aflătoare în ei.")

26. Sărutând pe cei leproși: orice ins izolat, prigonit, ocărât pe nedrept, de care căpătuiții, rostuiții, chivernisiții, slugarnicii se feresc și se tem, e un lepros vrednic de a fi sărutat;

27. Refuzând a ne zgâi la cel în suferință și descumpănire, rugându-ne așa cum știm, chiar dacă nu cunoaștem la perfecție tipicul rugăciunilor (și poate nici Tatăl nostru, ca în povestirea cu cei trei sihaștri de pe insulă, care nu-l știau, dar umblau pe mare);

28. Neprecupețindu-ne vremea, zăbovind ca samarineanul cel milostiv pentru a veni în ajutorul păgubiților, accidentaților, nenorociților;

29. Aducându-ne mereu aminte că în orice semen al nostru sălășluiește suflarea lui Dumnezeu, adică o fărâmă de spirit divin și purtându-ne cu el ca atare.

Să nu se îngrijoreze nimeni. Enumerarea de mai sus e strict exemplificatoare. Suntem neîncetat îmbiați cu posibilitatea de a ne recunoaște și vădi ucenici feluriți și neabătuți ai lui Iisus Hristos. Oricui îi este oricând dat – nu numai în momente eroice – a-L mărturisi. Și poate că această mărturisire, zi de zi, în împrejurări modeste și mărunte, nu-i deloc mai ușoară decât cea eroică de care nu toți avem parte. Numărul drumurilor prin care Îi putem vădi dragostea, încrederea și devotamentul nostru este infinit.

Toți Îl slăvim pe Hristos numai pe măsura darului, puterii și priceperii noastre, potrivit stilului nostru, ar zice Blaga."

*

„Din țară-n țară"

Redăm mai jos un cântec al renumitei artiste **Adriana Antoni,** care poate fi socotit ca o adevărată radiografie a realităților de azi, din sufletul nostru și din jurul nostru:

„Merg pe drumul țării mele și-mi vine să plâng,
Și cu neputință pumnii la piept eu mi-i strâng!
Că mi-e greu să văd pământul rămas nelucrat
Și pe mulți în țări străine cât de greu se zbat!

Și-am să cânt din țară-n țară, să-i întorc acasă iar,
Să-i întorc la rădăcini, să nu mai fie străini,
Să nu mai văd nici o poartă cu măicuțe care-așteaptă,
Pruncii părinții să-i știe nu doar din fotografie!

Pleacă părinții de-acasă doar pentru copii,
S-aibă ce pune pe masă, s-aibă bucurii!
Dar în fiecare noapte s-aud rugămînți,
„Înger, îngerașul meu, adu-mi-i pe-ai mei părinți!"

Și-am să cânt din țară-n țară, să-i întorc acasă iar,
Să-i întorc la rădăcini, să nu mai fie străini,
Să nu mai văd nici o poartă cu măicuțe care-așteaptă,
Pruncii părinții să-i știe nu doar din fotografie!

Țara e tot mai săracă, chiar de-avem pământ,
Tinerii nu-l mai lucrează, pe bucăți îl vând!
Cei bătrâni au rămas singuri și pe rând tot mor,
Cu pământu-nstrăinat și cu prea mult dor!

Și-am să cânt din țară-n țară, să-i întorc acasă iar,
Să-i întorc la rădăcini, să nu mai fie străini,
Să nu mai văd nici o poartă cu măicuțe care-așteaptă,
Pruncii părinții să-i știe nu doar din fotografie!"

*****

File de jurnal – 19 febr. 1982

„La ferma de la Bârda lucrurile merg tot mai rău. Inginerul C. și tehnicianul L. joacă toată ziua table ori dorm(...). Tehniciana M. B. fumează țigară din țigară și păzește de la fereastra biroului, ca nu cumva să-i surprindă vreun control inopinat stând degeaba. Muncitorii sunt de capul lor. Au adus vreo 20 de câmpeni de la Bălăcița și tot pe atâția maramureșeni. Aceștia, nesupravegheați și necunoscători ai tehnologiei tăierii pomilor, pierd timpul pe lângă foc. Îi plătește însă cu 120 lei/zi, la care se adaugă masa și casa. Muncitorilor angajați nu li se mai dau reținerile pentru plan pe anul trecut. De asemenea, nu le mai dau nici banii pe concediile din decembrie, tot pentru neîndeplinirea planului. În categoria acestora intră și tăticu. Pe de altă parte, l-au trimis pe Duțoniu Sever cu 20 litri de țuică la directorul Băncii de Investiții pentru ca să aprobe o sumă pentru preme. Suma s-a eliberat și șefii au luat câte 400 lei premă.

Conform ultimelor decrete, fiecare unitate a fost obligată să-şi asigure necesarul de hrană. Acestor măsuri s-a conformat şi ferma de la Bârda. Pentru aceasta s-au cumpărat vreo 15-20 porci. Cât a fost vremea bună, porcii au stat în stare de semisălbăticie prin plantaţia de pomi. Doar din când în când era prins câte unul şi adus jertfă cu prilejul venirii unor şefi mai mari decât şefii fermei. Când a venit iarna, porcii au fost băgaţi la coteţ. Coteţul n-a mai fost curăţat. S-a făcut acolo un iad, în care bieţii porci abia mai mişcă ciolanele îngheţate. Porumbii nefuraţi de pe tarlaua fermei au fost aduşi la sediu, dar n-au putut să asigure nici hrana celor cca. 150 porumbei şi nenumăratelor găini ale inginerului. Porcilor nu li s-au dat porumbi. Singura lor hrană a fost câte o furcă de fân, pe care o aruncau oamenii din când în când, de milă. Mai rămăsese în curte o grămadă de mere îngheţate şi stricate. Din acea grămadă se taie câte o bucată cu târnăcopul şi li se dă porcilor. Aceştia au slăbit cât au slăbit şi apoi au început să moară. Până acum mai sunt vreo şase vii! Unde eşti tu, Ţepeş Doamne?

Ieri, joi, m-am dus la Severin. Când am intrat în librărie, mi-am găsit cartea, ***Coloana Infinitului****, vol. I. Este al XXXV-lea material tipărit până acum şi al doilea volum. După o lungă aşteptare, iată şi acest vis împlinit. Ajută-mă, Doamne, să fac cât mai multe! Amin.*

Lucrez de zor la ***Bibliografia Revistei „Biserica Ortodoxă Română”(1874-1979).*** *Mă dor ochii şi capul. Mă simt tot mai epuizat. Mi-e teamă să nu fie ceva grav. Doamne, fereşte-mă!”*

*****

Ajutoare şi donaţii

În această perioadă, parohia noastră a primit câteva ajutoare şi donaţii, astfel: **Domnul Ioan-Cătălin Toncea** din Bucureşti: **1.500 lei; Doamna Ing. Doina Teşilă** şi **Doamna**

Pleșan Luminița din Tr. Severin, fiice ale satului Malovăț, **Domnul Ceontea Traian** din Tr. Severin, fiu al satului Bârda și **Doamna Ionescu Floarea** din Câmpina(PH): câte **100 lei; Doamna Leonte Daniela** din Buzău: **90 lei; Doamna Dragnea Petria** din Tr. Severin: **80 lei; Doamna Pițiga Emilia** din Timișoara**: 70 lei; Domnul Crumpei Valeriu** din Tr. Severin, fiu al satului Malovăț: **60 lei; Doamnele Prof. Mariana Mocioiu, Cârneci Mariana** și **Roman Carmen** din Tr. Severin: câte **50 lei;**

Domnul Nistor Vasile din Malovăț a mai achitat **200 lei** pentru contribuția de cult, totalizând până acum **250 lei; Doamna Mema Elena** din Bârda a mai achitat **100 lei** pentru contribuția de cult, totalizând până acum **120 lei; Domnul Boroancă Ilie** din Bârda a mai achitat **50 lei** pentru contribuția de cult, totalizând **55 lei;**

Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: **Închinare țăranului român,** în „Datina", Tr. Severin, an. XXVIII(2018), nr. 7029(5 ian.), p. 3; **La cumpănă de ani,** în „Datina", Tr. Severin, an. XXVIII (2018), nr. 7035(13-14 ian.), p. 3; **Zâmbete,** în „Datina", Tr. Severin, an. XXVIII(2018), nr. 7040(20-21 ian.), p. 6; ***„Scrisoare pastorală" – 366,*** în „Observatorul", Toronto (Canada), 2018, 2 febr., ediție și on-line(*http://www. observatorul. com*); în „Bibliotheca Septentrionalis", Baia – Mare(MM), 2018, 12 febr.., ediție și on-line(*https:// ebibliothecaseptentrionalis.wordpress. com)*; pe blogul D-lui Ben Todică, directorul postului de radio în limba română din Sydney(Australia), 2018, 9 febr.(*http://bentodica. blogspot.ro*);

*

Zâmbete

☺Ultimul studiu medical la nivel naţional a ajuns la concluzia că tot mai mulți țigani suferă din cauza lipsei de fier; ☺ La un medic stomatolog vine o bătrână să-și repare dantura. După ce o consultă, medicul îi spune: „– Îmi pare rău, mamaie, dar trebuie să vă pun o placă!" „– Nu-i nimic, maică! Dar să fie cu Benone Sinulescu, dacă ai!" ☺„- Care an durează numai o zi?" „- Anul Nou!" ☺„- Care este cel mai periculos loc din lume?" „- Patul. Acolo mor 80% dintre oameni!"

*

Inspecții

În ziua de 12 febr., parohia noastră a fost vizitată de patru ofițeri - inspectori de la ISU – Mehedinți. La cele două biserici a fost totul în regulă, cu câteva observații mărunte, remediabile. Astfel de inspecții sunt obișnuite în preajma Sărbătorilor Sf. Paști.

*

Pensionarea

Așa cum menționam încă din anul 2016, **Prea Sfințitul Episcop Nicodim** a aprobat prelungirea activității preotului Dvs. peste vârsta legală de pensionare. Prelungirea este deocamdată de doi ani, dar sunt șanse de a fi de cinci ani, în funcție de felul cum va funcționa motorul, direcția, frânele, cum va arăta caroseria etc. Și mașinile sunt verificate din doi în doi ani! În numele meu și al Dvs. îi mulțumim **Prea Sfințitului Episcop Nicodim** pentru înțelegerea și aprobarea dată, astfel încât vom putea să derulăm mai departe proiectele începute. Nu se știe, poate că în cinci ani vor apare niște medicamente, care vor produce reîntinerirea…..! Vom vedea atunci!

*

Excursii-Pelerinaj

► **Joi, 29 Martie,** organizăm o excursie-pelerinaj pe următorul traseu: **Tr. Severin – Bârda – Malovăț – Tg. Jiu –**

Mânăstirea Lainici – Petroșani – Hațeg – Mânăstirea Prislop – Caransebeș – Mânăstirea „Sf. Nectarie" – Mânăstirea „Piatra Scrisă" – Orșova – Tr. Severin – Malovăț – Bârda. Costul e de **45 lei/pers.**

► **Joi, 12 Aprilie,** vom face o vizită la un azil de bătrâni sau la un orfelinat.

►**Duminică, 22 Aprilie,** împreună cu alte parohii din Tr. Severin, vom organiza o excursie – pelerinaj de o zi pe următorul traseu: **Malovăț – Tr. Severin – Craiova – Caracăl – Drăgănești – Mânăstirea Pantocrator(**Teleorman**) și retur.** La Mânăstirea Pantocrator se va participa la Sf. Liturghie arhierească. Cei ce vor merge vor avea prilejul să se închine la **Moaștele Sf. M. M. Gheorghe,** aduse pentru acea zi de la Sf. Munte Athos. Costul e de **50 lei/pers.**

*

Înmormântări

În ziua de 2 febr. am oficiat slujba înmormântării pentru **Teșilă Elisabeta**(84 ani) din Malovăț, iar în ziua de 7 febr. pentru **Răulescu Eleonora** (87 ani**)** din Bârda. Dumnezeu să le ierte!

*

Program

În cursul lunii martie avem următorul program e slujbe: **1 Mart.**(sfințirea Apei Mici și semințelor la Bârda dimineața; sfințirea Apei Mici și semințelor la Malovăț, la ora 10); **3 Mart.**(Bârda-Malovăț); **4 Mart.**(Bârda); **10 Mart.** (Bârda-Malovăț); **11 Mart.**(Malovăț); **17 Mart.** (Bârda-Malovăț); **18 Mart.** (Bârda); **24 Mart.(**Paresimi dimineața în Malovăț-Bârda; seara slujbă la Malovăț, la ora 17); **25 Mart.(**pomeniri dimineața la Bârda; slujbă la Malovăț); **31 Mart.** (Malovăț-Bârda). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la școală, la telefon:

0724. 99. 80. 86, ori pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda@gmail.com.*

Sănătate, pace și bucurii să vă dea Dumnezeu!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda[7]

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi

Anul XVII(2018), nr. 368(16 –28 Februarie)

Dragii mei enoriași!

[7] **„Scrisoare pastorală" – 367**, în „Armonii culturale", Adjud, 2018, 23 febr., ediție on-line(*http://armoniiculturale.ro*); în „Bibliotheca Septentrionalis", Baia Mare(MM), 2018, 16 mart., ediție și on-line(*https:// ebibliothecaseptentrionalis.wordpress.com)*;

Struțocămila(II)

În numărul trecut prezentam cazul unui pastor sectant, care încerca să se substituie când unui preot, când unui episcop, doar pentru a-și păcăli adepții. Se folosea de însemnele Bisericii Ortodoxe, deși învățătura lui de credință le disprețuiește.

Întâmplarea a făcut ca într-o zi să nimeresc iarăși o emisiune de acest gen, susținută de alt confrate al stimabilului de care am vorbit. M-am minunat, văzând cu câtă nerușinare se continuă aceeași practică șmecherească de inducere în eroare a unor oameni de bună-credință, care-și caută sănătatea, pacea, alinarea necazurilor etc. Dar să vedem despre ce este vorba!

Pastorul cu pricina „pomenea" pomelnicele „enoriașilor" săi. Era îmbrăcat civil, cu cămașa descheiată la gât. Lua câte un pomelnic și citea: „Doamna Maria se roagă pentru sănătate; Doamna Lena se roagă pentru reușita fiicei sale la examen…. " După ce citea un astfel de pomelnic cu glas tare, îl introducea într-un borcan, care era, după spusele onorabilului, plin cu untdelemn amestecat cu „Sfântul Mir".

Ne oprim aici să analizăm șarlatania. Secta respectivă susține că toată învățătura ei se bazează **numai pe Sfânta Scriptură.** În același timp, este disprețuită în cel mai josnic mod **Sfânta Tradiție,** adică cel de-al doilea pilon pe care se sprijină învățătura creștină-ortodoxă. Orice să-i spui unui sectar, numai de Sfânta Tradiție să nu audă, fiindcă face isterie. Despre pomelnice nu se vorbește în Sfânta Scriptură. Ele au apărut în cultul creștin-ortodox încă din primele veacuri, ca o necesitate de a se stărui în rugăciune. Credinciosul se roagă singur, se roagă în comun cu ceilalți credincioși din biserică, dar apelează și la rugăciunile speciale ale preotului, mai ales că aceste rugăciuni sunt rostite la Proscomidie, în timp ce se pregătește Sfânta Împărtășanie. Mă întreb, ce temei scripturistic poate invoca individul din emisiune, în raport cu

învățătura sectei sale cu privire la pomeniri și pomelnice. Cum se împacă hulirea pe care o face Sfintei Tradiții, pe de o parte, cu folosirea unor elemente specifice Sfintei Tradiții? Își trădează propria învățătură, dar folosește elementele disprețuite spre a-și rotunji veniturile!

Mai departe! Individul cu pricina spunea că folosește „Sfântul Mir" pentru a muia pomelnicele, ca să fie rugăciunile sale mai puternice și să se împlinească cererile credincioșilor. Minciuna se vede de la o poștă. Sfântul Mir este pregătit numai de către membrii Sfântului Sinod al fiecărei Biserici Ortodoxe Autocefale în Joia Mare. În ulei de măsline sunt fierte 39 de plante aromatice diferite timp de mai multe zile cu un ritual special, după o rânduială foarte riguroasă. În Joia Mare se întrunesc membrii Sfântului Sinod, adică patriarhul împreună cu mitropoliții, arhiepiscopii, episcopii și episcopii-vicari ai țării și săvârșesc slujba de sfințire. Acest Sfânt și Mare Mir se folosește în trei împrejurări: la Taina Mirungerii, la sfințirea bisericilor și la ungerea voievozilor, regilor sau împăraților. El simbolizează plinătatea darurilor Sfântului Duh, care se dau celui uns cu Sfântul Mir. La fiecare biserică există câte o sticluță cu câțiva mililitri de Sfânt Mir, din care preotul ia câte puțin pe un bețișor și unge copilul, când oficiază Taina Sfintei Mirungeri, după Sfântul Botez. Noi, românii, am primit Sfântul Mir de la Patriarhia Ecumenică de la Constantinopol sute de ani, mai precis până în aprilie 1885, când Biserica Ortodoxă Română și-a obținut autocefalia, consecință a obținerii independenței de stat din 1877 și de atunci a avut voie să-și pregătească singură Sfântul Mir. Sfântul Mir nu are nimic în comun cu așa-zisul mir frumos mirositor, care circulă în tot felul de sticluțe și se vinde la bazaruri. Așadar, cu minime cunoștințe de liturgică și de istorie, îți poți da seamă că pe ecranul televizorului se derula o escrocherie de duzină.

Individul cu pricina dădea anunț că în ziua cutare, la ora 11, va merge „personal” în orașul cutare și acolo vor fi săvârșite minuni, în special vindecări de boli. Un asemenea tupeu e de-a dreptul revoltător. Un om care se bate cu pumnul în piept că toată învățătura și practica cultului său se bazează numai și numai pe Sfânta Scriptură, este mai mult decât ridicol să producă așa neghiobie. Aș vrea să-mi spună unde anume în Sfânta Scriptură Îl găsește pe Mântuitorul sau pe Sfinții Apostoli făcând asemenea anunțuri. Mântuitorul vindeca boli incurabile și îi sfătuia pe cei vindecați să nu spună nimănui cât bine le-a făcut lor Dumnezeu. De acolo și până la a programa minunile la televizor, e cale lungă! De acolo și până la a face spectacol cu așa-zișii vindecați la televizor e cale și mai lungă! Minunile sunt lucrări tainice ale lui Dumnezeu, prin care se anulează legile firii. Ele se produc când vrea Dumnezeu, nu când vrea omul. Practic, individul Îl făcea pe Dumnezeu argat în curtea sa, din moment ce programa „minunile”. Dumnezeu trebuia să-i dea ascultare și să execute întocmai poruncile pe care i le dădea un coate-goale sau un mațe-fripte.

Cu oarecare timp în urmă, o țigancă se lăuda, tot la televizor, că a participat nu știu în ce țară la un congres mondial al vrăjitoarelor. Acolo s-au adunat toate vrăjitoarele cu „har mult”, s-au unit și s-au opintit, până au strâmbat traiectoria unui meteorit ce venea direct spre Pământ să-l distrugă. Și uite așa au scăpat ele lumea de la dispariție!!

Astfel de sincretisme religioase, sau, mai bine-zis, de țopăieli religioase fără noimă, făcute doar pentru a înșela buna-credință a unor oameni aflați în situații dificile cu scopul de a-i racola drept adepți se numește prozelitism religios și este interzis de lege în țara noastră.

Încă o dată românii dau dovadă de o naivitate copilărească. Acceptă orice gogomănie, având încredere că toți sunt de bună-credință, că pe unde iese cuvântul, iese și sufletul.

Așa au fost și când Caritasul sau alte firme de infracționalitate organizată i-au lăsat fără case, fără economii de-o viață. S-au lăsat păcăliți ca niște copii și tot nu s-au mai maturizat….! Of, of. of!

*

Sfaturi părintești

Suntem la cumpăna dintre iarnă și primăvară și am socotit foarte potrivit un text aparținând unui mare gânditor creștin, **Sfântul Ignatie Briancianinov.** Fragmentul este preluat din cartea sa **Cunoașterea lui Dumnezeu prin mijlocirea firii văzute,** Iată-l:

„LIVADA IN VREME DE IARNĂ. În anul 1829 îmi petreceam iarna într-o așezare pustnicească. Până în ziua de azi, în acea livadă sta însingurată o chilie de lemn, în care am viețuit dimpreună cu tovarășul meu. Când vremea era potolită, în zile senine și însorite, ieșeam în prag, mă așezam pe un scăunel și priveam livada cea mare. Golătatea ei era acoperită de mahrama zăpezii. De jur-împrejur, totul era tăcere – domnea un fel de pace moartă și plină de măreție. Această privelişte începu să-mi placă: privirile îngândurate mi se îndreptau fără să vreau înspre livadă, se aținteau spre ea, ca și cum ar fi urmărit să deslușească o taină. Astfel stăteam într-o zi și priveam cu luare-aminte livada. Când, deodată, a căzut vălul de pe ochii sufletului meu: înaintea lor s-a deschis cartea naturii. Scrierea aceasta, dată spre citire celui dintâi-zidit Adam, este acea carte ce cuprinde întru sine cuvântul Duhului și e asemenea Dumnezeieștii Scripturi. Oare, ce înțelepciune mi s-a arătat în acea livadă? O pilda a învierii morților – învățătură puternică, care prin însăși înfățișarea lucrărilor sale e aidoma învierii. Dacă nu am fi fost obișnuiți să vedem învierea naturii în vremea primăverii, aceasta ni s-ar părea de-a dreptul minunată și cu totul de necrezut. Noi nu ne mai

minunăm de ea din pricina obișnuinței; deși privim minunea, deja este ca și cum nu am mai vedea-o!

Mă uit la ramurile dezgolite ale pomilor și acestea îmi vorbesc stăruitor prin tainica lor glăsuire: „Noi vom învia, ne vom acoperi cu frunze, vom revărsa buna mireasmă, ne vom împodobi cu flori și roade: cum dar nu vor învia oasele cele uscate ale oamenilor, la vremea primăverii lor?"

Ele vor învia, se vor îmbrăca în trup în chip înnoit, vor păși într-o noua viață și într-o lume nouă. Precum pomii care n-au ținut piept vitregiei gerului și, pierzându-și vlaga vieții, vor fi spintecați la venirea primăverii și se vor scoate din gradină pentru a fi arși în foc, la fel și cei păcătoși, care și-au pierdut Viața – pe Dumnezeu –, vor fi adunați în ziua cea de pe urmă a veacului acestuia întru începătura zilei veșnice, care va să vie și aruncați vor fi în focul care nu se va mai stinge.

Dacă ne-ar fi cu putință a găsi un om care să nu fi cunoscut nicicând preschimbările săvârșite de înșiruirea anotimpurilor și l-am aduce pe acest călător într-o livadă – care în vremea iernii zace cu măreție în somnul său de moarte – spre a-i arăta pomii dezgoliți și spre a-i mărturisi despre acea splendoare în care se vor înveșmânta ei primăvara, atunci, drept răspuns, el ne-ar privi și doar ar zâmbi – și asta deoarece cuvintele noastre i s-ar părea a fi o născocire de neînfăptuit! Asemenea și învierea morților pare a fi de necrezut pentru gânditorii care pribegesc prin bezna înțelepciunii pământești, necunoscând ei că Dumnezeu este Atotputernic și înțelepciunea Sa cea mult felurită poate fi contemplată, însă rămâne de nepătruns pentru priceperea [mintea] fapturilor Sale. La Domnul toate sunt cu putință: pentru El minuni nu există. Neputincioasă este cugetarea omenească: tot ceea ce nu suntem obișnuiți a vedea, socotim a fi ca o lucrare de neînfăptuit, o minune de necrezut. Facerile Domnului, spre

care necontenit privim deja cu nepăsare, sunt lucrări uimitoare, minuni măreţe, de neasemănat.

Astfel, în fiece an, înaintea ochilor întregii omeniri, natura repeta istorisirea învăţăturii despre învierea celor morţi, înfăţişând-o într-o lucrare tainică şi preschimbătoare!"

*

Cu ce-aş putea…?

Redăm mai jos o sfâşietoare poezie cu acest titlu, scrisă de poetul **Dorin Dumitriu,** care exprimă gândurile şi durerea atâtor familii destrămate, atâtor oameni care trăiesc drama dorului de-acasă, dorului de părinţi şi de copii. Mulţi şi dintre cititorii acestor rânduri se pot regăsi în ea:

,Nu plânge mamă şi nici nu mă chema,
Îmi faci mult rău chemându-mă acasă,
Tu ştii la fel de bine că în ţara mea,
Dacă nu fur nu pot să-mi construiesc o casă.
Ştiu că ţi-e greu, că sunt acum printre străini
Şi că ai vrea să fiu în sat alături de tine,
Că bătătura astăzi ţi-e plină de ciulini.
Şi cât mai suferi, dar gândeşte-te la mine.
Cu ce-aş putea să te ajut stând lângă tine,
Poate-aş cosi în curte şi ţi-aş sparge lemne?
Dar, oare,-n ţara asta pentru mine
E de ajuns ca să cosesc şi să crap lemne?
Mă doare sufletul că-ţi sunt atât de departe,
Că nu mai pot să te ridic când cazi,
Dar, mamă dragă, să nu uiţi că sărăcia ne desparte
Şi că mi-e dor în fiecare zi de ochii-ţi calzi.
Şi aş veni târându-mă-n genunchi acasă,
Să-ţi fiu aproape, să te mângâi pe faţă,
Dar ştiu că n-ai avea ce să îmi pui pe masă
Şi m-aş trezi plângând în fiecare dimineaţă.

Cum să mă-mpart în două, scumpă mamă,
Să fiu şi-aici, să fiu şi lângă voi?
Ce să-i răspundă copilul mamei care-l cheamă
Şi îşi doreşte fiul rătăcit prin lume, înapoi?
Nu plânge mamă, eu te rog rezistă,
Nu mă chema să văd că mori săracă,
M-ai învăţat că DUMNEZEU există,
Şi roagă-te la EL, pe fiul rătăcit să ţi-l întoarcă!"

*****

Ursitorile

Într-o zi, o doamnă din Severin m-a sunat la telefon. Era la fiica ei în Londra. Aceasta născuse, după ce pătimise două zile pe coridorul spitalului, fără ca să o bage cineva în seamă. Mi-a precizat că avea asigurarea de sănătate plătită la zi!

Femeia cu pricina m-a întrebat cum trebuie puse ursitorile copilului. I-am explicat cele de cuviință și am întrebat-o dacă i-a făcut mamei și copilului molitva de după naștere. ,,- Ce-i aia?" m-a întrebat nedumerită. I-am explicat și asta, apoi am căutat pe internet numerele de telefon ale unor preoți români ortodocși de acolo și i le-am transmis, ca să ia legătura cu ei și să vadă care-i mai aproape, ca să rezolve problema.

Folosesc acest prilej pentru a face câteva precizări, care, fără îndoială, sunt necesare multora dintre Dvs. Ursitorile, ursitele sau ursele nu au nimic comun cu învățătura creștină. Ele sunt reminiscențe din vechile religii de dinaintea creștinismului, care s-au practicat în aproape toată Europa. Sunt legate de credința în destin, în soartă. Această credință nu este creștină. Conform învățăturii creștine, omul este liber să facă binele sau răul, este stăpân pe faptele sale și responsabil de ele. Tocmai de aceea este judecat după moarte și la judecata particulară și la cea universală, tocmai de aceea este răsplătit pentru cele bune și pedepsit pentru cele rele. Dumnezeu nu-l

obligă să facă sau să nu facă o faptă, să intre sau să nu intre în rai. Nici diavolul nu-l poate obliga să facă cele rele, nu-l poate obliga să intre în iad. Și Dumnezeu și diavolul respectă voia liberă a omului. Acceptând destinul sau soarta, omul ar deveni un fel de mașinuță teleghidată, care nu mai poate fi tras la răspundere pentru faptele sale.

Așadar, rânduielile legate de „punerea ursitorilor" la copiii nou-născuți nu sunt creștinești și nu preoții sunt cei care trebuie să învețe femeile cum să „pună ursitorile". Practica aceasta a intrat în folclorul românesc și a fost transmisă din generație în generație. Dimitrie Cantemir, spre exemplu, vorbea, la începutul veacului al XVIII-lea, în **Descrierea Moldovei,** despre acest obicei astfel: **„***Ursitele ar fi două virgine, care sunt de faţă la orice naştere de copil, şi-i împart, după voia lor, daruri atât sufleteşti cât şi trupeşti, spunând de mai înainte toată fericirea sau nefericirea ce are să întâmpine copilul în tot cursul vieţii sale".* În părțile noastre se vorbește de câte trei ursitoare, care vin la casa unde este pruncul a treia zi după naștere și-l predestinează pentru tot restul vieții. Am găsit și o altă interpretare a acestei credințe, destul de interesantă: *„Prin ursită se înţelege soţia fiecăruia. Se crede că un om are trei ursite. Adică are dreptul la trei femei, în viaţă. Dacă, la căsătorie, o nimereşte pe cea de-a treia atunci trăieşte cu ea până la moarte. Dacă o nimereşte pe a doua, atunci aceasta, după un timp oarecare, moare, şi el o ia pe a treia. Dacă o nimereşte pe cea dintâi, atunci va avea în viaţa lui trei femei. Când doi soţi se despart înseamnă că bărbatul nu a nimerit pe niciuna dintre cele trei ursite, şi a luat pe alta străină*"(E. I. PATRICIU și G. P. SLAVIU). Ursită este și *data, scrisul, soarta* sau *zodia* cuiva. În colecția lui Iuliu Zanne am găsit și câteva proverbe și expresii privitoare la ursitori, din care menționez: *„Aşa a fost ursit s-o tragă"; „Aşa i-a fost ursita!" „Aşa i-au ursit ursitoarele"; „A-şi lua ale trei*

fuioare”; ,,Când calci pe urmele pe care au umblat ursitorile, damblageşti”; ,,Cartea ursitei”; ,,De ce ţi-e ursita nu poţi să scapi”; ,,La noul născut se întinde masa seara pentru ursitori, căci de nu vor avea masă îl ursesc rău pe cel născut, şi cum l-or ursi aşa va fi!” ,,Nu-i cum îi zisa,/Ci cum îi scrisa”; ,,Tacă pripitorile unde cântă ursitoarele”; ,,Nu va scăpa omul de ce e ursit să paţă” și exemplele ar putea continua. În folclorul românesc avem și multe legende și cântece legate de ursitori, ceea ce dovedește puterea cu care s-a încetățenit această credință necreștină în părțile noastre.

Zilele trecute am găsit pe internet o firmă care asigura, la cerere, toate serviciile legate de ursitori. Astfel, trei femei se deplasau la casa nou născutului și începeau să-l ,,ursească” în bine și în mai bine, după cum era taxa de mare. Cum naivi se găsesc pe toate drumurile, avea și firma respectivă de lucru, fiindcă ,,ursitoarele” nu arătau rău deloc!

*

File de jurnal - 20 mart. 1982*(II)*

„A trecut mult timp de când nu mi-am mai ținut la zi aceste însemnări. M-au luat grijile, necazurile, ocupațiile și slăbiciunile și a trecut timpul. Am lucrat, totuși, la organizarea materialului pentru ***Bibliografia Revistei ,,Biserica Ortodoxă Română” (1874-1989)****. E o treabă care-mi scoate păr alb. Nu știu dacă voi termina-o vreodată. Nu am fost nici la simpozionul de la Tg. Jiu, nici la cel de la Craiova. Am căutat să reduc totul la strictul necesar. Am fost doar la Timișoara, pentru ca să dau comandă pentru un policandru necesar bisericii de la Malovăț. Au donat Anton Hurduc și Glavan Marian 7000 lei pentru aceasta. Mai mult, duminica trecută, o familie, Drăghici, din Tr. Severin a adus Sfintele Vase și Acoperăminte pentru biserica de la Malovăț. Era mare nevoie de ele, mai cu seamă de Sfântul Potir.*

De la Timişoara am cumpărat 350 kg de porumb. Se găsea în piaţă cu 10 şi 11 lei/kg. Am venit bine pe drum cu maşina. Nu m-a oprit miliţia. În piaţă am vorbit cu nişte ţărani din Suceava. Veniseră cu cartofi. Au spus că pe la ei piaţa e foarte săracă, în schimb cartelele nu au putut fi introduse decât la zahăr şi ulei. Când au vrut să raţionalizeze pâinea, s-a produs reacţie puternică în rândul populaţiei şi imediat au renunţat la această măsură. Am văzut în Timişoara piesa de teatru Răzvan şi Vidra. Nu mi-a plăcut cum au jucat-o. Echipa de artişti a jucat fără tragere de inimă. Semăna cu teatrul de amatori. E adevărat că nici public nu era mult în sală. Am dormit la hotelul ,,Banat".

În acest interval am avut patru înmormântări. Una a fost a lui Borcilă Ion din Malovăţ, tractorist, de 34 ani. A fost o pierdere imensă şi pentru sat şi pentru familie. Era un om foarte cumsecade, săritor şi gata oricând să dea o mână de ajutor. Avea 4 copii. Căsătorit de 14 ani, îşi făcuse casă şi-şi cumpărase maşină. Se înţelegea excelent cu soţia şi-ţi era mai mare dragul să le păşeşti pragul. Cu o săptămână înainte de a muri, se afla singur acasă. Nevasta îi era la staţiune, la Olăneşti. El făcea un tratament cu ampicilină. A venit un sârb pe la el. Buni prieteni, s-au pus pe băut. În câteva ore a fost la pat. L-au internat la spital. Tot capul i s-a umflat şi corpul i s-a făcut numai băşici. Vărul său, Ion Popescu, mare demnitar la Ministerul de Externe, le-a cerut să-l ducă imediat la Bucureşti. L-au dus, dar orice încercare a medicilor a fost zadarnică. Epidermoliza bulboasă şi-a spus cuvântul. Primarul Mihai Surugiu a fost cu maşina după nevasta lui Borcilă la Olăneşti şi a dus-o la Bucureşti, pentru ca să fie alături de soţ în ultimele momente. A fost lume multă la înmormântare şi o jale cum n-am văzut înalte ocazii.

Sub aspect social, lucrurile merg rău. Când aduce alimente la cooperativă, când nu, aşa încât nesiguranţa zilei de

mâine e o problemă pentru fiecare. Pâine aduce foarte rar. Cartele sunt pe tot anul. S-a făcut mult tam-tam în presă, la radio și la televizor cu împlinirea a 60 de ani de la răscoala din 1907 și a 20 de ani de la colectivizare. S-au tras concluzii foarte optimiste, iar bilanțurile privind saltul material și spiritual al țărănimii au fost dintre cele mai pozitive. Ieri s-au sărbătorit și 60 de ani de la înființarea uteceului. În program la tv. trebuia să fie transmis spectacolul de gală, dar s-a dat un film și bine au făcut(...).

Am vorbit la telefon cu Dl. Ilarie Hinoveanu, directorul Editurii ,,Scrisul Românesc" din Craiova. Așteaptă să vină un nou redactor în locul lui Rusu-Șirianu și atunci se va discuta și problema cărții mele.

Mi-a venit documentația pentru pictura de la Malovăț. E aprobată. Ieri am luat aracetul, așa că, după Paști, poate reușim să începem lucrul.

Vremea e foarte capricioasă. După câteva săptămâni de adevărată primăvară, de două zile încoace a început să ningă și să viscolească, parc-ar fi în decembrie.

Într-una din seri, tractoristul Jianu din Bobaița a călcat cu tractorul pe tractoristul Băloi Ilie din Bobaița. I-a strivit piciorul și l-a lăsat aproape inconștient la poarta noastră. M-am dus la Malovăț și am chemat salvarea.

La CAP-Malovăț au rămas fără nutreț pentru vite ca și anul trecut. Au plecat prin sate ca să ceară de pe la oameni. Trebuie să le dăm și noi o remorcă. Încă n-au venit să ia".

*****

Ajutoare și donații

În această perioadă, parohia noastră a primit câteva ajutoare și donații, astfel: **Doamna Dr. Ionescu Mihaela-Aritina** din Curtea de Argeș(AG): **1.000 lei; Domnul Gogoașe Marian** din Tr. Severin, fiu al satului Malovăț: **500 lei; Doamna Pârvuceanu Eugenia** din Gârla Mare(MH), **Doamna**

Ciornei Tatiana din Suceava(SV) și **Doamna Dr. Dumitru Cristina**(București): câte **100 lei; Doamna Sprijan Ramona** din Cluj-Napoca: **90 lei; Doamna Deatcu Viorica** din Tr. **Severin: 60 lei; Domnul Ile Teodor** din Sânicolaul Mic(AR), fiu al satului Bârda, **Doamna Sandu Aurica** din Tr. Severin și **Doamna Doina Vasilca** din București, fiice ale satului Malovăț, **Domnul Postolachi Vasile** din Bajura(BT) și **Doamna Prof. Mariana Mocioiu** din Tr. Severi**:** câte **50 lei;**

Domnul Bazavan Gheorghe(primarul) și **Domnul Pau Daniel** din Malovăț au achitat câte **100 lei** pentru contribuția de cult; **Domnii Coman Nicolae, Luca Dumitru** și **Tudor Gheorghe** din Malovăț au achitat câte **50 lei** pentru contribuția de cult;

Pentru Fondul Central Misionar s-au strâns până în prezent **222 lei.** Am achitat deja **500 lei.** Colecta continuă. **Domnul Gogoașe Marian** din Tr. Severin, fiu al satului Malovăț, a donat pentru Fondul Central Misionar **100 lei.**

Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

*

În cursul lunii februarie am donat pâine credincioșilor participanți la slujbe, astfel: 2 febr. (Bârda): **66 pâini;** 4 febr.(Bârda): **150 pâini;** 11 febr.(Malovăț): **237 pâini;** 18 febr.(Bârda): **165 pâini;** 25 febr.(Malovăț): **230 pâini**. Așadar, în luna februarie au fost donate **848 pâini**.

De asemenea, în luna februarie s-a vândut pâine credincioșilor la prețul de achiziție de **0,70 lei/buc.** astfel: 2 febr. (Bârda): **434 pâini;** 4 febr.(Bârda): **350 pâini;** 11 febr.(Malovăț): **363 pâini;** 18 febr.(Bârda): **735 pâini;** 25 febr.(Malovăț)**: 270 pâini.** Așadar, în luna februarie au fost vândute **2.152 pâini.**

Din **Dicționarul proverbelor religioase,** vol. I, s-au donat până acum **336 ex.** Mai așteptăm!

*

Plăți

În această perioadă am efectuat câteva plăți mai mari, astfel: **2.100 lei** pentru pâinea donată și vândută în luna februarie; **2.000 lei** tipografiei pentru cărți; **560 lei** impozit; **320 lei** poștei pentru timbre poștale; **254 lei** poștei pentru colete; **150 lei** plată curier pentru transport cărți; **145 lei** protoieriei pentru cărți; **104 lei** toner pentru imprimantă; **71 lei** curentul electric; **50 lei** internetul, cât și altele mai mici;

*

Publicații

În această perioadă preotul Dvs. a reușit să publice câteva materiale,astfel: **Speranțe și neliniști**, în „Omniscop", Craiova, 2018, 22 febr. ediție on-line (*http://www.omniscop.ro*); **Scrisoare către Eminescu(XII)**, în „Omniscop", Craiova,2018, 23 febr., ediție on-line(*http://www.omniscop.ro*); **Ofertă de carte – februarie 2018,** în „Armonii culturale", Adjud, 2018, 16 febr., ediție on-line(*http://armoniiculturale.ro*); ***„Scrisoare pastorală" – 367,*** în „Armonii culturale", Adjud, 2018, 23 febr., ediție on-line(*http://armoniiculturale.ro*); recenzie la vol. **Omagiu Prof. Univ. Dr. Nicolae Dură,** Constanța, Editura Arhiepiscopiei Tomisului, ……, în „Epifania", Iași, 2018, nr. 44(mart.), p. 220-223;

*

Zâmbete

☺*„Trei iezi cucuieți,/ Ușa mamei deschideți,/ Că mama v-aduce vouă/ Un decret și-o lege nouă!"*(Auzită de la Ion Bârnea din Malovăț la 20 mart. 1982); ☺„ - S-ar putea ca la noapte să fie furtună!" zice soțul. „- Dacă vii devreme acasă, nu o să fie…!" ☺„- Mănânc și mă gândesc la tine!" „- Ce drăguț din partea ta! Și…., ce mănânci?" „- Colivă!"

*

Conferințe

ASCOR(Asociația Studenților Creștini-Ortodocși din România), filiala Gorj, l-a invitat pe preotul Dvs. să susțină o conferință publică în Tg. Jiu în seara zilei de 28 martie. Am acceptat și m-am angajat să susțin conferința **Tinere, ție-ți zic: Scoală-te!**

*

Simpozioane

Vineri, 30 mart., Academia Daco-Română, în colaborare cu alte instituții culturale din țară, organizează la Craiova un simpozion cu tema **Obârșia Neamului Nostru.** A fost invitat și preotul Dvs. Nu putea refuza! S-a înscris cu două comunicări: **De la daci la Meșterul Manole (paralele și coincidențe)** și **Propuneri privind valorificarea operei Preotului Dumitru Bălașa.** Am trimis deja lucrările, au fost acceptate și ele urmează să fie publicate într-un volum ce va fi lansat cu prilejul simpozionului.

*

Excursii-Pelerinaje

► **Joi, 29 Martie,** organizăm o excursie-pelerinaj pe următorul traseu: **Tr. Severin – Bârda – Malovăț – Tg. Jiu – Mânăstirea Lainici – Petroșani – Hațeg – Mânăstirea Prislop – Caransebeș – Mânăstirea „Sf. Nectarie" – Mânăstirea „Piatra Scrisă" – Orșova – Tr. Severin – Malovăț – Bârda.** Costul e de 45 lei/pers.

►**Duminică, 22 Aprilie,** împreună cu alte parohii din Tr. Severin, vom organiza o excursie – pelerinaj de o zi pe următorul traseu: **Malovăț – Tr. Severin – Craiova – Caracăl – Drăgănești – Mânăstirea Pantocrator(Teleorman)** și retur. La Mânăstirea Pantocrator se va participa la Sf. Liturghie arhierească. Cei ce vor merge vor avea prilejul să se închine la Moaștele Sf. M. M. Gheorghe, aduse pentru acea zi de la Sf. Munte Athos. Costul e de 50 lei/pers. Preotul Dvs. nu va participa, fiind în parohie, la programul obișnuit.

*

Coșul de Paști

Din îndemnul **Prea Sfințitului Episcop Nicodim** și anul acesta se organizează de către parohiile din județul nostru acțiunea caritabilă intitulată Coșul de Paști. Drept urmare, pe lângă ajutoarele ce le vom acorda familiilor și persoanelor cu dificultăți din parohia noastră, **Joi, 12 Aprilie, vom face o vizită la un orfelinat din Tr. Severin**. Vom duce copiilor de acolo mâncare, haine și jucării. Rugăm pe toți cei care au posibilitatea să aducă la biserică haine folosite de copiii lor(dar nu rupte!) și jucării folosite. Am văzut în unele case mai multe jucării decât într-un magazin de jucării. Între timp copiii au crescut și jucăriile nu mai sunt folosite nici chiar de cei bătrâni! O faptă bună de genul acesta este ca o rugăciune pentru proprii copii. Sunt convins că și această acțiune va fi una reușită, dacă voi avea sprijinul Dvs. Vă mulțumesc.

*

Înmormântări

În ziua de 5 febr. am oficiat slujba înmormântării pentru **Meilă Ioana(**88 ani) din Malovăț. Dumnezeu s-o ierte!

*

Program

În cursul lunii Aprilie avem următorul program de slujbe: **1 Apr.**(Bârda); **2 Apr.(**Denie la Malovăț); **3 Apr.** (Denie la Bârda); **4 Apr.**(spovedit și împărtășit, dimineața, la Bârda, la biserică și în sat; Denie la Malovăț); **5 Apr. (**pomeniri dimineața la Bârda; slujbă la Malovăț; Denie la Bârda); **6 Apr.(**spovedit și împărtășit adulții, dimineața, la Malovăț, la biserică și în sat; Denie la Bârda, de la ora 19; denie la Malovăț, de la ora 21); **7 Apr.(**spovedit și împărtășit copii,

dimineața, în Malovăț; seara, la ora 20, pomeniri în Malovăț; **de la ora 23, Slujba Învierii la Bârda**, **cu Sf. Liturghie**); **8 Apr.(la ora 3 dimineața, slujba Învierii la Malovăț**); **9 Apr.(**Malovăț, cu slobozirea paresimilor la vii**); 10 Apr. (**Bârda, cu slobozirea paresimilor la vii**); 14 Apr**.(Bârda, dimineața, iar de la ora 11 în Malovăț, cu slobozirea paresimilor la morți); **15 Apr.(**Malovăț); **21 Apr.(**Bârda-Malovăț); **22 Apr.** (Bârda); **28 Apr**.(Malovăț-Bârda); **29 Apr**.(Malovăț). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la școală, la telefon: **0724. 99. 80. 86,** ori pe adresa de e-mail: ***stanciulescubarda @gmail.com*.** Sf. Pași să aducă sănătate, pace și bucurii în casele și în sufletele Dvs.

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda[8]

[8] „***Scrisoare pastorală" – 368,*** în „Armonii culturale", Adjud(VN), 2018, 9 mart., ediție on-line(*http://armoniiculturale.ro*); în „Observatorul", Toronto (Canada), 2018, 10 mart., ediție și on-line (*http://www. observatorul.com*); în „Bibliotheca Septentrionalis", Baia Mare(MM), 2018, 20 mart., ediție și on-line(*https://ebibliothecaseptentrionalis.wordpress.com*);

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi

Anul XVII(2018), nr. 369(1 –15 Martie)

Dragii mei enoriași!

Pomeni, parastase și sarindare

În ultimii ani sunt tot mai des întrebat de credincioși din parohie, cât și, telefonic, de alții din afara parohiei, despre tot felul de amănunte privind pomenile, parastasele și sarindarele. Sunt întrebat, spre exemplu, câți colaci se pun, ce se pune pe colaci, ce lucruri trebuie să se dea de pomană(haine, cănuțe, pahare etc.), când se fac parastasele, cum se așează mesele, ce se pune la toiag etc.

Sunt pus uneori în situații delicate, fiindcă nu pot da răspuns mulțumitor. Eu le explic care este partea oficială, conform învățăturii creștin-ortodoxe, dar nu întotdeauna este suficient pentru unii. Sunt multe situații, când obiceiurile locale sunt diferite de rânduiala oficială. Sunt situații, când în două localități învecinate obiceiurile privitoare la înmormântări și pomeniri sunt diferite. În Malovăț, spre exemplu, sunt obiceiuri diferite față de cele din Bârda, deși satele sunt la distanță de câțiva kilometri. În orașe e mult mai dificil, când vine vorba de

astfel de probleme. Este lume cosmopolită, adică provenită din zone și localități diferite și fiecare vine cu amintirea obiceiurilor din localitatea de origine. Este dificil ca să găsești o poziție acceptată de toți!

Tradițiile acestea foarte răspândite și bogate în particularități dovedesc câteva aspecte dogmatice deosebit de importante. Citățm: 1) Credința în existența sufletului; 2) Credința în nemurirea sufletului; 3) Credința în viața de apoi; 4) Conștiința că sufletul are nevoie de ajutorul celor rămași în viața pământească; 5) Conștiința că rugăciunea și faptele bune săvârșite de cei vii pentru sufletele celor decedați sunt de maximă importanță pentru îmbunătățirea stării acelor suflete; 6)Iubirea este puntea dintre cele două lumii, mai puternică decât moartea. Remarcăm și faptul că în unele din aceste tradiții se surprind reminiscențe din religiile precreștine sau din tradițiile popoarelor cu care românii au intrat în contact de-a lungul timpului. Mai mult, tradițiile acestea sunt mărturii ale vechimii multimilenare ale poporului român și caracterului sedentar al acestuia.

Este bine să precizăm de la început, că ***sufletul este duh, spirit,*** și el n-are nevoie să consume hrană sau băutură materială, n-are nevoie să îmbrace haine materiale, să folosească bani etc. Este bine să știm că ***hrana, băutura și îmbrăcămintea sufletului celui decedat sunt rugăciunile și faptele bune săvârșite de cei rămași în viața pământească pentru el.*** Pe aceste principii este clădită întreaga învățătură creștin-ortodoxă privitoare la pomenirile ce se fac de Biserică pentru cei morți.

Drept urmare, trebuie să știm că cele date de pomană pentru sufletul unui decedat nu merg la acel suflet ca un colet poștal, pe care-l trimitem unui cunoscut din lumea aceasta. Faptul că dai mâncare celui flămând, băutură celui însetat, îmbrăcăminte celui gol, piese de mobilier, bani sau altceva

celui sărac în numele unui decedat se numește ***milostenie*** și ea este adevărată mană cerească pentru un suflet aflat în lumea de dincolo. Sufletele celor decedați nu mai pot face nimic pentru ele însele. Sunt judecate și răsplătite pentru cele bune și pedepsite pentru cele rele săvârșite în viața pământească. Acolo degeaba se mai roagă pentru ele însele. Ne amintim de bogatul nemilostiv din Sfânta Evanghelie, care se ruga să fie lăsat Lazăr doar să-și întindă degetul umed și să-i răcorească buzele, ori să fie trimis în lume să le spună fraților săi ce este în lumea de dincolo, ca să afle și să ia măsuri să n-o pățească și ei. Nici o astfel de rugăciune nu i-a fost ascultată. Numai rugăciunile celor rămași în viață și faptele bune, adică milosteniile, săvârșite de aceștia pot scoate sufletele decedaților din adâncul iadului. Le mai pot fi de folos acestora urmarea faptelor săvârșite de ei înainte de moarte(copii bine crescuți, instituții de binefacere înființate de ei, locașuri de cult ai căror ctitori sau binefăcători au fost, cărți de zidire sufletească etc.).

Având în vedere cele de mai sus, înțelegem mai bine că nu e important dacă în parastas pui 40 sau 44 de colaci, dacă pui brânză de oaie sau de capră, dacă pui pahare de vin sau de țuică, dacă pui pantofi sau cizme și altele asemenea. Important este că le dai de pomană pentru sufletul celui decedat, că le dai cu bunăvoință și că nu le socotești ca o povară, ca o corvoadă pentru tine. Când mi-au murit părinții, îmi amintesc că de fiecare dată, seara, când s-a adunat lumea la priveghiu, am luat hârtie și creion, am adunat toate femeile în vârstă și le-am rugat să-mi spună ce trebuie să cumpăr pentru înmormântare și pentru pomană. Fiecare a spus ce a știut. Dacă dânsele mi-au spus că trebuie să cumpăr 40 de colaci, eu am cumpărat 120, ca să nu las pe niciunul dintre participanți să plece cu mâna goală. Nu cred că am păcătuit prin asta față de părinții mei. Am căutat să nu dau „apă la moară” gurilor rele, care ar fi avut multă

vreme subiect de bârfă, dacă nu aș fi respectat tradiția locului, așa cum a fost ea transmisă din generație în generație.

S-au scris multe cărți și cărticele privitoare la pomenirile ce trebuie făcute pentru morți. Unele dintre ele mi-au căzut în mână și le-am citit. Am surprins, însă, cu ușurință influența tradițiilor locale din care provenea autorul publicațiilor respective. Drept urmare, nu putem să le luăm ca etalon, ca model. Nu pot să impun în Oltenia obiceiurile din Moldova sau din Maramureș. Noi trebuie să avem ca reper învățătura noastră ortodoxă oficială, expusă în **Catehismul creștin-ortodox** aprobat de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române. Ceea ce este în plus aparține tradiției locale. Atâta vreme cât aceste tradiții nu contravin învățăturii dogmatice și rânduielii liturgice a Bisericii, ele pot să fie practicate, pentru înfrumusețarea slujbelor și pentru liniștirea conștiințelor mai scrupuloase, ale credincioșilor dornici să respecte totul până la luxul de amănunte.

Așadar, învățătura creștin-ortodoxă privitoare la pomenirea morților, în rezumat, este aceasta: pomenile sau parastasele sunt mesele care se fac în cinstea și pomenirea morților. Se mai numesc praznice, prânzuri, pomeniri etc. Ele sunt reminiscențe ale vechilor agape(mese ale dragostei) sau mese frățești, cu care era împreunată în vechime slujba înmormântării. În **Aşezămintele Sfinților Apostoli**(sec. II) se spune: *„Noi îi poftim pe săraci şi nevoiaşi în ospăţ, pentru ca astfel serbarea noastră să devină pomenire pentru odihna sufletului celui adormit, iar pentru noi mireasmă bine plăcută lui Dumnezeu”*(cartea VIII, cap. 44). Tot pomană se numește și orice faptă de milostenie pentru sufletul celui decedat.

Se fac pomeni sau parastase pentru sufletul celui adormit ***în ziua a treia după deces, a noua, a patruzecea, la trei, șase și nouă luni, la un an și în fiecare an până la șapte ani după moarte.*** Pentru fiecare termen există o justificare dogmatică: la

trei zile – în cinstea Sfintei Treimi și în amintirea Învierii Domnului; la nouă zile – să se învrednicească de ajutorul celor nouă cete îngerești și să ne amintim de ceasul al nouălea, când Mântuitorul a promis tâlharului de pe cruce că va fi cu El în rai; la patruzeci de zile – ca să ne amintim de Înălțarea Domnului la 40 de zile după Înviere; la trei, șase și nouă luni – în cinstea Sfintei Treimi, a mucenicilor și sfinților; la șapte ani - amintește de ziua de odihnă a lui Dumnezeu după facerea lumii, de dezintegrarea trupului. Pomana sau parastasul nu înseamnă numai faptă de milostenie pentru sufletul celui decedat, ci și rugăciune. Se roagă pentru sufletul respectiv cei participanți la parastas, se roagă preotul care oficiază slujba. Chiar cuvântul „parastas" vine din limba greacă(„paristimi") și înseamnă „a mijloci pentru cineva, a se înfățișa înaintea cuiva). Slujba pomenii sau a parastasului este o prescurtare a slujbei înmormântării. Pomenile sau parastasele se pot face în biserică, acasă ori la mormânt. Se pot face însă și în alte locuri: la sfințirea unei fântâni, la sfințirea unei troițe, la sfințirea unei biserici etc. Pomenirea celui decedat se face la modul general la toate slujbele Bisericii, când se pomenesc morții din toate timpurile și din toate locurile; se face în mod special la **Proscomidie**, când se pregătește Sfânta Împărtășanie și preotul citește pomelnicele aduse de credincioși.

În ceea ce privește timpul când se fac parastasele, trebuie menționat că ele se fac în toate zilele, cu excepția următoarelor: 1)Nu se fac în toate duminicile de peste an, fiind zile de bucurie; 2) Nu se fac de la Nașterea(în unele locuri de la Ignat) la Botezul Domnului, fiind perioadă de bucurie; 3)Nu se fac de luni până vineri în prima săptămână a Postului Mare; 4)Nu se fac din Sâmbăta Floriilor până în Duminica Tomii; 5) Nu se fac la praznicele împărătești și sărbătorile mari; 6)Nu se fac în zilele de luni, marți, miercuri, joi și vineri din tot Postul Mare.

Sarindarul este tot o pomenire a unui decedat. Cuvântul vine tot din limba greacă, „sarandaria”, care înseamnă pomenirea unui răposat sau a unui pomelnic de răposați la 40 de Liturghii în șir, mai ales în primele 40 de zile de la decesul cuiva. Ele se numesc „de obște”, când pomenirea se face la 40 de Liturghii una după alta, sau „particulare”, când pomenirea se face la 40 de liturghii răzlețe. La sfârșitul celor 40 de liturghii se face parastas și se pomenesc răposații tuturor credincioșilor care au dat pomelnice, ceea ce se numește „dezlegarea” sau „slobozirea” sărindarelor. În unele locuri se fac și „sarindare de vii”, la care se pomenesc cei vii. Mai precis, orice creștin poate să facă un sarindar, adică o milostenie pentru propriul său suflet sau pentru sufletele celor dragi ai săi. Se pomenesc morții și în mod obișnuit, la toate Liturghiile din timpul anului. Pe pomelnicul ce se dă la altar se scriu numele viilor și morților unei familii și el se numește „pomelnic anual”. În afară de pomenirile cerute de credincioși, Biserica are propriile sale rânduieli de pomenire a morților. Sunt rugăciuni și ectenii speciale la Litie, la Miezonoptică, dar mai ales la Sfânta Liturghie.

Biserica a rânduit mai multe zile speciale de pomenire a morților în timpul anului, astfel: 1) Toate sâmbetele de peste an; 2)Sâmbăta Rusaliilor(Moșii de vară); 3)Sâmbăta lăsatului sec de carne (Moșii de iarnă); 4)Toate sâmbetele Postului Mare.

Cât privește semnificația unor elemente ale parastasului, am scris despre aceasta în mai multe numere precedente din „Scrisoarea pastorală” sub titlul **Teologia parastasului.**

Am mai spus-o și repet: **la rugăciune și fapte bune nu sunt restricții. Termenele menționate oficial privind pomenile și parastasele sunt orientative. Dacă cineva vrea să facă asemenea fapte bune și rugăciuni mai des, e foarte bine. Poate să le facă și în fiecare zi, cu condiția să le facă**

cu bunăvoință, cu dragoste, ci nu în scârbă, ca pe o corvoadă, ca pe o pacoste.

Tot grijă față de cei decedați este și grija față de mormintele lor. Este atât de trist, când mormântul cuiva este acoperit de mărăcini, ori urmașii nici nu mai știu pe unde se află mormântul!

*

Sfaturi părintești

Mulți dintre noi am pierdut credința, că toate sunt cu știrea și cu voia lui Dumnezeu. Ne socotim pe noi înșine ,,buricul pământului" și din cauza aceasta ne simțim tot mai singuri și facem față tot mai greu necazurilor, suferințelor. Exemplul lui Iov este tot mai îndepărtat pentru mulți, vorbim tot mai rar cu Dumnezeu în rugăciunile noastre, ba chiar îi întoarcem spatele și ne mirăm apoi de ce ne lasă în ,,uitare". Am găsit un text plin de învățătură într-o carte a unui preot grec și-l redau mai jos, cu speranța că va fi de folos:

,,Unora Dumnezeu le trimite neplăceri, care nu țin câtuși de puțin de oameni. Altora le fac greutăți oamenii și asta e mai dificil de suportat. Cea mai grea situație este atunci când îți fac necazuri cu dinadinsul oamenii cărora le-ai făcut bine. Totuși, cruzimea, răutatea și nerecunoștința celorlalți dezrădăcinează cu mult succes trufia noastră și fac să crească supunerea noastră față de voia lui Dumnezeu – dacă, bineînțeles, suntem senini și smeriți.

Un împărat puternic avea un sfetnic înțelept, ce răspundea adeseori la întrebări cu fraza magistrală: ,,Orice s-ar întâmpla, este spre bine!" Odată, cârmuitorul s-a dus la vânătoare și, în urma unei săgeți trase greșit, a rămas fără deget. Ca de obicei, sfetnicul s-a străduit să-l consoleze: „Totul este spre bine!" Împăratul, uluit, s-a mâniat și a poruncit ca obraznicul să fie închis în temniță. După câteva săptămâni rana s-a vindecat și cârmuitorul a plecat iarăși la

vânătoare – de această dată în adâncul codrului, unde sălășluiau o mulțime de fiare, dar și sălbatici, care l-au luat rob pe oaspetele nepoftit.

Sălbaticii au hotărât să-l aducă pe împărat jertfă zeilor lor. După ce l-au dezbrăcat și l-au uns cu uleiuri aromate, l-au culcat pe altar, însă, în ultimul moment, marele preot a observat cu groază, că victimei îi lipsește un deget. Zeilor nu le putea fi adusă ca jertfă un trup cu beteșug, așa încât, cu mare părere de rău, sălbaticii l-au lăsat pe împărat să plece viu și nevătămat.

*După ce s-a întors la curte, acesta l-a chemat pe sfetnic și i-a povestit peripețiile sale: ,,Ai avut dreptate…! Asta în ce mă privește. Dar în ce te privește? Doar ai stat la închisoare! Ce lucru bun vezi în asta?" „Și asta a fost spre bine!" a răspuns înțeleptul, fără urmă de îndoială. ,,Dacă nu m-ai fi băgat în închisoare, m-ai fi luat cu tine la vânătoare și nu se știe care ar fi fost deznodământul pentru mine, pentru că degetele mele sunt întregi…"(*Konstantin V. Zorin, ***Dacă puterile sunt pe sfârşite. Războiul şi pacea omului cu el însuşi***, Editura Sophia, 2015)

*

File de jurnal - 23 mart. 1982

,,Am fost la Severin. La Centrul de Librării n-am mai găsit nici un exemplar din cartea mea ***Coloana Infinitului,*** *vol. I. Am aflat că au fost comandat doar 300 exemplare. Menționez că astă-vară, când l-am căutat pe Foculescu, fiul preotului Foculescu din Tr. Severin, care se ocupă cu comenzile centrului, mi-a spus că erau comandate 600 exemplare. Mi-a promis atunci că va face o suplimentare de comandă și va mai cere 200 exemplare. Din cele 800 promise, a adus doar 300!*

L-am întâlnit pe fostul meu coleg de liceu, Alexandru Pătrășconiu. Lucrează la combinatul chimic de la Halânga,

este student la Drept în anul III, iar în prezent se pregătește pentru a pleca la specializare în Franța sau Canada. Mi-a vorbit despre un centru de librării din Paris, care ar trimite în mod gratuit tot felul de cărți celor ce solicită. Mi-a promis că-mi va trimite adresa și listele de apariții, pentru a le scrie și eu.

În oraș nu se mai dă pâine decât cu tichet. Dacă te duci fără tichet, îți dă un sfert de franzelă ,,pentru consumul imediat", conform decretului. Când mama a intrat a doua oară la rând, a dat-o afară din brutărie(...).

Unchiu-meu, Sandu, mi-a relatat că la Șantierul Naval din Tr. Severin cca. 2.000 de muncitori și-au depus demisiile. Conducerea ezită să le aprobe. Mai mult, la nivel de județ s-au luat măsuri ca nici o altă instituție să nu le aprobe angajarea sau transferarea. Condițiile de lucru au devenit insuportabile. Mărirea salariilor anunțată prin decretul din februarie nu mai are loc.

Ieri am avut ședință la protoierie. A prezidat consilierul Răduț de la Craiova, iar din partea departamentului cultelor inspectorul Ioanițoiu de la Tg. Jiu, dl. Hâncu de la Severin fiind la spital. Tema conferinței a fost pacea. Am spus și eu câteva cuvinte, prezentându-mi cartea ***Coloana Infinitului,*** *ca expresie a dorinței mele ca poporul român să vieze la infinit.*

Părintele Gheorghe Achimescu de la Șiroca mi-a spus că fratele său Nicolae s-a căsătorit cu prietena sa, Cornelia, studentă la medicină în Iași. A primit viza de plecare la Universitatea din Tübingen (Germania), ca doctorand".

*

Pentru mama

Cu prilejul zilei de 8 Martie, urăm tuturor doamnelor și domnișoarelor, tuturor enoriașelor parohiei noastre sănătate, bucurii, spor în toate cele bune, fericire în suflet și în casă. La mulți ani! Folosim acest prilej pentru a aduce în atenția tuturor o poezie a lui **Virgil Carianopol** cu acest titlu, cât și o

povestire impresionantă, găsită pe internet. Toți am avut sau încă mai avem o mamă, iar respectul față de dânsa este totdeauna de actualitate. Iat-o:

,,Tare necăjită ai fost mamă,
Iarna, vara, orice timp trecând,
Cât era de frig sau de căldură,
Tot desculţă te-am văzut umblând.

N-ai purtat o haină mai ca lumea,
O scurteică veche doar aveai,
Dar şi pe aceea totdeauna
Doar la sărbători o îmbrăcai.

Ochii tăi ardeau ca două stele,
Le mai văd luminile şi azi.
Boabe mari de lacrime, ca jarul,
Le striveai cu mâna pe obraz.

Tot aşa ai fost de când ţin minte,
Pe picioare-ai mers la drum mereu.
Nici în car nu te suiai, de teamă
Boilor să nu le fie greu.

Ce păcat că n-ai trăit, măicuţă,
C-ai plecat fără de timp în lut!
Ce pantofi ţi-aş fi adus acuma
Şi ce haină azi ai fi avut! ...”

*

Cele opt minciuni ale unei mame

Cu siguranță, dragostea ce o simte o mamă pentru copilul ei nu se compară cu nimic. În ciuda oricăror greutăți, mamele întotdeauna reușesc să pună pe primul loc în viața lor

pe copiii lor, chiar dacă ele ajung pe ultimul loc. În istorisirea ce urmează o mamă a fost nevoită să spună destule minciuni, ca să-şi crească fiul în cel mai bun mod cu putinţă. Iar acum că s-a aflat adevărul, istorioara ei a devenit cunoscută în toată lumea. Aţi făcut vreodată ceva asemănător pentru copiii voştri sau o veţi face, dacă va fi nevoie? Dacă credeţi că mamele merită doar respect şi admiraţie, citiţi istorisirea de mai jos şi vă veţi schimba părerea…

Totul a început încă de când eram copil. Familia mea era foarte săracă şi niciodată nu am avut mâncare destulă. Mama mea întotdeauna îmi dădea farfuria ei cu mâncare şi spunea: „Mănâncă acest orez, fiul meu, căci mie nu mi-e foame". Aceasta a fost prima ei minciună. Aşa cum creşteam, mama îşi petrecea timpul liber pescuind într-un râu. Astfel, cu peştii care-i prindea putea să-mi ofere o mâncare mai bună pentru dezvoltarea mea. Aşa cum mâncam, stătea şi mama mea lângă mine şi mânca carnea ce mai rămânea pe oase. Când îi ofeream din mâncarea mea, spunea: „Mănâncă-ţi mâncarea, fiule, căci mie nu-mi plac peştii". Aceasta a fost a doua minciună. Mai târziu, ca să pot studia, a căutat şi a găsit un al doilea serviciu. Recicla nişte cutii vechi din carton şi din aceasta câştiga câţiva bănuţi în plus, cu care ne acopeream nevoile. Într-o noapte de iarnă m-am trezit şi am găsit-o ţinând o lumânare mică şi încă lucrând. I-am spus să meargă să se odihnească, dar mi-a răspuns că nu este obosită. Aceasta a fost a treia ei minciună. Când am ajuns la ziua examenelor finale, a cerut învoire de la servici, ca să mă însoţească. M-a aşteptat în căldură ore întregi, iar când am terminat, a venit şi mi-a adus o sticlă cu apă rece. Am văzut-o obosită şi istovită şi i-am spus să o bea ea. Dar răspunsul ei a fost „Nu mi-e sete, fiul meu! Bea-o tu, ca să te răcoreşti!" Aceasta a fost a patra minciună a mamei mele.

După moartea tatălui meu, mama mea trebuia să găsească un mod de a acoperi nevoile noastre. Situația familiei mele se înrăutățea și din nefericire toate greutățile treceau peste ea. Unii vecini îi spuneau că trebuie să se mărite din nou și să-și refacă viața de la început. Ea însă spunea: „Nu sunt eu pentru astfel de lucruri. Sunt femeie în vârstă cu copil și nu am nevoie de dragostea nimănui". Aceasta a fost a cincea minciună a mamei mele. După ce am terminat studiile și am început să lucrez, a venit vremea pentru mama mea să se odihnească, dar ea nu voia. Mergea în fiecare zi la piață și vindea niște verdețuri, ca să-și acopere cheltuielile. Eu lucram departe și în fiecare lună când luam salariul, îi pregăteam un pachet cu alimente și alte bunătăți; îi puneam și un plic cu bani și îi trimiteam. Ea însă de cele mai multe ori le ținea pe toate, în afară de bani. Cu prima ocazie mi-i trimitea înapoi și-mi scria: „Băiatul meu, nu am nevoie de bani. Slavă lui Dumnezeu, am destui pentru a trăi. Păstrează-i tu, care ești tânăr și ai nevoie". Aceasta a fost a șasea minciună a mamei mele. După trei ani de muncă și studii post-universitare, o firmă mare a ieșit în cale în viața mea. Aceasta m-a angajat și mi-a oferit un salariu foarte bun, sponsorizându-mi și doctoratul, la care visasem o viață întreagă. Atunci m-am întors și i-am spus mamei mele că soarta ne-a surâs. I-am cerut să vină cu mine, să înceteze să mai lucreze și să se bucure și ea în sfârșit de ultimele ei clipe de viață. Ea însă mi-a spus: „Lasă-mă, fiule, în locul meu! Eu sunt foarte bine. Caută să-ți faci viața mai bună și nu te mai uita la mine". Aceasta a fost a șaptea ei minciună.

La bătrânețea ei s-a îmbolnăvit de cancer la stomac. Mie însă nu mi-a spus nimic. Dar într-o zi am hotărât să merg să o văd, fără să o înștiințez. Când am intrat în casă, imediat mi-am dat seama că ceva nu mergea bine… Bătrână și istovită, mama mea stătea întinsă pe pat… Încerca să râdă, dar se vedea că

făcea un supraefort. Așa cum mă privea, am izbucnit în lacrimi… Nu am mai răbdat… Atunci ea s-a întors spre mine și mi-a spus: „Fiul meu, nu plânge și nu te mâhni, fiindcă eu sunt bine”. Și-mi strângea mâna…

Aceasta a fost a opta ei minciună și în acea clipă a închis ochii pentru totdeauna…

*

Ajutoare și donații

În această perioadă, parohia noastră a primit câteva ajutoare și donații, astfel: **Părintele Pr. Nicolae Lăpuște** din Vancouver(Canada): **386 lei; Domnul Butoi Eugen** din Timișoara, fiu al satului Bârda: **300 lei; Doamna Cioloca Polina** din Timișoara, fiică a satului Bârda și **Doamna Caragea Veronica** din Tr. Severin: câte **100 lei; Domnul Oprița Claudiu** din Tr. Severin, **Doamna Pârvuceanu Eugenia** din Gârla Mare(MH):câte **50 lei;**

Domnul Bobiț Gheorghe din Malovăț a mai adăugat **50 lei** pentru contribuția de cult, totalizând până a acum **170 lei; Domnul Bazavan Gheorghe**(primarul) din Malovăț a achitat pentru contribuția de cult **100 lei; Domnul Curea Petre** din Bârda a achitat **50 lei** pentru contribuția de cult;

Pentru Fondul Central Misionar, **Domnul Pera Dumitru** din Malovăț a donat **50 lei;**

Doamna și Domnul Lasculescu, patronii firmei **Resol** din Tr. Severin, au încărcat gratuit cele patru extinctoare ale parohiei noastre, valoarea lucrării fiind de **100 lei; Domnul Mihai Marinescu,** patronul firmei **Scand** din Tr. Severin, a efectuat reparația calculatorului parohiei noastre gratuit, lucrarea fiind în valoare de **80 lei.**

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să publice câteva materiale, astfel: **Păcatele gurii,** în „Națiunea”,

București, 2018, 1 mart., ediție on-line(*http://www.ziarulnatiunea.ro*); ***„Scrisoare pastorală" – 367***, în „Bibliotheca Septentrionalis", Baia Mare(MM), 2018, 16 mart., ediție și on-line(*https://ebibliothecaseptentrionalis.wordpress.com*); ***„Scrisoare pastorală" – 368,*** în „Armonii culturale", Adjud(VN), 2018, 9 mart., ediție on-line(*http://armoniiculturale.ro*); în „Observatorul", Toronto (Canada), 2018, 10 mart., ediție și on-line (*http://www. observatorul. com*); în „Bibliotheca Septentrionalis", Baia Mare(MM), 2018, 20 mart., ediție și on-line(*https:// ebibliothecaseptentrionalis. wordpress.com*); **Ursitorile,** în „Națiunea", București, 2018, 11 mar., ediție on-line(*http://www.ziarulnatiunea.ro*);

În această perioadă, parohia noastră a republicat cartea regretatei Prof. Sofia Dobrescu, **Justiția supremă.** Fiica sa, **Doamna Dr. Ionescu Mihaela-Aritina** de la Curtea de Argeș(AG) a cumpărat tirajul.

De asemenea, a republicat cărțile regretatului Pr. Dumitru Bălașa: **Țara Soarelui Răsare sau Istoria Dacoromâniei, Dacii de-a lungul mileniilor** și **Marele atentat papal împotriva poporului dacoromân.**

*

Zâmbete

☺Înainte de apariția facebook-ului, numai familia ta știa cât ești de prost! Acum știe toată lumea! ☺Căsătoria – singurul joc de noroc binecuvântat de Biserică! ☺ Un oarecare vine la bancă și retrage o sumă mare de bani. Îi numără și apoi cere să-i depună iarăși, în același cont. Funcționarul băncii îl întreabă: „- Dar de ce i-ați scos și apoi îi depuneți din nou?" „ - Am vrut să verific dacă mai sunt toți!" a răspuns clientul; ☺ Ștefan cel Mare adunase tot poporul la oaste, inclusiv ţiganii. Se anunţa bătălie cruntă. Ştefan iese în faţa oştirii adunate pe câmpul de luptă: „- Vitejii mei, vom lupta până la unu!" „ - Aşa, mânca-ţi-aş, zice un ţigan, că pi la unu şi ceva să pune

căldura!” ☺Polițistul: „- De ce nu vreți să prezentați permisul de conducere?” Șoferul oprit în trafic: „- E la dvs. de două luni! Să nu-mi spuneți că l-ați pierdut!” ☺Preotul la o înmormântare ține cuvântare: „Decedatul a fost un om bun, un soţ credincios, un tată iubitor, corect, generos …!” Văduva în şoaptă: „- Copii, verificați în sicriu! Nu cumva e altcineva?”

*

Simpozion

La inițiativa **Prea Sfințitului Episcop Nicodim,** Episcopia Severinului și Strehaei organizează **Simpozionul „Mircea Vodă cel Bătrân și Mare. 1418 <600 de ani> 2018”** în zilele de 19-20 apr. A fost invitat și preotul Dvs. să participe cu comunicare. S-a înscris cu lucrarea **Repere bibliografice privind personalitatea și epoca voievodului Mircea cel Bătrân.**

Tot Episcopia Severinului și Strehaei, tot din inițiativa **Prea Sfințitului Episcop Nicodim,** organizează anul acesta ediția a XI-a a **Simpozionului Internațional „Mehedinți - Istorie, Cultură și Spiritualitate,** la Tr. Severin, în zilele de 7-9 mai. A fost invitat și preotul Dvs. să participe cu comunicări. S-a înscris cu două comunicări: **Onisifor Ghibu – cronicar al Marii Uniri** și **Conceptul de unitate în proverbele românești.**

*

Coșul de Paști

Din îndemnul **Prea Sfințitului Episcop Nicodim** și anul acesta se organizează de către parohiile din județul nostru acțiunea caritabilă intitulată Coșul de Paști. Drept urmare, pe lângă ajutoarele ce le vom acorda familiilor și persoanelor cu dificultăți din parohia noastră, **Joi, 12 Aprilie, vom face o vizită la un orfelinat din Tr. Severin**. Vom duce copiilor de acolo mâncare, haine și jucării. Rugăm pe toți cei care au posibilitatea să aducă la biserică haine folosite de copiii lor(dar

nu rupte!) și jucării folosite. Am văzut în unele case mai multe jucării decât într-un magazin de jucării. Între timp copiii au crescut și jucăriile nu mai sunt folosite nici chiar de cei bătrâni! O faptă bună de genul acesta este ca o rugăciune pentru proprii copii. Sunt convins că și această acțiune va fi una reușită, dacă voi avea sprijinul Dvs. Vă mulțumesc

*

Excursii-Pelerinaje

► **Joi, 29 Martie,** organizasem o excursie-pelerinaj pe următorul traseu: **Tr. Severin – Bârda – Malovăț – Tg. Jiu – Mânăstirea Lainici – Petroșani – Hațeg – Mânăstirea Prislop – Caransebeș – Mânăstirea „Sf. Nectarie" – Mânăstirea „Piatra Scrisă" – Orșova – Tr. Severin – Malovăț – Bârda.** Costul era de 45 lei/pers. Din cauza vremii, nu o mai putem efectua la acea dată. **O vom face joi, 26 Aprilie.**

►**Duminică, 22 Aprilie,** împreună cu alte parohii din Tr. Severin, vom organiza o excursie – pelerinaj de o zi pe următorul traseu: **Malovăț – Tr. Severin – Craiova – Caracăl – Drăgănești-Vlașca, jud. Teleorman(Mânăstirea Pantocrator)** și retur. La Mânăstirea Pantocrator se va participa la Sf. Liturghie arhierească. Cei ce vor merge vor avea prilejul să se închine la Moaștele Sf. M. M. Gheorghe, aduse pentru acea zi de la Sf. Munte Athos. **Costul e de 50 lei/pers.** Preotul Dvs. nu poate să participe.

*

Anunț

O familie din Tr. Severin dorește să cumpere o casă în Bârda. Informații la preot.

*

Program

În cursul lunii Aprilie avem următorul program de slujbe: **1 Apr.**(Bârda); **2 Apr.(**Denie la Malovăț); **3 Apr.** (Denie la Bârda); **4 Apr.**(spovedit și împărtășit, dimineața, la Bârda, la biserică și în sat; Denie la Malovăț); **5 Apr. (**pomeniri dimineața la Bârda; slujbă la Malovăț; Denie la Bârda); **6 Apr.(**spovedit și împărtășit adulții, dimineața, la Malovăț, la biserică și în sat; Denie la Bârda, de la ora 19; denie la Malovăț, de la ora 21); **7 Apr.(**spovedit și împărtășit copii, dimineața, în Malovăț; seara, la ora 20, pomeniri în Malovăț; **de la ora 23, Slujba Învierii la Bârda**, **cu Sf. Liturghie**); **8 Apr.**(**la ora 3 dimineața, slujba Învierii la Malovăț**); **9 Apr.(**Malovăț, cu slobozirea paresimilor la vii**); 10 Apr. (**Bârda, cu slobozirea paresimilor la vii)**; 14 Apr**.(Bârda, dimineața, iar de la ora 11 în Malovăț, cu slobozirea paresimilor la morți); **15 Apr.(**Malovăț); **21 Apr.(**Bârda-Malovăț); **22 Apr.** (Bârda); **28 Apr**.(Malovăț-Bârda); **29 Apr**.(Malovăț). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la școală, la telefon: **0724. 99. 80. 86,** ori pe adresa de e-mail: ***stanciulescubarda @gmail.com.***

Sf. Paști să aducă sănătate, pace și bucurii![9]

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi

---

[9] ***„Scrisoare pastorală" – 369****,* în *„Observatorul"*, Toronto(Canada), 2018, 25 mart., ediție și on-line(*http://www. observatorul.com*); în „Armonii culturale", Adjud(VN), 2018, 26 mart., ediție on-line(*http:// armoniiculturale.ro*); în „Bibliotheca Septentrionalis*",* Baia Mare(MM), 2018, 30 mart., ediție și on-line(*https:// ebibliothecaseptentrionalis. wordpress. com*);

Dragii mei enoriași! Hristos a înviat!

Lecția lui Iuda

În Sfânta Scriptură Iuda apare ca un personaj negativ, foarte slab conturat. Puține referințe se fac la el. Tocmai de aceea Sfânta Tradiție și mai ales literatura apocrifă(bună de citit, dar nerecunoscută de Biserică) vin să completeze cele cunoscute cu noi date referitoare la viața și felul de a fi al lui Iuda. În lumina acestor scrieri, vânzarea Mântuitorului nu mai apare ca un fapt singular, neînțeles pentru cititorul Sfintei Scripturi. După ce vom citi, spre exemplu, **Viața lui Iuda,** pe care și parohia noastră a publicat-o în 1996, vom înțelege mai bine că răul nesmuls din rădăcină dă roadele sale mai târziu. Așa este și în viața lui Iuda.

Părinții lui Iuda n-au încercat să modeleze pornirile rele ale acestuia, ci, dimpotrivă, au încercat să scape de el. Îl condamnă la moarte, fiindcă, vezi Doamne, mama visase un vis, care o îngrozise.L-au aruncat când era mic cu gând criminal, crezând că sunt absolviți de orice vină. Cât de mult se aseamănă acești părinți cu cei din zilele noastre, care-și dau copiii la azil, îi abandonează pur și simplu. Fără o educație corespunzătoare, copilul devine o brută și un pericol social. Devine un pericol nu numai pentru societate, ci și pentru părinții lui. Istoria lui Iuda este concludentă în acest sens. Educația din familie nu poate fi înlocuită cu nimic altceva. Părinții au rolul sfânt de a forma copiii lor pentru viață, de a le cultiva sentimentele umane, creștine, de a le cultiva credința, nădejdea și dragostea în Dumnezeu. Iuda ar putea fi socotit victima propriilor părinți.

În fața legilor dumnezeiești nimeni și nimic nu o îndreptățea pe acea mamă să curme viața pruncului. Femeia

aceea nu credea în Dumnezeu, nu avea frică de Dumnezeu. Ea nu a alergat la biserică(templu) să se roage, să cheme pe Dumnezeu în ajutorul ei, al copilului ei, nu a depus strădanie să altoiască în acel vlăstar, care se anunța a fi sălbatic, mugurii educației religioase. Altfel ar fi gândit copilul, altfel s-ar fi comportat. Minunea a făcut ca pruncul să nu moară, ci să fie salvat și crescut de niște ciobani la stână. Înțelegem câtă grijă au depus acei ciobani pentru educația lui. A trăit la stână, alături de oi, de câini și de măgari. Ciobanii au fost mulțumiți că i-au salvat viața, i-au dat mâncare și atât… Dumnezeu cu mila!Nu cumva și în orfelinate și azile de multe ori cei însărcinați cu educația copiilor se comportă precum ciobanii din istoria lui Iuda? Nu socotesc cumva că e destul să le asigure copiilor internați acolo casă și masă? Nu cumva însăși societatea, fiecare dintre noi, care miluim cu un ban, o haină sau o bucată de pâine un copil al străzii socotim că ne-am împlinit datoria față de acel copil? Cine poate să ne asigure, că acel copil nu va ajunge un alt Iuda, dacă va rămâne în continuare în starea în care se află?

Părinții lui Iuda îl adoptă pe acesta mai târziu, fără să știe că este propriul copil. Vor să-l crească împreună cu celălalt copil ce li se născuse între timp, dar, din puținele cuvinte ale istorioarei, aflăm că educația a fost lăsată și de data aceasta pe ultimul plan. Doar o intenție frumoasă și nimic mai mult! Aflăm că cei doi copii erau lăsați la voia întâmplării, în timp ce părinții lipseau zile întregi de acasă, fiind oameni bogați și cu multe afaceri. Cât de contemporani ne sunt părinții lui Iuda! În goana noastră după bani, după avere, după tot felul de afaceri, uităm de grija cea mai sfântă ce o avem față de copiii noștri. Lăsăm totul pe seama străzii, a vecinilor, a educatorilor de la grădiniță ori de la școală, crezând că numai acestora le revine datoria să-i învețe carte, să-i învețe să fie oameni. Rezultatele acestei condamnabile sustrageri sunt catastrofale. Copiii astfel

crescuți devin mai târziu adevărate brute, oameni fără discernământ moral, fără credință, fără frică de Dumnezeu, fără respect de oameni și de bunurile societății. Din rândul acestora apar hoții, borfașii, criminalii, traficanții, oamenii capabili să ucidă și pe proprii lor părinți pentru o amărâtă de pensie, sau pentru cine știe ce alte bunuri. Istorioara lui Iuda vine din vechime ca un mesaj pentru părinții dintotdeauna, ca un avertisment pentru ceea ce ar putea să se întâmple, dacă nu-și împlinesc la timp datoria de părinți. Este cea mai grăitoare pildă în acest sens.

Nu se poate spune că Iuda se supune unui destin, că este predestinat să facă ceea ce face. Ar fi o falsă înțelegere a problemei, un mod facil de a încerca o disculpare a familiei, a școlii, a societății. Nicidecum. Iuda este un om ca toți ceilalți, dar un om lipsit de educația necesară, un om în care instinctele primare s-au dezvoltat nestingherite, un om neglijat de societate. Iuda se răzbună pe familie, își ucide în copilărie fratele, iar mai târziu tatăl, sfârșind prin a-și lua propria mamă de soție pentru a-i moșteni averea. Se răzbună pe societate pentru că l-a frustrat de dreptul de a se înnobila prin cultură, prin educație. În ultima fază a vieții ajunge în preajma Mântuitorului. Nu că nu știa Dumnezeu ce fel de om este, dar îi dă o șansă de mântuire. Trei ani Îl aude pe Iisus, Îl vede făcând minuni pe care nimeni altul nu ar fi putut să le facă, îl convinge că este Dumnezeu cu adevărat, și… totuși… patima iubirii de bani nu se lasă biruită. Pentru câțiva arginți, Iuda Îl vinde pe Învățătorul, Îl vinde pe Dumnezeu. Se duce apoi să se spânzure, pentru că nu mai poate suporta remușcările cugetului, dar și atunci i se mai dă o șansă: creanga copacului se apleca ușor și el rămânea cu picioarele pe pământ. Hristos încă îl aștepta să se întoarcă, să-și ceară iertare, să se pocăiască. Mai era posibil! Abia în momentul în care Iisus a șoptit pe cruce „Săvârșitu-s-a!” Iuda a putut să se spânzure!

El este o victimă a familiei și a societății, iar păcatul lui cel mare, vânzarea Mântuitorului, urmat imediat de sinucidere, dovedesc o fire slabă, incapabilă de a-și înțelege rolul și menirea de om.

În contextul istorioarei cu pricina, înțelegem că Iuda nu poartă singur vina vânzării și a sinuciderii sale, așa cum nu poartă singur vina celorlalte păcate. Familia lui și societatea întreagă sunt copărtașe la acele păcate, fiindcă ele își au partea lor de vină în îndobitocirea individului prin lipsa de cultură și educație.

În contextul actual, istorioara lui Iuda ar trebui citită de orice om de bună credință, pentru a înțelege responsabilitatea ce-i revine față de proprii săi copii, față de semenii săi. Familia, Școala, Biserica, Armata și toate instituțiile menite să întregească educația individului sunt chemate la această luptă deosebit de grea cu incultura, cu îndobitocirea, cu sălbăticirea omului. Pentru stat, pentru societate, nici o cheltuială nu este prea mare, nici un sacrificiu nu e suficient pentru a face din tinerele generații oameni de nădejde, creștini adevărați, înarmați cu o solidă concepție despre lume și viață. Asemenea oameni nu pot ajunge un Iuda. Asemenea oameni vor înțelege că numai prin muncă cinstită pot să câștige cele necesare pentru lumea aceasta și pentru cea de dincolo. Asemenea oameni vor înțelege că alergătura după căpătuială, după îmbogățire pe căi necinstite, murdare, nu-i duce departe. Asemenea oameni vor înțelege că prin trădare, prin vânzarea semenului, prin înălțarea pe mormântul celuilalt, nu se poate clădi o temelie trainică vieții. Asemenea oameni vor înțelege că mai de valoare decât lumea întreagă este propriul nostru suflet și că datoria noastră cea mai mare pe acest pământ este mântuirea lui.

A trecut vremea când oamenii erau educați în mod sistematic să ajungă asemenea lui Iuda, brute ușor de manevrat,

oameni fără scrupule, fără mustrări de conștiință, gata să sugrume, să depună mărturii mincinoase, să maltrateze bestial pe cei fără apărare. Socotind că fiecare dintre semenii noștri poate să fie o ființă în care se întrupează Hristos, avem datoria sfântă să ne ocupăm cu asiduitate de educația copiilor noștri, a semenilor noștri, indiferent de raporturile în care ne-am afla cu ei, de a contribui la asigurarea celor necesare pentru ca educația să decurgă în condiții normale.

Prin fiecare copil educat corespunzător contribuim la regenerarea neamului omenesc, aducem slavă lui Dumnezeu, iar ca părinți ne asigurăm liniștea și fericirea de mai târziu.

Părinții lui Iuda ne arată cum **nu** trebuie să fim față de copiii noștri.

*

Sfaturi părintești

Din cuvintele **Sf. Ioan Gură de Aur** redăm un fragment, care ar putea fi de folos multora dintre Dvs.:

„Femeile niciodată să nu plângă că n-au copii! Adesea Dumnezeu rânduieşte aşa! Să-I mulţumim lui Dumnezeu şi doar atât să zicem: Femeile niciodată să nu plângă că n-au copii, ci, cu gând plin de înţelepciune, să alerge la Creatorul naturii şi de la Stăpânul naturii să ceară copii! Când vezi un bărbat şi o femeie că duc o viaţă plină de virtuţi, dar nu au copii; când vezi că sunt cinstitori de Dumnezeu şi evlavioşi, dar fără copii, să nu socoteşti că se întâmplă asta din pricina păcatelor lor. Multe sunt pricinile rânduielii lui Dumnezeu, necunoscute nouă şi pentru toate trebuie să-I mulţumim Lui. Să nefericim numai pe aceia care trăiesc în păcate, nu pe cei care n-au copii. Adesea Dumnezeu rânduieşte multe spre folosul nostru, fără ca noi să ştim pricinile lor. De aceea trebuie să ne minunăm de înţelepciunea Lui şi să-I slăvim nespusa Sa iubire de oameni. Cuvintele acestea vi le-am spus spre folosul vostru, ca să mulţumiţi totdeauna lui Dumnezeu şi să nu iscodiţi

rânduielile Lui. Femeile niciodată să nu plângă că n-au copii, ci, cu gând plin de înțelepciune, să alerge la Creatorul naturii și de la Stăpânul naturii să ceară copii! Să nu atribuie nașterea de copii traiului împreună al soților sau altui fapt, ci Creatorului tuturor, Care a adus pe om de la neființă la ființă; El poate îndrepta iarăși și natura betejită. Așa a făcut Eva! A făcut din jale prilej de slavoslovie, a atribuit totul Stăpânului, zicând: „Mi-a ridicat mie Dumnezeu altă sămânță în locul lui Abel, pe care l-a omorât Cain." Vezi că nu numai că nu s-a supărat, dar nici n-a rostit cuvânt supărător?"

*

Crucea

Din poeziile regretatului judecător și poet severinean **Emil Bobei** redăm una potrivită Săptămâni Sfintelor Patimi:

„Pe o colină suie-ncet
Un om ce poart-o cruce…
N-ar spune însă nimănui
Ce greutate duce!

„- E El! – Iisus!" – s-aud, în jur,
Învălmășite glasuri.
„- Să-L ajutăm! Să-L îmbunăm
Vreo câteva popasuri!

Hai să purtăm noi crucea Lui,
Iar El să se-odihnească!
O fi și sfânt – dar suflă greu,
(Durerea-i omenească!)

Ne rugăm Ție, Împărat,
Ce mergi, curat, spre moarte, -
Să Te-odihnești… Noi crucea Ta
Vom duce-o mai departe!"

…Dar Fiul Omului spre ei
Și-ndreaptă blând privirea
De raze: „ - Sunteți dumnezei –
Ca să-Mi știrbiți menirea?!...

M-ați ajuta să duc un lemn –
Dar…V-ați sui pe dânsul?!...
Eu… Eu zâmbesc; - pe când, pe voi
Deșart - vă-neacă plânsul.

duce!

Eu am Golgota ca destin
Și nu-mi trădez destinul,
Aștept crucificarea, sus,
Și cuiele, și chinul.

Această cruce care-o port
Ușoară-i ca o pană,
Pe lângă sulița ce-n piept
Va mai deschide-o rană.

Și mai e ceva: mai presus
Decât umana cruce,
Pe care orice muritor
Vrând – sau nevrând – o
E Învierea… Prețul ei
O suferință cruntă…
Îl pot plăti… De-aceea
merg
Senin – ca la o nuntă.

… Dar - , dacă vreți să M-
ajutați-,
Spuneți citindu-Mi cartea:
,,Hristos a înviat din morți
Călcând cu Viața
Moartea!”

*

File de jurnal – 4 apr. 1982(I)

,,Vineri, 26 martie, l-am întâlnit pe Dl. Mite Măneanu. Mi-a spus că s-a primit la Comitetul Județean de Partid un telefon, prin care reglementează ca toate lucrările cu profil istoric să nu fie publicate fără viza Comitetului Central. Din cauza aceasta și volumul III din seria ***Mehedinți – Istorie și Cultură*** *trebuie să-și mai întârzie apariția până la primirea acestei vize(…).*

Luni am ajuns în București pe la prânz. Am tras la căminul patriarhiei. Am fost la Institutul Biblic și am vorbit cu directorul, ***Părintele Arhim. Valeriu Anania.*** *Am discutat cu dânsul planul* ***Bibliografiei Revistei ,,Biserica Ortodoxă Română”(1874-1984).*** *Este de părere să trec toate chestiunile(studii, articole, reportaje, referințe) privitoare la regiunile anexate de U. R. S. S., să le trec la istoria țărilor-mamă sub titlul ,,generalități”.*

Părintele Anania mi-a relatat o convorbire pe care a avut- o cu ***Ion Gheorghe Maurer,*** *pe când se afla în S. U. A., ca secretar al Arhiepiscopiei Ortodoxe Române de acolo. Părintele Anania l-a întrebat pe omul de stat ce părere are despre cele publicate în S. U. A. cu privire la relațiile dintre România și U. R. S. S. și mai cu seamă despre Basarabia. Ion Gheorghe Maurer i-a spus: ,, - Părinte Anania, e bine ce scrieți! Poate ar trebui să fiți chiar mai incisivi, fiindcă aveți poziția foarte bună, iar noi ne putem oricând spăla liniștiți pe mâini, fără să purtăm răspunderea condeielor Dvs.! În ceea ce privește Basarabia, convingerea mea este că aceasta a fost și este pământ românesc. În ceea ce privește reîntoarcerea la patria-mamă, trebuie să avem răbdare. Nu trebuie să-și facă nimeni iluzii. Această reîntoarcere nu va fi posibilă, decât atunci când și Letonia, Lituania și Estonia și toate celelalte provincii încastrate în imperiu vor reveni la țările lor de origine. Aceasta însă înseamnă și dezmembrarea colosului!"*

Am ajuns la concluzia că ***Bibliografia*** *va fi publicată în revistă, după care se vor scoate 500 extrase în volum de sine stătător, pentru a fi date la biblioteci.*

Când eram la Părintele Anania au venit acolo ***Dl. Prof. Emilian Popescu,*** *profesor la Facultatea de Teologie din București și* ***Dl. Prof. Nicolae Stoicescu,*** *cercetător la Institutul de Istorie ,,N. Iorga" din București. Părintele Anania i-a spus Domnului Stoicescu: ,, - Dați-mi voie să vă prezint pe un tânăr istoric al nostru, părintele Stănciulescu!" ,,- ....Bârda - a completat Dl. Stoicescu. Ne cunoaștem și după față, dar nu-mi amintesc de unde!" ,,- De la simpozionul din Târgoviște!" l-am lămurit eu. ,, - Da, și dânsul este colaborator la* ***Dicționarul Istoric al României*** *și ne-am bucura de o colaborare mai strânsă cu noi!"*

Veniseră la Părintele Anania să-l roage să deschidă mai mult revistele patriarhiei problemelor de istorie. Aceasta cu

atât mai mult cu cât la revistele de istorie laice nu se mai acordă drepturi de autor."(Va continua).

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: ***„Scrisoare pastorală" – 368,*** *în „Bibliotheca Septentrionalis", Baia Mare (MM), 2018, 20 mart., ediție și on-line (https://ebibliothecaseptentrionalis. wordpress.com);* ***„Scrisoare pastorală" – 369****,* în „*Observatorul*", Toronto(Canada), 2018, 25 mart., ediție și on-line(*http://www.observatorul.com*); în „*Armonii culturale*", Adjud(VN), 2018, 26 mart., ediție on-line(*http:// armoniiculturale.ro*); în „*Bibliotheca Septentrionalis",* Baia Mare(MM), 2018, 30 mart., ediție și on-line(*https:// ebibliothecaseptentrionalis.wordpress. com*); **Struțocămila(I)**, în „*Omniscop*", Craiova, 2018, 26 mart., ediție on-line(*http:// www.omniscop.ro*); **Struțocămila(II)**, în „*Omniscop",* Craiova, 2018, 26 mart., ediție on-line (*http://www.omniscop. ro*); **Pomeni, parastase, sarindare,** în „*Națiunea*", București, 2018, 27 mart., ediție on-line(*http://www.ziarulnatiunea.ro*); în „*Omniscop"*, Craiova, 2018, 29 mart., ediție on-line(*http:// www.omniscop.ro*);

În această perioadă, parohia noastră a republicat cartea Doamnei Ing. Melania Caragioiu, **Prin urzici și bruscălani.** Autoarea și-a cumpărat întreg tirajul.

*

Conferințe

La invitația ASCOR(Asociația Studenților Creștini-Ortodocși din România), filiala Gorj, preotul Dvs. a susținut o conferință publică în Tg. Jiu, la Liceul Teologic, în seara zilei de 28 martie. Tema conferinței a fost: **Tinere, ție-ți zic: Scoală-te!** I s-au alocat două ore(18-20), dar, după conferința propriu-zisă, au urmat numeroase întrebări, așa încât

festivitatea s-a terminat la 21.30. A impresionat prezența tinerilor liceeni gorjeni și, mai ales, curiozitatea și setea lor de cunoaștere.

*

Simpozioane

Vineri, 30 mart., Academia Daco-Română, în colaborare cu alte instituții culturale din țară, a organizat la Craiova un simpozion cu tema **Obârșia Neamului Nostru.** A fost invitat și preotul Dvs. Nu putea refuza! S-a înscris cu două comunicări: **De la daci la Meșterul Manole (paralele și coincidențe)** și **Propuneri privind valorificarea operei Preotului Dumitru Bălașa.** Simpozionul a fost prezidat de **Domnul General Mircea Chelaru,** fost comandant al Marelui Stat Major al Armatei și s-a desfășurat la Hotelul Flormang din Craiova.

*

Ajutoare și donații

În această perioadă, parohia noastră a primit câteva ajutoare și donații, astfel: **Doamna Ivanovici Florica** din București și **Doamna Enache Maria** din București: câte **250 lei; Doamna Trocan Maria** din Lugoj™ și **Doamna Pătru Mădălina** din Timișoara, fiice ale satului Bârda, **Domnul Ing. Ocudalbu Octavian** din Baia Mare (MM): câte **200 lei; Domnul Ciobanu Ionuț** din Timișoara, fiu al satului Malovăț, **Doamna Bobocel Filofteia** din Tr. Severin, **Doamna Ing. Aurica Zăuleț** din Tr. Severin, fiică a satului Bârda, **Doamna Filip Cornelia** din Tr. Severin: câte **100 lei; Doamna Mehedințu Elena** din Brașov: **70 lei; Doamna Crăciunescu Valeria** din Câmpulung Moldovenesc (SV) și **Doamna Pițiga Emilia** din Timișoara: câte **50 lei;**

Doamna Popescu Valeria din Bârda a mai adăugat **50 lei** la contribuția de cult, totalizând până acum **275 lei; Doamna Haidamac Miroana** din Malovăț a mai adăugat **70**

lei pentru contribuția de cult, totalizând până acum **110 lei; Domnul Făiniș Marius** din Bârda a mai achitat **50 lei** pentru contribuția de cult, totalizând până acum **90 lei**; **Domnul Oprișan Sever** din Malovăț a achitat **50 lei** pentru contribuția de cult.

O enoriașă din Malovăț a cumpărat material și a confecționat personal toată lenjeria pentru biserica de la Malovăț. Nu vrea să-i dăm numele. Nu-l știm decât noi și tot satul! Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

*

În luna martie am donat pâine credincioșilor participanți la slujbe, astfel: 4 mart.(Bârda): **158 pâini;** 11 Mart.(Malovăț): **220 pâini;** 18 Mart.(Bârda): **287 pâini;** 25 Mart. (Malovăț): **243 pâini.** Așadar, în luna Martie au fost donate **908 pâini.**

Copiilor participanți la slujbe li s-a donat și ciocolată.

Totodată, s-a vândut pâine la prețul de producție de **0,70 lei/buc.,** astfel: 4 Mart.(Bârda): **642 pâini;** 11 Mart.(Malovăț): **280 pâini;** 18 Mart.(Bârda): **613 pâini;** 25 Mart.(Malovăț): **157 pâini.** Așadar, în luna martie s-au vândut cu prețul de **0,70 lei/buc. – 1.692 pâini.**

*

Coșul de Paști

Din îndemnul **Prea Sfințitului Episcop Nicodim** și anul acesta s-a organizat de către parohiile din județul nostru acțiunea caritabilă intitulată **Coșul de Paști**.

Parohia noastră a dat curs acestei îndrumări, astfel: s-au donat **1.401** pâini credincioșilor participanți la slujbe în timpul Postului Mare: 4 martie, Bârda, **158 pâini;**11 martie, Malovăț, **220 pâini**;18 martie, Bârda, **287 pâini;** 25 martie, Malovăț, **243 pâini;**1 aprilie, Bârda, **193 pâini;** 5 aprilie, Malovăț, **300 pâini;** s-au donat **1.300 lei** unor familii cu situații grele, astfel: Orodan Claudiu din Malovăț, **300 lei;** Pau Dumitru din Malovăț, **200 lei;** Borcilă Elena din Malovăț, **200 lei;** Badea

Leontina din Malovăț, **100 lei;** Ștefu Constantin din Malovăț, **100 lei;** Căprioru Ion din Malovăț, **100 lei;** Cioabă Constantin din Malovăț, **100 lei;** Tărăbâc Gheorghița din Malovăț, **100 lei;** Paulescu Sorin din Bârda, **100 lei;** s-au donat **152 ciocolate** copiilor care au venit la spovedit și împărtășit în Săptămâna Sfintelor Patimi, astfel: 4 aprilie, Bârda, **27 ciocolate;** 7 aprilie, Malovăț, **125 ciocolate;** în ziua de 12 aprilie, Joi după Paști, preotul însoțit de mai mulți enoriași, s-au deplasat cu un microbuz la Centrul de copii cu handicap din Tr. Severin și au dus ajutoare, astfel: aprox. **400 kg haine și lenjerie; mai mulți saci cu jucării; 100 ciocolate; 150 ouă roșii; 15 perechi papuci; 36 litri suc; 12 litri apă minerală; 10 cozonaci; 10 prosoape, 2 baxuri hârtie igienică, detergent.**

Domnul Gheorghe Ungureanu, patronul firmei de transport, a refuzat să taxeze microbuzul cu care am fost la centrul de copii, făcând transportul respectiv gratuit.

O faptă bună de genul acesta este ca o rugăciune pentru proprii copii. La ea ați participat Dvs., toți enoriașii parohiei noastre, fiindcă numai datorită lucrurilor donate de Dvs. și banilor Dvs. s-a putut derula acțiunea. Vă mulțumesc cordial. Dumnezeu să vă răsplătească!

*

Plăți

În această perioadă, parohia noastră a efectuat câteva plăți mai mari, astfel: **3.550 lei** protoieriei pentru lumânări; **3.050 lei** tipografiei pentru cărți; **1.820 lei** pentru pâinea donată și vândută în martie; **1.345 lei** pentru ajutoare de Paști(inclusiv taxe poștale); **800 lei** protoieriei pentru făclii de Paști; **577 lei** impozit pe martie; **540 lei** documentația pentru protecția muncii și situații de urgență; **500 lei** protoieriei pentru Fondul Central Misionar; **500 lei** protoieriei pentru icoane; **450 lei** cumpărături pentru Centrul de copii; **403 lei** protoieriei pentru cărți; **270 lei** pentru curentul electric; **250 lei** poștei pentru

timbre; **241 lei** poștei pentru colete; **213 lei** cumpărături pentru cei care au făcut curățenia generală a bisericilor; **160 lei** abonamente; **150 lei** pentru ciocolata împărțită copiilor veniți să se împărtășească; **150 lei** transport cărți de la Craiova prin curier; **120 lei** piese pentru calculator; **50 lei** internetul;

*

Excursii-Pelerinaje

► **Joi, 26 Aprilie,** organizăm o excursie-pelerinaj pe următorul traseu: **Tr. Severin – Bârda – Malovăț – Tg. Jiu – Mânăstirea Lainici – Petroșani – Hațeg – Mânăstirea Prislop – Caransebeș(catedrala) – Mânăstirea „Sf. Nectarie" – Mânăstirea „Piatra Scrisă" – Orșova – Tr. Severin – Malovăț – Bârda.** Costul era de 45 lei/pers.

►**Duminică, 22 Aprilie,** împreună cu alte parohii din Tr. Severin, vom organiza o excursie – pelerinaj de o zi pe următorul traseu: **Malovăț – Tr. Severin – Craiova – Caracăl – Drăgănești-Vlașca, jud. Teleorman(Mânăstirea Pantocrator)** și retur. La Mânăstirea Pantocrator se va participa la Sf. Liturghie arhierească. Cei ce vor merge vor avea prilejul să se închine la Moaștele Sf. M. M. Gheorghe, aduse pentru acea zi de la Sf. Munte Athos. **Costul e de 50 lei/pers.** Preotul Dvs. nu poate să participe.

*

Zâmbete

☺De bani se plâng toți, dar de minte niciunul! ☺ „- Ce să-i fac soțului meu să nu mai bea, să nu mai fumeze, să nu mai umble după femei, să nu se mai poarte rău cu mine?" „- O înmormântare frumoasă!" ☺Dacă dai prea multă importanță unui bou, o să se creadă taur!

*

Spovediri. Împărtășiri

În zilele rânduite și nu numai, au fost spovediți și împărtășiți: **4+2+71+75+125=277** enoriași. Dintre aceștia, **27+116=143** au fost copii. Fiecare copil a primit și câte o ciocolată.

*

Înmormântări

În ziua de 22 mart. am oficiat slujba înmormântării pentru **Rolea Pantelie**(86 ani) din Bârda, iar în ziua de 25 mart. pentru **Bazavan Ioana**(87 ani) din Malovăț. Dumnezeu să-i ierte!

*

Anunțuri

Anunțăm pe cei interesați, că, **Duminică, 6 Mai, la ora 11, în incinta bisericii din Bârda,** se va desfășura licitația publică a fânului din curtea bisericii și cimitirului din Bârda, cât și a terenurilor din Bucium și Dealul Corbului;

De la **1 Mai, slujbele vor începe la ora 8.**

*

Program

În cursul lunii Mai avem următorul program de slujbe: **5 Apr.**(Malovăț-Bârda); **6 Mai.**(Bârda); **12 Mai**(Malovăț-Bârda); **13 Mai(Malovăț); 17 Mai**(slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, la ora 12); 1**9 Mai(**Malovăț-Bârda)**; 20** Mai.(Bârda); 2**1 Mai(**pomeniri dimineața la Bârda; slujbă la Malovăț); **26 Mai(**Bârda-Malovăț); **27 Mai** (Malovăț); **28** Mai (Bârda). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la școală, la telefon: **0724. 99. 80. 86,** ori pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda @gmail.com.*

Hristos a înviat! Sănătate, pace și bucurii![10]

[10] ***„Scrisoare pastorală"- 370*** , pe blogul D-lui Ben Todică, directorul postului de radio în limba română din Sydney(Australia), 2018, 21 apr.,

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi

<u>Anul XVIII(2018), nr. 371(1 –15 Aprilie)</u>

Dragii mei enoriași!

Cu prilejul sărbătorilor pascale vă adresez Dvs. cele mai sincere felicitări, dorindu-vă aceeași bucurie pe care au avut-o femeile mironosițe, când L-au văzut pe Domnul Înviat și pacea pe care El a dat-o Sfinților Apostoli, venind în mijlocul lor.

Aflându-ne în aceste momente de sfântă prăznuire a Învierii din morți a Mântuitorului, să alegem viața, ci nu moartea. Să alungăm din noi întunericul păcatelor, înviind la o viață pătrunsă de duhul sfințeniei, bunătății, credincioșiei și al dragostei față de semenii noștri.

Fie ca lumina Învierii Domnului să Vă lumineze sufletele, iar biruința Mântuitorului asupra morții să Vă încurajeze în nevoința duhovnicească și în mărturisirea lui Hristos Cel Înviat. Fie ca această zi din an să ne aducă fiecăruia dintre noi puterea jertfei în credință, înțelegere și mărturisire, dragoste frățească și mai ales fie ca această zi să ne deschidă fiecăruia dintre noi ușa cea mică a căii spre mântuire.

Hristos a înviat!

*

Duhul Sărbătorii

Primăvara şi-a intrat deplin în drepturile ei. Iarna a fost învinsă. Speranţele încep să renască la fiecare. Din păcate, mai

---

(*http://bentodica.blogspot.ro*); în „Observatorul”, Toronto (Canada), 22 apr. 2018, ediție și on-line(*http://www. observatorul.com*);

există multă neîncredere, teamă, îndoială. Vedem bine că au înflorit pomii, că peste câteva săptămâni trebuie cosită lucerna, că în grădini au răsărit zarzavaturile şi, totuşi, ne temem de îngheţ, ne temem de secetă, ca să nu mai vorbim de potoape, de grindină, de inundaţii şi alte nenorociri. Rămân atâtea locuri nemuncite, fiindcă ne e teamă de eşec, de pagubă. Ne lipsesc posibilităţile economice, e drept, dar ne lipseşte şi speranţa în Dumnezeu. Mulţi dintre noi nu avem convingerea fermă că la cârma lumii este un navigator atotputernic, care ştie totul şi pentru care nimic nu e cu neputinţă. Ne comportăm de cele mai multe ori parcă am fi ai nimănui, copii orfani, fără busolă, fără perspective. La fiecare pas avem prilejul să ne alungăm îndoielile şi în locul lor să ni se instaleze convingerea fermă în puterea şi în grija lui Dumnezeu, dar nu suntem interesaţi de aceasta. Câţi dintre noi mai avem răgazul să privim cerul senin dintr-o noapte de aprilie sau de mai? Mari înţelepţi ai lumii şi-au recăpătat credinţa numai admirând cerul, cu frumuseţea, armonia, cu măreţia lui. Mai bine preferăm să ne uităm la nu ştiu ce tâmpenie de doi bani transmisă de un post de televiziune de cartier, decât să admirăm creaţia lui Dumnezeu! Păcat! Ne-am reîmprospăta forţele, speranţele şi încrederea în Dumnezeu, Cel care le-a făcut pe toate cele din jurul nostru şi pe noi înşine. Am trăi într-o adevărată comuniune cu Dumnezeu. De multe ori am impresia că suntem nişte oameni deconectaţi de la sursa supremă de energie şi de viaţă. Vezi atâta tristeţe, atâtea feţe încruntate, stafidite, gălbejite, fără puterea de a zâmbi de a se bucura!

Nu mai ştim să ne bucurăm de o Sărbătoare! Viaţa a devenit monotonă pentru mulţi. Nimic nu le mai marchează existenţa decât grija de ce vor mânca şi cât vor câştiga. Desigur, şi acestea sunt necesare, dar e păcat să ne lipsim de bucuria sărbătorilor.

Sute de ani Sfintele Paşti au fost prilej de bucurie mare pentru creştini, pentru români. Se pregăteau de Paşti cu mult înainte. Ţineau cu sfinţenie Postul Paresimilor. Ba chiar şi clanţele uşilor le frecau cu cenuşă, ca nu cumva să se spurce de vreo grăsime rămasă de la lăsatul secului. Făceau curăţenie în case, în curţi, în grădini, pe locuri, ca toată făptura să primească Sfintele Paşti în curăţenie şi în ordine. Mai mult, fiecare căuta să se înnoiască cu ceva de Paşti. Pentru aceasta lucrau gospodinele zi şi noapte să ţese dimii. Bărbaţii le duceau la pivă, apoi la croitor şi le făceau sumane şi iţari. Când iţarii erau albi, femeile se întreceau să coase pe ei tot felul de înflorituri. Măiestria cea mai de seamă însă era arătată la ţesutul opregelor, fustâcelor, dar şi a covoarelor, păturilor şi macatelor de tot felul. Mai mult, când oboseau să oardă, să năvădească, să dea prin iţe şi pe spată, să toarcă, să facă motci, gheme şi ţevi, să mânuiască vârtelniţa şi sucala, daracul şi furca, războiul şi suveica, brâglele şi tălpeţii, când se plictiseau să adune culorile florilor câmpului pe ţesături, luau acul şi pânza de in îndelung înălbită la pârâu şi începeau să coase de zori. Din fir subţire de arnici de toate culorile şi nuanţele trebuiau cusute altiţele şi răurii la cămăşi. Uşor-uşor apăreau ciupagele şi poalele ca nişte adevărate minuni ale minţii şi destoiniciei omeneşti. Costumele de fată erau cele mai migăloase şi cele mai frumoase. În noaptea de Paşti trebuiau să meargă la biserică toţi, cu mic cu mare, îmbrăcaţi cu cele ce pregătiseră în timpul iernii. Mai ales fetele şi femeile erau adevăratele vedete ale satului. Nu era vorba de mândrie în tot portul acela românesc adevărat, ci de pricepere şi de hărnicie, de îndemânare şi imaginaţie. Toţi şi toate se pregăteau pe cele mai diferite planuri ca să-L primească pe Hristos, ca să întâmpine Paştile cu bucurie curată. Era un adevărat spectacol, când, la sfârşitul slujbei, părintele chema pe cel mai bătrân aflat în biserică şi ciocnea un ou cu el şi-i ura de bine, dând astfel

undă verde bucuriei pascale pentru toţi. Când era cimitirul în curtea bisericii, mergeau atunci, noaptea, cu lumânări în mâini, cântând ,,Hristos a înviat!", ca să audă şi morţii şi să se bucure şi ei. Când cimitirul a fost depărtat de biserică, se duceau acolo a doua zi, apoi dădeau de pomană celor duşi dincolo!

După-amiezile zilelor de Paşti erau de neuitat. La locul cunoscut, de obicei în centrul satului ori în curtea şcolii, se aduna toată suflarea satului. Veneau şi lăutarii invitaţi de voinici şi începea hora. Atunci să fi văzut cum îşi etala fiecare costumul îndelung pregătit de Paşti. Cei tineri jucau, cele bătrâne comentau, iar vârstnicii ciocneau ouă ,,pe luat" sau puneau ţara la cale. Atunci ieşeau ,,în lume" tinerele de 16-17 ani, care jucau pentru prima dată în horă. Atunci începeau să se pună bazele viitoarelor familii şi nunţilor ce urmau să aibă loc până toamna. Era un prilej de mândrie, de bărbăţie şi de curaj, dar şi de etalare a posibilităţilor economice pentru cei care ,,luau hora înainte". Se iscau uneori adevărate conflicte între tinerii satului cu privire la ,,luatul horei". Mai erau şi situaţii când conflictele se terminau cu o adevărată păruială între grupuri de tineri. Erau şi acestea adevărate concursuri de putere, destoinicie, bărbăţie. Era o formă de a se face remarcaţi în faţa comunităţii. Cele mai multe dintre hore se jucau în şir, în cerc sau în spirală, doar câteva erau jocuri de doi. Cine-şi mai aminteşte de nenumăratele hore de pe la noi, precum Sârba, Danţul, Ardeleanca, Brâul, Restemul, Bordeiaşul şi altele? Cine îşi mai aminteşte de marii jucători ai diferitelor generaţii, care dădeau adevărate reprezentaţii de măiestrie coregrafică în faţa consătenilor lor. Remarcăm însă un fapt interesant: horele se jucau în sensul invers sensului acelor de ceasornic. Prin faptul că ele se jucau în cerc, aminteau de vremea când pe aceste locuri se oficia Cultul Soarelui, adică strămoşii noştri se închinau Soarelui, socotindu-l adevăratul Dumnezeu. Horele nu erau numai element de distracţie, ci şi

element de cult. Pentru că ele se jucau în sensul opus sensului acelor de ceasornic, dovedeau dorinţa celor ce jucau, adică al celor ce oficiau cultul Soarelui, de a întoarce Timpul către origini, de a face bătrâneţea tinereţe şi tinereţea copilărie. Oamenii puteau spera şi aceasta! Hora se „încinta" tot mai mult, până devenea un vârtej ameţitor al tinereţii, al forţei, al bucuriei de a trăi. Jucătorii se desprindeau de la pământ pentru câteva clipe, parcă ar fi vrut să-şi ia zborul spre alte zări, spre alte locuri… Oameni în toată firea deveneau pentru câteva ceasuri adevăraţi copii prin bucuria pe care o trăiau cu adevărat.

Au fost vremuri când, în ciuda tuturor greutăţilor şi sărăciei, oamenii noştri au ştiut şi au avut puterea să se bucure de măreţia Sărbătorii! Of, of, of ! Mai avem noi, cei de azi, acea putere de a ne bucura? Din păcate nu! Trece Sărbătoarea Sfintelor Paşti ca oricare dintre zile. Mulţi nu se mai ostenesc să postească înainte de Paşti. Nu mai vorbim de ţesături şi cusături. Dacă ne înnoim vreunul vestimentaţia, mergem la magazin şi luăm ce ni se pare mai ieftin, fie că e chinezesc, turcesc, franţuzesc sau armenesc. Important e să ne acoperim cu ceva goliciunea. Ce să mai vorbesc de fete! Bluziţa de la grădiniţă e bună şi la 20 de ani. O pereche de nădragi rămaşi de pe la fraţi şi asta-i tot. Important e să rămână burta goală, iar buricul ca un detector de proşti. Unii nici nu se mai obosesc să meargă la biserică în noaptea de Paşti. Le e destul un film două, dacă se poate cât mai pornografice sau poliţiste, pentru ca somnul să-i cuprindă. Masa de Paşti pentru mulţi nu se deosebeşte decât foarte puţin de mesele celelalte de până atunci, fiindcă mâncărurile au fost aceleaşi. Cei mai mulţi uităm să mai mergem la mormintele celor dragi, să aprindem o lumânare, să le punem o floare şi să le şoptim şi lor: „Hristos a înviat!" , ca să le întărim şi lor speranţa că şi ei vor învia!

Ar fi atât de mare nevoie, ca să învăţăm să ne bucurăm de Sărbătoare, de cea mai mare Sărbătoare. Mai avem noi această putere, oare?

*

Domnul Iisus în acte oficiale

Popularitatea Domnului Iisus Hristos nu putea să treacă neobservată de către autoritățile romane. Se știe că în acea vreme Imperiul Roman stăpânea tot Orientul Apropiat, așa încât toate provinciile prin care umbla Iisus, precum Iudeea, Galileea, Palestina și altele erau strict supravegheate de către stăpânirea romană. Oricine căpăta oarecare notorietate din rândul popoarelor supuse, trebuia să fie eliminat fizic, pentru a nu deveni la un moment dat instigator la răscoală. Pe urmele Domnului Iisus au fost permanent iscoade, care urmăreau să vadă ce spune, ce face. Când nu aveau ,,obiectul muncii", Îl provocau pe Iisus cu diferite întrebări-capcană, doar-doar va face vreo referire dușmănoasă la adresa romanilor sau împăratului. Notele informative ale acestor ,,copoi" erau centralizate, prelucrate și aproape săptămânal era înaintat câte un raport împăratului la Roma cu privire la Domnul Iisus. Aceste rapoarte vorbesc despre învățăturile și minunile lui Iisus, despre puterea lui dumnezeiască. Ele sunt mărturii oficiale cu privire la existența istorică a Mântuitorului, la adevărul celor scrise în Sfintele Evanghelii. În arhivele Vaticanului se află multe asemenea rapoarte. Cu câțiva ani în urmă, sub titlul **Iisus Hristos. Documente secrete,** parohia noastră a publicat un asemenea raport scris de însuși guvernatorul Pilat.

Redăm mai jos un fragment dintr-un raport al altui demnitar roman adresat împăratului din Roma, Publius Lentulus, predecesorul lui Pontius Pilatus în funcţia de procurator al Iudeii: ***„Este un bărbat cu o înfăţişare nobilă şi trăsături atât de frumoase şi care exprimă atâta***

maiestuozitate, încât oricine Îl vede nu poate să nu Îl admire. Are părul de culoarea castanei coapte, iar de la nivelul urechilor până la umeri culoarea devine cea a pământului, doar că foarte strălucitoare. Îl poartă despărţit de la mijlocul frunţii, însă după obiceiul nazarinenilor.

Fruntea dreaptă şi senină, chipul fără urmă de riduri sau pete, cu o uşoară nuanţă de bronz. Nările şi buzele fără cusur. Barba la fel de deasă ca şi părul, nu prea lungă şi despărţită la mijloc. Ochii Săi serioşi te înfioară. Sunt ca razele soarelui, iar strălucirea lor nu îţi permite să I te uiţi drept în faţă. Când rosteşte vorbe de dojană, te înspăimântă; plânge când trebuie să mustre. Atrage iubirea oamenilor şi are o voioşie demnă. Se spune că nu a fost văzut râzând, însă a fost văzut plângând. Are braţe şi mâini deosebit de frumoase. Este fermecător când poartă o conversaţie, însă vorbeşte puţin; iar când vorbeşte, o face cu deosebită modestie. Oriunde Îşi face apariţia, este de departe cel mai frumos bărbat pe care l-a văzut sau şi-l poate imagina cineva; îi seamănă mamei Sale, cea mai frumoasă fiinţă din această regiune.

În ceea ce priveşte cultura Sa, uimeşte întreg Ierusalimul. Deşi nu a studiat niciodată, cunoaşte toate domeniile ştiinţei. Poartă sandale şi umblă cu capul descoperit. Mulţi râd când Îl văd, se tem, însă, şi tremură în prezenţa Lui sau când le vorbeşte. Se spune că nu s-a mai pomenit un asemenea bărbat în zona asta. Într-adevăr, din câte mi-au spus evreii, nimeni nu a mai auzit asemenea învăţătură înaltă cum o predică acest Hristos şi mulţi iudei cred în El şi în natura Sa divină, pe când alţii au venit la mine să Îl reclame ca pe cineva care S-a împotrivit Maiestăţii Voastre. Este un fapt cunoscut de toţi că nu a făcut niciodată vreun rău, că, dimpotrivă, înfăptuieşte numai lucruri bune. Toţi cei care Îl cunosc şi care au avut de-a face cu El spun că

au avut parte numai de lucruri bune şi de sănătate din partea Lui“

*

Mesaj peste timp

Când i-a murit soția, George Carlin, un cunoscut scriitor al anilor 70-80 a scris această poveste incredibil de expresivă, relevantă și astăzi:

„*Paradoxul vremurilor noastre este că avem o structură înaltă, dar o toleranță scăzută; autostrăzi largi, dar vederi înguste. Cheltuim mai mult, dar avem mai puțin; cumpărăm mai mult, dar ne bucurăm mai puțin. Avem case mari, dar familii mai mici; comodități mai bune, dar timp mai puțin. Avem cea mai bună educație, dar mai puțină minte; cele mai bune cunoștințe, dar evaluăm situația din ce în ce mai rău. Avem mai mulți experți, dar mai multe probleme; cea mai bună medicină, dar o stare de sănătate mult mai rea.*

Bem prea mult, fumăm prea mult, cheltuim prea iresponsabil, râdem prea puțin, mergem prea repede, ne supărăm prea ușor, ne culcăm prea târziu, ne trezim prea devreme, citim prea puțin, ne uităm prea la televizor şi ne rugăm prea rar. Avem cerințe prea înalte, dar valoare redusă. Vorbim prea mult, iubim prea rar şi urâm prea des. Știm cum să supraviețuim, dar nu știm să trăim. Adăugăm ani la viața umană, dar nu oferim viață anilor. Am ajuns până la lună şi înapoi, dar cu greu trecem strada pentru a face cunoștință cu noii vecini. Cucerim spațiul cosmic, dar nu şi sufletele. Facem mai multe lucruri, dar nu şi mai bine. Curățăm aerul, dar poluăm sufletul. Scriem mai mult, dar învățăm mai puțin. Plănuim mai multe, dar realizăm mai puține. Am învățat să ne grăbim, dar nu să şi așteptăm. Creăm tehnologie nouă, care stochează mai multă informație, dar comunicăm din ce în ce mai puțin. Este timpul fast-food-urilor şi alimentației incorecte, a oamenilor mari şi a sufletelor mici, a profitului rapid şi a

relațiilor dificile. Este timpul în care cresc veniturile într-o familie, se construiesc case frumoase, dar crește numărul divorțurilor. Timpul despărțirilor scurte; scutecelor de unică folosință; legăturilor de o singură noapte; excesului de greutate și a pastilelor care fac tot: ne excită, ne calmează, ne ucid. Este perioada umplerii vitrinelor și a golirii depozitelor. Perioada în care tehnologia îți permite să primești o scrisoare și, în același timp, să o distribui sau să faci click pe „delete".

Ține minte! Petrece mai mult timp cu cei pe care îi iubești, pentru că ei nu sunt cu tine pentru totdeauna. Îmbrățișează-ți cu căldură omul pe care îl iubești, pentru că este unica comoară pe care o poți oferi din inimă și nu costă nici un bănuț. Spune-le „te iubesc" persoanelor dragi, dar mai întâi simte acest lucru cu adevărat. Sărutările și îmbrățișările pot rezolva orice problemă, atunci când vin din inimă. Țineți-vă de mână și bucurați-vă de momentele petrecute împreună, pentru că într-un anumit moment, omul pe care îl iubești nu va mai fi lângă tine. Fă-ți timp pentru iubire, pentru comunicare și fă-ți timp pentru a fi capabil să împărtășești tot ce ai de spus. Pentru că, viața nu se măsoară în numărul de respirații, ci în momentele care-ți taie respirația."

*

Ţie

O poezie plină de miez, scrisă de poetul **Virgil Carianopol,** cu acest titlu, este dedicată mamei din toate locurile și din toate timpurile. O redăm mai jos, ea putând să fie un adevărat abecedar pentru toate mamele din lume:

„Ţi-ai învăţat copilul ce e bine?
L-ai învăţat ce nu i se cuvine?
L-ai învăţat că Patria e sfântă
Şi-nţelepciunea doar prin ea cuvântă?

L-ai luat cândva de mână la plimbare
Să îi arăţi ce ţară sfântă are?
I-ai povestit sub farmecele lunii
Cine-s aceia care-i sunt străbunii?

I-ai spus, să ştie-n drumu-i către ţel,
Că are munţi de cremene în el?
I-ai arătat, dând farmece simţirii,
Că omu-i primu-n ordinea iubirii?

L-ai învăţat că-n orişice virtute
Trăiesc adânc lumini necunoscute?
Te-ai străduit să-l faci să înţeleagă
De ce prezentul de trecut se leagă?

I-ai arătat că marea datorie
Deschide drumuri către veşnicie,
Şi că acel ce luptă pentru ea,
Chiar vrând să moară, nu va mai putea?

De l-ai crescut aşa, fii neuitată,
Atuncea eşti o mamă adevărată!"

*

File de istorie locală(I)

Recent, Institutul de Cercetări „C. S. Nicolăescu-Plopșor" din Craiova, Mitropolia Olteniei, Universitatea din Craiova, Arhivele Naționale și Asociația „Cultul Eroilor" au editat volumul colectiv **Istoricul și arhivistul Tudor Rățoi la 65 de ani,** (Craiova, Editura Universitaria, 2018, 728 pag.), închinat fostului director al Arhivelor Naționale de la Tr. Severin. În acest volum publică numeroși istorici din țară studii pe diverse teme. În unele am avut surpriza plăcută de a găsi

referințe la satele comunei Malovăț. Le vom scoate în evidență de-a lungul mai multor numere din „Scrisoare pastorală”.

I. Din studiul lui Gabriel Croitoru, **Realități social-economice în jud. Mehedinți la sfârșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului XX**(pp. 324-391) aflăm că se înființaseră bănci populare în Bobaița(1903), Colibași(1904), Malovăț(1903)**,** Pitulași (Bârda) (1904) și în Valea Boierească (1904)(pp. 334-335).

II. La reforma agrară a lui Al. I. Cuza din 1864 în Bobaița erau 180 locuitori cu 343 ha (pag. 336); în Colibași 138 locuitori cu 216 ha(p. 337); în Malovăț era moșia satului de 200 ha, iar cei 206 locuitori aveau 315 ha(p. 339); în Pitulași(Bârda) era proprietarul Gh. Retezeanu cu 170 ha și cei 144 loc. cu 204 ha(p. 340); în Valea Boierească era proprietarul Iancu Mitescu cu 154 ha și cei 211 locuitori cu 341 ha(p. 341). În afară de locuitorii cu pământ, erau și locuitori fără pământ, neînregistrați în această evidență(va urma).

*

File de jurnal – 4 apr. 1982(II)

„În redacția revistei, domnii Ioniță Alexandru și Ștefan Gânceanu mi-au relatat că P. S. Nestor, episcop-vicar la Craiova, a rugat pe patriarhul Justinian să-i acorde titlul de doctor în teologie pentru materialele privind Războiul de Independență, pe care le-a publicat. De față era și I. P. S. Antonie Plămădeală, proaspătul mitropolit al Ardealului. Acesta a replicat: „- O, Prea fericite, Prea Sfințitul Nestor are capacitatea de a scrie lucruri mult mai serioase decât cele de până acum, așa că nu trebuie să ne grăbim cu acordarea titlului!” Domnul Gânceanu a făcut o întreagă filozofie cu privire la condiția femeii în diferite timpuri și locuri.

Părintele Anania mi-a spus că la inscripțiile de la Murfatlar lucrează o echipă de specialiști suedezi. Ar avea la îndemână și lucrarea mea cu descifrarea acelor inscripții!

Părintele Anania nu-şi poate asuma răspunderea pentru a-mi publica ***Bibliografia*** *drept carte de sine stătătoare, deoarece s-ar putea ca cineva ,,să strâmbe din nas" şi s-o scoată din plan. Are experienţa tezei de doctorat a Părintelui Marin Braniște de la Viena, pe care patriarhul nu acceptă s-o publice, deşi Părintele Braniște a ajutat mult tipografia patriarhiei cu tot felul de materiale.*

Seara am fost la Teatrul Naţional. Am văzut piesa ***Comedie de modă veche*** *de Abruzov. Mi-a plăcut cum au jucat Carmen Stănescu şi Mihai Pepino, cât şi mesajul piesei.*

Marţi am fost la Editura Albatros. Îmi trimiseseră deja drepturile de autor pentru ***Coloana Infinitului*** *încă de zilele trecute. Cu chiu şi vai şi cu parale bunicele, am reuşit să cumpăr de la Hotelul ,,Lido" un cartuş de Kent, pe care l-am oferit Domnului Mircea Sântimbreanu, directorul editurii. A fost mulţumit. M-a întrebat ce carte am gata şi doresc s-o public anul viitor. I-am spus de volumul II din* ***Coloana Infinitului,*** *deşi n-am lucrat mai nimic până acum la ea. Domnul Gheorghe Marin, redactorul de carte, mi-a precizat că drumul spre victorie trebuie udat cu wisky şi afumat cu Kent. Seara am făcut o vizită familiei Marin şi am luat masa la dumnealor. Cu acceleratul de 23.30 am plecat spre Botoşani."*

*

Ajutoare și donații

În această perioadă, parohia noastră a primit câteva ajutoare și donații, astfel: **Părintele Pr. Gheorghe Vasilescu** din Torino(Italia): **2.285 lei; Domnul Ovidiu Mitran De Keyser** din Zoersel(Belgia): **1.143 lei; Domnul Usturoi Georgian** din Tr. Severin, fiu al satului Malovăț: **220 lei; Domnul Popescu N. Mihai** din Tr. Severin, fiu al satului Malovăț, **Domnișoara Prof. Univ. Dr. Georgeta Ionașcu** din București, fiică a satului Malovăț, **Domnul Mihai Eugen** din Săsenii Noi(BZ), **Doamna Pera Măriuca** din Tr. Severin, fiică

a satului Malovăț, **Domnul Pera Vasile** din Tr. Severin, fiu al satului Malovăț**, Domnul Turiță Laurențiu** din Germania, fiu al satului Malovăț și **Domnul Ciurel Valentin-Marian** din Tr. Severin, fiu al satului Malovăț: câte **100 lei; Doamna Bunget Angela** din Tr. Severin: **50 lei;**

Domnul Ivașcu Vasile din Bârda a mai adăugat **100 lei** la contribuția de cult, totalizând până acum **150 lei; Doamna Haidamac Miroana** din Malovăț a mai adăugat **50 lei** pentru contribuția de cult, totalizând până acum **160 lei.**

Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

*

Lucrări la biserică

În ziua de 15 apr. s-a efectuat, la ambele biserici, curățenia generală. Au fost spălate covoarele și toată lenjeria, au fost spălate podelele, au fost șterse geamurile și toate obiectele. Când s-au amenajat din nou, bisericile se încadrau perfect în peisajul de primăvară. După ce s-au terminat lucrările respective, toți participanții au fost poftiți la masă.

În Malovăț au participat: ***Pera Dumitru, Popescu Elena, Oproiu Elisabeta, Popescu Valeria, Ștefu Mirela, Borcilă Nuța, Haidamac Miroana, Marina Sofia, Badea Violeta, Diaconu Elena, Dima Cornelia, Bobiț Violeta, Oprișan Dana, Popescu Niculina, Manolea Elena, Glăvan Ioana, Glăvan Cristina;***

În Bârda au participat: ***Ivașcu Domnica, Șonea Floarea, Sfetcu Maria, Avram Polina, Drăghia Maria, Stoichină Ecaterina, Gârbovan Aurica, Mema Păuna, Luca D. Maria, Petolescu Elena, Gheran Nicolița, Gheran Paraschiva, Coman Elena, Boroancă Ilie, Șeitan Adela, Luca Lala, Luca Gh. Maria, Luca Mihai și Ivașcu Vasile.***

Le mulțumim cordial tuturor. Dumnezeu să le răsplătească strădania!

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: ***„Scrisoare pastorală"- 370 ,*** pe blogul D-lui Ben Todică, directorul postului de radio în limba română din Sydney(Australia), 2018, 21 apr., *http://bentodica. blogspot.ro*); în „Observatorul", Toronto (Canada), 22 apr. 2018, ediție și on-line(*http://www. observatorul.com*); **Lecția lui Iuda,** în „Omniscop", Craiova, 2018, 23 mart., ediție on-line(*http://www.omniscop.ro*); **Importanța documentelor pentru studiul istoric, în concepția lui Nicolae Iorga,** în vol. **Istoricul și arhivistul Tudor Rățoi la 65 de ani,** Craiova, Editura Universitaria, 2018, pp. 105-116.

Parohia noastră a publicat cea de-a doua carte de versuri a Doamnei Prof. Eugenia Bordeiașu din București, **Cugetări și nostalgii**(220 pag.).

Și de data aceasta Doamna Eugenia Bordeiașu impresionează cititorul prin sinceritatea exprimării sentimentelor, prin înțelepciunea cu care meditează asupra vieții în general și asupra unor aspecte din realitatea imediată. Cu ușurință se surprinde dragostea de familie, de copii, de muncă, de învățătură, dragostea de misiunea didactică. Sunt versuri în care autoarea își pune la păstrare pentru anii bătrâneții picturi de suflet. Doamna Bordeiașu și-a cumpărat întreg tirajul.

*

Excursii-Pelerinaje

►**Duminică, 22 Aprilie,** câțiva enoriași din parohia noastră au participat la excursia-pelerinaj de la **Mânăstirea Pantocrator(jud. Teleorman),** unde s-au închinat la **moaștele Sf. M. M. Gheorghe,** aduse pentru acea zi de la Sf. Munte Athos.

►**Joi, 26 Aprilie,** am organizat o excursie-pelerinaj cu 40 enoriași din Malovăț, Bârda, Tr. Severin și Colibași la

Mânăstirea Prislop(jud. HD). A mai fost vizitat **Mormântul Părintelui Arsenie Boca, Mânăstirea Lainici(GJ) și catedrala din Caransebeș.** A fost o acțiune reușită.

► **Joi, 31 Mai,** organizăm o excursie-pelerinaj pe următorul traseu: **Tr. Severin-Malovăț-Bârda - Tg. Jiu - Mânăstirea Horezu - Mânăstirea Bistrița - Rm. Vâlcea – Pitești - Curtea de Argeș(mânăstirea, mormântul regilor, posibil și Barajul Vidraru)-Pitești-(Mânăstirea Brâncoveni) - Craiova-Tr. Severin-Malovăț-Bârda.** Se poate face într-o zi. Costul e de **45 lei/pers.** Am început înscrierile.

►**Vineri, 25 Mai,** parohia noastră organizează o excursie-pelerinaj la **Mânăstirea Godeanu(MH),** cu ocazia **Ciumărcii.** Acolo vom participa la Sf. Liturghie oficiată de mai mulți ierarhi. Parohia suportă cheltuielile de transport. Așadar, **participarea e gratuită.**

*

Zâmbete

☺ Părintele Ioan cinci ani a strâns bani pentru o nouă clopotniță, dar până la urmă nu i-au ajuns decât pentru un Mercedes; ☺O judecătoare se plânge că, în timpul furtunii de ieri, s-a trezit cu o vilă în curte. ☺Proverb vasluian: ,,Fimeia vânătă di azi, îi fimeia îmbufnată di ieri!”

*

Înmormântări

În ziua de 3 aprilie am oficiat slujba înmormântării pentru **Bondoc Eugenia**(81 ani) din Malovăț; în ziua de 7 apr. pentru **Ștefu Ioana**(81 ani) din Malovăț. Dumnezeu să le ierte!

*

Anunțuri

♦Anunțăm pe cei interesați, că, **Duminică, 6 Mai, la ora 11, în incinta bisericii din Bârda,** se va desfășura licitația publică a fânului din curtea bisericii și cimitirului din Bârda,

cât și a terenurilor din Bucium și Dealul Corbului pentru anul 2018.

♦ **Duminică, 27 mai,** în biserica de la Malovăț, la ora 11, se va desfășura licitația publică a fnului și fructelor din curtea bisericii din Malovăț.

♦De la **1 Mai, slujbele vor începe la ora 8.**

*

Program

În cursul lunii Mai avem următorul program de slujbe: **5 Apr.**(Malovăț-Bârda); **6 Mai.**(Bârda); **12 Mai**(Malovăț-Bârda); **13 Mai(Malovăț); 17 Mai**(slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, la ora 12); 1**9 Mai(**Malovăț-Bârda)**; 20** Mai.(Bârda); 2**1 Mai(**pomeniri dimineața la Bârda; slujbă la Malovăț); **26 Mai(**Bârda-Malovăț); **27 Mai** (Malovăț); **28** Mai (Bârda). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la școală, la telefon: **0724. 99. 80. 86,** ori pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda @gmail.com.*

Hristos a înviat! Sfintele Paști cu sănătate, pace și bucurii în casele și în sufletele Dvs.!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda[11]

[11] ***„Scrisoare pastorală" – 371***, în „Armonii culturale", Adjud(VN), 2018, 6 mai, ediție on-line(*http:// armoniiculturale.ro/category/scrisoare-pastorala*);

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi

<u>Anul XVIII(2018), nr. 372(16 –30 Aprilie)</u>

Dragii mei enoriași! Hristos a înviat!

Biserica și Marea Unire(I)

Biserica Ortodoxă Română este cea mai veche instituţie organizată, cu continuitate neîntreruptă, a poporului român. Doar instituţia familiei o depăşeşte ca longevitate. De aproape două mii de ani pe pământul românesc s-a adus slavă lui Dumnezeu prin nenumăratele slujbe ce s-au oficiat; de aproape două mii de ani speranţele românilor s-au îndreptat către Dumnezeu; de aproape două mii de ani românii s-au adunat la vremuri de restrişte în jurul Bisericii, precum puii în jurul cloştii. De aproape două mii de ani în altare şi la strane a răsunat aceeaşi limbă românească pe tot teritoriul unde au locuit români, unde s-a vorbit limbă românească. Hotarele vremelnice care au împărţit pe români în diferite formaţiuni politice nu au putut să împiedice circulaţia ideilor, credinţelor, convingerilor, mentalităţilor.

Printre intelectualii de frunte ai neamului românesc, care au ostenit la temeluirea conştiinţei de neam şi de unitate românească, s-au numărat şi reprezentanţi străluciţi ai clerului ortodox român, fie că au fost ei ierarhi, fie preoţi, fie călugări. Nu va putea fi scrisă istoria adevărată a neamului românesc în general şi a culturii româneşti în special, fără să se vorbească şi de diaconul Coresi, şi de călugării Macarie, Azarie şi Eftimie,

şi de mitropoliţii Varlaam, Antim Ivireanul, Dosoftei, Petru Movilă şi mulţi alţii. Nu se va putea vorbi de istoria limbii române, fără a se menţiona nenumăratele cărţi de cult ale Bisericii Ortodoxe, dar mai cu seamă de traducerile textului biblic, care a culminat cu **Biblia de la 1688.** Prin predici şi discuţii libere, prin manuscrise şi cărţi, ei au contribuit la formarea, cristalizarea şi îmbogăţirea limbii române unitare pe tot pământul românesc. Pe drept cuvânt au fost numiţi ctitori ai culturii române şi ai ideii de unitate a tuturor românilor.

Pe poteci de munte numai de ei ştiute, românii treceau noaptea munţii cu sacii în spinare plini cu manuscrise, iar mai târziu cu cărţi în limba românească şi le răspândeau în toată Transilvania, până în Ţara de Sus a Bucovinei, ori treceau Prutul şi le duceau în satele şi cetăţile basarabene. Aproape două mii de ani, Biserica Ortodoxă Română a lucrat pe-ncetul la temelia marelui act istoric de la 1918.

Unitatea neamului românesc nu a fost un act artificial, construit ca urmare a unei porunci, unei ambiţii personale a cuiva, a unei victorii armate accidentale. Ea a fost împlinirea unei aspiraţii de veacuri a neamului românesc de pretutindeni, a tuturor celor ce au grăit româneşte, celor ce s-au închinat la altarele Bisericii-mame, a celor ce-au purtat aceleaşi straie, au cântat aceleaşi doine, au jucat aceleaşi hore, au ţinut cu sfinţenie aceleaşi datini străbune.

Unirea de la 1918 a fost împlinirea unei aspiraţii multimilenare de refacere a unităţii dacice, de realizare a Marii Dacii. Pentru această realizare au luptat marii bărbaţi ai neamului, voievozi şi domnitori, boieri şi târgoveţi, ostaşi, lucrători ai pământului, ciobani şi nenumăraţi, ştiuţi şi neştiuţi eroi. Ideea de refacere a vechii Dacii sfârtecate prin vreme a fost firul roşu care a călăuzit prin veacuri lupta şi truda, visarea şi speranţa tuturor românilor. Unii au pecetluit chiar cu viaţa lor această luptă, înscriindu-şi numele în panteonul eroilor

neamului. Este destul să amintim pe Mihai Viteazul, pe Constantin Brâncoveanu, pe Horea, Cloşca şi Crişan, pe Tudor Vladimirescu, pe Avram Iancu şi mulţi, mulţi alţii, ştiuţi sau neştiuţi. Avea dreptate Nicolae Bălcescu când rostea că ,, *Unitatea naţională a fost visarea iubită a voievozilor noştri cei viteji, a tuturor bărbaţilor noştri cei mari".*

Însăşi Marea Adunare populară de la Blaj din 1848 nu era altceva decât expresia conştiinţei unităţii de neam, de limbă şi de religie a românilor din toate provinciile româneşti. Unirea de la 1859 a fost o nouă etapă în înfăptuirea marelui act al Unirii de la 1918. Ea a arătat însă, atât neamului românesc, cât şi lumii întregi, că unirea românilor nu este un calcul diplomatic, un artificiu strategic al unor politicieni, ci este o realitate şi o necesitate, care trebuie recunoscută. Naţiunea română se impunea în concertul popoarelor europene cu o identitate inconfundabilă, cu nişte realităţi politico-sociale specifice, cu o voinţă de neînfrânt, cu nişte idealuri mature şi juste. Unirea de la 1859 dovedea fraţilor din Transilvania, din Basarabia şi din Bucovina, că unitatea este voită de toţi, că este posibilă, în ciuda tuturor vicistitudinilor. Unirea de la 1859 le întărea tuturor speranţele în realizarea apropiată a României Mari. Mai era un pas, un pas mic în politica europeană; un pas uriaş în politica românească. Pentru înfăptuirea lui au militat toate forţele politice, sociale, culturale şi bisericeşti. Toţi ca unul, fiecare cu specificul său, au adus o parte de contribuţie la realizarea speratului act de la 1918.

Biserica Ortodoxă Română a luptat pentru consolidarea unirii de la 1859, realizând ea însăşi unitatea bisericească. Prin **Legea organică a Bisericii Ortodoxe Române** din 1872 se consfinţeşte rolul celui mai reprezentativ cult de pe pământ românesc în consolidarea şi desăvârşirea unităţii statale. O conducere politică unitară, alături de o conducere bisericească unitară asigura legăturile osmotice între Ţara Românească şi

Moldova consfinţite prin actul Unirii. Revista „Biserica Ortodoxă Română”, care începe să apară de la 1874 se răspândeşte în toate satele şi oraşele României. Ca organ al Sfântului Sinod, ea îşi are un rol incontestabil în unificarea conştiinţelor clerului şi credincioşilor. Dincolo de munţi, „Telegraful Român” milita, atât cât îi permitea cenzura austro-ungară, pentru realipirea Transilvaniei la Patria-mamă, pentru realizarea Daciei „aşa cum a fost”(mai 1881)(*Va urma*).

*

Sfaturi părinteşti

Redăm mai jos cuvintele pline de înțelepciune ale unui teolog grec, contemporan al nostru, *Arhim. Simeon Kraiopoulos,* privitoare la **smerenie,** virtute atât de rar întâlnită astăzi:

„Trebuie să te smereşti, omule, să-ţi zdrobeşti inima, să simţi înlăuntrul tău prăbuşindu-se zidirea deasupra căreia te înalţi egoist! ***Să te arunci la pământ, să devii nimic, să-ţi rămână nădejdea doar în milostivul Dumnezeu! Numai astfel, Domnul te va primi, te va asculta, se va milostivi, te va milui şi-ţi va da binecuvântarea Sa, harul Său. Numai astfel vei deveni un om fericit.*** **C**um va fi convins omul de astăzi să-şi plece puţin capul, să-şi tempereze cutezanţa şi îndreptăţirea de sine, să nu aibă despre el părerea că este deştept, că ştie, că poate. Cum oare? **A**ceasta înfumurare demonică nu apare doar în cazurile maladive. Într-o formă mai uşoară sau mai gravă, ea apare la toţi. Acesta este duhul epocii. Sunt socotite drept sănătoase obrăznicia, insolenţa, demonicul. Să mergem la Biserică, dar să mergem cu cuviinţă. Nu doar să ne mărturisim, ci să o facem aşa cum trebuie. Nu doar să devenim amabili şi atenţi, ci să dăm importanţă la ceea ce se întâmplă în sufletul nostru. Să păşim smeriţi cu sentimentul păcătoşeniei. **Demonul doar prin smerenie fuge de la om. Nu pleacă prin meşteşug, nici prin fapte. Demonul simte doar văpaia smereniei.**

Demonul se demonizează, dacă putem să spunem aşa, când întâlneşte smerenia. Acest lucru îl observăm, adeseori, şi la oameni. **Unul pare, la suprafaţă, omul cel mai duhovnicesc, lasă această impresie, dar când întâlneşte un om cu adevărat smerit, nu-l suportă. Se va repezi asupra lui ca să-l sfâşie. Desigur, omul smerit nu păţeşte nimic.** […] **C**ei mai mulţi vom alerga să ne spovedim. Să avem şi aceste lucruri în vedere. Să nu facem o mărturisire formală, ci o mărturisire corectă.

Să nu facem doar un lucru bun, să-l facem şi bine. Să ne apropiem de Dumnezeu aşa cum se cuvine şi să cerem mila Lui. **Şi Dumnezeu ne-o va da. Acesta nu Şi-a întors şi nu-Şi va întoarce, niciodată, faţa Sa de la noi. Nu ne va lipsi de mila Sa**.

Dacă, într-adevăr, credem în Hristos, dacă socotim că prin Taina Sfintei Împărtășanii Îl primim pe Hristos și ne unim cu El și El cu noi, viața noastră trebuie să se schimbe, nu poate să rămână aceeași. Problema nu este că întârzie să se schimbe sau că se schimbă puțin sau deloc, problema este dacă ne dorim, într-adevăr, să se schimbe!?

Ești păcătos foarte și vii la Hristos pentru că ai auzit că îi primește pe păcătoși. **Vii la Hristos, ca să-L primești înlăuntrul tău. Când faci aceasta, tu cel păcătos, să o faci cu următoarea rugă: „*Hristoase al meu, sunt tot numai păcat, simt acest lucru, dar vin la Tine să mă izbăvești, să faci și cu mine ce ai făcut cu Maria Egipteanca și cu ceilalți sfinți!*“.**

Nu este posibil să ai pocăința adevărată, să te mărturisești cum se cuvine, să-ți vindeci sufletul, dacă în sinea ta nu vrei să te schimbi. Să o faci așa cum vrea Hristos, ci nu cum crezi tu! Nu știu cum ascultați aceste învățăminte și cum le înțelegeți, dar nu știu cât greșesc dacă spun că **foarte rar întâlnesc un creștin care să spună: „*Hristoase, fă-mi ceea ce Tu dorești!*“.** Chiar și cel care se luptă se străduiește să

se schimbe pe sine, după măsura lui, după părerea lui, după judecata lui, după aprecierea și după dorința lui.

Curățirea sufletului urmează după pocăință adevărată, după mărturisirea adevărată și după iertarea adevărată. **Dacă hotărăști să rânduiești tu pentru tine drumul este greșit, te afli în amăgire. Dacă faci lucrurile după judecata ta, după dorința ta, ești propriul tău idol, nu ești creștin. Câți dintre „creștinii buni" ar vrea să Îl primească Hristos și să spună ușurat: „*Nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine!*?"** (Gal., II, 20). **Omul face orice ca să se salveze pe sine. Pocăința nu înseamnă să-și salveze propriul eu, ci să moară odată cu omul cel vechi și Hristos să viețuiască înlăuntrul lui.**"

*

Rugăciune pentru pace

Am găsit pe internet o frumoasă rugăciune, care se potrivește foarte bine cu starea atât de tensionată a lumii de astăzi. Puterea rugăciunii celor mulți poate să fie mai cu efect decât armele cele mai periculoase. E bine să rostim astfel de rugăciuni cât mai des și, cu siguranță, Dumnezeu nu va rămâne indiferent la ele. Iat-o:

„Pentru pace în toată lumea şi pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici, să ne rugăm. Să fie pace și liniște-n ceruri, să fie pace în adâncuri şi pe pământ, să fie pace şi dragoste între noi, oamenii! Doamne, Dumnezeul nostru, în fiecare zi ne tulbură crime şi războaie. Suntem martorii unor acte violente de neimaginat și a cruzimii duse la extrem. Sufletele noastre sângerează și ne abat de la calea cea dreaptă. Avem nevoie de pace și de liniște ca să Te putem urma. Dar ochii noştri se îndreaptă spre Tine și sufletele noastre te caută în întunericul nopții. Îndrăznim să sperăm acolo unde nu e nici o speranță, căci suntem ai Tăi și știm că dragostea Ta e mai tare decât moartea. Doamne, dăruiește-mi

să primesc cu liniște sufletească tot ce-mi va aduce ziua de azi! Învrednicește-mă să mă dau întru totul Ție, povățuiește-mă și în toate mă sprijină! Oricare vor fi veștile pe care le voi primi, învață-mă să le primesc cu sufletul liniștit și întărit în credința că peste toate este Sfântă voia Ta! În toate faptele și cuvintele mele Tu călăuzește-mi gândurile și simțirile! Doamne, dă-mi putere să port osteneala zilei de astăzi și toate întâmplările din vremea ei și ajută-mă să găsesc și să dăruiesc pace în jurul meu! La Tine venim, Doamne, și Ție ne rugăm să aduci mângâiere unei lumi în ruine, să vindeci rănile trupurilor frânte și să alini suferința sufletelor zdrobite. Șterge lacrimile de durere şi adu lacrimile iertării în ochii prea seci ca să plângă. Dă putere celor persecutați să-i ierte pe cei care-i persecută și arătă-le acestora din urmă calea iubirii, în care nu e nici teamă, nici judecată, nici teroare. Arată-ne câtă pace sălășluiește în Tine și ajută-ne să oglindim iubirea Ta în toate gândurile, cuvintele şi faptele noastre. Dă-ne putere să nu răsplătim răul cu rău, nici ura cu ură, ci să-i iubim pe duşmanii noştri şi să căutăm frumuseţea ascunsă în orice fiinţă umană. Ajută-ne să depășim barierele ce ne despart și să înțelegem că suntem toți copiii Tăi. Fă să ne iubim unul pe altul în credinţă şi adevăr cu o iubire trainică şi răscumpărătoare. Dă-ne nouă pace și lumină! Amin."

*

Sfaturi de la mama

Redăm mai jos o poezie a lui **Virgil Carianopol** cu acest titlu, plină de miez. Iat-o:

„Mâna celei care ţi-a dat viaţă,
Te-a crescut frumos, te-a făcut trunchi,
Mâna ce te-a legănat, copile,
N-o uita, sărut-o în genunchi.

Mâna bună care-ţi pune masa,
Ce te spală, aşteaptă s-o cinsteşti,
Să-ţi ajuţi măicuţa la nevoie,
Este mâna sfântă, s-o iubeşti.

Mâinii care ţi se-ntinde caldă,
Mâinii de prieten sau de frate,
Să-i răspunzi la fel cum ţi se-ntinde,
Merită această bunătate.

Mâna care ţi-a făcut un bine
S-o păstrezi în minte-n orice zi,
Este mâna dragostei de oameni
Ţi s-a-ntins de rău a te feri.

Mâinii însă care se fereşte
Firul tău de gând să nu-l ascunzi,
Eşti destul de mare, ştii din viaţă
Cum este mai bine să-i răspunzi…

*

File de istorie locală(II)

În satele mehedințene existau mari proprietari, moșneni, adică țărani care posedau o anumită suprafață de pământ, din care puteau să-și asigure existența cu familiile lor și pălmași sau clăcași, adică cei lipsiți de pământ, care munceau pe moșia boierească sau mânăstirească și de acolo își câștigau existența.

În anii 1865-1868, conform statisticii lui Ion Ionescu de la Brad, în comuna noastră situația moșnenilor se prezenta astfel: în Bobaița erau 200 de moșneni, care stăpâneau 510 ha; în Colibași 174 moșneni cu 400 ha; în Negrești 60 moșneni cu 300 ha; în Pitulași(Bârda) erau 79 moșneni cu 237 ha; în Valea Boierească 30 moșneni cu 151 ha; în Laz 50 moșneni cu 333 ha. Malovățul nu figurează.

În ce privește învoielile agricole, situația se prezintă astfel în 1906: în Bobaița nu se fac învoieli. Când se fac, totuși, dijma se dă din trei părți una. Au fost înregistrate 15 familii fruntașe, 160 mijlocașe și 51 codașe; în Colibași erau 10 familii fruntașe, 100 mijlocașe și 50 codașe. Nu se practicau învoielile scrise. Locuitorii erau moșneni; în Malovăț erau 30 familii fruntașe, 150 mijlocașe și 80 codașe. Se învoiesc cu arendașul satului pentru pământ de muncă și pășunat, pentru care dau dijmă din trei părți una, fac două zile de lucru la pogon, ară un pogon de fiecare pereche de boi, seceră o jumătate de pogon de grâu, transportă 10 hectolitri la Tr. Severin și dau doi pui și 10 ouă. Pășunatul vitelor se face cu trei zile lucrate pentru o vită mare și o zi pentru două vite mici. Lipsește izlazul și numărul vitelor scade. Lipsesc celelalte sate ale comunei.

*

File de jurnal – 4 apr. 1982(III)

„Miercuri dimineață mă aflam în Botoșani. Am văzut târgul și câteva străzi, care m-au dus spre Casa Memorială „N. Iorga”. Acolo am cunoscut pe Domnișoara Prof. Violeta Budăi, directoarea, o fată foarte cultă și îndrăgostită de marele istoric. Mi-a vorbit mult despre viața și personalitatea lui N. Iorga, despre problemele cu care se confruntă pe plan local pentru a salva de la desființare casa memorială. Colaborează strâns cu Doamna Liliana Pippidi, fiica lui Nicolae Iorga(...). Mi-a pus la dispoziție materialele de care aveam nevoie pentru lucrarea mea despre Nicolae Iorga.

Joi, 1 aprilie, statul și-a păcălit toți cetățenii. Un nou val de scumpiri s-au abătut peste țară. Taxele poștale s-au mărit cu un procent fără precedent(300-400%), serviciile de coletărie, benzina(7,50-9 lei/l), petrolul lampant.

Seara, la 23.45 am plecat din Botoșani. Dimineața mă aflam în Iași. Doream să-l întâlnesc pe Domnul Virgil Cuțitaru, directorul Editurii „Junimea”. N-am putut. Se afla la

înmormântarea unui colaborator, după cum mi-a relatat secretara. Am vizitat câte ceva din Iași, printre care mitropolia și biserica ,,Trei Ierarhi". Iașul e ceva extraordinar. O adevărată bijuterie a culturii, istoriei, arhitecturii și spiritualității românești. Gradul de urbanizare e foarte ridicat. Ieșencile au o frumusețe care se impune. Stacojiul și culoarea vișinei putrede, culoarea imperială, este culoarea care predomină, reprezentând orașul și oamenii lui. M-am despărțit de Iași cu părerea de rău că n-am avut timp să-l vizitez cu mai multă atenție. Sper să mai pot reveni acolo!

Am reușit să fiu sâmbătă dimineață acasă. Între timp, de la poșta din Severin dăduseră de veste la Consiliul Popular din Malovăț și la Ferma de la Bârda, că mi-au venit banii, drepturile de autor pentru ***Coloana Infinitului.*** *Tot satul, ba și în Malovăț s-a știut că ,,popa a primit zece mii de lei pentru o carte!"*

De la Părintele Valeriu Anania și de la Domnul Gheorghe Marin de la Casa Scânteii am aflat că Mircea Eliade a fost trecut la index. Toate lucrările sale în curs de reeditare sau publicare au fost sistate. Toate lucrările în care se vorbește despre el și opera lui au fost ,,operate". Părintele Valeriu Anania a trebuit să dea telefon și să intervină până la Vasile Nicolescu , pentru a-i aproba o carte, în care se afla și un citat din Mircea Eliade!"

*

Ajutoare și donații

În această perioadă, am primit câteva ajutoare și donații, astfel: **Domnul Gogoașe Marian** din Tr. Severin, fiu al satului Malovăț: **1.600 lei; Domnul Ovidiu Mitran – De Keyser** din Zoersel(Belgia): încă **456 lei; Doamna Ing. Melania Caragioiu** din Canada: **300 lei; Domnișoara Dragomir Iulia** din Timișoara, fiică a satului Bârda și **Domnul Dragomir Mihai** din Baia de Aramă, fiu al satului Bârda, **Domnul Zorilă**

Mihai din Tr. Severin, fiu al satului Malovăț: câte **100 lei; Domnul Prof. Ion Vulcan** din București: **50 lei;**

Domnul Motreanu Vasile din Malovăț a mai adăugat **100 lei** pentru contribuția de cult, totalizând până acum **115 lei; Doamna Dragomir Virginia** din Bârda a achitat **100 lei** pentru contribuția de cult.

Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

*

În cursul lunii aprilie am donat pâine credincioșilor participanți la slujbe, astfel: 1 Apr.(Bârda): **193 pâini;** 5 Apr. (Malovăț): **300 pâini;** 9 Apr.(Malovăț): **208 pâini;** 15 Apr. (Malovăț): **336 pâini;** 22 Apr.(Bârda): **175 pâini;** 23 Apr.(Bârda): **92 pâini;** 29 Apr.(Malovăț): **72 pâini.** Așadar, în luna aprilie s-au donat **1.376 pâini.** Copiilor li s-au donat și ciocolate.

Totodată, în luna aprilie am vândut pâine enoriașilor noștri, la prețul de **0,70 lei/buc.,** astfel: 1 Apr. (Bârda): **707 pâini;** 15 Apr. (Malovăț): **64 pâini;** 22 Apr.(Bârda): **565 pâini;** 23 Apr.(Bârda): **70 pâini;** 29 Apr. (Malovăț): **118 pâini.** Așadar, în luna aprilie s-au vândut la prețul de **0,70 lei/buc. 1.524 pâini.**

*

Plăți

În cursul lunii aprilie am făcut câteva cheltuieli mai mari, astfel: **2.029 lei** brutăriei pentru pâine; **1.211 lei** pentru vopsea, var, aracet, bidinele, trafaleți, diluant**; 1.023 lei** o scară metalică de 10 m pentru biserici; **577 lei impozit; 500 lei** poștei pentru timbre; **500 lei** tipografiei pentru cărți; **255 lei** protoieriei pentru cărți; **150 lei** transport cărți; **150 lei** poștei pentru colete; **50 lei** internetul și altele mai mici.

*

Lucrări la biserică

Cu ajutorul lui Dumnezeu, am reușit să văruim exteriorul bisericii de la Malovăț și să vopsim acoperișul aceleiași biserici. Pentru aceste lucrări revine fiecărei familii **o contribuție de zero lei, zero bani.** Dacă i se pare cuiva prea mult, negociem și mai scădem. Dacă se supără cineva, îi tăiem nasul. Scurt!

*

Lucrări la cimitire

Domnul Primar Ing. Ion Michescu ne-a pus la dispoziție oameni de la ajutoare sociale din comună și au făcut curățenie generală în ambele cimitire. După aceasta, am făcut erbicidarea cimitirelor. În Malovăț au făcut această lucrare, voluntar, **Domnii Col. Nicolae Manolea, Pera Dumitru, Nistor Petre** și **Surugiu Gh. Gheorghe.** În Bârda, au făcut erbicidarea, tot voluntar, **Domnii Mema Gheorghe și Mucioniu Petre, Doamnele Ivașcu Domnica și Mema Maria.**

Tuturor le mulțumim cordial pentru efort. Dumnezeu să le răsplătească!

*

Lucrări în sat

De mai bine de trei săptămâni, satul Bârda este un adevărat șantier. Primăria Malovăț a angajat lucrările de reabilitare a drumurilor. Astfel, au fost asfaltate ulițele Roleștilor și Memeștilor, s-au făcut șanțuri betonate, drenaje, poduri și podețe, ba chiar și balustrade în zonele periculoase, în mahalalele Mucești, Memești și Rolești. Lucrările sunt în curs de derulare. Câteva enoriașe din Bârda își exprimau bucuria pentru aceste realizări astfel: „*Când vor fi alegerile de primar, ne vom duce de seara la Bobaița, să fim primele a doua zi dimineața la vot!”*

Personal, nu credeam că voi ajunge să văd asemenea lucrări atât de ample și de trainice în satul Bârda. Începe să semene a localitate civilizată!

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: ***„Scrisoare pastorală" – 371,*** în „Armonii culturale", Adjud(VN), 2018, 6 mai, ediție on-line (*http://armoniiculturale.ro/category/scrisoare-pastorala*); **Nu mai știm să ne bucurăm de o sărbătoare,** în „Națiunea", București, 2018, 7 mai, ediție on-line(*http://www. ziarulnatiunea.ro/category/ editorialele-natiunii*); **Domnul Iisus în acte oficiale,** în „Națiunea", București, 2018, 10 mai, ediție on-line(*http://www. ziarulnatiunea.ro/category/ religiespiritualitate*); **Duhul Sărbătorii,** în „Omniscop", Craiova, 2018, 11 mai, ediție on-line(*http://www.omniscop.ro*);

*

Parohia noastră a publicat o nouă tranșă din cărțile **Stat și Biserică în Banat, Nicolae Iorga, așa cum l-au cunoscut, Amintiri despre Titani** și **Tudor Vladimirescu, așa cum l-am cunoscut.**

*

Doamna europarlamentar Maria Grapini a făcut o importantă comandă de cărți parohiei noastre.

*

Simpozioane

În ziua de 19 Mai, preotul Dvs. a participat la Simpozionul dedicat voievodului Mircea cel Bătrân, cu prilejul împlinirii a 600 de ani de la moartea sa, simpozion organizat de Episcopia Severinului și Strehaei. Au participat profesori universitari, academicieni, cercetători și istorici din țară, chiar

și din Basarabia. Simpozionul a fost patronat de **Prea Sfințitul Episcop Nicodim.**

Preotul Dvs. a participat cu comunicarea **Repere bibliografice privind personalitatea și activitatea voievodului Mircea cel Bătrân.** Pentru realizarea acestei comunicări, preotul Dvs. a trebuit să parcurgă peste 10.500 pagini de bibliografie istorică. Cu toate acestea, nu a putut găsi decât 142 de cărți, studii și articole dedicate marelui domnitor. În comparație cu Ștefan cel Mare, spre exemplu, a cărui bibliografie putea să constituie material pentru un volum impresionant, este regretabil că situația se prezintă astfel. Aceeași situație întâlnim și în cazul lui Basarab I, întemeietorul Țării Românești. Preotul Dvs. a avansat ipoteza că această situație s-ar putea explica prin faptul că denumirea dinastiei Basarab și reprezentanților ei duce cu gândul la Basarabia, adică la „Țara lui Basarab". I s-a spus astfel sudului Moldovei, fiindcă Basarab I a gonit hoardele tătare până le-a trecut Nistrul. Preotul a scos în evidență cât de mare este puterea unui toponim(denumirea locului). Când oamenii au fost obligați să tacă, au vorbit pietrele și pământul și ele au spus adevărul. Încă o dată a pledat pentru importanța reintroducerii în actele oficiale a toponimelor locale, adică a denumirilor de locuri, fiindcă aceste denumiri vorbesc de istoria și limba noastră. Din păcate, de la revoluție încoace toate aceste denumiri au fost scoase din documentele funciare și înlocuite cu cifre statistice(blocul nr., tarlaua nr., parcela nr.), ceea ce este o mare pierdere pentru neamul românesc. Este, pur și simplu, un atentat la memoria unui popor. Aceeași tendință este și cu actele de stare civilă. În cărțile de identitate din ultimii ani nu mai sunt menționate numele părinților. Se preconizează ca în următorii ani să nu mai fie menționat nici numele titularului, ci doar codul numeric. Vom fi niște cifre statistice!

Preotul Dvs. a deplâns faptul că la Rovine Mircea cel Bătrân a obținut una dintre cele mai strălucite bătălii din istoria românilor și, cu toate astea, noi cei de azi nu mai știm exact nici unde au fost Rovinele. Mereu apar studii, în care istoricii vin cu alte ipoteze privind localizarea bătăliei. Și au trecut 600 de ani! La fel se întâmplă și cu Posada, locul unde Basarab I Întemeietorul i-a bătut pe unguri și a arătat Europei că aici este un popor, un stat organizat, un domn și o armată puternică. Au trecut de atunci(1330) 700 de ani și istoricii tot se mai luptă între ei să stabilească unde a fost Posada. Unii zic că în Argeș, alții în Gorj, alții în Caraș-Severin, la Mehadia. Astfel de locuri de sfântă aducere aminte ar trebui să fie adevărate muzee în aer liber, înscrise pe hărțile turistice ale țării și ale Europei. Acolo să fie ghizi, care să explice turiștilor ce s-a întâmplat. Ar fi cele mai frumoase și mai convingătoare lecții de istorie!

Simpozionul a fost un act de cultură și de patriotism de înalt nivel.

Felicitări **Prea Sfințitului episcop Nicodim** pentru excelenta organizare!

*

Excursii-Pelerinaje

►**Vineri, 25 Mai,** parohia noastră organizează o excursie-pelerinaj la **Mânăstirea Godeanu(MH),** cu ocazia **Ciumărcii.** Acolo vom participa la Sf. Liturghie oficiată de mai mulți ierarhi. Parohia suportă cheltuielile de transport. Așadar, **participarea e gratuită.**

► **Joi, 31 Mai,** organizăm o excursie-pelerinaj pe următorul traseu: **Tr. Severin-Malovăț-Bârda - Tg. Jiu - Mânăstirea Horezu - Mânăstirea Bistrița - Rm. Vâlcea – Pitești - Curtea de Argeș (mânăstirea, mormântul regilor, posibil și Barajul Vidraru)-Pitești-(Mânăstirea Brâncoveni) - Craiova-Tr. Severin-Malovăț-Bârda.** Se poate face într-o zi. Costul e de **45 lei/pers.** Am început înscrierile.

► **Luni, 11 Iunie,** parohia noastră organizează o excursie-pelerinaj la **Mânăstirea Vodița(MH),** cu ocazia **hramului.** Acolo vom participa la Sf. Liturghie oficiată de mai mulți ierarhi. Parohia suportă cheltuielile de transport. Așadar, **participarea e gratuită.**

*

Zâmbete

☺ Papa era foarte bolnav. Medicii nu-i mai dădeau multe ceasuri de trăit. Totuși era perfect conștient. A cerut să-i fie aduși doi mari bancheri ai Italiei. Aceștia au venit imediat. S-au așezat pe scaune lângă patul papei, unul de-o parte, altul de cealaltă parte și au așteptat. Papa ședea nemișcat, cu ochii închiși. După vreo jumătate de oră de așteptare, unul dintre bancheri a rupt tăcerea și a zis: ,,- Sanctitatea voastră, putem să știm cărui motiv datorăm prezența noastră aici?" Papa a răspuns: ,,- L-am urmat toată viața pe Domnul Hristos. Vreau acum să mor ca El, între doi tâlhari**!"** ☺ Un copil: ,,- Când e timpul cel mai potrivit pentru culegerea merelor?" Radio Erevan: ,,- Când doarme paznicul!" ☺Un tânăr logodnic: ,,- Care poate fi cea mai mare decepţie a unui logodnic?" Radio Erevan: ,,- Să ceară mâna fetei şi să primească piciorul tatălui!"

*

Anunț

Brutăria care ne aduce pâinea la biserică angajează muncitori calificați/necalificați. Plătește 1.400 lei/lună și tichete de masă de 150 lei. Se lucrează în trei ture. Cei interesați pot fi puși în legătură cu directorul de către preot.

*

Program

În cursul lunii Iunie avem următorul program de slujbe: **2 Iun**. (Malovăț-Bârda); **3 Iun.**(Bârda); **9 Iun.** (Malovăț-Bârda); **10 Iun**. (Malovăț); **16 Iun.**(Bârda-Malovăț); **17 Iun**.(Bârda);

23 Iun. (Bârda-Malovăț); **24 Iun**. (Malovăț); **29 Iun.** (Malovăț); **30 Iun.**(Bârda - Malovăț). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la școală, la telefon: 0724. 99. 80. 86, ori pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda@gmail.com.*

Hristos a înviat! Sănătate, pace și bucurii în casele și în sufletele Dvs.!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda[12]

[12] ***„Scrisoare pastorală" – 372,*** în „Observatorul", Toronto(Canada), 2018, 19 mai, ediție și on-line(*http://www. observatorul.com*); în „Armonii culturale", Adjud(VN), 2018, 19 mai, ediție on-line(*http://armoniiculturale. ro/category/ scrisoare-pastorala*);

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi

Anul XVIII(2018), nr. 373(1 –15 Mai)

Dragii mei enoriași! Hristos S-a-nălțat!

Biserica și Marea Unire(II)

Prilejul cel mai favorabil pentru realizarea Unirii celei Mari de la 1918 s-a ivit la începutul veacului al XX-lea. Situaţia din Europa şi din Balcani mai ales era explozivă. Vechile structuri politico-sociale nu mai corespundeau noilor realităţi. Statele subjugate de-a lungul veacurilor nu mai puteau fi ţinute sub opresiune. Marile imperii europene deveniseră adevărate cimitire ale popoarelor, care îşi manifestau tot mai des şi mai vizibil dorinţa de libertate, de independenţă. Criza economică accelera şi adâncea criza politică. Izbucnirea primului război mondial era iminentă. Revenea o mare şi grea sarcină pentru clasa politică românească, pentru diplomaţia românească, pentru armata română, pentru toate instituţiile responsabile de destinele fiinţei româneşti, inclusiv pentru Biserica Ortodoxă Română, de a specula şansele şi situaţiile noi ce se iveau în vederea realizării aspiraţiilor de veacuri ale neamului românesc. Examenul era de o importanţă covârşitoare. Pierderea lui ar fi fost un dezastru cu repercursiuni incalculabile şi de lungă durată pentru naţiunea română; câştigarea lui ar fi însemnat împlinirea marelui ideal al unităţii întregului neam românesc, realizării „vechii Dacii” în

hotarele ei fireşti multimilenare. La o aşa miză nu se putea renunţa.

Am avut atunci capacitatea de a regăsi în noi înşine reazimul cel mai de preţ, care a contribuit substanţial la rezultatul dorit. Clarviziunea diplomaţiei româneşti şi a clasei politice din acea vreme a făcut ca România să se alăture acelei grupări de forţe, care i-au asigurat victoria finală. Eroismul fără seamăn de care a dat dovadă atunci armata română, dar şi întreaga societate civilă românească, a făcut ca România să se impună pe firmamentul european ca o putere militară de care trebuia să se ţină seamă, iar idealul românesc al unităţii naţionale nu mai putea fi tratat cu indiferenţă. La aceasta a contribuit efortul făcut de intelectualitatea şi diplomaţia forţelor politice unioniste din Transilvania, Basarabia şi Bucovina. Acestea, asumându-şi riscuri incalculabile, au actualizat în conştiinţa populaţiei idealul unităţii cu Patria-mamă şi au militat pe toate căile şi sub toate aspectele pentru înfăptuirea acestui ideal. Circulaţia publicaţiilor prounioniste, a cărţilor, a intelectualilor, manifestările culturale, congresele şi întrunirile culturale cu tentă politică, chiar circulaţia unor formaţiuni corale dintr-o parte în alta a hotarelor vremelnice făceau ca ideea de unitate naţională să devină de o actualitate astringentă. Liga Culturală, alături de Biserica Ortodoxă din acele provincii, de intelectualitate, de întreaga populaţie transmiteau Europei şi lumii în 16 februarie 1915 mesajul că *„toţi românii din cele patru unghiuri una suntem şi hotărâţi până la moarte a ne lupta pentru înfăptuirea marelui ideal naţional”.*

Terenul era pregătit în întreg spaţiul românesc. Poporul român era gata pentru a da examenul final şi hotărâtor, pentru care se pregătise fără încetare, cu înfrigurare şi jertfe, timp de două mii de ani. Scânteia care a declanşat războiul a fost şi

momentul de start al mişcării făţişe, unanime, pentru realizarea României Mari.

În revista „Biserica Ortodoxă Română", organul central de presă al Sfântului Sinod, se urmărea cu atenţie evoluţia teatrului de război din Europa, pregătindu-se astfel starea de spirit necesară unei posibile intrări a României pe scena de operaţiuni militare. O simpatie imensă se revarsă din această revistă asupra poporului belgian, când armatele germane îl invadează: *„Săraca Belgie! O ţară cu oameni liniştiţi şi muncitori s-a pomenit deodată invadată de armate numeroase şi puternice germane. S-au luptat bieţii belgieni pentru ţărişoara lor scumpă, însă încetul-încetul au fost biruiţi şi respinşi spre Anversul cel întărit, singura lor nădejde, singurul lor refugiu. Te înspăimânţi când te gândeşti la atâtea cetăţi, oraşe şi sate înecate în sânge… Louvain, oraşul vechi şi vestit în monumentele istorice a fost distrus de armatele germane. Au plâns toate sufletele artistice, a plâns toată lumea civilizată! Eroismul belgienilor a uimit lumea şi a înspăimântat pe duşman (…). Iată o ţară mică, iată un popor numai de şase milioane şi ceva! Şi cu toate acestea s-a luptat cu îndârjire, fiindcă îşi apăra bucăţica de pământ, locurile şi monumentele sfinte, de care îi leagă cele mai scumpe amintiri. Împărtăşim durerea acestui popor cu care ne asemănăm în multe privinţe (…). În luptele dintre sârbi şi austro-ungari şi dintre ruşi şi austro-ungari s-a vărsat mult sânge românesc. Sunt mulţi soldaţi români în armatele sârbeşti şi ruseşti; sunt foarte mulţi în armate austro-ungare. La Lemberg regimente întregi de români au fost secerate, fiindcă românii au fost puşi totdeauna înainte. Nouă nu ne rămâne decât să rugăm în taină pe Dumnezeu, ca din sângele românesc vărsat să rezulte numai bine pentru neamul nostru*".

Este urmărită, lună de lună, evoluţia frontului. Luptele de la Paris, Verdun, Reims, Anvers, Przemjsl sunt menţionate cu

îngrijorare. Sunt citate ca surse de informaţie revistele transilvănene, precum ,,Românul" de la Arad, ,,Drapelul" de la Lugoj, Tengenpart" de la Timişoara, ,,Gazeta Transilvaniei" de la Braşov şi multe altele. Sunt urmărite cu bucurie succesele soldaţilor români de pe fronturile europene şi autorul, Petre Gârboviceanu, se întreabă: *„Ieşi-va, oare, ceva de seamă pentru acest neam atât de oropsit de soartă de veacuri îndelungate? Răsări-va ceva trainic din sângele românesc vărsat în valuri la porunca streină? Am credinţă mare într-un viitor cu zile mai frumoase şi mai vesele".*

Îngrijorarea se simte tot mai puternic, pe măsură ce frontul se apropie de fruntariile României. Se face o adevărată analiză politică şi strategică privind punctele cele mai nevralgice din Europa şi din lume: intrarea Turciei în război, luptele din Caucaz şi Egipt, cauzele conflagraţiei (hegemonie economică şi politică), frontul din Apus (Franţa şi Belgia), frontul din Prusia, Transilvania şi Polonia, frontul din Balcani şi Extremul Orient.

De câte ori se face referire la provinciile istorice româneşti, autorul se înduioşează până la lacrimi: *„Sărmana noastră Bucovină. La câte nevoi nu e expusă populaţia de aici. Mulţi români de groază şi de foame au trecut hotarul, pe pământul României(...). În războiul acesta înfricoşat neamul românesc e din ce în ce mai încercat. Se luptă flăcăii români din Ardeal şi Ungaria cu cea mai mare înverşunare în sus, în Galiţia şi Polonia şi mai în jos spre Serbia şi Muntenegru. Mulţi mor, mulţi rămân răniţi şi mulţi sunt luaţi prizonieri. Eroismul lor uimeşte din ce în ce mai mult(...). Am urmărit în ziarele vieneze listele morţilor şi răniţilor de la plutonier în sus. Doamne, dar mare e numărul românilor în aste liste!"* Jertfele românilor pe teatrele de luptă europene pentru cauze străine de interesul lor naţional îl impresionează pe autor, cum şi pe noi cei de azi: *„Ne simţim mândri când cetim asemenea*

rânduri despre vitejia soldatului român. Dar ne doare când ne gândim la atâta sânge vărsat pentru o cauză care nu e a românului. Zeci de mii de români şi-au pierdut viaţa pe câmpiile Galiţiei, în Polonia (...), în munţii Carpaţi şi în Serbia. Care va fi oare preţul jertfei lor? Veni-vor peste ei zile mai frumoase şi mai prielnice pentru dezvoltarea lor naţională? Să sperăm!"(Va urma).

*

Imnul Dragostei

Se vorbește azi atât de mult despre dragoste și dragoste e tot mai puțină în lume. Dezmățul a atins cote necunoscute înaintașilor noștri și totul este justificat prin existența… dragostei. Cei mai mulți reducem dragostea la legăturile carnale, erotice, la satisfacerea poftelor instinctuale, animalice. Redăm mai jos cel mai frumos imn dedicat dragostei. Aparține Sfântului Apostol Pavel și formează capitulul al XIII-lea din **Epistola întâia către Corinteni.** Citindu-o, vom vedea ce înseamnă adevărata dragoste, dragostea creștină, virtutea dragostei, care face punte între oameni și între oameni și Dumnezeu. În acest imn vom putea să ne privim pe noi înșine și să vedem dacă în sufletul nostru a existat cu adevărat dragoste față de Dumnezeu și față de oameni, dacă ceea ce ne leagă de ceilalți este cu adevărat dragoste sau cu totul altceva. Imnul acesta ar trebui să fie în sufletul și în casa fiecăruia dintre noi, ca o călăuză în viață și în relațiile cu semenii noștri și cu Dumnezeu.

„De-aș, grăi în limbile oamenilor și ale îngerilor, dar dacă n-am iubire, făcutu-m-am aramă sunătoare și chimval zăngănitor. Și de-aș avea darul profeției și de-aș cunoaște toate tainele și toată știința și de-aș avea credința toată să pot muta și munții, dar dacă n-am iubire, nimic nu sunt. Și toate averile mele de le-aș împărți și trupul meu de mi l-aș da să-l ardă, dar dacă n-am iubire, nimic nu-mi folosește.

Iubirea rabdă îndelung; iubirea se dăruie, ea nu invidiază; ea nu se trufeşte, nu se îngâmfă; ea nu se poartă cu necuviinţă, nu-şi caută pe ale sale, nu se întărâtă, nu ţine-n seama răul, nu se bucură de nedreptate, ci de adevăr se bucură; pe toate le suferă, pe toate le crede, pe toate le nădăjduieşte, pe toate le rabdă. Iubirea niciodată nu se trece. Fie ele profeţiile: pieri-vor; fie ele limbile: înceta-vor; fie ea ştiinţa: pieri-va. Că-n parte cunoaştem şi-n parte profeţim. Dar când va veni ceea ce-i desăvârşit, atunci ceea ce-i în parte se va desfiinţa.

Când eram copil, vorbeam ca un copil, gândeam ca un copil, judecam ca un copil; dar când am devenit bărbat, le-am desfiinţat pe cele ale copilului. Căci acum vedem prin oglindă, ca-n ghicitură; dar atunci, faţă către faţă. Acum cunosc în parte; atunci însă deplin voi cunoaşte, aşa cum şi eu deplin sunt cunoscut.

Şi acum rămân: credinţa, nădejdea, iubirea, acestea trei; dar cea mai mare din ele este iubirea."

*

Sfaturi părinteşti

Un mare duhovnic român, **Părintele Arhim. Mina Dobzeu,** spunea:

„Te rogi pentru semenul tău. Când te rogi, nu înseamnă că te rogi pentru ce-i în mintea lui, rugăciunea ta nu este să se împlinească gândul celuilalt, ci să-l ferească Dumnezeu de rele, să-i aducă mântuire şi lui. De-acolo mai departe, ştie Dumnezeu cât să dea fiecăruia. Asta e fapta cea mai minunată: că tu vrei să-ţi pui sufletul tău şi pentru aproapele tău. Chiar dacă te gândeşti că nu merită, roagă-te pentru celalalt, că poate se află şi el în multe păcate. În rest, încearcă să nu greşeşti faţă de el, să nu fii respingător. Uită răul, rabdă mult, iartă totul! În felul acesta vei avea pace cu toţi cei din jurul tău şi cu tine însuţi. Iar când eşti la strâmtoare mai poţi zice aşa: „***Doamne,***

apără-mă de oamenii gâlcevii, de draci și de patimile trupești!"

Cu această rugăciune scurtă, iată de câte mă apăr deodată! Această rugăciune trebuie spusă mereu, oriunde. Important este să fim cu inima smerită și cu duhul umilit, asta contează. Eu am zis: Mie, aproape de Domnul, bine îmi este! Dar Domnul, ca să mă pot lipi de El, mi-a pus condiții. A zis să am cuget curat, inimă smerită și duh umilit. Numai cu acestea mă pot apropia de Dumnezeu și cu iubire de aproapele meu".

*

Iepurașul de Paști

A apărut la noi un obicei straniu în ultimele decenii: iepurașul de Paști. Piața ne-a fost inundată cu figurine din zahăr și ciocolată, cu tot felul de obiecte și jucării. Desigur, că cei mai mulți nu înțelegem de unde până unde a apărut acest element în spațiul românesc. Tocmai de aceea vom încerca să descâlcim puțin ițele și să vedem adevărul.

Știați că... iepurașul de Paști e păgân? Iepurașul aducător de ouă roșii provine de pe meleaguri germane și simbolizează fertilitatea. Prima apariție a iepurașului ca simbol al Paștelui a avut loc în Germania, apărând menționat în cărți în jurul anului 1500, dar e probabil ca el să fie prezent de mai multă vreme în tradiția populară. Germanii sunt, de altfel, primii care au inventat dulciurile în formă de iepurași, la 1800, din aluat și zahăr. În aceeași perioadă, în Franța și Germania au apărut și primele ouă din ciocolată. De unde înțelegem că ei sunt primii vinovați de răstălmăcirea adevărului. Aflăm apoi că ,,simbolul iepurelui provine încă din vremea festivalurilor păgâne dedicate zeiței Eastre." Legenda spune ca Eastre a găsit într-o iarnă o pasăre rănită pe câmp; pentru a o salva de la moarte, zeița a transformat-o într-o iepuroaică, aceasta păstrând însă capacitatea de a depune ouă. Pentru a-i mulțumi binefăcătoarei sale, iepuroaica decora ouăle făcute și i le dăruia zeiței. Din

această legendă s-a născut și tradiția că iepurașul să aducă daruri copiilor. În America, această tradiție a iepurașului de Paști, care aduce cadouri ouă vopsite copiilor cuminți, a fost adusă de emigranții germani. Deși nu este un animal prea impresionant, iepurele este un mesager sacru al divinității în multe culturi. În tradiția chineză, iepurele este o creatură care trăiește pe Lună, unde se ocupă cu măcinarea orezului, esența vieții. Pentru budiști, iepurele este, de asemenea, o creatură selenară. Legenda spune că, neavând ce ofrandă să-i aducă zeiței Indra, iepurele s-a gătit pe sine însuși în focul sacru și, ca răsplată, a fost așezat pe Lună. Și pe continentul american, animalul cu urechi mari este personaj de legendă. La unele triburi există un mit care descrie cum iepurele a adus oamenilor focul, în timp ce în cultura mayașă era creditat cu inventarea scrisului.

Și în folclorul românesc apare iepurele în diferite ipostaze, dar este un „personaj" nesemnificativ.

Iepurașul de Paști atât de prezent azi în mijloacele de informare mass-media și în reclamele comerciale de tot felul nu are nimic comun cu tradiția creștină. Din păcate, urechiatul a înlocuit un simbol atât de legat de Sfintele Paști, **mielul**, care era simbolul Mântuitorului Iisus Hristos, care S-a adus pe Sine jertfă nevinovată pentru mântuirea neamului omenesc.

*

File de jurnal - 19 apr. 1982

„Paștele de anul acesta a venit cu noi „bucurii". Cimentul s-a făcut 125 lei/sacul(de la 50 lei!), gipsul 63 lei/sacul(de la 17,50 lei), fierul și alte materiale de construcție de asemenea s-au scumpit. Azi am auzit că s-au introdus taxele școlare, iar candidaților la examenul de admitere din facultăți li se cere taxă de 5.000 lei și nu li se dă dreptul de a candida decât o singură dată.

Vineri a venit pe la mine Florenţiu Cărăbea de la Pârlage, elev la seminarul teologic din Craiova. Mi-a spus că pe 21/22 febr. a murit părintele Pr. Prof. Sanda Teofil, fost profesor de muzică la acel seminar. Îmi pare foarte rău de dumnealui. Era orfan de tată şi de aceea crescuse ca o fire foarte nervoasă şi abilă. A avut o viaţă agitată. S-a despărţit de soţie(...). A rămas cu doi copii. A stat necăsătorit vreo 7-8 ani. L-au gonit mulţi, printre care fostul director al seminarului, C.N. Era preot în Bucovăţ, când un tractor l-a lovit cu plugul în cap, în timpul unei depăşiri. El mergea pe bicicletă. I-a spart ţeasta capului şi a stat câteva luni în comă. De anul trecut era preot în Tg. Jiu. Se pare că era în perspectivă de a se împăca cu soţia. Se zice că ar fi murit otrăvit. De la seminar nu s-a dus nimeni la înmormântare, deşi elevii strânseseră bani ca să taxeze un autobuz(...).

Anul acesta nu s-a dat voie ciobanilor să vândă miei pe piaţă. Până şi maşinile care intrau în oraş erau controlate de miliţieni şi toată carnea, - uneori camuflată până şi în bidoane de băutură special tăiate-, era confiscată. În magazinele de profil a fost foarte puţină carne de Paşti. Cozi, cozi interminabile străjuiau intrările acestor magazine. La Crihala (cartier al Severinului), la o coadă s-au luat la bătaie câţiva cetăţeni şi unul din Izvorul Bârzii a fost tăiat mortal de altul. Când a pătruns un cioban cu turma în oraş, pe străzi ocolite, lumea s-a înghesuit asupra lui şi când au venit miliţienii să ,,ia măsuri", oamenii i-au alungat şi ei n-au făcut uz de forţă. Carnea, acolo unde a fost, s-a vândut cu 70 lei/kg."

*

Ajutoare şi donaţii

În această perioadă, parohia noastră a primit câteva ajutoare şi donaţii, astfel: **Doamna Bordeiaşu Eugenia** din Bucureşti: **400 lei; Domnul Butoi Emil** din Timişoara, fiu al satului Bârda: **încă 300 lei; Domnul Popescu Georgică-**

Adrian din Teregova(C**S): 200 lei; Domnul Negru George** din Șimian(MH): **100 lei; Domnul Felea Marian** din Ploiești(PH) și **Doamna Pițiga Emilia** din Timișoara(TM): câte **70 lei; Părintele Pr. Gheorghe Croitoru** din Mizil(PH): **60 lei; Domnul Crumpei Eugen** din Tr. Severin, fiu al satului Malovăț și **Domnul Botea Constantin** din Șimian(MH), fiu al satului Bârda: câte **50 lei;**

Domnul Prof. Ion Borugă din Malovăț a mai adăugat **100 lei** la contribuția de cult, totalizând până acum **250 lei; Domnul Mănescu Constantin** din Malovăț a mai adăugat **100 lei** la contribuția de cult, totalizând până acum **115 lei; Doamna Băleanu Ioana** din Malovăț a mai adăugat **50 lei** pentru contribuția de cult, totalizând până acum **200 lei; Domnul Luca Gheorghe** din Bârda a achitat **50 lei** pentru contribuția de cult.

Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

*

Simpozion

În zilele de 9-11 mai, în Drobeta Tr. Severin s-au desfășurat lucrările celei de-a XII-a ediții a Simpozionului Internațional **Mehedinți – Istorie, Cultură și Spiritualitate,** organizat de către Episcopia Severinului și Strehaei și Universitatea din Craiova. Sufletul acestei manifestări culturale de mare anvergură a fost **Prea Sfințitul Episcop Nicodim.** Au participat ierarhi, academicieni, profesori universitari, cercetători de la diferite institute de istorie, din țară și din străinătate.

Tema centrală a simpozionului a fost Marea Unire de la 1 Decembrie 1918, însă participanții nu au fost împiedecați să abordeze și teme din alte sectoare ale istoriei, precum și de teologie, de lingvistică, de etnografie și folclor. A fost un adevărat regal de cultură!

Preotul Dvs. a prezentat două comunicări: **Conceptul de unitate în proverbele românești** și **Onisifor Ghibu – cronicar al Marii Uniri.** Prima comunicare s-a bazat pe miile de proverbe analizate pentru alcătuirea celor trei volume din lucrarea **Dicționarul proverbelor religioase românești,** iar a doua a fost o analiză a unui manuscris inedit, pe care **Domnul Octavian O. Ghibu,** fiul lui **Onisifor Ghibu,** i l-a pus preotului Dvs. la dispoziție în urmă cu mai mulți ani.

Simpozionul de la Severin a fost un moment de referință în istoria culturii mehedințene și naționale. Felicitări episcopiei noastre, dar în special **Prea Sfințitului Episcop Nicodim** și pentru această realizare!

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: ***„Scrisoare pastorală" – 372,*** în „Observatorul", Toronto(Canada), 2018, 19 mai, ediție și on-line(*http://www.observatorul.com*); în „Armonii culturale", Adjud(VN), 2018, 19 mai, ediție on-line(*http:// armoniiculturale.ro/category/scrisoare-pastorala*); **Biserica și Marea Unire(I),** în „Națiunea", București, 2018, 22 mai, ediție on-line**(***http://www.ziarulnatiunea.ro/category/religie spiritualitate)***; Hrană pentru suflet – mai 2018,** în „Armonii culturale", Adjud(VN), 2018, 26 mai, ediție on-line(*http:// armoniiculturale.ro/category/scrisoare-pastorala*);

*

Parohia noastră a reeditat cartea regretatului Prof. Constantin Negreanu, **Istoria proverbului românesc.**

*

Lucrări la biserică

Cu ajutorul lui Dumnezeu, am reușit să terminăm două lucrări mari la biserica de la Bârda: vopsirea acoperișului și văruirea exteriorului. A ieșit un lucru bun, care sperăm să vă

placă și Dvs. și lui Dumnezeu. Toate cheltuielile necesare pentru materiale și manoperă fac ca fiecărei f**amilii din Bârda să-i revină o contribuție de zero lei, zero bani.** Dacă i se pare cuiva prea mult, negociem și mai scădem; dacă se supără cineva, îi tăiem nasul. Scurt.

*

Excursii-Pelerinaje

►**Vineri, 25 Mai,** parohia noastră organizează o excursie-pelerinaj la **Mânăstirea Godeanu(MH),** cu ocazia **Ciumărcii.** Acolo vom participa la Sf. Liturghie oficiată de mai mulți ierarhi. Parohia suportă cheltuielile de transport. Așadar, **participarea e gratuită.**

► **Joi, 31 Mai,** organizăm o excursie-pelerinaj pe următorul traseu: **Tr. Severin-Malovăț-Bârda - Tg. Jiu - Mânăstirea Horezu - Mânăstirea Bistrița - Rm. Vâlcea – Pitești - Curtea de Argeș (mânăstirea, mormântul regilor, posibil și Barajul Vidraru)-Pitești- (Mânăstirea Brâncoveni) - Craiova-Tr. Severin-Malovăț-Bârda.** Se poate face într-o zi. Costul e de **45 lei/pers.** Am început înscrierile.

► **Duminică, 10 Iunie,** parohia noastră organizează o excursie-pelerinaj la **Mânăstirea Vodița(MH),** cu ocazia **hramului.** Acolo vom participa la Sf. Liturghie oficiată de mai mulți ierarhi. Parohia suportă cheltuielile de transport. Așadar, **participarea e gratuită.**

►**Joi, 5 Iulie,** parohia noastră organizează o excursie-pelerinaj pe următorul itinerar: **Bârda-Malovăț-Tr. Severin-Mânăstirea Gura Motrului(MH)-Strehaia(mânăstirea)-Craiova(orașul, mânăstirea Jitianu, mânăstirea Coșuna, seminarul teologic)- Tr. Severin -Malovăț-Bârda. Costul e de 25 lei/pers.**

►**Joi, 26 Iulie,** parohia noastră organizează o excursie-pelerinaj la **Mânăstirea Orșova(MH),** cu ocazia **hramului.** Acolo vom participa la Sf. Liturghie oficiată de mai mulți

ierarhi. Parohia suportă cheltuielile de transport. Aşadar, **participarea e gratuită.**

*

Zâmbete

☺„- Dom' doctor, cred că am probleme cu ochii!" „- De ce credeţi asta, domnule?" „- Păi, de când m-am căsătorit nu mai văd un ban prin casă...!" ☺ „- Ce diferenţă este între un teolog şi un geolog?" „ - Ca de la cer la pământ!" ☺Inspectorii de la ANAF au închis o grădină zoologică, pentru că au găsit un leu în plus!" ☺ Să mulţumeşti pe toată lumea e imposibil, dar să-i enervezi pe toţi e floare la ureche; ☺ Fiecare bărbat ştie că tigaia plină hrăneşte, iar cea goală educă!☺ Cine nu are copii ştie cum să-i educe.☺ Dumnezeu i-a dat omului două urechi şi o gură, pentru ca să asculte mai mult şi să vorbească mai puţin.☺ Toţi se plâng de lipsă de bani, dar de lipsă de minte – nimeni. ☺Păzeşte-te de o capră – din faţă, de un cal – din spate, de un prost – din toate părţile.☺Părinţii îi învaţă pe copii să vorbească, copiii îi învaţă pe părinţii să tacă. ☺Ce au făcut oltenii când au văzut prima oară un vapor?" „- Au băgat capul sub apă să-i vadă roţile!"

*

Epitaf

Pe pisania unui mormânt de la Curtea de Argeş am citit: **„Şi fu şi trecu, ca şi când nu fu!"** Profundă filozofie de viaţă, exprimată în grai oltenesc neaoş!

*

Botezuri. Cununii

În ziua de 5 mai am oficiat Taina Sfântului Botez pentru **Guran Damian-Andrei,** fiul **Domnului Guran Constantin-Aurel şi al Doamnei Guran Simona** din Malovăţ; în ziua de 6 mai pentru **Bobeiche Mario-Andrei,** fiul **Domnului B**obe**iche Florin-Mihai** şi al **Doamnei Bobeiche Petria-Claudia** din Tr.

Severin. Să le trăiască! În ziua de 5 mai am oficiat Taina Sfintei Cununii pentru **Domnul Chilom Valentin-Laurențiu** din Malovăț și **Doamna Voican Daniela-Mariana** din Cocorova. Le dorim căsnicie fericită!

*

Program

În cursul lunii Iunie avem următorul program de slujbe: **2 Iun**. (Malovăț-Bârda); **3 Iun.**(Bârda); **9 Iun.** (Malovăț-Bârda); **10 Iun**. (Malovăț); **16 Iun.**(Bârda-Malovăț); **17 Iun**.(Bârda); **23 Iun.** (Bârda-Malovăț); **24 Iun**. (Malovăț); **27 Iun.(**spovedit și împărtășit în Bârda, la biserică și în sat); 28 Iun. **(**spovedit și împărtășit în Malovăț, la biserică și în sat); **29 Iun.** (Malovăț); **30 Iun.**(Bârda - Malovăț). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la școală, la telefon: 0724. 99. 80. 86, ori pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda@gmail.com.*

Hristos S-a-nălțat! Sănătate, pace și bucurii în casele și în sufletele Dvs.!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda[13]

---

[13] ***„Scrisoare pastorală”-*** 373, pe blogul Domnului Ben Todică, directorului secției române a postului de radio din Sydney(Australia), 2 iun. 2018, (*http://bentodica.blogspot.ro*); în „Armonii Culturale”, Adjud(VN), 4 iun. 2018, ediție on-line(*http:// armoniiculturale.ro/category/scrisoare-pastorala*); în „Bibliotheca Septentrionalis”, Baia Mare(MM), 16 iun. 2018, ediție on-line(*https://ebibliothecaseptentrionalis. wordpress.com*);

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi

<u>Anul XVIII(2018), nr. 374(16 –31 Mai)</u>

Dragii mei enoriași!

Biserica și Marea Unire(III)

Războiul *„continuă cu furie, fără să fi ajuns la rezultate apreciabile”. „S-au pierdut în războiul acesta milioane de oameni şi cu toate acestea nu se vede o istovire, nu se vede o tendinţă spre pace”.* Este analizată în revista „Biserica Ortodoxă Română”, număr de număr, scena politică internaţională. Se fac interesante aprecieri asupra statelor beligerante: *„Vor curge valuri de sânge; vor pieri zeci de mii de oameni(...). O viaţă în gropi plină de umezeală, de noroi şi de apă. Mulţi nenorociţi şi-au lărgit locul săpând cu mâinile” „În timpul sărbătorilor Naşterii Domnului Iisus Hristos preoţii militari au căutat să consoleze şi să îmbărbăteze pe soldaţi”.* Despre soldaţii ardeleni un maior suedez afirmă că *„l-a impresionat îndeosebi atitudinea marţială a românilor, adăugând că sunt un excelent material de soldaţi”.* Se fac numeroase spicuiri din gazetele străine cu privire la eroismul românilor.

Bucovina revine mereu în obiectivul revistei Sfântului Sinod: *„Săraca Bucovină, veselă grădină! Ce nenorocire a căzut asupra ei. Situaţia ei e şi mai nenorocită decât a Belgiei. În Belgia au intrat germanii şi au rămas acolo. În Bucovina austriecii au părăsit-o de două ori şi acum sunt pentru a treia*

oară acolo (...). Suferinţele românilor întrece orice închipuire. Sate devastate, gospodării distruse, femei necinstite, oameni ucişi. Cui să se plângă, cui să se jelească? Viaţă de martiri (...). Nu s-a mai pomenit urgie mai îngrozitoare. Doamne al puterilor, când vor sosi zile tihnite pentru aceşti nenorociţi de români!"

Nu este indiferentă revistei nici situaţia de pe fronturile din Caucaz, Canalul de Suez şi Dardanele, cum nici cea din Balcani. Se analizează motivaţia politică pentru care alte ţări au intrat în război şi cauzele care le fac să lupte cu eroism. La invadarea Serbiei revista scria în paginile ei*: „E de admirat acest popor sârbesc, care se luptă cu toate greutăţile omeneşti. Boli, sărăcie, lipsă de oameni şi cu toate acestea se luptă cu cel mai mare eroism. Iată un popor care merită să trăiască"*. Referinţele la Serbia vecină revin de mai multe ori: *„E de admirat acest popor sârb! Cu mijloacele lui restrânse face acte uimitoare. Iată ce însemnează un popor care luptă pentru un ideal şi pentru moşie. E un popor întreg strâns unit în jurul steagului naţional. Deviza acestui popor fiind* ***moarte ori viaţă*** *(subl. aut. – n.n.), nu se poate să nu iese învingător (...)".*

Teama pentru poziţia României se resimte cu prisosinţă din aceeaşi revistă: *„România stă încă neutră. Vârtejul e prea vijelios să ne aruncăm în el. Pe teren militar şi cu sufletul suntem pregătiţi pentru orice împrejurare. Dumnezeu a ajutat neamul românesc şi-l va ajuta şi acum. Credinţa noastră e mare şi adâncă în această privinţă!"*

Plecând de la concluziile ce le desprinde din atitudinea sârbilor, autorul are în vedere situaţia din Bucovina: *„Durerea noastră e mare, când ne gândim la suferinţele poporului român din acele părţi. Am văzut şi am vorbit cu fugari din acele părţi şi sufletul ne sângerează de durere".* Situaţia de pe frontul din Bucovina determină masive emigrări spre România ale populaţiei, civili şi autorităţi, eveniment care nu a trecut

neobservat de revista Sfântului Sinod: *„Multe din satele noastre de la graniţă dintre punctele Rădăuţi-Mamorniţa au şi avut ordin a se retrage la câmp în timpul luptelor spre a fi feriţi de gloanţele care străbăteau departe pe teritoriul nostru (...). Judeţul nostru (Dorohoi – n. n.) a dat o largă ospitalitate tuturor refugiaţilor români, ruşi şi nemţi, care, îngroziţi de război, au năvălit peste Prut la noi cu ce au putut apuca. Am găsit colonii de români basarabeni stabiliţi pe toloacă la marginea satelor noastre de lângă Prut, fugiţi după cară, cu plug, grapă şi alte lucruri luate în grabă. O parte din ei s-au întors la vetrele lor după încetarea luptelor, dar mulţi din ei n-au mai avut la ce se duce, fiind prădate şi arse gospodăriile lor (...)”.*

Pentru ajutorarea familiilor celor concentraţi s-a înfiinţat un comitet central şi subcomitete judeţene la sate, în care şi preotul figurează şi are şi el partea sa de muncă. Preotesele au fost solicitate să confecţioneze lenjerii şi pansamente, preoţii au înlocuit învăţătorii mobilizaţi*, „aşa că preoţimea, cu multă bunăvoinţă, a făcut ca şcoalele rurale să funcţioneze regulat până astăzi”.* În sate, din iniţiativa Ateneului Român, s-au ridicat *„cruci monumentale din piatră în amintirea eroilor căzuţi (...). La ridicarea acestor monumente, cum şi la inaugurarea lor, preoţimea noastră îşi are un rol în comitetul în care iau parte şi ceilalţi notabili ai satelor”.*

Poziţia României e clară în această direcţie: *„Avem şi noi idealul nostru naţional şi interese mari peste hotare(...). Este nevoie mai mult ca oricând să fim stăpâni pe noi înşine pentru a putea fi stăpâni pe destinele noastre (...). Suntem în faţa unui război general european şi noi românii trebuie să fim la înălţimea situaţiei. Niciodată nu a fost în viaţa noastră naţională un moment mai înălţător şi mai precumpănitor. Să fim conştienţi de greutatea zilei şi să ne strângem rândurile pentru a fi o forţă neînvinsă”*(Va urma)..

*

Sfaturi părintești

Sfântul Nicodim Aghiorâtul vorbește pe larg despre cei ce nu se împărtășesc. Cuvântul lui este valabil pentru creștinii dintotdeauna. Iată-l:

,,Cel ce întârzie să se împărtăşească, nu face nici o pregătire, nu este atent, nu are atentă păzire despre gândurile rele. Pentru că amânarea îl face să cadă în lenevire şi să i se răcească căldura evlaviei şi a dragostei dumnezeieşti. Îndelungarea vremii îl face să se poarte în viaţă cu neglijenţă şi nepăsare, să nu aibă teamă în suflet, sfială în simţuri şi pază a mişcărilor lor, face dezlegare deplină la mâncare şi la vorbă, la necuviincioase priviri şi auziri şi se face ca un cal, care neavând frâu alunecă în prăpastia tuturor păcatelor. Că este adevărat că toate acestea urmează celor ce întârzie să se împărtăşească, o vedem noi înşine din cele ce ni se întâmplă de fapt în fiecare zi. Cei care fiind vrednici, pe cât este cu putinţă, întârzie să se împărtăşească, mă mir cum pot dobândi sfinţenia şi harul de la Sfintele Taine, după cum a zis Cabasila, pe care l-am pomenit mai înainte. Cum pot să domolească văpaia patimilor, când nu se împărtăşesc cu preacuratele Taine, care izgonesc toată neputinţa, amorţesc războiul sălbatec al trupului şi omoară patimile, precum zice Sfântul Kiril. Cum pot să-şi cureţe mintea? Să-şi lumineze cugetul? Să-şi înfrumuseţeze puterile sufletului, dacă nu se împărtăşesc cu Trupul şi cu Sângele Domnului nostru, care este adevărata curăţie, adevărata frumuseţe, luminarea cea adevărată şi bunul neam al sufletului, precum a spus mai înainte dumnezeiescul Gură de Aur? Sau cum este cu putinţă să fugă de faraonul cel de gând, de Egipt, de amarul şi prigonitorul păcat, dacă nu sunt pecetluiţi şi însemnaţi cu cinstitul Sânge al lui Hristos, precum a zis mai înainte Sfântul Grigore Teologul? Sau cum să aprindă în inima lor dumnezeiasca dragoste,

bucuria duhovnicească, dumnezeiasca pace şi pe celelalte roade şi harisme ale Sfântului Duh, fără să se împărtăşească cu Trupul şi cu Sângele preaiubitului Fiu al Tatălui şi deofiinţă cu Duhul Sfânt, Care este bucuria şi pacea noastră, după Sfântul postol şi izvorul tuturor bunătăţilor? Eu mă-nspăimânt şi nu mă pricep cum creştinii din vremea noastră pot prăznui duminicile şi celelalte sărbători de peste an şi să se bucure duhovniceşte cu bucuria cea adevărată, dacă nu se împărtăşesc adesea cu dumnezeiasca împărtăşanie şi în ce constă sărbătoarea şi prăznuirea lor?

Aşadar, cu adevărat cei care nu se împărtăşesc des se lipsesc (o, ce nenorocire!) de toate aceste bunătăţi cereşti şi dumnezeieşti, dar totodată sunt şi călcători ai poruncilor şi stăpâneştilor hotărâri ale Domnului, precum am spus, ale canoanelor apostoleşti şi sinodale şi încă şi ale tuturor sfinţilor locali, precum am arătat pe larg mai înainte. Aceştia, prin întârzierea la împărtăşire, îngăduie şi dau loc diavolului să-i arunce în tot felul de păcate şi în multe alte ispite, precum zice dumnezeiescul Chiril al Alexandriei: „Cei ce se îndepărtează de Biserică şi de Sfânta Împărtăşanie se fac vrăşmaşi lui Dumnezeu şi prieteni ai diavolului.” Şi dumnezeiescul Gură de Aur zice: „Ca nu cumva rămânând departe prea multă vreme de împărtăşirea Ta, să fiu prins de lupul cel înţelegător” (Rugăciunea la Sfânta împărtăşanie). Adică: de aceea, Doamne, mă apropii adesea de Sfintele Taine şi mă împărtăşesc, Pentru că mă tem ca nu cumva, îndepărtându-mă multă vreme de Sfânta Ta Împărtăşire, să mă găsească lupul cel înţelegător gol de harul Tău şi să mă omoare. Iar cuviosul Paladie povesteşte despre Avva Macarie Egipteanul că, vindecând pe femeia aceea, care din lucrarea diavolului apărea oamenilor ca o iapă, i-a dat acest sfat şi i-a zis: „Femeie, niciodată să nu te lipseşti de împărtăşirea cu Sfintele Taine ale lui Hristos, ci să te împărtăşeşti adeseori, deoarece

această lucrare diavolească te-a ajuns, Pentru că nu te-ai împărtăşit de cinci săptămâni şi de aceea a putut diavolul să te ispitească". De asemenea şi dumnezeiescul Gură de Aur, în ziua în care a fost hirotonit, vindecând un îndrăcit, l-a sfătuit să meargă adeseori la Biserică şi la Sfintele Taine, cu post şi cu rugăciune, ca să nu-l mai ispitească diavolul. Tot aşa şi Simeon Metafrastul scrie în viaţa unui sfânt: un om oarecare având un drac necurat, pe neaşteptate a sărit în mijlocul bisericii şi căzând jos scotea spume din gură şi îi atârna afară din gură limba. Deci cei ce se găseau de faţă, văzând această privelişte, rugau fierbinte pe acel dumnezeiesc suflet al lui Hrisostom să roage pe Dumnezeu ca să-l vindece. Atunci sfântul i-a zis să se apropie şi privindu-l cu iubire şi binecuvântându-l cu mâna şi chemând numele Sfintei Treimi, a poruncit diavolului să iasă. Şi îndată, o, minune, cuvântul s-a făcut faptă şi omul s-a eliberat îndată de cumplita îndrăcire. Apoi, ridicându-l pe el Sfântul, l-a sfătuit să meargă adeseori la Biserică şi la Sfânta Împărtăşire şi să se îndeletnicească cu postul şi cu rugăciunea. Deoarece astfel făcând, i-a zis, nu vei mai fi ispitit de vrăşmaşul şi nici nu vei mai fi prins în drăceştile curse şi capcanele lui.

Aţi auzit, fraţilor, că cei ce nu se împărtăşesc des, ci se depărtează de Sfintele Taine, câte rele pătimesc? Aţi auzit că se îndrăcesc şi se schimbă în chip de dobitoace necuvântătoare, aşa cum în vechime împăratul Nabucodonosor a fost prefăcut în bou. Si cu dreptate pătimesc aşa, deoarece, putând să devină din oameni, dumnezei prin har, cu deasa împărtăşire dumnezeiască, ei nu voiesc, ci se îndepărtează de Dumnezeiasca Împărtăşire, pierzând şi forma omenească pe care o au şi se preschimbă în animale necuvântătoare şi se predau în stăpânirea diavolului, precum zice Psalmistul: „Iată că cei ce se depărtează de Tine, vor pieri" (Ps. LXXII, 27). Adică: O, Doamne, iată că pier cei ce se depărtează de Harul

Tău! Nu mai spun că dacă va veni fără de veste moartea peste cei ce amână împărtăşirea şi-i va găsi nepregătiţi, fără Sfânta Cuminecătură, ce au să facă, ticăloşii? Cum vor putea trece liberi pe la drăceştile vămi ale văzduhului? Ce frică şi ce cutremur va trăi sufletul lor? Pe câtă vreme, cu deasa împărtăşire puteau să fie slobozi de toate acestea, precum mai înainte a zis dumnezeiescul Hrisostom.

Milostiv fii, Dumnezeule!

Deci, fraţilor, dacă împărtăşirea rară ne produce atât de mari şi nespuse nenorociri, iară deasa împărtăşire ne dăruieşte atât de înalte, de mari, atâtea bunătăţi cereşti şi mai presus de fire, atât în viaţa pământească, precum şi în cea viitoare, de ce întârziem aşa de mult ca să ne împărtăşim? De ce nu ne gătim cu cuvenita pregătire să ne împărtăşim cu Dumnezeeştile Taine, dacă nu putem în fiecare zi, măcar în fiecare sâmbătă şi duminică şi în fiecare sărbătoare? Ar trebui cu mare bucurie să alergăm adesea la Sfânta Masă şi să ne împărtăşim cu Preadulcele nostru Iisus Hristos, Care este viaţa noastră, suflarea, existenţa şi toată nădejdea şi mântuirea noastră? Ca să fim de-a pururi uniţi şi nedespărţiţi de El şi în viaţa aceasta şi în cealaltă. Pe când nouă ne place şi avem mare bucurie dacă întârziem şi ne depărtăm de El! Dacă cineva ne-ar opri şi numai o zi de la masa cu bucatele cele trupeşti, ne întristăm, ne turburăm şi ni se pare că este un mare rău; iar dacă ne lipsim cu totul de cereasca masă a Dumnezeieştilor Taine, o zi, şi două şi luni întregi, nu o socotim lucru rău. O, ce nesocotinţă au creştinii de acum întru cele trupeşti şi cele duhovniceşti! Devreme ce pe acelea le îmbrăţişează cu toată dragostea, iar pe acestea nici nu le doresc.

Mulţi creştini iubitori de Dumnezeu cheltuiesc mulţi bani, rabdă multe osteneli, se primejduiesc mult pe mare şi pe uscat, numai să meargă la Ierusalim ca să se închine la

mormântul cel de viaţă dătător al Domnului şi la celelalte sfinte Locuri şi ca să aibă mândria să se numească închinători ai acestor sfinte locuri. Mulţi auzind că în cutare loc depărtat se află sfinţitele moaşte ale unui sfânt, aleargă cu multă râvnă să li se închine, ca să ia har şi sfinţenie. Dar ca să se împărtăşească cu Precuratele Taine şi să se învrednicească să se bucure nu numai de mormântul cel de viaţă făcător, nu numai de sfintele Locuri şi de moaştele sfinţilor, ci de împăratul tuturor şi de Sfântul Sfinţilor, au puţină dorinţă sau nici nu-i interesează. Ca să se ducă la Locurile Sfinte cheltuiesc bani, străbat drumuri lungi şi rabdă multe primejdii. Pe când, ca să se împărtăşească, nu trebuie nici bani să cheltuiască, nici departe să umble, nici să se expună la primejdii. Ajunge numai să facă o spovedanie cu inimă înfrântă, cu împlinirea canonului şi pregătire, şi îndată pot să se bucure şi să devină un trup şi un sânge cu Hristos. Şi cu toate aceste înlesniri, iarăşi toţi se lenevesc să o facă, toţi se lipsesc dintr-o dată.

O, fraţilor, dacă am vedea măcar o dată cu ochii gânditori ai sufletului, de câte înalte şi de mari bunătăţi ne lipsim neîmpărtăşindu-ne des, atunci cu adevărat ne-am strădui din toate puterile să ne pregătim şi să ne împărtăşim, dacă se poate, în fiecare zi. Deci, dacă până acum am fost atât de neglijenţi faţă de Sfânta Împărtăşanie, de acum încolo, vă rog din adâncul dragostei frăţeşti, să ne trezim din somnul cel greu al lenevirii şi să ne sârguim cu râvnă. Şi dacă cineva din cei ce au duhovnicească putere ar vrea să ne împiedece de la acest lucru plăcut lui Dumnezeu, noi să nu ne răcim îndată căldura râvnei noastre şi să nu ne turburăm. NU, ci, căzând, să sărutăm ca şi desfrânata aceea picioarele lui şi să stăruim bătând la uşă şi cerând îngăduinţă. Şi cu adevărat, nu cred să se găsească vreodată un aşa de împietrit la inimă, care, văzând râvna cea fierbinte, pe care o avem faţă de Sfânta

Împărtăşanie, să ne oprească. Ci sunt încredinţat că oricât de împietrit ar fi, oricât s-ar teme de reaua obişnuinţă care l-a stăpânit, îşi va pleca inima să ne îngăduie să facem ceea ce dorim".

*

File de jurnal – 5 mai 1982

„În această perioadă totul a decurs în mod obişnuit. Primăvara aceasta e destul de friguroasă. Focul în sobă tot îl mai facem, iar plapuma n-am lăsat-o încă. Am avut un timp foarte aglomerat. Nu mai reuşesc să le prididesc. Asemenea şi părinţii mei. Tăticu lucrează la fermă, iar între timp are pe cap viile şi grădina, iar mama vitele şi gospodăria. Au început să umble cu vitele şi noaptea. Încă nu ni s-a dat iarbă pentru ele şi de aceea trebuie să se ferească. Miliţia e zilnic pe teren pentru oborârea vitelor. Numai cu contractele au avut grijă să ne prindă cât mai bine în menghină. Noi am contractat 100 kg brânză, 5 kg lână, un viţel şi un porc. Avem o vacă şi trei oi. Purcei încă nu am cumpărat. Criza de alimente e aceeaşi. Doar la câteva centre de carne au adus carne, pe care însă nu o cumpără nimeni. Carnea aceasta provine de la oile moarte de pe la c.a.p.-uri şi primăvara nu e bună de consum carnea de oaie!(...).

Conflictul anglo-argentinian cu privire la Insulele Malvine continuă. E mare pericol de a nu se transforma acest focar într-un nou război mondial. Nu prea înţeleg eu bine care are dreptate şi care nu are, dar, în orice caz, nu e bine. Situaţia din Polonia continuă să fie încordată. Legea marţială nu s-a ridicat.

Pe la noi tot vechea poveste şi cu criza şi cu evenimentele. Se aude de un nou val de scumpiri, mai cu seamă la transporturi. Alaltăieri am auzit că taxa pentru divorţ s-a făcut 17.000 lei. Îţi trece şi pofta de însurătoare în asemenea condiţii!

Pe 28 aprilie a venit domnul Vasile Ivănescu, pictorul de la Curtea de Argeș. M-am trezit cu el la Bârda pe la ora 13. Venea cu o mașină a fratelui preotului de la Valea Lungă(DB), cu un zidar și cu un prieten al său. I-am servit cu ce am avut și eu pe acasă. La masă, prietenul acela a început să critice unele aspecte ale situației din țara noastră. A povestit, de asemenea, despre Scorniceşti, satul natal al președintelui Ceaușescu, despre trecutul și prezentul acelui sat. În comparație cu ceea ce a fost, Scorniceștiul actual e de nerecunoscut. S-au alocat numeroase fonduri și multe întreprinderi din județ au făcut acolo ,,terenuri experimentale", construind vile și tot felul de obiective. Acum, de vreo câteva luni, a început o adevărată campanie propagandistică acolo, care urmărește să realizeze tipul de sat comunist. Nu prea știa nici cetățeanul respectiv cam cum se desfășoară lucrurile, dar, în orice caz, se depun toate eforturile pentru a se realiza tipul satului model în orânduirea comunistă(...)."

*

Odă Țăranului Român

Am găsit pe un blog, ***Candela din suflet****(https://luminapentrucandeladinsuflet.wordpress.com/2018/05/09/oda-taranului)***,** o frumoasă poezie dedicată țăranului român dintotdeauna. Păcat că autoarea semnează doar ,,Elena J."

Mâna-ți tremură de muncă
Tu de vremi ești gârbovit,
Porți în spate anii vieții
Și puterea ți-a slăbit.

Fața e arsă de soare,
Iar privirea-n depărtări,
Înălțând rugile tale
Către cele de sus zări.

Rodul tău acum se vede,
Fiindcă tot ce-ai semănat –
Bob curat, ascuns în țarini
Pân' la soare s-a 'nălțat.

Glia mumă ai iubit-o
Ca pe ce-ai avut mai sfânt,
Ea ți-a fost altar și casă
Și-ți va fi și-n veci mormânt.

Nu mai vrei nimic, bătrâne,
Ci-n pământ să te-odihnești,
Iar deasupra bolta 'naltă –
Stelele să le privești.

Chiar și chipul te vădește
Că de dor ești chinuit,
Să dai pământului trupul
Ce atâta l-ai iubit.

*

Ajutoare și donații

În această perioadă, parohia noastră a mai primit câteva ajutoare și donații, astfel: **Domnul Ovidiu Mitran-De Keyser** din Zoersel(Belgia): încă **459 lei; Domnul Mateescu Bogdan - Costin** din Berna(Elveția): **250 lei**; **Domnul Popa Teodor** din Tr. Severin, fiu al satului Bârda, **Domnul Bazavan Ion** din Tr. Severin, fiu al satului Malovăț: câte **50 lei;**

Doamna Paicu Măriuța din Malovăț a mai adăugat **50 lei** la contribuția de cult, totalizând până acum **75 lei.** Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

*

În luna mai s-a donat pâine credincioșilor participanți la slujbă, astfel: 6 Mai(Bârda): **170 pâini;** 13 Mai(Malovăț): **218 pâini;** 17 Mai(Bârda): **125 pâini;** 20 Mai(Bârda): **156 pâini;** 27 Mai(Malovăț): **235 pâini;** 28 Mai(Bârda): **300 pâini.** Așadar, în luna mai s-au donat **1.204 pâini.**

De asemenea, în luna mai s-a vândut pâine enoriașilor noștri cu prețul de achiziție de **0,70 lei/buc.**, astfel: 6 Mai (Bârda): **730 pâini;** 13 Mai(Malovăț): **82 pâini;** 17 Mai (Bârda): **175 pâini;** 20 Mai(Bârda): **744 pâini;** 27 Mai (Malovăț): **65 pâini.** Așadar, în luna mai s-au vândut **1.796 pâini.**

*

Plăți

În această perioadă, parohia noastră a efectuat câteva plăți mai mari, astfel: **2.334 lei** protoieriei pentru icoane; **2.100**

lei brutăriei pentru pâinea donată și vândută în luna mai; **1.550 lei** tipografiei pentru cărțile Părintelui Bălașa; **1.300 lei** tipografiei pentru cărțile comandate de Doamna Maria Grapini; **1.100 lei** manopera pentru văruitul și vopsitul bisericii din Malovăț; **1.100 lei** pentru văruitul și vopsitul bisericii din Bârda; **741 lei** pentru vopseaua necesară vopsirii acoperișului bisericii din Bârda; **600 lei** impozit; **408 lei** curentul electric; **255** lei protoieriei pentru cărți; **200 lei** poștei pentru timbre; **160 lei** poștei pentru colete; **150 lei** transport cărți; **50 lei** internetul, cât și altele mai mici.

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: **Duhul Sărbătorii,** în „Omniscop", Craiova, 11 mai 2018, ediție on-line(*http://www.omniscop.ro*); **Rugăciune pentru pace în lume,** în „Observatorul", Montreal (Canada), 19 mai 2018, ediție on-line(*http://www.observatorul.com*); ***Scrisoare pastorală- 372,*** în „Moara lui Gelu", Baia Mare(MM), 18 mai 2018, ediție on-line(*https://moaraluigelu.blogspot.com/2018/05/scrisoare-pastorala.html*); în „Observatorul", Montreal(Canada), 19 mai 2018, ediție on-line (*http://www.observatorul.com*); ***„Scrisoare pastorală"*- 373,** pe blogul Domnului Ben Todică, directorului secției române a postului de radio din Sydney(Australia), 2 iun. 2018, (*http://bentodica.blogspot.ro*); în „Armonii Culturale", Adjud(VN), 4 iun. 2018, ediție on-line(*http:// armoniiculturale.ro/category/scrisoare-pastorala*); **„Hrană pentru suflet – iunie 2018,** în „Armonii culturale", Adjud(VN), 6 iun. 2018, ediție on-line(*http://armoniiculturale.ro/2018/06/07/hrana-pentru-suflet-iunie-2018*);

Programul de radio Sydney(Australia) al secției de limba română din 9 iun. a.c. se deschide cu o rugăciune către Maica Domnului publicată într-unul din numerele trecute ale „Scrisorii pastorale". E recitată foarte frumos de **Domnul Ben**

Todică, directorul secției de limba română al postului de radio respectiv.

*

Preotul Dvs. a publicat volumul autobiobibliografic **Popas aniversar – 65**(500 pag). Volumul prezintă, în linii mari, viața și cele peste 3.300 lucrări(cărți, studii, articole, comunicări, emisiuni radio și tv.) ale preotului Dvs. de până acum, cât și un set important de fotografii. Volumul era necesar, fiindcă nu se știe dacă altcineva își mai pierdea timpul ca să inventarieze atâta trudă risipită de-a lungul anilor. Pe coperta cărții, sub fotografia autorului, citim versurile: *„Ușurel trecui prin lume,/Ca pasărea prin pădure!/Pasărea mai stă pe creangă,/Eu mă duc, că… mai am treabă!”* Apoi, un scurt epitaf: *,,Fu și trecu, de parcă nu mai fu!”* Dumnezeu știe dacă va mai fi un nou prilej de ,,popas aniversar” și în viitor!

*

Excursii-Pelerinaj

►**Vineri, 25 Mai,** parohia noastră a organizat o excursie-pelerinaj la **Mânăstirea Godeanu(MH),** cu ocazia **Ciumărcii.** Deși **participarea a fost gratuită,** s-au înscris doar 4 enoriași. Excursia-pelerinaj nu s-a putut efectua.

► **Joi, 31 Mai,** parohia noastră a organizat o excursie-pelerinaj pe următorul traseu: **Tr. Severin-Malovăț-Bârda - Tg. Jiu - Mânăstirea Horezu - Rm. Vâlcea – Pitești - Curtea de Argeș (mânăstirea, mormântul regilor) - Pitești- Craiova - Tr. Severin-Malovăț-Bârda.** Au participat **56 persoane** din Bârda, Malovăț, Tr. Severin, Colibași, Balotești și Jidoștița. A fost o reușită extraordinară. Am făcut un popas mai lung la Mânăstirea Horezu, unde am văzut ctitoria domnitorului Constantin Brâncoveanu și mormântul pe care și-l pregătise din timpul vieții. Am văzut reședința voievodală de acolo, unde domnul își petrecea perioadele de vară, ori se retrăgea pentru a se reculege. Am vizitat catedrala episcopală de la Rm. Vâlcea, pictată de Gheorghe Tătărăscu, același pictor care a pictat

Mânăstirea Frăsinei și biserica Grecescu din Tr. Severin. Am văzut acolo tipografia în care Antim Ivireanul a tipărit nenumărate cărți pentru creștinii din Țara Românească, dar și pentru românii din Transilvania, pentru creștinii din Balcani, din Asia Mică și din Georgia lui natală. Miezul pelerinajului l-a constituit însă Mânăstirea Curtea de Argeș. Proaspăt renovată, Sfântul Locaș este de o frumusețe parcă nepământeană. Adevărate broderii în marmură și piatră o împodobesc la exterior, iar în interior picturi de mare valoare artistică fac din mânăstire un punct de referință în peisajul spiritual, istoric, cultural și turistic românesc. Am meditat asupra legendei Meșterului Manole și am băut apă de la fântâna care-i poartă numele. O splendidă pisanie străjuiește fântâna. Păcat că, fiind scrisă în grafie chirilică, este inaccesibilă celor mai mulți vizitatori. O plăcuță cu transcrierea ei în grafie latină n-ar fi fost un efort prea mare intelectual și nici financiar. Am întors pe Craiova, dar o defecțiune la autocar a făcut ca drumul să nu ne mai fie așa de plăcut și ne-a obligat să mai reducem din obiectivele ce ne propusesem să le vizităm.

Și această excursie-pelerinaj ne-a convins încă o dată că avem o țară minunată, cu o istorie fascinantă, de care trebuie să fim mândri și pe care avem datoria s-o iubim și s-o prețuim pe măsură.

► **Duminică, 10 Iunie,** parohia noastră organizează o excursie-pelerinaj la **Mânăstirea Vodița (MH),** cu ocazia **hramului.** Acolo vom participa la Sf. Liturghie oficiată de mai mulți ierarhi. Parohia suportă cheltuielile de transport. Așadar, **participarea e gratuită.**

►**Joi, 5 Iulie,** parohia noastră organizează o excursie-pelerinaj pe următorul itinerar: **Bârda-Malovăț - Tr. Severin-Mânăstirea Gura Motrului(MH) - Strehaia(mânăstirea) - Craiova (orașul, mânăstirea Jitianu, mânăstirea Coșuna, seminarul teologic)- Tr. Severin -Malovăț-Bârda. Costul e de 25 lei/pers.**

►**Joi, 26 Iulie,** parohia noastră organizează o excursie-pelerinaj la **Mânăstirea Orșova(MH),** cu ocazia **hramului.** Acolo vom participa la Sf. Liturghie oficiată de mai mulți ierarhi. Parohia suportă cheltuielile de transport. Așadar, **participarea e gratuită.**

*

Zâmbete

☺,,- Prin ce se deosebește un om de o cămilă?" ,,- Cămila poate să lucreze o săptămână fără să bea, iar omul poate să bea o săptămână fără să lucreze ...!" ☺ ,,- Ce este tristețea?" ,,- Tristețe înseamnă când un om vine la altul și bea mult(elev, 7 ani); ☺ ,,- De ce se bat potcoave cailor?" ,,- Calului i se bat potcoave, pentru că potcoavele sunt mai ușoare decât calul și ele merg mai repede decât calul!(elev, 8 ani); ☺,,- La cal se pune potcoave, să nu cadă calul pe spate, atunci când pune frâna, calul se înțepenește în potcoave(elev, 9 ani); ,,- La cal se pune potcoave ca să tropăie pe stradă, că dacă nu tropăie, nu e cal (elev, 7 ani); ☺ ,,- Ce este respectul?" ,,- Respect înseamnă să te scoli și să stea babele pe scaun(elev, 9 ani); ☺ ,,- Ce înseamnă cuvântul ,,modern"? ,,- Modern e când vezi ceva frumos și e scump și n-ai bani!" (elev, 7 ani); ☺,,- De ce ne spălăm cu săpun?" ,,- Noi ne spălăm, ca să dăm săpun în ochi la microbi(5 ani).

*

Botezuri. Cununii

În ziua de 26 Mai am oficiat Taina Sf. Botez pentru **Popescu Georgiana-Cecilia,** fiica **Domnului Popescu George** din Malovăț și a **Doamnei Balica Maria-Florentina**. Să le trăiască! În ziua de 26 Mai am Oficiat Taina Sfintei Cununii pentru **Domnul Popescu George** din Malovăț și **Doamna Balica Maria-Florentina** din Halânga. Dumnezeu să le ajute!

*

Program

În cursul lunii Iulie avem următorul program de slujbe: **1 Iu**l. (Bârda); **7 Iul.**(Malovăț-Bârda); **8 Iul.**(Malovăț); **14 Iul.** (Malovăț-Bârda); **15 Iul.(**Bârda); **20 Iul.**(slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, la ora 12); **21 Iul.**(Bârda-Malovăț); **22 Iul.**(Malovăț); **28 Iul.(**Malovăț-Bârda); **29 Iul**.**(**Bârda). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la școală, la telefon: **0724. 99. 80. 86**, ori pe adresa de e-mail: ***stanciulescubarda@gmail.com.***

Sănătate, pace și bucurii în casele și în sufletele Dvs.!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda[14]

[14] ***„Scrisoare pastorală”-374,*** în „Armonii Cultural”, Adjud(VN), 14 iun. 2018, ediție on-line(*http:// armoniiculturale.ro*); în „Observatorul”, Toronto(Canada), 19 iun. 2018, ediție și on-line (*http://www.observatorul. com*); în „Bibliotheca Septentrionalis”, Baia Mare(MM), 2018, 8 aug., ediție on – line(*https:// ebibliothecaseptentrionalis.wordpress. com*);

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi

<u>Anul XVIII(2018), nr. 375(1 –15 Iunie)</u>

Dragii mei enoriași!

Biserica și Marea Unire(IV)

Intrarea României în Războiul Balcanic şi apoi în Primul Război Mondial nu a însemnat alinierea la o situaţie de conjunctură. România îşi cunoştea bine interesele, care, la acea vreme, îi erau ameninţate şi a intrat în luptă pentru împlinirea lor. Avea de apărat, în primul rând, independenţa, suveranitatea, integritatea teritorială şi însăşi fiinţa neamului românesc; avea de câştigat, în al doilea rând, unitatea teritorială şi spirituală cu toţi românii din provinciile româneşti rupte din trupul Patriei - mamă de-a lungul vremii, avea de realizat România Mare în hotarele vechii Dacii. Episcopul Râmnicului de atunci spunea: *„ Suferinţele românilor de veacuri, suspinul lor după libertate, năzuinţele lor de a-şi vedea visurile împlinite, dorinţa de demult a strămbunilor noştri de a vedea uniţi laolaltă pe toţi ci ce vorbesc şi simt româneşte va duce la realizarea idealului nostru naţional”.* Responsabilitatea, costurile şi riscurile erau imense, aşa cum s-a văzut, dar idealul era suprem. Atunci, ori niciodată!

Redactorul Badea Mangâru de la „Biserica Ortodoxă Română” făcea bilanţul anului 1915 şi privea cu îngrijorare şi speranţă spre cel următor: *„Anul 1915 este anul negru, este anul al cărui zăbranic este făcut din lacrimile, suspinele şi jalbele mamelor, soţiilor şi orfanilor. Este ţesut din chinurile*

celor ce şi-au dat sfârşitul departe de tot ce au avut mai scump, departe de părinţi unii, departe şi de soţie şi de copilaşi, pe lângă neagra mizerie ce-au îndurat, pe lângă dorul de ţară şi ai lor, ce i-a frământat şi focul ce i-a dogorit în lumea veşniciei (...). Anul 1915 este anul cel mai vijelios, cel mai urât şi cel mai criminal din câţi a cunoscut omenirea (...). Niciodată şi în nici o vreme nu întâlnim în istoria popoarelor un măcel mai îngrozitor, săvârşit cu arta cea mai perfecţionată în distrugere şi cu premeditarea cea mai îndelungată (...). Anul 1915 s-a născut în sânge, s-a botezat cu sânge, s-a hrănit cu lăcomie toată viaţa sa cu sânge şi şi-a dat sfârşitul sufocat tot în sânge. O clipă nu s-a abătut de la acest dezastru, un moment nu s-a odihnit; continuu a sfâşiat şi a batjocorit. Anul 1915 a trimis regi în pribegie, iar pe alţii i-a înălţat în trufie. În palatele pustiite ale celor ce bat pe la uşile altora ca să le dea ospitalitate şi să-i adăpostească şi-au dat mâna potenţialii învingători ai momentului, şi-au dat mâna, s-au felicitat şi au benchetuit. S-au exterminat popoare din patrimoniul lor, iar cei rămaşi i-a înjugat la carul robiei, al suferinţelor, al chinurilor şi al batjocurilor".

Noul an 1916 este întâmpinat cu teamă şi speranţă de către episcopul Nifon Niculescu: *„Ca român, sufletul meu e stăpânit de grija vremurilor atât de grele prin care trece scumpa noastră Românie. Este adevărat că suntem o ţară mică, că jur-împrejurul nostru para focului se înalţă tot mai cotropitoare, că totuşi, prin acest foc va trebui să răzbim pentru a realiza idealul nostru naţional, oricâtă durere ne-ar pricinui. Ca ierarh al vostru însă, sufletul meu este plin de cea mai caldă speranţă, neîndoioasă, că neamul nostru va izbuti, cu ajutorul lui Dumnezeu, şi prin puterile lui, să-şi îndeplinească marea şi frumoasa datorie la care este chemată generaţia de astăzi (...). Ca păstor al vostru, ca român şi ca mai bătrân frate al vostru, vă zic: Sus inimile noastre către floarea de aur a idealului nostru naţional! Steagurile noastre*

de luptă sunt steaguri de vitejie încercată, totdeauna biruitoare! Aşa vor fi şi acum".

Într-o cuvântare de răspuns, preotul Anghel Constantinescu a spus*: „Cu multă duioşie ne aducem aminte de poveţele părinteşti ce aţi dat preoţilor la conferinţele pastorale din toamna trecută. Aţi dat sfaturi şi îndemnuri, pe de o parte preoţilor mobilizaţi, cum să îmbărbăteze trupele şi să facă serviciile divine în campanie, cum să mângâie şi să îngrijească pe cei răniţi, şi în fine, cum să-şi îndeplinească cu punctualitate datoriile sfinte faţă de cei morţi cu glorie pe câmpul de luptă, iar pe de altă parte aţi dat îndrumări şi preoţilor care rămân în parohii cum trebuie să ajute pe cei nevoiaşi, cum să le cultive ogoarele şi să le strângă bucatele şi, în sfârşit, cum să mângâie pe văduve şi pe cei care vor rămâne orfani de tată. Ba mai mult, cu prilejul conferinţelor aţi poftit pe doi medici-colonei ca să ţină preoţilor conferinţe cu privire la rolul şi îndatoririle preotului în campanie din punct de vedere sanitar".*

La 4/16 august 1916 România a semnat Tratatul de alianţă cu ţările Antantei. Încă din ziua de 15 august, ziua Sfintei Marii Mari se sunase mobilizarea. Din toate satele şi oraşele româneşti curgeau râuri de tineri, dar şi râuri de lacrimi şi de rugăciuni. Mobilizarea armatei şi poziţia Bisericii Ortodoxe Române au fost consemnate printr-o impunătoare slujbă la catedrala patriarhală din Bucureşti: „*S-au introdus ectenii şi rugăciuni"* pentru starea de război. Mitropolitul Primat *„a pronunţat o patriotică şi bine cugetată predică, începând cu citaţia: „Acum a sosit vremea care ne sfinţeşte pe toţi şi ne aşteaptă dreptul judecător" pentru realizarea visului milenar al strămbunilor neamului românesc. Citând principalele date ale istoriei neamului, meritele strămbunilor, după istorie şi fapte în conservarea limbii române şi a religiunii, monumentele religioase ale acestora şi patriotismul lor, continuitatea neîntreruptă a neamului nostru ca viguroasă*

santinelă romană de la Traian până la formarea Principatelor Moldo-Române şi faptele prin care au trecut până în zilele noastre; de asemenea, amintind în această cuvântare şi enumerând nedreptăţile suferite cu timpul de la năvălitorii şi împilătorii străini; teritoriile sfâşiate din Patria noastră dimprejur, drepturile ce le avem de moştenire (...). ,,Datoria noastră este ca cu încredere în Dumnezeu să urmărim drepturile noastre pretutindeni, iar pentru prezent să mulţumim că Providenţa Dumnezeiască ne-a deschis cea mai frumoasă şi favorabilă ocaziune pentru actuala reîncepere a realizării drepturilor noastre de revendicare. Sus să avem inimile! Având credinţă în Dumnezeu, care ne asigură prin Sfânta Evanghelie că şi munţii se pot muta din locul lor pe baza credinţei nestrămutate a unui popor". A urmat un Te-Deum special pentru caz de război. S-a recomandat tuturor ierarhilor să urmeze asemenea.

În aceiaşi zi, Ministrul Cultelor, I. G. Duca, a telegrafiat Mitropolitului Primat*: „În clipa în care armata română porneşte la luptă pentru a înfăptui idealul naţional al neamului nostru, gândul tuturor se îndreaptă cu încredere întru Cel Atotputernic şi caută întărire sufletească de la credinţa strămoşească ce a susţinut pe înaintaşii noştri în toate grelele lupte pe care au fost siliţi să le poarte de-a lungul veacurilor, spre a purta, păstra şi înălţa statul acesta. Rog deci pe Înalt Prea Sfinţia Voastră să ia imediat măsuri ca pretutindeni preoţii să binecuvânteze pe cei ce cu atâta avânt pleacă să se jertfească pentru mărirea şi gloria neamului şi totodată să se facă în toate bisericile din de Dumnezeu păzita Eparhie pe care o păstoriţi cuvenitele rugăciuni pentru izbânda oştilor române".*

În telegrama mitropolitului primat Konon trimisă tuturor episcopilor eparhioţi (15 august 1916) se spunea: *„Acum a sosit vremea care sfinţeşte pe toţi şi ne aşteaptă dreapta realizare a visurilor părinţilor şi a străbunilor neamului*

românesc. După iconomia dumnezeiască vedem cum se petrec lucruri extraordinare în împrejurul ţării noastre. În aceste momente pretutindeni a sunat ora deşteptării cu toate mişcările necesare şi în această clipă în care armata română binecredincioasă porneşte la luptă pentru a înfăptui idealul naţional al neamului nostru, cu toţii trebuie să avem sus inimile cu credinţa tare în Cel Atotputernic. Gândul tuturor se îndreaptă cu încredere în Bunătatea şi ajutorul dumnezeiesc spre întărirea sufletească în credinţa strămoşească, care a susţinut pe părinţii şi strămoşii noştri în grelele şi periculoasele împrejurări prin care ne-am strecurat şi pe care străbunii noştri au fost siliţi a le înfrunta de-a lungul veacurilor, spre a păstra şi a înălţa moştenirea şi patria străbună (...). Noi, în conformitate cu dorinţa generală, am hotărât să se ia imediat măsuri ca pretutindeni clerul ortodox să binecuvânteze şi să încurajeze pe ostaşii noştri, care cu atâta avânt pleacă ca să se jertfească pentru mărirea şi gloria neamului nostru. Pentru care am dispus să se facă în toate bisericile din Dumnezeu păzita Eparhie pe care o păstorim împreună cu P.P.S.S. Ierarhi eparhioţi, anume orânduind cuvenitele rugăciuni pentru strălucita izbândă a oştirilor române". Este dat decretul (1916 aug. 14) de mobilizare a armatei române în noaptea de 14/15 august, orele 2. Este dat textul decretului privind starea de asediu, Rugăciune cu Te-Deum şi ectenii pentru armata ruso-română.

*

Sfaturi părintești

Am selectat un fragment din **Pateric,** privind călătoria unei femei în lumea de dincolo. Socotim că este interesantă și plină de învățătură pentru mulți. Vorba aceea: „Deșteptul învață din pățania altuia….!"

„Un Bătrân a povestit: „Era o fecioară în vârstă, care sporise mult în frica lui Dumnezeu. Odată am întrebat-o despre pricina lepădării sale de lume şi ea mi-a istorisit acestea: «Eu,

minunate, atunci când încă eram copil, aveam un tată blând şi blajin după purtare, însă neputincios şi bolnăvicios la trup, încât cea mai mare parte a vieţii sale a petrecut-o ţintuit la pat. Trăia retras, într-aşa măsură încât de-abia de se întâlnea vreodată cu cineva. Când era sănătos îşi lucra cu sârguinţă pământul şi, îndeletnicindu-se cu aceasta, aducea acasă roadele muncii sale. Era atât de tăcut, încât cei care nu îl cunoşteau credeau că e mut.

Aveam şi o mamă a cărei purtare era întru toate potrivnică firii tatălui meu. Căci iscodea şi cele de dincolo de ţinutul nostru. Era atât de vorbăreaţă, cu toată lumea, încât nu o văzuse nimeni tăcând vreodată, câtuşi de puţin; fie se certa şi se ciondănea, fie vorbea necuviincios şi fără rânduială. Mare parte a timpului şi-o petrecea îmbătându-se cu vin, alături de bărbaţi stricaţi. Şi era mult cheltuitoare ca o desfrânată, chivernisind rău bunurile casei şi averile, care, deşi nu erau puţine, nu ne puteau ajunge – căci tatăl meu lăsase în seama ei ocârmuirea gospodăriei. Însă chiar aşa trăind, n-a întâlnit nicicând vreo boală trupească, nici n-a simţit vreo durere, având în toată viaţa trupul teafăr şi sănătos.

S-a întâmplat ca tatăl meu, după ce s-a istovit de bolile sale îndelungate, să moară. Atunci afară s-a stârnit îndată furtună, cu tunete şi fulgere necontenite. Din cer se pogora fără răgaz o ploaie atât de năprasnică, încât vreme de trei zile nu am putut câtuşi de puţin scoate capul afară din casă; şi în tot acest răstimp tata zăcea înăuntru, neîngropat. Văzând aceasta, oamenii din sat au început să spună pe seama celui adormit cleveteli nenumărate. Ziceau: „Vai, ce om rău era printre noi şi nu am băgat de seamă. Negreşit, vrăjmaş al lui Dumnezeu a fost unul ca acesta! De aceea nu i se îngăduie nici să fie îngropat". Noi, însă, ca să nu ajungem să ne fie cu neputinţă să stăm în casă din pricina trupului care ar fi început să se strice, l-am scos afară şi, chiar dacă ploaia cădea încă cu putere, l-am îngropat aşa cum am putut. Mama, fiind de acum

şi mai slobodă, se desfrâna cu mai multă neruşinare. Aproape că făcuse din locuinţa noastră o casă de pierzanie şi ne risipea averea în desfătări necontenite, aşa încât ajunsesem în pragul sărăciei.

Trecând în acest chip mai multă vreme, i-a venit şi ei sorocul morţii şi a avut parte de o astfel de înmormântare, încât ai fi zis că şi văzduhul ajută la îngropăciune. După săvârşirea mamei eu deja trecusem de vârsta copilăriei şi începeau să se ivească în mine şi să mă stârnească poftele trupeşti. Într-o seară mi-a venit un gând: «Ce viaţă să aleg?» Şi îmi ziceam în sinea mea: «Oare să aleg viaţa tatălui meu şi să petrec cu bunătate, cuviosie şi cumpătare? Dar acela nu a avut parte de nici un bun vieţuind astfel; şi după ce s-a istovit în boli şi necazuri, a murit fără să i se îngăduie nici măcar să fie îngropat ca ceilalţi oameni. Dacă o asemenea petrecere a fost pe placul lui Dumnezeu, de ce a fost ispitit de atâtea rele? Iar vieţuirea mamei oare cum a fost? Nu s-a împărtăşit de desfătări şi plăceri neîncetate, ducându-se din viaţa aceasta sănătoasă şi fără să fi pătimit ceva? Aşa trebuie, deci, să vieţuiesc şi eu. Căci e mai bine să te încrezi în ceea ce îţi văd ochii decât în cuvintele altora».

Cum socoteam eu, nefericita, să păşesc pe urmele mamei mele, s-a făcut între timp noapte şi m-a luat somnul. Mi s-a înfăţişat atunci un bărbat mare la trup şi înfricoşător la chip, care m-a privit cu mânie şi sălbăticie şi m-a întrebat cu voce aprigă: «Spune-mi, care-s gândurile inimii tale?» Eu m-am cutremurat toată şi nu îndrăzneam nici să-l privesc. Iar el îmi spune iarăşi, cu glas aspru: «Răspunde-mi, ce gândeşti?» Cum m-a văzut că am înlemnit cu totul de frică şi că-mi ieşisem din minţi, mi-a adus el aminte de toate câte cugetasem. Iar eu, venindu-mi puţin în fire şi neputând să tăgăduiesc, m-am întors spre rugăminte, cerându-i să fiu învrednicită de iertare. Atunci el mi-a luat mâna şi mi-a spus: «Vino să-ţi vezi mama şi tatăl şi după aceea alege-ţi viaţa pe care vrei să o duci». M-a luat,

deci, şi m-a dus într-o câmpie mare cu livadă, unde erau tot felul de pomi, încărcaţi cu felurite roade, a căror frumuseţe covârşea cuvintele [omeneşti]. Şi cum umblam pe acolo dimpreună cu dânsul, mi-a ieşit în cale tata, m-a luat în braţe şi a început să mă sărute, numindu-mă copil dorit. L-am îmbrăţişat şi eu, rugându-l să-mi îngăduie să stau cu el. Şi mi-a zis: «Acum nu-i cu putinţă aceasta. Dacă însă vrei să mergi pe urmele mele, nu după multă vreme vei veni aici».

Cum eu, iarăşi, îl rugam să rămân cu el, îngerul m-a tras de mână şi mi-a spus: «Vino să-ţi vezi şi mama, ca să cunoşti din fapte care vieţuire ţi-e de folos să alegi». M-a dus, deci, la o casă întunecată foarte, plină de tremur şi tulburare. Îmi arată acolo un cuptor de foc, aprins şi clocotind cumplit, şi pe câţiva, înfricoşători la chip, care stăteau lângă cuptor. Privind în cuptor, am văzut-o pe mama mea, afundată până la gât în foc; o mulţime nenumărată de viermi o mâncau din toate părţile, iar dinţii îi clănţăneau şi îi scrâşneau, din pricina durerii. Văzându-mă şi dânsa, m-a strigat văitându-se: «Vai, copilă, ce dureri de neîndurat! Vai, ce cazne fără de sfârşit! Vai mie, nenorocita! Căci pentru o mică plăcere mi-am pricinuit asemenea chinuri. Vai mie, nefericita! Că pentru desfătări vremelnice, acum mă chinuiesc veşnic. Fie-ţi milă, copilă, de mama ta, care astfel se mistuie şi se topeşte. Adu-ţi aminte că eu te-am crescut şi mă miluieşte; dă-mi mâna şi scoate-mă de aici!» Şi fiindcă eu m-am ferit din pricina celor de faţă, neîndrăznind nici măcar să mă apropii, ea a început să strige din nou cu lacrimi: «Copila mea, ajută-mă şi nu trece cu vederea jeluirile mamei tale. Nu o trece cu vederea pe cea chinuită atât de cumplit în gheena focului şi roasă de viermele neadormit». Atunci mi s-a frânt inima din pricina ei şi am întins mâna să o trag în sus. Însă focul acela mi s-a atins puţin de mână şi am simţit o durere atât de puternică, încât am început să urlu şi să suspin cu lacrimi.

Atunci, la ţipetele mele, s-au trezit cei din casă şi, sculându-se şi aprinzând făclii, au alergat la mine, întrebându-mă stăruitor care-i pricina tânguirilor mele. Iar eu mi-am venit în fire şi le-am povestit cele văzute. De atunci încolo am râvnit vieţuirea tatălui meu şi mă rog să o dobândesc şi să ajung în locul în care este el»".

*

File de jurnal – 5 Mai 1982

„Dup-amiază, Dl. Ivănescu împreună cu şoferul şi prietenul său au plecat la Severin, iar pe zidar l-au lăsat la mine. Zidarul, nea Biţă, e dintr-un sat de pe lângă Curtea de Argeş. Aude greu şi vorbeşte prost. Are vreo 52 de ani, patru copii şi o femeie epileptică.

Seara, conform înţelegerii, dl. Ivănescu a venit a biserica din Malovăţ. Spunea că e foarte grăbit, că peste o jumătate de oră are trenul. Nu am admis această grabă şi nu am vrut ca să-i dăm acontul şi să semneze hârtiile în alb. Când am început să discutăm amănuntele contractului, am înţeles şi graba lui. Dacă astă-toamnă, la licitaţie, s-a oferit să-şi asigure masa, iar noi să nu-i dăm decât 50.000 lei pentru lucrare şi un litru e lapte pe zi, acum n-a mai recunoscut aceasta. A jurat chiar că nici nu a discutat ceva despre masă. Cu chiu cu vai, abia am putut ajunge la un compromis, ca să-i adăugăm 2.500 lei la preţ şi să-şi asigure dumnealui masa. Acum am văzut şi eu ce înseamnă într-adevăr omul şi cât de puţină bază poate fi pusă pe cuvântul cuiva. În sfârşit!

Nea Biţă a început lucrul a doua zi. Eu am demolat catapeteasma. Era crăpată rău de la cutremurul din 1977. Se clătina şi nu a avut nimeni curajul să urce la ea de teama prăbuşirii. Şi azi lucrează la zidăria catapetesmei nea Biţă. A făcut arcade la uşi, fiindcă până acum nu avea. Repară pe la ferestre şi uşi. Malovicenii m-au ajutat şi acum. Cei cu căruţe au adus nisip. Maluţ Surugiu a dat 120 cărămizi, Ghiţă Manolea a dat doi saci de ciment. Asemenea şi Octavian

Chilom şi nevasta lui Cună. Unii au venit să ajute voluntar: Bârnea Ion, Nicolae Tărăbâc, Gheorghe Manolea, Dumitru Craşoveanu, Stoian Nică, Maria Tărăbâc, Ana Tărăbâc, Ion Paicu(Sfântu) şi alţii. Marian Glavan i-a asigurat zidarului casă şi masă pe tot timpul lucrării.

Nea Mitrică Trocan a început reparaţiile la biserica din Bârda în vederea văruitului. Ieri am luat cu unchiul Sabin Lăsculescu de la Rupa Anghel din Severin opt ferestre de metal pentru turla bisericii de la Bârda şi o poartă de metal pentru cimitirul de la Bârda."

*

Taina mamei

Am găsit pe internet o povestire cu acest titlu, interesantă, care, sunt sigur, şi Dvs. vă va place, mai ales că e plină de învăţătură pentru viaţă, pentru relaţiile de familie.

Faptul s-a petrecut cu ceva ani în urmă într-unul din tribunalele Capitalei.

Personaje: soţia, soţul şi mama acestuia. Spectatori: publicul din sală, judecătorii şi câţiva avocaţi. Motivul procesului: o femeie bătrână şi singură, poate şi bolnavă, mama, pretinde unicului ei fiu, om în toată puterea, sănătos şi voinic, s-o ajute să-şi trăiască decent ultimii ei ani. Aşa cer legile nescrise ale omeniei. Potrivit lor, femeia s-a adresat tribunalului să-i facă dreptate. Adică să-l oblige pe fecior, inginer cu post bine retribuit, s-o întreţină pe mamă.

După cum era de aşteptat, tribunalul i-a acordat reclamantei câştig de cauză, cum se spune în limbajul juriştilor. Până aici nimic deosebit. Un proces civil ca atâtea altele. Obişnuiţi cu de-alde astea, judecătorii se grăbeau să treacă la alt dosar, considerând cazul rezolvat. Abia acum începe însă povestea noastră…

Auzind sentinţa, „prea buna" noră a fost apucată pur şi simplu de o criză de furie; i s-a părut pe semne o nedreptate strigătoare la cer, ca soţul ei să-i aducă acasă, în ziua de leafă,

mai puţin cu cele câteva sute de lei, pe care tribunalul hotărâse ca fiul să le dea lunar bătrânei sale mame. Şi atunci, în faţa sălii, ea a început să vocifereze, să-şi insulte soacra, s-o învinuiască de meschinărie. Cei prezenţi, stupefiaţi de această ieşire, o priveau cu justificat dispreţ.

Până la urmă, fireşte, tribunalul a trebuit s-o cheme la ordine. Privirile oamenilor se îndreptau acum spre bărbat. Condamnat de cei mai mulţi de atitudinea lui reprobabilă, compătimit de alţii pentru că ajunsese sub clasicul papuc, omul tăcea. Dacă în acel moment cei trei ar fi părăsit sala, lucrurile s-ar fi oprit aici, lăsându-le celor de faţă doar gustul amar al întâlnirii cu o manifestare ce nu face cinste firii omeneşti. Ce s-a petrecut însă în sufletul bătrânei?! Până atunci nu mai fusese niciodată la tribunal. S-a uitat la chipurile celor din sală, s-a uitat la judecători, desluşind la toţi acelaşi reproş pentru fiul ei. Şi a cuprins-o un legitim şi dureros sentiment de remuşcare, de ruşine pentru ruşinea lui. S-a răzvrătit ceva în sufletul ei şi n-a vrut să lase lucrurile aşa. N-a vrut ca oamenii aceia străini să-l considere pe fiul ei ca pe un om de nimic, un nemernic. A cerut deci să vorbească, să-l apere de o asemenea bănuială nedreaptă.

- Rog să fiu iertată, începu ea, dar să nu credeţi că feciorul meu este un om rău la suflet. Eu îl cunosc mai bine decât oricine. Nu s-a purtat neomeneşte cu mine şi de la el nu am a mă plânge tribunalului. Eu nu aş fi făcut-o, dacă el nu m-ar fi îndemnat. Şi o să vedeţi de ce…

O linişte plină de nerăbdătoare atenţie se aşternu în sală. Copleşit, inginerul lăsă privirile în jos, pe când soţia lui, potolită subit, ascultă şi ea uimită.

- Eu sunt femeie simplă, a continuat bătrâna parcă îmbărbătată. Am muncit mult şi din greu ca să trăiesc şi să-l cresc pe el. Erau pe atunci vremuri grele, război. Singură am fost toată viaţa, n-am avut bărbat. Şi-o să vedeţi, iarăşi, de ce. Băiatul s-a purtat întotdeauna frumos cu mine: a fost cuminte, m-a ascultat, a învăţat pe brânci să-şi facă un viitor; a avut şi

cap bun, nu-i vorbă. Pe urmă, când s-a făcut mai mare, a muncit, şi-a făcut un rost şi a avut el grijă de mine. Când s-a însurat, gândeam că am să-i pot fi de ajutor în casă, la copii. Sunt doar obişnuită cu munca. N-a trecut însă multă vreme şi am văzut că nora nu-şi mai găseşte locul cu mine, deşi aveau o locuinţă bună, încăpătoare. Cât despre copii… nu şi-a dorit să aibă… Un timp i-am răbdat înţepăturile. Lui nu-i spuneam nimic. Îl vedeam că munceşte, că îşi vede de treabă. Ştiam că-i bine văzut acolo unde lucrează şi mă bucuram pentru el. Nu vroiam să-l necăjesc cu ale mele. De altminteri, de faţă cu el, nora se purta altfel. El însă pleca dimineaţa şi venea tocmai seara. Uneori, se ducea prin ţară. Rămâneam acasă cu nora, că ea nu lucrează. Când nu trebăluiam prin bucătărie, mă făceam mică în colţul meu, să n-o supăr cu nimic. Toată ziulica tăceam, nădăjduind că lucrurile vor merge mai bine. Dar, n-au mers bine! Nu vă mai spun toate câte s-au petrecut. Destul că, după un timp, au izbucnit certurile între ei. Pricina eram eu. Până la urmă nici nu se mai fereau de mine. Pentru noră, banii erau lucrul de căpetenie. Într-o zi i-a strigat: „Ori eu, ori maică-ta! Alege!”

Aici nora, sub privirile ostile ale sălii, a trebuit să-şi plece privirea.

-Pe scurt, continuă bătrâna, n-am mai putut răbda. Fiul meu o iubea şi n-aş fi vrut să se despartă din cauza mea. Altfel de soţie îi dorisem eu. Dar ce puteam să fac? Mi-am găsit undeva o odăiţă şi m-am mutat. Numai că, tare singură pe lume mă simţeam acum! De lucrat nu mai puteam: sunt bătrână. Cu toate acestea nu mă lăsam. Mai găsisem câte ceva de împletit, de cârpit, mai mult ca să-mi treacă de urât. Pe la casa lor mă duceam rar. Fiul meu, n-am ce zice, mă ajuta. Dar soţia lui ştia cât câştiga. A început curând să-i ceară socoteala la bani; au izbucnit iar certuri. Atunci gândind că face un bine, băiatul m-a povăţuit să mă plâng tribunalului. Să nu mai aibă soţia lui ce spune, pentru că, dacă aşa va hotărî legea, el nu poate face

altfel… Văzându-vă cum îl priviţi, m-am căit că l-am ascultat. Să ştiţi că nu este un om rău la suflet… Poate nu vă spuneam asta, dar nu m-a răbdat inima când am auzit-o aici pe soţia lui strigând…

Bătrâna ezită puţin. Îşi şterse lacrimile cu mâna tremurândă şi, parcă aducându-şi aminte de un lucru îndepărtat, povesti mai departe cu un vădit sentiment de uşurare.

-Şi aş vrea să vă mai spun ceva…, ceva, care nu am mai spus până acum nimănui.. Nici chiar fiului meu, pentru că nu am vrut să-l amărăsc… Aveam, mi se pare, vreo 18 ani, bine nu mai ştiu. Eram la părinţi o droaie de copii. Într-o zi, ducându-mă în pădure să adun uscături pentru foc, am auzit un scâncet. La început m-am speriat neştiind ce-i şi am început să fug. Apoi m-am dumirit. Era un copil. Avea câteva săptămâni. În jur, nici ţipenie de om. Ce era să fac? L-am luat binişor în braţe. N-a mai plâns. Cu vreascurile în spate şi cu el la piept, am plecat spre casă. La marginea pădurii m-am oprit. Mi se făcuse frică. Am lăsat copilul jos. A început îndată să plângă mai tare ca înainte. Am rupt-o la fugă să nu-l mai aud. M-am oprit însă curând; mă urmărea plânsul lui. M-am întors. Căta spre mine cu nişte ochişori atât de rugători, încât nu m-am îndurat să-l las acolo.

Când m-a văzut tata acasă, s-a crucit. Mi-a strigat să duc copilul unde ştiu, că lui nu-i trebuie. Tata era om aspru şi neînduplecat. Şi văzându-mă cum îl îngrijesc, intrase la bănuială. Gândea c-o fi al meu şi i-am ascuns adevărul. Poate că şi băuse în ziua aceea, că ne-a luat la bătaie şi pe mama şi pe mine. M-a schilodit, nu alta. Mie începuse să-mi fie drag copilul şi nu ştiam ce să fac. În cele din urmă m-am hotărât să plec cu el de acasă. Ce-o fi, o fi! mi-am zis… Uşor nu mi-a fost! Nicăieri nu voiau să mă primească cu el. Să-l las, nu mă înduram. Mi-a fost însă ruşine să spun cuiva că nu-i copilul meu. Cine m-ar fi crezut atunci? Când am găsit, în sfârşit, nişte oameni mai binevoitori, care m-au primit cu băiatul, aş fi fost

în stare, dacă mi-ar fi cerut-o, să muncesc doar pentru a câştiga mâncarea mea şi a copilului şi să avem un adăpost. L-am crescut singură. Arătoasă nu eram. Cine era să se uite la o biată femeie săracă, cu un copil pe deasupra? Nu m-a cerut nimeni în căsătorie. Îl aveam pe el, soarele meu. A crescut voinic, cum îl vedeți…

Aici, bătrâna a tăcut descumpănită. Nu mai putea vorbi. Au podidit-o lacrimile. Printre suspine a mai adăugat doar atât:

-Dacă acestei femei îi pare atât de rău după bucăţica de pâine pe care mi-o dă fiul meu, vă declar că nu vreau să mai primesc nimic de la el şi îmi retrag plângerea… În sală se înstăpânise tăcerea. Oamenii îşi ştergeau ochii pe furiş…

Aceasta a fost toată povestea. Fiul, copleşit de emoţie, s-a apropiat de bătrână, ascunzându-si faţa în palmele ei aspre. Soţia lui s-a ridicat descumpănită şi a părăsit sala. Nu ştiu dacă va mai rămâne alături de un bărbat care-i va aduce acasă cu câteva sute de lei mai puţin, dar ştiu că el, „COPILUL GĂSIT ÎN PĂDURE" nu va mai putea trăi despărţit de cea care i-a fost o MAMĂ atât de bună.

*

Ajutoare și donații

În această perioadă, parohia noastră a primit câteva ajutoare și donații, astfel: **Domnul Ovidiu Mitran-De Keyser** din Zoersel(Belgia): încă **230 lei; Domnul Vermeșan Mirel** din Timișoara: **200 lei; Doamna Roman Carmen** din Tr. Severin: încă **100 lei; Doamna Arhire Evelina-Lili** din Tr. Severin, fiică a satului Bârda și **Doamna Pițiga Emilia** din Timișoara: câte **50 lei;**

Doamna Ivanovici Florica din București ne-a trimis vin din Cana Galileii(Israel). Cu el vom pregăti Sf. Împărtășanie pentru cei ce se vor împărtăși de Sf. Petru și de Adormirea Maicii Domnului. Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale astfel: **Marea unire,** în ,,Națiunea", București, 6 iun. 2018, ediție on-line(*http://www.ziarulnatiunea.ro/ category/firea-romanilor*); ***„Scrisoare pastorală" – 373,*** în ,,Bibliotheca Septentrionalis", Baia Mare(MM), 16 iun. 2018, ediție on-line(*https://ebibliothecaseptentrionalis.wordpress. com*); ***„„Scrisoare pastorală"-374,*** în ,,Armonii Culturale", Adjud(VN), 14 iun. 2018, ediție on-line(*http:// armoniiculturale.ro*); în ,,Observatorul", Toronto(Canada), 19 iun. 2018, ediție și on-line (*http://www.observatorul.com*); **Cuvântul Sfinților Părinți,** în ,,Națiunea", București, 21 iun. 2018, ediție on-line(*http://www.ziarulnatiunea.ro/ category/ religiespiritualitate*); **Biserica și Marea Unire,** în ,,Națiunea", București, 22 mai 2018, ediție on-line(*http://www. ziarulnatiunea.ro/category/religiespiritualitate*); în ,,Omniscop", Craiova, 15 iun., 23 iun. 2018, ediție on-line (*http://www.omniscop.ro*);

Domnul Ben Todică, directorul postului de radio în limba română din Sydney(Australia) a făcut o frumoasă prezentare volumului **Popas aniversar – 65** în emisiunea din 23 iunie și apoi a dat citire primului capitol din carte. Îi mulțumim. Putem pune oricui la dispoziție emisiunea.

Parohia noastră a republicat cartea Prof. Dr. Constantin Negreanu, **Istoria proverbului românesc**(160 pag.);

Parohia noastră a publicat cartea Prof. Ion Bratu din Pucioasa(DB), **Activitatea Preotului Dr. Gheorghe Paschia (**100 pag.). Autorul și-a cumpărat tot tirajul.

*

Excursii-pelerinaj

► **Duminică, 10 Iunie,** parohia noastră a organizat o excursie-pelerinaj la **Mânăstirea Vodița (MH),** cu ocazia **hramului.** Parohia s-a angajat să suporte cheltuielile de

transport. Deși **participarea** a fost **gratuită,** am avut doar cinci înscrieri. Păcat!

►**Joi, 5 Iulie,** parohia noastră a organizat o excursie-pelerinaj pe următorul itinerar: **Bârda - Malovăț - Tr. Severin - Mânăstirea Gura Motrului(MH)-Strehaia(mânăstirea)-Craiova(orașul, mânăstirea Jitianu, mânăstirea Coșuna, seminarul teologic)- Tr. Severin -Malovăț-Bârda. Costul era de 25 lei/pers.**

*

Botezuri. Cununii. Înmormântări

În ziua de 3 iun. am oficiat Taina Sf. Botez pentru **Vișan David-Andrei,** fiul **Domnului Vișan Valentin și al Doamnei Vișan Georgiana-Felicia** din Malovăț. Să le trăiască! În ziua de 3 iun. am Oficiat Taina Sf. Cununii pentru **Domnul Vișan Valentin** din Malovăț și **Doamna Hoancă Georgiana-Felicia** din Șimian. Să fie fericiți! În ziua de 9 iun. am oficiat slujba înmormântării pentru **Ploștinaru Ionel**(72 ani) din Bârda. Dumnezeu să-l ierte!

*****

Program

În cursul lunii Iulie avem următorul program de slujbe: **1 Iu**l. (Bârda); **7 Iul.**(Malovăț-Bârda); **8 Iul.**(Malovăț); **14 Iul.**(Malovăț-Bârda); **15 Iul.(**Bârda); **20 Iul.**(slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, la ora 12); **21 Iul.**(Bârda-Malovăț); **22 Iul.**(Malovăț); **28 Iul.(**Malovăț-Bârda); **29 Iul.(**Bârda). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la școală, la telefon: **0724. 99. 80. 86**, ori pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda@gmail.com*.[15]

[15] ***„Scrisoare pastorală" – 375,*** pe blogul Domnului Ben Todică, directorul postului de radio în limba română din Sydney(Australia), 2 iul. 2018(*http://bentodica. blogspot.com*);

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi
Anul XVIII(2018), nr. 376(16 –30 Iunie)

Dragii mei enoriași!

Biserica şi Marea Unire(V)

Duminică, 21 august, a avut loc un serviciu religios pentru consfinţirea frăţiei de arme româno-ruse oficiat de către mitropolitul primat cu mai mulţi preoţi români şi preotul bisericii ruse din Bucureşti. La această slujbă a participat ministrul rus Koziel Poklewski, colonelul Tartarinov, ministrul Angliei la Bucureşti, sir Barklai, ministrul Franţei, Saint Aulaire, ministrul Italiei, baron Fasciotti, miniştrii Belgiei şi Serbiei, cât şi multe oficialităţi române. Arhimandritul Galaction Cordun a ţinut o cuvântare, evidenţiind rolul acestei alianţe, ca şi preotul rus. Mitropolitul Konon a oficiat Marele Te-Deum pentru război şi înfrăţirea armatelor aliate. După aceasta s-a dat o recepţie la Ambasada Rusiei la Bucureşti.

În Ectenia Mare de la Liturghie şi Vecernie se spunea : *„... Pentru ca să trimită de sus, iubitorilor de Hristos ostaşilor noştri, putere şi bărbăţie şi de asemenea ostaşilor aliaţilor noştri, ca să se poată împotrivi împreună vrăjmaşilor noştri, pentru restabilirea păcii şi izbăvirea tuturor popoarelor de toată nevoia şi împresurarea şi întristarea, liberându-i pe dânşii de grabă de jugul străin (...). Pentru ca să se dea de sus ostaşilor noştri celor răniţi pe câmpul de bătaie grabnică vindecare şi încetare a tuturor durerilor (...). Pentru ca să se întărească în ţara noastră pacea, slava şi binecuvântarea şi să*

ne izbăvim de toate întâmplările cele rele (...)". La Ectenia de după Sfânta Evanghelie se spunea: „*Scoală-te cu arma tăriei Tale şi Te ridică întru ajutorul nostru şi dă armatelor noastre şi ale aliaţilor noştri biruinţă contra vrăjmaşilor comuni şi contra celor ce au sfătuit rele asupra noastră (...). Atotştiutorule Împărate, Doamne, cu puterea dreptei Tale întăreşte Arma binecredincioasei noastre oştiri, ca să se sfărâme şi să umilească toate sfaturile şi îndrăzneala vrăjmaşilor noştri (...). Te atinge de inimile vrăjmaşilor noştri (...), întăreşte armatele noastre pentru slava numelui Tău, dând grabnică vindecare de răni ostaşilor noştri primite de ei pe câmpul de luptă de la duşmanii noştri, ridicându-i din patul suferinţei (...), trimite săgeţile Tale vrăjmaşilor noştri şi tulburarea Ta întru ei, aruncă fulgerele Tale înfricoşate şi-i risipeşte; trimite de sus puterea Ta şi-i robeşte pe ei" (...).* Într-o rugăciune specială de la Sf. Liturghie se spunea: *„... Binecredincioaselor armate însă şi armatelor populare care luptă împreună cu noi contra vrăjmaşului comun, dă-le, Doamne, întru mila Ta cea bogată, îndrăzneală multă, tărie şi bărbăţie (...)".*

Ţarul Nicolae a trimis o călduroasă telegramă mitropolitului Konon.

La Mânăstirea Pasărea se face azil de bătrâni pentru a se putea elibera Azilul „Elisabeta" pentru răniţii de pe front. Se telegrafiază la mânăstiri pentru recrutare de maici pentru a merge pe front. În timpul războiului clopotele la biserici n-au mai tras pentru slujbe, pentru a nu se confunda cu semnalele de apărare şi alarmă, ci decât *„numai atunci când sunt vestite pentru apariţia aeroplanelor duşmane".* De la mânăstirile Pasărea şi Ţigăneşti au fost recrutate 28, respectiv 15 maici pentru serviciul de „Crucea Roşie". S-au oferit benevol călugăriţe de la mânăstirile Ţigăneşti, Pasărea, Suzana, Samurcăşeşti, Zamfira, Nămăieşti şi Viforâta . Tuturor preoţilor nenominalizaţi li s-au dat următoarele ordine: să facă

rugăciuni publice pe tot timpul războiului; să ajute familiile celor plecaţi pe front, să ridice moralul enoriaşilor. Li se suspendau preoţilor concediile pe toată durata războiului. În legătură cu familiile preoţilor mobilizaţi, acestea vor fi ajutate de preoţii suplinitori ai parohiilor respective. În parohiile unde sunt spitale pentru răniţi, preoţii erau obligaţi să facă toate serviciile gratuit.

Revista „Biserica Ortodoxă Română" consemna momentul intrării României în război astfel: „*Nici nu se putea altfel, căci stând locului, aproape s-ar fi sinucis (...). Fraţii noştri de peste Carpaţi, din Bucovina, Transilvania şi Ungaria ar fi fost striviţi cu desăvârşire(...). Calea ne-o arătase şi unii din marii noştri domni: Mihai Viteazul pusese stăpânire pe Ardeal, Ştefan cel Mare stăpânea, de asemenea, ţinuturi în Ardeal. Fără Ardeal, existenţa neamului românesc e periclitată. Prin urmare, războiul nostru contra Austro-Ungariei e războiul sfânt al întregii suflări româneşti"*. Se reproduce textul declaraţiei de război a României făcută Austro-Ungariei şi Mesajul regal către ţară cu privire la război şi mobilizare: „*În noi, în virtuţile, în vitejia noastră stă cu putinţa de a reda dreptul ca într-o Românie întregită şi liberă, de la Tisa până la Mare să propăşească în pace, potrivit datinelor şi aspiraţiunilor gintei noastre*". Se redă Mesajul regal către armată: *„V-am chemat ca să purtaţi steagurile voastre peste hotarele unde fraţii voştri vă aşteaptă cu nerăbdare şi cu inima plină de nădejde. Umbrele marilor voievozi Mihai Viteazul şi Ştefan cel Mare, a(le) căror rămăşiţe zac în pământurile ce veţi dezrobi vă îndeamnă la biruinţă ca vrednici urmaşi ai ostaşilor care au învins la Războieni, la Călugăreni şi la Plevna. Veţi lupta alături de marile naţiuni cu care ne-am unit. O luptă aprigă vă aşteaptă. Cu bărbăţie să îi îndurăm însă greutăţile şi cu ajutorul lui Dumnezeu izbânda va fi a voastră. Arătaţi-vă deci demni de gloria strămună. De-a lungul veacurilor un neam întreg vă va*

binecuvânta şi vă va slăvi” Se redă apelul lui I. G. Duca adresat Bisericii Ortodoxe Române pentru rugăciune şi ajutor: „*Preoţii să fie neadormiţi în mijlocul credincioşilor, ajutând cu sfatul şi cu fapta. Trăim momentele de jertfă supremă”*.

Episcopul Calist Ialomiţeanu, în pastorala din 16 august scria: *„Suferinţele românilor de veacuri, suspinul lor după libertate, năzuinţa lor de a-şi vedea visurile împlinite, dorinţa de demult a străbunilor noştri de a vedea uniţi laolaltă pe toţi cei ce vorbesc şi scriu româneşte, dorul lor de a vedea patria străbună curăţită de rămăşiţele popoarelor barbare, care au străbătut, cu timp şi fără timp, în lung şi în lat, pământul blagoslovit al ţării româneşti, grijă ce au avut şi conducătorii poporului românesc, din trecut şi din prezent, de a libera de sub dominaţia popoarelor streine nouă de neam şi de lege pe toţi fraţii noştri, cum şi unirea lor laolaltă (...) precum şi conducerea lor după una şi aceiaşi lege, cu una şi aceiaşi biserică strămoşească, astăzi s-au împlinit (...). Frumos a fost şi este idealul nostru naţional dar, pentru ca să se poată îndeplini, se cer jertfe, se cer oameni care să se lupte ziua şi noaptea spre a răpune la pământ pe duşman şi spre a-l pune în poziţie ca să dea libertate tuturor fraţilor noştri români (...). Bătrânii au rămas pe drum fără nici un sprijin, femeile plâng, plânge toată suflarea românească, căci tunul a început să bubuie cu putere la marginile Ţării Româneşti şi voinicii se luptă din răsputeri ca leii, pentru a duce la bun sfârşit ţara şi a strânge în mănunchi pe toţi fiii României de pretutindeni (...). Deci, pentru acest sfârşit, voi, preoţi, cu Crucea în frunte, să înălţaţi rugăciuni către ceruri, neîncetat, în tot timpul, şi la sărbători şi la celelalte zile cuvioase, să amintiţi în sfintele voastre jertfe şi în rugăciunile ce le faceţi, precum se cuvine, pururea numele fraţilor voştri care au plecat să lupte(...). Astfel fiind, se cade ca preoţii să lepede de la sine toată grija cea lumească şi îngerii protectori să ne vadă pe noi(...). Preoţi, puneţi-vă în fruntea tuturor comitetelor însărcinate cu*

îngrijirea celor rămaşi şi ai celor duşi pe câmpul de război (...). Veţi îngriji ca, din toate străduaniile şi strânsura voastră să daţi tuturor (...). Îndemnaţi pe cei rămaşi acasă şi înşivă să vă puneţi în fruntea mulţimii satelor, ca să mergeţi să strângeţi de pe câmp şi din holde produsul seminţelor celor ce au plecat la luptă pentru izbăvirea neamului".

De peste munţi, din Transilvania şi din Banat, din Bucovina şi din Basarabia au început să vină grupuri mari de voluntari, români de la coarnele plugului, dar şi mulţi intelectuali, care-şi părăsiseră familiile şi plecaseră pe front să dea o mână de ajutor fraţilor lor. Numai la Războiul de Independenţă din 1877 neamul românesc mai dăduse un asemenea examen major. Organizarea rapidă a armatei române, succesele ei neaşteptate după trecerea Carpaţilor au mărit entuziasmul şi speranţa românilor de pretutindeni. Mitropolitul Pimen Georgescu al Moldovei scria preoţilor în acele împrejurări măreţe: *„După o aşteptare de veacuri, ceasul a sunat! Împlinirea dorinţei celei sfinte pentru unirea cu fraţii noştri s-a apropiat. De câteva zile, pe creştetul şi văile Carpaţilor oştirea noastră a început a arăta vitejia strămoşească(...). Nouă de azi ne e dat să întregim opera înaintaşilor noştri, închegând pace pentru vecie, ceea ce Mihai Viteazul a înfăptuit numai pentru o clipă. UNIREA ROMÂNILOR de pe cele două părţi ale Carpaţilor. De la noi atârnă să scăpăm de sub stăpânirea străină pe fraţii noştri de peste munţi şi din plaiurile Bucovinei, unde Ştefan cel Mare doarme somnul de veci… Şi acum, onorate şi iubite părinte, în aceste vremuri grele, poporul păstoriei noastre şi noi, conducătorii lui sufleteşti, să ne aducem aminte că sfânta credinţă strămoşească, prin Biserica noastră naţională, ne-a unit pe toţi la un loc şi a întărit sufletul cu nădejdi şi braţul cu vitejie…. La muncă până la jertfă pentru fiecare dintre noi: cei tineri îmbrăcaţi în haină ostăşească şi cu arma în mână, să lupte cu vitejie….pentru ţara lor; cei în vârstă, bărbaţi ori*

femei, să muncească fără preget, dând ţării cele de trebuinţă în vreme de război şi îngrijiri cu bunăvoinţă de cei rămaşi acasă în urma ostaşilor plecaţi; cei bătrâni şi în neputinţă a munci, adunaţi prin biserici, la oraşe şi sate, să ceară ajutor lui Dumnezeu pentru desăvârşita biruinţă a oştirei noastre asupra vrăjmaşilor. Până şi copiii să simtă însemnătatea acestor zile mari, de care să-şi aducă aminte de viitorul lor… Acum, orice român în toată fiinţa sa, se cuvine să simtă măreţia zilei pentru întregirea neamului şi să fie gata până la jertfa de sine pentru închegarea României Mari(…) De aici înainte, Carpaţii să rămână ca o podoabă făcută de Dumnezeu ţării, ci nu ca un hotar despărţitor de fraţi. Plaiurile Bucovinei cu bătrâna Suceavă şi mormântul de la Putna al Marelui Ştefan să fie ca amintiri de vremuri slăvite şi nu de străini stăpânite… Prin cuvântul meu povestesc greutăţile trecutului, istorisesc vitejia străbună şi privesc cu încredere strălucirea viitorului. Dar, îndeosebi către voi mă adresez, iubiţii mei preoţi, care moşteniţi un nume câştigat de înaintaşii voştri în istoria neamului, ca să mergeţi înainte cu crucea în mână, căci oştirea e creştină. E vremea să reînnoim această sfântă zicătoare. Cei aleşi şi rânduiţi de-a însoţi armatele în război să-şi facă datoria până şi în tranşee, îndemnând la luptă pe ostaşi şi, de va fi nevoie, să moară împreună cu ei pentru lărgirea hotarelor şi mărirea ţării. Cei de la spitale de răniţi şi trenurile de ambulanţă, precum şi călugării şi călugăriţele de la „Crucea Roşie"să însoţească pe ostaşii răniţi, mângâindu-i şi explicându-le că rănile căpătate în război rămân cele mai frumoase podoabe ale unui ostaş viteaz. Preoţii din parohii vor binecuvânta şi încuraja pe cei ce pleacă în război, arătându-le recunoştinţa şi cinstea ce se dă acelora ce se jertfesc pentru ţară şi neam. Le va explica că în această viaţă se impun omului datorii cu mult mai mari decât acelea ale legăturilor pământeşti, oricât de sfinte şi scumpe ar fi ele. Nu mai puţin va purta de grijă pentru mângâierea şi ajutorarea familiilor celor

plecaţi în război, asigurând că ţara le va ajuta în toate nevoile lor. În sfârşit, voi preoţi de parohii, în aceste ceasuri de război, prin sunete de clopote, ziua şi noaptea, veţi chema pe credincioşi la rugăciune, după cum ostaşii în timp de război, prin buciumul ostăşesc, sunt chemaţi la luptă".

*

Sfaturi părintești

Din comentariile Sfântului Ioan Gură de Aur la Epistola către Efeseni am selectat pentru azi un fragment care se referă la Sfânta Împărtășanie. E de actualitate.

„Văd că mulți se împărtășesc mai mult din obicei și nu după dreapta judecată. Pentru că atunci când vine Postul Mare, toți în orice stare s-ar afla, fie vrednici, fie nevrednici, se împărtășesc. Tot așa fac și când vine ziua Bobotezei, chiar dacă în acest timp nu sunt pregătiți pentru împărtășire. Dar nici Boboteaza și nici Postul Mare nu fac vrednici pe oameni pentru împărtășire, ci îi face vrednici curăția sufletului. Cu aceasta te pot împărtăși în fiecare zi. Căci, zice Sf. Ap. Pavel, că ori de câte ori vă împărtășiți vestiți moartea și patimile Domnului, adică faceți pomenirea mântuirii voastre, adică a binefacerii pe care ați primit-o. Gândește-te bine câtă grijă aveau cei ce mâncau din jertfa Legii Vechi? Ce nu făceau? Cum se pregăteau? Necontenit se curățau. Iar tu care vrei să te împărtășești din jertfa de care se cutremură și îngerii, vrei să te curățești numai în anumite timpuri? Cum te apropii de Altarul lui Hristos şi îndrăzneşti să te împărtăşeşti cu mâinile şi buzele necurate şi întinate? Văd că se face multă neorânduială la Împărtășire. În celelalte zile ale anului nu vă împărtășiți chiar dacă adeseori sunteți curați; iar când vine Paștile, chiar dacă ați făcut ceva rău, îndrăzniți și vă împărtășiți. Vai de nepriceperea și de răul vostru obicei!

Zadarnic se săvârșește Liturghia în fiecare zi, că nu vă împărtășiți. Zadarnic stăm în fața Altarului, că nimeni nu vine să se împărtășească. Acestea le spun, nu ca să împărtășiți

oricum, la întâmplare, ci ca să vă faceți vrednici. Omule, nu ești vrednic să te împărtășești? Atunci nici pe celelalte rugăciuni ale Liturghiei nu ești vrednic să le auzi. Auzi pe diaconul care strigă: Câți sunteți în stare de pocăință, rugați pe Dumnezeu să vă ierte. Cei ce nu se împărtășesc se află încă în stadiul de pocăință pentru păcatele lor. Deci de ce stai? Dacă ești dintre cei ce se pocăiesc nu poți să te împărtășești. Pentru că cel ce nu se împărtășește face parte dintre cei ce se pocăiesc. Din ce pricină strigă diaconul; Ieșiți cei ce nu puteți să vă rugați lui Dumnezeu? Și tu stai cu îndrăzneală și cu obrăznicie! Iar dacă nu ești dintre cei ce se pocăiesc, ci din cei ce pot să se împărtășească, cum de nu te grijești să te împărtășești!

Cum de nu socotești împărtășirea ca un mare har, ci o disprețuiești? Gândește-te bine. Masa împărătească este pregătită. Îngerii slujesc la masă; Însuși Împăratul este de față și tu stai căscând! Îmbrăcămintea sufletului îți este murdară și ție nu-ți pasă. Sau este curată? Atunci stai la masă și mănâncă din cină. La fiecare Liturghie, Hristos vine să vadă pe cei ce stau la masă și spune și acum fiecăruia, prin conștiința sa: Prietenilor, cum stați aici în biserică fără să aveți haină de nuntă? Nu a zis: De ce stai la masă? Ci înainte de ședere îi zice că nu este vrednic nici să intre înlăuntru, deoarece nu i-a spus că de ce a intrat. Pe toate acestea le strigă și acum Hristos către noi toți, pentru că stăm nerușinați și cu obrăznicie. Că cel ce nu se împărtășește este nerușinat. Din pricina aceasta, diaconul întâi îndepărtează pe cei ce se află în păcate. Căci precum un stăpân vrea să meargă la masă, nu trebuie să fie de față slugile care au greșit, ci sunt îndepărtate, tot așa se întâmplă și aici, când se săvârșește Liturghia și se jertfește Mielul și Oaia Stăpânului. Când auzi: să ne rugăm toți împreună; când vezi că se deschid ușile altarului, să socotești că se deschide și cerul și coboară și îngerii. Deci nu trebuie să fie nici unul din cei nebotezați, dar nici unul botezat

însă necurat sau spurcat. Rogu-te să-mi spui dacă cineva invitat la masă, merge, intră înăuntru, se spală pe mâini şi se aşează dar apoi nu mănâncă, oare nu jigneşte pe împăratul, care l-a chemat? Nu era mai bine să nu se fi dus deloc? Aşa şi tu, ai venit la masă, ai cântat cu ceilalţi, ai mărturisit că eşti vrednic, deoarece nu ai ieşit cu cei nevrednici, atunci de ce ai rămas, dacă nu te împărtăşeşti din masă? Dar zici că eşti nevrednic? Atunci eşti nevrednic să asculţi şi sfintele rugăciuni, deoarece Duhul Sfânt coboară nu numai în Sfintele Taine, ci şi în cântările acelea.

Nu vezi pe slugile Stăpânului că în primul rând spală masa, curăţă masa şi pe urmă aşează farfuriile. Aşa se întâmplă şi cu rugăciunile; cu glasul diaconului, spălăm ca şi cu un burete Biserica, pentru ca Tainele să se săvârşească în Biserica curată şi fără de pată. Ochii necuraţi sunt nevrednici de această privelişte. Urechile întinate nu sunt vrednice să audă aceste cântări, pentru că aşa porunceşte Legea. Chiar dacă un animal se apropia de muntele Sinai, el era ucis cu pietre. Cu atât mai nevrednici au fost, că nici la poalele muntelui nu le-a îngăduit să stea, chiar dacă pe urmă s-au apropiat şi au văzut locul unde a stat Dumnezeu. Aşa şi tu, creştine, dacă nu eşti vrednic să te apropii şi să vezi pe Dumnezeu la Sfânta Liturghie, pleacă împreună cu catehumenii, pentru că cu nimic nu te deosebeşti de ei. Deoarece nu este acelaşi lucru ca omul să greşească înaintea lui Dumnezeu, înainte de botez sau după ce s-a botezat si să se facă nevrednic de împărtăşire. Aş fi vrut să vă spun lucruri mai multe şi mai înfricoşate, dar ca să nu vă împovărez mintea, sunt de ajuns acestea. Căci cei ce nu se înţelepţesc cu acestea, nici cu mai multe nu se pot îndrepta. Spune-mi, te rog, dacă un împărat ar porunci: Cine va face cutare rău, acela să nu se apropie să mănânce la masa mea, oare nu ţi-ai fi dat toată silinţa să te păzeşti ca să nu pierzi această cinste? Preotul ne cheamă să mergem să ne împărtăşim şi noi lenevim, întârziem

și nu alergăm repede să primim acest dar? Oare ce altă nădejde de mântuire ne-a mai rămas? Nu putem spune că ne împiedică boala sau firea, ci neglijența ne face nevrednici”.

*

Cuvânt despre suferințe

În cartea Părintelui Valeriu Dobrescu, **Istorioare moral-religioase** am găsit o interesantă povestioară pe această temă. Iat-o: Un enoriaș îl întreabă pe preot: „ - Părinte, de ce, oare, Dumnezeu îmi dă mie atâtea suferinţe?” Preotul îi răspunse tot printr-o întrebare: „- Dumneata, te uiţi numai la suferinţele pe care le primeşti, dar te uiţi oare şi la păcatele pe care le săvârşeşti? Sau oare dumneata eşti fără de păcat?” „- Cum să fiu fără de păcat, părinte, că l-aş mânia pe Dumnezeu; am şi eu, ca orice om, păcatele mele!” „- Bine zici, spuse preotul şi luând o haină prăfuită din cuier, cu care fusese la un drum lung, îl invită pe omul nostru în curtea casei. Părintele întinse haina pe o frânghie, luă un băţ şi începu să bată în ea cu putere. Un praf gros se ivi de îndată şi el zise: „- Vezi, omule, praful acesta este păcatul pe care-l avem în haina sufletului nostru şi, întocmai ca şi acest praf, păcatul nu va ieşi, dacă sufletul nu va fi lovit cu bățul suferinţelor. Înţelegi acum de ce Dumnezeu ne trimite suferinţele? „- Mare adevăr m-ai învăţat, părinte! Mai bine să-mi dea Dumnezeu multe suferinţe şi să am sufletul curat, decât fără suferinţe şi să-mi ajungă sufletul întinat şi să merg în iad. Slavă Ţie, Doamne, zise omul necăjit, căci adevărate sunt cuvintele: „Mari şi minunate sunt lucrurile Tale, Doamne!”

*

File de jurnal – 5 Mai 1982

„Alaltăieri am fost la Severin. L-am întâlnit pe fostul meu diriginte de la Malovăț, Domnul Prof. Alexandru Vlad. Se pregătea să plece la Cluj, în satul Frida(?), unde se află un medic, care tratează varicele printr-o metodă ingenioasă, care a stârnit interesul multora din țară și din străinătate. Domnul

Vlad a fost programat din noiembrie pentru 15 aprilie, așa de mare este vadul. Când a fost acolo luna trecută, medicul respectiv s-ar fi pronunțat: ,, ,,- Eu sunt creștin ortodox, domnule, nu sunt comunist! Dacă aș fi comunist, aș fi departe!" Nu lucrează în duminici și sărbători. L-am rugat pe Domnul Vad să-l înscrie și pe unchiul Ion Bârnea din Malovăț, care are ulcer varicos la picioare.

L-am întâlnit pe Domnul Mihai Rogobete din Tr. Severin. Eu cumpărasem cartea campioanei Elisabeta Polihroniade, Primii pași în șah. Am schimbat câteva fraze cu Domnul Rogobete, astfel: ,,- Ce-ai cumpărat?" ,,- Uite, o carte despre șah. Am auzit că este un joc, care ajută mult la dezvoltarea inteligenței!" ,,Nu e adevărat!" ,,- Oare?!" ,,- Ți-aș da un singur exemplu: Valeriu Armeanu joacă excelent de foarte multă vreme!"

Ieri am lucrat acasă o vreme, apoi m-am dus la Malovăț. Taica Nicolae Tărăbâc a lucrat toată ziua ca salahor la biserică. Catapeteasma a fost terminată și tencuită în interior. M–am apucat să fac instalația electrică. A venit însă Gheorghe(Gicu) Capeț, electrician de meserie, și-a luat el angajamentul că va face toată instalația bisericii gratuit. Un om foarte cumsecade.

Se aude că azi se va inaugura colhozul la Pătule și dumineca viitoare cel de la Scornicești. Ajunserăm s-o trăim și pe asta!"

*

Ajutoare și donații

În această perioadă, parohia noastră a primit câteva ajutoare și donații astfel: **Doamna Dr. Monica Petruțiu** din Orăștie(HD): **180 lei; Domnul Voican Doru-Gabriel** din Nantes(Franța), fiu al satului Malovăț: **110 lei; Doamna Mârza Simona** din București, fiică a satului Malovăț: **100 lei; Dl. Felea Marian** din Ploiești(PH): **80 lei; Doamna Adam Melania** din Vinga (AB), **Doamna Pițiga Emilia** din

Timișoara și **Doamna Sultan Tudora** din Conacu(CT): câte **50 lei;**

Doamna Ionașcu Maria din Malovăț a mai adăugat **150 lei** pentru contribuția de cult, totalizând până acum **318 lei; Domnul Oproiu Petre** din Malovăț a mai adăugat **50 lei** la contribuția de cult, totalizând până acum **250 lei. Domnul Chilom Valentin** din Malovăț a achitat prima sa contribuție de cult, în valoare de **100 lei.**

Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

*

În cursul lunii iunie am donat pâine credincioșilor participanți la slujbe, astfel: **3 iun.** (Bârda): **153 pâini; 10 iun**.(Malovăț): **210 pâini; 17 iun**.(Bârda): **168 pâini; 24 iun**.(Malovăț): **230 pâini; 29 iun**.(Malovăț): **135 pâini**. Așadar, în luna iunie s-au donat **896 pâini**. Totodată, s-a vândut pâine credincioșilor la prețul de achiziție de **0,70 lei/buc**., astfel: **3 iun**.(Bârda): **447 pâini; 10 iun**. (Malovăț): **90 pâini; 17 iun**.(Bârda): **632 pâini; 24 iun.**(Malovăț): **170 pâini; 29 iun**. (Malovăț): **65 pâini**. Așadar, în luna iunie s-au vândut cu prețul de **0,70 lei/buc. 1.404 pâini**.

Copiilor participanți la slujbe li s-au donat și ciocolate.

*

Contribuția de cult

La data de 30 iunie, situația contribuției de cult pe anul 2018 se prezintă astfel: **în Malovăț** au achitat **95,15% din familii; în Bârda** au achitat **90,19% din familii**. La nivel de parohie au achitat **93,57%.** E un procent foarte bun. Contribuția de cult a variat **între 1 leu și 410 lei (Dl. Dima Vasile**). Reamintim că în parohia noastră serviciile religioase sunt gratuite, iar contribuția de cult rămâne la aprecierea credincioșilor, după principiul: fiecare dacă vrea și cât poate. Indiferent dacă cineva achită sau nu ceva pentru contribuția de cult, preotul este la dispoziția tuturor 24 de ore pe zi, 365 de zile pe an. În rest, e liber!

*

Plăți

În această perioadă am făcut câteva plăți mai mari, astfel: **3.550 lei** protoieriei pentru lumânări; **2.500 lei** excursia-pelerinaj la Curtea de Argeș; **1.610 lei** brutăriei pentru pâinea donată și vândută în luna iunie; **1.350 lei** tipografiei pentru o nouă tranșă din cărțile **Amintiri despre titani** și **Istoria proverbului românesc; 600 lei i**mpozit; **474 lei** poștei pentru colete; **400 lei** o cișmea pentru biserica de la Bârda; **400 lei** poștei pentru timbre; **344 lei** o parte din materialele necesare racordării bisericii de la Bârda la rețeaua de apă; **311 lei** hârtie de scris; **80 lei** scândură pentru cofragi la biserica de la Bârda; **58 lei** ciment pentru căminul de la instalația de apă; **52 lei** toner pentru imprimantă; **50 lei** internetul; **50 lei** plicuri și altele.

*

Lucrări la biserică

Zilele acestea am demarat lucrările pentru racordarea bisericii de la Bârda la rețeaua de apă. **Domnul Primar Ing. Ion Michescu** ne-a fost de mare ajutor la această lucrare, punându-ne la dispoziție o bună parte din mâna de lucru; **Domnul Boncioc Liviu** din Malovăț ne-a săpat gratuit 60 m de șanț cu escavatorul. Ploile ne-au ținut în loc lucrarea.

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: ***Hrană pentru suflet – iunie 2018,*** în ,,Armonii Culturale", Adjud(VN), 14 iun. 2018, ediție on-line (*http://armoniiculturale.ro/category/scrisoare-pastorala*); **Biserica și Marea Unire(IV),** în ,,Omniscop", Craiova, 7 iul. 2018, ediție on-line(*http://www.omniscop.ro*); ***„Scrisoare pastorală" – 375,*** pe blogul Domnului Ben Todică, directorul postului de radio în limba română din Sydney(Australia), 2 iul. 2018(*http://bentodica.blogspot.com*);

Domnul Ioan Miclău, scriitor româno-australian, din Cringila(Australia), face o frumoasă recenzie volumului preotului Dvs. **Popas aniversar - 65** în revista ,,Logos și Agape", Timișoara, 10 iul. 2018, ediție on-line(*http://www. logossiagape.ro*);

Am tipărit o nouă tranșă din volumele **Amintiri despre titani** și **Istoria proverbului românesc.**

*

Excursii-pelerinaj

►Joi, 26 Iulie, parohia noastră organizează o excursie-pelerinaj la **Mânăstirea Orșova(MH)**, cu ocazia hramului. Acolo vom participa la Sf. Liturghie oficiată de mai mulți ierarhi. Parohia suportă cheltuielile de transport. **Așadar, participarea e gratuită.**

►La sfârșitul lunii august, parohia noastră organizează o excursie-pelerinaj pe următorul itinerar: **Bârda - Malovăț - Tr. Severin - Mânăstirea Gura Motrului**(MH)-**Strehaia** (mânăstirea)-**Craiova**(orașul, mânăstirea Jitianu, mânăstirea Coșuna, seminarul teologic)- **Tr. Severin -Malovăț-Bârda.** Costul era de **25 lei/pers**. Până la închiderea acestei ediții, s-au înscris 9 persoane.

*

Spovediri. Împărtășiri

În zilele rânduite și nu numai, în Postul Sf. Apostoli au fost spovediți și împărtășiți: **2+12+36+2=52 enoriași**. Între aceștia, **2 au fost copii**.

*

Zâmbete

Învățătorul: ,,- Ce sunt țăranii?" Elevii: ,,- Țăranii sunt oameni săraci, care nu au ce să mănânce și vorbesc pe altă limbă, pe țărănește(8 ani); ,,- Țăranii sunt aceia care se ocupă și cu agricultura(8 ani); ,,- Țăranii sunt oameni care le-a dat Cuza pământ. În al Doilea Război Mondial, ei mai vroiau pământ,

dar s-a fărâmițat la bombe (10 ani); „ - Țăranii sunt oamenii de la țară, care n-au iaurt și noi, când mergem la țară , le ducem iaurt, caşcaval și brânză(7 ani); „- Țărani înseamnă un om care vrea să facă buletin în București" (8 ani); Învățătorul: „- De ce au unii păianjeni cruce pe spate?" Un elev: „- Unii păianjeni au cruce, că ei sunt popa la păianjeni" (7 ani).

*

Program

În cursul lunii august avem următorul program de slujbe: **4 Aug**.(Bârda-Malovăț); **5 Aug.**(Malovăț); **6 Aug.** (Malovăț); **10 Aug.**(spovedit și împărtășit în Bârda, la biserică și în sat); **11 Aug.**(Bârda-Malovăț); **12 Aug**.(Bârda); **13 Aug**.(spovedit și împărtășit în Malovăț adulții, la biserică și în sat); **14 Aug.** (spovedit și împărtășit copiii în Malovăț); **15 Aug.**(slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, la ora 12); **18 Aug**.(Bârda-Malovăț); **19 Aug.**(Malovăț); **25 Aug**.(Bârda – Malovăț); **26 Aug**.(Bârda); **29 Aug**.(Schitul Topolnița). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la școală, la telefon: **0724. 99. 80. 86**, ori pe adresa de e-mail: ***stanciulescubarda@gmail.com.***

Sănătate, pace și bucurii în casele și în sufletele Dvs.!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda[16]

[16]***„Scrisoare pastorală" – 376***, în „Armonii Culturale", Adjud(VN), 2018, 16 iul., ediție on-line(*http://armoniiculturale.ro*); în „Observatorul", Toronto(Canada), 26 iul., ediție on-line(*http:// www.observatorul.com*);

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi

Anul XVIII(2018), nr. 377(1 –15 Iulie)

Dragii mei enoriași!

Biserica și Marea Unire(VI)

Oraşe după oraşe transilvănene primeau cu bucurie armatele române. Imperiul Austro-Ungar în special, Puterile Centrale în general au investit capacităţi de luptă imense în Transilvania şi au respins armata română până pe linia Carpaţilor. Având în vedere importanţa strategică a acestui obiectiv şi că românii îşi urmăreau împlinirea idealului lor de unitate naţională, s-au declanşat lupte fără precedent pe linia Carpaţilor. Nenumăraţi soldaţi şi ofiţeri, fii ai Bisericii Ortodoxe Române, au căzut în acele lupte. Nu a fost sat, care să nu-şi aducă obolul său de jertfe umane pe altarul Patriei în acea conflagraţie. În război au participat preoţi şi călugări. Aproximativ 250 de preoţi au asigurat asistenţa religioasă, respectiv slujbe zilnice pentru victoria armatei române, spovediri, împărtăşiri şi îmbărbătare pentru soldaţii ce plecau la luptă. Până în februarie 1918 un număr de 28 de preoţi au fost răniţi ori au dispărut pe câmpul de luptă. Numeroşi preoţi au fost luaţi prizonieri în Germania sau Bulgaria şi alţii nu s-au mai întors acasă niciodată. Zeci de preoţi au fost citaţi cu ordine de zi sau distinşi cu cele mai înalte decoraţii şi distincţii pentru curajul, bărbăţia şi eroismul cu care au participat la operaţiile militare. În ţară, aprox. 173 preoţi au fost mobilizaţi ca preoţi confesori la spitalele în care erau aduşi răniţii de pe

front. Mai bine de 100 de cântăreţi bisericeşti au fost mobilizaţi şi trimişi pe câmpul de luptă. Călugării şi călugăriţele urmau experienţa înaintaşilor lor din Războiul de Independenţă şi contribuiau din plin la asigurarea asistenţei sanitare, având în vedere insuficienţa cadrelor sanitare calificate. Unii erau brancardieri, având rolul de a aduna răniţii de pe câmpul de luptă; alţii erau pe post de infirmieri. Arhivele militare şi ale eparhiilor vorbesc despre mulţi preoţi, cântăreţi bisericeşti şi călugări ucişi în luptă, pe front. Alţii au fost luaţi prizonieri şi ori s-au mai întors, ori nu s-a mai aflat nimic despre ei. Numeroasele decoraţii şi distincţii primite de preoţi, cântăreţi şi călugări în timpul şi după încheierea ostilităţilor sunt mărturii ale vredniciei şi devotamentului cu care ei şi-au făcut datoria faţă de Ţară.

Cei ce au rămas acasă nu au fost pasivi faţă de eforturile armatei. Preoţii au jucat un mare rol în mobilizarea energiilor româneşti rămase „la vatră". Mânăstirile şi parohiile au fost solicitate de către conducerea armatei să realizeze şi să livreze pânză de bumbac pentru bandaje, *„şiac călugăresc"* pentru hainele soldaţilor. Preoţii organizau pe cei rămaşi acasă pentru a munci pământurile şi a ajuta familiile celor plecaţi pe front. În duminici şi sărbători, cât şi în zile anume stabilite se făceau în biserici şi mânăstiri slujbe şi rugăciuni pentru victoria armatei româneşti. Preoţii au suplinit voluntar la catedră pe învăţătorii mobilizaţi pe front, asigurând astfel continuitatea procesului didactic. Numai Dumnezeu ştie câte eforturi au depus unii preoţi pentru a mângâia, a încuraja şi ajuta familiile celor plecaţi pe front sau ale celor ce erau ucişi în luptă. Mitropolitul Moldovei, Pimen Georgescu spunea: *„Ceea ce aşteaptă ţara mai mult în aceste vremuri grele de la cler e îndemnul şi sfătuirea poporului la împlinirea datoriilor cerute de împrejurări: ca toţi să fie una, uniţi într-un gând şi o inimă, să fim gata când veacul ce va suna"*.

La retragerea trupelor româneşti din faţa inamicului,

preoţii au organizat în multe localităţi asigurarea hranei necesare soldaţilor şi cailor de companie. Au fost situaţii când, de pe teritoriul ocupat, înfruntând riscuri imense, unii preoţi transmiteau informaţii armatei române despre situaţia din spatele armatei de ocupaţie şi despre mişcările acesteia. Unele eparhii au amenajat orfelinate pentru copiii rămaşi orfani. Mitropolitul Pimen Georgescu al Moldovei spunea într-o scrisoare pastorală: „ *Sfânta noastră Biserică întotdeauna a vegheat, când asemenea împrejurări grele s-au abătut asupra ţării. Acum, însă, mai mult ca oricând, ea trebuie, prin preoţii săi, să sară cu grăbire şi cu toată dragostea în ajutorul fiilor duhovniceşti. În întâiul loc trimite preoţii ca să însoţească pe ostaşi în război, rugând pe Dumnezeu să înarmeze braţele lor cu putere şi vitejie şi să-i apere de primejdii. În al doilea loc trimite călugării şi călugăriţele să îngrijească şi să mângâie duhovniceşte pe cei răniţi. În al treilea loc îşi ia sarcina de a îngriji pe cei rămaşi fără ajutor şi sprijin în urma plecării la război a fiilor, fraţilor şi soţilor lor… Preoţi, împreună cu sătenii din mijlocul cărora au plecat ostaşii noştri, să îngrijiţi familiile acestora şi să îngrijiţi ca ogoarele lor să fie lucrate la timp”.* Acelaşi mitropolit îşi îndemna preoţii ca un adevărat comandant de oşti: „*Porniţi pe drumul războiului..., călcaţi pe urmele vitejilor din 1877”.*

Mânăstirile din Moldova şi din sudul Carpaţilor au dat sute de călugări şi călugăriţe pe front în serviciul de asistenţă sanitară, imense cantităţi de hrană, animale, materiale de tot felul necesare soldaţilor, răniţilor şi bolnavilor. Se mai păstrează şi azi liste interminabile cu numele călugărilor şi călugăriţelor care au contribuit la succesul armatei române. Li s-au trimis soldaţilor răniţi din spitalele de campanie cărţi de rugăciuni. După izbucnirea conflictului a urmat un moment greu, un moment de cumpănă pentru întreg neamul românesc. Forţele inamice au spart linia frontului şi au pătruns pe teritoriul românesc din sudul Carpaţilor. Armata noastră s-a

retras, luptându-se eroic pentru fiecare metru de pământ. A rămas în urma frontului o imensă masă de populaţie românească fără apărare, la cheremul unor invadatori feroce, care au săvârşit atrocităţi de nedescris. Au fost rechiziţionate forţat nenumărate animale, mijloace de transport, au fost jefuite bunuri de patrimoniu, au fost jefuite biserici şi mânăstiri, au fost arestaţi, schingiuiţi şi ucişi civili şi mulţi preoţi. Autorităţile româneşti din teritoriul ocupat nu mai puteau să funcţioneze, ori, dacă funcţionau trebuiau să împlinească ordinele ocupantului. Au rămas preoţii ca singurii mentori ai populaţiei, ca singurii la care cei oropsiţi se mai puteau adresa cu încredere şi speranţă. Au fost răpite clopotele multor biserici şi mânăstiri, pentru a se topi şi a se face din ele gloanţe. Numeroase sate au ascuns clopotele de la bisericile lor şi pentru aceasta preoţii şi credincioşii de acolo au fost aspru pedepsiţi pentru a deconspira locul unde erau ascunse clopotele. Unii chiar au plătit cu preţul vieţii păstrarea secretului. *„Unii preoţi prevăzători au ascuns din vreme ce aveau mai scump, precum şi sfeşnicile de alamă şi din clopote. Prin luna mai 1917 preoţii din Bucureşti au fost înştiinţaţi, prin secţiile poliţieneşti, să predea cheile bisericilor. Mare alarmă. Nu se ştia ce va fi. Ungurii voiau să ia clopotele. Şi câteva zile de-a rândul s-au tot auzit ciocanele care băteau în bronzul lor pentru a le sfărâma. Le-au luat bucăţi-bucăţi şi poporul a privit cu jale cum i se răpeau pentru a fi duse departe să răspândească moarte, uneltele sfinţite care vesteau de rugăciune. Cu mare greutate a scăpat clopotul cel mare al Mitropoliei. Când au venit să-l sfarme, Mitropolitul a trimis vorbă să nu se atingă de el (...). Clopotul a scăpat (...). În ziua când s-a început spargerea clopotelor, era mare larmă la Mitropolie. Înalt Prea Sfinţia Sa Mitropolitul voia să facem colectă şi să oferim bani nemţilor ca să răscumpărăm clopotele. I s-a spus că e inutil, întrucât ei vor metalul clopotelor, nu bani, că au”. Arhim. Iuliu Scriban, I.*

Mihălcescu şi Alexandru Bărcăcilă au întocmit un protest: „Clopotele însă au rămas luate şi după aceea abia se mai auzea câte unul sunând răzleţ (...)" De la unele biserici au fost luate acoperişurile de aramă.

Numeroase biserici au fost profanate. Li s-au luat bunurile, respectiv icoanele, crucifixele, candelele, Sfintele Vase, policandrele, acoperişurile de tablă, tot ce era de aur, argint, aramă şi bronz, cărţile de valoare şi tot ce s-a crezut că are valoare. Multe biserici au fost incendiate. Unele biserici au fost transformate în grajduri pentru caii ofiţerilor germani. Unii preoţi n-au ezitat să se opună făţiş regimului de ocupaţie, abuzurilor făcute de către ocupanţi. Din cauza aceasta, mulţi au fost arestaţi, maltrataţi, deportaţi în Germania şi chiar ucişi. Nu numai cei din România erau persecutaţi, ci şi preoţii români ortodocşi din Banat şi Transilvania. Evidenţele, atâtea câte ni se mai păstrează, ne menţionează sute de nume de preoţi ucişi, deportaţi, arestaţi, închişi, maltrataţi şi refugiaţi. Unora le-au fost ucise şi familiile.

A fost pierdută capitala ţării, toată partea de sud a Carpaţilor, respectiv fosta Ţară Românească. Frontul s-a retras până în Moldova. O parte din populaţie s-a refugiat în Moldova. Aici refugiaţii au fost cazaţi la mânăstiri şi acolo li s-au asigurat cele necesare luni de zile. În mânăstiri s-au amenajat spitale, orfelinate, aziluri, ba chiar corpuri întregi de armată au fost găzduite pe la mânăstiri, unde li s-au asigurat cele necesare.

Se părea că nimeni şi nimic nu va mai schimba cursul războiului. Se părea că soarta României este pecetluită. Guvernul însuşi se retrăsese la Iaşi, ba chiar era în studiu posibilitatea unui refugiu în străinătate. Numai Dumnezeu mai putea schimba sorţii de izbândă.

Dar iată că a venit acea vară a lui 1917, acel moment de glorie supremă a neamului românesc, în care s-au înscris pagini nemuritoare de vitejie fără seamăn la Mărăşeşti, Mărăşti, Oituz

şi în alte locuri de sfântă aducere aminte. Românii au uimit atunci lumea întreagă prin eroismul lor, prin capacitatea lor de a se lupta pe viaţă şi pe moarte pentru recâştigarea pământului cotropit de duşman. Vitejia lor a schimbat soarta războiului şi a redat speranţe tuturor românilor că idealul lor se va împlini.

*

Sfaturi părinteşti

Din cuvintele pline de înțelepciune ale Sfântului Ioan de Kronstadt:

- *TRUPUL OMULUI: ,,Aceste mâini cărora le place să ia tot ce este în apropierea lor, vor fi încrucișate pe piept și nu vor mai lua nimic. Aceste picioare care merg cu plăcere pe calea păcatului, dar care nu stau drept pentru rugăciune, vor fi întinse pentru eternitate și nu vor mai merge nicăieri. Aceşti ochi care privesc cu pizmă fericirea aproapelui, se vor închide, focul lor se va stinge și nimic nu-i va mai încânta. Aceste urechi care se pleacă atât de repede pentru a asculta cu plăcere minciunile și calomniile, nu vor mai auzi nimic; tunetul însuși nu-l vor mai auzi. Ele nu vor mai auzi decât trâmbița trezirii morții când acest trup stricăcios va învia, unul „pentru învierea vieții, altul pentru învierea osândei" (Ioan 5, 29). Ceea ce rămâne în noi viu după moarte, aceea trebuie să fie obiectul tuturor preocupărilor noastre. Curăţeşte-ți inima pe tot parcursul vieții, ca ea să fie împreună cu sufletul tău capabilă să-L vadă pe Dumnezeu dincolo; preocupă-te de trupul tău și de trebuințele lui numai atât cât este necesar să-ți întreții sănătatea, puterea și decența. Toate acestea vor muri, toate acestea vor merge în pământ. Străduieşte-te deci să desăvârşeşti în tine ceea ce iubeşte și urăşte ceea ce este paşnic sau învolburat, ceea ce se veseleşte și se mâhneşte, adică inima ta, omul tău interior, care gândeşte și judecă prin intermediul minții tale";*

- *<u>CROŞETATUL:</u> ,,Însuşirile omului, atât cele de ordin spiritual, cât și cele fizice, se desăvârşesc, sporesc și se*

fortifică prin exercițiu. Exersează-te mai des în scris, în cusut, în croșetat și astfel vei putea „să-ți faci mâna”: vei scrie, vei coase, vei croșeta mai bine. Exersează mai mult în compunerea de texte, vei compune mai ușor și mai bine; exersează în săvârșirea de fapte bune sau în stăvilirea patimilor și ispitelor și vei reuși, cu timpul, să faci binele lesne și cu plăcere, iar patimile le vei învinge cu ușurință, ajutat de harul dumnezeiesc atotlucrător. Dar dacă vei înceta să mai scrii, să coși, să croșetezi sau dacă faci lucrurile acestea foarte rar, vei scrie, vei coase și vei croșeta prost; nu vei mai compune nimic, sau foarte rar, lăsându-te absorbit de grijile materiale ale vieții și vei ajunge să nu poți lega nici câteva cuvinte, mai ales în cele duhovnicești. Când ți se va da să scrii ceva, vei munci ca un rob în Egipt! Tot așa, dacă nu te mai rogi, sau te rogi rar, rugăciunea ți se va părea grea și o vei face fără plăcere; dacă vei înceta lupta cu patimile, sau o vei rări din cale-afară și o vei slăbi, îți va veni foarte greu să le mai ții piept și te vor birui ele pe tine. Din pricina lor, nu vei mai avea liniște, viața îți va fi otrăvită dacă te vei dezvăța să lupți împotriva acestor haini adversari, care sunt „de-ai casei”, stau înlăuntrul tău, își fac cuib în inima ta. Activitatea, munca sunt condiții indispensabile ale vieții. O viață inactivă nu este viață, e o monstruozitate, o umbră de viață! De aceea omul trebuie să-și impună să lupte mereu, îndârjit, cu trândăvia trupească. Dumnezeu să apere pe tot creștinul de lene! „Iar cei ce sunt ai lui Hristos și-au răstignit trupul împreună cu patimile și cu poftele” (Gal. 5, 24), adică firea cea leneșă, rea, iubitoare de păcat. „Căci tot celui ce are i se va da și-i va prisosi, iar de la cel ce n-are și ce are i se va lua” (Mat. 25, 29);

- LUPA: „La lumina soarelui vedem desluşit toate obiectele, îndeosebi cele apropiate, pe cele mai mari și pe cele mai mici, dar cu o lupă sau cu un instrument optic măritor vedem clar și obiectele foarte mici, dar și pe cele îndepărtate. Tot astfel Sfinții care au bineplăcut lui Dumnezeu și toți Îngerii

Domnului, aflându-se neîncetat în Dumnezeu, în Lumina cea veşnică, în Fiinţa cea mai simplă, uniţi în chipul cel mai strâns cu Ea, văd toate nevoile noastre, ne cunosc toate gândurile, dorinţele, simţămintele, intenţiile, faptele, aud toate cuvintele noastre. De aceea, chemând înainte de toate pe Domnul, să chemăm cu nezdruncinată credinţă şi cu osârdie întru pocăinţă pe Maica Domnului, pe Sfinţii Îngeri, pe Sfinţii care au bineplăcut lui Dumnezeu în ajutorul nostru cu nădejdea că vom fi auziţi – şi să vieţuim în sfinţenie, aşa cum sfânt este Domnul, cum sfinţi sunt şi Sfinţii".

*

File de jurnal – 6 mai 1982

„Azi am pus porumb în lotul ajutător. Au venit s-o ajute pe mama Maria lui Petrică Curea şi Erina lui Gheorghe Duran.

A venit pe la noi unchiu-meu Dănilă Pârvănescu din Colibaşi, fratele mamei. I-au dat tractor nou. Mi-a spus că în rândul tractoriştilor şi în general al oamenilor cu care a discutat se resimte o antipatie generală faţă de preşedintele Ceauşescu. Popularitatea de altădată a dispărut. De la ţăran la muncitor şi intelectual, toţi ca unul, îl critică ţi-i dezaprobă măsurile luate. Soţia preşedintelui ar fi propus la o întrunire să se desfiinţeze pensiile şi să se înfiinţeze azile de bătrâni, care să preia pe toţi cei inapţi de muncă. Au v Propunerea nu a fost aprobată de nici un membru din guvern.

Au venit factorii de răspundere să-i convingă pe tractorişti să facă contracte pe animale şi produse. Au refuzat. I-a ameninţat că nu le vizează cartelele de alimente. Au răspuns că dacă nu vor să facă aceasta, nici ei nu vor porni tractoarele în timpul campaniilor şi va veni primarul să le aducă alimentele cu maşina sa, aşa cum s-a întâmplat anul trecut. Unchiu-meu a spus că dacă până acum a furat grâu de la combină din plăcerea de a avea, de acum va fura „de frica zilei de mâine"!

*

Lasă-ți lacrima să curgă

Redăm mai jos un cântec cu acest titlu, plin de miez și actual, pe care-l cântă **Doamna Ruxandra Pitulice.** Mulți dintre cititori se vor regăsi în el. Iată-l:

,,După ani și ani de zile,
M-am întors acasă.
Nimeni nu mă aștepta
La căsuța noastră.

Mi-am luat drumul și-am plecat,
Ca să văd și eu
Casa-n care s-au mutat
Mama și tăticul meu.

Dintr-o poză ce-o știam
Măicuța îmi zâmbea,
Iar din alta taica-l meu
Parcă m-aștepta.

I-am strigat cât am putut,
Dar nu m-au auzit,
Nu mi-au dat nici un răspuns.
Și de dor eu m-am topit.

Un bătrân care săpa
Iarba= pe-un mormânt
A venit încet la mine
Și mi-a zis plângând:

,,-Lasă-i, tată, nu-i striga,
Chiar dacă te-aud!
De-acolo de unde sunt,
Ei nu-ți mai răspund!

Că de-atâta dor de tine
Și de așteptat,
Au obosit, fata tatii,
La cer au plecat!

Dar de-acolo dintre stele
Te privesc cu drag,
Cum te priveau altădată
De la voi din prag.

Uită-te în jurul tău,
Citește pe cruci,
Jumate din satul tău
S-a mutat aici.

Rude multe și vecini,
Părinți și bunici,
Dar și foarte mulți străini
S-au mutat aici.

Lasă-ți lacrima să cadă,
Ea te-o ajuta
Să mai stingi un pic durerea

Din inima ta. *Să pui o lumânare*
Și roagă pe Domnul Sfânt
Mai vino din când în când *Să le dea iertare!”*

*

Înțelepciunea nevăstuicii

Îmi povestea bunicul meu de multe ori despre animalele din curte și despre cele din pădure. Fiecare specie avea povestea ei, care se lega de viața și de istoria omului. Așa, bunăoară, despre nevăstuică îmi spunea multe: ba că la început fusese o femeie rea și leneșă, care atât de mult și-a persecutat soțul, încât Dumnezeu s-a milostivit de el și l-a scăpat de pacoste, transformându-o pe soția lui în nevăstuică. Aceasta avea adevărate puteri magice, mai ales că putea să omoare animale mult mai mari decât ea prin mușcături fulgerătoare, bine plasate. Cel mai mic carnivor din țara noastră, cum este socotită nevăstuica, distruge rapid colonii întregi de șoareci și șobolani și este o adevărată binecuvântare pentru munca țăranului.

Îmi povestea bunică-meu că era tânăr și era la secerat la un consătean. Munceau „pe ajutate”: azi lucrau – să zicem – zece la mine și terminam grâul de secerat, zece zile lucram eu la alții după aceea și le salvam și lor recolta. Proprietăreasa a adus mâncarea de prânz la locul de muncă. A pus coșul de papură pe creanga unui pom din apropiere. Oala cu ciorbă o avea „îmbăierată”, adică legată cu sfoară, în așa fel încât îi făcea un fel de toartă. Și oala a atârnat-o în pom. Copiii proprietarului erau cu vitele prin apropiere. La un moment dat, copiii au prins un pui de nevăstuică. I se deschiseseră ochii și plecase singur la vânat sau se rătăcise. Oricum, după multă strădanie, copiii l-au prins. Puiul țipa strident, parcă cerând ajutor părinților săi.

Dumnezeu a rânduit ca unul din secerători să arunce o privire spre pomul în care era agățat bagajul cu mâncarea de prânz. A observat că pe trunchiul pomului urcă o nevăstuică

grăbită. A urmărit – o cu atenție. Se știa despre nevăstuici că dispar înainte de a fi văzute, ca o umbră, ca un fulger. Nevăstuica s-a dus la oala cu ciorbă, s-a uitat prevăzătoare, apoi și-a vârât puțin boticul peste buza oalei. S-a retras repede și s-a făcut nevăzută. Fiecare dintre secerători și-a dat cu părerea. Oricum, reieșea din discuție teama lor că nevăstuica le va face rău. Toți se văitau de găini, că „le lasă oborul gol". Unul din ei și-a dat seama de situație. A înțeles că țipetele acelea subțiri și stridente sunt de pui de nevăstuică și că un astfel de pui este captiv la copii. Au strigat la copii și le-au poruncit să elibereze puiul, ceea ce copii au și făcut.

Se părea că lucrurile s-au liniștit. După vreun sfert de ceas, nevăstuica și-a făcut iar apariția. A urcat repede pe tulpina pomului, s-a dus la oala cu mâncare și rapid a ros baiera. Oala s-a prăbușit, s-a spart, iar ciorba s-a împrăștiat. Pacea s-a restabilit.

Când puiul țipa, nevăstuica a pus otravă în mâncarea secerătorilor; după ce puiul a fost eliberat, nevăstuica a spart oala, ca să nu le facă oamenilor rău. Atunci au înțeles secerătorii mai bine ca oricând proverbul: „Bine faci, bine găsești; rău faci, rău găsești!"

*

Consternare

Constatăm cu mâhnire și durere, că de la o vreme mașinile Salvării nu mai poartă semnul Sfintei Cruci, ci doar șarpele scuipând otravă în pahar. Dacă aparent faptul este nesemnificativ, el are conotații profunde și periculoase. Crucea Roșie a fost înființată în secolul al XIX-lea de un medic elvețian, Durant. Acesta a pus ca emblemă firmei sale „o alăturare artistică de cinci patrate". Nu recunoștea că acela e semnul Sfintei Cruci, fiindcă el era protestant și protestanții nu admit cultul Sfintei Cruci. Totuși, pretutindeni unde ajungea un echipaj al Crucii Roșii, creștinii vedeau în sigla respectivă semnul Sfinte Cruci.

Iată că acum Smurdul scoate acest însemn de pe mașinile sale. Nu este întâmplător. Faptul se înscrie pe linia politică generală a Europei de a scoate din toate instituțiile publice însemnele religioase. Bineînțeles că în primul rând sunt vizate însemnele creștine. Altfel spus, asistăm, pas cu pas, la un proces susținut de descreștinare a Europei. Încercăm să credem că dacă Domnul Arafat ar fi fost creștin, altfel ar fi apărat valorile creștine. Dacă!

*

Ajutoare și donații.

În această perioadă, parohia noastră a primit câteva ajutoare și donații astfel: **Domnul Boncioc Mircea** din Italia, fiu al satului Malovăț: **100 lei; Doamna Crăciunescu Valeria** din Câmpulung-Moldovenesc(SV) și **Doamna Chircu Ramona** din Tr. Severin, fiică a satului Bârda: câte **50 lei;**

Domnul Popescu V. Ion din Malovăț a mai adăugat **150 lei** pentru contribuția de cult, totalizând până acum **230 lei; Domnul Popescu Mihai** din Malovăț a mai adăugat **100 lei** pentru contribuția de cult, totalizând până acum **215 lei; Domnul Bazavan Claudiu** din Malovăț mai adăugat **50 lei,** totalizând până acum **150 lei; Doamna Paicu Mariuța** din Malovăț a mai adăugat **50 lei** pentru contribuția de cult, totalizând până acum **125 lei; Doamna Șeitan Adela** din Bârda a mai adăugat **50 lei** pentru contribuția de cult, totalizând până acum **150 lei.**

Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: „***Scrisoare pastorală" – 376,*** în „Armonii Culturale", Adjud(VN), 2018, 16 iul., ediție on-line(*http://armoniiculturale.ro*); în „Observatorul", Toronto (Canada), 26 iul., ediție on-line(*http:// www.observatorul.com*)**; Restituiri: Biserica și Marea Unire,** în „Națiunea", București,

17 iul. 2018, ediție și on-line(*http://www.ziarulnatiunea.ro/category/confluente-istorice*); **Cuvântul Sfinților Părinți,** în „Națiunea”, București, 2018, 21 iul., ediție și on-line (*http://www.ziarulnatiunea.ro/category/religiespiritualitate*); **Biserica și Marea Unire(V),** în „Omniscop”, Craiova, 23 iul. 2018, ediție on-line(*http://www.omniscop.ro*);

Domnul Ioan Miclău din Australia publică o recenzie la vol. preotului Dvs., **Popas Aniversar – 65** pe blogul **Domnului Ben Todică,** directorul postului de radio în limba română din Sydney(Australia) în ziua de 9 iulie 2018(*http://bentodica.blogspot.com*);

Parohia noastră a publicat o nouă tranșă din cartea preotului Dvs., **Studii și documente privind istoria României.** Vol. III, **Banatul.**

Lucrări la biserică

Zilele acestea am terminat lucrările pentru racordarea bisericii de la Bârda la rețeaua de apă. **Domnul Primar Ing. Ion Michescu** ne-a fost de mare ajutor la această lucrare, punându-ne la dispoziție o bună parte din mâna de lucru; **Domnul Boncioc Liviu** din Malovăț ne-a săpat gratuit 60 m de șanț cu escavatorul; **Domnul Badea Constantin** din Malovăț a străpuns pământul pe sub șoseaua asfaltată și a trecut conducta. **Domnul Paicu Daniel** din Malovăț ne-a făcut racordurile, **Domnul Stănciulescu Florin** din Bârda ne-a făcut alte amenajări ale cișmelei, iar **Domnul viceprimar Paicu Angelu** din Malovăț a condus și supravegheat întreaga lucrare. Totul gratuit. Le mulțumim frumos. Dumnezeu să le ajute!

*

Excursii-pelerinaj

►**Miercuri, 25 Iulie,** parohia noastră organizează o excursie-pelerinaj la **Mânăstirea Orșova(MH),** cu ocazia **hramului.** Acolo vom participa la Sf. Liturghie oficiată de mai

mulți ierarhi. Parohia suportă cheltuielile de transport. Așadar, **participarea e gratuită.**

►La sfârșitul lunii august, parohia noastră organizează o excursie-pelerinaj pe următorul itinerar: **Bârda - Malovăț - Tr. Severin - Mânăstirea Gura Motrului(MH)-Strehaia (mânăstirea)-Craiova(orașul, mânăstirea Jitianu, mânăstirea Coșuna, seminarul teologic)- Tr. Severin - Malovăț-Bârda. Costul era de 25 lei/pers.** Până la închiderea acestei ediții, s-au înscris 9 persoane.

*

Încheierea anului școlar

Cu ajutorul lui Dumnezeu, s-a încheiat încă un an școlar. Anul acesta preotul Dvs. a semănat învățătura creștină, săptămână de săptămână, în sufletele a cca. 150 de tineri din clasele IX-XI de la Colegiul Național Economic „Th. Costescu" din Tr. Severin și de la Colegiul Tehnic „Domnul Tudor" din Tr. Severin. A fost greu, a fost frumos, au fost bucurii, au fost dezamăgiri, ca oricând și pe oriunde. Dacă Dumnezeu va mai vrea și cei care au pâinea și cuțitul vor mai scăpa vreo firimitură și anul viitor, vom fi la datorie.

*

Botezuri. Înmormântări

În ziua de 1 iul. am oficiat Taina Sfântului Botez pentru **Tărăbâc Rareș-Ionuț,** fiul **Doamnei Tărăbâc Cristina-Ionela** din Malovăț. Să-i trăiască! În ziua de 15 iulie am oficiat slujba înmormântării pentru **Coman Dumitru**(64 ani) din Malovăț. Dumnezeu să-l ierte!

*

Program

În cursul lunii august avem următorul program de slujbe:**4 Aug.**(Bârda-Malovăț); **5 Aug.**(Malovăț); **6 Aug. (**Malovăț); **10 Aug.**(spovedit și împărtășit în Bârda, la biserică și în sat); **11 Aug.**(Bârda-Malovăț); **12 Aug.**(Bârda); **13 Aug.**

(spovedit și împărtășit în Malovăț adulții, la biserică și în sat); **14 Aug.** (spovedit și împărtășit copiii în Malovăț); **15 Aug.**(slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, la ora 12); **18 Aug.**(Bârda-Malovăț); **19 Aug**.(Malovăț); **25 Aug.**(Bârda – Malovăț); **26 Aug.**(Bârda); **29 Aug.(Schitul Topolnița).** În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la școală, la telefon: **0724. 99. 80. 86**, ori pe adresa de e-mail: ***stanciulescubarda@gmail.com.***

Sănătate, pace și bucurii în casele și în sufletele Dvs.!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda[17]

[17] ***„Scrisoare pastorală" – 377,*** în „Observatorul", Toronto(Canada), 2018, 4 aug., ediție on-line(*http://www. observatorul.com*); pe blogul Domnului Ben Todică, directorul postului de radio în limba română din Sydney(Australia), 2018, 28 iul.(*http://bentodica.blogspot.com*); în „Armonii Culturale", Adjud(VN), 2018, 30 iul., ediție on-line(*http:// armoniiculturale.ro*).

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi

Anul XVIII(2018), nr. 378(16 –31 Iulie)

Dragii mei enoriași!

Biserica și Marea Unire(VII)

Au urmat zile de înălţătoare bucurie a întregii naţiuni româneşti, când armatele române recuceream pas cu pas fiecare metru de pământ românesc, când aceleaşi armate au trecut victorioase Carpaţii. Presa vremii şi scrierile memorialistice din acel timp vorbesc de felul cum a fost primită armata română de populaţia locală, majoritar românească din satele şi oraşele Transilvaniei. Puţine momente atât de înălţătoare au fost date vreunui popor de-a lungul vremii!

Victoria Armatei române a fost fructificată cu folos de românii de pretutindeni. Anul 1918 a fost an de hotar în contextul marilor împliniri naţionale româneşti. Unirea cu Basarabia (aprilie 1918), Bucovina (octombrie 1918) şi cu Transilvania (1 dec. 1918) s-a împlinit. Era un act pecetluit cu mii de jertfe presărate pe câmpurile de luptă, cu mii de eroi aflaţi până astăzi în morminte ştiute sau neştiute. La aceste jertfe de viaţă şi de sânge se adăuga lucrarea mare a neamului românesc de pretutindeni. Am putea numi aici pe cei risipiţi prin ţările europene şi chiar pe cei de peste ocean. Poporul român îşi dovedea în faţa lumii maturitatea, forţa şi voinţa de a fi el însuşi, de a lupta până la jertfa supremă pentru înfăptuirea marilor sale idealuri.

Românii din Transilvania nu s-au lăsat mai prejos decât fraţii lor din Basarabia şi Bucovina. Anul 1918 a fost hotărâtor. Acţiunile politice întreprinse de fruntaşii intelectualităţii transilvănene reuniţi în Partidul Naţional Român au declanşat energii prounioniste nebănuite în rândul populaţiei româneşti din Transilvania. Ierarhii români, ortodocşi, cât şi greco-catolici, dintre care citez pe Ioan I. Papp al Aradului, Miron Cristea al Caransebeşului, Dimitrie Radu al Oradiei, Iuliu Hossu al Gherlei, Valeriu-Traian Frenţiu al Lugojului şi-au dat completa adeziune pentru cauza românească a unirii cu Ţara. Publicaţiile bisericeşti ale vremii, precum „Telegraful Român" de la Sibiu, „Biserica şi Şcoala" de la Arad, „Foaia Diecezană" de la Caransebeş, „Unirea" de la Blaj sau „Glasul Poporului" de la Sibiu s-au alăturat cu toată puterea lor de convingere altor publicaţii ardelene prounioniste şi au format opinia populară atât de necesară declanşării actului propriu-zis al Unirii.

În toate localităţile Transilvaniei şi Banatului au loc întruniri, adunări, manifestaţii, iar printre organizatorii şi mentorii acestora sunt şi preoţii. Profesorii de teologie de la Sibiu, clerici şi mireni, au avut un rol deosebit în pregătirea actului Unirii. La 1 Decembrie, toată populaţia românească a Transilvaniei era pregătită pentru Unire. Istorica zi de la 1 Decembrie 1918 o dovedeşte cu prisosinţă. Din toate satele şi oraşele Ardealului şi Banatului au venit la Alba Iulia delegaţi într-un entuziasm de nedescris. Cu adeziuni şi semnături din partea obştilor care-i delegaseră, reprezentanţii naţiei se duceau la Alba Iulia să-şi mărturisească crezul: **noi vrem să fim una cu Ţara.** Peste o sută de mii de români au fost acolo. Erau înveşmântaţi cu haine naţionale, fluturau steaguri şi eşarfe tricolore, cântau cântece patriotice, mobilizatoare. Ca un torent de ape veneau din munţi şi din câmpii tineri şi bătrâni, bărbaţi şi femei, intelectuali şi oameni simpli, având în fruntea lor preoţi cu cruci şi steaguri, călăuziţi toţi de un singur ideal, de o singură bucurie: ctitoreau România Mare în acea zi de

sărbătoare supremă. În dimineaţa zilei de 1 Decembrie au bătut clopotele tuturor bisericilor şi mânăstirilor din Transilvania şi Banat, vestind ziua „Învierii", ziua „Unirii". S-au ţinut cuvântări înflăcărate la Alba Iulia, dar şi în satele şi oraşele Transilvaniei, astfel încât hotărârea de la Alba Iulia era expresia voinţei unanime a întregii suflări româneşti din Transilvania şi Banat. Intelectualitatea transilvăneană, cunoscătoare a principiilor dreptului internaţional, consfinţea în **Rezoluţia din 1 Decembrie 1918,** pe baza principiului autodeterminării popoarelor, unirea Transilvaniei cu România. La citirea ei de către marele Vasile Goldiş, martorii oculari spun că s-a pornit *„un uragan de aplauze, care a durat circa 10-15 minute. Fereastra fiind deschisă, lumea de afară a auzit hotărârea pronunţată şi a izbucnit în chiote de bucurie, care s-au transmis departe, până la ultimul om ce aştepta cu sufletul la gură marea hotărâre…. Mulţi plângeau, alţii îngenuncheau şi, înălţându-şi privirile şi mâinile spre cer rosteau rugăciuni atât de fierbinţi, că trebuiau să se audă până la al şaptelea cer. Am înnebunit cu toţii, năzărindu-ni-se că vedem în văzduh pe însuşi Mihai, Mircea, Ştefan, Avram Iancu. Credeam în acea zi că şi sfinţii din cer poartă costume naţionale româneşti, iar Dumnezeu haina albă a dreptăţii pentru toţi".* Episcopul Aradului, Ioan I. Papp, trăgea concluziile cuvenite la terminarea Marii Adunări: *„Ne-am prezentat… in corpore la această sărbătoare naţională ca să dăm probe învederate că ori de câte ori se tractează despre soarta neamului românesc, clerul şi poporul credincios, ca fii adevăraţi una sunt în cugete şi simţiri, sunt una în dorinţele şi aspiraţiile naţionale"***.** Episcopul Miron Cristea al Caransebeşului, viitorul patriarh, completa: *„Nu putem şi nici nu avem lipsă să retezăm Carpaţii, căci ei sunt şi trebuie să rămână şi în viitor inima românismului, dar simţesc că astăzi, prin glasul unanim al mulţimii celei mari, vom deschide larg şi pentru totdeauna porţile Carpaţilor, ca să poată pulsa prin arterele lor cea mai*

caldă viaţă românească". Din delegaţia care a prezentat regelui Ferdinand la Bucureşti Hotărârea Adunării Naţionale din Alba Iulia au făcut parte şi episcopii Miron Cristea şi Iuliu Hossu.

Hotărârea Adunării Naţionale de la Alba Iulia avea să fie consfinţită la Conferinţa de Pace de la Trianon printr-un tratat internaţional recunoscut şi parafat de toate statele europene participante, inclusiv de Ungaria.

Unirea de la 1918 trebuia consolidată pe plan intern şi recunoscută pe plan internaţional. Nu peste tot aveam prieteni. Un prim pas pentru consolidarea Unirii era unitatea bisericească. Biserica Ortodoxă Română era împărţită în conformitate cu vechea configuraţie politică. Mitropolitul primat Miron Cristea face eforturi susţinute pentru unificarea religioasă. Are în jurul lui ierarhii din întreaga Românie, preoţii şi credincioşii. Întrunirile care au loc în diferite oraşe ale ţării dovedesc cu prisosinţă acest lucru. Prima întrunire a Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române la care participau şi ierarhii din provinciile româneşti alipite de curând Patriei - mamă s-a petrecut în 1919 la Bucureşti. În strânsă colaborare cu autorităţile de stat, s-a formulat proiectul „Legii şi Statutului de organizare a Bisericii Ortodoxe Române", care va apare în 1925. Prin aceasta se ridica instituţia la nivel de Patriarhat. Punerea ei în aplicare s-a făcut în acelaşi an, împlinindu-se astfel şi aspiraţia de veacuri a Bisericii noastre de a fi pe deplin autocefală şi autonomă.

Unirea de la 1918 a fost împlinirea unor aspiraţii de veacuri ale tuturor categoriilor sociale româneşti, de la simplu ţăran până la omul politic. Că ea nu a rezistat prea mult în timp, faptul nu s-a datorat dezbinărilor interne, ci raptului istoric Ribentrop-Molotov din 1940, când iarăşi au fost smulse de la sânul Patriei-mamă provincii româneşti străvechi, precum Basarabia şi Bucovina. Alte multe decenii aveau să rămână sub administraţie străină, deşi, în realitate, conştiinţa apartenenţei

de spaţiul românesc nu a lipsit niciodată, iar dorinţa de reunificare a sălăşluit în sufletul românesc, deşi nu a putut fi întotdeauna exprimată cu tărie. Abia evenimentele din 1989 care au bulversat Europa de Răsărit au făcut ca să renască speranţa că idealul multimilenar al neamului românesc va avea condiţii prielnice să se împlinească. Realităţile istorice erau însă destul de vitrege şi nu au permis reunificarea politico-administrativă. S-a putut realiza însă, deşi parţial, reunificarea religioasă. Ne referim la înfiinţarea Mitropoliei Basarabiei sub jurisdicţia Patriarhiei Române, mitropolie la care au aderat numeroşi preoţi şi credincioşi.

Unirea de la 1918 a fost o etapă din istoria atât de zbuciumată a neamului românesc. Ea a dovedit că împlinirea este posibilă. Aceasta ne dă speranţe pentru prezent şi pentru viitor.

*

Sfaturi părintești

Vom reda mai jos câteva cuvinte ale **Sfântului Cuv. Siluan Athonitul** despre iubirea Maicii Domnului pentru noi, oamenii:

*„Ah, dacă am şti cum iubeşte Preasfânta Născătoare de Dumnezeu pe toţi cei ce păzesc poruncile lui Hristos şi cât îi este de milă şi se întristează pentru cei ce nu se îndreaptă. Am simţit acest lucru pe mine însumi. Nu mint, spun adevărul înaintea feţei lui Dumnezeu, pe Care sufletul meu îl cunoaşte: cu duhul am cunoscut-o pe Preacurata Fecioară. N-am văzut-o, dar Duhul Sfânt mi-a dat să o cunosc pe ea şi iubirea ei pentru noi. Dacă n-ar fi fost milostivirea ei, eu aş fi pierit demult, dar ea a vrut să mă cerceteze şi să mă lumineze să nu mai păcătuiesc. Ea mi-a spus: „**Nu-i frumos pentru mine să mă uit la tine să văd ce faci!**” Cuvintele ei erau plăcute, liniştite şi blânde, şi ele au lucrat asupra sufletului meu. Au trecut de atunci mai mult de patruzeci de ani, dar sufletul meu n-a putut uita aceste cuvinte dulci şi nu ştiu ce i-aş putea da în*

schimb eu, păcătosul, pentru dragostea ei faţă de mine, necuratul, şi cum voi mulţumi bunei şi milostivei Maici a Domnului.

Cu adevărat, ***ea este ocrotitoarea noastră la Dumnezeu*** *şi chiar şi numai numele ei bucură sufletul. Or,* ***tot cerul şi tot pământul se bucură de iubirea ei****. Lucru minunat şi neînţeles. Ea viază în Ceruri şi vede neîncetat slava lui Dumnezeu, dar nu ne uită nici pe noi, sărmanii, şi acoperă cu milostivirea ei tot pământul şi toate noroadele. Şi pe această Preacurată Maică a Sa Domnul ne-a dat-o nouă!* ***Ea este bucuria şi nădejdea noastră.*** *Ea este Maica noastră după duh şi, ca om, e aproape de noi după fire şi tot sufletul creştinesc e atras spre ea cu iubire."*

*

In memoriam: Dumitru Fărcașu

S-a stins zilele acestea un mare Artist și un mare Om: **Dumitru Fărcașu**. Toți îl știam de ani și ani de zile. Cele mai frumoase concerte de muzică populară erau acelea în care îl vedeam pe Dumitru Fărcașu. Era artistul care scria istorie cu taragotul lui. Cântecul lui Dumitru Fărcașu nu era numai muzică; era istorie, filozofie, bucurie și durere, hohot de plâns și de râs, amintire și speranță, înfrângere și victorie. Dar ce nu era! Numai când ascultam pe Gheorghe Zamfir sau pe Constantin Gherghina sufletul îmi era atât de răscolit, iar izvorul lacrimilor se descătușa. Cântecul lui Dumitru Fărcașu învia moșii și strămoșii, eroii neamului căzuți pe câmpuri de luptă, știuți și neștiuți. Învia marii bărbați ai neamului și faptele lor de sfântă aducere aminte.

Prin taragotul lui, Dumitru Fărcaș cântă munții, dealurile și câmpiile, apele și vremile; plâng cei neplânși, horesc îndrăgostiții. Zvâcnirile cântului său amintesc de suspinele mamelor nemângâiate, bocind la mormântul sau la amintirea fiilor morți la hotare, ori secerați de boli; amintesc de inimile încătușate de iubire, nevoite să se despartă poate pentru

totdeauna. Cântul lui Dumitru Fărcaș este mâna cu care Dumnezeu mângâie pământul Maramureșului natal, al Transilvaniei, al Bihorului, al Banatului, al Țării Românești, al Moldovei, al Dobrogei și al tuturor țărilor din împărăția limbii române.

Cântecul lui Dumitru Fărcaș este sărutul pe care Dumnezeu îl dă sufletului românesc dintotdeauna, sufletului cel atât de încercat al neamului românesc. Glasul taragotului devine glasul istoriei venit din adâncuri de vremi, care povestește despre fapte de mărire ale marilor bărbați ai neamului, despre lupte grele, prin care ne-am apărat hotarele. El are două altare, pe care le cântă și le adoră, le poartă în inimă: „Țara mea și Draga mea". Înțelegem noi bine mesajul acesta al lui Dumitru Fărcaș? Acestea ar trebui să fie altarele dintotdeauna ale sufletului românesc: Țara și Familia cu toate valorile lor.

Rapsodul este un bătrân al nației sale, îndrăgostit de tot ce-i valoros în cultura și în arta românească. El a străbătut lumea în lung și-n lat și pretutindeni a spus lumii cine suntem, de unde venim, ce idealuri avem; le-a spus tuturor celor ce au vrut să-l asculte cât de frumos este sufletul românesc, cât de măreață este România tainică, profundă, România românilor adevărați. Dumitru Fărcaș a vorbit prin glasul taragotului său românilor răspândiți pe toată fața pământului de casa părintească, de căldura căminului părintesc, de poarta și de masa de acasă, de hora din duminici și sărbători, de pâinea scoasă de mama din cuptor, de merele și de nucile din grădină, de turmele de oi păscând pe coastă, de ciobanul ce-și doinește dorul. Dumitru Fărcaș ne-a făcut pe toți cei ce l-am ascultat ca pe-o liturghie, fie că am fost aici, fie peste mări și țări, să-i mulțumim lui Dumnezeu că suntem români, că facem parte din acest popor și din această țară. Ne-a alungat decepțiile și disperările, nemulțumirile și frustrările și ne-a redat speranța, încrederea în viitor, bucuria de-a trăi.

Dumitru Fărcaș a fost străjerul de la hotare, care a scris pe cer cu cântecul său, ca să citească toți vrăjmașii, că peste acest neam nu se trece.

Dumitru Fărcaș a lăsat cu limbă de moarte să fie îngropat în grădina casei părintești, la umbra nucului sub care și-a petrecut copilăria și să-i fie învelit trupul și inima cu pământul de acasă, pe care l-a iubit și l-a sfințit cu iubirea sa.

A plecat dintre noi, dar sufletul lui a rămas să ne cânte în continuare, să ne redea nădejdea, și încrederea, curajul și puterea să supraviețuim, în ciuda tuturor necazurilor, dușmăniilor, vremurilor și micimii omenești.

Dumnezeu să te ierte, Dumitru Fărcașu, Român adevărat!

*

File de jurnal – 11 Mai 1982

„Sâmbătă am avut servicii în Malovăț. A avut parastas și Ioniță Bobaru(Ion Luca), originar din Bârda. E un tip deosebit, rezervat în relațiile cu consătenii, meditativ. I-a murit un copil de 20 de ani în urmă cu șapte ani. A început să critice stările actuale de lucruri din țara noastră. Printre altele a spus: ,,Cum e posibil ca-n țara românească, țara grâului și a belșugului, să ajungem pe punctul de a muri de foame?" A mai zis și multe altele, deși am încercat să-l temperez. Am rămas foarte surprins, când mi-a spus că un inginer i-a vorbit despre mine și despre o scrisoare foarte veche, pe care aș fi descifrat-o eu. Probabil este vorba de inscripțiile de Murfatlar-Basarabi. A insistat asupra convingerii sale că eu nu voi rămâne în Malovăț, fiindcă mă ,,duce capul".

Seara eram la poartă și lucram la mașină. A trecut B. M. din Crăguești, socrul verișoarei mele Adrinuța, beat criță. A oprit mașina și mi-a cerut de băut. Refuzând eu să-i împlinesc dorința, m-a înjurat și mi-a spus că ,,porc să fiu, dacă eu ți-oi călca vreodată pragul!" Mda! Mare pagubă!

Duminică am făcut slujbă la Bârda. M-am dus apoi la Malovăț, unde am avut o nuntă (Ionașcu Ștefan) și un botez

(Curea). De acolo am plecat la Negreşti, la nunta lui Negrescu Georgică. Am lăsat maşina în Malovăţ. E drum forestier şi cu maşina mea nu pot ajunge. M-am dus pe jos. Pădurea e verde, iar păsările nu fac economie la cântat. Am ajuns cam târzior la nuntă. Nu era lume multă. Georgică a primit numirea pe Parohia Husnicioara. Are vreo opt sate. O poziţie foarte nenorocită. Au venit la nuntă şi vreo cincisprezece colegi de-ai lui Georgică de la facultate. Au fost cuminţi şi liniştiţi. Am stat cu familia Pr. Iliescu Dumitru din Bobaiţa la masă. Au avut pregătire bună, dar carnea a fost veche şi, în parte, stricată. Tăiaseră vitele cu o săptămână înainte, de teamă să nu le fie confiscate. Seara am ajuns la Malovăţ cu familia Iliescu. Maşina lor este un IMS şi merge şi pe drum forestier.

De luni până azi am pierdut timpul după lemne. Când găsesc pădurarul, nu am maşină; când am maşină, nu găsesc pădurarul. Când le am pe astea amândouă, nu am lemne corespunzătoare. Azi am fost în pădure la Gârdan. Se lucrează intens la decopertare, pentru a exploata apoi cărbune(turbă). E o jale să vezi jaful care s-a făcut în pădure! Se taie fără milă, iar zeci de buldozere, tractoare şi maşini sapă şi cară pământul aiurea. Bietele plante! Dacă ar putea, ar lua-o şi ele la sănătoasa"(Va urma).

*

Bunica și intelectualii

Am găsit pe internet o poezie cu acest titlu, semnată de **Pr. Sorin Croitoru,** în care se scoate în evidență credința puternică și nestrămutată a omului din popor privind existența lui Dumnezeu și nebunia celor care își caută originile în animale sau în alte bazaconii. O socotim interesantă și de actualitate. Iat-o:

,,Bunica nu avea cultură,
Nu studiase-așa, ca noi…
Se ,,cultivase"-n bătătură
Și la prășit de popușoi.

Nu, nu era analfabetă,
Dar nici școlită nu era.
Din Biblia îngălbenită
De multe ori ea ne citea.

Mi-o amintesc în nopți de vară,
Cum se ruga lui Dumnezeu
Privind spre stele, în grădină,
Și neștiind că sunt și eu.

Ea nu luase masterate,
Nici doctorate n-a luat,
Însă credea cu fermitate
În Cel ce lumea a creat.

Cum să-i fi spus bunicii mele,
Ce se ruga spre cer mereu,
Că bolta cea cu mii de stele
Nu-i opera lui Dumnezeu?!

Să fi-ndrăznit să-i zici bunicii,
În noaptea cu parfum de fân,
Că greierii și licuricii
Nu-L au pe Dumnezeu Stăpân?!

Nici n-ai fi terminat ideea,
Știu foarte bine ce îți spun:
Bunica mea, din clipa-aceea
Te-ar fi privit ca pe-un nebun.

Căci, după mintea ei vioaie,
Nimic nu-i fără autor:
Nici clăi de fân, nici mușuroaie,
Nici simpla urmă de tractor.

Să îi fi spus bunicii mele
Că soarele ascuns în nor,
Sau câmpul cel cu floricele,
Există fără Creator?!

Așa erau bătrânii noștri,
Crezând în Domnul Dumnezeu;
Strămoșii au crezut, bunicii,
Și mama mea credea, și eu.

Dar intelectualii lumii,
Cu diplome la școli de soi,
Mai caută și-acum dovada
Că ei se trag din maimuțoi.

Ei scurmă harnici prin țărână
Și caută bucăți de os,
Prin care vor să demonstreze
Că nu suntem ai lui Hristos.

Aceasta este marea luptă,
Vrăjmașul vrea prin rațiuni
Să ne lipsească de credința,
Ce-o moștenim de la străbuni.

dreaptă

Să nu-i lăsați să vă golească
De harul ce-l aveți în voi;
Rugați-vă să se-nmulțească,
Iar Duhul va veni șuvoi,

Și-ncep să-și râdă de
strămoși,
O grea robie îi așteaptă,
Căci demonii nu sunt miloși.

Căci Tatăl nostru ne iubește
Și nu ne lasă lui Satan.
Cu harul Său ne ocrotește,
Vrăjmașii se trudesc în van.

Urcați, urcați în Arca Sfântă,
În casa Domnului Hristos.
Biserica pe val plutește,
În timp ce lumea merge-n jos.
Amin!"

Pe cei ce pierd credința

*

Ajutoare și donații

În această perioadă, parohia noastră a primit câteva ajutoare și donații astfel: **Doamna Butoi Denisa** din Londra (Anglia), fiică a satului Malovăț: **300 lei; Doamna Popescu Angela** din Tr. Severin, fiică a satului Malovăț: **200 lei; Domnul Iusuf Alin** din Tr. Severin, fiu al satului Bârda: **150 lei; Părintele Pr. Stoica Haralambie** din Craiova: **135 lei; Domnul Didici Dragoliub** din Dupliana(Serbia), **Domnul Paraschiv Vasile** din București, **Părintele Pr. Gheorghe Croitoru** din Mizil(PH), **Doamna Filip Cornelia** din Tr. Severin, **Domnul Borcilă Dumitru** din Italia, fiu al satului Malovăț și **Domnul Gâdea Dumitru** din Viena (Austria), fiu al satului Bârda: câte **100 lei; Doamna Avoc. Constantinescu Mihaela-Irina** din Tr. Severin, **Doamna Clelia Ifrim** din București, **Doamna Suciu Aurelia** din Cluj-Napoca și **Doamna Preda Emilia** din Tr. Severin: câte **50 lei;**

Domnul Ghilerdea Sevastian din Malovăț a mai adăugat **50 lei** pentru contribuția de cult, totalizând **150 lei; Doamna Baltac Guța** din Malovăț a achitat **50 lei** pentru contribuția de cult**.**

Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

*

În luna iulie am donat pâine enoriașilor participanți la slujbă, astfel: 1 iul.(Bârda): **166 pâini;** 8 iul.(Malovăț): **240 pâini;** 15 iul.(Bârda): **155 pâini;** 20 iul.(Bârda): **108 pini;** 22 iul.(Malovăț): 178 pâini; 29 iul.(Bârda): **173 pâini.** Așadar, în luna iulie s-au donat **1.020 pâini.**

Copiilor li s-au donat și ciocolate.

Totodată, în luna iulie am vândut pâine credincioșilor la prețul de achiziție de **0,70 lei/buc.,** astfel: 1 iul.(Bârda): **634 pâini;** 8 iul.(Malovăț): **160 pâini;** 15 iul.(Bârda): **645 pâini;** 20 iul.(Bârda): **192 pâini;** 22 iul.(Malovăț): **222** pâini; 29 iul.(Bârda): **627 pâini.** Așadar, în luna iulie s-au vândut **2.480 pâini.**

*

Plăți

În luna iulie am efectuat câteva plăți mai mari, astfel: **2.500 lei** brutăriei pentru ce**le 3.500 pâini** din luna iulie; **1.400** lei tipografiei pentru cărțile **Studii și documente privind Istoria României,** vol. III, **Banatul** a preotului Dvs. și **Ultima petală** a Doamnei Prof. Mariana Mocioiu; **577 lei** impozit; **400 lei** poștei pentru timbre; **190 lei** materiale pentru cișmeaua de la Bârda(robineți, cherestea, țeavă, vopsea); **100 lei** transport cărți de la Craiova; **85 lei** pentru colete și altele.

*

Lucrări la cimitir

Am început demersurile formale privind racordarea cimitirului din Bârda la rețeaua de apă a satului. Sperăm că în luna august să fie gata lucrarea. Locatarii de acolo sunt destul de bătrâni și nu mai pot să se ducă departe să-și ia apă!

*

Excursii-pelerinaje

►**Miercuri, 25 Iulie,** parohia noastră a organizat o excursie-pelerinaj la **Mânăstirea Orșova(MH),** cu ocazia

hramului. Au participat 20 enoriași din Malovăț, Bârda și Tr. Severin la Sf. Liturghie oficiată de mai mulți ierarhi în frunte cu **Prea Sfințitul Episcop Nicodim.** Parohia a suportat cheltuielile de transport. Așadar, **participarea a fost gratuită.** În afară de enoriașii care au mers cu autobuzul angajat de parohie, au mai participat credincioși din Bârda și Malovăț, care s-au deplasat cu mijloace proprii de transport. În ciuda căldurii toride, pelerinajul a fost o reușită.

► **Miercuri, 29 august, de ziua Tăierii Capului Sf. Ioan Botezătorul,** parohia noastră organizează o excursie-pelerinaj la Mânăstirea Schitul Topolniței, cu ocazia hramului. Parohia suportă cheltuielile de transport, așadar **participarea e gratuită.** Așteptăm înscrieri!

►La o dată încă nestabilită, parohia noastră organizează o excursie-pelerinaj pe următorul itinerar: **Bârda - Malovăț - Tr. Severin - Mânăstirea Gura Motrului(MH) - Strehaia (mânăstirea) - Craiova(orașul, mânăstirea Jitianu, mânăstirea Coșuna, seminarul teologic)- Tr. Severin – Malovăț - Bârda. Costul era de 25 lei/pers.** Până la închiderea acestei ediții, s-au înscris 9 persoane.

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: ***„Scrisoare pastorală" – 374,*** în „Bibliotheca Septentrionalis", Baia Mare(MM), 2018, 8 aug., ediție on – line(*https://ebibliothecaseptentrionalis.wordpress.com*); ***„Scrisoare pastorală" – 377,*** în „Observatorul", Toronto (Canada), 2018, 4 aug., ediție on-line(*http://www.observatorul.com*); pe blogul Domnului Ben Todică, directorul postului de radio în limba română din Sydney(Australia), 2018, 28 iul.(*http://bentodica.blogspot.com*); în „Armonii Culturale", Adjud(VN), 2018, 30 iul., ediție on-line(*http://armonii culturale.ro*).

*

Zâmbete

☺Ca să te lași de alcool, îți trebuie multă tărie ! ☺În fiecare zi trec pe lângă Gara de Nord și văd acolo o țigancă însărcinată. Mi-e așa milă! De 2 ani stă să nască acolo biata de ea și tot nu reușește !… ☺Am fost de m-am spovedit! Câte amintiri plăcute! ☺Cu adâncă durere anunțăm dispariția dintre noi a celui ce a fost Doru D. Muncă; ☺Numai în limba română poate fi întâlnit un asemenea grad de rudenie: mamă de bătaie soră cu moartea. ☺Bărbatul a fost creat înaintea femeii, ca să apuce să spună și el câteva cuvinte fără să-l întrerupă nimeni. ☺Femeia are suflet bun. Ea poate ierta bărbatului orice, chiar și când el n-are nici o vină.

*

Vârsta lui „De ce?”

„- Când oi fi eu bătlân, o să le povestesc nepoțeilor mei!” „- Lasă că am să te văd eu atunci!” „- Nu mai mă vezi tu, tataie, atunci!” „- De ce?” „- Păi, tu dispari!” „- Cum adică?” „- Așa cum dispar toți bătlânii: câte unu, câte unu….!”

*

Botezuri. Cununii. Înmormântări

În ziua de 28 iul. am oficiat Taina Sfântului Botez pentru **Gâdea Elena,** fiica **Domnului Gâdea** D**umitru** și a **Doamnei Gâdea Ana-Maria** din Viena(Austria), iar în ziua de 29 iul. pentru **Borugă Patrisia-Maria,** fiica **Domnului Borugă Vasile-Cosmin** și a **Doamnei Borugă Andreea – Gabriela** din Malovăț. Să le trăiască! În ziua de 28 iul. am oficiat Taina Sfintei Cununii pentru **Domnul Gâdea Dumitru** și **Doamna Gâdea Ana-Maria** din Viena(Austria), cât și pentru **Domnul Nicolescu Gheorghe – Cornel** din Sfodea și **Domnișoara Boescu Mihaela-Lavinia** din Tr. Severin, iar în ziua de 29 iul. pentru **Domnul Luca Dumitru** din Bârda și **Doamna Băloi Mihaela-Adelina** din București. Dumnezeu să le ajute! În ziua de 20 iul. am oficiat slujba înmormântării pentru **Ghinea Luminița**(40 ani) din Malovăț. Dumnezeu s-o ierte!

*

Program

În cursul lunii august avem următorul program de slujbe:**4 Aug.**(Bârda-Malovăț); **5 Aug.**(Malovăț); **6 Aug. (**Malovăț); **10 Aug.**(spovedit și împărtășit în Bârda, la biserică și în sat); **11 Aug.**(Bârda-Malovăț); **12 Aug.**(Bârda); **13 Aug.**(spovedit și împărtășit în Malovăț adulții, la biserică și în sat); **14 Aug.** (spovedit și împărtășit copiii în Malovăț); **15 Aug.**(slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, la ora 12); **18 Aug.**(Bârda-Malovăț); **19 Aug**.(Malovăț); **25 Aug.**(Bârda – Malovăț); **26 Aug.**(Bârda); **29 Aug.(Schitul Topolnița).** În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la școală, la telefon: **0724. 99. 80. 86**, ori pe adresa de e-mail: ***stanciulescubarda@gmail.com.***

Sănătate, pace și bucurii!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda[18]

[18] ***„Scrisoare pastorală" – 378***, în „Moara lui Gelu", Baia Mare(MM), 2018, 14 aug., ediție on-line(*https://moaraluigelu.blogspot. com/2018/ 08/scrisoare-pastorala.html*); în „Observatorul", Toronto (Canada), 018, 20 aug., ediție și on-line(*http://www.observatorul. com*);

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi

Anul XVIII(2018), nr. 379(1 –15 August)

Dragii mei enoriași!

Bogăția tinerilor

În Duminica a XII - a după Rusalii se citește Evanghelia tânărului bogat (**Mat.**, XIX, 16-26). Cei mai mulți cunoașteți istorioara. Un tânăr se prezintă la Mântuitorul și-L întreabă ce să facă pentru a moșteni viața veșnică. Mântuitorul îi recomandă să păzească cele zece porunci date de Dumnezeu lui Moise. Tânărul susține că le-a respectat pe acelea „din tinerețile" lui. Domnul Hristos îi spune: *„Un lucru îți mai trebuiește: du-te vinde toate câte ai, dă-le săracilor și vino de urmează-Mi Mie!"* Tânărul, dezamăgit, întoarce spatele și se îndepărtează. Mântuitorul constată cu amărăciune: *„Mai degrabă trece cámila prin urechile acului, decât să intre bogatul în împărăția lui Dumnezeu!"*

De-a lungul anilor, am avut prilejul să citesc sau să ascult multe predici despre această istorioară. Toate s-au referit la bogățiile materiale, respectiv case, pământ, animale, bani etc. Foarte bine, dar cred că problema este mult mai profundă și în cele ce urmează vom analiza acest aspect.

Tânărul din Evanghelie era „bogat". Nu ni se spune în ce consta bogăția lui. Oricum, numai dacă avusese vreo moștenire se „îmbogățise", altfel nu avusese nici o șansă. Nici atunci, nici astăzi, un tânăr nu realizează o avere din salariul lui sau, în general, din muncă cinstită. Păi, nu? Poruncile la care face

Mântuitorul referire erau obligatorii în societatea israelită. Încălcarea lor însemna fie faptă penală, fie abatere religioasă gravă. Pentru cele dintâi era pedepsit de instanțele judecătorești, pentru celelalte era pedepsit de autoritățile religioase. Nu era de glumit cu Decalogul. Dacă tânărul le respectase, nu avea un merit pentru aceasta. Pur și simplu, era datoria lui de membru al comunității israelite.

Să ne imaginăm că Mântuitorul face referire la o altă categorie de bogății, ci nu neapărat la cele materiale. Un tânăr este cu adevărat bogat. Are tinerețe, sănătate, putere, capacitate intelectuală, sete de cunoaștere, entuziasm, dragoste de viață, proiecte de viitor. Nici o altă etapă a vieții nu este mai minunată decât tinerețea. În copilărie, omul vrea să fie ,,mare" și pentru asta spune că are cu câțiva ani mai mult decât are în realitate; după ce trece de 40 de ani, începe să-și dorească să mai fie tânăr, declară chiar că are cu câțiva ani mai puțini decât are în realitate. La tinerețe omul valorifică ceea ce a acumulat în școală din anii copilăriei, se îndreaptă spre școli mai înalte, își întemeiază o familie, își construiește sau își cumpără o casă, își face planuri pentru viitor. E capabil intelectual, e sănătos trupește, e puternic. Nimic nu poate să-i stea în cale.

Nu toți tinerii sunt la fel. Unii respectă legile, alții nu le respectă. Unii nu încalcă nici legislația penală, nici pe cea civilă, nici pe cea religios – morală. Sunt cetățeni conștiincioși, respectabili, oameni care nu se joacă cu viața, cu libertatea, cu sănătatea; sunt creștini adevărați, care nu se joacă cu sufletul lor. Își cunosc îndatoririle și drepturile civile și religioase. Sunt tineri model. Cealaltă categorie de tineri lasă de dorit. Astfel de tineri abandonează școala, ori trec prin ea ca gâsca prin apă, absentează cu motiv sau fără, devin alcoolici, fumează, se droghează, își vând trupul și sufletul pe câțiva bani, trăiesc de pe o zi pe alta, nu se căsătoresc, își persecută părinții și rudele ca să le dea bani să-și împlinească poftele de tot felul și sfârșesc prin a înfunda pușcăriile sau a se sinucide sau a fi un

nimeni în lume. Pentru cei din prima categorie, bogățiile pe care le-a dat lor Dumnezeu se dezvoltă: mintea se luminează, cunoștințele se înmulțesc, carierele se consolidează, își însușesc una sau mai multe meserii, se căsătoresc, au copii, se străduiesc să le dea o creștere și o educație cât mai bună. Mântuitorul cere tânărului din Evanghelie să-și împartă bogățiile săracilor. În sensul de mai sus, mult mai mulți tineri sunt îndemnați ,,să-și vândă bogățiile și să le împartă săracilor". Spunem asta, fiindcă bogății materiale au mult mai puțini decât cei care au bogățiile intelectuale și sufletești de care am vorbit mai sus,

Tinerii cu comportament negativ își consumă anii și energiile pentru a-și împlini propriile pofte, plăceri, pretenții. Pe un astfel de tânăr nu-l interesează suferința și nevoile semenilor, ci numai nevoile propriului său trup. Își pierde timpul, noapte de noapte, prin localuri publice, prin cluburi, baruri, cu tot felul de anturaje și distracții dubioase. Își distruge sănătatea pentru câteva clipe de euforie și plăcere, pe care i le oferă alcoolul, drogurile sau alte substanțe halucinogene. Își distruge sănătatea și viața vânzându-și trupul, căpătând boli incurabile.

Tinerii cu comportament pozitiv de care am vorbit mai sus pot cu prisosință să împlinească îndemnul Mântuitorului. Ei își pierd zilele și nopțile studiind pentru a-și trece tot felul de examene, pentru a-și lua diplome cât mai înalte. Cu învățăturile acumulate ocupă funcții importante. Să facem referire la câteva. Ca medic, își dedică zilele și nopțile pentru a ,,împărți săracilor" din știința sa. Săracii sunt bolnavii, care așteaptă în suferință un diagnostic adevărat, un tratament corespunzător, un set de analize corecte; săracii așteaptă cu sufletul la gură, pe masa de operație, să lupte cu toate puterile și cunoștințele lui și să-i mai obțină câteva ceasuri de viață. Medicul uită de sine însuși, de viața lui personală și familială, de fericirea lui. Ca profesor, spre exemplu, învață mulți ani, pentru a împărți apoi

cunoștințele sale miilor de elevi de-a lungul vieții. Este ca un sculptor, care, dintr-un pietroi luat din marginea drumului, elimină tot ce-i inutil și eliberează îngerul, face artă din misiunea sa educativă, transformând puiul de om, cu fiecare zi, cu fiecare an. Ca inginer, trudește ani și ani ca să-și însușească multă-multă știință, pe care apoi o împarte ,,săracilor" care n-au avut posibilitatea să învețe ceea ce a învățat el. Le construiește case, șosele, spitale, școli, fabrici, poduri, mașini și multe altele. În toate minunățiile acestea ale științei și tehnicii este câte o picătură din sufletul proiectanților și constructorilor. Ca simplu meseriaș, împarți ,,săracilor" din știința și măiestria ta, făcându-ți datoria cu conștiinciozitate, construind, reparând, făcând ceea ce alții nepregătiți nu pot să facă. Ca țăran, cultivator de pământ sau crescător de animale, ,,împarți săracilor" din bogățiile tale, punând în vânzare produse cât mai curate, fără chimicale, fără otrăvuri, apărând natura de distrugere și poluare. Ca tânăr român, ,,împarți săracilor" din puterea ta pe câmpul de luptă, apărând țara, neamul, valorile spirituale și materiale.

Dar Mântuitorul spune că, pe lângă ,,împărțirea" bogățiilor, să-L mai și urmăm pe El. Pentru un bun creștin, îndrumarea aceasta este normală, logică și justificată. Creștinul adevărat pune tot ceea ce face sub semnul divinului. El Îl slujește pe Dumnezeu cu conștiința că în Dumnezeu viază și prin El există. Se străduiește să-I placă lui Dumnezeu în tot ceea ce face, să nu-I încalce voia și poruncile. Se străduiește să se pregătească, zi de zi și ceas de ceas, pentru viața de apoi, pentru întâlnirea cu Dumnezeu. Intră în relație cu ceilalți oameni cu conștiința că, slujind pe semen, Îl slujește pe Dumnezeu. Viața lui este o permanentă pregătire, o permanentă strădanie de a fi mai bun, mai drept, mai sfânt, de a fi cât mai aproape de Dumnezeu.

Mergând pe această linie de interpretare, mi se pare că istorioara din Sfânta Evanghelie și sfaturile Mântuitorului sunt

mai actuale ca oricând. El s-a adresat tânărului din fața Sa, dar prin acesta s-a adresat tinerilor dintotdeauna. Câștigarea vieții veșnice ar trebui să fie idealul tinerilor din toate timpurile și din toate locurile. Fiecare an, fiecare zi, fiecare clipă sunt trepte ale unei scări, care ne duce fie până la rai, fie până la iad. De fiecare clipă a vieții noastre, fie că suntem tineri, fie că suntem bătrâni, trebuie s-o contabilizăm cu înțelepciune, fiindcă niciodată nu se mai repetă, este o părticică din viața noastră.

Așadar, tinere, ia aminte la cuvântul Mântuitorului: „Dacă vrei să câștigi viața veșnică, respectă legile, mergi, vinde toate câte ai și le împarte săracilor, apoi vino și urmează-Mi Mie!"

*

Sfaturi părintești

Din scrierile regretatului ierarh al Maramureșului, Arhiepiscopul Justinian Chira, selectăm câteva citate de folos pentru fiecare:

Rugăciunea are darul de a face să picure în suflet neîncetatul izvor al bucuriei. Sufletul din care nu se înalță spre Cer glas de rugăciune este asemenea unei case pustii, plină de păienjeniș, locuită numai de păsările întunericului. Un suflet care nu se știe ruga, nu va ști ce-i fericirea, chiar de ar avea toate bogățiile pământului. Rugăciunea adevărată este trudă sfântă.

Când ești mâhnit, când ești necăjit, când ai ispite, nu te tulbura. Du-te la fratele tău și intră în vorbă cu el: „Ce faci, frate?" Fără să-i spui că ai venit, fiindcă ești tare neliniștit. Discută banalități. Tristețea se poate risipi și primești putere din puterea lui.

Trebuie să ne păstrăm și să ne cultivăm dorul de Dumnezeu, dorul de Maica Domnului, dorul de sfinți. Să căutăm să anulăm barierele care ne răcesc sufletește, care ne împietresc, prin care uităm de Dumnezeu.

Când un om reușește să iubească, în adevăratul înțeles al cuvântului, se îndumnezeiește, devine asemenea cu Dumnezeu.

Prin răbdare ajungi să-l iubești pe fratele tău, să-l ierți pe fratele tău, să-l respecți pe fratele tău, să vezi că-i mai bun decât tine, să vezi că-i mai frumos decât tine, să vezi că-i mai harnic decât tine. Prin răbdare le vezi pe toate acestea. Abia atunci te ridici.

Cea mai puternică rugăciune este pomenirea numelui lui Iisus Hristos. Cu răbdare și practică, rugăciunea lui Iisus ajunge să facă parte din viața noastră, la fel ca aerul pe care-l respirăm.

Când Iisus este cunoscut şi ascultat cu adevărat, atunci se face pace şi în suflet, şi în familie, şi în ţară, şi în lume.

Omul, abuzând de libertatea pe care a primit-o de la Dumnezeu, a căzut din starea lui cea dintâi şi, din stăpân a devenit rob, rob al instinctelor; toate s-au întunecat înlăuntrul lui, iar odată cu căderea lui s-a tulburat toată creaţia.

Stresul se creează din grija exagerată. Din grijă şi iar din grijă. Toate relele vin din această exagerată grijă…

Voi sta la poarta Raiului şi voi aştepta să sosiţi cu toţii acolo!"

*

Pricesnele Măicuței

Redăm mai jos două pricesne(**Cine bate-n poartă?** și **O, Măicuță Sfântă**, pe care le interpretează stălucit **Doamna Vlăduța Lupău**:

Cine bate-n poartă?

„-Cine bate-n poartă așa de târziu?
-Eu sunt, o, Măicuță, și la tine viu,
Viu din lume, Maică, și viu de la rele
Sufletu-mi-ncărcat cu păcate grele!

Te rog, o, Măicuță, din sufletul meu,
Să te rogi la Iisus, că e Fiul tău
Și să-i ceri, Măicuță, cu a ta-ndurare
Pentru mine, Maică, tu să-i ceri iertare!

-Bine, stai la poartă, mă duc ca să-l cat,
Să văd pentru tine ce pot ca să fac!
Căci în viața toată tu nu l-ai iubit,
Iisus pentru tine mult a suferit!

-O, Iisuse bune, un biet păcătos,
Acum e la poartă și m-a rugat frumos,
Ca să-ți cer iertare, Doamne,-atât ar vrea,
Că el nu-ndrăznește să-Ți vadă fața!

-O, Măicuță Sfântă, nu îl pot scăpa,
Căci soarta lui este cu cei de-a stânga,
Căci în viața toată el nu s-a gândit
De la rele, Maică, el nu s-a oprit!

-O, Iisus Bune, Fiul meu iubit,
Știu că pentru lume mult ai suferit,
Dar nici pe-acesta, Doamne, nu îl pot lăsa,
Ca să plece singur de la poarta mea!

-O, Măicuță Sfântă, maică mie-mi ești
Și pe cei din lume tu mult îi iubești,
Numai tu știi, maică, rana mea din piept,
Dar pentru tine, Maică, și pe-acesta-l iert."

O, Măicuță sfântă

„O, Măicuță sfântă, cu drag am venit,
La tine, Măicuță, la locul sfințit.

Am venit, Măicuță, să te mai vedem,
Să-ți spunem necazul care-l mai avem.
În genunchi, Măicuță, cu capul plecat,
Mi-am zis rugăciunea și am lăcrimat.
Nu lăsa, Măicuță, să pierim pe cale,
Că noi suntem fii lacrimilor tale!

Cei în suferință te rugăm așa,
Dă-ne a ta răbdare, crucea este grea.
Am venit, Măicuță, să te mai vedem,
Să-ți spunem necazul care-l mai avem.
Când în suferință nu putem răbda,
Vino tu, Măicuță, cu puterea ta!
Nu lăsa, Măicuță, să pierim pe cale,
Că noi suntem fii lacrimilor tale.

O, dulce Fecioară, stăm în jurul tău,
Prin cântări și rugă, Te slăvim mereu
Am venit, Măicuță, să te mai vedem,
Să-ți spunem necazul care-l mai avem.
O, Măicuță sfântă, cu drag am venit,
La tine, Măicuță, la locul sfințit.
Nu lăsa, Măicuță, să pierim pe cale,
Că noi suntem fii lacrimilor tale.

Am venit, Măicuță, să te mai vedem,
Să-ți spunem necazul care-l mai avem.
În genunchi, Măicuță, cu capul plecat,
Mi-am zis rugăciunea și am lăcrimat.
Cei în suferință te rugăm așa,
Dă-ne a ta răbdare, crucea este grea.
Nu lăsa, Măicuță, să pierim pe cale,
Că noi suntem fii lacrimilor tale!

Am venit, Măicuță, să te mai vedem,
Să-ți spunem necazul care-l mai avem.
Când în suferință nu putem răbda,
Vino tu, Măicuță, cu puterea ta!
O, dulce Fecioară, stăm în jurul tău,
Prin cântări şi rugă, Te slăvim mereu
Nu lăsa, Măicuță, să pierim pe cale,
Că noi suntem fii lacrimilor tale.

Am venit, Măicuță, să te mai vedem,
Să-ți spunem necazul care-l mai avem.
Nu lăsa, Măicuță, să pierim pe cale,
Că noi suntem fii lacrimilor tale".

*

Prietenul adevărat

Tatăl meu îmi povestea o întâmplare veche, plină de tâlc. Avea 17-18 ani. Era cel mai mare între frați. Bunicul era bolnav, la pat. Era prin noiembrie. Plouase mult și drumurile erau un calvar pentru cine s-ar fi încumetat să le parcurgă cu carul sau căruța. Totuși, venea iarna și trebuia de la moară. Aveau rând la Moara lui Lagu în Colibași. O dată pe lună, o jumătate de zi le era rezervată lor. Pentru aceasta plăteau anual o anumită sumă morarului, plus uiumul ce-l dădeau de fiecare dată când măcinau, în funcție de cantitatea măcinată. Dacă nu s-ar fi dus în ziua rânduită, moara staționa, iar familia în cauză avea rând abia luna următoare.

Tata a trebuit să meargă la moară singur. A încărcat carul cu saci de grâu și porumb și a plecat. La ducere a mers bine, fiindcă cea mai mare parte a drumului a coborât. A ajuns la moară cu noaptea în cap. Era moară pe apă, mergea destul de încet. Până a măcinat el tot, s-a întunecat. Era zi de sfârșit de noiembrie. A dat uiumul morarului, a pus sacii în car și a plecat. A ajuns cu bine la Malovăț. Altădată, erau mai mulți din Bârda. Fie scoteau carele pe rând, punând câte patru boi la car,

fie se ducea unul acasă și anunța și veneau din Bârda cu boi de rezervă.

De data aceasta era noaptea și nu avea nici o posibilitate să anunțe pe cei de acasă ca să vină cu vreo pereche de boi înaintea lui. Fie ce-o fi, cu Dumnezeu înainte! A dat bici boilor și a luat-o pe Coasta Glavanilor. Boii erau grași, puternici. Atât bunicului, cât și tatălui meu le-a plăcut întotdeauna să aibă vite bune, să nu se facă de râs. Ți-era mai mare dragul, când, iarna, se duceau cu vitele la apă, la fântână. Aveau de mers mult prin sat. Boilor le puneau căpestre împodobite cu ciucuri roșii. Mergeau boii boncănind și jucându-se în coarne, pe când vitele altora din sat se împleticeau de slabe. Vara, fie zi de lucru, fie de sărbătoare, tata trebuia să aducă măcar o spinare bună de verdeață, ca să le-o dea boilor, să mănânce noaptea.

Cu chiu cu vai, au urcat Coasta Glavanilor. Intrau roțile în noroi până la osie. Boii duceau carul mai mult târâș prin noroi. Nu se pomenise de pietruirea drumurilor sau șoselelor în părțile noastre. Când a ajuns pe la Crovul lui Omir, tăticu nu și-a dat seama și a apropiat prea mult carul de șanț. Roțile de pe dreapta s-au afundat de tot în smolița din șanț, iar carul a rămas suspendat. Boii s-au oprit. A încercat să – i mai urnească din loc, dar degeaba. I-a luat cu vorba bună, i-a mângâiat, i-a certat, i-a bătut, dar nu mai puteau. Grea încercare. Nu putea să lase carul acolo și să plece el în sat. Îi puteau lua făina din car. Nu avea pe cine să trimită înainte ca să anunțe să-i vină ajutor. Singura soluție era să aștepte până dimineața și atunci poate găsea o ieșire. Atât tăticu cât și boii erau transpirați. Vântul bătea rece dinspre răsărit, anunțând apropierea zăpezii. Până dimineața s-ar fi îmbolnăvit și el și boii! S-a închinat și a început să spună Tatăl nostru. Era singura rugăciune, pe care o învățase încă înainte de a se duce la școală.

Poate a trecut o oră, poate două. Frigul i se cuibărise în oase. Tremura. Drumul era pustiu. Nici țipenie de om. Deodată s-au auzit niște pași. Cineva cobora spre Malovăț. Era

întuneric, cerul fiind acoperit. Tătucu avea felinar la car, dar lumina era foarte slabă și nu se zărea la câțiva metri. Zgomotul pașilor s-a întărit și peste câteva minute a apărut un om din beznă. Era un om înalt, mătăhălos, pe care tătucu nu-l mai văzuse niciodată. „- Bună seara, mă nepoate!" a zis necunoscutul. Ce se-ntâmplă?" Tătucu i-a răspuns la salut și i-a explicat în câteva cuvinte care-i necazul. Omul a examinat atent poziția carului. A intrat în șanț, și-a proptit spinarea de loitra carului, iar picioarele în marginea șanțului. „- Mă, nepoate! Ia boii de lanț și trage-i spre drum. Când eu dau semnal, îi lovești cât poți tu și-i îndemni să plece!" „- Așa am să fac!" Omul a început să se opintească. Se auzea icnind. Deodată, carul s-a ridicat și roțile au ieșit din șanț, atârnând. Atunci s-a auzit un glas ca de tunet: „Hăăis!" Tătucu a lovit boii cu codirișca biciului și a tras spre drum de lanț. Boii au izbit cum știau ei mai bine, parcă au înțeles și ei care-i situația. Carul a ieșit din șanț. Necunoscutul s-a ridicat, s-a scuturat de noroi și a dat să plece. „- Ține carul pe mijlocul drumului până ajungi acasă!" „- Dar cine ești dumneata?" nu s-a putut abține tătucu. „- Îi spui lui tată-tău, că te ajută un prieten al lui!" „- Dar cum te cheamă?" „- E destul atât! Bună seara!" Și omul și-a continuat drumul.

Trecuseră zeci de ani de la acea întâmplare. Bunicul a murit de 83 de ani, tata de 80, dar tot nu au aflat cine fusese acel prieten necunoscut din acea noapte de noiembrie.

*

File de jurnal – 11 Mai 1982(II)

„Ieri am cumpărat cinci saci de ciment de la depozit. Costă 125 lei sacul. E lume foarte multă la coadă. Abia am ajuns în două ore și jumătate de ședere la rând.

Azi intrai într-o brutărie, vis-á-vis de BIG și de Consiliul Popular al Severinului. A urmat acest dialog cu vânzătoarea: „- Doamnă, vă rog, dați-mi și mie o pâine!" „- Abonamentul!" „- Nu am!" „- Nu luați!" „- Doamnă, sunt român în țară

românească și am nevoie să cumpăr o bucată de pâine!" ,,- Ieși afară! Să-ți fie rușine!" Am ieșit. Dacă m-ar fi lovit cineva cu cuțitul, cred că n-ar fi curs sânge.

Zilele trecute l-am auzit pe taica Ion Bârnea, că nevasta lui Voican, ginerele lui Cănuț, plângea la poartă. Venise bărbătu-său de la serviciu și-i adusese doar o jumătate de pâine. Nu avea ce să dea la copii să mănânce!

Îmi amintesc niște versuri populare: ,,Fie pâinea cât de rea,/ Tot mai bună-n țara mea!" N-am întâlnit însă nici o mențiune în legătură cu lipsa pâinii. Să fie adevărat, oare, că țăranul român încă n-a știut ce-i gustul lipsei de pâine până acum?

Lumea e foarte nemulțumită. Se înjură ca-n târg în dreapta și în stânga, fără să se mai ferească. Războiul din Insulele Malvine continuă.

Se zice că la un consiliu popular comunal a venit un inspector județean. L-a trimis pe omul de serviciu după primar, apoi după secretar. Când a vrut să-l trimită și după contabil, acesta i-a replicat: ,, - Ia ascultă, domnule, dumneata crezi că eu sunt cadru didactic, să mă fâțâi de colo-colo?"

*

Ajutoare și donații

În această perioadă, parohia noastră a primit câteva ajutoare și donații, astfel: **Domnul Mucioniu Petre** din Tr. Severin, fiu al satului B**â**rda: **200 lei; Domnul Voican Ionuț** din Franța, fiu al satului Malovăț, **Domnul Micu Claudiu – Valentin** din Anglia, fiu al satului Malovăț: câte **150 lei; Doamna Ing. Melania Caragioiu** din Canada, **Doamna Ionescu Floarea** din Câmpina(PH), **Doamna Duțoniu Valentina** din Tr. Severin, fiică a satului Bârda, **Domnul Boștenaru Valentin** din Tr. Severin, **Domnul Surugiu Nicu** din Italia, fiu al satului Malovăț, **Domnul Nistor Costinel** din Franța, fiu al satului Malovăț, **Domnul Popescu Ionel** din Timișoara, **Domnul Voican Gabriel** din Franța, fiu al satului

Malovăț, **Doamna Barbu Ioana** din Buftea(IF): câte **100 lei; Doamna Cristescu Anca** din Botoșani(BT): **80 lei; Domnul Petre Mihai-Ionuț** din Tătărani(PH): **70 lei; Domnul Ile Teodor** din Sânicolaul Mic(AR), fiu al satului Bârda, **Domnul Borcilă Dumitru** din Italia, fiu al satului Malovăț: câte **50 lei;**

Deși nu am solicitat nimănui ajutor pentru construirea celor două cișmele de la biserica din Bârda și de la cimitirul din Bârda, mai mulți enoriași din Bârda au donat cât au putut. Dintre aceștia, menționăm pe **Domnul Mucioniu Dumitru** cu **100 lei** și pe **Domnul Stănciulescu Petre** cu **50 lei.**

Le mulțumim cordial tuturor! Dumnezeu să le răsplătească!

Acele familii care nu au posibilitatea să cumpere cele necesare pentru școală și copiii sunt în pericol de a abandona școala, sunt rugate să ia legătura cu preotul și vom vedea care sunt posibilitățile concrete de a le ajuta.

*

Lucrări la cimitir

Am reușit să terminăm lucrările de racordare a cimitirului din Bârda la rețeaua de apă a satului. A ieșit o cișmea frumoasă. **Doamna Ivașcu Domnica a** vopsit gardul de la drum al cimitirului. Mulțumim tuturor celor ce ne-au sprijinit cu bani sau cu muncă!

*

Excursii-pelerinaj

► **Miercuri, 29 august, de ziua Tăierii Capului Sf. Ioan Botezătorul,** parohia noastră organizează o excursie-pelerinaj la Mânăstirea Schitul Topolniței, cu ocazia hramului. Parohia suportă cheltuielile de transport, așadar **participarea e gratuită.**

►La o dată încă nestabilită, parohia noastră organizează o excursie-pelerinaj pe următorul itinerar: **Bârda - Malovăț - Tr. Severin - Mânăstirea Gura Motrului(MH) - Strehaia (mânăstirea) - Craiova(orașul, mânăstirea Jitianu,**

mânăstirea Coșuna, seminarul teologic)- Tr. Severin – Malovăț - Bârda. Costul este de 25 lei/pers.

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel:

Rezoluția din 1918, în ,,Națiunea", București, 2018, 14 aug., ediție on-line(*http://www. ziarulnatiunea.ro/category/ confluente-istorice*); **Hrană pentru suflet – august 2018,** pe blogul Domnului Ben Todică, directorul postului de radio în limba română din Sydney(Australia), 2018, 15 aug.(*http:// bentodica.blogspot.com*); **Biserica și Marea Unire(VII),** în ,,Omniscop", Craiova, 16 aug. 2018, ediție on-line(*http:// www.omniscop.ro*); ***„Scrisoare pastorală" – 378,*** în ,,Moara lui Gelu", Baia Mare(MM), 2018, 14 aug., ediție on-line(*https://moaraluigelu.blogspot. com/2018/08/scrisoare-pastorala.html*); în ,,Observatorul", Toronto(Canada), 018, 20 aug., ediție și on-line(*http://www.observatorul.com*).

Parohia noastră a republicat cartea Pr. Simion Desrobitu, **Dumnezeu, îngeri și demoni**(97 pag.). Autorul și-a cumpărat întregul tiraj.

*

Zâmbete

☺A doua căsnicie e victoria speranţei asupra experienţei;☺Dacă la o întrebare îţi răspunde un filozof, nu mai înţelegi ce-ai întrebat; ☺Mai rău decât un prost leneş e un prost cu iniţiativă; ☺În orice căsnicie, cineva are întotdeauna dreptate, iar bărbatul niciodată; ☺ Nu-i greu să te laşi de băut, greu e să înţelegi de ce trebuie să te laşi de băut; ☺ Oamenii cu bani sunt de două feluri: apăraţi de poliţie ori căutaţi de poliţie;☺ Şi în casa de nebuni există vecini; ☺ Oricât te-ai strădui, cineva va munci mai puţin decât tine şi va câştiga mai mult; ☺Nu salariile-s mici, lunile sunt prea lungi; ☺Când iubeşti cu adevărat, nici măcar bigudiurile nu te mai sperie; ☺

Principala problemă a omului e că el singur îşi creează probleme; ☺ Dacă nu ai griji şi duşmani, e posibil să nu te fi născut; ☺ Cine munceşte toată ziua nu mai are timp să câştige;☺ Viaţa e liniuţa dintre data naşterii şi data morţii.

*

Spovediri. Împărtășiri

În zilele rânduite și nu numai, s-au spovedit și s-au împărtășit **2+28+1+56+60=147 enoriași.** Dintre aceștia, **57 au fost copii.**

*

Înmormântări

În ziua de 2 aug. am oficiat slujba înmormântării pentru **Popescu V. Ion**(63 ani), iar pe 8 aug. pentru **Popescu Grigore (**79 ani), amândoi din Malovăț. Dumnezeu să-i ierte!

*

Anunț

Începând cu data de **1 Sept.** slujbele din duminici și sărbători vor începe la **ora 9.**

*

Program

În cursul lunii septembrie avem următorul program de slujbe:**1 Sept.**(Bârda-Malovăț); **2 Sept.**(Malovăț); **8 Sept. (**pomeniri dimineața la Bârda; slujbă la Malovăț); **9 Sept.** (Bârda); **14 Sept.**(slujbă la Bârda; pomeniri la ora 12 la Malovăț); **15 Sept.**(Bârda-Malovăț); **16 Sept.**(Malovăț); **22 Sept.** (Malovăț-Bârda); **23 Sept.**(Bârda); **29 Sept.**(Bârda-Malovăț); **30** Sept.(Malovăț)**.** În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la școală, la telefon: **0724. 99. 80. 86**, ori pe adresa de e-mail: ***stanciulescubarda@gmail.com.*** Sănătate, pace și bucurii!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda[19]

---

[19] ***„Scrisoare pastorală" – 379***, în „Armonii culturale", Adjud(VN), 25 aug. 2018, ediție on-line(*http://armoniiculturale.ro/category/ scrisoare-*

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi

<u>Anul XVIII(2018), nr. 380(16 –31 August)</u>

Dragii mei enoriași!

Misiunea Ortodoxiei azi

Mântuitorul Iisus Hristos a înființat o singură religie și o singură Biserică, cea creștină. De-a lungul celor două mii de ani de existență, creștinismul a trecut prin multe încercări grele. Pentru „vina" de a fi creștini au murit nenumărați oameni nevinovați, au fost schingiuiți alții. Numeroși au fost dușmanii religiei creștine, dar n-au reușit s-o desființeze. Dimpotrivă. Astăzi, religia noastră numără aproximativ 2,4 miliarde de creștini răspândiți în toată lumea. Nu este țară în care să nu fie și creștini; nu este limbă în care să nu se fi tradus Biblia. Religia creștină continuă să se extindă și azi și va continua până când „*va fi o turmă și un Păstor*", după cuvântul Mântuitorului. Sfinții Apostoli și apoi urmașii lor, episcopii, preoții și diaconii, au urmat îndemnul Mântuitorului: *„Mergând, învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh!*" A rezistat religia creștină tuturor încercărilor și dușmăniilor, fiindcă temelia ei a fost Hristos, iar împreună lucrător cu creștinii a fost Duhul Sfânt. Biserica lui Hristos va rezista până la sfârșitul veacurilor, *„iar porțile iadului nu o vor birui pe dânsa".*

---

pastorala); în „Observatorul", Toronto(Canada), 4 sept. 2018, ediție on-line(*http://www. observatorul.com*);

Religia creștină nu a fost nimicită de forțe externe ei, fie că au fost politice, fie religioase, dar s-a împărțit de-a lungul timpului în numeroase fracțiuni sau părți și, din păcate, continuă să se împartă. Când se vor reuni toate acestea și vor forma iarăși „*cămașa cea una*" a lui Hristos este taina lui Dumnezeu. În secolul al V-lea, după Sinodul al IV-lea de la Calcedon(451) s-au desprins Bisericile Necalcedoniene sau Ortodoxe Orientale; în secolul al XI-lea, după Marea Schismă din 1054, Biserica s-a împărțit în Ortodoxă și Romano-Catolică; în secolul al XVI-lea, din Biserica Romano-Catolică s-au desprins Bisericile Protestante, iar din secolul al XIX-lea din Biserica Romano-Catolică și din cele Protestante s-au desprins o puzderie de culte neoprotestante.

Poporul român a fost creștinat de Sfântul Apostol Andrei și de ucenicii lui și a păstrat cu sfințenie religia creștină două milenii. Biserica Ortodoxă a fost singura instituție de pe pământ românesc cu existență neîntreruptă. Putem spune că doar familia o întrece ca vechime. Ea a fost reazim și dătătoare de speranță, ea a fost legătura dintre om și Dumnezeu. În jurul ei s-au adunat românii ca puii în jurul cloștii la vreme de restriște și de grele încercări. Ea a contribuit la formarea poporului și limbii române, la formarea statului român și la menținerea conștiinței unității naționale. Chiar dacă românii au fost despărțiți politic și administrativ în state de sine stătătoare, prin limbă, prin religie, prin tradiții, muzică, port, datini și obiceiuri, ei și-au menținut conștiința că formează unul și același popor și atunci când condițiile istorice i-au permis și-a refăcut unitatea ca pe ceva firesc, normal.

Biserica a fost cu poporul român și la bine și la rău. În tinda bisericilor și a mânăstirilor au funcționat primele școli; în mânăstiri s-au tipărit primele cărți în limba română, care s-au răspândit apoi în toate părțile locuite de români; în mânăstiri au funcționat primele spitale (bolnițe), primele orfelinate, primele azile. Preoți și călugări au fost prezenți cu sutele în războaie,

asigurând asistența religioasă și sanitară ostașilor. Mânăstirile au servit adesea ca loc de refugiu și de rezistență pentru soldații români; ierarhi și preoți au făcut parte din delegații diplomatice, slujind interesele neamului. Biserica a stimulat dezvoltarea culturii și artei. Dacă scoatem elementul religios din literatură, muzică, pictură, arhitectură, sculptură etc., artele noastre ar rămâne foarte sărace și nereprezentative. Biserica nu și-a uitat fiii răspândiți în lume din diferite motive, a ținut legătura cu ei și a continuat să le fie călăuzitoare spre mântuire și spre păstrarea conștiinței de români. Astăzi avem în lume sute de parohii românești, multe episcopii și mitropolii, iar românii socotesc bisericile din comunitățile lor ca pe o a doua casă.

Astăzi, religia creștină în general se confruntă cu mari probleme. Religii străine desfășoară o activitate prozelită fără precedent. Islamismul, budismul, hinduismul, confucianimul, religiile africane, scientiste, religii „fabricate" de tot felul de indivizi și impostori, caută să acapareze cât mai mulți adepți, în detrimentul religiei creștine. Biserica Romano-Catolică pierde teren pe zi ce trece. Nemulțumiri acumulate de secole izbucnesc azi tot mai des. Este destul ca să se ivească un scandal oarecare, pentru că starea de spirit și nemulțumirea masei de credincioși reapare cu multă vehemență. Luxul și bogăția clerului catolic au îndepărtat pe credincioși. Orgoliile papei și ale unor ierarhi au trezit dușmănia multor puteri politice. A rămas de neuitat umilința împăratului german Henric al IV-lea, când a stat trei zile desculț, în zăpadă, la porțile palatului papal de la Canossa, ca să-i ceară iertare papei și să fie repus în drepturi. Au rămas de neuitat inchiziția, abuzurile unor papi, ierarhi și preoți, imoralitatea unora. Astăzi nu se mai miră nimeni, când vede imensele catedrale apusene goale, transformate în săli de spectacole, închiriate altor culte. A dispărut duhul, care dădea putere Bisericii și asigura unitatea creștinilor romano-catolici. Multe din aceste catedrale și

biserici sunt dărâmate, iar credincioșii trec la alte culte. Anul trecut, spre exemplu, numai în Europa au fost demolate 2.700 de biserici catolice. Din păcate, tot în Europa, anul trecut s-au construit… 11.000 de moschei musulmane!

De câteva decenii emigrează românii spre țările vestice, în special cele europene, dar și cele de pe continentul american. Niciodată în istoria sa poporul român nu a cunoscut un fenomen de genul acesta de o asemenea amploare. Peste patru milioane de români, în special tineri și copii trăiesc azi în Occident. Majoritatea lor țin legătura cu Patria și Biserica-mamă prin parohiile de care aparțin acolo unde s-au stabilit. Bisericile românești, ortodoxe, de acolo sunt arhipline în duminici și sărbători. Prin biserici se organizează tot felul de activități religioase, culturale, sociale. Parohiile și eparhiile românești din străinătate editează cărți și reviste în limba română, țin simpozioane și sesiuni de comunicări privind istoria românilor, limba și cultura lor. Parohiile organizează școli în limba română pentru copiii românilor de acolo, serbări în limba română, cu muzică, dansuri, port și mâncare românească. Prin biserici românii se simt mai aproape de casă, iar povara dorului de țară, de cei dragi și de locurile natale nu mai este așa de grea. Aceeași situație este și în sânul comunităților de emigranți creștin-ortodocși proveniți din alte țări.

Într-un asemenea context politico-social și religios, creștinilor ortodocși emigranți le revin câteva îndatoriri sfinte, înaintea lui Dumnezeu și înaintea neamurilor din care fac parte. Fie că sunt români, fie sârbi, bulgari, sârbi, greci, ruși sau de alte naționalități, ei sunt creștini ortodocși. Ei au uimit pe occidentali cu credința lor, cu atașamentul lor față de Biserică, cu participarea lor la slujbe, cu evlavia lor. Credința ortodoxă este pentru occidentali asemenea alimentelor ecologice. Mulți, tot mai mulți dintre occidentali, fie că sunt catolici, fie protestanți, fie neoprotestanți, se convertesc la Ortodoxie. Simt

nevoia să-și cultive sentimentele religioase. E drept, că mulți se convertesc și la musulmani, budiști sau alte religii. Cu toate acestea, fiecărui preot ortodox, fiecărui creștin ortodox, indiferent din ce popor provine, îi revine datoria sfântă de a-și propaga credința lui, credința ortodoxă, într-o lume atât de debusolată. Poate să facă aceasta. În primul rând să aibă o comportare exemplară, bazată pe muncă cinstită, pe omenie, pe hărnicie, pe spirit jertfelnic și plin de dăruire. Impunându-se astfel în fața occidentalilor, aceștia îi vor privi cu mai mult interes, cu mai multă încredere, cu mai mult respect. Străinii vor încerca să cunoască mai bine această categorie de oameni. Vor vrea să le cunoască limba, cultura, religia, obiceiurile, țara. Vor fi uimiți, când vor cunoaște frumusețea și măreția cultului ortodox, noblețea sufletului românesc clădit pe credința ortodoxă. Preoții și ierarhii ortodocși din Occident au marea, istorica misiune de a face cunoscută religia creștină-ortodoxă acolo, ei fiind adevărați apostoli ai lui Hristos în lumea contemporană. Ei vor găsi mijloacele și metodele cele mai potrivite de a ajunge la sufletul aproape sclerozat sub aspect religios al occidentalului; ei au misiunea sfântă, misionară, de a replanta în Europa vremii noastre cuvântul Evangheliei.

Într-o lume atât de hăituită, de stresată, de obosită, de intoxicată sub cele mai diverse forme, ierarhii, preoții și credincioșii ortodocși din Occident au rolul istoric de a salva Europa creștină, de a nu o lăsa pradă islamismului, budismului, ateismului și altor curente religioase sau nereligioase.

*

Sfaturi părintești

Dintr-o predică a Părintelui **Pr. Mihai Marian Macuc** selectăm câteva paragrafe de mare actualitate:

„Observ în ultimul timp o descărcare de furie din partea societăţii civile asupra tagmei preoţeşti, dar, ceea ce este mai înspăimântător, că acelaşi lucru se întâmplă şi din partea credincioşilor ortodocşi. Mă frapează, însă, şi faptul că

aproape nimeni, nici cleric, nici laic, nu ia o atitudine de apărare sau măcar de abordare directă a problemei. Ştiu că voi deschide cutia Pandorei, dar dacă nimeni nu o face…?!

Vedem, fără să dorim uneori, în mass-media, cazuri negative de preoţi şi nu intrăm în detalii, că au grijă, oricum, alţii să ni le detalieze. Automat ni se creează impresia că suntem pierduţi ca Biserică, căci ,,dacă preoţii sunt aşa cum sunt, ce să mai ceri omului simplu? Biserica a pierdut…"

Stop! Hai să fim realişti. Şi, când spun realişti, mă refer să nu fim nici ca struţul, care bagă capul în pământ, ci să vedem real cum stau lucrurile, adică să ne asumăm ce este adevărat şi nu poate fi contestat, dar să vedem şi celelalte lucruri din umbră.

La o conferinţă preoţească – nu au relevanţă detaliile – ne-a vorbit un preot foarte fain care, la acest capitol, spunea că s-a întâlnit cu cineva foarte supărat pe preoţi. Acesta îi spunea: preoţii aşa, preoţii dincolo, preoţii cutare, păcătoşi etc. ,,– Ia spune, măi omule, câţi preoţi de care zici matale cunoşti sau ai auzit?" ,,– Păi o mulţime!" ,,– Bine, dar hai să numărăm mulţimea!" ,,– Păi, ăla de a făcut aia… Unu. Ăla cu treaba aia. Doi. Ăla de la ştiri…'' etc… Pe la şase, şapte, deja nu mai ştia. Deci se şi exagerează foarte puternic.

Oricum ar fi, raportat la numărul total de preoţi, procentul celor cu probleme reale este infim. De foarte multe ori nu se iau în calcul multe aspecte. Vedem ştirea brută, dar nu ştim exact cum a ajuns preotul în situaţia respectivă. Ştim că a făcut greşeala, dar putem noi să ştim tot drumul sufletesc pe care a mers până să ajungă să facă lucrul respectiv? Ştim că din punct de vedere spiritual, diavolul atacă pe om cu tehnica paşilor mărunţi şi reuşeşte de multe ori să facă pe om să cadă. Noi nu vedem însă nici contextul, nu ştim stresul, problemele din familie, ispitele, lucrarea celui rău, care au contribuit ca el să cadă. Dar, mai important, după cădere nu ştim dacă nu cumva s-a ridicat. V-aţi gândit că poate chiar

apariţia în presă era singura cale prin care un preot s-ar fi îndreptat în privinţa unui lucru şi Dumnezeu, în înţelepciunea Sa, se foloseşte de această situaţie pentru a-şi ridica păstorul, care devenise o oaie pierdută?

Pe lângă acest aspect, să avem în vedere că e bine totuşi că se întâmplă să se afle şi lucrurile nedorite. Nu spune Hristos că toţi suntem un trup, mădulare fiecare în parte (I Cor 12, 27)? Un trup sănătos, atunci când se infectează, aruncă afară puroiul. Unul bolnav, de cancer, să zicem, ţine ascunsă tumoarea şi atunci când e depistată e, de multe ori, prea târziu. E bine aşa? Societatea taxează şi elimină „elementele'' care nu sunt conforme, dar nu ca să se distrugă. Rana nu puroiază ca să omoare trupul, ci ca să-l cureţe. Desigur, pe moment doare. Şi pe noi ne doare când vedem un membru al Bisericii că nu calcă drept, mai ales dacă este preot, că dacă te loveşti la un deget, tot trupul suferă. Deci să dăm slavă lui Dumnezeu că e aşa.

În altă ordine de idei, cum ajung unii preoţi, să nu calce a preot? Simplu. Cel puţin pe vremea cât eram eu în seminar, erau unii colegi înscrişi doar pentru că aşa au vrut părinţii. Lor nu le plăcea, dar părinţii vroiau cu orice preţ să-şi vadă odraslele în reverendă şi, probabil, să se simtă în al nouălea cer că au copil preot. Unii au renunţat când au intrat la facultate, alţii nu. Au mers din reflex şi nu cu toată inima. Dacă tot au făcut un seminar, o facultate de teologie, acum unde să se mai ducă? Şi atunci, sigur că nu fac cu toată inima misiunea la care s-au înjugat.

Atenţie! Preoţii nu cresc în copaci! Nu faci pepinieră de preoţi în mediu cât mai steril, pui numai ce e bun şi, când se coc, culegi preoţii şi îi distribui în parohii. Preoţii cresc în familii de oameni. Se nasc, sunt educaţi aşa cum îi educă mama, şcoala etc. Deci, preoţii, până la urmă, sunt şi ceea ce este societatea. Ea dă preoţii. Aşa cum e societatea, aşa sunt şi preoţii. Ai un procent de oameni buni, alţii mai puţin buni, alţii

mai răi? Atunci din acelaşi procentaj sunt şi preoţii. Societatea dacă avea oameni mai duhovniceşti în alte epoci şi decenii, aşa erau şi preoţii. Acum, de fapt, cum îi vedem pe ei, aşa suntem noi, sunt tot ai noştri, sunt dintre noi. Nu au coborât din cer, nu au crescut din copaci."(Va urma).

*

Rugă către Maica Domnului

„Cum Te vom numi pe Tine, Fecioară, ceea ce pe robii Tăi cei cuprinşi de mâhnire îi ridici la lumina izbăvirii şi picuri în suflete untdelemnul milostivirii spre înecarea durerilor celor de multe feluri? Nu ne părăsi în ceasul necazurilor şi mai cu seamă când norii grei ai deznădăjduirii se ivesc pe bolta inimii noastre. Cu ale Tale stăruitoare rugăciuni dobândeşte iertare păcatelor noastre şi ne întăreşte pe piatra credinţei. Primeşte din nevrednicele noastre mâini flori de cuvinte mulţumitoare şi ne împărtăşeşte de mireasma pocăinţei celei mântuitoare.

Ca Una Ce eşti Bucuria creştinilor, cercetează şi sufletul meu cel cuprins de lanţurile întristării şi îl călăuzeşte către izvorul dumnezeieştii liniştiri. Adapă-l din apa pocăinţei şi îl curăţeşte de toată răutatea, ca să aducă roade de fapte bune şi să se izbăvească de focul cel veşnic. Bucuria celor necăjiţi eşti cu adevărat, căci numai Tu iei în mâinile Tale de Maică durerile noastre şi ai putere a ridica din adâncul deznădăjduirii pe cei ce te cinstesc pe Tine.

Mărire purtării Tale de grijă! Mărire milostivirii Tale Preacurată, prin care scoţi pe toţi din adâncurile cele mai de jos ale păcatului şi îi povăţuieşti la calea mântuirii. Nu ne părăsi nici pe noi până în sfârşit, ci în ceasul înfricoşător al morţii să ne fii sprijinitoare, solindu-ne iertare şi mântuire de la Hristos, ca să Te cinstim pe Tine cu mulţumire în veci, strigând: Bucură-Te, Maica Luminii Celei neapuse, Pământul roditor de mântuire, Oglinda înţelepţilor, Bucuria celor smeriţi, Binecuvântarea rugătorilor!"

*

Prea târziu, mamă!

O poezie cu acest titlu ne-a trimis o cititoare a „*Scrisorii pastorale*”. Păcat că nu se cunoaște autorul, poezia fiind foarte emoționantă. Iat-o:

„Creştem şi tot puii mamei suntem,
greşim dar în ochii ei n-avem nici o vină
şi avem toate drepturile din lume,
îi ascundem multe, dar ea simte starea noastră,
putem să avem toate bogăţiile pământului,
ea tot vrea să ne mai dăruiască,
putem să ştim câte-n lună şi-n stele,
ea tot ne mai dă un sfat,
nu e nevoie să ne străduim să ne iubească
ea ne iubeşte implicit, necondiţionat, fără limite.
Iar noi nu observăm
când îi răsar firele albe,
pentru noi este mereu tânără,
nu vedem când puterile-i scad,
noi o ştim întotdeauna puternică
pentru că ea face ce-i cerem
şi multe în plus,
nu ne oprim să-i ştergem lacrimile,
care-i inundă ochii uneori,
nu-i cunoaştem dorinţele, temerile, durerile,
ale noastre sunt mai importante.
La un moment dat îi auzim
ultimul strigăt, ultimul geamăt,
ultimul suspin înainte de a pleca.
Ne trezim dintr-un somn prelung
împovăraţi de lucrurile nespuse la timp,
conştientizând că suntem eroii negativi
dintr-o poveste pe care doar EA

a făcut-o cea mai frumoasă.
Înţelegem prea târziu
că toate rătăcirile de moment,
ezitările de circumstanţă,
amânările fără motiv
ne-au împiedicat să-i spunem
simplu şi la timp:
MAMĂ, te iubesc.
Te rog, iartă-mă!"

*

File de jurnal – 14 mai 1982

„Ieri l-am dus pe tăticu şi pe unchiu-meu Dumitru Pârvănescu în pădure la Husnicioara(la Gârdanu) să aleagă lanteţi de curte. Şoferul Dragotoniu n-a mai venit după noi, aşa cum promisese. Am avut noroc cu un coleg al său, Frumosu Viorel, vărul fostului meu coleg de seminar, Frumosu Adrian din Cârjei, care, cu un troliu, mi-a încărcat lemne cum nu s-au văzut în Bârda. După mai multe peripeţii şi multă teamă de miliţie, am ajuns cu bine acasă(...).

În Severin a fost mare scandal la coadă, la un centru de mezeluri. Veniseră cârnăciori proaspeţi. S-au lovit cu pumnii, şi-au rupt părul, nasturii şi hainele. Să te ferească Dumnezeu să cazi jos într-o asemenea învălmăşeală. Eşti, pur şi simplu, strivit în picioare. Nimeni nu-şi mai aminteşte că eşti om. Care poate să reziste trăieşte, care nu, n-are decât să moară. Acesta să fie, oare, „omul nou" şi mentalitatea sa, după cum l-au creat vremurile şi orânduirea în care trăim?

Unchiu-meu Sandrică s-a certat cu moş Ghigă, tatăl său şi bunicul meu. În curtea moşului, pe locul unde am avut noi casă, a crescut dragavei. Toată săptămâna l-am dus pe moş Ghigă la piaţă cu un sac sau doi de dragavei. Era şi el bucuros că poate să-şi cumpere câte ceva din banii lui. Nea Sandu s-a supărat rău, că moşul „l-a făcut de râs".

*

Ajutoare și donații

În această perioadă, parohia noastră a primit câteva ajutoare și donații, astfel: **Domnul Bogdan Gheorghe-Gabriel** din Germania, fiu al satului Malovăț: **225 lei; Domnul Petre Ionuț-Mihai** din Tătărani(PH): **110 lei; Domnul Oproiu Gheorghe** din Germania, **Domnul Săvescu Victor** din Danemarca, **Domnul Grecu Grigore** din Tr. Severin, **Domnul Popescu Constantin – Iulian** din Italia, fii ai satului Malovăț și **Doamna Filip Cornelia** din Tr. Severin: câte **100 lei; Doamna Mayers Daniela** din New-York(SUA): **80 lei; Doamna Leonte Daniela** din Buzău(BZ): **70 lei; Doamna Ciurel Elisabeta** din Tr. Severin, fiică a satului Bârda, **Doamna Crăciunescu Valeria** din Câmpulung-Moldovenesc: câte **50 lei**;

Domnul Luca Vasile a dat **50 lei** pentru cișmele.

Doamna Ionașcu Maria din Malovăț a mai achitat **200 lei** pentru contribuția de cult, totalizând până acum **518 lei; Doamna Luca M. Ana** din Bârda a achitat **100 lei** pentru contribuția de cult.

Le mulțumim cordial tuturor! Dumnezeu să le răsplătească!

*

În cursul lunii august am donat pâine credincioșilor participanți la slujbe, astfel: 3 aug.(Malovăț): **235 pâini;** 6 aug.(Malovăț): **105 pâini;** 12 aug.(Bârda): **178 pâini;** 15 aug.(Bârda): **210 pâini;** 19 aug.(Malovăț): **239 pâini**; 26 aug.(Bârda): **155 pâini.** Așadar, în luna august s-au donat **1.122 pâini.**

Copiilor participanți la slujbe și s-au donat și ciocolate. De asemenea, li s-a donat câte o ciocolată și copiilor care au venit la împărtășit și spovedit la Sf. Mărie:

Totodată, în luna august s-a vândut pâine credincioșilor cu prețul de achiziție de **0,70 lei/buc.** astfel: 6 aug.(Malovăț): **60 pâini;** 12 aug.(Bârda): **622 pâini;** 15 aug.(Bârda): **90 pâini;**

19 aug.(Malovăț): **61 pâini**; 26 aug.(Bârda): **645 pâini.** Așadar, în luna august s-au vândut la prețul de **0,70 lei 1.478 pâini.**

Acele familii care nu au posibilitatea să cumpere cele necesare pentru școală și copiii sunt în pericol de a abandona școala, sunt rugate să ia legătura cu preotul și vom vedea care sunt posibilitățile concrete de a le ajuta.

*

Plăți

În luna august am efectuat câteva plăți mai mari, astfel: **4.400 lei** tipografiei pentru cărți**; 1.820 lei** brutăriei pentru pâinea donată și cea vândută în august; **1.775 lei** protoieriei pentru lumânări; **712 lei** impozit; **350 lei** cișmeaua de la cimitirul din Bârda; **300 lei** poștei pentru colete; **248 lei** ciocolată pentru copii; **208 lei** materiale pentru cișmeaua și gardul cimitirului de la Bârda(robineți, vopsea, ciment); **83 lei** geam pentru biserica de la Malovăț; **50 lei** pentru internet și altele mai mici.

*

Excursii-pelerinaj

► **Miercuri, 29 august,** de ziua Tăierii Capului Sf. Ioan Botezătorul, parohia noastră a organizat o excursie-pelerinaj la Mânăstirea Schitul Topolniței, cu ocazia hramului. **Participarea a fost gratuită.** Au participat **40 enoriași** din Malovăț, Bârda și Izvorul Bârzii. Pe lângă aceștia, au mai mers mulți enoriași din parohie cu mijloace proprii de transport. Slujba a fost oficiată de către **Prea Sfințitul Episcop Nicodim** împreună cu un sobor de preoți. Totul a decurs normal, obișnuit, doar un aspect a lăsat de dorit și anul acesta, ca și în anii trecuți. Un număr mare de polițiști și jandarmi au dirijat circulația. Începând de pe la ora 8, mașinile au fost oprite în sat, în Schitul de Jos. De acolo până la mânăstire este o distanță destul de mare, care trebuia parcursă pe jos. Pentru unii nu era o problemă, dar pentru alții, bătrâni, bolnavi, era. Am văzut multe mașini plecând spre casă, de îndată ce s-a impus

restricția. Este regretabilă această măsură de-a dreptul abuzivă, mai ales că, peste Topolnița, vis-á-vis de mânăstire, era un tăpșan pe care puteau staționa cca. 300 autoturisme. Stăționau doar două! Topolnița era așa de mică, încât și copiii ar fi putut s-o treacă.

Cu ani în urmă, la Polovragi, era o restricție asemănătoare. Autoturismele, autocarele și autobuzele erau obligate să oprească la bâlci. De acolo până la mânăstire mai sunt cca. 2 km. Am făcut un memoriu de protest la Inspectoratul de Poliție Gorj, anexând și un articol pe care-l publicasem în „Datina" pe această temă. Am primit răspunsul cu scuzele de rigoare și am fost asigurat că anomalia nu se va mai repeta. Am mai fost la Sf. Ilie de mai multe ori de atunci încoace, dar nu am mai fost oprit la bâlci. Deci, se poate. O adresă din partea stăreției de la Topolnița cred că ar rezolva și problema semnalată mai sus.

►La o dată încă nestabilită, parohia noastră organizează o excursie-pelerinaj pe următorul itinerar: **Bârda - Malovăț - Tr. Severin - Mânăstirea Gura Motrului(MH) - Strehaia (mânăstirea) - Craiova(orașul, mânăstirea Jitianu, mânăstirea Coșuna, seminarul teologic)- Tr. Severin – Malovăț - Bârda. Costul este de 25 lei/pers.** Până la închiderea acestei ediții, s-au înscris **10 persoane.**

►La cererea unor enoriași, încercăm să organizăm la începutul lunii octombrie o excursie – pelerinaj în jud. Vâlcea, pe următorul traseu: **Tr. Severin-Tg. Jiu-M-rea Horezu-M-rea Bistrița-Rm. Vâlcea-M-rea Cozia-M-rea Turnu-M-rea Frăsinei-M-rea Dintr-un lemn-M-rea Govora-Tg.Jiu-Tr. Severin.** Va costa aprox. **50 lei.**

►La cererea unor enoriași, la începutul lunii noiembrie încercăm să organizăm o excursie-pelerinaj la **Mânăstirea Prislop.** Va costa **45 lei/pers.**

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: **Biserica și Marea Unire,** în „Națiunea”, București, 17 iul. 2018, ediție on-line(*http://www.ziarulnatiunea.ro/category/confluente-istorice*); **Bogăția tinerilor,** în „Națiunea”, București, 26 aug. 2018, ediție on-line(*http://www.ziarulnatiunea.ro/religiespiritualitate*); „***Scrisoare pastorală” – 379,*** în „Armonii culturale”, Adjud (VN), 25 aug. 2018, ediție on-line(*http:// armoniiculturale.ro/category/ scrisoare-pastorala*); în „Observatorul”, Toronto(Canada), 4 sept. 2018, ediție on-line(*http://www.observatorul.com)*; **Cuvioasa Teofana Basarab, fiica domnitorului Basarab I al Țării Românești și țarina țaratului bulgar,** în vol. **Sfinți ortodocși români din afara granițelor(**vol. realizat și îngrijit de Doamna Georgeta Bidilică-Vasilache**),** Cluj-Napoca**,** Editura Studia, 2018, pp. 169-178.

Parohia noastră a republicat în această perioadă cartea preotului Dvs. **Călăuză Biblică** și cartea Pr. Simion Desrobitu, **Dumnezeu, îngeri și demoni.**

Patriarhia Română a comandat parohiei noastre un număr important de exemplare din cartea **Călăuză Biblică.** Slavă Domnului!

*

Zâmbete

☺„Dragă mamă soacră, te rog frumos nu mai mă cicăli, dându-mi mereu sfaturi cum să-mi cresc copiii. Am aici unul crescut de tine și mă convinge în fiecare zi că e un dezastru! Cu toată dragostea, a ta noră”; ☺„Aveți purici?” „- Da!” „- Și i-ați tratat?” „- Nu, că nu sunt bolnavi!” ☺Titlul unui capitol dintr-o carte: „Spune-mi cum ai murit, ca să-ți spun cum ai trăit!” ☺Reclamă într-o vitrină: „Servim pâine prăjită de mai multe ori pe zi”; ☺ „– Ce au făcut oltenii la inundație?” „– Au legat găinile de gâște ca să nu se înece!” ☺ „– Știi să acorzi primul

ajutor?" „– Da, bineînțeles!!!" „– Ce faci în cazul în care se împiedică cineva și cade?" „– Râd!!!"

*

Botezuri. Nunți

În ziua de 18 aug. am oficiat Taina Sfântului Botez pentru **Micu Eric-Valentin,** fiul **Domnului Micu Claudiu-Valentin** și al **Doamnei Brebu Georgiana-Andreea** din Londra(Anglia), în ziua de 19 aug. pentru **Voican Arianna-Gabrielle-Myriam**, fiica **Domnului Voican Doru-Gabriel** și a **Doamnei Voican Rodica-Teodora** din Nantes(Franța), iar în ziua de 25 aug. pentru **Săvescu Andra-Maria,** fiica **Domnului Săvescu Victor** și a **Doamnei Săvescu Alina** din Halsnaes (Danemarca). Să le trăiască! În ziua de 18 aug. am oficiat Taina Sfintei Cununii pentru **Domnul Micu Claudiu-Valentin** și **Doamna Brebu Georgiana-Andreea** din Londra(Anglia), iar în ziua de 19 aug. am oficiat „Nunta de Aur" pentru **Domnul Borcilă Dumitru** și **Doamna Borcilă Mirela-Natalia** din Italia. Dumnezeu să le ajute!

*

Program

În cursul lunii septembrie avem următorul program de slujbe:**1 Sept.**(Bârda-Malovăț); **2 Sept.**(Malovăț); **8 Sept. (**pomeniri dimineața la Bârda; slujbă la Malovăț); **9 Sept.** (Bârda); **14 Sept.**(slujbă la Bârda; pomeniri la ora 12 la Malovăț); **15 Sept.**(Bârda-Malovăț); **16 Sept.**(Malovăț); **22 Sept.** (Malovăț-Bârda); **23 Sept.**(Bârda); **29 Sept.**(Bârda-Malovăț); **30** Sept.(Malovăț)**.** În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la școală, la telefon: **0724. 99. 80. 86**, ori pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda@gmail.com.*

Sănătate, pace și bucurii![20]

---

[20] ***„Scrisoare pastorală" – 380,*** în *„Armonii culturale",* Adjud(VN), 10 sept. 2018, ediție on-line*(http:// armoniiculturale.ro);*

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi

Anul XVIII(2018), nr. 381(1 –15 Septembrie)

Dragii mei enoriași!

Pledoarie pentru Normalitate

Nu credeam că voi ajunge vreodată să mă străduiesc să conving pe cineva că albul e alb, că negrul e negru, că binele e bine și răul e rău. Nu credeam că voi ajunge să pledez pentru susținerea Normalității, Naturalului, Firescului. Am fost convins întotdeauna că orice om normal înțelege pe deplin aceste lucruri, iar cei care susțin contrariul e bine să-și caute mai întâi sănătatea.

Am fost convins întotdeauna că trăiesc pe un continent al culturii și civilizației, un continent clădit pe valorile creștine și mi-a tresăltat sufletul de bucurie când am aflat că și țara noastră va face parte din noul imperiu european. Au trecut câțiva ani și dezamăgirile mă cuprind de la o zi la alta. Sub paravanul „drepturilor omului" minorități nesemnificative ca număr pretind cu obrăznicie ca în locul Naturalului să fie instaurat nenaturalul, în locul Normalității să fie instaurată anormalitatea. Și, culmea, glasul acestora este auzit, poziția lor luată în serios, „drepturile" lor respectate, legiferate. Cei mulți nu sunt văzuți, nu sunt auziți, iar drepturile lor nu contează. Nu contează credința lor, tradițiile lor, obiceiurile lor, chiar dacă sunt de mii de ani. Ceea ce ieri era rușinos, azi se etalează în gura mare și fundul gol pe străzi. Nimic nu mai este sfânt și demn de respect. Asistăm la o demolare programată a religiei

creștine, a valorilor tradiționale europene, iar în locul lor sunt puse tot felul de kitsch-uri, de paiațe și nonvalori. Ne-am trezit cu dușmani înverșunați, care vor, nici mai mult, nici mai puțin decât sufletul copiilor noștri. Pentru aceasta încep pervertirea bieților prunci încă de la vremea grădiniței și claselor primare, când trebuie să li se facă… educația sexuală…! Cam de la aceeași vârstă, copilul trebuie învățat că nu există gen feminin și gen masculin, că totu-i de genul neutru, că ei nu au tată și mamă, ci părinte 1 și părinte 2. Cei care ați schimbat buletinele în ultimii ani veți vedea că nu mai sunt menționate pe ele numele părinților. În viitorul apropiat nu va mai fi menționat nici numele posesorului buletinului. Vom fi toți niște numere statistice și atât.

După Revoluție au năvălit peste noi tot felul de indivizi și de secte și s-au opintit ca să ne învețe ce înseamnă a fi creștin, cine este Dumnezeu etc. Parcă am fi fost sălbatici găsiți prin jungla amazoniană, care n-am auzit de Hristos până acum! Pentru ca să ne convingă că dețin adevărul și puterea divină făceau tot felul de scamatorii pe stadioane și în săli, simulau vindecări de bolnavi, vorbire în limbi. Românii i-au ascultat, i-au privit și, cu toleranța specifică dintotdeauna a poporului român, au dat din cap și-au scuipat în sân și au grăit cu înțelepciune: „Mare e grădina lui Dumnezeu!”

Au urmat imediat alte valuri de indivizi, care de care mai „importanți”. Ne-au luat fabricile, uzinele, combinatele, minele, sondele și tot ce am avut mai de soi pe prețuri de nimic, angajându-se că le retehnologizează, mențin muncitorii în funcție, contribuie la accelerarea economiei noastre naționale. În câțiva ani au tăiat totul și au dat la fier vechi, au scos în șomaj mii de muncitori și oameni cu înaltă calificare, și-au încasat drepturile și s-au dus unde și-a înțărcat nichipercea pruncii. Tot astfel de indivizi ne-au cumpărat pe nimic resursele naturale, minereurile, petrolul, gazele și multe altele. Noi am rămas cu degetul în gură, iar azi importăm până

și ace cu gămălie. Extragem petrolul românesc, îl prelucrăm și-l dăm apoi austriecilor să ni-l vândă ca benzină și motorină cu cele mai mari prețuri din Europa. În 1979 am cumpărat o mașină cu 28.000 lei; azi cu 28.000 lei vechi abia cumpăr o jumătate de litru de motorină! Extragem gaze din Marea Neagră, le transportăm în Ungaria și apoi le cumpărăm de acolo!

Dumnezeu îți dă, dar în traistă nu-ți bagă!

Peste patru milioane de români, floarea populației românești, și-au luat lumea în cap, acceptând munci umilitoare, pentru ca să-și câștige existența. Au fost războaie în care am pierdut milioane de tineri. Populația s-a refăcut în câțiva ani, fiindcă veneau din urmă generațiile tinere și completau golurile. Azi ne pleacă tineretul și copiii, populația rămasă în țară e tot mai îmbătrânită și neputincioasă. Puțini se mai întorc în țară ca să se stabilească definitiv; majoritatea își fac rosturile în alte țări. Copii lor mai vorbesc românește în familie și la biserică(dacă se duc!), nepoții nu vor mai ști românește, iar strănepoții își vor aminti că bunicii sau străbunicii lor au provenit dintr-o țară numită….. România!

Toată cultura și civilizația europeană e clădită pe valorile creștine. De două mii de ani pe continentul nostru s-a propoveduit Evanghelia. Scoateți din literatura, din pictura, din sculptura, din muzica europeană și din toate domeniile de creație elementele religioase creștine și va rămâne o ruină! În ultimii ani, Doamna Europă a adus milioane de musulmani, care vor înlocui în câteva decenii populația autohtonă. În 2017 s-au dărâmat în Europa 2.700 de biserici catolice și s-au construit 11.000 de moschei. Statisticile spun că în 2.050 jumătate din populația europeană va fi musulmană. Toate religiile și entitățile religioase venetice au dreptul să se afirme, să se impună, doar creștinii nu au dreptul în multe țări europene să-și afișeze simbolurile lor, precum crucea, icoanele!

Mare tămbălău a fost în ultimii ani cu Familia. Indivizi apăruți peste noapte au vrut să ne facă o mare ,,descoperire". Au susținut că trebuie admise relațiile intime între doi bărbați, între două femei, între bărbați și copii, ba chiar între oameni și animale. Cu puțin în urmă auzeam că într-o țară nordică, pe care o consideram vârful de lance al civilizației europene, s-au legalizat relațiile sexuale cu… morți. Altfel spus, când te duci la priveghiu, nu trebuie să stai degeaba… ! Dumnezeule Sfinte, cum ne mai poți răbda! Cei din Gomora și Sodoma de altădată erau niște copii pe lângă europenii noștri!

Madam Europa, ca o babă sclerozată care a pierdut demult simțul realității și bunul simț, nu vede, nu aude, dar continuă să spună: ,,Se poate, se poate și așa!"

De la facerea lumii, de mii de ani, așa s-a pomenit, așa a lăsat Dumnezeu: să se împreune bărbatul cu femeia și să alcătuiască o familie, să se iubească, să se ajute reciproc, să dea naștere la prunci, să-i crească, să-i educe, să nu lase făclia vieții să se stingă pe pământ. Este cea mai veche instituție de pe fața pământului, cu continuitate neîntreruptă. Din Familie au răsărit miliarde și miliarde de oameni, care au populat pământul; din Familie au răsărit oamenii de știință și de artă, conducătorii luminați ai popoarelor, muncitorii, țăranii, negustorii, navigatorii, toate categoriile sociale. Din Familie au răsărit copiii, aceste flori ale lumii, care au dus mai departe viața și valorile ei. Din Familia românească au răsărit milioanele de români, care au plămădit conștiința românească cu jertfa vieții lor. Din Familia românească au răsărit bravii luptători români de la Posada, de la Rovine, de la Călugăreni, de la Războieni, de la Baia, de la Codrii Cosminului, de la Plevna, de la Rahova, de la Mărășești, Mărăști, Oituz și din alte locuri de sfântă aducere aminte. Din Familia Românească au răsărit scriitorii, poeții, pictorii, muzicienii, sculptorii, inventatorii, oamenii de știință și de artă, tehnicienii cu înaltă calificare, muncitorii și țăranii. Din Familia românească au răsărit sfinții români,

ocrotitori ai țării și ai neamului românesc. Familia Românească a asigurat căldura căminului părintesc pentru toți românii risipiți în lumea întreagă. Familia românească, alături de Biserica Românească, Ortodoxă, au fost stâlpii de rezistență și de identitate ai Neamului Românesc la vreme de restriște și de bucurie, la vreme de grele încercări.

Și tocmai Familia Românească vor s-o distrugă! Aceasta mai rămăsese nesurpată!

Cu doi ani în urmă peste trei milioane de români au dat semnătură că vor să fie modificată Constituția și să fie scrisă clar definiția Familiei ca ,,unirea dintre un bărbat și o femeie". Mulți s-au luptat să boicoteze acea lucrare. Nu au avut șanse. Peste trei milioane de români și-au dat seama de importanța problemei, au pus mâna pe condei șu au semnat că sunt de acord cu referendumul. Cinste lor! Adevărați români și adevărați creștini. Mulțumim cordial enoriașilor noștri, care au semnat în număr imens. Aproape nu a fost casă de la care să nu se ia măcar o semnătură. Mulțumim cordial enoriașilor noștri, care au mers din casă în casă și au completat listele respective. Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

Iată că au trecut doi ani și dosarul cu semnăturile pentru referendum a trecut pe la toate forurile competente și, într-un târziu. Parlamentul țării a aprobat ținerea referendumului solicitat. Curtea Constituțională a fost de acord, așa că s-a demarat acțiunea. În zilele de 6-7 octombrie, în toată țara, cât și în comunitățile românești din străinătate se va vota. Vom fi întrebați dacă suntem de acord cu hotărârea Parlamentului de a se introduce în Constituție noua definiție a familiei, ca unire dintre bărbat și femeie. Cu siguranță că majoritatea votanților se vor declara de acord și vor pune ștampila pe **DA.** Problema cea mai grea este alta: numărul votanților. Conform legii, aceștia trebuie să depășească numărul de **șase milioane.**

Dacă nu se depășește numărul de șase milioane, totul se prăbușește! Vor trebui recunoscute ca legale căsătoriile între

bărbați și căsătoriile între femei. Cu siguranță că vor avea tupeul să vină și la biserică să se cunune religios. Preotul va fi amendat, apoi condamnat că a refuzat să cunune pe Ion cu Gheorghe și pe Mărița cu Joița. Asta în prima fază. Într-a doua, Gioni va vrea să se însoare cu cățeaua, iar Marghioala cu armăsarul.

Oameni buni, lăsați toate și ieșiți la vot. De votul Dumneavoastră depinde Familia românească pentru mulți ani de aici înainte. Ne vor judeca mâine copiii și nepoții noștri că am fost lași, că am fost nemernici și nu ne-am ostenit să facem acest efort. În urmă cu o sută de ani, la Mărășești, Mărăști și Oituz, românii au spus nemților: „Pe aici nu se trece!" Și nemții n-au trecut. A rămas în urmă un câmp de morți, dar invadatorii au luat-o la sănătoasa. Și azi se cutremură, când aud de aceste localități. Știu ei de ce! Generația noastră nu trebuie să tragă cu pușca sau cu mitraliera, ci cu ștampila pe buletinul de vot. Mai ușor de așa nu se poate. Prin votul Dumneavoastră veți spune: „E destul! S-a umplut paharul! Duceți-vă-n lumea largă, dar nu ne spurcați casele, altarele și sufletele! Și răbdarea noastră are limite!"

Haideți să le arătăm că avem demnitate de oameni și conștiință de creștini!

Vă rog frumos, aveți prilejul să-mi dovediți că n-am greșit, fiindcă v-am iubit atât!

*

Sfaturi părintești

Din scrierile **Fericitului Augustin** am selectat câteva sfaturi cu privire la **Dureri și bucurii.** Iată-le:

„Scrie-ți durerile pe nisip… ca să vină apa să le înghită și furtuna să le împrăștie… să vină vântul să le spulbere, ca să le uiți, ca să le treci ca și cum ai răsfoi o carte, să alungi amarul din inimă și lacrima sărată de pe obraz...

Scrie-ți durerile pe nisip ca să nu dureze... să vină timpul bun și să nu mai știi de ele... să se risipească în apa mării și valurile să le spargă în bucăți și să le ducă departe, atât de departe încât nimeni să nu le poată găsi… Învață lecția, dar nu grava amprenta necazului în inima ta. Uită, lasă, iartă, alungă necazul, nefericirea și caută lumina. Nu sta în întuneric unde-i doar umezeală și mucegai.

Scrie-ți durerile pe nisip și lasă soarele amiezii să le usuce și pașii străinilor să le calce dus întors, până nu mai rămâne nimic din ele, nici măcar amintirea că au fost acolo... lasă-le să moară în arșița zilei ca să nu te mai doară, iar rana lor să nu te mai cunoască, să cadă și ultima coajă și locul să se vindece… Marea șterge orice urmă de pe nisipul proaspăt scris, iar țărmul așteaptă un alt scriitor îndurerat care are nevoie de vindecare...

Tu nu mai ești demult la țărmul mării...

Scrie-ți bucuriile pe stâncă, pentru ca să rămână, să nu le uiți și să fii recunoscător veșnic pentru toate binecuvântările pe care le-ai primit în viața ta… timpul să nu le șteargă, ploaia să nu le strice, vântul să nu le destrame și marea să nu le ajungă… să le ai amintiri plăcute, bine păstrate în peretele inimii tale care saltă cu frenezie și prospețime de gânduri frumoase și curate,pe care să le traduci în bunătate...

Scrie-ți bucuriile pe stâncă și udă-le cu lacrimile recunoștinței tale pentru ca toți să știe că sunt ale tale și nimeni să nu ți le fure... uimește pe toți cu bunătatea din inima ta și fă-i să-și dorească să caute propria lor stâncă unde să-și scrie propriile bucurii... inspiră-i pe toți cu bucuriile tale, fă-le contagioase, dă-le și lor, scrieți împreună povești frumoase pe stânci cât mai înalte… Nu uita că bucuria se împarte, se dăruiește cu generozitate boierească și transmite o vibrație caldă, de la o inimă la alta....

Scrie-ți bucuriile pe stâncă pentru ca să le ai întotdeauna ca pildă a binelui, ca să poți depăși orice obstacol,

ca să te întăreşti cu ele atunci când viaţa te încearcă… Bucuriile sunt cârjele noastre atunci când avem aripi prea scurte pentru înălţimile vieţii… sunt vâslele cu care străbatem marea învolburată, sunt mâini întinse din înalt care ne ridică când ne afundăm în nisipuri mişcătoare...

Scrie-ţi bucuriile pe stâncă pentru că viaţa ta luminoasă să fie model copiilor şi nepoţilor tăi, să-i tragă pe toţi în sus, să le fie prilej de mândrie bună şi far călăuzitor pe mări liniştite... scrie cu demnitate despre toate care te-au făcut OM şi nu uita să fii omenos cu cei ce te-au ajutat să devii bun şi demn toată viaţa ta... Bucură-te de tot ce scrii şi roagă-te să ai înţelepciunea de a înţelege pentru ce ţi-au fost date toate la un moment dat...

Scrie-ţi durerile pe nisip şi bucuriile pe stâncă, pentru ca să cerni viaţa ta şi să păstrezi doar ceea ce-ţi este de folos, ca să creşti frumos şi demn ca un copac cu rădăcini puternice şi vârf spre cer...

*

File de jurnal – 16 mai 1982

,,La biserica de la Malovăţ s-au terminat lucrările de zidărie. I-am făcut ieri plata zidarului şi a plecat. Toată ziua s-a muncit însă la curăţenia bisericii. Au fost vreo zece persoane, dintre care două au venit din Severin. A ieşit un lucru frumos, astfel că azi am putut oficia Sf. Liturghie.

Pe reţeaua PECO Bucureşti - Timişoara au fost arestate 90 de persoane. A fost descoperită o afacere de ordinul zecilor de milioane. Şeful de depozit de la Timişoara s-a spânzurat, iar doi subalterni ai săi au înnebunit. Printre cei arestaţi din Severin este şi Z. C., fost coleg al meu de liceu. I s-a găsit aur şi multă valută. A declarat că-i dădea şefului său câte 1.000 lei zilnic ,,ciubuc". Din câte am înţeles eu, escrocheria lor se reducea la reglarea pompelor astfel încât să indice mai mult decât debitul real. Nu era destul că avem cota de 15 litri/lună! Diferenţa o vindeau la străini. În afară de aceasta, se recurgea

și la falsificarea cifrei octanice a benzinei. Z. C. în liceu era foarte slab la carte. În schimb, avea mașină și fetele roiau în jurul lui. În ultima vreme, dacă-l salutam nu-mi mai răspundea. Dacă-mi arunca vreo privire sfidătoare era mult. Venise precum Dinu Păturică în urmă cu vreo zece ani de prin părțile Vâlcei sau Argeșului și acum avea mașină, apartament, lucruri de tot felul și prețul și câteva mii în lei sau valută. Săracul băiețel!

Mamei mele i-a venit amendă de 1.500 lei pentru că nu și-a făcut normele la CAP. A fost operată recent de cancer la sân, i-au extirpat sânul și încă nu s-a vindecat deplin. Pentru o zi de muncă la colectiv se plătește 2 lei! Nu am altă soluție decât să fac câteva memorii. Dacă nu se va putea rezolva, îi voi plăti amenda; aceasta și cele ce vor urma. Dacă se va ajunge însă ca să fie judecată și condamnată pentru parazitism și vagabondaj, așa cum este ,,regula", conform legii, voi înțelege pe deplin că nu voi mai putea face parte din această societate și voi cere plecarea definitivă din țară. Dacă într-un an nu voi obține aceasta pe cale legală, îmi voi risca viața și libertatea prin trecerea clandestină a graniței și apoi voi cere întregirea familiei prin greva foamei. Nu cred că ar putea fi o bătaie de joc mai mare ce mi s-ar putea face, având în vedere boala mamei pe de o parte și volumul de contracte pe tot felul de produse ce trebuie să le dăm statului în cursul acestui an, pe de altă parte.

Poate o da Dumnezeu să nu se ajungă până acolo!

Circulă un banc. Se zice că după o festivitate, participanții au jucat Hora Unirii. Era și președintele și patriarhul. La un moment dat, președintele a strigat: ,,Așa, tată, hopa, hopa,/Ajunsei să joc cu popa!" La aceasta patriarhul a replicat: ,,Așa, tată, hopa, hop,/ Tu-i omori și eu i-ngrop!" Haz de necaz!"

*

Mă iartă, copile!

O emoționantă poezie am găsit pe internet cu acest titlu. În ea se regăsesc mulți bătrâni de-ai noștri, dar și mulți tineri. Păcat că autorul a uitat să se semneze:

„Te rog, nu-ţi fie silă, că tremurându-mi mâna,
Când vreau să mă hrănesc, mă murdăresc pe faţă!
...Când erai mic, cu ea, eu te ştergeam întruna,
Şi îţi dădeam, băiete, ca să mănânci dulceaţă...!

Când tot repet o frază, nu te-amărî pe mine,
Că-ndrug aceleaşi vorbe, până ce oboseşti!
...Când erai mic, copile, eu gânguream cu tine,
Şi repetam cuvinte, să-nveţi ca să vorbeşti...!

Ştiu că te enervezi, când mergem la plimbare,
Iar paşii mei greoi mă ţin, pierdut, în urmă!
...Când erai mic, băiete, te căram în spinare,
Şi nu ştiam, atunci, că trupul meu se curmă...!

Ştiu că nu mă suporţi să am faţa nerasă,
Să fiu mai ponosit, cu părul ca o claie!
...Când erai mic, copile, şi-acuma mă apasă,
Trezeai tot universul ca să nu intri-n baie...!

Ştiu că îţi tulbur somnul, durerile mă seacă,
Şi tot mai grea îmi pare, acuma, bătrâneţea!
...Când erai mic, băiete, dormeam pe la prisacă,
Că-n ţipetele tale, trecurăm tinereţea…!

Mă iartă, tu, copile, că azi îţi sunt povară,
Că nu mai am putere... hai, mergi şi te-odihneşte!
Şi să nu uiţi, băiete..., îţi spun a mia oară:
Că tot ce este viaţă, se trece, -mbătrâneşte…!”

*

Ajutoare și donații

În această perioadă, parohia noastră a primit câteva ajutoare și donații, astfel: **Domnul Prof. Univ. Dr. Dan Romalo(**București): **300 lei; Domnul Petre Mihai-Ionuț** din Tătărani(PH): **110 lei; Domnul Rolea Ion** din Tr. Severin, fiu al satului Bârda, **Doamna Roman Carmen**(Tr. Severin), **Domnul Ing. Spătariu Miron – Filip**(Reșița): câte **100 lei; Doamna Ramona Sprijan**(Cluj-Napoca): **60 lei; Domnul Florescu Leontin** din Tr. Severin, **Domnul Baltac A. Alexandru** din Tr. Severin, fiu al satului Malovăț, **Doamna Crăciunescu Valeria** din Câmpulung-Moldovenesc(SV), **Doamna Ciurel Elisabeta,** fiică a satului Bârda, **Familia Ciurel….** din Tr. Severin: câte **50 lei;**

Domnul Crăciunescu Marian din Malovăț a achitat prima sa contribuție de cult în valoare de **300 lei; Doamna Paicu Domnica** din Malovăț a mai adăugat **50 lei** pentru contribuția de cult, totalizând până acum **180 lei.**

Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

*

Acele familii care nu au posibilitatea să cumpere cele necesare pentru școală și copiii sunt în pericol de a abandona școala, sunt rugate să ia legătura cu preotul și vom vedea care sunt posibilitățile concrete de a le ajuta.

*

Excursii-pelerinaj

►La o dată încă nestabilită, parohia noastră organizează o excursie-pelerinaj pe următorul itinerar: **Bârda - Malovăț - Tr. Severin - Mânăstirea Gura Motrului(MH) - Strehaia (mânăstirea) - Craiova(orașul, mânăstirea Jitianu, mânăstirea Coșuna, seminarul teologic)- Tr. Severin – Malovăț - Bârda. Costul este de 25 lei/pers.** Până la închiderea acestei ediții, s-au înscris **10 persoane.**

►La cererea unor enoriași, încercăm să organizăm la începutul lunii octombrie o excursie – pelerinaj în jud. Vâlcea, pe următorul traseu: **Tr. Severin-Tg. Jiu-M-rea Horezu-M-rea Bistrița-Rm. Vâlcea-M-rea Cozia-M-rea Turnu-M-rea Frăsinei-M-rea Dintr-un lemn-M-rea Govora-Tg.Jiu-Tr. Severin.** Va costa aprox. **50 lei.**

►La cererea unor enoriași, la începutul lunii noiembrie încercăm să organizăm o excursie-pelerinaj la **Mânăstirea Prislop.** Va costa **45 lei/pers.**

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câtva materiale, astfel: **Misiunea Ortodoxiei azi,** în „Națiunea", București, 10 sept. 2018, ediție on-line(*http:// www.ziarulnatiunea.ro/category/editorialele-natiunii*);

„Scrisoare pastorală" – 380 în „Armonii culturale", Adjud (VN), 10 sept. 2018, ediție on-line(*http://armoniiculturale.ro*);

Parohia noastră a republicat cărțile preotului Dvs. **Călăuză biblică** și **Stat și Biserică în Banat în lumina unei arhive inedite.**

Parohia noastră a publicat cartea Preotului Cătălin-Sebastian Hogea, **Strachina cu gânduri**(160 pag.).

Părintele Hogea ne-a obișnuit cu un anumit fel de lectură prin cele câteva cărți pe care le-a publicat până acum. Cărțile sale s-au zămislit pe-ncetul, sub forma unor tablete publicate pe facebook, - uneori aproape în fiecare zi câte una -, citite și recitite de nenumărați iubitori de frumos și de înțelepciune. Autorul a luat aminte la sugestiile și observațiile cititorilor, și-a revăzut uneori textele și le-a reformulat, în așa fel ca ele să fie înțelese și de cei învățați și de cei mai puțin învățați. A căpătat experiență în comunicarea cu oameni cunoscuți și necunoscuți și a făcut misiune pastorală de tip nou, așa cum nu învățase în școală să o facă.

În scrierile sale nu întâlnim limbajul sec, doct, accesibil unui număr restrâns de inițiați. El propovăduiește învățătura creștină pe înțelesul tuturor, ceea ce este conform cu îndemnul Mântuitorului dat Sfinților Apostoli.

Părintele Hogea își păstrează demnitatea, seriozitatea și statutul de preot în acest gen de comunicare. Strecoară însă, cu dibăcie și inteligență, ironii, glume, jocuri de cuvinte și de idei, care constituie sarea și piperul scrierilor sale. Nu pierde niciodată controlul situațiilor, nu cade în capcanele unui limbaj suburban, nu deviază de la învățătura creștină, fie cea dogmatică, fie cea morală. Timpul nu reușește cu ușurință să-ți șteargă din memorie textele și imaginile create de Părintele Hogea.

Nu știu dacă textele sale sunt literatură, dar sunt sigur că ele constituie o formă de pastorație, de misiune preoțească adaptată vremii noastre, lumii de azi.

Cu siguranță că și Sfinții Apostoli și Sfinții Părinți ar fi apelat la mijloacele moderne de comunicare pentru ca să-și răspândească învățătura, dacă la vremea lor ar fi existat asemenea mijloace. Dacă ar fi avut un asemenea acces, cu siguranță că astăzi numărul creștinilor ar fi depășit demult jumătate din populația lumii.

*

Zâmbete

☺Pe vremea împăratului Ludovic al XIV-lea al Franței, circulația în Paris era un adevărat calvar. Apăruse moda ca doamnele să iasă la plimbare, conducându-și fiecare trăsura. Desigur, trăsurile erau împodobite cu tot felul de ornamente, erau chiar spoite cu aur, iar caii înzorzonați cu hamuri și podoabe scumpe. Pe lângă propriile haine și podoabe, cu caii și trăsurile doamnele arătau cât de bogate sunt. Problema consta în faptul că doamnele nu puteau să strunească roibii, așa încât se produceau numeroase accidente soldate cu morți și răniți. Toate încercările stăpânirii de a pune capăt acestor situații au

dat greș. Într-o zi a venit la palat o scrisoare de la un necunoscut. Acesta îi scria împăratului că, dacă-l pune pe el ministru de interne, în două zile rezolvă problema circulației în Paris. Autorul scrisorii a fost chemat imediat la palat și a fost pus ministru de interne. Noul ministru a redactat un decret pe care l-a dat împăratului să-l semneze. În decret scria că, începând de a doua zi după publicarea decretului, nu mai au voie să conducă mijloacele de transport decât doamnele trecute de 30 de ani. De a doua zi străzile Parisului erau aproape pustii, liniștea fiind tulburată din când în când de câte o trăsură condusă de vreun bărbat. Nici o doamnă din Paris nu împlinise 30 de ani! Așa da!

*

Nunți. Înmormântări

În ziua de 8 Sept. am oficiat Taina Sfintei Cununii pentru **Domnul Crăciunescu Marian** din Malovăț și **Domnișoara Rolea Ramona-Mihaela** din Izvorul Bârzii. Dumnezeu să le ajute! În ziua de 12 Sept. am oficiat slujba înmormântării pentru **Surugiu V. Ion**(58 ani) din Malovăț. Dumnezeu să-l ierte!

*

Anunțuri

►Toți enoriașii parohiei noastre cu drept de vot, fie că sunt locuitori stabili în Malovăț și Bârda, fie că au domiciliul în alte localități, sunt rugați insistent să meargă la votare în zile de 6-7 octombrie. Când omul vrea să facă ceva, găsește soluții, când nu vrea, găsește pretexte. Prin votul Dvs. veți arăta că sunteți de acord să se înlocuiască în Constituție definiția familiei și anume: de la „unirea între soți", cum este definită în prezent, la „unirea dintre un bărbat și o femeie". Despre importanța acestui act vedeți și primul articol din prezenta „Scrisoare pastorală". Vă rog frumos, participați la vot și votați „DA". Prin aceasta vom

dovedi că suntem creștini cu adevărat și luptăm pentru apărarea valorilor creștine. Vă rog dovediți-mi prin aceasta că nu v-am iubit în zadar! Vă mulțumesc frumos în numele meu și al copiilor și nepoților noștri, care vor beneficia de această prevedere constituțională.

► Cineva dorește să vândă gospodăria sa din Bârda, formată din casă bine întreținută, acareturi de tot felul, grădină, vie, teren. Cei interesați sunt rugați să-l contacteze pe preot.

*

Program

În cursul lunii Octombrie avem următorul program de slujbe: **6 Oct.(**Malovăț-Bârda); **7 Oct.**(Bârda); **13 Oct.** (Malovăț-Bârda); **14 Oct.**(slujbă la Malovăț; pomeniri la Bârda la ora 8); **20 Oct.**(Malovăț-Bârda); **21 Oct.** (Bârda); **26 Oct.**(slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț la ora 12); **27 Oct.**(Malovăț-Bârda); **28 Oct.** (Malovăț). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la școală, la telefon: **0724. 99. 80. 86**, ori pe adresa de e-mail: ***stanciulescubarda@gmail.com.***

Sănătate, pace și bucurii să vă dea Dumnezeu!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda[21]

[21] ***„Scrisoare pastorală" – 381***, în „Armonii Culturale", Adjud(VN), 23 sept. 2018, ediție on-line(*http://armoniiculturale.ro/category/scrisoare-pastorala*); în „Bibliotheca Septentrionalis", Baia Mare, 23 sept. 2018, ediție on-line(*https://ebibliothecaseptentrionalis. wordpress.com*); în „Observatorul", Toronto(Canada), 23 sept. 2018, ediție on-line(*http://www. observatorul.com)*;

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi

Anul XVIII(2018), nr. 382(16 –30 Septembrie)

Dragii mei enoriași!

Familia în proverbele românești(I)

Familia este una dintre temele cele mai bine reprezentate în proverbele românești, ea fiind cea mai veche instituție din istoria poporului român. Sute de proverbe privesc cele mai multe aspecte ale familiei, începând cu Taina Sfintei Cununii. Proverbele devin cele mai credibile documente din cultura populară, din care putem desprinde concepția poporului român privind instituția familiei. **Subliniez, în cunoștință de cauză, că nu am găsit nicăieri nici măcar o aluzie la o așa-zisă căsătorie între persoane de același sex. O astfel de legătură a fost străină poporului român. Întotdeauna bunul-simț și buna-cuviință au condus relațiile dintre oameni, iar familia a fost o valoare cu care strămoșii noștri nu au glumit și nu s-au jucat. Ei au fost conștienți că familia este întemeiată de Dumnezeu prin Taina Sfintei Cununii și are un rol esențial în perpetuarea vieții pe pământ.**

Taina Sfintei Cununii este cea mai bine reprezentată dintre Sfintele Taine în proverbele românești. Sute de proverbe și zicători există în colecția lui Iuliu Zanne pe această temă. În aceste proverbe găsim idei interesante privind întemeietorul Tainei Sf. Cununii, primitorii, forma, efectele ei. Întâlnim proverbe privind imaginea familiei ideale și însușirile pozitive și negative ale soților, relațiile cu părinții, rudele, nașii,

divorțul, recăsătorirea, avortul, superstițiile și multe altele. Sunt constatări și îndemnuri practice, rezultate din experiența de viață a poporului român. Foarte interesant este însă faptul că toate aceste proverbe reflectă o concepție profund creștină despre lume și viață, despre aspectele cele mai sensibile ale învățăturii creștine.

Așadar, despre Sfânta Cununie găsim următoarele proverbe și zicători în cele zece volume ale culegerii lui Iuliu Zanne.

I. Necesitatea. Sfânta Cununie este:

a. o împlinire a voinței divine: „Când tu te depărtezi prin pustietăți de facerea de copii, împotriva firii, socotește-te că te depărtezi de porunca lui Dumnezeu, ce Însuși El a orânduit facerea de copii prin urmarea firii, pentru cinstea Lui, o taină dumnezeiască"(VIII, 396); „Căsătoria cea mai firească datorie omenească, de Domnul întocmită. Cine de ea se depărtează nu se mai numește om, ci proclet și satană, că satana pururi voiește să te vadă cufundat în păcate"(VIII, 267); „Căsătoria este rânduiala cea mai bună de Domnul întocmită. De ea să te ții"(VIII, 267); „Cine făptura lui Dumnezeu de soție n-o primește, acela nelegiuit de Domnul se socotește, că la porunca Lui se-mpotrivește"(VIII, 538); „Domnul pe muiere cu bărbat a însoțit-o, de-aceea fără bărbat nicicum să nu rămână"(VIII, 538); „Omul singur nu s-a zidit, ci împreună cu soție, de-aceea fără soție nu se cuvine să fie"(VIII, 537); „Vai de acela ce suferă de soție; ce cuvânt va da Celui ce l-a zidit împreună cu soție"(VIII, 537);

b. o împlinire naturală a vieții umane: „Căsătoria la om mare greutate, dar și o datorie după fire, cu mai mare dreptate. Nu te depărta de această datorie"(VIII, 267); „Căsătoria la om și când rea se socotește, cu plăcere se privește"(VIII, 267); „Căsătoria plină de ghimpi, dar de ghimpi cu trandafiri. Suferă ghimpii pentru mirosul trandafirilor"(VIII, 267); „Dacă inima îți cere,/Te-nsoară și-ți

ia muiere"(IV, 392); Căsătoria te arată că eşti om, nu dobitoc. Nu te depărta de ea"(VIII, 267).

c. obţinerea unui statut social superior: „Bărbatul neînsurat ca cel mai spurcat şi muierea nemăritată ca o roabă a tuturor"(VIII, 269); ,,Cel neînsurat, ca fulgii când vântul îi bate, într-o parte şi în alta s-aruncă, fuge, zboară şi nicăieri nu s-aşează"(IX, 74); ,,Dacă nu m-am căsătorit,/Nici nu m-am călugărit"(X, 254); ,,Două tagme de oameni nu se căsătoresc: filosofii şi călugării. Filosofii ca să petreacă în odihnă, iar călugării ca să adune avere dracilor"(VIII, 269); ,,Omul fără soţie – o casă pustie"(VIII, 537); ,,Omul fără soţie,/ Ca o casă pustie"(IV, 616); ,,Omul necăsătorit, ca boul neîmblânzit"(IX, 74); ,,Omul necăsătorit, ca un pustnic în pustie"(IX, 74); ,,Ori te însoară, ori te fă ostaş, ori te fă călugăr"(IV, 392);

d. împlinirea unei echităţi divine şi naturale: ,,Căsătoria la cei blestemaţi o viaţă ticăloasă (aduce), că de gâlcevi şi de ocări nici un minut nu scapă, de nu şi de bătăi mai de multe ori, iar la cei buni (este) un rai desăvârşit"(VIII, 267); „Căsătoria se pare a fi cel mai supărător lucru, că unul altuia trebuie să sufere orice cusur să va întâmpla să aibă"(VIII, 267); ,,De însurat şi de coate goale să nu se vaite nimeni"(IV, 399); ,,De însurătoare şi de coate goale nu scapă nimeni"(IV, 400); ,,De moarte şi de nuntă nimeni, niciodată, nu poate fi gata"(II, 619); ,,Omul din fire aşa s-a urzit, că fără soţie nicicum să fie; cine-mpotrivă urmează de omenire se depărtează"(VIII, 537);

e. rezolvarea unor probleme familiale: „Cea mai mare greutate – fata nemăritată"(VIII, 380); ,,Gândeşti că e măritişul păpuşe"(IV, 445); „Omul o nevastă şi o pisică trebuie să aibă în casă"(IV, 498);

f. nevoia de ajutor: „Ori să nu te mai căsătoreşti, sau de te căsătoreşti, amândoi la un jug împreună să trageţi"(VIII, 267); „Vai de casa aceea ce-i lipseşte muierea"(VIII, 229);

g. o restabilire a statutului bărbatului și femeii: „Mai bine măritată, fie și cu un prost, decât nemăritată și defăimată; că măritișul cinste îți aduce, iar nemăritișul la mari greșeli te duce”(VIII, 380);

II. Definiția este aproape completă: „*Căsătoria se-nțelege o-mpreunare după lege, după voința și porunca Domnului, că din început doi a făcut(...). Cine se atinge de căsătoria altuia de însăși porunca Domnului se atinge”(VIII, 267).*

III. Întemeietorul este Dumnezeu, creatorul cerului și al pământului. Nu găsim nici o referință în acest sens privitoare la Mântuitorul Iisus Hristos. Cel ce le-a zidit pe toate a zidit și pe protopărinții neamului omenesc, pe care i-a destinat să fie împreună, bărbat și femeie. După modelul primilor oameni se unesc azi și tinerii prin Taina Sfintei Cununii: *„Ziditorul lumii cu soție te-a făcut și tu fugi de soție, o ce nelegiuire”(VIII, 537); „Domnul pe om din început cu soție l-a făcut de-aceea fără soție împotriva Domnului nicicum să nu fie”(VIII, 538); „Un bărbat și o muiere Domnul numai a făcut, vrând ca să arate că și bărbatul și muierea un soț trebuie să aibă pururi nelipsit. Urmează și tu după porunca Domnului, că de te vei depărta, în grea osândă vei cădea”(VIII, 537).*

IV. Săvârșitorul nu este menționat în proverbele din colecția lui Iuliu Zanne.

V. Primitorii sunt doi tineri, bărbat și femeie, care se hotărăsc de bunăvoie și nesiliți de nimeni să-și trăiască tot restul vieții împreună, pentru a se iubi, a naște și a crește copii și a se ajuta reciproc. Alegerea viitorului soț sau a viitoarei soții este un examen deosebit de greu pentru oricine, seriozitatea actului căsătoriei în sine fiind deosebit de important: *„A-și căuta cal de mire”(IV, 450); „A-și lua păcatul în casă”(VII, 75); „Când se-nsoară/Nu-i de moară”(IV, 395).* Bărbatul este superior femeii, în sensul că el este cel care alege cel dintâi, cel care propune femeii/fetei căsătoria, îi „cere mâna”, o cere în

căsătorie. Fiecare își are criteriile lui după care se conduce când își alege soțul sau soția: „*Însoară când vrei, mărită când poți"(IV, 395).* Totuși, la nuntă „*Mai mulți se uită la mireasă decât la ginere"(IV, 452).* Uneori intervin și părinții, care au un cuvânt greu de spus, având în vedere experiența lor de viață și autoritatea ce-o au asupra tinerilor: „*La căsătorie părinții să aleagă norocirea tinerilor ca niște pătimași, că tinerii nu o pot cunoaște în furia tinereților, socotind că orice zboară se mănâncă, de-aceea pururi se înșeală"(VIII, 268).* Perioada premergătoare căsătoriei este o perioadă de euforie: „*Cui stă gândul la-nsurat/ Umblă parcă este beat"(IV, 399).* Tânărul trebuie să aibă în vedere natura omenească, cu calitățile și defectele ei, ci nu neapărat femeia ideală: *„Cine caută nevastă fără cusur, nensurat rămâne"(IV, 510); „Cui stă gândul la-nsurat/ Umblă parcă este beat"(IV, 399);* Nimeni nu poate să știe evoluția ulterioară a tinerei familii și tocmai de aceea asemănările cu loteria, apelul la ideea de noroc sunt frecvente în proverbe: „*La căsătorie, ca la loterie: o mie pierd și unul abia nimerește"(VIII, 268).* Creatorul popular nu exclude nici o „perioadă de probă înainte de nuntă, pentru ca tinerii să-și dea mai bine seama dacă se potrivesc și au șanse de a încheia o căsnicie solidă: „*La căsătorie, ca mai bine să placă, ar trebui să urmeze ca la închiriere, pe câtă vreme să vor putea tocmi"(VIII, 268).* Important ar fi ca cei doi să se potrivească, atât în ce privește calitățile, cât și defectele: „*La muiere rea, bărbat și mai rău, cu mult mai bine i se cuvine; c-acela numai îi dă de cap"(VIII, 351).* În astfel de situații, sunt potrivite proverbele: „*N-a rupt dracul degeaba opincile până i-a adunat"(VI, 600); „Parcă i-a înjugat dracu"(VI, 629); „Și-a găsit mireasă, ca preoteasa glasul al șaptelea"(X, 265).* Modernismul se resimte și în limbajul folosit de cei doi tineri: *„Mai înainte din vechime, cu „nene" și cu „leliță", cu „mamă" și cu „tată" ne căsătoream îndată, iar acum cu „domnule" și „domnișorul meu", cu „doamna mea" și „domnișoara mea"*

ne uităm unul la altul şi mâna nimănuia nu o mai dăm"(VIII, 268). Pentru oricine este posibilă alegerea soţului sau soţiei, chiar dacă acest lucru i se pare deosebit de greu sau imposibil: *„Nu-i departe casa cu mireasa"(IV, 451).* Alegerea trebuie făcută însă cu multă grijă, având în vedere seriozitatea căsătoriei ca act religios şi social: *„Pânză şi nevastă noaptea să nu-ţi alegi"(IV, 505, 616); „Pleacă şi te-nsoară/Pe rând, ca la moară"(IV, 392).*

Dintre acestea menţionăm:

- bogăţia: **„***Cai şi boi când vrei să alegi la soi bun atunci alergi, iar nevastă când îţi alegi la sume de bani alergi. Vai de alegerea şi alergătura ce faci"(VIII, 400); „Când vrei să te măriţi, caută la om, nu la neam şi avere, că din prost se face de neam şi din sărac bogat, iar din neom om cu mare nevoinţă"(VIII, 380); „Ia-ţi nevastă săracă, ca să-ţi zică: fă ce ştii tu"(IV, 500); „Pe cea săracă o depărtăm, cât de cinstită fie, iar pe cea bogată o rugăm, cât de împotrivită fie, că bărbaţii se cunună nu cu a lor neveste, ci cu ale lor mari zestre, căindu-se mai în urmă, când le dă cu piciorul. Vezi să nu o paţi"(VIII, 268-269);*

- frumuseţea: „Cine caută nevastă frumoasă, bogată şi de neam mare stăpân îşi ia în capul lui, iar nu nevastă de viaţă"(VIII, 400); „Cu cât muierea mai frumoasă, cu atât mai păcătoasă"(VIII, 353); „Frumoasă de vei lua, de obşte o vei avea; urâtă de vei lua, moartea-n casă-ţi vei avea. Alege din două una, ca să nu rămâi singur"(VIII, 353); „Nu la faţă, ci la minte să te uiţi mai bine, când nevastă îţi alegi"(VIII, 400); „Mirele nu se plânge când mireasa e prea frumoasă"(IV, 449); „Pentru gustul tău să-ţi alegi pe cea mai frumoasă, fie şi nebună, dar pentru căsătorie să-ţi alegi pe cea mai înţeleaptă"(VIII, 268); „Se duc goştii şi rămâne mireasa"(IV, 451); „Se duce nunta, rămâne gavia"(X, 270);

- starea socială: ,,Cu mai mari decât tine când te vei căsători, în loc de rude, stăpâni vei dobândi. Vezi să nu o paţi"(VIII, 267);

- diferite interese: „Toţi pentru neveste la interes au alergat, de-aceea bun cu rău s-a amestecat"(VIII, 400).

Sfaturi părinteşti

Din scrierile Sfântului Ioan de Kronstadt, selectăm un fragment intitulat sugestiv VIAŢA NOASTRĂ. Iată-l:

,,Viaţa noastră, ce este ea oare? Arderea unei lumânări. Ajunge să sufle în ea Cel care a aprins-o ca sa se stingă. Viaţa noastră, ce este ea oare? Drumul unui călător; odată ajuns la un anumit soroc, porţile i se deschid, îşi lasă hainele (trupul) şi toiagul de pelerin şi intră în casă. Viaţa noastră, ce este ea oare? Îndelungat şi sângeros război pentru cucerirea adevăratei patrii şi a adevăratei libertăţi. La capătul războiului eşti fie învingător, fie învins, chemat de pe câmpul de luptă la locul răsplăţii ca să primeşti de la Dreptul Judecător fie răsplata şi slava veşnice, fie osândă şi ruşine veşnice.

Viaţa noastră e un joc de copii, nu însă unul nevinovat, ci culpabil. Fiindcă, deşi avem minte sănătoasă şi ne cunoaştem scopul vieţii, nu dăm importanţă acestui scop, ocupându-ne de lucruri vane şi fără noimă. De aceea am spus că viaţa noastră este un nescuzabil joc de copii. Lăcomia ne face să ne pasionăm de mâncare şi băutură, în loc să le folosim pe acestea pentru alimentaţia strict necesară a trupului şi pentru susţinerea vieţii trupeşti. Ne pasionăm de haine, în loc să ne mulţumim a ne acoperi decent trupul, ferindu-l de acţiunea nocivă a stihiilor; ne pasionăm de argint şi de aur, tezaurizându-le sau folosindu-le drept obiect de lux şi plăcere, în loc să le întrebuinţăm pentru satisfacerea unor necesităţi, iar surplusul să-l dăm săracilor; ne pasionăm de locuinţele noastre şi de mulţimea obiectelor care le împodobesc bogat şi

cu fantezie, în loc să ne mulțumim cu un adăpost sigur și decent și cu lucrările decente și strict necesare traiului; ne pasionăm și de calitățile noastre spirituale: minte, imaginație, vorbire, dar le folosim numai pentru slujirea păcatului și deșertăciunilor lumii acesteia; slujim ceea ce este pământesc și corupt, în loc să ne punem însușirile în primul rând în slujba lui Dumnezeu, a cunoașterii de Dumnezeu, preaînțeleptul Creator a toată făptura, în slujba rugăciunii – rugându-L, cerându-I și preamărindu-L pe Dumnezeu pentru a ne arăta unii altora iubire și respect; și numai după aceea, și doar în parte, pentru a sluji lumea aceasta, cea care va rămâne cândva în urma noastră.

Ne pasionăm de cunoștințele noastre asupra zădărniciilor lumii și, pentru a ni le înmulți, pierdem timpul prețios, care ne este dat pentru a ne pregăti pentru veșnicie. Nu arareori ne „pasionăm" de serviciu, de îndatoririle noastre, dar nu în sensul că ni le-am îndeplini corect, ci dimpotrivă, fără silință, superficial, lucrând mai mult în interes personal, pentru a obține un profit. Ne pasionăm după oameni arătoși, sau după frumoasele reprezentante ale sexului slab, folosindu-ne de ele în jocul patimilor noastre; ne pasionăm de timp, care trebuie folosit cu înțelepciune, fără a-l irosi în jocuri și distracții; ne pasionăm, în sfârșit, de noi înșine, făcând din noi un fel de idoli, înaintea cărora ne închinăm noi înșine și pentru care căutăm și alți închinători. Cine ar fi în stare să ne descrie și să ne deplângă nemernicia, imensa deșertăciune căreia îi slujim, nenorocirea căreia i ne dăruim de bunăvoie?

Ce răspuns vom da nemuritorului Împărat, lui Hristos, Dumnezeul nostru, Care va veni în slava Tatălui Său să judece viii și morții, să dea în vileag tainele inimilor, să primească răspunsul nostru pentru toate câte am făcut și am zis? Vai nouă! Vai nouă, celor ce purtăm numele lui Hristos, dar care nu avem nimic în noi din duhul lui Hristos! Care purtăm numele lui Hristos, dar care nu urmăm învățătura Evangheliei

Sale. Vai noua, ,,nepăsători la astfel de mântuire" (Evrei 2, 3)! Vai nouă, că nu avem credință creștinească, speranță și iubire creștinească! Vai nouă, cei ce am iubit veacul acesta fățarnic și trecător și care nu ne-am arătat râvnitori să moștenim veacul celălalt, cel ce urmează morții noastre cu trupul stricăcios, veacul de dincolo de ,,perdeaua" de carne pe care o vedem acum."

*

File de jurnal- 17 mai 1982

,,La cabinetul de stomatologie din Malovăț m-a chinuit iarăși doctorița R. M. Deși m-am dus doar pentru probă, vrea să-mi mai extragă o măsea, pentru că nu i se potriveau dinții de metal. Și așa, după afirmația dumneaei, măseaua ,,de minte" pe care voia să mi-o extragă nu-mi este de folos și nici nu se tratează. Am refuzat. M-am dus pe Colibași să-l caut pe primar să discut situația amenzii pe care i-a dat-o mamei. Strângea mieii pentru contracte și achiziții. Nu l-am găsit și am făcut memoriu la Consiliul de Stat(...).

Am vorbit la telefon cu Părintele Valeriu Anania. Mi-a confirmat primirea lucrării mele ***Bibliografia Revistei „Biserica Ortodoxă Română"(1874-1984)(I)*** *și mi-a precizat că ,,nu sunt obligații imediate". Ca atare, trebuie să continui lucrarea. M-a plictisit și m-a epuizat această lucrare. E un lucru de rutină și rugină. Va folosi altora. Mie îmi va folosi mai puțin, doar ca instrument de lucru. Aș vrea să las mintea să zboare și să scormonească. Voi termina eu însă și pe asta odată și odată!*

Câteva sute de reprezentanți ai societății înalte românești au căzut din funcții, în frunte cu Aneta Spornic, ministrul învățământului. Se spune că se înființase un fel de ,,sectă" numită ,,meditația transcendentală", inițiată de românul din emigrație Nicolae Stoian, care avea drept scop să-i inițieze pe adepții săi în practica yoga. Se pare însă că la subsol se urzeau chestiuni politice subversive.

A venit boierul în sat să-şi adune tributul. În câteva maşini au fost luaţi viţeii, mieii şi iezii contractaţi sau daţi la achiziţii. Am dus şi eu cu mama pe Floricel, un viţeluş de două luni foarte frumos. Mama a plâns când l-am lăsat acolo(...).

Din rândul intelectualilor mai de seamă, care au căzut din cauza meditaţiei transcendentale se numără Marin Sorescu şi Zoe Dumitrescu-Buşulenga. Doamna Aneta Spornic, ministrul învăţământului a fost numită la o grădiniţă cu o jumătate de normă, pe post de bau-bau. Ministrul-adjunct al transporturilor, Burada, a fost trimis la Roşiori de Vede ca muncitor la un depou de locomotive. Presa străină a reacţionat prin lungi articole despre aceste situaţii. S-ar părea că ar fi o formă deghizată a lojelor masonice.

Pe la noi s-au redus foarte multe curse ITA, iar altora li s-au scurtat traseele. Se aşteaptă o nouă scumpire a transporturilor. După ce până acum doar sare şi piper mai trebuia în autobuze pentru a le transforma în adevărate conserve de stridii, acum aceste curse au ajuns ca vai de lume(...)".

*

Dor de sat

Din repertoriul interpretului **Sorin Tudose** am selectat cântecul cu acest titlu:

„Am plecat demult de-acasă,
Dorul inimii m-apasă,
Dor de sat şi de căsuţă,
De tată şi de măicuţă!

Doamne, eu mi Te-aş ruga,
Dă-mi copilăria mea,
Să mai ies seara la poartă,
Ce frumos eram odată!

Cum stau şi mi-aduc aminte
Satul meu cu poteci multe,
Izlazul şi cu pădurea,
Unde mergeam cu securea.

Şi o colindam cu drag,
Soro, pădure de fag,
Şi călare şi pe jos,
Eram tânăr şi frumos!

Anii repede-au trecut
Și-n oglindă când mă uit,
Văd că am albit în tâmple
Și m-apasă doruri multe!

Dorul de copilărie
Mă arde și mă sfâșie,
Să mai ies seara la poartă,
Ce frumos eram odată!

Doamne, eu mi Te-aș ruga,
Dă-mi copilăria mea,
Să mai ies seara la poartă,
Ce frumos eram odată!"

*

Ajutoare și donații

În această perioadă, parohia noastră a primit câteva ajutoare și donații, astfel: **Doamna Cristescu Anca** din Botoșani(BT): **60 lei;**

Domnul Crumpei Sever din Malovăț a mai adăugat **150 lei** pentru contribuția de cult, totalizând până acum **200 lei;**

Pentru colecta începută pentru ajutorarea Parohiei Valea Plopului din Jud. Prahova, am primit deja câteva donații mai mari, astfel: **Domnul Primar Ing. Ion Michescu: 60 lei;** iar **Domnul Mucioniu Dumitru** din Tr. Severin**, Domnul Înv. Ion Michescu, Domnișoarele Cernica și Monica Michescu** din Malovăț: **câte 50 lei.**

Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

*

În luna septembrie am donat pâine credincioșilor participanți la slujbe, astfel: 2 Sept.(Malovăț): **220 pâini;** 8 Sept.(Malovăț): **140 pâini;** 9 sept(Bârda): **158 pâini;** 14 sept. (Bârda): **60 pâini;** 16 Sept.(Malovăț): **180 pâini;** 23 Sept. (Bârda): **170 pâini;** 30 Sept.(Malovăț): **200 pâini.** Așadar, în luna septembrie s-au donat **1.128 pâini.** Copiilor li s-au donat și ciocolate.

Totodată, în luna septembrie am vândut pâine credincioșilor la prețul de achiziție de **0,70 lei/buc.,** astfel: 2 Sept.(Malovăț): **80 pâini;** 8 Sept.(Malovăț): **160 pâini;** 9 sept. (Bârda): **642 pâini;** 14 sept.(Bârda): **240 pâini;** 16 Sept. (Malovăț): **20 pâini;** 23 Sept.(Bârda): **630 pâini;** 30 Sept.

(Malovăț): **50 pâini.** Așadar, în luna septembrie s-au donat **1.822 pâini.**

*

Plăți

Parohia noastră a efectuat câteva plăți mai mari, astfel: **5.700 lei** tipografiei pentru cărți; **2.065 lei** pâinea donată și cea vândută în septembrie; **2.000 lei** ajutor pentru Parohia Valea Plopului(PH); **600 lei** impozit; **400 lei** timbre poștale; **350 lei** hârtie de scris; **300 lei** materiale de colportaj(cruci, pistornice, imprimate); **190 lei** taxă colete; **100 lei** tonere pentru imprimantă; **70 lei** curentul electric; **60 lei** ghivece și tablă pentru biserica de la Bârda; **50 lei** internetul și altele.

*

Colectă

Împreună cu Consiliul Parohial a hotărât să acordăm un ajutor de **2.000 lei** Parohiei Valea Plopului din jud. Prahova. Acea parohie are în îngrijire **428 copii de la 1 an la vârsta studenției.** Mai are în îngrijire bătrâni fără familii și mame izgonite de familii, care urmează să nască, ori au născut și au dat copii în îngrijirea Parohiei. Despre parohia respectivă am mai scris, cât și despre **Preotul Nicolae Tănase,** care este sufletul acestei acțiuni extraordinare, unice în țară. Drept urmare, deschidem o colectă în acest sens. Dacă sumele cumulate vor depăși valoarea ajutorului acordat deja, vom vira o a doua sau a treia tranșă Parohiei Valea Plopului.

*

Contribuția de cult

La încheierea celui de-al treilea trimestru al anului, situația contribuției de cult se prezintă astfel: în Malovăț au achitat **95,82%** din familii; în Bârda au achitat **90,91%** din familii, iar la nivel de parohie au achitat **94,28%** din familii. Este un procent foarte bun. El poate să se schimbe până la **30 noiembrie,** când vom încheia anul financiar. Contribuția de

cult în parohia noastră este la aprecierea enoriașilor, după principiul: **fiecare dacă poate și cât vrea.** Anul acesta contribuția de cult este cuprinsă între **1 leu și 518 lei(Doamna Ionașcu Maria** din Malovăț). Precizăm că în parohia noastră serviciile religioase sunt gratuite, indiferent dacă cineva achită ceva pentru contribuția de cult.

Vă mulțumesc tuturor pentru tot ajutorul dat!

*

Excursii – pelerinaj

►La o dată încă nestabilită, parohia noastră organizează o excursie-pelerinaj pe următorul itinerar: **Bârda - Malovăț - Tr. Severin - Mânăstirea Gura Motrului(MH) - Strehaia (mânăstirea) - Craiova(orașul, mânăstirea Jitianu, mânăstirea Coșuna, seminarul teologic)- Tr. Severin – Malovăț - Bârda. Costul este de 25 lei/pers.** Până la închiderea acestei ediții, s-au înscris **10 persoane.**

►La cererea unor enoriași, încercăm să organizăm la începutul lunii octombrie o excursie – pelerinaj în jud. Vâlcea, pe următorul traseu: **Tr. Severin-Tg. Jiu-M-rea Horezu-M-rea Bistrița-Rm. Vâlcea-M-rea Cozia-M-rea Turnu-M-rea Frăsinei-M-rea Dintr-un lemn-M-rea Govora-Tg.Jiu-Tr. Severin.** Va costa aprox. **50 lei.**

►La cererea unor enoriași, la începutul lunii noiembrie încercăm să organizăm o excursie-pelerinaj la **Mânăstirea Prislop.** Va costa **45 lei/pers.**

*

Pubicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: **Pledoarie pentru Normalitate,** în „Națiunea”, București, 24 sept. 2028, ediție on-line(*www. ziarulnatiunea. ro/category/editorialele-natiunii*); în „Omniscop”, Craiova, 4 oct. 2018, ediție on-line(*http://www. omniscop.ro*); ***„Scrisoare pastorală” – 381,*** în „Armonii Culturale”, Adjud(VN), 23 sept. 2018, ediție on-line(*http://*

armoniiculturale.ro/category/scrisoare-pastorala); în „Bibliotheca Septentrionalis”, Baia Mare, 23 sept. 2018, ediție on-line(*https:// ebibliothecaseptentrionalis. wordpress. com*); în „Observatorul”, Toronto(Canada), 23 sept. 2018, ediție on-line(*http://www.observatorul.com*); **Bogăția tinerilor,** în „Omniscop”, Craiova, 27 sept. 2018, ediție on-line(*http://www. omniscop.ro*).

Parohia noastră a publicat ediția a III-a a cărții regretatei Prof. Sofia Dobrescu, **Justiția supremă.** Fiica autoarei, **Doamna Dr. Ionescu Mihaela-Aritina** din Curtea de Argeș a cumpărat întreg tirajul.

De asemenea a mai publicat cartea Pr. Stelian Zoican, **Popas aniversar – 75**(…. pag.). Este un volum retrospectiv, în care autorul își deapănă amintiri din copilărie și tinerețe, din viața de elev și de student, din viața de preot. Textul propriu-zis este însoțit de un set masiv de fotografii. Părintele Stelică și-a cumpărat întreg tirajul. Îi urăm și noi „La mulți ani!”

*****

Zâmbete

☺ Secretar cu probleme de cultură în Comitetul Central era Dumitru Popescu, zis „dumnezeu”. Scriitorii, artiștii, compozitorii erau nemulțumiți de o serie de drepturi ce le reveneau. Au tot protestat, au tot bombănit, până când au aflat că s-a dat o lege care-i privește și în care se reglementau acele drepturi ale lor. Au văzut legea și au fost foarte nemulțumiți, fiindcă niciuna dintre revendicările formulate de ei în nenumărate memorii nu fusese luată în seamă. De la Uniunea Scriitorilor s-a format o delegație și aceasta a mers în audiență la Dumitru Popescu. Acesta i-a primit, i-a ascultat și apoi i-a întrebat în doi peri: „ - Și, la urma urmei, ce ați fi vrut dumneavoastră?” „ - Am fi vrut să fim consultați și noi la redactarea acestei legi, să ne spunem și noi părerea și doleanțele!” „ - Hm, dar ia spuneți-mi, când s-a redactat Codul

penal au fost consultați infractorii?" La această replică, scriitorii n-au mai avut răspuns și s-au retras consternați!

Ce oameni, dom'le, ce oameni! Și ce vremuri!

*

Învățământ

În noul an școlar 2018/2019, preotul Dvs. va preda Religia la Colegiul Național Economic „Th. Costescu" din Tr. Severin.

*

Nunți

În ziua de 22 sept. am oficiat Taina Sfintei Cununii pentru **Domnul Borugă Vasile-Viorel** din Malovăț și **Domnișoara Fîță Lorena-Bianca** din Tr. Severin. Dumnezeu să le ajute!

*

Anunțuri

►Toți enoriașii parohiei noastre cu drept de vot, fie că sunt locuitori stabili în Malovăț și Bârda, fie că au domiciliul în alte localități, sunt rugați insistent să meargă la votare în zile de 6-7 octombrie. Când omul vrea să facă ceva, găsește soluții, când nu vrea, găsește pretexte. Prin votul Dvs. veți arăta că sunteți de acord să se înlocuiască în Constituție definiția familiei și anume: de la „unirea între soți", cum este definită în prezent, la „unirea dintre un bărbat și o femeie". Vă rog frumos, participați la vot și votați „DA". Prin aceasta vom dovedi că suntem creștini cu adevărat și luptăm pentru apărarea valorilor creștine. Vă rog dovediți-mi prin aceasta că nu v-am iubit în zadar! Vă mulțumesc frumos în numele meu și al copiilor și nepoților noștri, care vor beneficia de această prevedere constituțională.

*

► Cineva dorește să vândă gospodăria sa din Bârda, formată din casă bine întreținută, acareturi de tot felul, grădină, vie, teren. Cei interesați sunt rugați să-l contacteze pe preot.

*

Program

În cursul lunii Octombrie avem următorul program de slujbe: **6 Oct.(**Malovăț-Bârda); **7 Oct.**(Bârda); **13 Oct.** (Malovăț-Bârda); **14 Oct.**(slujbă la Malovăț; pomeniri la Bârda la ora 8); **20 Oct.**(Malovăț-Bârda); **21 Oct.** (Bârda); **26 Oct.**(slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț la ora 12); **27 Oct.**(Malovăț-Bârda); **28 Oct.** (Malovăț). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la școală, la telefon: **0724. 99. 80. 86**, ori pe adresa de e-mail: ***stanciulescubarda@gmail.com.*** Sănătate, pace și bucurii să vă dea Dumnezeu!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda[22]

[22] ***„Scrisoare pastorală – 382”***, în „Armonii culturale”, Adjud(VN), 11 oct. 2018, ediție on-line(*http://armoniiculturale.ro*);

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi

<u>Anul XVIII(2018), nr. 383(1 –15 Octombrie)</u>

Dragii mei enoriași!

Obrazul însângerat

În zilele de 6-7 oct. s-a desfășurat referendumul pentru familie. Pregătirea lui a început în urmă cu trei ani, când trei milioane de români au semnat listele pentru declanșarea acestui referendum. Timp de trei ani un vagon de hârtii cu semnături s-a plimbat de pe un birou pe altul, până când parlamentul a votat că e de acord cu referendumul, iar Curtea Constituțională s-a pronunțat că această inițiativă cetățenească este legală, este constituțională. Poate că dacă ar fi fost vorba de o lege care să favorizeze pe cineva sus-pus problema s-ar fi rezolvat mult mai repede! Dumnezeu să răsplătească pe toți cei care s-au ostenit să strângă acele semnături, pe cei ce au semnat că sunt de acord cu referendumul și pe cei ce au participat la vot!

Pregătirea pentru referendum a fost îndoielnică. Oamenii de bună credință au făcut tot ce au putut ca să popularizeze această inițiativă și să pregătească alegătorii. Nu același lucru a făcut cea mai mare parte din presă, în special cea vizuală. Până în ultimele momente ale campaniei electorale au fost posturi și crainici de televiziune, care au îndemnat insistent populația să nu iese la vot sau să voteze pe „NU”. Pentru ca să fie mai credibili, au politizat problema, susținând că în spatele familiei sunt ascunse alte interese, în special salvarea unor mărimuri condamnate la închisoare, modificările la Codul Penal, Codul

de procedură penală și multe alte aspecte complet străine de problema adevărată. Mai mult, după ce am așteptat trei ani, ne-am trezit cu o grabă neînțeleasă. În câteva săptămâni a trebuit organizat referendumul!

„Bomboana pe colivă" a constituit-o însuși textul de pe buletinul de vot. Ceva mai confuz ca acesta nu putea să fie: **„Sunteţi de acord cu legea de revizuire a Constituţiei României în forma adoptată de Parlament?**" Referendumul se adresa oamenilor cu drept de vot din toate categoriile sociale și de cele mai diverse niveluri intelectuale. Întrebarea de pe buletinul de vot trebuia să fie „bob numărat", pe înțelesul celui mai simplu votant. Aș fi vrut să văd ceva de genul: ***„Sunteți de acord să se înscrie în Constituție că familia este unirea dintre un bărbat și o femeie?"*** Orice confuzie ar fi fost eliminată din start, participarea ar fi fost mult mai numeroasă, iar pentru „DA" ar fi votat aproape toți. Cui ar fi dăunat aceasta? Orice învățător sau profesor, când vrea să-și ajute un elev, îi pune întrebări clare, simple, scurte, pe înțeles; când vrea să-l încurce, îi pune întrebări încâlcite, fără noimă, ca să nu zic tâmpite.

Reacția alegătorilor a fost inteligentă, prudentă, matură. Altfel spus, poporul și-a arătat neîncrederea în mai-marii lui și n-a vrut să se lase păcălit. În realitate, nu putea fi falsificat referendumul, fiindcă în spatele acelei întrebări ședeau un vagon de documente care priveau familia, ci nu altceva. Și, totuși, poporul nu a crezut! Personal m-am implicat cu toată puterea în pregătirea acestui referendum, în sensul că, verbal și în scris, am explicat tot ce se putea explica și am îndemnat pe toți cu drept de vot să meargă și să voteze „Da", fiindcă votează pentru familiile lor, pentru copiii și nepoții lor. În felul acesta nu am făcut politică, ci mi-am urmat crezul meu, menirea și datoria mea de preot, fiindcă familia nu este numai o instituție civilă, ci și valoare fundamentală a vieții creștine. Cununia este o Sfântă Taină, alături de Sfânta Împărtășanie și celelalte Sfinte Taine.

Cei mai mulți cu care am discutat au fost de acord să meargă la vot și să voteze „Da”. Au fost interesante multe din răspunsurile și afirmațiile celorlalți pe care i-am îndemnat la vot, dar n-au vrut să se ducă. Unii au manifestat o pornire furibundă față de tot și de toate: „- Nu vreau să mai știu nimic de țara asta și de legile ei, care apără pe hoți!” Unii erau complet neîncrezători în instituția parlamentului, dar profund patrioți: „- De unde știu eu că n-au votat să dea Transilvania ungurilor și acum ne ducem noi și votăm că suntem de acord. Nici papa de la Roma nu ne-o mai dă înapoi!” Alții dovedeau indiferență totală: „- Nu mă interesează, nu mă duc la vot!” Au fost și din cei ce s-au cramponat de lucruri minore: „ - Nu mă duc la vot, fiindcă pe mine nu m-au chemat la chermeza pensionarilor!” Alții au votat, dar au fost complet confuzi: „- Am pus ștampila pe „NU”, fiindcă nu sunt de acord să scape cutare de închisoare. Dreptatea-i pentru toți!”

Prezența la vot a fost îngreunată mult de faptul că în mediul rural nu au fost secții de vot în toate localitățile, iar oamenii au trebuit ca să meargă câțiva kilometri până la urna de vot. Când se votează pentru președinte, pentru parlament, pentru primar sau europarlament, situația se schimbă. Atunci apar ca din pământ o mulțime de binevoitori, care asigură transportul alegătorilor gratuit. Ei sunt membrii unor partide interesate, posibili consilieri etc. De data aceasta nimeni nu s-a ostenit să facă un transport măcar. În sate majoritatea populației este îmbătrânită, săracă, cu sănătatea șubredă, fără mijloace proprii de transport și nu-și poate permite să plece la drum lung pe jos.

În ciuda piedicilor de tot felul și propagandei anti-referendum făcută de presa vândută intereselor străine neamului românesc și religiei creștine, au ieșit la vot aproape patru milioane de cetățeni cu drept de vot. Mai trebuiau ceva mai mult de un milion pentru ca referendumul să fie validat. Așa că totul a căzut!

Începând din seara zilei de 7 octombrie, după ce s-a întrevăzut rezultatul, cât și în zilele următoare, au fost căutați vinovații de eșec. Ne-am trezit că se pornește o campanie nebună împotriva Bisericii Ortodoxe Române. Ea era vinovată pentru toate relele din lume. Se cerea demisia patriarhului, mai urma împușcarea preoților și bombardarea bisericilor. Deși referendumul a fost susținut de toate cultele din țară, nu am auzit pe cineva acuzând vreun alt cult. Ba, dimpotrivă! La un post de televiziune era acuzată Biserica Ortodoxă că a mobilizat alegătorii și i-a îndemnat la vot, dar pentru același lucru era lăudat un cult neoprotestant din Bihor.

În dimineața zilei de duminică, 7 oct. mă aflam în altar. A venit nepoțelul meu de aproape cinci ani, foarte agitat: „- Tataie, tataie, știi pe cine am visat?" „- Pe cine, taică?" „- Pe Doamne-Doamne!" „- Oare, și cum L-ai visat?" „- Era ca-n icoana noastră, dar avea o rană mare în obraz și-i curgea sânge mult-mult!" „- Și ce zicea?" „- Nu zicea nimic, tataie! Se uita la mine și tăcea!" „- Și tu ce-ai zis?" „- Nimic, tataie! Nu puteam să vorbesc! Ne uitam unul la altul!" Dacă aș fi avut talent la pictură, aș fi încercat să pictez acest tablou: Mântuitorul însângerat privind un copil și prin el o generație întreagă, care va suporta consecințele acestui referendum. L-aș fi intitulat: **Referendum – 2018 – România**.

*

Familia în proverbele românești(II)

VI. Condițiile pe care trebuie să le împlinească cei ce se căsătoresc nu sunt întotdeauna cele precizate în Dreptul civil sau în cel canonic, ori sunt exprimate într-un mod propriu, *sui generis*. Unele dintre acestea ne duc cu gândul chiar la preceptele Dreptului roman. Dintre acestea menționăm:

• *timpul* cel mai potrivit de a oficia Taina Sfintei Cununii este ziua de Duminică. În cazul în care nunta se face în alte zile, consecințele sunt nefaste: *„Frunză verde lemn uscat,/Parcă marți m-am însurat, / Parcă vineri am vorbit/ Și*

marți m-am logodit, / Că defel nu-s fericit,/ Că de când m-am însurat/ Peste multe rele-am dat"(IV, 419); ,,Dracul a mai văzut nuntă miercurea!"(IV, 522); ,,După ce toate-s în cercuri/ Şi nunta o avem miercuri"(IV, 522); ,,Toate pe dos şi nunta marţea"(IV, 523). De asemenea, nu se face nunta în post: ,,*Ca nunta în post"(IV, 523); ,,Mai văzut-aţi nuntă-n post/ Cu fasole şi cu borş?"(IV, 527);*

- *<u>vârste legiuite:</u> ,,Însoară-te până nu-ţi trece vremea"(IV, 391; X, 261); ,,Însurarea de tânăr ca mâncarea de dimineaţă"(IV, 398; IX, 74); ,,Însuratul de tânăr şi mâncarea de dimineaţă n-au greş"(IV, 398); ,,Sculatul de dimineaţă şi însuratul de tânăr nu strică niciodată"(IV, 399); ,,Până la 20 de ani se-nsoară cineva singur; de la 20 la 25 de ani îl însoară alţii; de la 25 la 30 îl însoară o babă; iar de la 30 înainte numai dracu-i vine de hac"(IV, 397); ,,Tinerii să cuvine, până a nu-şi vătăma năravurile cele bune să se căsătorească, ca bine să trăiască"(VIII, 269);*
- *<u>vârste apropiate:</u> ,,Cel bătrân cu tânără când se însoară, ca cel ce se joacă cu minge şi cu păpuşă, ce trece din mână în mână"(IX, 74); ,,Nevastă cam de-o potrivă la vârstă să-ţi dobândeşti, ca să nu te-nvrednicești la verigă să păzeşti"(VIII,400); ,,Cei ce se căsătoresc nepotriviţi la vârstă, nu pe seama lor se căsătoresc, ci pe seama celor de-o potrivă la vârstă. Vezi să n-o paţi!"(VIII, 269);*
- *<u>inexistenţa unei alte căsătorii la unul din cadidaţii la căsătorie:</u> „Cel cu două neveste lesne închide ochii, că una de-o parte şi alta de alta îi trag ştreangul de gât"(VIII, 400);*
- *<u>prezenţa fizică la oficierea căsătoriei a celor doi miri:</u> „Cine nu se află la nunta-i acasă,/ Atunci altu-n locu-i joacă cu mireasa"(IV, 519); ,,Vai de mireasă, când nu-i mirele"(IV, 450); ,,Vai de cel ce nu-şi este la nunta sa"(IV, 519);*
- *<u>dragoste reciprocă:</u> „Cine pe soţie iubeşte, pe sine însuşi se iubeşte, că soţia sa este din însuşi trupul său"(VIII 538); ,,La căsătorie, unire sufletească, dragoste frăţească şi*

pungă obștească"(VIII, 268); Avem și proverbe în care distingem mentalitatea veche românească, potrivit căreia părinții sunt cei ce aleg mirele sau mireasa: „*Câți din dragoste s-au luat spre căsătorie, n-au dus-o până la sfârșit"(VIII, 268);*

- *deplinătatea facultăților mintale*: **„***În zadar la muiere frumusețe fără minte"(VIII, 353);*
- *stare materială necesară asigurării existenței familiei: „Însurare fără stare, să fii gata de țesală"(IV, 397); „Întâi casă, apoi nevastă și în urmă boi buni de arătură"(VIII, 229); „La însurătoare și la moarte nu se poate să n-ai parale"(IV, 400);*
- *stare psihică normală: „Întâi să-ți depărtezi de la tine mânia, furia, temerea, neastâmpărarea, necredința și să îmbrățișezi dragostea, liniștea și unirea, apoi să te căsătorești, ca să bineviețuiești, că, dimpotrivă, și pe tine și pe soți ta vă faceți nenorociți și vai de copiii voștri!"(VIII, 267).*
- *libertate deplină privind alegerea: „Silita căsătorie/E frigură de livie"(IV, 300);*
- *cunoașterea cât mai profundă:* **„***Nici pânză, nici muiere să nu cumperi la lumânare, că și una și alta la față te înșeală"(IV, 463);*

VII. Logodna este cunoscută de creatorul proverbelor, mai cu seamă că în vechime ea se oficia separat de cununie, uneori cu mulți ani înainte, fiind o promisiune ce și-o făceau tinerii înaintea unei mari despărțiri(oaste, război, călătorie, studii etc.). Și logodna se făcea tot în zi de duminică, alte zile fiind nefaste pentru reușita legăturii dintre cei doi: „*După ce erau tineri/Se logodiră Vineri"(IV, 418).* Ea avea putere de legătură între tineri, atât pentru conștiința lor, cât și pentru comunitate: „*Logodna leagă ca și cununiile. Nu te abate din datoria lor"(VIII, 3061).* Cu toate acestea, ea nu are puterea Tainei Sfintei Cununii: „*Până nu m-oi vedea cununată,/ Nu mă țin că-s măritată"(IV, 326);* Perioada de timp dintre logodnă și cununie varia de la caz la caz: „*Logodna lungă nu-i cam bună,*

că vorbe multe adună. Îngrijește-te de aceasta"(VIII, 306), mai ales că *„Prelungirea cununiilor, cel mai mare păcat"(VIII, 257).* Așadar, *„Logodna scurtă veselia tinerilor. De ea să te ții"(VIII, 306).*

VIII. Forma în care se oficiază Taina Sfintei Cununii este menționată în proverbe cu oarecare aproximație. Astfel, întâlnim câteva elemente religioase, alături de altele laice:

❖ *mirele:* *„A fi tot mire"(IV, 449); „Șede parcă nu-i place mirele"(IV, 449);*

❖ *mireasa:* *„Ca la noi la nimeni, cu mireasa dinainte"(IV, 451); „Șade ca o mireasă"(IV, 454); „Șede parcă i-a murit mireasa"(IV, 452);*

❖ *nașii:* *„A murit fina, s-a pierdut cumetria"(IV, 362); „A-i ține cuiva lumânarea"(VII, 35)-* naș*; „Ca nunul la nuntă"(X, 270); „După lumânare și mire"(IV, 448); „Femeia însărcinată nu cunună, că-i păcat"(IX, 298); „În cinstea nunului joacă toți proștii"(X, 269); „S-a săturat finul de naș u"(IV, 361);*

❖ *podoaba miresei:* *„Pân-a se găti mireasa, / Ochii ginerelui să iasă"(IV, 451);*

❖ *cununiile:* *„A pune pirostiile pe cap"(III, 304); „Cu cunună ca o coroană"(IX, 69); „Cu cunună pe cap, ca fetele mari"(IX, 69); „Cununa e lucru mare,/Nimeni n-o poate stricare,/ Numai unul Dumnezeu/ Și când iartă soțul tău"(IV, 328); „Cununiile la om acest dar numai îl au, că cum se pun în capul tău dragostea ți-o depărtează, temerea ți-o întemeiază"(VIII, 256-257); „Dulci sunt cununiile, dar în greu jug te bagă; toți o cunoaștem și o urmăm, lucru de mirare"(VIII, 257);*

❖ *cântări de la Cununie:* *„A-i cânta „Isaia dănțuiește"(VII, 25);*

❖ *sărutarea cununiilor:* *„A-i săruta cununiile"(IV, 327);*

❖ *sărutarea miresei:* *„Cuvântul de căsătorie se dă prin sărutare”(VIII, 268);*

❖ *ducerea de subsioară a miresei:* *„A lua de subsioară ca pe mireasă”(IV, 454);*

❖ *plânsul miresei:* *„A plânge ca o mireasă”(IV, 453); „Taci, mireasă, nu mai plânge”(IV, 452);*

❖ *muzicanți:* *„Ca nunta fără lăutari”(IV, 526); „Văzut-ai nuntă fără lăutari?”(IV, 526);*

❖ *hore, dansuri, veselie:* *„Trage danțul după casă,/ Că mireasa-i burduhoasă”(IV, 452);*

❖ *invitați:* *„La nuntă nechemat nicicum să nu te duci, că-ndată auzi:„ Poftim după uși!”(VIII, 425); „Dacă la nuntă ești chemat, ce mai aștepți și nu alergi?”(IV, 527);*

❖ *bârfa lumii:* *„Moarte fără bănuială / Și nuntă fără căială”(IV, 525); „Moarte fără bănuială și nuntă fără vorbe anevoie să găsește”(II, 621); „Moartea fără jale, ca o nuntă fără cântare”(II, 625); „Nu e moarte fără râs și nuntă fără plâns”(II, 622); „Nu-i nuntă fără plâns, nici comândare fără râs”(X, 270); „Nuntă fără minciună și moarte fără bănuială nu s-a mai auzit”(II, 621); „Când are să fie o nuntă, caii plâng cu trei zile înainte”(IX, 344);*

❖ *certuri și neînțelegeri:* *„Se poate nuntă fără scurtă?”(X, 270),* adică fără certuri, bătăi.

*

Profeții privind România

Într-o scriere veche am găsit o profeție a lui Petrache Lupu, ciobanul de la Maglavit(DJ), care a avut fericirea să vadă de mai multe ori pe „Moșu”, adică pe Cel vechi de zile. Profeția e făcută la **1 octombrie 1936** și spunea că:

„Un mare imperiu va cuprinde Europa şi România sfântă va fi cucerită fără să se tragă cu tunul. Mai mult, poporul minţit şi ademenit va dori să fie cucerită ţara lui Decebal şi a lui Traian. Mari nenorociri se vor abate asupra românilor. Se vor băjeni cu milioanele, vor fi inundaţii şi

cutremure mari, furtuni şi ploi fără sfârşit. Bogatul o să ceară săracului adăpost şi mămăligă. Ţara o să fie trădată de cei care o conduc, iar banul o să fie singura religie. Degeaba preoţii şi vlădicii or să ridice Crucea lui Hristos, că nu vor fi ascultaţi şi lumea o să râdă de ei. Hoţii or să fie domni şi curvele, doamne! Mai mulţi ani România o să fie bârlogul tâlharilor şi va avea felinarul roşu drept stemă. Războiul o să ne bată la uşă şi disperarea îşi va găsi sălaş în sufletul românilor. Când o să piară ultimul trădător de ţară şi toţi românii se vor pocăi, o minune se va întâmpla şi Maica Domnului o să-şi întindă Acoperământul peste Grădina ei, salvându-ne pe toţi, pe toţi românii şi aducând pace, bunăstare şi bucurie. Aşa să ne ajute Dumnezeu!"

Fără comentarii!

*

Însemnări de pe cărți vechi

Pe cărțile vechi ale bisericii din Malovăț am găsit câteva însemnări interesante privind istoricul satului și oamenilor săi, astfel:

1. În **Mineiul pe Aprilie** tipărit la București în 1852, pe pagina VII, cântărețul bisericii, **Dumitru Pleșan,** nota: ***„În anul una mie opt sute cincizeci și opt, decembrie în șaisprezece, s-a născut fiul meu* Vasile *și în douăzeci și unu s-a botezat, naș fiind* Dumitrache Vechescu *din Cerneți. 1858 decembrie 21, Dimitrie Pleșan, cântăreț bisericesc al satului Malovăț";***

2. În **Liturghierul** tipărit la București în 1850, pe ultima pagină, 356, scrie: ***„Subsemnatul am scris aici pentru ca să se știe că în anul 1874 mai 4 m-am făcut duhovnic în orașul Severinului de părintele episcop D(omn) D(omn) Stanescu și am scris aicea pentru ca să se știe la leatul 1874 mai 4, Preotul Gheorghe Iorgovan".***

Precizăm că preotul Gheorghe Iorgovan a păstorit în Malovăț până în anul 1899, când a murit. În timpul lui s-a

construit actuala biserică, sfințită în anul 1900. Credem că e vorba de o eroare. Episcop al Râmnicului Noului Severin era ATANASIE STOEANESCU (18 ianuarie 1873 – 9 februarie 1880). Probabil era o percepție greșită a numelui de familie a ierarhului, mai ales că ierarhii sunt cunoscuți, de obicei, după prenumele primit la hirotonie. Episcopul Atanasie preluase scaunul de un an și era prea puțin cunoscut în această zonă a eparhiei. El este cel care, în anul 1877, a întâmpinat armata română la Corabia, când a trecut Dunărea în Bulgaria, pentru a participa la războiul contra turcilor. Este înmormântat în cimitirul Mânăstirii Cernica.

3. În **Penticostarul** tipărit la București în 1889, pe pagina 448 scrie: ***„Anul 1883, martie 28, în sâmbăta Paștilor, la ora 3 ¼, după ameazi, s-a cutremurat pământul tare, (a) ținut aproape un minut. A(u) căzut sfeșnicele cele mari în biserică și două cărți de sus de la strana dreaptă. Am însemnat spre știință, cântărețul bisericesc D. Pleșan."***

4. În **Penticostarul** tipărit la București în 1889, pe coperta III scrie:***„În anul 1904, martie 15 s-au cutremurat pământul o jumătate de ceas. Cântăreț……. Tărăbâc".***

5. În **Penticostarul** tipărit la București în 1889, pe pagina 449 scrie: ***„1929, mai 21 ora 10, am venit la biserica din Malovăț și când am sosit aici slujba se terminase. Am întârziat adastând(așteptând) pe preotul Gheorghe Iovițu, care nu a venit. Spre amintire și neuitare în veci. Cântăreț….***(indescifrabil)".

Precizăm că preotul Gheorghe Iovițu era de la Bobaița și a suplinit și în Bârda până în 1927.

*

File de jurnal – 21 mai 1982

„Am trimis Editurii Albatros manuscrisul cărții ***Nicolae Bălcescu – Contribuții.*** *În Severin miliția a descoperit câțiva ospătari de la restaurantul „Drobeta" și alții de la*

restaurantul portului cu fraude foarte mari. Unul de la port avea și șofer personal la mașină.

În toate se pare că stăm rău, doar la ,,cozi" stăm foarte bine!

*L-am întâlnit pe Dl. V. P., directorul Bibliotecii Județene. Mi-a vorbit despre acțiunile dedicate lui Ștefan Odobleja. Cu câteva zile înainte Iosif Constantin Drăgan a fost în Severin la o manifestare dedicată lui Odobleja. În toamnă se va ține un simpozion la Lugoj pe această temă. Se pare că milionarul intenționează să înființeze o academie ,,Odobleja" la Lugoj. După felul cum mi-a vorbit Dl. P., am înțeles că lucrarea lui Odobleja conține multe reflecții asupra unor aspecte sociale și istorice, ceea ce este foarte interesant. Eu am stat departe de această lucrare(**Psihologia consonantistă),** gândindu-mă că cibernetica nu poate fi altceva decât matematică superioară, ceea ce-mi era complet tabú. Vreau să găsesc lucrarea și să văd dacă n-aș putea face un material pentru simpozionul de la Lugoj.*

Domnul V. P. este un om cu visuri mari și posibilități mici. Când îl auzi vorbind, ești convins că va răsturna munții. Dacă îl întâlnești peste câtva timp, îți vorbește despre alte proiecte cu aceeași înflăcărare și astfel toate rămân baltă. Are multe ocupații gospodărești, este depășit de cele profesionale și le moșmonește pe cele personale. Pe lângă aceasta, adăugăm o vădită înclinație spre a invidia orice licărire vede în alții, de a dispreți pe baza unor considerente de ordin genealogic chiar anumiți oameni. Este bine să-l asculți, să deduci esențialul și să lucrezi pe cont propriu, fără a înjuga cu el în plug.

Mă gândesc dacă n-ar fi bine să-i trimit lui Drăgan un extras cu articolul meu despre inscripțiile de la Murfatlar. Poate mi-l tipărește în revista ,,Noi, tracii", pe care o scoate la Roma. Oricum, atâta vreme cât este bine văzut la noi în țară, se merită să însăilez câteva relații cu el. Aceasta poate ar

constitui chiar o trambulină la o adică pentru un eventual congres internațional. Simt nevoia să plec, să umblu, să-mi pun la punct o limbă sau două, să șterg rugina de pe oase. Mi-e frică de plafonare, așa cum ți-e frică de mare, când ai intrat mai în larg și te-au lăsat puterile de-a înota. Și, totuși, învins nu voi cădea, cu orice preț! Poate într-o bună zi vor înțelege și factorii de răspundere că și popa de la Bârda ar fi în stare măcar să mâne caii sau să ducă desagii grupurilor ce cutreieră străinătatea la diverse conferințe, sesiuni și adunări. N-ar lua foc cerul, dacă într-o bună zi mi s-ar oferi și mie un astfel de prilej!"

*

Ajutoare și donații

În această perioadă, parohia noastră a primit câteva ajutoare și donații, astfel: **Domnișoara Bordeiașu Ecaterina** din București: **320 lei; Doamna Trocan Maria** din Lugoj™, fiică a satului Bârda și **Doamna Ghijan Angela** din Londra(Anglia), fiică a satului Malovăț: câte **200 lei; Doamna Ing. Teșilă Doina** din Tr. Severin, fiică a satului Malovăț, **Doamna Vâlceanu Simona** din Londra(Anglia), fiică a satului Malovăț și **Domnul Petre Mihai-Ionuț** din Tătărani (PH): câte **100 lei; Doamna Pârvuceanu Eugenia** din Gârla Mare(MH): **60 lei; Doamna Doina Vasilca** din București, fiică a satului Malovăț, **Doamna Cristescu Anca** din Botoșani(BT) și **Doamna Mehedințu Elena** din Brașov: câte **50 lei;**

Domnul Giura Dragoș din Malovăț a achitat **100 lei** pentru contribuția de cult.

*

Pentru colecta privind ajutorarea Parohiei Valea Plopului din Jud. Prahova, am mai primit deja câteva donații mai mari, astfel: **Doamna Manolea Elisabeta, Domnul Ionașcu Ștefan, Domnul Ciurel Valentin, Doamna Borcilă Nuța, Doamna Oproiu Elisabeta, Doamna Paicu Domnica, Domnul**

Bârdeanu Nicu, Doamna Popescu Elena, Domnul Ungureanu Gheorghe, Domnul Popescu M. Mihai, Domnul Popescu Mihai din Malovăț și **Doamna Giura Aneta** din Bala: **câte 50 lei.**

*

Domnul Avoc. Alexandru Bălănescu, deputat în Parlamentul României a făcut o importantă donație parohiei noastre: **Sfânta Evanghelie** pentru biserica de la Malovăț și **Sfânta Cruce** pentru biserica de la Bârda. Sunt obiecte de mare preț, pe care numai dânsul își putea permite să le cumpere.

Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

*

Colectă

Împreună cu Consiliul Parohial am hotărât să acordăm un ajutor de **2.000 lei** Parohiei Valea Plopului din jud. Prahova. Acea parohie are în îngrijire **428 copii de la 1 an la vârsta studenției.** Mai are în îngrijire bătrâni fără familii și mame izgonite de familii, care urmează să nască, ori au născut și au dat copiii în îngrijirea Parohiei. Colecta v**a continua până la 15 Nov.**

*

Lucrări în comună

Domnul Primar Ing. Ion Michescu a reușit să termine înlocuirea becurilor clasice cu leduri la iluminatul public din toate satele comunei.

*

Lucrări la troițe

Domnul Luca Dumitru din Malovăț a repictat troița de la ieșirea din Malovăț. Costul l-a suportat **Domnul Nică Baltac** din Malovăț cu familia.

*

Excursii – pelerinaj

La o dată încă nestabilită, parohia noastră organizează o excursie-pelerinaj la **Mânăstirea Prislop.** Va costa **45 lei/pers.**

Excursiile-pelerinaj la Craiova și Vâlcea rămân ca proiecte pentru primăvară.

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva lucrări, astfel: **Rezoluția din 1 Decembrie 1918,** în „Națiunea", București, 10 aug. 2018, ediție on-line *(http:// www.ziarulnatiunea.ro/category/firea-romanilor);* ***„Scrisoare pastorală – 382"****, în „Armonii culturale",* Adjud(VN), 11 oct. 2018, ediție on-line*(http://armoniiculturale.ro);* **Misiunea Ortodoxiei azi,** în „Omniscop", Craiova, 11 oct. 2018, ediție on-line(*http://www.omniscop.ro*); **Familia în proverbele romnești(I),** în „Observatorul", Toronto(Canada), 15 oct. 2018, ediție on-line(*http://www.observatorul.com*); în „Națiunea", București, 15 oct. 2018, ediție on-line(*http:// www.ziarulnatiunea.ro/category/firea-romanilor*); **Bogăția tinerilor,** în „Națiunea", București, 26 aug. 2018, ediție on-line (*http://www.ziarulnatiunea.ro/category/religiespiritualitate*);

*

Zâmbete

☺„- Ioane, aflat-ai că pe Vasalie nu-l mai îngroapă vineri?" „- Da când?" „- Sâmbătă!" „- Da de ce? Se simte mai bine?" ☺E minunat să ai pe cineva care să te asculte! Chiar azi vorbeam cu pereții! ☺Eu asta n-o mai înțeleg: când împlinești anii, stingi lumânarea; când mori, ți-o aprinde! ☺Vecinii mei iubesc atât de mult muzica pe care le-o pun, încât au chemat și poliția ca să o asculte! ☺Înainte de facebook numai familia ta știa că ești prost! ☺„– De ce este România o țară drăguță?" „– Pentru că are gropițe."

*

Botezuri. Înmormântări

În ziua de 14 Oct. am oficiat Taina Sfântului Botez pentru **Motreanu Răzvan-Ștefan,** fiul **Domnului Motreanu Traian-Stelian** și al **Doamnei Motreanu Oana** din Malovăț. Să le trăiască! În ziua de 9 Oct. am oficiat slujba înmormântării pentru **Luca Gheorghe**(84 ani) din Bârda. Dumnezeu să-l ierte!

*

Anunț

Cineva dorește să vândă gospodăria sa din Bârda, formată din casă, acareturi de tot felul, grădină, vie, teren. Cei interesați sunt rugați să-l contacteze pe preot.

*

Program

În cursul lunii Noiembrie avem următorul program de slujbe: **3 Nov.(**Malovăț-Bârda); **4 Nov.**(Bârda); **8 Nov. (**Pomeniri dimineața la Bârda; slujbă la Malovăț); **10 Nov.** (Malovăț-Bârda); **11 Nov.**(Malovăț); **17 Nov.**(Malovăț-Bârda); **18 Nov.** (Bârda); **21 Nov.(**slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, la ora 12); **24 Nov.**(Bârda-Malovăț); **25 Nov.** (Malovăț); **30 Nov.**(Malovăț). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la școală, la telefon: **0724. 99. 80. 86**, ori pe adresa de e-mail: ***stanciulescubarda@gmail.com.***

Sănătate, pace și bucurii să vă dea Dumnezeu!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda[23]

---

[23] ***„Scrisoare pastorală" – 383***, în „Observatorul", Toronto(Canada), 30 oct. 2018, ediție on-line (*http://www. observatorul.com*); în „Armonii culturale", Adjud(VN), 30 oct. 2018, ediție on-line (*http://armoniiculturale. ro*); în „Moara lui Gelu", Baia Mare(MM), 6 nov. 2018, ediție on-line (*https:// moaraluigelu.blogspot.com/2018/11/scrisoare-pastorala.html*); în „Bibliotheca Septentrionalis", Baia Mare, 2 nov. 2018, ediție on-line(*https:// ebibliothecaseptentrionalis.wordpress.com/category/biserica*);

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi
Anul XVIII(2018), nr. 384(16 –31 Octombrie)

Dragii mei enoriași!

Risipirea Neamului

A mai murit un bătrân și a mai rămas o casă pustie în satul meu! A mai murit o bătrână și altă casă pustie s-a adăugat pe listă. A murit unul și l-au găsit după o săptămână în casă. A murit una cu telefonul în mână, cu televizorul aprins. Spera să poată să-și anunțe copiii de departe, sau să-i vadă la televizor! Mulți închid ochii, suspinând că nici ultima dorință nu li se poate împlini, aceea de a-și vedea copiii lângă ei în ultimele clipe. Poezia lui George Coșbuc e mai actuală decât oricând, căci ea traduce suspinul și șoapta atâtor bătrâni: „*Așa vrea, poate, Dumnezeu,/Așa mi-e datul sorții,/Să n-am eu pe băiatul meu/La cap, în ceasul morții!*”

Cauți un om să lucrezi ceva cu el și nu găsești. Cei care ar mai vrea să muncească nu mai pot; cei câțiva care ar mai putea, nu vor. O brumă de ajutor social îi face pe câțiva să „declare grevă”. Cârciumile funcționează în plin, de dimineață până după miezul nopții. Oameni ca brazii se distrug de pe o zi pe alta, înghițind băuturi îndopate cu chimicale. Familii se destramă din cauza alcoolului. Copii sunt tot mai puțini. În școală cântă cucuvelele. Pământurile sunt nemuncite. Nu mai are cine să le muncească, nu mai pot să le muncească, fiindcă prețurile lucrărilor au depășit posibilitățile celor mai mulți. Animalele sunt tot mai puține. Câmpurile care altădată erau

încărcate de recolte de toate felurile, de pomi și de lume, de vite și de cântece, astăzi sunt pustii. Te mănâncă șerpii și și te aude nimeni țipând.

Generațiile de mijloc sunt duse departe, peste hotare, iar altele peste mări și peste țări. Au luat cu ele și copiii, și bucuriile, și jocurile, și cântecele, și prosperitatea, și speranțele. Copiii de departe învață în școală și în societățile în care trăiesc alte limbi. Doar acasă mai vorbesc limba română. Copiii lor nu vor mai ști limba română. Își vor aduce aminte că bunicii lor povesteau că au venit dintr-o țară numită…. România! Despre revenire la locurile natale, despre o restabilire a românilor tineri la ei acasă, în România, e greu de vorbit. De pe ecranele televizoarelor și nu numai, ,,profeții" vremii noi au grijă ca să modeleze tinerelor generații o mentalitate neîntâlnită în istoria Neamului: disprețul față de tot ce-i român și românesc, pe de o parte, mirajul depărtărilor, pe de altă parte. Corespondez cu români plecați demult de aici și le plâng de milă, înțelegând cât suferă la anii bătrâneții, când simt mai mult ca oricând șubrezeniile vârstei, gheața străinătății și lipsa acută a unui ,,Acasă".

Seară de seară, de aproape treizeci de ani, privim la televizor un circ de mahala, cu certuri ca la ușa cortului, cu arestări și dușmănii, cu ,,descoperiri senzaționale", din care aflăm că unul a furat mai mult decât altul din vistieria țării, că una câte una din bogățiile țării ia drumul străinătății. Auzim de tot felul de contracte și convenții păguboase pentru Țară. Parcă am fi blestemați să avem parte mereu de negociatori fără pic de patriotism, de dragoste de Neam și de Țară. Mințile cele mai luminate se duc departe să lucreze pentru alții.

Străinii au cumpărat pământurile cele mai bune ale țării, firmele străine folosesc mâna de lucru ieftină de la noi, pentru a acumula bogății peste bogății. Industria noastră a fost calificată drept ,,morman de fier vechi" și a fost dată la fier vechi. Acum cumpărăm de la alții de la avioane până la ace cu gămălie.

Pieţele gem cu fructe şi zarzavaturi aduse din toată lumea, numai din România nu. Rar vezi câte o băbuţă cu câte ceva de pe acasă, vrând să vândă ca să-şi ia o pâine. Îi trebuie însă multe acte, analize, condiţii pe care nu le poate împlini şi din cauza asta stă pe la colţuri şi roagă pe unul, pe altul, să-i cumpere şi ei ceva din marfă.

Şcolile s-au desfiinţat de prin sate. Mai este câte una în satul de centru al comunei. În fiecare an profesorii tremură de teamă că-şi vor pierde locurile de muncă, fiindcă nu se realizează numărul minim de copii, pentru a se întruni clasele necesare. Programele şcolare se schimbă tot mai des. Cobai suntem cei vârstnici, cobai sunt şi copiii. Experimente peste experimente fac ca superficialitatea să caracterizeze pregătirea intelectuală a copiilor. Am prins şcoala „veche" şi şcoala „nouă". Pentru mine şcoala a fost muncă, multă muncă. Astăzi trebuie să fie distracţie. Lecţiile să devină o joacă, profesorul un artist, care să ştie să-i distreze pe copii şi în felul acesta să le trezească atenţia. Facebook-ul a devenit profesorul numărul unu al celor mai mulţi dintre copiii noştri. În loc de discipline care să le fie necesare în viaţă, în pregătirea lor ca oameni şi creştini, li se introduce educaţia sexuală începând cu grădiniţa. Tot mai multe eleve devin mame încă de la 12 ani. La asta suntem pe primul loc în Europa!

Populaţia ţării scade mereu, de la un an la altul. Peste cinci milioane au plecat în străinătate. Ne concurăm cu Siria în privinţa emigrării, numai că în acea ţară este război de mulţi ani. Cei rămaşi se împuţinează pe cale naturală, cu fiecare deces, cu fiecare accident, cu fiecare crimă, cu fiecare sinucidere! Am mai pierdut populaţie în vremea marilor conflagraţii, în special în Primul şi al Doilea Război Mondial. Au murit în ele peste un milion de fii ai naţiei, dar locul lor a fost ocupat în câţiva ani de tinerele generaţii ce s-au ridicat. Au murit mulţi prin puşcării, prin lagăre, dar golurile s-au completat repede. De data aceasta locul celor plecaţi nu mai

poate fi ocupat de alte generații tinere, fiindcă ei pleacă împreună cu copiii, ori pleacă să-și nască pruncii pe alte meleaguri și rămân acolo definitiv. Aici cine va ocupa spațiile rămase pustii? Arabii? Africanii? Chinezii? Doamne ferește!

În fața lui Dumnezeu neamurile, popoarele, nu sunt adunături de indivizi, turme de oameni. Fiecare neam își are o misiune în istorie. El se naște, crește, se dezvoltă, își împlinește misiunea și apoi dispare. Poporul, Neamul este ca un mecanism, ca un motor. Fiecare membru al lui este o piesă. Unul e volan, altul roată, altul șurub, altul șaibă sau garnitură. Nimic nu e în plus, nimic nu e în minus după iconomia divină. Ori, dacă din Neamul acesta au fost aruncați la tomberon, prin avorturi oficiale, în ultimii treizeci de ani, peste douăzeci de milioane de prunci, au emigrat în țări străine peste cinci milioane, cum mai poate să meargă bine mecanismul acesta românesc? Câte genii, câți oameni capabili, câte creiere luminate, nu am pierdut numai în felul acesta? Încercați să luați din motorul unei mașini jumătate din piesele care-l alcătuiesc și apoi porniți-l. Merge, nu?

Auzim mereu de ședințele forurilor superioare ale țării. Oare, se știu acolo aceste probleme? Vrea cineva să facă ceva pentru a nu lăsa Neamul să se risipească și Țara să nu se destrame?

Europa, Europa, cât te-am dorit și cât ne-ai dezamăgit!

*

Familia în proverbele românești(III)

IX. Efectele. Căsătoria schimbă radical viața celor doi. În proverbe regăsim aproape toate efectele căsătoriei, pe care le cunoaștem din studiile teologice, cât și altele în plus. Dintre acestea menționăm:

- *<u>unirea desăvârșită întru legătura dragostei:</u> „A fi un suflet în două trupuri”(II, 448); ,,Căsătoria cât de dulce, multe necazuri ne aduce, când unirea lipsește. N-o pierde din casa ta”(VIII, 267); ,,Ce a legat Dumnezeu omul să nu dezlege”(VI,*

661); ,,Cei căsătoriți când într-o unire bine vor petrece amândoi până la sfârșit, cum unul moare îndată celălalt se duce după el"(VIII, 269);

- *<u>redistribuirea muncii:</u> „A casei greutate deopotrivă apasă pe toți în parte"(VIII, 229); ,,Mare jug la om jugul căsătoriei, dar cu dulceață îl purtăm"(VIII, 268);*
- *<u>revizuirea comportamentului:</u> „Amar celor ce calcă datoriile nunții"(VIII, 425);*
- *<u>ajutorul reciproc:</u> ,,Cămașa bărbatului, muierea sențelege"(VIII, 357); ,,La nevoie se cunoaște prietenul și la boală nevasta"(IV, 499);*
- *<u>înscrierea familiei în evidențele statului și ale cerului:</u> „Căsătoriile sunt scrise în cer"(IV, 301);*
- *<u>nașterea de copii:</u> ,,Creșteți și vă înmulțiți, zis-a Domnul către omul, când pe pământ l-a zidit. Seminția voastră fie ca nisipul mării. Celui ce aceasta nu-i place, ca pomul ce rod nu face se taie și-n foc s-aruncă dup-a Domnului poruncă. De-aceasta să te îngrijești"(VIII, 268); ,,Cu măritișul norodul îl înmulțești, dragostea o întărești și pe Domnul îndatorezi, că porunca Lui urmezi"(VIII, 380); ,,Din rea căsătorie, răi copii se așteaptă"(VIII, 269); „Precum pe tine altul te-a născut, naște și tu pe altul ca lumea să se ție"(VIII, 396);*
- *<u>creșterea și educația copiilor:</u> „Ce e mai frumos la vedere? Decât a vedea pe mamă cu copilul în brațe și cu furca la brâu"(VIII, 372); ,,Dulceața căsătoriei – să-ți vezi pe copii împrejurul mesei tale"(VIII, 269);*
- *<u>fidelitatea:</u> ,,Credința la căsătorie cum se smintește, toată dragostea lipsește. De asta mai mult să te îngrijești"(VIII, 268); ,,Măritișul te leagă de mâini și de picioare"(IV, 444); ,,Nu mi-s cununat cu el"(IV, 327); ,,Nu-s cununat cu nimeni"(IV, 327);*
- *<u>primirea de daruri de la oameni și de la Dumnezeu:</u> ,,De la mine puțin, de la Dumnezeu mult"(VI, 679); ,,Mulți*

aleargă la nuntă, dar numai ginerele se foloseşte"(IV, 519); ,,O dată e nunta!"(IV, 529);

- *mângâiere şi încurajare reciprocă:* **„***La orice întristare muierea dulce mângâiere aduce"(VIII, 355); ,,Leac la rană muierea cea bună"(VIII, 354);*
- *bucurie şi fericire unanimă:* **„***O nuntă posomorâtă e ca o babă gârbovită"(IV, 527);*
- *maturizarea soţilor:* *,,Omul când se însoară, îşi mai pune o doagă"(IV, 392); ,,Viaţa necăsătorită/ la bătrâneţe e cea mai urâtă"(IV, 484);*
- *împlinirea rânduielilor creştineşti în caz de deces:* *„Nicicum să nu rămâi necăsătorit, ca să nu piei nepomenit"(VIII, 268);*
- *fericirea:* **„***Căsătoria, să te rogi la Dumnezeu cu fierbinţeală, ca să-ţi fie ţie spre fericire"(VIII, 267).*

*

Sfaturi părinteşti

Din învăţăturile **Sfântului Tihon de Zagorsc** spicuim câteva cuvinte de folos duhovnicesc: *,,Emigranţii călătoresc fără odihnă dintr-o localitate în alta, dintr-un sat în altul, dintr-un oraş în altul şi toată averea mobila o iau cu ei. Aceşti oameni se numesc emigranţi. Tot aşa şi creştinii adevăraţi, care au în inimile lor credinţa vie, ca o făclie, emigrează cu inimile şi cugetele lor din lumea aceasta în celalalt veac; ei se nasc în lume, dar se strămută în Patria cerească. Despre aceasta, Sfântul Pavel, vasul ales al lui Hristos, spune dimpreună cu toţi credincioşii: „Cetatea noastră este în Ceruri, de unde şi aşteptăm Mântuitor, pe Domnul Iisus Hristos" (Filip., III, 20). Noi trăim cu trupul pe pământ, dar cu sufletul ne suim la ceruri. Acolo a mers Domnul Hristos, Capul nostru; într-acolo ne grăbim şi năzuim cu suspine şi noi, mădularele Lui. Într-acolo a mers Începătorul nostru, Domnul Iisus Hristos, într-acolo privim şi noi şi Îi urmăm. El ne atrage într-acolo, ca pe ai Lui. Acolo este Patria noastră, acolo este*

casa noastră, acolo este moştenirea noastră, acolo este avuţia noastră, bogăţia, cinstea, slava, mângâierea, bucuria şi toată fericirea noastră. Noi nu căutăm în lumea asta decât cele absolut necesare".

*

Mama

În poezia lui George Coşbuc cu acest titlu se pot regăsi mulţi dintre românii de azi. Iat-o:

„În vaduri ape repezi curg
Şi vuiet dau în cale,
Iar plopi în umedul amurg
Doinesc eterna jale.
Pe malul apei se-mpletesc
Cărări ce duc la moară -
Acolo, mamă, te zăresc
Pe tine-ntr-o căscioară.

Tu torci. Pe vatra veche ard,
Pocnind din vreme-n vreme,
Trei vreascuri rupte dintr-un gard.
Iar flacăra lor geme:
Clipeşte-abia din când în când
Cu stingerea-n bătaie,
Lumini cu umbre-amestecând
Prin colţuri de odaie.

Cu tine două fete stau
Şi torc în rând cu tine;
Sunt încă mici şi tată n-au
Şi George nu mai vine.
Un basm cu pajuri şi cu zmei
Începe-acum o fată,
Tu taci ş-asculţi povestea ei
Şi stai îngândurată.
Şi firul tău se rupe des,
Căci gânduri te frământă.
Spui şoapte fără de-nţeles,
Şi ochii tăi stau ţântă.
Scapi fusul jos; nimic nu zici
Când fusul se desfiră...
Te uiţi la el şi nu-l ridici,
Şi fetele se miră.

...O, nu! Nu-i drept să te-ndoieşti!
La geam tu sari deodată,
Prin noapte-afară lung priveşti -
- "Ce vezi?î întreab-o fată.
- "Nimic... Mi s-a părut aşa!
Şi jalea te răpune,
Şi fiecare vorbă-a ta
E plâns de-ngropăciune.

Într-un târziu, neridicând
De jos a ta privire:

- "Eu simt că voi muri-n curând,
Că nu-mi mai sunt în fire...
Mai ştiu şi eu la ce gândeam?
Aveţi şi voi un frate...
Mi s-a părut c-aud la geam
Cu degetul cum bate.

Dar n-a fost el!... Să-l văd venind,
Aş mai trăi o viaţă.
E dus, şi voi muri dorind
Să-l văd o dată-n faţă.
Aşa vrea poate Dumnezeu,
Aşa mi-e datul sorţii,
Să n-am eu pe băiatul meu
La cap, în ceasul morţii!

Afară-i vânt şi e-nnorat,
Şi noaptea e târzie;
Copilele ţi s-au culcat -
Tu, inimă pustie,
Stai tot la vatră-ncet plângând:
E dus şi nu mai vine!
Ş-adormi târziu cu mine-n gând
Ca să visezi de mine!"

*

File de jurnal – 26 mai 1982

„Ieri am avut conferinţă la Severin. A prezidat episcopul-vicar Damaschin Severineanul. S-a discutat despre agricultura actuală şi perspectivele sale în actualul cincinal. Gargariseală! Au luat mulţi cuvântul şi au început să prezinte treptele pe care a urcat agricultura pe verticalele timpului. E caraghios şi stupid să vezi oameni în toată firea vorbind una şi gândind alta.

Inspectorul de la Culte, Dl. Gh. Hâncu mi-a spus că a vorbit cu mitropolitul Nestor despre cartea mea ***Coloana Infinitului,*** *vol. I. Mitropolitul ar fi afirmat că prefaţa parcă ar fi făcută de un activist de partid.*

Episcopul Damaschin mi-a spus că mitropolitul mi-a aprobat solicitarea de a nu participa anul acesta la cursurile de îndrumare misionară, dar că anul viitor nu voi mai putea să mă eschivez. M-a felicitat pentru carte, apoi mi-a spus:

- Am remarcat multe afirmaţii gratuite, care nu sunt compatibile cu profilul spiritual şi intelectual al unui preot. Ai un fel de exprimare, de gândire şi un vocabular care nu ne sunt

specifice nouă. clerului. Nu cred că era necesar să faci atâtea afirmații de tip marxist cu privire la înaintașii culturii noastre. Ei au fost oameni religioși până în măduva oaselor, fiindcă aceasta era specificitatea epocii în care au trăit. A-i coate din epoca lor, înseamnă a-i răstălmăci sau a-i falsifica.

- Prea Sfințite, i-am spus, aveți perfectă dreptate și sunt întru totul de acord cu observațiile Dvs. Aș vrea, însă, să vă amintesc faptul că eu am venit cu sacul cu grăunțe în spinare la moara Dvs. Nu numai că mi-ați închis ușa în nas, dar mi-ați și încuiat-o. Atunci mi-am luat sacul și m-am dus la moara vecină. Am măcinat acolo, iar uiumul a trebuit să-l și plătesc acolo. Era firesc, nu?

- Vrei să spui că ți s-a cerut să scrii așa?

- Nu mi s-a cerut, ci eu am cerut indicații, pentru a face un lucru care să poată trece prin toate vămile. Nu-l făceam eu, îl făceau alții. Știți, pentru mine tiparul e precum aerul și apa și, ca să am acces la el, sunt în stare să accept sacrificii și riscuri.

- Nu trebuie să crezi că e cineva la revistă la noi, care te stopează. Dacă au fost mai demult asemenea oameni, acum nu mai sunt.

- Mi-ar place să fie după cuvântul Dvs., însă realitatea….!

Trebuie să înveți să aștepți. Înaltul are un stil aparte de lucru. Programează revista pe câte cinci ani înainte. Dacă se întâmplă să vii cu un material care să se încadreze tematicii unui anumit număr, îl bagă sigur, dacă nu, aștepți!

- Vă mulțumesc și, dacă voi mai avea vreodată vreun material disponibil, s-ar putea să-l dau și la revista mitropoliei!"

*

Ajutoare și donații

În această perioadă parohia noastră a primit câteva ajutoare, astfel: **Doamna Dr. Ionescu Mihaela-Aritina** din

Curtea de Argeș(AG): **6.740 lei; Domnul Stănciulescu Cristian** din Germania, fiu al satului Bârda și **Domnul Mema Dumitru** din Balș(OT), fiu al satului Bârda: câte **150 lei; Domnul Ionașcu Marian** din Londra, fiu al satului Malovăț: **140 lei; Domnul Dăncilă Daniel** din Bistrița (MH), **Domnul Papavă Sebastian** din Malarișca(MH), **Domnul Anton Cheată** din Tr. Severin, **Doamna Filip Cornelia** din Tr. Severin, **Domnul Dorca Constantin** din Tr. Severin, **Doamna Buzatu Dana** din Tr. Severin, **Doamna Zamfirache Cornelia** din Craiova(DJ): câte **100 lei; Doamna Chipară Liliana** din Sibiu: **70 lei; Domnul Ciurel Valentin-Marian** din Tr. Severin, fiu al satului Malovăț, **Doamna Blujdea Lucreția** din Tr. Severin: câte **50 lei;**

Doamna Paicu Domnica din Malovăț a mai adăugat **140 lei** la contribuția de cult, totalizând **320 lei; Domnul Claudiu-Valeriu** din Malovăț a mai adăugat **100 lei** pentru contribuția de cult, totalizând **200 lei; Domnul Almichi Constantin** din Malovăț a mai adăugat **100 lei** la contribuția de cult, totalizând **200 lei; Domnul Meilă Nicolae** din Malovăț a mai adăugat **50 lei** la contribuția de cult, totalizând până acum **155 lei; Doamna Căprioru Maria** din Malovăț a achitat **50 lei** pentru contribuția de cult, totalizând până acum **55 lei; Domnul Ciurel Valentin** din Malovăț a adăugat încă **50 lei** la contribuția de cult, totalizând **110 lei;**

Pentru colecta privind **Parohia Valea Plopului** am mai primit câteva ajutoare, astfel: **Doamna Filip Cornelia** din Tr. Severin: **200 lei; Pr. Stănciulescu Alexandru** și **Doamna Bobocel Filofteia** din Tr. Severin**:** câte **100 lei; Domnul Borugă Mihai, Domnul Dima Vasile, Domnul Pera Dumitru, Doamna Vasilescu Ioana, Domnul Ungureanu Constantin** din Malovăț**, Doamna Filip Cornelia** din Tr. Severin, **Doamna Nicolae Victoria** din Tr. Severin**:câte 50 lei.**

Le mulțumim tuturor! Dumnezeu să le răsplătească! Colecta se încheie la 15 noiembrie.

*

Respectând tradiția parohiei noastre, dorim să donăm câte o carte fiecărei familii din parohie și celor din afara parohiei, care ne-au ajutat cu cel puțin **100 lei** în perioada **1 decembrie 2017-30 nov. 2018.** Era o problemă dificilă sub aspect economic, fiindcă prețurile la hârtie și la tipar au crescut foarte mult. Iată că Dumnezeu ne-a întins o mână de ajutor prin oamenii Săi. **Doamna Dr. Ionescu Mihaela-Aritina** din Curtea de Argeș(AG) s-a oferit să suporte dânsa costul acestor cărți. Face acest gest nobil ca o faptă bună pentru sufletul său și pentru pomenirea scumpilor săi: mama, **Prof. Sofia Dobrescu** și fratele, **Ing. Gabriel-Cristian Ionescu.** Pentru aceasta a donat suma de **6.740 lei.** Îi mulțumim cordial! Dumnezeu să-i răsplătească jertfa!

Am dat cartea, **Dicționarul proverbelor religioase românești,** vol. II, la tipografie și sperăm că, începând cu data de 15 noiembrie, să începem distribuirea ei.

*

În cursul lunii octombrie am donat pâine participanților la slujbe, astfel: 7 Oct.(Bârda): **132 pâini;** 14 Oct.(Malovăț): **316 pâini;** 21 Oct.(Bârda): **214 pâini;** 26 Oct.(Bârda): **96 pâini;** 28 Oct. (Malovăț): **224 pâini.** Așadar, în luna octombrie au fost donate **982 pâini.** Totodată, s-a vândut pâine cu prețul de achiziție de **0,70 lei/buc.,** astfel: 7 Oct.(Bârda): **668 pâini;** 14 Oct.(Malovăț): **35 pâini;** 21 Oct.(Bârda): **585 pâini;** 26 Oct.(Bârda): **404 pâini;** 28 Oct. (Malovăț): **26 pâini.** Așadar, în luna octombrie au fost donate **1.718 pâini.**

*

Plăți

În această perioadă, am efectuat câteva plăți mai mari, astfel: **7.600 lei** tipografiei pentru cărți; **3.550 lei** protoieriei pentru lumânări; **1.900 lei** brutăriei pentru cele **2.700 pâini** donate și vândute în octombrie; **597 lei** materiale pentru magazia de la Malovăț; **577 lei** impozit; **288 lei** grinzi și

cherestea pentru magazia de la Malovăț; **253 lei** materiale pentru cișmeaua de la cimitirul din Bârda; **235 lei** protoieriei pentru cărți, reviste, cărbune; **100 lei** transport cărți; **50 lei** curent electric; **50 lei** internetul și altele mai mici.

Am predat **195 kg** ceară fabricii de lumânări a episcopiei. Ceara a provenit din topirea resturilor de lumânări de la cele două biserici.

*

Lucrări la biserici

- Lucrările la magazia de la Malovăț înaintează greu, dar bine. **Domnul Nistor Petre** se străduiește să îmbine problemele personale cu grija de a duce la bun sfârșit această lucrare de interes obștesc.

- Un fiu al satului Bârda, care nu dorește să i se știe numele, s-a oferit să suporte toată cheltuiala pentru construcția unui gard la fațada bisericii de la Bârda. Dumnezeu să-i răsplătească! E vorba de 26 metri. Gardul va fi construit din fier forjat fixat pe soclu de beton armat. Studiem problema, ca să găsim soluția cea mai avantajoasă sub aspect financiar și să realizăm un gard frumos și rezistent, care să rămână pentru următorii 100 de ani. După aceea vom vedea cu ce-l înlocuim.

*

Nedeia de la Bârda

Domnul primar Ing. Ion Michescu se străduiește după puterile sale să reînvie unele tradiții ale satelor noastre. Așa, bunăoară, cu prilejul fiecărei nedei din satele comunei noastre a adus câte o formație de muzicanți, care au făcut ca să se adune atât locuitori ai satului în cauză, cât și musafiri din alte sate și să încropească, atât cât se mai poate, horele de altădată. Așa a făcut și anul acesta pentru Bârda. Pe lângă formația de cunoscuți muzicanți maturi, a adus și un grup de mici artiști de la Palatul Culturii din Tr. Severin, care au prezentat un frumos program de cântece și jocuri populare, expunându-și, totodată, și costumele populare de toată frumusețea.

*

Excursii – pelerinaj

La o dată încă nestabilită, parohia noastră organizează o excursie-pelerinaj la **Mânăstirea Prislop.** Va costa **45 lei/pers.** Continuăm înscrierile.

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: ***„Scrisoare pastorală" – 383,*** în „Observatorul", Toronto(Canada), 30 oct. 2018, ediție on-line (*http://www.observatorul.com*); în „Armonii culturale", Adjud (VN), 30 oct. 2018, ediție on-line (*http://armoniiculturale.ro*); în „Moara lui Gelu", Baia Mare(MM), 6 nov. 2018, ediție on-line (*https://moaraluigelu.blogspot.com/2018/11/scrisoare-pastorala.html*); **Familia în proverbele românești(II),** în „Națiunea", București, 4 nov. 2018, ediție on-line (*http://www.ziarulnatiunea.ro*); **Obrazul însângerat,** în „Națiunea", București, 2 nov. 2018, ediție on-line (*http:// www.ziarulnatiunea.ro*); în „Omniscop", Craiova, 8 oct. 2018, ediție on-line(*http://www.omniscop.ro*); **Ofertă de carte - octombrie 2018,** pe blogul „Sfatul bătrânilor", Craiova, 10 oct. 2018(*http://www.sfatulbatranilor.ro*); în revista „Singur", Târgoviște, 2018, 20 oct., ediție on-line(*https://revistasingur. ro*); în „Revista Logos și Agape". Timișoara, 28.10.2018, ediție on-line(*http://www.logossiagape.ro*);

Parohia noastră a publicat sau a republicat în această perioadă câteva cărți, astfel: Pr. Cătălin-Sebastian Hogea, **Gândurile unui preot pribeag;** Pr. Al. Stănciulescu-Bârda, **Stat și Biserica în Banat** și Pr. Al. Stănciulescu-Bârda, **Amintiri din paradis;**

*

Patriarhia Română ne-a comandat un număr mai mare de exemplare din cartea preotului Dvs., **Stat și Biserică în Banat,** iar Mitropolia Banatului din cartea **Călăuză biblică.**

*

Zâmbete

☺Puțini au auzit de **Războiul Țuicii.** Și, totuși, a existat un asemenea război la 21 sept. 1788, în zona Caransebeș – Domașnea. Imperiile Otoman și Austriac erau în război. Iscoadele austriece aduceau vești că turcii pregătesc în sudul Dunării o mare armată, cu care să atace Banatul pe la Orșova, pe Valea Cernei. Împăratul Iosif al II-lea a pornit în fruntea unei armate de 100.000 de soldați să le țină piept turcilor. Au făcut Marele Cartier la Caransebeș. Armata era formată din soldați proveniți din numeroasele popoare ce intrau în componența Imperiului Austriac. Comunicarea între soldați era foarte dificilă, fiindcă fiecare își cunoștea limba lui. Puțini soldați știau mai multe limbi. De la Caransebeș a fost trimis un pluton de husari unguri, călăreți, în recunoaștere. Satele de la Orșova la Caransebeș fuseseră evacuate. Fiecare localnic își luase ce putuse din gospodărie și fugise din calea turcilor. În sate precum Domașnea și Cornereva se făcea multă țuică și oamenii n-au putut să ia cu ei și butoaiele cu țuică. Unele surse spun că husarii ar fi găsit o șatră de țigani, care le-a vândut câteva butoaie de țuică. Cel mai sigur este însă că husarii au găsit în beciurile caselor părăsite țuică. Cert este că s-au pus vârtos pe băut. Întârziind prea mult să se întoarcă, au îngrijorat conducerea armatei. A fost trimis un pluton de infanteriști pe urmele husarilor. Aceștia și-au găsit camarazii și au vrut să bea și ei, dar ceilalți s-au opus. De la ceartă s-a ajuns repede la bătaie. Au început să tragă cu puștile unii în alții. Consemnul era tocmai focul de armă. În caz că observau trupe turcești, trăgeau câteva focuri de armă, le auzeau cei din spate și așa se ducea vestea că se apropie pericolul. De data aceasta s-au auzit multe focuri de armă și a fost alertat grosul armatei. A început imediat înaintarea. S-a lăsat întunericul. Ajungând la locul încăierării și neînțelegând adevărul, de frică, de buimăceală, de întuneric, soldații au început să tragă în dezordine. Lipsa de

comunicare, disciplina precară, frica, au făcut ca soldații armatei austriece să se bată între ei cu înverșunare până dimineața, fiecare fiind convins că se luptă cu turcii. Dimineața era câmpul plin de 10.000 de morți și printre ei nu era nici un turc. A fost cea mai rușinoasă pagină din istoria armatei Imperiului Austriac.

*

Anunț

Au sosit calendarele pe 2019. Avem suficiente, pentru toată lumea. Costul: **5 lei/buc.** Numai cine nu vrea nu ia. Vă rugăm să nu luați din piață sau de la colțul străzii.

*

Program

În cursul lunii decembrie avem următorul program de slujbe: **1 Dec.**(Malovăț-Bârda); **2 Dec.** (Bârda); **6 Dec.** (slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, la ora 12,30); **8 Dec.** (Malovăț-Bârda); **9 Dec.** (Malovăț); **15 Dec.**(Malovăț-Bârda); **16 Dec.** (Bârda); **17 Dec.**(spovedit și împărtășit în Bârda, la biserică și în sat); **18 Dec.** (spovedit și împărtășit în Malovăț, la biserică și în sat); **19, 20, 21 Dec.**(colindul cu icoana în Malovăț); **22, 24 Dec.** (colindul cu icoana în Bârda); **23 Dec.** (Malovăț); **25 Dec.** (Bârda); **26 Dec.** (Malovăț); **27 Dec.**(slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, a ora 12,30); **29 Dec.**(Malovăț-Bârda); **30 Dec.**(Bârda). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la școală, la telefon: **0724. 99. 80. 86,** ori pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda @gmail.com.*

Sfintele Sărbători să le petreceți cu sănătate, pace și bucurii! La mulți ani!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda[24]

---

[24] ***„Scrisoare pastorală" – 384,*** în „Moara lui Gelu", Baia Mare, 24 nov. 2018, ediție on-line(*https:// moaraluigelu.blogspot.com/2018/11/scrisoare-pastorala_24.html*);

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi

Anul XVIII(2018), nr. 385(1 –15 Noiembrie)

Dragi mei enoriași! La mulți ani!

Dragoste, Măria Ta!

Binecuvântată fii, mană cerească, tu-mi adăpi sufletul din fiorul dumnezeirii. Limba și mintea nu te pot înțelege și cânta după cuviință. Ești cale de lumină și bucurie către Logos. Prin tine brațele mele cuprind semenii, lumea întreagă, patria și cerul, într-o îmbrățișare fierbinte, fără de sfârșit. Prin tine inima mea nu mai rămâne pământ uscat și deșert fără viață, ci o oază a fericirii și jubilației.

Nesățios mi-e sufletul de tine, Dragoste, și limanurile lui pentru mine sunt nemăsurate. Tu ești singurul punct stabil din univers și, pe tine răzimându-mi ființa, nimic nu mă va clătina. Se vor surpa castele de iluzii, nisipurile deșerturilor se vor muta din loc în loc, valurile mării mă vor izbi învolburate, dar eu voi rămâne mai presus de toate de voi ști să te păstrez.

Sunt fericit, Dragoste, că prin tine leg cerul cu pământul; urc în zbor pe verticalele amețitoare ca oarecând un Iacob pe scara îngerilor și a sfințeniei. Prin tine, Dragoste, am gustat din eternitate și mi-am umplut sufletul de bucurie negrăită de limbă omenească.

Lacrimi de sânge de mi-ar șiroi pe obraji și nu m-aș mai putea lipsi de tine, Dragoste. De va trebui, îți voi urca în

genunchi crucea pe golgotele lumii, iar spinii din coroană nu mă vor spăimânta. Prin tine rațiunea lumii a dat sens; prin tine Logosul S-a crucificat în istorie; prin tine gândul a măsurat adâncimile Duhului.

Răsară sămânța ta, Iubire, în orice muritor. Din veac în veac să crească fărʿde hotar de ură, de frică și război. Cuprind-a ta coroană uscat, și ape, și văzduh. Rachetele-n condeie și tancurile-n plug pe dată să transforme; puzderii de armate în truditori cu sârg pe brazdă și la strunguri curând să le arate. Ogive nucleare devină grădinițe în care cântă pruncii un joc nevinovat.

Plămada ființei tale hrăni-va dintr-o pâine flămânzii toți și lumea de astăzi și de mâine. Alungă suferința din bietele spitale, redă-ne bucuria strămoșilor dintâi.

Singura boală a lumii, care să rănească sufletele și să sângereze inimile tuturor, să fii numai tu, Dragoste.

O, divină, cercetează, bate și alungă durerile lumii pe stelele pustii și redă-ne-n schimb bucuria frăției și a armoniei. Pe orice casă fii floarea ce zâmbește, în cămine fii căldura și în toate fii măsura. Dă puterea de-a răbda bietei ființe chinuite, dă speranța de mai bine celor fără de nădejdi. Fii busola-n rătăcirea celor fără căpătâi, fii întâia carte-a lumii, bucuria cea dintâi[25].

*

In memoriam: Preotul Nicolae Armășescu

În mai multe articole din „***Scrisoare pastorală***” apărute în numerele precedente am subliniat participarea preoților la Primul Război Mondial, moment decisiv în lucrarea de pregătire a Marii Uniri a Românilor de la 1 Decembrie. Redăm mai jos descrierea activității și jertfei unuia dintre preoții

[25] Text scris la 26 ianuarie 1986 și publicat cu titlul **Imn dragostei creștine** în revista „Biserica Românească” din Milano-Italia, an. XI(1986), nr. 42(oct.-dec.), p. 10.

participanți la marea conflagrație mondială. Am găsit aceste însemnări în presa vremii și am prelucrat textul cum m-am priceput, ca să fie cât mai accesibil și convingător pentru cititorii noștri. Iată-l:

Noiembrie 1916. Toamna era în toate drepturile sale. Un cer mohorât, cu nori groși, cenușii și apăsători mărea tristețea acelor zile.

Ploaia rece burnița și frigul pătrundea până la oase. Pe străzile Bucureștiului vedeai tot mai mulți cerșetori, bolnavi și neputincioși cerând milă și pomană. Sărăcia însă era atotstăpânitoare în casele celor mai mulți, așa încât fiecare căuta să supraviețuiască el însuși împreună cu familia sa. În astfel de vremuri grele generozitatea era floare rară.

Bucureștiul era asediat de trupele germane. Armata noastră se retrăsese în mare parte spre Moldova, forurile conducătoare de asemenea. Doar Mitropolitul Primat Conon Arămescu-Donici rămăsese în capitală, ca păstorul între oile sale la vreme de cumpănă, restriște și jale.

În Spitalul Colțea erau toate paturile ocupate. Ba în unele zăceau chiar câte 2-3 bolnavi. Mulți dintre ei fuseseră însemnați pe front cu schije, cu gloanțe și cu răni adânci, ale căror urme aveau să nu se mai șteargă niciodată.

Într-un salonaș din partea de sud a clădirii suferea din greu Părintele Nicolae Armășescu. Originar din Tomșani jud. Vâlcea, păstorise până la începutul războiului cu cinste turma ce-i fusese încredințată. Când ceasul de primejdie sunase pentru țară, Părintele Armășescu a răspuns prezent și s-a alăturat fiilor săi duhovnicești plecați pe câmpul de luptă. A făcut parte din Regimentul 2 Vânători de Munte.

Părintele Nicolae era numai suflet pe front. Parcă ar fi avut șapte vieți în pieptul său. Pretutindeni era prezent, la căpătâiul muribunzilor și bolnavilor, pe câmpul de luptă adunând pe cei răniți. Peste tot găsea o vorbă de încurajare, o

glumă chiar, așa încât devenise iubit de toți soldații și stimat de ofițeri.

Într-o zi, când se dădeau lupte dramatice pe văile și crestele munților, regimentul Părintelui Armășescu se afla, ca de obicei, în primele rânduri.

Moartea și viața se învălmășeau fără contenire, asemenea pământului care amesteca în el sânge și carne de om. Nimeni nu mai credea că va vedea ziua următoare, dar nimănui nu-i era frică. Luptau toți, care cum putea, cum îi era ordinul și arma, și văzduhul tot era o învălmășire de fum, de schije, de obuze, de gloanțe și pietre împroșcate. Un fum gros ca o ceață de pe Valea Dunării îmbrățișa totul, dând aspectul sumbru de iad pământesc. Fiecare palmă din trupul țării trebuia apărată cu prețul vieții. Nimic nu putea să fie prea mult, când era vorba de apărarea Patriei.

Părintele Armășescu, alături de câțiva brancardieri de la crucea Roșie, pătrundeau până pe linia frontului și adunau răniții. Nimic nu-l înfricoșa. Știa că are un Dumnezeu și o Patrie și ceea ce face el e sfânt. Viața sa nu mai conta, într-atât îi copleșiseră sufletul său milos suferințele groaznice ale răniților și mutilaților.

Dintr-un tranșeu s-a auzit deodată un urlet supraomenesc, care a acoperit pentru câteva clipe vaierul luptei. Părintele Armășescu n-a pregetat să alerge în direcția țipătului. În prima linie, într-un tranșeu, scăldat în sânge, se zbătea un soldat, fecior din Topșanii Vâlcii. Un obuz îi sfârtecase trupul ca pe-o zdreanță, împărțindu-i-l în două. Conștient, totuși, Ionică l-a recunoscut pe Părintele Nicolae. A mai apucat să-i mai zică doar: „ Grijește-mă, Părinte!” N-a mai așteptat părintele să-i zică muribundul a doua oară, că a scos repede Sfânta Împărtășanie din buzunarul de la piept și și-a făcut datoria. Înainte de a-l atinge aripa morții, Ionică a apucat să primească Sfânta Împărtășanie, dar în clipa următoare un obuz s-a

prăbușit lângă Părintele Nicolae, retezându-i și lui picioarele și mutilându-i rău restul trupului.

Acum se găsea de câteva zile în spital, fără speranță de scăpare. A rugat o călugăriță-infirmieră să-l anunțe pe colegul său, Preotul Constantin Diaconescu de la biserica Delea Veche. Acela îl cunoștea cel mai bine pe Părintele Nicolae, așa că a venit degrabă. Fuseseră colegi de seminar. Părintele Armășescu fusese premiantul clasei, bun prieten, bun coleg, blând, harnic, inteligent.

Părintele Diaconescu a intrat în salonul în care-l aștepta Părintele Nicolae cu sufletul pâlpâind de emoție și cu lacrimi grele în ochi. Nu l-a lăsat să și le verse Părintele Nicolae. Ca unul care știa că nu mai are mult de trăit, i-a făcut semn să se apropie. „ - Părinte Costică, mă iartă c-am să te rog ceva! Acasă le aveam pe toate, dar aici nu am nimic din cele de cuviință pentru îngropăciune. Fii bun și adă-mi dumneata un rând de veșminte mai vechi și îngrijește-te să mă îngropi după cuviință. Preoteasa și copiii mi-s departe, sub stăpânire vrăjmașă. Dacă-i vei întâlni vreodată, spune-le că am murit gândindu-mă la ei. Mă doare mai mult sufletul decât trupul la gândul că Țara este călcată în picioare, dar mare e Dumnezeu! Mă voi duce și eu în curând la El, acolo sus, și-L voi ruga să ne mântuiască Țara de robia vrăjmașului….!”

A încercat Părintele Diaconescu să-l încurajeze, să-l consoleze, dar degeaba. Glasul îi pierise Părintelui Nicolae.

La câteva zile, la Sărbătoarea Sfinților Arhangheli, o căruță cernită ducea spre Cimitirul Ghencea trupul neînsuflețit al Părintelui Nicolae Armășescu. L-au îngropat alături de alți 993 ostași căzuți pentru întregirea Neamului.

*

Sfaturi părintești

Din cartea **Iubire pentru totdeauna**, a Pr. Andreas Konanos(tradusă din greacă de Ierom. Ștefan Nuțescu) citățm un fragment plin de semnificație:

„O mamă a mers cu copilaşul ei să se spovedească când acesta era în clasa a IV-a. Se gândea: „Să-l duc acum cât este mic, ca să fiu sigură că va fi atent, că-l va păzi Dumnezeu şi va merge pe calea Sa. Cred că nu este ceva mai bun pe care l-aş putea face". Aşa gândea mama copilului.

Au ajuns la Biserică şi mama îi spune duhovnicului:

- Părinte, îţi aduc pe fiul meu încă mic, ca să-l punem pe calea lui Dumnezeu

- Ai întârziat mult ca să-l aduci pe fiul tău, i-a spus duhovnicul.

Atunci mama mirată i-a spus:

- Părinte, acum încep să văd că fiul meu înţelege mai bine unele lucruri. Nu l-am adus când era mai mic, pentru că ce păcate poate să aibă un copil mic?

- Soro, nu mă refer la aceasta. Nu mă refer la copil. Spunând că ai întârziat să-ţi aduci copilul, m-am referit la faptul că, înainte de copilul tău, trebuia să te fi adus pe tine. Şi nu mă refer că trebuia să vii acum, când ai ajuns la aceşti ani, ci mai demult. Unde ai fost atâţia ani? Nu te-am cunoscut când aveai douăzeci de ani, nici când aveai cincisprezece, cu atât mai mult când erai în clasa a IV-a. Când erai în clasa a IV-a unde ai fost? Unde ai fost de mic copil? Ce va deveni copilul tău acum, depinde de ceea ce erai tu atunci. Depinde de cum ai crescut tu. Trebuia să vii de mai înainte de a se naşte fiul tău, pentru că deja i-ai pregătit din acea clipă nu numai genele pe care le-a luat de la tine, ci şi structura sufletească şi caracterul său. Căci de la tine nu a luat numai culoarea ochilor, a părului, înălţimea, forma feţei, a trupului şi a întregii lui înfăţişări, ci a luat şi lumea ta sufletească, lăuntrică, harul pe care l-a răspândit sufletul tău. Harul pe care l-ai avut sau pe care nu l-ai avut.

Câtă responsabilitate avem!"

*****

Folclor din Mehedinți(LXXXIV)

Am descoperit cu surprindere și cu bucurie printre manuscrise câteva însemnări care cuprindeau o altă tranșă de cântece populare culese de la regretatul **Rolea Petre(zis Pătru lui Râcu)** din Bârda, născut la 7 febr. 1903. Ele nu au fost cuprinse în volumul **Folclor din Mehedinți,** publicat în 2017 de parohia noastră, dar sperăm că-ntr-o apropiată ediție a doua să le cuprindem și pe ele, fiindcă sunt adevărate bijuterii artistice. Ele au fost culese, așadar, de subsemnatul la 23 octombrie 1983. Le vom prezenta, începând cu acest număr. Iată-le:

Foaie verde mandalac

„Foaie verde mandalac,
Păsărică de pe lac,
Nu mă blestema să zac,
Că n-am pe nimeni cu drag
Să-mi pună mâna sub cap,
Să-mi dea buruieni de leac,
Să mă-ntrebe de ce zac,
Ori de boală, ori de drag.
Și n-am pe nimeni cu dor
Să-mi dea apă din urcior,
Să mă-ntrebe de ce mor,
Ori de boală, ori de dor!”

Foaie verde trei granate

„Foaie verde trei granate,
De trei luni și jumătate
Ochiul stâng mi se tot bate!
Nu știu, Doamne, ce-o mai fi,
Frică mi-e că voi muri.
Iar de-o fi să mai trăiesc,
Am pus gând dumnezeiesc,
Ca să mă călugăresc.
Am mai fost trei ani de zile
Călugăr în mănăstire.Cu
mâinile pe Psaltire,
Cu ochii după copile,
Cu mâinile pe icoane,
Cu ochii după cucoane!”

Foaie verde flori domnești

„Foaie verde flori domnești,
Fată din Călimănești,
Ce tot stai și te gândești,
Că nu te căsătorești?
Neică, m-aș căsători,
Dar nu știu ce-oi nimeni!
Oi nimeri vreun stricat
De umblă noaptea prin sat;
Oi nimeri vreun bețiv,
Torc cu furca ca să-l țin!

Torc cu furca, cos cu acul,
Ca să bea până-l ia dracu!”

Roata morii

„Roata morii se-nvârtește, tac, tac, tac,
Inima se chinuiește,
Morărița cu fuiorul
Și moraru-i duce dorul.
Poate n-a știut bădița
Ce ochi are morărița,
Că de le-ar fi știut focul,
Nu și-ar blestema norocul.
Coborând din deal în vale,
Am să-i pun o piatră-n cale.
Poate piatra-i sare-n roată
Și-o-nsăra la moar-odată”

Toată lumea-mi spune lotru

Toată lumea-mi spune lotru,
C-am furat lemne din codru.
Lemne din codru n-am luat,
Doar o scândură de brad,
Ca să-i fac mândruții pat,
Să mă văd om însurat.
De-o fi bine să mă-nsor,
Iar de nu sră stau fecior!”

Plângeți ochi și lăcrimați

„Plângeți ochi și lăcrimați,
Căci voi sunteți vinovați,
Că ce vedeați nu lăsați,
Ce-ați iubit nu mai uitați!
C-ați iubit mândre din sat
Ați iubit și din Banat.
Ați iubit din Iablanița
Pe Ionica și pe Mița;
Ați iubit la Bozovici
Mândre-ncălțate-n opinci;
Ați iubit la Rudăria
Pe Ana și pe Măria;
Ați iubit și la Tismana
Pe Florica și pe Ioana”

Foaie verde măr uscat

Foaie verde măr uscat,
De ce, Doamne, m-ai lăsat
Să fiu tot slugă băgat,
Stăpânii simbria-mi trag!
Stăpâna e mai cuminte
Și-mi dă simbria-nainte,
Că iese seara la poartă
Și-mi plătește simbria toată
Vine seara la fântână
Și-mi dă simbriuța-n mână”

*

File de jurnal-29 mai 1982

,,Azi a fost ședință de partid la ferma Bârda. Activistul le-a prelucrat oamenilor un ordin venit de la București. Conform acestuia, ei trebuie să muncească necondiționat. Care se opune sau nu vrea este arestat și în 24 ore condamnat. Gelu Dinescu din Colibași a spus: ,,- Da, dom'le, da' vedeți 'mneavoastră, că și boul trage până la prânz și dacă nu-i dai ce-i trebuie se culcă jos, chiar de l-ai snopi cu bătaia! Nimeni nu zice că nu vrea să muncească, dar trebuie să le dați oamenilor ce le trebuie, pentru că fără pâine nu se poate munci!" ,,- Nea Gelule, i-a spus activistul, eu am venit să vă fac cunoscut decretul. Aici se spune de muncă, nu de pâine, așa că nu avem ce discuta!"

În Laz câțiva oameni au avut lucernă pe loturile ajutătoare. Au cosit-o, dar au venit cei de la primărie și le-au confiscat-o. Nu aveau voie s-o cosească. Lucerna are regim special.

Alaltăieri a fost Înălțarea. Am început slujba la ora șase în Bârda. Spre deosebire de alți ani, la această sărbătoare(Ziua Eroilor) au fost foarte puține pomeniri. În alți ani era cutea plină de parastase în Malovăț, acum au fost câteva colive. Peste tot problema alimentației a devenit una majoră. Nu s-a făcut nedeie nici în Bobaița, nici în Valea Boierească. S-a lăsat doliu peste sate! Mama a întrebat-o pe Marioara lui Nelu lui Râcu dacă se mai duce la nedeie în Bobaița, satul ei natal. Aceasta i-a răspuns: ,,- Mă duc, cumnată, de-am tăia o ceapă și am bea un pahar cu apă, dar mă duc, pentru că la nedeie ne mai adunăm și noi frații toți la casa părintească!"

Seara a venit unchiu-meu Ion pe la mine. Am fost cu el pe la Teiul Mare după Ion Gârbovan, ca să stabilim condițiile privind transportul stupilor unchiului Ion la Firizu.

Mi-a venit contractul de la Editura Albatros pentru volumul II din ***Coloana Infinitului,*** *iar pe numele unchiului*

*meu a venit contractul privind cartea **G. Călinescu. Aforisme și reflecții.** Unchiu-meu m-a rugat să-i cedez lui dreptul de autor și să mă recompenseze în bani. Nu am vrut.*

Ieri am fost la Severin de dimineață. M-am dus la Dealul Viilor, să văd dacă a scos Domnul Lungu, directorul, dovadă pentru tăticu privind vechimea sa în muncă la Ferma Bârda în perioada 1965-1977. Doamna Lungu, soția directorului, mi-a spus: „ - N-am făcut nimic! Mi-a fost o lene….! De-ai ști dumneata ce zăpușeală și ce praf este în arhivă, ai lua-o la fugă!" Până la urmă, m-am înțeles cu dumneaei să mă duc marți să lucrăm împreună.

Seara m-am dus la achizitorul Dumitru Ciurel din Malovăț. Avem de predat 100 kg brânză pentru vaca ce-o deținem și trebuia să discut cu dânsul în prealabil. Am mai stat de vorbă ca o oră. Printre altele, mi-a spus: „ - Părinte, am fost și sub turci și sub nemți, dar niciodată n-am ajuns să n-avem ce mânca, așa cum am ajuns acum. Țara e pe râpă. Când m-am însurat n-aveam pantaloni, dar aveam bucate pentru cinci ani; acum am bani, dar n-am pâine! Cum poți dumneata să vii la mine la poartă și să mă chemi la muncă, știind bine că nu-mi dai nici să mănânc? Ce mai mă interesează, când mă aduci în sapă de lemn, dacă sunt în România sau în Uruguay?!"(…).

*

Lucrări la biserici

► Am cumpărat fierul forjat pentru gardul bisericii de la Bârda și l-am dat în lucru. Sperăm ca până la Crăciun să fie gata, iar când ne va permite vremea să construim zidul-suport și să-l montăm. Așa cum am spus, s-a oferit un fiu al satului Bârda să suporte toată cheltuiala. Fiindcă unii enoriași ai satului doresc și dânșii să contribuie la această lucrare, nu-i supărare. Pentru fapta bună este oricând loc. Așadar, dacă cineva dorește să contribuie cu ceva, este binevenit. Persoana de care am făcut vorbire va achita diferența, fiindcă mai trebuie

destule: cimentul, pietrișul, fierul-beton, manopera, masa zidarilor și altele.

►Am cumpărat și am montat la intrarea celor două biserici câte două steaguri tricolore. Se apropie Marea Sărbătoare Națională de la 1 Decembrie!

►La magazia/capela de la Malovăț au mai înaintat puțin lucrările. Am comandat și ultimele piese de tâmplărie termopan.

*

Ajutoare și donații

În această perioadă, parohia noastră a primit câteva ajutoare și donații astfel: Un fiu al satului Bârda, care dorește să-și păstreze anonimatul, a donat **4.000 lei,** reprezentând fierul forjat pentru cei 26 metri de gard de la fațada bisericii din Bârda. **Domnul Prof. Virgil Sfetcu** din București, fiu al satului Bârda: **350 lei; Domnul Grădinaru Constantin** din Haarlem(Olanda): **225 lei; Doamna Bobocel Filofteia** din Tr. Severin: **100 lei; Domnul Bâlgăr Anton** din Tr. Severin și **Doamna Cârligeanu Maria** din Răușeni(BT): câte **80 lei; Doamna Nicolae Victoria** din Tr. Severin, **Domnul Ile Teodor** din Sânicolaul Mic(AR), fiu al satului Bârda, **Doamna Crăciunescu Valeria** din Câmpulung-Moldovenesc (SV), **Doamna Bucur Emilia** din București, **Doamna Bobăiceanu Floreta** din Tr. Severin, fiică a satului Malovăț: câte **50 lei;**

Doamna Filip Cornelia din Tr. Severin și **Domnul Voican Petre** din Malovăț au donat câte **50 lei** pentru colecta privind Parohia Valea Plopului din Jud. Prahova.

Domnul Vlădescu Emil din Malovăț a mai adăugat **50 lei** pentru contribuția de cult, totalizând **110 lei.**

Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

*

Am început distribuirea cărții **Dicționarul Proverbelor religioase românești,** vol. II. Până la închiderea acestei ediții am donat, fie direct, la biserică, fie prin poștă, **75 exemplare.**

Respectând tradiția parohiei noastre, dorim să donăm câte o carte fiecărei familii din parohie și celor din afara parohiei, **care ne-au ajutat cu cel puțin 100 lei în perioada 1 decembrie 2017-30 nov. 2018.** Așadar, vă așteptăm să vă ridicați cărțile de la biserică, iar celor din afara parohiei continuăm să le trimitem prin poștă.

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: **Risipirea Neamului,** în „Națiunea", București, 19 nov. 2018, ediție on-line(*http://www. ziarulnatiunea.ro/category/editorialele-natiunii*);„Omniscop", Craiova, 28 nov. 2018, ediție on-line (*http://www.omniscop. ro*); **Ofertă de carte – Noiembrie 2018,** în „Armonii culturale", Adjud(VN), 20 nov. 2018, ediție on-line(*http:// armoniiculturale.ro/category/scrisoare-pastorala*); ***„Scrisoare pastorală" – 383,*** în „Bibliotheca Septentrionalis", Baia Mare, 2 nov. 2018, ediție on-line(*https:// ebibliothecaseptentrionalis. wordpress.com/category/biserica*); ***„Scrisoare pastorală" – 384,*** în „Moara lui Gelu", Baia Mare, 24 nov. 2018, ediție on-line(*https://moaraluigelu. blogspot. com/2018/11/scrisoare-pastorala_24.html*);

*

Parohia noastră a republicat cărțile **Folclor din Mehedinți, Iisus Hristos – Documente secrete.**

*

Zâmbete

Domnul Ministru Petre Daia a intrat deja în folclor. Dragostea lui pentru animale, în special pentru oi, glumele cu care-și presară discursurile, l-au făcut foarte popular. Se spune că-ntr-o zi ajunsese într-o comună. Își conducea singur mașina, ca de obicei, era îmbrăcat modest. Era după ora 17. La primărie nu mai era nimeni. S-a dus la postul de poliție. Acolo era șeful de post, un bărbat morocănos, îngropat până peste cap în

dosare. Lucra grăbit, așa că nici n-a ridicat ochii să-l vadă pe noul venit. S-a însăilat un dialog. Ministrul a dat respectuos „Bună ziua!" Șeful i-a răspuns în răspăr: „- Ce vrei, mă?" „- Aș vrea să vorbesc cu domnul primar!" „- Aicea-i postul de poliție, nu e primăria!" „- Știu, domʿșef, dar vă rog pe dvs. să-i dați un telefon, sau să-mi dați mie numărul dumnealui să-l sun!" „- Primarul nu-i în localitate!" „- Atunci poate reușesc să-l găsesc pe domnul viceprimar!" „- Azi s-a terminat programul. Te duci mâine la primărie!" Ministrul, totuși, nu s-a dat bătut. A continuat: „ - Domʿșef, aveți vreo mătură pe-aici?" „- Ce faci cu ea?" „- Aș vrea să vă mătur puțin pe aici prin fața postului!" „- Vezi după ușă!" Domnul Daia a luat mătura și a măturat prin fața postului, apoi a insistat din nou: „- Domʿșef, vă rog dați dvs. un telefon domnului primar să vină până aici să vorbesc cu dânsul!" Șeful și-a ieșit din sărite și a izbucnit, fără să-și ridice capul: „- Da cine ești tu, băi, să-mi ceri mie să-l chem pe primar aici să vorbești cu el?" „- Știți, eu sunt ministrul Daia!" Șeful de post a sărit ca ars de pe scaun, a luat poziția de drepți și a salutat cum știa el mai bine: „- Să trăiți, Domnule Ministru!"

*

Botezuri. Cununii. Înmormântări

În ziua de 3 noiembrie am oficiat Taina Sfântului Botez pentru **Ștefu Denis-Ionuț,** fiul **Domnului Ștefu Gheorghe** și al **Doamnei Bobiți Alisa-Alexandra** din Malovăț, în ziua de 4 noiembrie pentru **Pătrulescu Sebastian-Andrei,** fiu al **Domnului Pătrulescu Alin-Marian** și al **Doamnei Pătrulescu Mihaela** din Malovăț, iar în ziua de 10 noiembrie pentru **Tărăbâc Andra-Selena,** fiica **Domnului Tărăbâc Lucian-Sebastian** și a **Doamnei Tărăbâc Mirela-Simona** din Malovăț. Să le trăiască! În ziua de 11 noiembrie am oficiat Taina Sfintei Cununii pentru **Domnul Dorca Constantin** și **Doamna Silca Daniela** din Tr. Severin. Dumnezeu să le ajute!

În ziua de 4 noiembrie am oficiat slujba înmormântării pentru **Gheran Nicolița**(69 ani) din Bârda. Dumnezeu s-o ierte!

*

Anunțuri

- Luni, **17 Decembrie**, la orele 17,00, în biserica noastră parohială din Malovăț va susține un concert de colinde **Corul Chinonia** al Episcopiei Severinului și Strehaei. Sunteți invitați toți enoriașii parohiei și oricine dorește să-și desfete sufletul cu un act cultural de certă valoare artistică. Și anul trecut **Prea Sfințitul Episcop Nicodim** a dat binecuvântarea pentru deplasarea corului în parohia noastră, iar lucrul acesta s-a repetat și anul acesta, fapt pentru care îi mulțumim în numele tuturor enoriașilor noștri. Sperăm că și în anii viitori să avem parte de asemenea bucurii. Precizăm că inițiativa a pornit de la **Dl. Primar Ing. Ion Michescu.**

*

Program

În cursul lunii decembrie avem următorul program de slujbe: **1 Dec.** (Malovăț-Bârda); **2 Dec.** (Bârda); **6 Dec.** (slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, la ora 12,30); **8 Dec.** (Malovăț-Bârda); **9 Dec.** (Malovăț); **15 Dec.**(Malovăț-Bârda); **16 Dec.** (Bârda); **17 Dec.** (spovedit și împărtășit în Bârda, la biserică și în sat); **18 Dec.** (spovedit și împărtășit în Malovăț, la biserică și în sat); **19, 20, 21 Dec.**(colindul cu icoana în Malovăț); **22, 24 Dec.** (colindul cu icoana în Bârda); **23 Dec.** (Malovăț); **25 Dec.** (Bârda); **26 Dec.** (Malovăț); **27 Dec.**(slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, a ora 12,30); **29 Dec.**(Malovăț-Bârda); **30 Dec.**(Bârda). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la școală, la telefon: **0724. 99. 80. 86,** ori pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda @gmail.com.*

Sfintele Sărbători să le petreceți cu sănătate, pace și bucurii! La mulți ani!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi

Anul XVIII(2018), nr. 386(16 –30 Noiembrie)

Dragii mei enoriași!

România tainică

La început de Decembrie, scriu aceste rânduri, ca un omagiu pentru România adevărată, România mea, a ta, a lui, a noastră, a celor care o iubim ca pe o mamă, ca pe o soră, ca pe o soție, ca pe o fiică. România nu e cea de la televizor, cu care ne-am obișnuit. Aceea este un surogat, un înlocuitor al României adevărate. România mea nu este țara circului de prost gust, a certurilor și scandalurilor, a corupților și hoților, a proștilor și leneșilor, a cocotelor, a fâțelor, a așa-zișilor artiști și intelectuali de doi bani, a cerșetorilor de prin canale și din gropile de gunoi. România mea nu este țara de la coada tuturor clasamentelor țărilor civilizate, țara despre care atâția spun că le e rușine să trăiască în ea…!

România adevărată, România mea, a ta, a lui, a noastră, a celor care o iubim ca pe o mamă, ca pe o soră, ca pe o soție, ca pe o fiică, este România tainică și trainică. Este România care a supraviețuit mii de ani pe aceste locuri, înfruntând viscolele, hoardele, secetele, inundațiile și toate greutățile și pericolele. Este România în care îl găsesc pe badea Ion lucrând cu speranță pământul, plângându-și morții și legănându-și copiii. Este România în care găsesc meseriașul cu înaltă calificare, inginerul capabil, intelectualul devotat culturii, profesorul care se topește la catedră precum făclia ca să împărtășească lumina,

medicul care stă zeci de ore cu bisturiul în mână ca să redea viața și sănătatea, ostașul care veghează zi și noapte la fruntariile țării. Este România în care politicienii adevărați și diplomații devotați neamului românesc stau la cârma țării precum un căpitan de corabie, scrutând depărtările și adâncimile, intuind pericolele, ocolind stâncile, punând interesul național mai presus decât interesul personal și mai presus decât însăși viața lor. Este România în care copiii pot să viseze cu încredere la viitorul lor și să și-l clădească pe-ncetul. Este România în care savanții pot să-și găsească rostul și să dea țării, neamului și lumii întregi roadele muncii lor. Este România copiilor și tinerilor talentați, olimpici în sport și în diferite discipline ale științei, care fac ca tricolorul să fie văzut în lumea întreagă și imnul țării să fie ascultat de miliarde de pământeni. Este România în care îmi place să trăiesc, să-i admir munții și codrii, dealurile și câmpiile, holdele, livezile și podgoriile, fluviul și marea, râurile și fântânile, monumentele, mânăstirile, bisericile, troițele, satele și orașele. Este România în care preotul își face cu adevărat datoria lui de preot, credincioșii umplu bisericile și înalță rugă spre Creator pentru ei, pentru cei dragi ai lor, pentru țară, pentru neam. Este România în care aud doina, colinda și privighetoarea, văd veșmântul frumos lăsat de zestre din strămoși, hora, datinile și tradițiile noastre scumpe. Este România în care-l găsesc pe Eminescu, pe Enescu, pe Brâncuși, pe Cantemir, pe Iorga și pe tot neamul lor. Este România care are o istorie milenară ca un pașaport spre eternitate, cu voievozi și cu martiri, cu viteji și cu sfinți, cu morminte știute și neștiute. Este România cu pământul spălat de sânge și de lacrimi, cu speranțe scrise-n cronici și pe stânci. Este România celor ce-au fost, a celor ce sunt, a celor ce vor fi din neamul românesc pe acest pământ.

Aceasta-i România adevărată, România mea, a ta, a lui, a noastră, a celor care o iubim ca pe o mamă, ca pe o soră, ca pe o soție, ca pe o fiică, este România tainică și trainică.

La început de Decembrie, toți cei care suntem români și simțim românește, să înălțăm o rugăciune către Tatăl Ceresc și către Împărăteasa Cerului și a Pământului să ocrotească România și pe români, să le redea speranța de mai bine, spor în viață și-n credință, să-i apere de liftele păgâne, de dușmani și dușmănii, de tot răul din ei și din jurul lor.

La mulți ani, România adevărată!

*

Sfaturi părintești

Din cartea **Iubire pentru totdeauna** a părintelui Pr. Andreas Konanos, în traducerea din greacă a Ierom. Ștefan Nuțescu, mai selectăm un fragment intitulat **Celălalt ochi**:

„Mama lui avea numai un ochi… Se rușina de ea și uneori o ura. Lucra ca bucătăreasă la cantina unui institut. Făcea mâncare pentru studenți și profesori ca să-și agonisească cele de nevoie… Aici studia și băiatul ei, dar nu voia să-i vorbească, ca să nu se afle că este fiul unei mame cu… un ochi.

Studentele plecau repede când o vedeau că iese pentru puțin din bucătărie și spuneau că nu pot suporta s-o vadă, căci le pricinuia un fior nesuferit…

Băiatul de mic copil avea probleme cu înfățișarea mamei sale. Într-o zi, când încă mergea la școala primară, mama lui a trecut pe la el într-o pauză ca să-l salute. S-a simțit foarte deranjat. „Cum a putut să-mi facă asta?”, s-a întrebat în sinea sa. A ignorat-o. I-a aruncat numai o privire disprețuitoare și tremura.

A doua zi unul dintre colegii lui i-a strigat: „ - Eeee, mama ta are numai un ochi!”

Ar fi vrut mai bine să moară, decât să audă aceste cuvinte. A vrut să plece și să nu se mai întoarcă la școală. Când s-a întors acasă, i-a spus: „- Dacă este să râdă toți de mine din pricina ta, mai bine să mori!”

Dar mama lui nu i-a spus nimic…

„- Nu m-a interesat atunci ce am spus sau ce a simțit ea, pentru că eram foarte nervos”, a spus el mai târziu unui prieten. „- Voiam să plec din acea casă și să nu am nici o legătură cu ea. De aceea am învățat foarte mult cu scopul ca într-o zi să plec departe la studii. Și am reușit, dar a venit și ea și s-a angajat la bucătăria studenților ca să mă ajute… Nu putea să meargă în altă parte?”.

Mai târziu băiatul ei s-a căsătorit. Și-a cumpărat o casă. A făcut copii și era fericit cu viața sa, cu copiii, cu soția și cu serviciul său. Într-o zi, după mulți ani, mama a vrut să meargă să-i viziteze. Nu-și văzuse niciodată nepoții de aproape. De îndată ce a apărut în ușă, copiii lui au început să râdă. Băiatul ei s-a mâniat pentru că venise la el fără să o cheme și fără ca ea să-i înștiințeze. Și a început să strige la ea: „- Cum îndrăznești să vii nechemată la casa mea și să-mi înfricoșezi copiii? Ieși afară! Pleacă!”

Atunci mama lui i-a răspuns liniștită: „- Ah, domnule, îmi pare foarte rău. Cred că mi-au dat o adresă greșită!” Și a dispărut fără ca nepoții să-și dea seama că este bunica lor…

Au trecut anii și într-o zi băiatul a aflat în cutia de scrisori a casei sale o scrisoare cu o invitație pentru întâlnirea cu colegii lui din clasa sa de la școala primară. Întâlnirea avea să aibă loc în orașul în care se născuse. A spus soției sale că va trebui să facă o deplasare în interes de serviciu și a mers. După ce s-a sfârșit întrunirea cu colegii, a mers din curiozitate și la casa unde crescuse… Vecinii i-au spus că mama lui murise de curând. Nu a scos nici o lacrimă. Aceia i-au dat o scrisoare pe care le-o lăsase pentru el. A deschis-o și a citit:

„Iubitul meu fiu, mă gândesc la tine mereu. Îmi pare rău că am venit la tine și ți-am înfricoșat copiii. Am aflat că vii pentru întrunirea cu colegii tăi de școală și m-am bucurat mult. Însă mă tem că s-ar putea să nu fiu în stare să mă scol din pat, ca să vin să te văd. Am scris această scrisoare și am dat-o vecinilor ca să ți-o dea, în cazul că nu mă vei mai apuca

în viață. Mă mâhnesc pentru că te puneam în situații dificile și îți era rușine cu mine câtă vreme erai mic. Dar să știi ceva! Când erai foarte mic ai avut un accident foarte grav și ți-ai pierdut un ochi. Nu aș fi putut să te văd crescând cu un ochi. De aceea ți l-am dat pe al meu. Și eram atât de mândră că fiul meu va vedea lumea cu ajutorul meu, cu ochiul meu…

Întotdeauna toată dragostea mea va fi cu tine,

Mama ta".

*

File de jurnal-31 mai 1982

„La un parastas la familia Rolea Alexandru din Țigăreni, am stat cu Domnul Învățător I. M. la masă. După câteva minute de ezitare, și-a dat drumul: „- Cum pot eu să mai fac educație copiilor, părinte, când nu am ce mânca? Cum pot eu să le insuflu dragoste de muncă și de țară, când mi se spune la brutărie că n-am dreptul să cumpăr pâine? Când eram eu în școală, mi s-au spus verzi și uscate; când am dat piept cu viața, realitatea a fost cu totul alta, îngreunându-se din zi în zi. Tot felul de decrete și de legi vin să ne încătușeze tot mai puternic și să ne lege de glie.

Au amendat ca-n codru toate cadrele didactice, care nu și-au făcut încă mutație în localitățile unde-și desfășoară activitatea. Până aseară depuseseră 20 demisie la Inspectoratul Școlar. Alte 600 de cadre din învățământul nostru, la nivelul Mehedințiului, sunt afectate. Multe asemenea cadre sunt hotărâte să-și schimbe profilul de activitate și să se recalifice.

Oare, ce-am ajuns eu ca învățător? Asemenea omului de serviciu de la Consiliul Popular! Mai mă trage pe mine inima să-mi fac datoria cum se cuvine, când mi se spune că trebuie să iasă la muncă în câmp și profesorii, și învățătorii, și cadrele sanitare. Și așa stau degeaba toată ziua! Oricine ține la propria sa demnitate și la respectul său în fața oamenilor. L-am întâlnit pe fostul activist de partid Ciucur. E aproape de

pensionare. Mi-a spus: ,,- Bine, dom'M., pentru asta am luptat noi și pentru asta am târât oamenii în colectiv, convingându-i că acolo e fericirea, pentru ca acum să n-aibă pâine pe masă?"

Domnul M. credea că ,,șeful statului nu cunoaște realitățile. E înconjurat de oameni care vor cu orice preț să-l compromită în fața istoriei și a poporului".

Am mai discutat despre latinitatea poporului român, despre publicații, despre organizarea Bisericii. Domnul M. mă căiește că am rămas la Bârda, pentru că dacă aș fi mers mai departe aș fi avut șanse mult mai mari de afirmare.

L-am întâlnit pe Domnul Vișan Constantin, directorul Școlii Generale din Malovăț. Mi-a spus că a fost cu câteva zile în urmă la o ședință. Noul prim-secretar al județului, Marcoșan, le-a vorbit de la ora 8 la 16 despre conștiința socialistă. Când a plecat de acolo, amețit și cu nervii dărâmați, a intrat într-o brutărie să cumpere pâine: ,,-N-aveți dreptul!" i s-a spus. A luat un corn și a plecat acasă cu burta flămândă și cu capul îngreunat de conștiință!"

*

Folclor din Mehedinți(LXXXV)

Din cântecele populare culese de subsemnatul la 23 octombrie 1983 de la regretatul **Rolea Petre(zis Pătru lui Râcu)** din Bârda, mai redăm câteva. Iată-le:

Du-te dor, du-te durere

Du-te dor, du-te durere,
Du-te la cine te-o cere!
Du-te și la mândra mea,
Să te mai poarte și ea!
Că eu te-am purtat destul,
De nu pot să merg pe drum!
Când visez pe mândra-n crâng,
Mă deștept din somn și plâng,
Mă deștept și caut bine,
Nu e mândra lângă mine!

Mult mi-e somn

Mult mi-e somn și pic de somn,

Dar n-am braţe ca să dorm!
Plecai aseară prin sat,
După braţe de culcat.
Toate lămpile sunt stinse
Şi porţile sunt închise.
Numai la mândruţa-n vale
Arde muc de lumânare.
Dar eu fiind puţin cam beat,
Prin grădină am intrat,
De fereastr-am zgândărat,
Bărbatul s-a deşteptat.
„- Ia ascultă, fă nevastă,
Cine-i la fereastra noastră?”
„- Măi bărbate, hai, te culcă,
Nu-ţi face singur nălucă,
Că e mâţa lu' vecina,
Care ne-a mâncat slănina!”
„- Las-o tot mâţă să fie,
D-are-n cap o pălărie
Şi-ţi tot face semne ţie!”
„- Bărbate, nu fi nebun,
C-aşa-i casa lângă drum,
Vine Ion, vine Vasile,
Întreabă mereu de tine!”

Foaie verde măr domnesc

Foaie verde măr domnesc,
Am iubit şi-am să iubesc,
Să ştiu că mă prăpădesc.
Am iubit o sută una,
Dar acum nu pot nici una!
Am iubit o sută zece,
Dar puterea mi se trece!
Inima din piept îmi seacă,
C-o fi altul să mă-ntreacă!

Spune, mândro, unʻţi-e gândul

-Spune, mândro, un'ţi-e gândul,
De ţi-e faţa ca pământul?
-Neică ţi-am călcat cuvântul,
Nu mi-am ţinut jurământul!

Peste deal răsare luna

Ioane, Ioane, frate Ioane,
Du-te la mândra că moare!
Peste deal răsare luna.
Eu mă duc la mândr-acuma.
Eu pun punte peste punte
Să mă bag la mândra-n curte.

Nevestică frumuşică

-Nevestică frumuşică,
Ia la masă de mănâncă!
-Nu mănânc, mâncare-aş foc,
Că eu n-am avut noroc,
Să mă duc după boboc,
Să mă ia seara la joc,
Nu ca tine-un mormoloc!
Eu te chem să mergi la joc,
Tu mă iei pe scaun la foc!”

*

Contribuția de cult

La 30 nov. încheiem acțiunea de strângere a contribuțiilor de cult pe 2018. Reamintim că în parohia noastră contribuția de cult nu este stabilită la o sumă fixă, ci după principiul: fiecare dacă vrea și cât vrea, iar serviciile religioase sunt gratuite. Indiferent dacă cineva achită sau nu ceva pentru contribuția de cult, preotul îi stă la dispoziție pentru orice servicii religioase pe care le-ar solicita 365 de zile pe an, 24 ore pe zi, în mod gratuit. Și anul acesta, majoritatea enoriașilor parohiei noastre au achitat, după posibilitățile lor, contribuția de cult. Situația se prezintă astfel: în Malovăț au achitat **96,68%,** iar în Bârda au achitat **90,91%.** La nivel de parohie au achitat **94,87%.** Cea mai mică a fost de **5 lei**(Bârda), iar cea mai mare de **518 lei (Doamna Ionașcu Maria** din Malovăț). Dintre fruntași, menționăm următorii:

a)*în Malovăț:* I. Ionașcu Maria: **518 lei; II.** Dima Vasile: **410 lei; III.** Paicu Domnica: **320 lei; IV.** Nistor Petre și Michescu I. Ion(Primarul): **300 lei; V.** Cioabă Dumitru: **254 lei; VI.** Oproiu Petre, Borugă Ion și Nistor Vasile: **250 lei; VII.** Popescu V. Ion: **230 lei; VIII.** Coman Dumitru: **220 lei; IX.** Popescu Mihai: **215 lei; X.** Bobiț Claudiu, Almichi Constantin, Popescu M. Mihai, Pau Claudiu, Crumpei Sever și Băleanu Ioana: câte **200 lei; XI.** Bobiț Gheorghe, Ionașcu Ștefan, Crașoveanu Valeriu, Surugiu I. Mihai și Mănescu Gh. Vasile: câte **170 lei; XII.** Boncioc Elena(II) și Haidamac Minodora:câte **160 lei; XIII.** Manolea Elisabeta și Meilă Nicolae: câte **155 lei; XIV.** Coman Constantin, Micu Valeriu, Bazavan Claudiu, Ungureanu Gheorghe, Voican Petre, Bondoc-Ionașcu Gheorghe și Bucică Bebe: câte **150 lei; XV.** Popescu Grigore: **145 lei; XVI.** Crașoveanu Valeriu: **143 lei; XVII.** Glavan Pompiliu: **126 lei; XVIII.** Tărăbâc Angela și Paicu Maria: câte **125 lei; XIX.** Vișan Sevastița, Cernea Mihăiță, Ungureanu Constantin, Manolea Nicolae, Tărăbâc

Grigore, Pera Aurica, Crumpei Gheorghe, Vasilescu Ioana, Pau Daniel, Pereanu Constantin, Coman Elena, Dragotă Nicolița și Munteanu Alexandra:câte **120 lei; XX.** Motreanu Petre, Popescu Marga, Baltac Lida, Mănescu Constantin și Motreanu Vasile: câte **115 lei; XXI.** Surugiu Eugenia, Bazavan Dumitru, Vlădescu Emil, Colibășanu Dumitru, Surugiu N. Ion, Chiriță Toni, Iorgovan Viorel, Curea Gheorghița, Paicu Nicolae, Munteanu Iorgu și Ciurel Valentin: câte **110 lei; XXII.** Surugiu Elena, Căprioru Gheorghe și Badea Aurel: câte **109 lei; XXIII.** Popescu Dumitru, Ciobanu Alexandra, Pereanu Viorel, Orodan Aneta, Cojocariu Titu, Vișan Sevastian, Răchiunoiu Grigore, Ciurel Dumitru, Oprișan Elena, Săftoiu Liviu(I) și Tătucu Grigore: câte **105 lei; XXIV.** Pirici Constantin și Ilinca Alexandru: câte **103 lei; XXV.** Boncioc Dumitru: **102 lei; XXVI.** Manolea Grigore, Ungureanu Dumitru, Iordache Mihai, Băleanu Petre, Voican Ion, Bazavan Gheorghe, Ghilerdea Sevastian, Bondoc Eugenia, Chilom Valentin, Giura Dragoș, Meilă Costel(I), Lupșa Dumitru, Baltac Alexandru, Almichi Ion, Bazavan Gheorghe(Ielești), Borugă Mihai, Teșilă Elisabeta, Mănescu C. Vasile, Minune Ion, Badea Marius, Înv. Michescu Ion și Munteanu Puiu:câte **100 lei;**

b)***în Bârda:*** **I.** Popescu Valeria: **275 lei**; **II.** Botoșan Dumitru: **250 lei; III.** Bobocea Savu: **160 lei; IV.** Duțoniu Gheorghe: **155 lei; V.** Șeitan Gica, Ivașcu Vasile, Curea Gigi, Horodnic Tudor și Mihăescu Nicolae: câte **150 lei; VI.** Luca Aristița: **130 lei; VII.** Rolea Pantelie, Mema Elena, Turlacu Emil și Gârbovan Ion: câte **120 lei; VIII.** Stănciulescu Ion, Anghel Domnica, Butoi Ion, Luca Nica, Gârbovan Nicolina, Mema Petre și Șonea Floarea: câte **110 lei; IX.** Rolea A. Ion, Luca Vasile, Mema Ștefan și Mucioniu Ion(Mucești): **105 lei; X.** Dragomir Gheorghe, Dragomir Nicolae, Dragomir Virginia, Dragomir Bădiță, Cimpoieru Viorel, Pr. Stănciulescu Alexandru, Luca Ana, Ivașcu Ion, Luca Jana, Luca C. Maria, Gheran Pantelie, Luca I. Ion, Sfetcu George, Ene-Mihăescu

Doru, Rolea George, Sfetcu Sorin, Stănciulescu Florin, Drăghia Tudor, Sfetcu Bebe și Sfetcu Dumitru: câte **100 lei;**

Le mulțumim acestora și celor ce au achitat mai puțin.

Dumnezeu să le ajute!

Începând de la **1 Decembrie,** vom strânge contribuția de cult pentru 2019, după același principiu: fiecare dacă vrea și cât vrea. Serviciile religioase vor fi, în continuare, la același preț: zero lei, zero bani. Dacă e prea scump, negociem și mai scădem.

*

Ajutoare și donații

În cursul anului 2018, mai precis între 1 dec. 2017-30 nov. 2018, am primit ajutoare și donații din afara parohiei, de la credincioși care au avut sau nu vreo legătură cu parohia noastră. Dintre fruntași menționăm:

A. Fii ai satului Malovăț: **I.** Gogoașe Marian(Tr. Severin): **2.100 lei; II.** Butoi Denisa(Londra): **400 lei; III.** Bogdan Gheorghe Gabriel(Germania): **325 lei; IV.** Michescu Cernica(Tr. Severin), Pera Nicolae (Constanța), Crăciunescu Marian(Tr. Severin) și Ing. Teșilă Doina(Tr. Severin): câte **300 lei; V.** Usturoi Georgian(Tr. Severin): **220 lei; VI.** Pleșan Valeria(Tr. Severin), Avoc. Ploștinaru Ramona (Caransebeș), Michescu Monica(Tr. Severin), Prof. Univ. Dr. Ionașcu Georgeta(București), Boncioc Mircea (Italia), Popescu Angela (Tr. Severin) și Ghijan Angela (Anglia): câte **200 lei; VII.** Popescu N. Mihai(Tr. Severin): **192 lei; VIII.** Popescu Constantin (București): **190 lei; IX.** Ciobanu Ionuț(Timișoara), Turiță Laurențiu (Timișoara), Borcilă Dumitru(Italia), Voican Ionuț(Franța), Micu Valentin(Anglia) și Ciurel Valentin-Marian (Tr. Severin): câte **150 lei; X.** Ionașcu Marian(Londra): **140 lei; XI.** Sandu Aurica(Tr. Severin): **125 lei; XII.** Crumpei Valeriu-Eugen(Tr. Severin) și Voican Doru-Gabriel(Franța): câte **110 lei; XIII.** Albulescu Maria(Tr. Severin), Săvescu Aurelia(Tr. Severin), Iordache Sevastița(Tr. Severin), Pera

Valeriu(Tr. Severin), Pera Alexandru(Tr. Severin), Vasilescu Daniel(Tr. Severin), Crumpei A. Ion(Tr. Severin), Baltac Cristina(Timișoara), Crăciunescu Costel(Italia), Mănescu C. Vasile(Tr. Severin), Partenie Doru-Nicușor(Tr. Severin), Vlădioniu Mariana(Tr. Severin), Pauleț Iancu(Balotești-MH), Pleșan Luminița (Tr. Severin), Pera Măriuca(Tr. Severin), Pera Vasile(Tr. Severin), Zorilă Mihai(Tr. Severin), Mârza Simona (București), Surugiu Nicu(Italia), Nistor Costinel(Franța), Voican Gabriel(Franța), Oproiu Gheorghe (Germania), Săvescu Victor(Tr. Severin), Grecu Grigore(Tr. Severin), Popescu Constantin-Iulian(Italia), Michescu Vasilca (București) și Vâlceanu Simona(Londra): câte **100 lei;**

B.<u>Fii ai satului Bârda</u>. **I.** Prof. Virgil Sfetcu(București): **650 lei; II.** Butoi Emil (Timișoara): **600 lei; III.** Trocan Maria(Lugoj): **400 lei; IV.** Ile Teodor(Sânicolaul Mic-AR): **250 lei; V.** Sfetcu Crinel (Franța): **225 lei; VI.** Rochian Tudor(Tr. Severin): **200 lei; VII.** Rădulescu Gica(Tr. Severin), Ing. Zăuleț Aurica(Tr. Severin), Arhire Evelina-Lili(Tr. Severin) și Mucioniu Petre(Tr. Severin): câte **200 lei; VIII.** Avram Adriana (Tr. Severin): **182 lei; IX.** Trocan Pantelie(Tr. Severin), Duțoniu Valentina(Tr. Severin), Iusuf Alin (Tr. Severin), Stănciulescu Cristian(Germania) și Mema Dumitru(Balș-OT): câte **150 lei; X.** Prof. Iacov Raluca(Tr. Severin), Popescu Dan(Tr. Severin), Dragomir Ion(Tr. Severin), Bălu Constantin(Tr. Severin), Mema Mariana(Tr. Severin), Dragomir Marius, Rolea Nicușor (Timișoara), Mucioniu Ilie(Tr. Severin), Rolea Aurel(Schela Cladovei-MH), Boescu Gabriel (Tr. Severin), Motreanu Constantin (Timișoara), Cioloca Polina(Timișoara), Pătru Mădălina (Timișoara), Dragomir Iulia(Timișoara), Dragomir Mihai(Baia de Aramă), Botea Constantin(Șimian-MH), Chircu Ramona(Tr. Severin), Didici Dragoliub (Serbia), Gâdea Dumitru(Austria), Ciurel Elisabeta(Tr. Severin), Rolea Ion(Tr. Severin), Zamfirache Cornelia (Craiova): câte **100 lei**;

C. Credincioși din afara parohiei: **I.** Dr. Ionescu Mihaela-Aritina(Curtea de Argeș-AG): **8.290 lei; II.** Ovidiu Mitran-De Cindy(Belgia): **2.514 lei; III.** Pr. Vasilescu Gheorghe (Italia): **2.285 lei; IV.** Toncea Cătălin-Ioan (București): **1.500 lei; V.** Bordeiașu Eugenia (București): **720 lei; VI.** Prof. Dr. Dan Romalo (București): **600 lei; VII.** Filip Cornelia (Tr. Severin): **550 lei; VIII.** Gheorghescu Anca(Canada), Mătuș Natalia (Timișoara), Ivanovici Florica (București) și Enache Maria(București): câte **500 lei; IX.** Ing. Caragioiu Melania (Canada) și Roman Carmen(Tr. Severin): câte **400 lei; X.** Prof. Univ. Dr. Mircea-Ioan Popa(București) și Bogdan Soare(București): câte **300 lei; XI.** Pițiga Emilia(Timișoara) și Mehedințu Elena (Brașov): câte **290 lei; XII.** Petre Mihai-Ionuț(Tătărani-PH): **280 lei; XIII.** Leonte Daniela(Buzău): **260 lei; XIV.** Mateescu Bogdan-Costin (Elveția), Vermeșan Mirel (Timișoara) și Crăciunescu Valeria (C-lung-Moldovenesc-SV): câte **250 lei; XV.** Pârvuceanu Eugenia(Gârla Mare-MH): **210 lei; XVI.** Dr: Cristina Dumitru(București), Ing. Octavian Cudalbu(Baia-Mare - MM), Popescu Georgică-Adrian(Teregova-CS), Mocănașu Oprea(Tr. Severin) și Ionescu Floarea (Câmpina-PH): câte **200 lei; XVII.** Cristescu Anca (Botoșani): **190 lei; XVIII.** Dr. Petruțiu Monica(Orăștie):câte **180 lei; XIX.** Pr. Croitoru Gheorghe (Mizil-PH) și Bucur Emilia(București): câte **160 lei; XX.** Antonescu Mădălina(București), Barbu Ioana(Buftea-IF), Deatcu Viorica(Tr. Severin) și Sprijan Ramona(Cluj-Napoca): câte **150 lei; XXI.** Funk Mihaela(Germania) și Ciornei Tatiana (Suceava): câte **130 lei; XXII.** Golea Nicoleta(Tr. Severin), Ceaușu Ion(Rm. Vâlcea) și Cârligeanu Maria (Răușeni-BT):câte **120 lei; XXIII.** Pr. Stelică Zoican(Tr. Severin), Avoc. Olteanu Marina (Caransebeș), Bojinescu Alexandru(Reșița), Proc. Dr. Ana Călin(Galați), Prof. Mocioiu Mariana(Tr. Severin), Mihai Eugen (Săsenii Noi-BZ), Bobocel Filofteia(Tr. Severin), Neagu George(Simian-MH), Paraschiv Vasile

(București), Suciu Aurelia(Cluj-Napoca), Pr. Stoica Haralambie(Craiova), Boștenaru Valentin(Tr. Severin), Popescu Ionel(Timișoara), Familia Ciurel(Tr. Severin), Ing. Spătariu Miron-Filip (Reșița), Dăncilă Daniel(Bistrița –MH), Papavă Sebastian(Malarișca-MH), Anton Cheată(Tr. Severin), Dorca Constantin(Tr. Severin) și Buzatu Dana(Tr. Severin): câte **100 lei,** cât și altele mai mici.

Nu putem să nu amintim aici pe **Doamna Dr. Ionescu Aritina Mihaela,** care a donat banii necesari publicării cărții **Dicționarul proverbelor,** spre a fi donată Dvs.; pe **Domnul deputat Alexandru Bălănescu,** care a donat bisericilor noastre o Sf. Evanghelie și o Sf. Cruce; pe **Doamna Bordeiașu Eugenia,** care a donat un rând de veșminte; pe enoriașul anonim din Bârda, care a donat banii pentru gardul bisericii de la Bârda, pe **Domnul Nistor Petre,** care a construit magazia/capelă de la biserica din Malovăț, fără să pretindă nimic pentru manoperă, adăugând el însuși donații în bani și tâmplărie pentru acest obiectiv.

Tuturor acestora, cât și celor ce au donat mai puțin, le mulțumim cordial și rugăm pe Dumnezeu să-i răsplătească, așa cum numai El știe!

*

În cursul lunii noiembrie am donat pâine credincioșilor participanți la slujbe, astfel: 4 Nov.(Bârda): **266 pâini**; 8 Nov(Malovăț): **168 pâini;** 11 Nov.(Malovăț): **120 pâni**; 18 Nov.(Bârda): **150 pâini**; 21 Nov. (Bârda): **70 pâini**; 25 Nov.(Malovăț): **225 pâini**; 30 Nov.(Malovăț): **150 pâini**. Așadar, în luna noiembrie s-au donat **1.149 pâini.** Copiilor li s-au donat și ciocolate. Totodată, în cursul lunii noiembrie s-a vândut pâine enoriașilor noștri la prețul de achiziție de **0,70 lei/buc.,** astfel: 4 Nov.(Bârda): **534 pâini**; 8 Nov(Malovăț): **132 pâini**; 11 Nov.(Malovăț): **80 pâini**; 18 Nov.(Bârda): **550 pâini**; 21 Nov(Bârda): **130 pâini**; 25 Nov. (Malovăț): **75 pâini**;

30 Nov.(Malovăț): **50 pâini**. Așadar, în noiembrie s-au vândut cu 0,70 lei/buc. **1.551 pâini.**

Am început distribuirea cărții **Dicționarul Proverbelor religioase românești,** vol. II. Până la închiderea acestei ediții am donat, fie direct, la biserică, fie prin poștă, **205 exemplare.** Respectând tradiția parohiei noastre, dorim să donăm câte o carte fiecărei familii din parohie și celor din afara parohiei, **care ne-au ajutat cu cel puțin 100 lei în perioada 1 decembrie 2017-30 nov. 2018.** Așadar, vă așteptăm să vă ridicați cărțile de la biserică, iar celor din afara parohiei continuăm să le trimitem prin poștă.

*

Plăți

În cursul lunii noiembrie am efectuat o serie de plăți mai mari, astfel: **11.575 lei** tipografiei pentru cărți; **3.905 lei** material pentru gardul bisericii de la Bârda; **1.960 lei** brutăriei pentru cele **2.800 pâini** donate și vândute în noiembrie; **1.400 lei** tâmplărie metalică pentru magazia/capelă de la Malovăț**; 850 lei** poștei pentru colete; **780 lei** impozit; **300 lei** pentru steaguri și suporturi la cele două biserici; **200 lei** transport cărți; **50 lei** internetul; **50 lei** toner pentru imprimantă și altele mai mici.

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: **Hrană pentru suflet – noiembrie 2018,** în ,,Armonii culturale", Adjud(VN), 20 nov. 2018, ediție on-line (*http:// armoniiculturale.ro/category/scrisoare-pastorala*); **In memoriam: Preotul Nicolae Armășescu,** în ,,Națiunea", București, 2 dec. 2018, ediție on-line(*http://www.ziarulnatiunea.ro/category/firea-romanilor*); **Dragoste, Măria Ta,** în ,,Națiunea", București, 4 dec. 2018, ediție on – line(*http://www.ziarulnatiunea.ro /category/*

colocvii-literare); în „Omniscop”, Craiova, 5 dec. 2018, ediție on-line(*http://www.omniscop.ro*);

În această perioadă, parohia noastră a republicat volumele **Amintiri din paradis, Stat și Biserică în Banat, Dicționarul proverbelor religioase românești,** vol. I și vol. II și **Bibliografia Revistei „Mitropolia Olteniei”(1948-2008),** vol. I și vol. II.

Patriarhia Română a comandat parohiei noastre un important număr de exemplare din cartea preotului Dvs. **Bibliografia Revistei „Mitropolia Olteniei”(1948-2008).**

Parohia noastră a publicat cartea preotului Dvs. **Unirea dintotdeauna**(125 pagini).

Cartea reunește o serie de articole și studii dedicate Marii Uniri de la 1918 de către autor, amintiri ale unor martori oculari din vremea respectivă. Cartea urmărește să dovedească, pe de o parte, că Marea Unire a fost încununarea unei aspirații de veacuri a poporului român, iar pe de altă parte, că Biserica Ortodoxă Română a contribuit din plin la realizarea acestui ideal.

*

Înmormântări

În ziua de 17 nov. am oficiat slujba înmormântării pentru **Mihăescu Dumitru**(41 ani) din Bârda; în ziua de 21 nov. pentru **Paicu Elena**(88 ani) din Malovăț, iar în ziua de 29 nov. pentru **Duțoniu Gheorghe(**79 ani) din Bârda. Dumnezeu să-i ierte!

*

Anunțuri

- Luni, **17 Decembrie**, **la orele 17,00,** în biserica noastră parohială din Malovăț va susține un concert de colinde **Corul Kinonia** al Episcopiei Severinului și Strehaei. Sunteți invitați toți enoriașii parohiei și oricine dorește să-și desfete sufletul cu un act cultural de certă valoare artistică. Și anul trecut **Prea Sfințitul Episcop Nicodim** a dat binecuvântarea pentru

deplasarea corului în parohia noastră, iar lucrul acesta s-a repetat și anul acesta, fapt pentru care îi mulțumim în numele tuturor enoriașilor noștri. Sperăm că și în anii viitori să avem parte de asemenea bucurii. Precizăm că inițiativa a pornit de la **Dl. Primar Ing. Ion Michescu.**

*

Program

În cursul lunii ianuarie avem următorul program de slujbe: **1 Ian.** (pomeniri dimineața la Bârda; slujbă la Malovăț); **2 Ian.**(colindul cu Botezul în Bârda); **3, 4, 5 Ian.**(colindul cu Botezul în Malovăț); **6 Ian.** (slujbă la Bârda de la 8,30; slujbă la Malovăț de la 10,30); **7 Ian.**(pomeniri dimineața la Bârda; slujbă la Malovăț); **12 Ian.** (Malovăț-Bârda); **13 Ian.**(Bârda); **16 Ian.**(Malovăț-Bârda); **17 Ian.** (Malovăț); **19 Ian.**(Malovăț-Bârda); **20 Ian.**(Malovăț); **25 Ian.(**Malovăț-Bârda); **26 Ian.**(Malovăț-Bârda); **27 Ian.**(Bârda); **30 Ian.**(slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, la 12.30). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la școală, la telefon: **0724. 99. 80. 86,** ori pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda @gmail.com.*

Sfintele Sărbători să le petreceți cu sănătate, pace și bucurii! La mulți ani!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda[26]

[26] ***„Scrisoare pastorală" – 386,*** în „Observatorul", Toronto(Canada), 16 dec. 2018, ediție și on-line(*http:// www.observatorul.com*); în „Bibliotheca Septentrionalis", Baia Mare – MM, 18 dec. 2018, ediție și on-line(*https:// ebibliothecaseptentrionalis. wordpress.com/ category/ biserica*);

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi

<u>Anul XVIII(2018), nr. 387(1 –15 Decembrie)</u>

Dragii mei enoriași!

Verigile Neamului

În Duminica de dinaintea Nașterii Domnului se citește Evanghelia genealogiei Mântuitorului. Sunt înșirați acolo moșii și strămoșii după trup ai Domnului Iisus Hristos până la a patruzeci și doua spiță. Este uimitor! Gândiți-vă câți strămoși vă cunoașteți fiecare: tatăl, bunicul, străbunicul și…. stră-străbunicul în rare cazuri.

La evrei evidențele de stare civilă se țineau la sinagogi și temple cu mare strictețe. Fiecare membru al comunității putea să afle de acolo pe cine a avut mai de seamă printre strămoșii lui. În cazul Mântuitorului, acele evidențe scot la lumină că El era descendentul întemeietorului poporului evreu, celui dintâi strămoș, Avraam. Mai mult, era de viță domnească, descendent al celor mai mari regi ai poporului: David și Solomon. La o adică, dacă s-ar fi pus problema ocupării tronului regal, Mântuitorul ar fi avut dreptul să candideze, fiind „os domnesc", fără putință de tăgadă.

Registrele păstrate la sinagogi și temple erau documente istorice de mare valoare. Ele ne dovedesc și nouă cât de importante sunt actele și cât de importantă este istoria în viața unui om și a unui popor. Nicolae Iorga spunea că cel care nu-și cunoaște istoria este ca un copil orfan, care nu – și cunoaște părinții. Istoria ne spune cine suntem și de unde venim; ne arată

care au fost idealurile moșilor și strămoșilor noștri, momentele lor de înălțare și de decădere, clipele de victorie și de înfrângere pentru realizarea acelor idealuri. Pătrunzând tainele istoriei, te simți și tu fiu al Neamului tău, al Țării tale, te simți o mică verigă dintr-un lanț uriaș, cu milioane de verigi, care se susțin una pe alta. Înțelegi că ai și tu un rost și o țintă în viață, care se leagă de rosturile și idealul Neamului tău. Înțelegi că trebuie să dai mai departe urmașilor tăi, ca pe o ștafetă, conștiința apartenenței de acel Neam, zestrea moștenită din străbuni, formată din limbă, religie, port, muzică, dans, datini și obiceiuri. Poate în lume cunoști alte neamuri mai mari, mai puternice, mai bogate, care ar putea să-ți ofere condiții mai bune de viață. Dacă știi că ești fiul unui neam anume, nu-ți vei părăsi niciodată neamul, după principiul ,,ubi bene ibi patria", adică ,,unde este bine, acolo este patria", ci vei rămâne alături de ai tăi să duci greul și necazul, bucuria și durerea neamului tău. În lume, de asemenea, vei întâlni femei mai tinere, mai frumoase, mai bogate, mai învățate decât mama ta. Cu toate acestea, mama este unică, de neînlocuit; este mama ta. Acelea vor putea să-ți fie prietene, iubite, neveste, dar niciodată mamă! Așa este și Țara. Un popor nu este o adunătură de lume, o turmă, o populație, ci el este o ființă istorică, menit de Dumnezeu să aibă un rost în lume, un ideal. Dacă acel popor se risipește, dacă mințile lui luminate se duc după locuri de muncă mai călduțe, dacă meșterii și muncitorii lui cei mai tineri, mai puternici și mai vrednici pleacă peste mări și țări după un salariu mai bun; dacă milioane de copii nenăscuți sunt aruncați în tomberoane, cu siguranță acel Neam nu-și va mai putea împlini menirea lui în lume, rostul lui istoric în concertul popoarelor. El va semăna cu un motor din care ai luat o mare parte din piese și după aceea te miri că nu vrea să pornească sau că nu merge bine. Toate își aveau locul lor, rostul lor, iar constructorul a știut pentru ce a pus-o acolo pe fiecare.

Cei care încearcă să ne îndepărteze de Istorie sunt vrăşmaşi de neiertat ai Neamului. Îndepărtarea se face prin superficialitatea studierii Istoriei în şcoală; prin încercarea de a include haotic istoria naţională în istoria universală, dezorientând complet pe bieţii copii; prin distrugerea actelor şi documentelor; prin falsificarea adevărurilor istorice; prin eliminarea denumirilor topografice, care sunt locuri de sfântă aducere aminte păstrate din moşi-strămoşi; prin distrugerea familiei tradiţionale şi a religiei străbune; prin eliminarea de pe actele de identitate a numelor părinţilor; prin înstrăinarea şi vânzarea pământului şi bogăţiilor solului şi subsolului ţării străinilor; prin manipularea locuitorilor, în sensul de a le inocula repulsie şi dispreţ de propria ţară şi de propria istorie; prin îndobitocire etc.

Să ne păstrăm Istoria cu sfinţenie, căci ea este buletinul nostru de identitate.

*

Din documentele Marii Uniri

Redăm mai jos vibranta cuvântare a mitropolitului Miron Cristea la Marea Adunare de la Alba Iulia**, pentru a marca astfel măreaţa zi de 1 Decembrie:**

„Mărită naţie română!"

Sunt aproape două mii de ani, de când împăratul Traian a sădit, a altoit nobila viţă română în tulpina vânjoasă a rezistentului neam dacic, dând astfel naştere poporului nostru român. Ca o sentinelă neadormită şi credincioasă a organizaţiei şi civilizaţiei române, a răspândit acest popor lumina culturii latine, făcând aceste plaiuri şi ţinuturi – pe atunci încă sălbatice – în „Dacia Felix".Dar năvala Hunilor şi a numeroaselor hoarde barbare – câte s-au strecurat pe aicea în curs de veacuri – nu numai că ne-au stingherit în munca şi opera noastră, ci ne-au înfrânt pentru multă vreme, şi ceea ce a fost mai rău pentru noi, ne-au divizat, ne-au împărţit. Astfel, cu timpul am ajuns unii în jurul Maghiarilor, dedaţi de la fire, **ca şi ceilalţi Turani**,

a trăi din sudoarea altora; iar alții au ajuns în robia Turcilor, mai târziu a Germanilor și a țarismului rusesc. Mai lungă a fost robia noastră, a Românilor din Ungaria și Transilvania. V-aș amărî prea tare sufletele și aș prea întuneca seninătatea acestui frumos praznic național, dacă v-aș înfățișa icoana amănunțită a lungilor noastre suferințe din cursul acestor veacuri. **Amintesc numai:** Cum am zăcut veacuri întregi în cea mai neagră iobăgie; Cum am fost proscriși de legile nu numai aspre, ci draconice ale lui Verboczy; Cum în atâtea rânduri ne-am pierdut pe toți conducătorii; Cum ne-au sfâșiat chiar credința strămoșească; Cum au rupt legăturile canonice și firești ale bisericii noastre cu biserica mama a fraților de dincolo; Cum ne-au bătut păstorii, ca să se risipească mai ușor turma; Cum au hrănit cu scump sângele nostru toate lipitorile lepădăturilor străine, s.a.

Dară cu toate astea – precum după vorba lui Alecsandri **„Ceahlăul sub furtună nu cade mușuroi"** -, așa și puterile neamului românesc nu au putut fi zdrobite pentru totdeauna. Din contră! Mulțumită puternicei însușiri a poporului de a spori văzând cu ochii, s-a împlinit față de noi cuvântul poetului: **„Barbarii vin, barbarii trec, Românul îi petrece; Și – unde unul a căzut – răsar în locu-i zece."** Astfel codrul neamului a odrăslit mereu, suplinind nu numai golurile marilor jertfei, ci am fost chiar în stare să dăm lumii – pe lângă multe altele – și eroi, ca **Ioan Corvinul**, carele – ca și **Ștefan cel Mare** – a frânt puterea semilunii păgâne, pe **Matei Corvinul,** tot roman, care a fost cel mai mare rege al Ungariei. Însă cu cât începeau să iasă la iveală mai bine strălucitele noastre însușiri strămoșești cu atâta se sileau mai tare turanicii tirani a ne asupri și strâmtora.

Orbiți de gogorița **„ideii de stat național maghiar"** nu s-au rușinat a născoci cele mai drăcești căi și mijloace cu scopul hotărât de a ne desființa și maghiariza. De o parte **Habsburgii haini** și meșteri întru a semăna intrigi și discordiei între

popoarele fostei monarhii, ca astfel să le poată domina și să se poată susține, Contele negru Iuliu Andrassy, pe care intenționează republica maghiară a-l trimite ca delegat la tratativele de pace, a declarat în camera ungară: **„Cauza naționalităților din Ungaria este chestie de putere, nu de drept”.** Mai ales ceea ce au făcut cu noi în anii din urmă, trece toate marginile. Strigau la cer răzbunare nedreptățile, cari trebuia să le suferim. Ne durea mai ales încătușarea sufletului nostru românesc și răpirea școlilor, căci n-am uitat nici o clipă admoniția de la 1848 a marelui Bărnuțiu: ,,Și cu cât vor învăța mai mulți români la școlile străine, cu atât va pierde națiunea mai mulți fii”. Fiecare fiu înstrăinat era o bucată ruptă cu dureri din trupul nostru.

În fața asupririlor și a nedreptăților, pe cari nu le puteam opri, ne-am retras resemnați la vetrele familiilor și la altarele bisericilor noastre; și acolo am străjuit cu neadormită grijă și am salvat scumpele comori ale sufletului: legea, limba, datinile strămoșești și toată moștenirea ființei noastre etnice de Români. Dar asupririle acestea – deși ne-au împestrițat cu străini pământul strămoșesc prin colonizări și cu toată forța mijloacelor de guvernământ, ne-au înstrăinat orașele, ne-au ținut în neștiință, împiedecând aproape orice progres – totuși nu ne-au putut istovi, ci ne-au făcut mai rezistenți, ne-au întărit, ne-au închegat. Iară țara fraților din regatul liber a devenit pentru noi steaua strălucitoare a nădejdilor noastre de mai bine.

Prinzând curaj, am întețit tot mai mult lupta noastră politică pornită în contra opresorilor noștri, cristalizând tot mai clar ținta aspirațiunilor noastre naționale. La anul 1866 scrie Papiu Ilarian unui deputat român din parlamentul ungar: ,,Românii să pretindă curat și simplu, ca să fie națiune politică egală… Numai înainte cu curaj și cauza voastră va ajunge la cunoștința Europei – și atunci ați câștigat totul”.Bărbătești lupte politice ale episcopilor și fruntașilor noștri conducători, pecetluite cu însemnate jertfe de mucenici

naționali, formează pagini strălucite ale trecutului nostru întreg. Ele au convins pe marile popoare, cari conduc destinele lumii despre Sfințenia și despre îndreptățirea aspirațiunilor noastre spre libertate.

Și când tiranii noștri seculari au intrat și în sfintele noastre biserici și ne-au pângărit altarele lor, pe cât de sfinte pe atât de românești, frații noștri liberi n-au mai putut suferi umilirea noastră. Atunci mai marele fiu al marelui său părinte Ioan Brătianu – în casa căruia s-au cultivat cu sfințenie cultul dezrobirii noastre, cu aprobarea plină de însuflețire a tuturor factorilor competenți, urmați de toată țara – a sfătuit din poziția sa plină de răspundere pe Vodă, să scoată sabia și să înceapă lupta alăturea de acele popoare, pe a căror steag este scris „Înfrângerea tiraniei, biruința dreptății și eliberarea popoarelor asuprite". Ajutorul celui de sus a fost cu ele și cu noi; căci după cum spunea Nicolae Bălcescu: **„Dumnezeu a lăsat libertatea pentru popoare; și cine se luptă pentru libertate, se luptă pentru Dumnezeu".** După 52 luni de uriașe jertfe și de mult sânge românesc vărsat în lupte crunte, a biruit sfânta și mântuitoare poruncă din solia puternicului Mesia – Wilson: „Tot poporul trebuie să aibă libertatea de a fi stăpân pe sine și a-și croi însuși viitorul și soarta".

Ca să ne folosim și noi **Românii din Ungaria și Transilvania** de dreptul cuprins în acest evanghelic principiu, am venit la această istorică și măreață adunare națională în străvechea Alba-Iulia, de care ne leagă amintirea celor mai crude chinuri și suferințe, dară și cea mai sfântă nădejde. Deși au trecut decenii, chiar veacuri de atunci, totuși și acum aud, cum geme de adânc din fundul temniței regele munților Iancu, aud mai ales suspinele, vaietele și sfâșietoarele urlete de durere ale mucenicilor Horia și Cloșca, cari aici au fost trași pe roată. Sub impresia acestor amintiri, amare, sub impresie proaspetelor noastre suferințe din anii războiului… **care Român mai poate dori, să mai trăim în același Stat cu Maghiarii? Cine ar**

dori aceasta, nu poate fi Român. Promisiunile deșarte din cursul veacurilor ne-au învățat a nu mai avea în Maghiari nici o încredere. Dar chiar de s-ar fi șters din sufletul nostru orice amintire a muceniciei noastre de veacuri, încă nu ne putem gândi la altceva decât la aceea, ce au hotărât și făcut frații din Basarabia și Bucovina, adică la Unirea cu scumpa noastră Românie, alipindu-i întreg pământul strămoșesc.

Aceasta trebuie să fie singura noastră tendință firească; doară idealul suprem al fiecărui popor, ce locuiește pe un teritoriu compact, trebuie să fie unitatea sa națională și politică. Am fi niște ignoranți, vrednici de disprețul și râsul lumii, dacă în situația de azi am avea altă dorință. Numai din unirea tuturor Românilor de pretutindeni vor putea răsări astfel de producte și manifestațiuni ale geniului nostru național, cari prin însușirile lor specific românești să contribuie la progresul omenirii. Deci – oricât de tare ar fi gardul Carpaților care până acum ne-a despărțit de frații noștri – totuși și aici – în atmosfera tradițiilor lui Mihai Viteazul – nu pot decât să exclam împreună cu poetul **Rădulescu Niger:** „Hotarele de astăzi sunt margini trecătoare, de care timpul râde; Căci el pătrunde-n taina ursitei viitoare, când ele s-or deschide!”

Ceasul deschiderii a sosit. **Nu putem și nici n-am avea lipsă să retezăm Carpații, căci ei sunt și trebuie să rămână și în viitor inima Românismului**, dar simt că astăzi prin glasul unanim al mulțimii celei mari, vom deschide larg și pentru totdeauna porțile Carpaților, ca să poată pulsa prin arterele lor cea mai caldă viața românească și ca prin aceasta să ni se înfăptuiască: „acel vis neîndeplinit, copil al suferinței, de-al cărui dor au adormit și moșii și părinții.”

Am ferma nădejde, că precum noi cei adunați la Alba-Iulia **am hotărât azi cu glas unanim Unirea cu România,** așa și glasul întregii națiuni se va concentra asupra singurei dorințe pe care o pot exprima în trei cuvinte: **Pân-la Tisa! Amin!…**

*

Sfaturi părinteşti

De data aceasta vom selecta câteva sfaturi ale marelui scriitor **Dostoievski** privind atingerea unui ideal în viață:

1. Trebuie să trăieşti pentru cei care au nevoie de tine, să te împrieteneşti cu cei în care ai încredere, să vorbeşti cu cei ce-ţi plac şi să le fii recunoscător celor care te preţuiesc; 2. Nimeni, dar nimeni nu trebuie să ştie despre neînţelegerile ce apar între soţ şi soţie, dacă tot se iubesc. Nici chiar mama nu trebuie să ştie sau să fie chemată să judece astfel de cazuri. Soţul şi soţia sunt adevăraţii judecători ai situaţiei. Dragostea e o taină dumnezeiască, ce trebuie ascunsă de ochii altora, indiferent de situaţie; 3. Nu-ţi umple memoria cu supărări, căci nu va rămâne loc pentru clipe frumoase; 4. Omul găseşte timp pentru ceea ce vrea cu adevărat; 5. E uimitor ce poate face o rază de soare cu sufletul unui om; 6. Sufletul se vindecă alături de copii; 7. Nu-i fă niciodată rău omului care e gata să facă totul pentru tine; 8. Uneori oboseşti mergând spre oamenii care nu-ţi vin în întâmpinare; 9. În viaţă totul e temporar. Dacă totu-i bine – trăieşte momentul, pentru că aşa nu va fi mereu. Iar dacă e rău – nu te-ntrista, pentru că nici răul nu va dura veşnic; 10. Într-o bună zi va apărea un nume nou în viaţa ta, care-ţi va preface trecutul în scrum; 11. Viaţa trebuie iubită mai mult decât sensul ei; 12. Dacă eşti rece în relaţia cu oamenii – îi vei răni. Dacă eşti sensibil – ei te vor răni; 13. Sunt trei lucruri de care se tem majoritatea oamenilor: să aibă încredere, să spună adevărul şi să fie ei înşişi; 14. Omul e înţelept ca atare, dar pentru a proceda înţelept – nu e suficientă doar înţelepciunea; 15. E uşor să distrugi un om. – E suficient să-l convingi că ceea ce face mai important în viaţa lui nu-i trebuie de fapt nimănui; 16. Nimeni nu va face primul pas, pentru că fiecare crede că intenţia gestului nu e reciprocă; 17. Viaţa se sufocă, atunci când nu are nici un

ţel; 18. Dacă vei merge spre ţintă, iar pe drum te vei opri mereu pentru a arunca pietre în fiecare câine care latră, atunci niciodată nu vei ajunge la destinaţie; 19. Cel care vrea să facă bine, îl va face şi cu mâinile legate; 20. Cei maturi nici nu-şi dau seama că uneori copiii dau sfaturi înţelepte în cele mai dificile situaţii.

*

Folclor din Mehedinți(LXXXVI)

Din cântecele populare culese de subsemnatul la 23 octombrie 1983 de la regretatul **Rolea Petre(zis Pătru lui Râcu)** din Bârda, mai redăm câteva. Iată-le:

De-aș trăi ca bradu-n munte

De-aș trăi ca bradu-n munte,
N-aș avea supărări multe.
Dar trăiesc ca plopu-n vale
Și sunt plin de supărare.
Și de supărare multă
Mi-a căzut lumea urâtă.
Mama mea când m-a făcut,
Mai bine să fi făcut
Două izvoraşe reci
Între două maluri seci.
Și din mâna mea cea stângă
Un stejar să facă umbră;
Și din mâna mea ce dreaptă
O cană de băut apă;
Și din picioarele mele
Să fi făcut scăunele,
Să șadă lumea pe ele!

Foaie verde flori mărunte

Foaie verde flori mărunte,
Dă-mi, Doamne, zile mai multe,
Să mai vin la vară-n munte,
La turme de oi cornute.
S-aud oile zbierând,
Baciul din fluier cântând,
Băciţa din frunză trosnind,
Ploaia-n codru răpăind.
Mă fac broască la pământ,
Pe murgul ca să mi-l prind.
Pe murgul cu coama lungă,
Care-mi bagă mia-n pungă,
Ori mia, ori temniţa,
Din doua una i-a mea!

Foaie verde lemn adus

-Foaie verde lemn adus,
Hai, mândră, pe deal în

sus,
C-a făcut făsuiu fus,
Aracul nu i l-am pus!
Hai, mândro, să-l arăgim,
Ș-acolo să ne iubim.
-Nu pot merge, neiculiță,
Nu mă las-a mea măicuță!
Vino diseară-n grădină,
Că eu iau ulcioru-n mână
Și spun că merg la fântână
Și facem dragoste bună!
Ce crede măicuța mea,
Că eu fac ce spune ea!

Mă bate, n-are ce-mi face,
Că mie de tine-mi place!

Bate vântul prin pădure

Bate vântul prin pădure,
Culcă lemne de-ale bune!
Culcă lemne, culcă fagi
Și desparte oameni dragi.
Oameni dragi cum am fost noi,
Ne-a despărțit ca doi boi!"

*

File de jurnal – 14 iun. 1982

„Se aude că pentru anul acesta C. A. P. – ul nu va mai retribui munca oamenilor prin produse, ci numai prin bani. Având în vedere că orașul dă alimente numai orășenilor pe bază de tichet, iar la țară alte mijloace de aprovizionare nu există, dacă se va aplica această măsură, ea este deja de domeniul absurdului. Astfel de măsuri privind înfometarea sistematică a unui popor nu știu să fi fost luate vreodată. Dar oamenii sunt fericiți….! Atât de fericiți, că tot mai mulți își caută loc pe la cimitir!

Unchiu-meu Sandrică mi-a povestit că la Șantierul Naval din Tr. Severin mulți muncitori demisionează. O apatie și un dezinteres general stăpânește atmosfera. Când este vorba de câte o alegere, ședințele devin adevărate mascarade. Oamenii serioși refuză să se amestece și să se înhămeze la un car fără roți. Pentru a-și bate joc, câte unul se ridică și propune pe cine știe ce prăpădit, incapabil și străin de situație. Numai ce se aude din sală: „Foarte bun, foarte bun….!" Astfel, apare peste noapte, cu funcții de răspundere în organizația de partid,

sindicat sau alte asociații muncitorești, câte un amărât, care se miră el singur de ce a fost atârnat acolo!

Două săptămâni de întrerupere a Jurnalului. Se zice că jurnalul în ziua de azi ar fi o imprudență capitală. Asta, având în vedere o eventuală confiscare a manuscriselor. Aș vrea să precizez, însă, să se știe, pentru orice eventualitate de acest gen, că notele mele de jurnal nu au nimic cu vreo activitate subversivă. Dimpotrivă. Eu urmăresc să-mi strâng material pentru ***Hronica nescrisă a românilor*** *și am nevoie să înțeleg anumite stări de spirit din zilele noastre, pentru ca, prin analogie, să pot reconstitui unele fresce istorice. Numai apropiindu-te de sufletul unui popor îi poți înțelege durerile, bucuriile și speranțele. Din acest punct de vedere îmi realizez Jurnalul. Alt motiv care mă determină să fac aceasta este nevoia de a pregăti o lucrare de literatură închinată boierului Bumbaru din Negrești, tip caracteristic orânduirii trecute. Zugrăvind oamenii de azi, îmi fac schițe pentru portretele celor de ieri. Jurnalul meu, având o sferă strict-strict particulară și personală, neavând rostul de a fi pregătit pentru tipar, are caracter istoric și literar. Istoricul și scriitorul de mâine își face ucenicia la izvorul nesecat de simțire și gândire populară. Prin urmare, dacă vreodată vreun cititor nepoftit și-ar arunca privirile peste manuscrisele mele, să înțeleagă astfel și rostul Jurnalului meu și să nu mă pedepsească pentru o activitate de care nu mă fac vinovat!*

Stăpâne, Ți-am fost câine credincios. Am stat legat și Ți-am păzit cu grijă Casa. Nu am uitat o clipă, Stăpâne, că ai drept de viață și de moarte asupra mea și că acest drept Ți-l poți exercita necondiționat, atunci când Îți este voia și plăcerea. Într-o clipă numai și mă poți strivi ca pe un vierme sau ca pe o omidă hidoasă. Dar, fiindcă ai prea multe javre și jigodii și mai puțini dulăi, Tu știi bine, Stăpâne, că-Ți sunt de trebuință. Rogu-Te, dar, pe Domnia-Ta să binevoiască a spune copiilor răi, ca-n jocul lor neastâmpărat să nu-și mai facă o

plăcere din a mă călca pe coadă. Dacă ieri le-am sfâşiat nădragii, mâine s-ar putea să le rup şi cotoaiele. Nici chiar ei nu trebuie să uite, Stăpâne, că sunt, totuşi, dulău şi am orgoliul meu….!"

*

Ajutoare și donații

În această perioadă am primit câteva ajutoare și donații, astfel:

- *fii ai satului Malovăț:* Pleșan Valeria(Tr. Severin), Popescu Constantin(București), Zorilă Sandu (Tr. Severin), Mănescu C. Dumitru(Londra-Anglia): câ**te 200 lei**; Prof. Dr. Ionașcu Geogeta(București): **150 lei;** Albulescu Maria(Tr. Severin), Sandu Aurica(Tr. Severin), Grecu Grigore(Tr. Severin), Partenie Doru-Nicușor(Tr. Severin), Vlădioniu Mariana(Tr. Severin), Munteanu Gheorghe(Tr. Severin): câte **100 lei**; Săvescu Aurelia(Tr. Severin), Crumpei Valeriu(Tr. Severin), Borcilă Dumitru(Italia): câte **50 lei;**

- *fii ai satului Bârda:* Luca Emil-Marius(Germania): **300 lei;** Pătru Mădălina (Timișoara), Popescu Dan-Ionel(Tr. Severin): câte **200 lei;** Mucioniu Ilie(Tr. Severin), Trocan Pantelie(Tr. Severin): câte **150 lei**; Cioloca Polina(Timișoara), Prof. Iacov Raluca(Tr. Severin), Urdă Violeta(Lugoj-TM), Rochian Tudor (Tr. Severin), Dragomir Ion(Tr. Severin), Ile Teodor(Sânicolaul Mic-AR), Sfetcu Luminița(Franța), Rolea Titu(Schela-MH), Rolea Aurel(Schela-MH): câte **100 lei**; Luca Miuța(Tr. Severin): **65 lei**; Mema Mariana (Tr. Severin), Boroancă Petrișor(Tr. Severin), Duțoniu Ion(Tr. Severin), Predescu Violeta(Tr. Severin), Rolea Ileana(Tr. Severin), Botea Constantin(Șimian-MH): câte **50 lei;**

- *Credincioşi din afara parohiei:* Bogdan Soare (București): **500 lei;** Ivanovici Florica(București), Enache Maria(București), Dr. Petruțiu Monica Nicolae Victoria (Tr. Severin), (Orăștie-HD): câte **250 lei**; Sprijan Ramona(Cluj-Napoca), Ing. Spătariu Miron – Filip (Reșița-CS), Ing.

Octavian Cudalbu(Baia-Mare – MM): câte **200 lei;** Petruța Freund (Germania): **180 lei**; Golea Nicoleta(Tr. Severin): **150 lei;** Ionescu Floarea(Câmpina-PH), Dr. Cristina Dumitru (București), Antonescu Mădălina(București), Preda Emilia (Tr. Severin) Crumpei Valeriu(Tr. Severin), Filip Cornelia(Tr. Severin), Bojinescu Alexandru(Reșița-CS), Cârligeanu Maria (Răușeni-BT), Mehedințu Elena(Brașov), Leonte Daniela (Buzău): câte **100 lei;** Nicolae Victoria (Tr. Severin): **60 lei;** Pirici Constantin(V. Boierească-MH), Bobocel Filofteia(Tr. Severin), Nicolăescu Ioana(Tr. Severin), Ivanovici Elena(Tr. Severin), Sârboiu Carmen(Tr. Severin), Roman Carmen(Tr. Severin), Suciu Aurelia(Cluj-Napoca): câte **50 lei;**

Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

*

Urmare hotărârii Consiliului Parohial, am trimis ajutoare de Crăciun următorilor enoriași aflați în situații dificile: **Orodan Claudiu**(300 lei), **Pau Costel-Marius**(200 lei), **Căprioru Ion**(100 lei), **Cioabă Constantin**(pentru mătușă) (100 lei), **Borcilă Elena**(pentru nepoți)(200 lei), **Ștefu Constantin**(pentru copil)(100 lei), **Badea Leontina**(pentru nepot)(100 lei) din Malovăț. Atât s-a putut!

*

Contribuția de cult

De la 1 decembrie am început să primim contribuția de cult pentru anul 2019. Reamintim că în parohia noastră contribuția de cult nu este stabilită la o sumă fixă, ci după principiul: ***fiecare dacă vrea și cât vrea, iar serviciile religioase sunt gratuite.*** Indiferent dacă cineva achită sau nu ceva pentru contribuția de cult, preotul îi stă la dispoziție pentru orice servicii religioase pe care le-ar solicita 365 de zile pe an, 24 ore pe zi, în mod gratuit. Până la închiderea acestei ediții, o bună parte dintre enoriașii parohiei noastre au achitat, după posibilitățile lor, contribuția de cult pe **2019**. Situația se prezintă astfel: în Malovăț au achitat **55,62%,** iar în Bârda au

achitat **72,79%.** La nivel de parohie au achitat **60,99%.** Cea mai mică a fost de **3 lei**(Malovăț), iar cea mai mare de **460 lei (Domnul Ilinca Alexandru** din Malovăț). Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: **Unirea dintotdeauna,** în ,,Obiectiv Mehedințean", Tr. Severin, an. XX(2018), nr. 956(29 nov.), p. 10; ***„Scrisoare pastorală" – 386,*** în ,,Observatorul", Toronto(Canada), 16 dec. 2018, ediție și on-line(*http://www. observatorul.com*); în ,,Bibliotheca Septentrionalis", Baia Mare – MM, 18 dec. 2018, ediție și on-line(*https:// ebibliothecaseptentrionalis. wordpress.com/category/biserica*); **România tainică,** în ,,Națiunea", București, 17 dec. 2018, ediție on-line(*http://www.ziarulnatiunea.ro/category/ editorialele- natiunii*);

De asemenea, am retipărit vol. **Iisus Hristos – documente secrete, Amintiri despre Titani** și **Popas aniversar - 65.**

*

Vârsta lui „De ce?"

,,- Buni, e adevărat că unu și cu un fac doi?" ,,- E adevărat!" ,,- Și că doi și cu unu fac trei?" ,,- Și asta e adevărat!" ,,- Înseamnă că știu și eu carte, mă!"

*

Zâmbete

► Moş Nicolae s-a uitat pe facebook și s-a hotărât să pună în ghetuţele multor români câte un dicţionar și o carte de gramatică; ► Un ascultător întreabă la Radio Erevan: Este adevărat că în urma dezastrului de la Cernobâl toată conducerea centralei atomoelectrice s-a sinucis? Radio Erevan răspunde: Da, în afara secretarului de partid, care nu a fost

găsit acasă! ► Un ascultător întreabă la Radio Erevan: E adevărat că după accidentul nuclear de la Cernobâl, oamenilor le-au căzut dinţii ? Radio Erevan răspunde: Da, dar nu tuturor, ci numai acelora care nu şi-au ţinut gura. ►Un ascultător întreabă la Radio Erevan: E adevărat că în România porumbul creşte ca stâlpii de telegraf? Radio Erevan răspunde: Da, uneori chiar mai des. ►Încălzirea globală e un mezelic. Adevărata catastrofă e tâmpirea globală. ► Jumătate planeta moare de foame, cealaltă jumătate se chinuie să slăbească. ►Mi-ar plăcea să fiu sărac pentru o zi. M-am săturat să fiu sărac toată viaţa. ►Cine-i harnic şi munceşte are tot ce vrea, cine-i leneş şi chiuleşte are tot aşa!

*

Anunțuri

- Luni, **17 Decembrie**, **la orele 17,00,** în biserica noastră parohială din Malovăț va susține un concert de colinde **Corul Kinonia** al Episcopiei Severinului și Strehaei. Sunteți invitați toți enoriașii parohiei și oricine dorește să-și desfete sufletul cu un act cultural de certă valoare artistică. Și anul trecut **Prea Sfințitul Episcop Nicodim** a dat binecuvântarea pentru deplasarea corului în parohia noastră, iar lucrul acesta s-a repetat și anul acesta, fapt pentru care îi mulțumim în numele tuturor enoriașilor noștri. Sperăm că și în anii viitori să avem parte de asemenea bucurii.

*

Înmormântări

În ziua de 5 dec. am oficiat slujba înmormântării pentru **Rolea Constantin**(96 ani) din Bârda; în 8 dec. pentru **Oproiu Petre**(68 ani) din Malovăț, iar în 12 dec. pentru **Meilă Maria**(91 ani) din Malovăț. Dumnezeu să-i ierte!

*

Program

În cursul lunii ianuarie avem următorul program de slujbe: **1 Ian.** (pomeniri dimineața la Bârda; slujbă la Malovăț); **2 Ian.**(colindul cu Botezul în Bârda); **3, 4, 5 Ian.**(colindul cu Botezul în Malovăț); **6 Ian.** (slujbă la Bârda de la 8,30; slujbă la Malovăț de la 10,30); **7 Ian.**(pomeniri dimineața la Bârda; slujbă la Malovăț); **12 Ian.** (Malovăț-Bârda); **13 Ian.**(Bârda); **16 Ian.**(Malovăț-Bârda); **17 Ian.** (Malovăț); **19 Ian.**(Malovăț-Bârda); **20 Ian.**(Malovăț); **25 Ian.(**Malovăț-Bârda); **26 Ian.**(Malovăț-Bârda); **27 Ian.**(Bârda); **30 Ian.**(slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, la 12.30). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la școală, la telefon: **0724. 99. 80. 86,** ori pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda@gmail.com*.

Sfintele Sărbători să le petreceți cu sănătate, pace și bucurii!

La mulți ani!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda[27]

[27] ***„Scrisoare pastorală" – 387,*** în „Observatorul", Toronto(Canada), 29 dec. 2019, ediție și on-line(*http://www. observatorul.com*); în „Armonii Culturale", Adjud, 30 dec. 2018, ediție on-line(*http://armoniiculturale.ro/ category/ scrisoare-pastorala*); în „Bibliotheca Septentrionalis", Baia Mare(MM), 31 dec. 2018, ediție și on-line(*https:// ebibliothecaseptentrionalis.wordpress.com/ category/ biserica*);

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi

Anul XVIII(2018), nr. 388(16 –31 Decembrie)

Dragii mei enoriași!

Slăvitul Praznic al Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos și celelalte Sărbători să vă aducă binecuvântare în tot lucrul cel bun, spor duhovnicesc, bucurie în suflet, iar Anul Nou care vine să ne găsească în pace, liniște sufletească, bună înțelegere și trăire creștinească!

Sfintele Sărbători cu sănătate și fericire! La mulți ani!

*

„Palatele” din noi

An de an sărbătorim Nașterea Domnului Iisus Hristos. Unii ne bucurăm sincer și trăim cu evlavie creștinească momentul, folosindu-l pentru îmbunătățirea noastră sufletească, pentru a ne apropia mai mult de obiectivul cel mai înalt pe care-l poate avea un creștin, acela de **mântuire a sufletului său.** Pentru aceasta, postim, participăm la Sfintele Slujbe, ne spovedim, ne împărtășim, facem daruri celor nevoiași, celor mai amărâți decât noi, citim cărți ziditoare de suflet, cântăm colinde pentru a vesti și altora bucuria Nașterii Domnului. Sufletele unor astfel de credincioși se deschid asemenea peșterii de lângă Betleem și în ele se naște din nou Împăratul Lumii.

Există și o altă categorie de creștini, care, din păcate, sunt creștini doar cu numele. În sufletele lor nu are loc să se nască Domnul Hristos. În sufletele lor e prea multă hărmălae, prea multă îmbulzeală, prea mult gunoi. Aceștia sunt prea

ocupați ca să se mai oprească la popas de sărbătoare creștinească. Ei au afaceri de tot felul, griji, contracte, marfă de dus și de adus, facturi de încasat, drumuri de făcut, datorii etc. Ei organizează sau participă la tot felul de festivaluri și zaiafeturi culinare, cu carne multă și preparate din carne, cu lăutari și cu dansuri cât mai deșucheate, fiindcă… așa e moda. În centrul tuturor acestor forme de manifestare ale unei superficialități spirituale cum rar întâlnești, se lăfăie, nici mai mult, nici mai puțin, decât ***pomana porcului.*** Pentru ei la această „pomană" se reduc tradițiile românești de Crăciun, din ea sunt în stare să facă brand-ul României. În fumul grătarelor și afumați de băuturi puternice, petrec mai abitir decât păgânii de altădată, care oficiau jertfe de animale în cinstea zeităților lor, cu dansuri ritualice, cu scălâmbăieli și muzică pe măsură. Nimic creștinesc în desfășurarea acestor manifestări, care se vor puse sub semnul „tradiției românești". Poate doar vreun aparat difuzează vreo colindă, dar cine s-o asculte și care suflet să mai vibreze de frumusețea și de sinceritatea ei, cine să se mai impresioneze de mesajul ei?!

Tot sub semnul „tradiției românești" se desfășoară și un alt ritual în curtea multor gospodării: tăierea porcului. Aceasta începe de pe la sfârșitul lui noiembrie și se duce până în Ajunul Crăciunului. Fiecare sacrificiu de acest fel este urmat de o masă copioasă cu carne de porc. Iarăși revine în discuție renumita „pomană a porcului". Puțini sunt cei care se abțin și nu pângăresc postul. Mulți sunt din cei care sărută Sfânta Icoană sau Sfânta Cruce la venirea preotului cu colindul cu gura plină de carne și buzele mustind de untură. Trec prin multe gospodării și aud pe mulți dintre enoriașii noștri înjurând birjărește cu ce este în cer și pe pământ câinii care dau năvală. Vin apoi, își fac un fel de cruce, care numai cruce nu este și sărută Sfânta Icoană sau Sfânta Cruce, fără teamă, fără remușcări, ca pe un firesc al lucrurilor.

În casele altora e scandal și despărțiri între soți, între părinți și copii, între frați. Procese și garduri bine sudate îi separă, vorbe grele își aruncă, tocmai în preajma și în timpul acestei Sărbători a purității și curățeniei, a dragostei și duioșiei, a împăcării și a iertării.

Mai sunt unii, - din păcate, nu puțini -, care în această perioadă premergătoare a Nașterii Domnului, organizează nunți și botezuri, întâlniri, petreceri, spectacole deșucheate, în care jocurile, cântecele și mesele copioase sunt la ele acasă.

Pentru zilele Crăciunului, Anului Nou, Botezul Domnului, când la biserică se oficiază Sfânta Liturghie și toate celelalte slujbe care marchează Marile Evenimente din istoria mântuirii neamului omenesc, întâlnim tot pe cei dintâi, rareori pe cei din categoria a doua. Aceia abia așteaptă asemenea prilejuri; aceștia sunt prea obosiți, prea ocupați, prea sus, prea sătui, ca să-și sacrifice câteva ceasuri pentru a se întâlni cu Dumnezeu. Sufletul acestora seamănă cu palatele Betleemului, în care nu s-a găsit un locșor cât de mic, ca să se nască în condiții omenești normale Împăratul Veacurilor. Pentru aceștia, Sărbătorile trec va vântul și ca ploaia, fără să-i atingă, fără să-i ude, fără să lase urme. Idealul lor este plăcerea, averea, puterea, în nici un caz mântuirea.

*

Poveste de Crăciun

O splendidă povestire am găsit pe internet dedicată Sfintelor Sărbători. Ne pare rău că autorul a uitat să se semneze. O redăm mai jos.

„Cu doar o săptămână înainte de Crăciun, am avut un musafir neobișnuit. Iată cum s-a întâmplat. Tocmai îmi terminasem treburile gospodărești specifice pregătirilor de Crăciun și mă pregăteam să mă duc la culcare, când am auzit un zgomot ce venea din fața casei. Am deschis ușa holului și, spre uriașa mea surprindere, era Moș Crăciun în persoană, care abia se vedea în spatele unui brad frumos. Și-a pus degetul la gură, semn să nu strig. „– Ce faci aici?”, mă

pregăteam să îl întreb. Cuvintele mi s-au oprit în gât, când am văzut că avea lacrimi în ochi. Alura veselă, cu care suntem obișnuiți să îl vedem pe Moș Crăciun, dispăruse. Apoi el mi-a spus, simplu și convingător:

„- Învață-i pe copii!" Eram contrariată. Ce voia să spună cu aceste cuvinte? El mi-a anticipat întrebarea și, cu o mișcare rapidă, a scos un sac mic de jucării din spatele bradului adus de el. În timp ce eu stăteam acolo, complet uluită, Moș Crăciun mi-a repetat:

„– Învață-i pe copii! Învață-i, învățați-i adevărata semnificație a Crăciunului, cea veche, care acum s-a uitat cu desăvârșire! Prea puțini copii din ziua de azi știu cu adevărat ce înseamnă Crăciunul…!" Moș Crăciun s-a întins spre sacul său și a scos de acolo un brad verde proaspăt.

„– Învățați-i pe copii că verdele proaspăt al bradului de Crăciun rămâne așa, verde, tot anul, simbolizând speranța omenirii, ce nu piere niciodată. Toate acele bradului sunt îndreptate spre exterior, adică spre Cer, semn că gândurile omului se îndreaptă toate, cu speranță, spre divinitate!" A scos apoi din sac o stea strălucitoare, pe care a pus-o în vârful bradului.

„– Învață-i pe copii că steaua se pune în vârf de brad, ca simbol al promisiunilor pe care noi, oamenii, le-am făcut – către noi înșine și către semenii noștri – și pe care ni le reamintim, privind-o, exact așa cum Dumnezeu a promis să salveze lumea, iar steaua e simbol că El s-a ținut de cuvânt!" Apoi a scos din sac o lumânare frumoasă de Crăciun, din cele cu care suntem obișnuiți sa ornăm casa, în seara de Ajun.

„– Învățați-i pe copii că lumânările simbolizează faptul că Iisus a luminat lumea prin nașterea Sa pe acest Pământ și, când vedem o flacără arzând de Crăciun, să ne reamintim că este un simbol al Luminii prin care El ne arată drumul prin întuneric!" Încă o dată s-a aplecat spre sacul lui și a scos globuri roșii

„– Învață-i pe copii că globurile roșii care ornează bradul simbolizează natura eternă a iubirii. Adevărata iubire supraviețuiește mereu. Iubirea este ca un glob de afecțiune, iar ea strălucește de Crăciun, precum globurile în bradul frumos împodobit!" Apoi Moșul a scos din sac un ornament decorativ cu poza lui.

„– Învață-i pe copii că Moș Crăciun simbolizează generozitatea și binele pe care îl simțim pe durata lunii decembrie, atunci când dăruim și le aducem bucurie oamenilor!” A scos apoi o frunză din planta sfântă a Crăciunului.

„– Învață-i pe copii că planta aceasta sfântă semnifică nemurirea. Ea reprezintă coroana de spini purtată de Iisus, iar bobițele roșii ale plantei reprezintă picături de sânge vărsate de El.” Apoi, a scos din sac un cadou împachetat frumos și a spus:

„– Învață-i pe copii că Dumnezeu a iubit atât de mult oamenii și lumea, încât ni l-a dăruit pe singurul său Fiu, exact în ziua de Crăciun, atunci când s-a născut Iisus. Să-I mulțumim în fiecare an, de Cr ăciun, lui Dumnezeu pentru acest dar neprețuit. Învață-i pe copii că magii cei înțelepți s-au închinat în fața pruncului sfânt și i-au dăruit aur, smirnă și tămâie. Și noi trebuie să facem cadouri, ca magii înțelepți!” Când a scos din sacul său un îngeraș simbol, de agățat în brad, a completat, oftând:

„– Învață-i pe copii că îngerii au fost cei care au vestit, cu trompetele lor, vestea minunată a nașterii Mântuitorului!”

Deodată, am auzit un sunet cristalin și curat, scos de un clopoțel, iar Moș Crăciun a luat din sacul său ultimul simbol și anume, clopoțelul auriu.

„– Învață-i pe copii că, precum oaia rătăcită care a fost găsită cu ajutorul sunetului de clopoțel, la fel acest sunet îi va reuni pe oameni în jurul său. Clopoțelul simbolizează îndrumarea, ghidarea și reîntoarcerea acasă, la matcă, la suflet!” Moș Crăciun s-a uitat la bradul împodobit și chipul i s-a luminat. S-a uitat spre mine și i-am întrezărit din nou sclipirea în ochi. El spuse:

„– Ține minte și transmite-le tuturor părinților să îi învețe pe copiii lor adevărata semnificație a sărbătorii Crăciunului – aceea a Naşterii Domnului Iisus Hristos – și să nu mai fiu eu pus mereu în centrul atenției, pentru ca eu am fost creat ca un simbol pentru a le reaminti oamenilor, an de an, prin tot ce aduce atmosfera acestei luni, să Îl purtăm în inimă, în gând, în vorbe și în fapte, pe Cel de la care totul a început cândva. Stați puțin departe de agitația orașului ca să îi mulțumiți pentru toate binecuvântările pe care vi le-a dăruit. Unii dintre voi sunt norocoși că pot sărbători încă un Crăciun frumos, alături de familie și prieteni, în timp ce alți oameni, care s-

au bucurat anul trecut de Crăciun, nu au reușit să ajungă și la acesta. Fiți recunoscători, mulțumiți și numărați-vă motivele de bucurie din viața voastră , în seara sfântă de Crăciun. Dăruiți și nu vă mai enervați pentru toate motivele care vă solicită în aceste zile. Bucurați-vă că aveți pentru cine pregăti, alerga, împărți!"

În timp ce Moșul vorbea cu o voce blândă și șoptită, eu mă uitam la bradul împodobit și la lumânare, iar când am întors capul să-l mai văd o dată… dispăruse…Mulțumesc, Moș Crăciun… Nu voi uita niciodată și îți promit că îi voi învăța pe copii. Crăciun fericit!"

*

Starea parohiei(I)

La sfârșit de an, fiecare om și fiecare instituție își fac bilanțul. Își analizează fiecare succesele și poticnirile, trage concluziile necesare și încearcă să privească spre viitor cu speranță de mai bine. Așa se întâmplă și în viața unei parohii. Așa am procedat în fiecare an, având grijă să nu lăsăm „corabia" să se lovească de stânci, să nu se scufunde, ci să plutească mai departe, împlinindu-și astfel rostul.

Îi mulţumim lui Dumnezeu pentru tot şi pentru toate, căci fără El suntem praf şi pulbere. Atât cât vrea El mai fiinţăm pe acest pământ, ne mai bucurăm de fiecare zi ce ne-o dăruieşte, de fiecare anotimp, de fiecare clipă fericită, pe care mai avem prilejul s-o trăim!

Vă mulţumim cordial tuturor pentru tot sprijinul ce ni l-aţi dat în cursul anului 2018! Vă mulţumim tuturor celor care ne-aţi primit cu colindul, atât la Crăciun, cât şi la Bobotează, după datina străbună, ca nişte adevărate familii de creştini! Vă mulţumim cordial pentru darul ce ni l-aţi făcut, fiecare după voia şi posibilităţile ce le-ați avut, dar mai ales pentru bunăvoinţa creştinească şi românească. Să dea Dumnezeu să vă găsim pe toţi sănătoşi şi cu voie bună mulţi ani de aici înainte!

Au fost şi momente fericite şi mai puţin prielnice, dar le-am depășit cu bine. Făcând un scurt bilanţ, putem spune că activitatea s-a desfășurat pe mai multe planuri, astfel :

• ***<u>În domeniul liturgic</u>***: Am oficiat Sf. Liturghie în duminici și sărbători, toate celelalte servicii religioase după rânduială, cât și cele solicitate de credincioși. Nu cunosc vreo nemulțumire din partea vreunui enoriaș de-al nostru și nu s-a înregistrat vreo reclamație din partea cuiva în acest sens. Am avut frecvență bună la biserică. Starea morală a credincioșilor noștri este bună, cu unele mici excepții, în special din domeniul alcoolismului. Am înregistrat mai multe cununii ale unor familii care trăiseră în concubinaj. Sărbătorile au fost respectate în cea mai mare măsură. Sectarii au avut mai multe tentative de a se infiltra în parohia noastră, dar s-au lovit de rezistența Dvs. și n-au avut succes. Mai sunt două familii, una aparținând cultului baptist și alta martorilor lui Iehova, dar nu desfășoară activități prozelite. Am oficiat, în 2018, **15 botezuri**; dintre acestea, **10** au fost din Malovăț, **1** din Austria, **1** din Anglia, **1** din Danemarca și **2** din Tr. Severin! Am oficiat **11 cununii;** dintre acestea, **6** au fost din Malovăț, **1** din Austria, **1** din Italia, **1** din Franța și **2** din Tr. Severin. Am oficiat **23 înmormântări**; dintre acestea, **14** au fost din Malovăț și **9** din Bârda. Este alarmantă situația din Bârda. Satul se depopulează an de an. Cu aproape fiecare înmormântare rămâne și o casă pustie! Din 1978, când am venit preot în Bârda, până la 31 decembrie 2018, au rămas pustii peste **90 de case**! Cu prilejul celor patru Posturi Mari din timpul anului, am spovedit și împărtășit **277+52+147+95=571 enoriași** de toate vârstele. Nu socotim aici pe acei enoriași care au solicitat preotul pentru a-i spovedi și împărtăși în restul timpului, unii făcând aceasta din șase în șase săptămâni.

• ***<u>În domeniul economic și administrativ</u>,*** putem spune că a fost un an dificil, iar criza economică din țară și din lume s-a făcut simțită. Am reușit să menținem contribuția de cult la aprecierea credincioșilor, după principiul „fiecare dacă vrea și cât vrea să dea, serviciile religioase fiind gratuite”. În Malovăț au achitat **96,68%,** iar în Bârda au achitat **90,91%.** La nivel de

parohie au achitat **94,87%.** Cea mai mică a fost de **5 lei**(Bârda), iar cea mai mare de **518 lei (Doamna Ionașcu Maria** din Malovăț). Preotul a fost la dispoziția tuturor, indiferent dacă solicitantul a achitat sau nu ceva pentru contribuția de cult. Am putut să menținem și anul acesta serviciile religioase gratuite. Am primit ajutoare bănești de la credincioși din afara parohiei, culminând cu **Doamna Dr. Ionescu Mihaela-Aritina** din Curtea de Argeș(AG), care a donat **8.290 lei**, cât și din partea unor fii ai parohiei noastre din afara parohiei, sau oameni de bine complet străini de parohia noastră. Ne-am achitat la timp toate subvențiile și datoriile față de instituțiile bisericești superioare și de stat, cât și altele cu care am avut relații(tipografia, spre exemplu). Am vândut **372 kg. lumânări, 500 calendare**, **numeroase icoane diverse, 10 kg. tămâie și sute de cărți diferit**e. Am predat fabricii de lumânări **190 kg. resturi topite**. Am curățit și erbicidat cimitirele din Malovăț și Bârda în primăvară și în toamnă. Am văruit exteriorul și am vopsit acoperișul la amândouă bisericile, iar la biserica de la Bârda am făcut racordarea la rețeaua de apă și am construit o cișmea în curtea bisericii. De asemenea, am racordat cimitirul de la Bârda la rețeaua de apă și am construit și acolo o cișmea. Am făcut curățenie generală după Paști la amândouă bisericile. Am dotat biserica de la Malovăț cu un rând veșminte prin bunăvoința **Domnișoarei Ecaterina-Rodica Bordeiașu** din București și familiei sale. **Domnul Deputat Alexandru Bălănescu** a donat bisericii de la Malovăț **Sf. Evanghelie** iar bisericii de la Bârda **Sf. Cruce.** În curtea bisericii din Malovăț am construit o magazie, care poate fi transformată în capelă la nevoie. Mai trebuie finisată. Salarizarea e la zi, impozitele și toate celelalte datorii achitate. Vânzarea de cărți a fost foarte deficitară. Am avut câteva comenzi mai mari din partea patriarhiei, unor eparhii și unor mânăstiri. Reușim să trecem în 2019 cu un sold de **30.243,22**

lei, ceva mai mic decât cel din 2018! Nu e mare, dar e bun de sămânță!

• ***În plan caritabil și social*** a fost un an bun. Am reușit să donăm la majoritatea slujbelor din duminici și sărbători credincioșilor participanți la slujbe și unor bolnavi și bătrâni din parohie **câte trei pâini.** Nu am putut să donăm pâine în marile sărbători, din cauză că brutăria n-a lucrat în acele zile. Am reușit, așadar, să donăm în 2019 pâine astfel: Ian.: **967 pâini**; Febr.: **848 pâini**; Mart. **908 pâini;** Apr.: **1.376 pâini**; Mai: **1.204 pâini**; Iun.: **896 pâini**; Iul.: **1.020 pâini**; Aug.: **1.122 pâini;** Sept.: **1.128 pâini;** Oct.: **982 pâini;** Nov.: **1.149 pâini;** Dec.: **1.500 pâini**. Așadar, **în anul 2018 s-au donat 13.100 pâini**, cu **1.480 pâini** mai mult decât în 2017. Vom continua și în 2019 această activitate. Dacă nu vom reuși să mai donăm câte trei pâini, vom da câte patru! Copiilor prezenți la slujbe li s-a donat și ciocolată(**350 buc**.). Menționăm, că, începând din luna iunie 2016, de când am început colaborarea cu firma „Vyos" din Tr. Severin, am comandat mai multă pâine și pe cele nedonate le-am vândut enoriașilor noștri cu prețul de achiziție de **0,70 lei/buc**., ceea ce a însemnat un avantaj enorm pentru multe familii. În aceste condiții, am vândut astfel: ian.: **2.333 pâini;** febr.: **2.152 pâini**; mart.: **1.692 pâini;** apr.: **1.524 pâini;** mai: **1.796 pâini;** iun.: **1.404 pâini;** iul.: **2.480 pâini;** august: **1.478 pâini**; sept.: **1.822 pâini;** oct.: **1.718 pâini**; nov.: **1.551 pâini;** dec.: **1.400 pâini.** Așadar, **în anul 2018 s-au vândut la preț redus 21.350 pâini**, cu **8.855 pâini** mai puțin decât în 2017. La acestea se adaugă **2.920 colindeți,** vânduți la prețul de achiziție de **0,50 lei.** În 2018 am donat bani unor enoriași și familii din parohie și din afara parohiei aflate în situații de dificultate, cu prilejul Sf. Pași și Crăciunului, dar și în timpul anului. **Aceste ajutoare bănești au totalizat 2.280 lei**, la care se adaugă **2.000 lei** ajutorul acordat Parohiei Valea Plopului din jud. Prahova. V-am ținut la curent în „*Scrisoarea pastorală*", de fiecare dată, cu numele persoanelor care au

primit ajutoare și valoarea acestor ajutoare. Până la 1 mai am donat din cartea **Dicționarul proverbelor religioase românești,** vol. I **336 exemplare** fiecărei familii din parohie şi acelor familii și persoane din afara parohiei, care ne-au ajutat cu cel puţin **50 lei** în cursul anului. Din cartea **Dicționarul proverbelor religioase românești,** vol. II, pe care am tipărit-o anul acesta, s-au donat până 31 dec. 2018 **244 exemplare**. Dintre acestea, **125 ex. l**e-am trimis în afara parohiei, în țară și străinătate. Așteptăm pe ceilalți enoriași să-și ia cartea.

În ziua de 12 apr. am făcut o deplasare cu mai mulți enoriași ai parohiei noastre la Orfelinatul de copii handicapați din Tr. Severin și le-am dus câteva sute de kilograme de alimente și haine, iar în toamnă am trimis 2.000 lei Parohiei Valea Plopului din jud. Prahova pentru cei peste 400 copii pe care-i are în îngrijire..

• ***<u>În plan cultural</u>*** a fost un an bun şi 2018. Am continuat să publicăm „***Scrisoarea pastorală***" din două în două săptămâni şi s-o răspândim gratuit în parohie şi în afara parohiei pe suport hârtie, dar şi pe internet. În momentul de faţă, publicaţia noastră are un tiraj de **1.000 ex.** şi tirajul creşte, existând solicitări în acest sens din ţară şi din străinătate. ***„Scrisoarea pastorală"*** a fost preluată și republicată, parțial sau în întregime, de diferite publicații din țară și străinătate. Menționăm în acest sens „Bibliotheca Septentrionalis" din Baia Mare(MM), „Armonii culturale" din Adjud(VN), „Observatorul" din Toronto (Canada), „Omniscop" din Craiova, „Națiunea" din București și altele. Am publicat sau reeditat următoarele cărţi: Prof. Sofia Dobrescu, **Justiția supremă;** Pr. D. Bălașa, **Țara Soarelui;** Pr. D. Bălașa, **Dacii de-a lungul mileniilor;** Pr. D. Bălașa, **Marele atentat papal;** Ing. Melania Caragioiu(Canada), **Prin urzici și bruscălani;** Prof. Eugenia Bordeiașu, **Cugetări și nostalgii;** Pr. Al. Stănciulescu-Bârda, **Stat și Biserică în Banat;** Pr. Al. Stănciulescu-Bârda, **Nicolae Iorga – așa cum l-au cunoscut;**

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda, **Amintiri despre Titani;** Gh. Duncea, **Tudor Vladimirescu, așa cum l-am cunoscut;** Prof. C. Negreanu, **Istoria proverbului românesc;** Pr. Al. Stănciulescu-Bârda, **Popas aniversar – 65;** I. Bratu, **Activitatea Preotului Gh. Paschia;** Pr. Al. Stănciulescu-Bârda, **Studii și documente privind Istoria României,** vol. III, **Banatul;** Pr. S. Desrobitu, **Dumnezeu, îngeri și demoni;** Pr. Al. Stănciulescu-Bârda, **Călăuză biblică;** Pr. Cătălin-Sebastian Hogea**, Strachina cu gânduri;** Pr. S. Zoican, **Popas aniversar – 75;** Pr. Al. Stănciulescu-Bârda, **Amintiri din paradis;** Pr. Cătălin-Sebastian Hogea, **Gândurile unui preot pribeag;** Pr. Al. Stănciulescu-Bârda, **Folclor din Mehedinți;** vol. **Iisus Hristos – documente secrete;** Pr. Al. Stănciulescu-Bârda, **Dicționarul proverbelor religioase românești,** vol. I; Pr. Al. Stănciulescu-Bârda, **Dicționarul proverbelor religioase românești,** vol. II; Pr. Al. Stănciulescu-Bârda, **Bibliografia revistei „Mitropolia Olteniei"(1848-2008),** vol. I; Pr. Al. Stănciulescu-Bârda, **Bibliografia Revistei „Mitropolia Olteniei"(1948-2008),** vol. II; Pr. Al. Stănciulescu-Bârda, **Unirea dintotdeauna.**

Așadar, **27 cărți** în 12 luni. Mai mult n-am putut! Oricum, nici chiar un pușcăriaș n-ar fi putut să scrie și să publice atât! Am răspândit numeroase exemplare din aceste cărţi și din cele publicate în anii anteriori în ţară şi străinătate, în ţări precum: Moldova, Germania, Olanda, Italia, Spania, Belgia, Canada, S.U.A., Australia etc. Taxele poștale au devenit însă aproape insuportabile. Am reușit să publicăm numeroase articole și studii în reviste și volume apărute în țară și străinătate. Preotul Dumneavoastră a continuat să predea Religia la Liceul „Domnul Tudor" din Tr. Severin până în iunie 2018 la cca. **100 elevi** de clasele IX-XI, cât și la cca. **120 elevi** de clasele IX-XI de la Colegiul Național Economic „Th. Costescu" din Tr. Severin. Din septembrie a predat numai la Colegiul Național Economic „Th. Costescu". A participat la

câteva simpozioane în județ și în țară, cât și la emisiuni televizate. O fi mult, o fi puțin, Dumnezeu știe! Atât am putut face!

Am reușit să facem câteva excursii-pelerinaj cu enoriași din parohie și din afara parohiei, astfel: **26 apr.** la Mânăstirile Lainici(GJ), Prislop(HD) și Teiuș(CS); **31 mai.** la Mânăstirile Horezu, Bistrița(VL), Curtea de Argeș(AG); **25 iul.** la Mânăstirea Orșova(MH); **29 aug.** la Mânăstirea Schitul Topolnița(MH). La excursiile din 25 iul. și 29 aug., parohia a suportat cheltuielile de transport.

Tot meritul pentru aceste realizări vă revine Dvs., cei care ați contribuit cu mult sau puțin la fondurile parohiei. Fără banii Dvs., preotul ar fi fost ca o mașină fără benzină! Vă mulțumim frumos ! Dumnezeu să vă răsplătească! Slavă Domnului pentru tot și pentru toate!

În numărul viitor vom vedea ce avem de făcut pentru 2019.

*

Ajutoare și donații

În această perioadă am primit câteva ajutoare și donații din afara parohiei, astfel:

Fii ai satului Malovăț: **D-na Ing. Teșilă Doina**(Tr. Severin), **Dl. Gogoașe Marian**(Tr. Severin): câte **200 lei; D-na Ploștinaru Mihaela**(Caransebeș-CS): **150 lei; D-na Iordache Sevastița**(Tr. Severin), **Dl. Pauleț Iancu**(Balotești-MH), **Dl. Boncioc Mircea**(Italia), **D-na Pleșan Luminița**(Tr. Severin), **D-na Pera Măriuca**(Tr. Severin), **Dl. Crumpei Ion**(Tr. Severin), **D-ra Baltac Cosmina** (Timișoara): câte **100 lei; D-na Prof. Natalia Vlăduț**(Valea Boierească-MH), **Dl. Nistor Gheorghe**(Tr. Severin): câte **50 lei;**

Fii ai satului Bârda: **D-na Rădulescu Gica**(Tr. Severin): **200 lei; Dl. Adoch Jozsef**(Timișoara), **Dl. Motreanu Constantin(**Timișoara), **D-na Arhire Lili**(Tr. Severin), **Dl. Rolea Gh. Aurel**(Schela-MH), : câte **100 lei; D-na Gaiță**

Rodica(Tr. Severin), **D-na Chircu Ramona**(Tr. Severin), **Dl. Stănciulescu Gheorghe** (Tr. Severin), **Dl. Mucioniu Ilie**(Tr. Severin): câte **50 lei;**

Credincioși din afara parohiei: **D-na Mătuș Natalia**(Timișoara): **500 lei; D-ra Bordeiașu Rodica-Ecaterina**(București): **200 lei; Pr. Hogea Cătălin –Sebastian** (Craiova), **D-ra Avoc. Olteanu Marina** (Caransebeș-CS), **D-na Procuror Ana Călin**(Galați), **D-na Prof. Univ. Dr. Zamfira Mihail**(București): câte **100 lei; Dl. Marian Felea** (Ploiești-PH), **Dl. Ichim Laurențiu-Ionel**(Moinești-BC), **D-na Toma Valentina**(București): câte **70 lei;**

Pentru gardul bisericii de la Bârda, fiul satului Bârda, care dorește să-și păstreze anonimatul, a mai achitat suma de **700 lei** pentru a cumpăra o diferență de material, totalizând până acum **4.700 lei**. Nu s-a făcut apel la enoriașii din sat, dar unii, de bună voie și nesiliți de nimeni, au achitat, în noiembrie **450 lei,** iar în decembrie **130 lei,** așadar **580 lei** în total. Îi vom folosi la achiziționarea materialului pentru zidărie.

Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

*

Așa cum am spus și în numărul trecut, conform hotărârii Consiliului Parohial, am acordat și anul acesta ajutoare bănești unor enoriași cu situații grele în valoare de **1.140 lei.**

*

În cursul lunii decembrie am donat pâine credincioșilor participanți la slujbe, astfel: 2 dec.(Bârda): **156 pâini;** 6 dec.(Bârda): **110 pâini;** 9 dec.(Malovăț): **190 pâini;** 17 dec. (Malovăț): **372 pâini;** 23 dec.(Malovăț): **108 pâini;** 25 dec.(Bârda): **183 pâini;** 26 dec.(Malovăț): **169 pâini;** 27 dec. (Bârda): **90 pâini;** 30 dec.(Bârda): **122 pâini.** Așadar, în luna decembrie s-au donat **1500 pâini.** Totodată, s-au vândut la prețul de achiziție de **0,70 lei/buc.** astfel: 2 dec.(Bârda): **544 pâini;** 6 dec.(Bârda): **190 pâini;** 9 dec.(Malovăț): **110 pâini;** 25 dec.(Bârda): **117 pâini;** 26 dec.(Malovăț): **60 pâini;** 27 dec.

(Bârda): **210 pâini;** 30 dec.(Bârda): **169 pâini.** Așadar, s-au vândut cu prețul de achiziție **1.400 pâini.**

Copiilor prezenți la slujbă li s-au dăruit și ciocolate.

Am adus și vândut enoriașilor noștri colindeți, la prețul de achiziție de **0,50 lei/buc.,** astfel: în Malovăț **1.720 colindeți**, iar în Bârda **1.200 colindeți,** așadar, în total **2.920 colindeți.**

*

Până în prezent am donat din **Dicționarul proverbelor religioase românești,** vol. II, un număr de **244 exemplare.** Unele au fost donate direct, altele au fost trimise prin poștă celor ce ne-au ajutat cu mai mult de **100 lei** în perioada 1 dec. 2017- 30 nov. 2018. Încă îi mai așteptăm și pe cei care nu și-au luat până acum aceste cărți să vină la biserică și să le ridice.

*

Contribuția de cult

Până la închiderea acestei ediții, situația **contribuției de cult pe 2019** se prezintă astfel: în Bârda au achitat **90,07%;** în Malovăț au achitat **84,46%,** iar la nivel de parohie au achitat **86,22%.** E un procent bun. Contribuția de cult se știe că e la aprecierea fiecăruia, dacă vrea și cât vrea să dea, iar serviciile religioase sunt gratuite, indiferent dacă enoriașul respectiv a achitat ceva pentru contribuția de cult. Astfel, pentru 2019, contribuția cea mai mică achitată a fost de **5 lei** în Malovăț și de **10 lei** în Bârda. Contribuția cea mai mare achitată în Malovăț și la nivel de parohie a venit de la **Domnul Ilinca Alexandru(482 lei),** iar în Bârda de la **Doamna Popescu Valeria(265 lei).** În numărul viitor al „Scrisorii pastorale" vom da lista fruntașilor. Cu siguranță că și acele familii care au dat foarte puțin își vor reveni pe parcurs din criza financiară prin care trec și vor mai adăuga la sumele respective. Oricum, umblând cu colindul, am sfătuit pe fiecare să dea mai puțin, dar nimeni nu a vrut să mă asculte! Asta e! Le mulțumim cordial tuturor, Îl rugăm pe Dumnezeu să le împlinească cererile și ne angajăm să le fim la dispoziție cu tot devotamentul.

*

Plăți

În această perioadă am făcut câteva plăți mai mari, astfel: **3.424 lei** brutăriei pentru pâinea donată și vândută în decembrie, cât și pentru colindeții vânduți; **2.950 lei** tipografiei pentru cărți; **1.140 lei** ajutoare de Crăciun(ajutoare plus taxe poștale); **690 lei** pentru restul de materiale necesare gardului bisericii de la Bârda(partea fieroasă); **577 lei** impozit; **450 lei** protoieriei pentru chitanțiere; **400 lei** timbre poștale; **320 lei** poștei pentru colete; **273 lei** hârtie de scris; **200 lei** transport cărți de la Craiova; **190 lei** ciocolată pentru copii; **150 lei** cartușe și toner pentru imprimantă; **72 lei** curentul electric; **70 lei** abonamente; **50 lei** internetul și altele mai mici.

*

Spovediri. Împărtășiri

Cu prilejul Nașterii Domnului, în timpul postului premergător, în zilele rânduite și nu numai au fost spovediți și împărtășiți: **36+56+2+1=95 enoriași.** Nu au fost cazuri de reținere de la Sf. Împărtășanie.

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: **Verigile Neamului,** în „Datina", Tr. Severin, an. XXIX(2019), nr. 7265(4 ian), p. 3; în „Omniscop", Craiova, 8 ian. 2019, ediție on-line(*http://www.omniscop.ro*); în „Obiectiv Mehedințean", Tr. Severin, an. XXI(2019), nr. 960(3 ian.), p. 10; ***„Scrisoare pastorală" – 387,*** în „Observatorul", Toronto(Canada), 29 dec. 2019, ediție și on-line(*http://www.observatorul.com*); în „Armonii Culturale", Adjud, 30 dec. 2018, ediție on-line(*http://armoniiculturale.ro/category/scrisoare-pastorala*); în „Bibliotheca Septentrionalis", Baia Mare(MM), 31 dec. 2018, ediție și on-

line(*https://ebibliothecaseptentrionalis.wordpress.com/ category/ biserica*);

*

Concert de colinde

La inițiativa **Domnului Primar Ing. Ion Michescu,** am solicitat **Prea Sfințitului Episcop Nicodim** să aprobe deplasarea **Corului Kinonia** al episcopiei ca să susțină un concert de colinde în parohia noastră. Prea Sfințitul a primit cu bucurie această solicitare și, cu toate că în luna decembrie corul avea un program foarte încărcat, s-a găsit posibilitatea, - și pentru anul acesta -, să fie repartizată seara de 17 decembrie pentru Parohia Malovăț. Au fost tipărite afișe personalizate și s-au răspândit prin satele comunei Malovăț. În seara programată, corul s-a prezentat cu 25 de membrii, la care s-a adăugat personalul auxiliar. Din păcate, prezența enoriașilor noștri nu a fost pe măsura așteptărilor. Concertul a fost filmat. Pentru coriști și pentru toți cei prezenți parohia a adus 600 pâini, iar pentru copii s-au adăugat ciocolate. Parohia a oferit fiecărui corist câte un exemplar din cărțile preotului Dvs. **Dicționarul proverbelor religioase românești,** vol. II și **Popas aniversar - 65**. Sperăm să le fie de folos. Compătimim pe enoriașii noștri, care nu au fost prezenți la acest concert de zile mari. Mulțumim cordial **Prea Sfințitului Episcop Nicodim** pentru aprobare și coriștilor conduși de părintele **Pr. Iulian Pruiu** pentru efortul depus. Sperăm să nu fie unicul moment de acest gen.

*

Botezuri. Înmormântări

În ziua de 29 dec. am oficiat Taina Sfântului Botez pentru **Orodan Alberto-Cristi,** fiul **Domnului Orodan Dumitru-Claudiu** și al **Doamnei Orodan Cristina-Mihaela.** Să le trăiască! În ziua de 30 dec. am oficiat slujba înmormântării pentru **Gheran Pantelie**(83 ani) din Bârda. Dumnezeu să-l ierte!

*

Program

În cursul lunii ianuarie avem următorul program de slujbe: **1 Ian.** (pomeniri dimineața la Bârda; slujbă la Malovăț); **2 Ian.**(colindul cu Botezul în Bârda); **3, 4, 5 Ian.** (colindul cu Botezul în Malovăț); **6 Ian.** (slujbă la Bârda de la 8,30; slujbă la Malovăț de la 10,30); **7 Ian.**(pomeniri dimineața la Bârda; slujbă la Malovăț); **12 Ian.** (Malovăț-Bârda); **13 Ian.**(Bârda); **16 Ian.**(Malovăț-Bârda); **17 Ian.** (Malovăț); **19 Ian.**(Malovăț-Bârda); **20 Ian.**(Malovăț); **25 Ian.(**Malovăț-Bârda); **26 Ian.**(Malovăț-Bârda); **27 Ian.**(Bârda); **30 Ian.** (slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, la 12.30). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la școală, la telefon: **0724. 99. 80. 86,** ori pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda@gmail.com*.

Sfintele Sărbători să le petreceți cu sănătate, pace și bucurii!

La mulți ani!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda[28]

[28] ***„Scrisoare pastorală" – 388***, în „Armonii culturale", Adjud(VN), 13 in. 2019, ediție on-line(*http:/armoniiculturale.ro/category/scrisoare-pastorala*);

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi

<u>Anul XIX(2019), nr. 389(1 –15 Ianuarie)</u>

Dragii mei enoriași!

La început de an 2019, rog pe Bunul Dumnezeu să reverse asupra Dumneavoastră și celor dragi ai Dumneavoastră sănătate, bucurii, împliniri în toate cele bune, puterea de a nu vă pierde speranța și credința, să aveți pace, liniște sufletească, bună înțelegere și trăire creștinească! La mulți și fericiți ani!

*****

Scrisoare către Eminescu(I)

„Bădie Mihai!...

Pe tărâmul acela al tinereţii fără bătrâneţe şi al vieţii fără de moarte, pe care de atâta amar de vreme hoinăreşti, ţi-o fi dor de ţară, de codrii şi pâraie, de holdele pârguite şi fecioarele sfioase, de lacul albastru, de marea-nviforată, de lună şi de luceafăr, de stele şi de plopii singuratici. Ţi-o fi dor, bădie, să mai afli ce-i pe plai, ce-i în lume şi în suflet. Oi vrea să ştii câte împliniri s-au zămislit pe de-a-întregul, câte vifore ne-au spulberat speranţele, cu câte oase ne-am însemnat hotarele, cu câte lacrimi ne-am plâns îngenuncherile.

Dulcea ta Românie a fost adesea otrăvită, acrită şi amărâtă de lifte din patru zări venite să ne ceară pământ şi apă. A fost adesea sfârtecată, jupuită, ciopârţită, i s-au tăiat picioarele şi mâinile, i-au înfundat gura, i-au scos ochii şi i-au spart timpanele, dar ea a continuat să strige „Victorie”, să blesteme, să se roage, să geamă şi să scrâşnească. Gloriile şi

le-a plătit cu fluvii de sânge, dar laurii au încununat frunţile altora; flăcăii ei s-au spetit în ocne şi temniţe, au murit în tranşee şi nici măcar morminte legiuite n-au avut. Dorul ne-a hrănit sufletul şi speranţa. Ne-a fost dor de libertate, de pace şi dreptate, de cer albastru şi de sărbători, de colinde şi altare. Cu cât ne-a fost dorul mai mare, cu atât ne-au îndepărtat mai mult de vatră. Au crezut că ni se rup firele, dar au fost ca funiile de mătase din poveşti. Mare-a fost trecutul, temut mi-e viitorul. Cârdurile de corbi ne dau mereu târcoale, cu hămeseala lor dintotdeauna, lupii ne urlă pe la gardurile stârni, suntem singuri, tot mai singuri într-o lume străină şi haină. Dulcea Bucovină şi Ţara Basarabilor şi a Muşatinilor zac sub călcâi străin, iar azi nici nu îndrăznim să mai vorbim de ele, ca să nu deranjăm mărimuri de aiurea. Mândru erai, bădie, când gândeai la viitor, dar tare mă tem că dacă ai citi istoria veacului ai înnebuni. Fiii mândri ai ţării, plăieşii de-altădată ai lui Ştefan, au fost umiliţi şi-ngenuncheaţi, batjocoriţi şi huiduiţi. Piatra-piatră de e piatră, o calcă roata şi crapă; o calcă de mii de ori şi-o aruncă în vâltori. O ia apa, o ia vântul, nouă ne-a rămas cuvântul. Şi cuvântu' şi oftatu', inima ca stânc-a statu!

Răzbunare crudă, zău, că n-am făcut, chiar dacă prilejuri am avut destule. Ne-am apărat brazdele, vetrele, altarele şi pruncii. Dacă a fost nevoie, i-am speriat niţel la Mărăşeşti, Oituz, pe Jiu şi pe unde a mai vrut Dumnezeu. Atât şi nimic mai mult. I-am gonit cât am putut, ne-am curăţat hotarele, morţii i-am îngropat, bolnavii i-am vindecat, apoi am pus mâna pe coarnele plugului şi ne-am văzut de treabă. La sărbători avem răgaz şi-l ascultăm pe popa cum ne citeşte pomelnic lung cu cei ce nu s-au mai întors acasă dintre noi. Am ştiut că este un Dumnezeu acolo, sus, în ceruri, care cântăreşte şi judecă oameni şi popoare şi am mai lăsat şi-n seama Lui, c-a Lui e răzbunarea.

Ne-ai dorit, bădie, cu cuvânt de testament, să avem frăţie, precum stelele cerului, frunzele codrului, păsările văzduhului. Ne-am înfrăţit prin vreme de multe nevoi, am pus mână-n mână, umăr lângă umăr şi-am răzbit şi noi. Ne-am înfrăţit în faţa puştilor şi-a morţii, pe străzile Timişoarei, Bucureştiului, Sibiului şi Clujului şi al altor locuri de sfântă aducere-aminte. Ne-am înfrăţit la greu şi la bucurie şi greul n-a mai fost atât de greu şi bucuria a fost mai mare. Ne-am înfrăţit în sărăcie, în umilinţă, pe câmpul de luptă, pe ogor la cules, la semănat, la cozi, la nunţi şi la înmormântări. Ne-am înfrăţit când am şoptit Mioriţa, Tatăl nostru, Manole, Manole, ori poeziile matale.

Multe am să-ţi spun, bădie Mihai, şi-o să revin curând. Până atunci, cu bine!

Popa Alexandru de la Bârda-Mehedinți."

*

La cumpănă de ani

Îi mulţumim lui Dumnezeu pentru tot şi pentru toate, căci fără El suntem praf şi pulbere. Atât cât vrea El mai fiinţăm pe acest pământ, ne mai bucurăm de fiecare zi ce ne-o dăruieşte, de fiecare anotimp, de fiecare clipă fericită, pe care mai avem prilejul s-o trăim!

Vă mulţumim cordial tuturor pentru tot sprijinul ce ni l-aţi dat în cursul anului 2018! Vă mulţumim tuturor celor care ne-aţi primit cu colindul, atât la Crăciun, cât şi la Bobotează, după datina străbună, ca nişte adevărate familii de creştini! Vă mulţumim cordial pentru darul ce ni l-aţi făcut, fiecare după voia şi posibilităţile ce le-a avut, dar mai ales pentru bunăvoinţa creştinească şi românească. Să dea Dumnezeu să vă găsim pe toţi sănătoşi şi cu voie bună mulţi ani de aici înainte!

La cumpănă de ani, se cuvine să facem un scurt bilanţ fiecare dintre noi cu privire la viaţa noastră, la familiile noastre, la speranţele ce le avem de viitor. Dacă n-ar mai fi sărbătorile şi rânduielile acestea ale anotimpurilor, viaţa ar fi ca

o lungă călătorie fără popas. Aşadar, să ne oprim un pic în lungul drum al trecerii noastre prin lume şi să ne facem un examen de conştiinţă fiecare. Să ne imaginăm că derulăm filmul vieţii noastre de până acum, cu toate ale sale bune şi rele. Să ne imaginăm, de asemenea, că la acest film ar privi şi Dumnezeu. Ia gândiţi-vă, aţi găsi vreo scenă în acel film de care să vă fie frică, ori să vă roşească obrazul la gândul că va vedea-o Cel de Sus? Sau chiar şi numai ceilalţi semeni ai Dumneavoastră?! E o grea încercare. Căutaţi, de asemenea, să socotiţi dacă aţi făcut tot ce a depins de Dumneavoastră, ca propria familie să dureze, ca soţul, soţia, copiii, părinţii, socrii, cumnaţii Dumneavoastră să aibă o rază de fericire, când s-au aflat în preajma Dumneavoastră, când aţi vorbit, când aţi muncit împreună. Vedeţi dacă aţi făcut vreo fărâmă de bine cuiva, dacă v-aţi făcut întotdeauna rugăciunea, dacă sunteţi împăcaţi cu Dumneavoastră înşivă, cu cei din jur şi, mai ales, cu Dumnezeu. Încercaţi să vă imaginaţi, că în clipa următoare aţi fi chemaţi înaintea lui Dumnezeu, că v-ar sosi ceasul cel din urmă. Aveţi, oare, bagajul făcut? Sunteţi, într-adevăr, pregătiţi de marea călătorie? Aveţi suficiente argumente ca să vă apăraţi la dreapta judecată pentru faptele săvârşite în această viaţă? Sunt câteva întrebări, pe care ar trebui să ni le punem fiecare dintre noi la această cumpănă de ani.

Faceţi planuri pentru familia Dumneavoastră, dar ţineţi seamă şi de ceilalţi membrii ai familiei. Vedeţi dacă şi lor le place şi dacă sunt de acord cu ceea ce vreţi să faceţi. Numai aşa va fi armonie şi unitate în casa Dumneavoastră şi nimănui lehamite nu-i va fi, că staţi sub acelaşi acoperiş! Dumnezeu să vă ajute şi să fie bine!

*

Starea parohiei(II)

În numărul trecut al „***Scrisorii pastorale***” făceam o analiză amănunțită a vieții religioase din parohia noastră din cursul anului 2018. Colindul cu Botezul ne determină să venim

cu câteva completări, pe care le considerăm absolut necesare. În primul rând, mulțumim lui Dumnezeu că avem asemenea creștini în parohia noastră, care păstrează atât cât se mai poate tradițiile noastre strămoșești, credința și datinile. Veniți în număr mare la biserică în duminici și sărbători, sunteți atașați de biserică, nu batjocoriți slujitorii bisericești, ci, dimpotrivă, avem semnale că vorbiți chiar mai bine decât ar trebui despre preotul Dvs. Aveți în casele Dvs. icoane, candele, atmosferă creștinească. În majoritatea caselor icoanele sunt așezate pe peretele dinspre răsărit, pe acel perete nu mai sunt tablouri, postere, decupaje din reviste cu mâțe, câini, lei, șerpi, femei goale și alte bazaconii de acestea. Am găsit case în care cărțile primite de la parohie în ultimii ani erau așezate pe masă, în mijlocul camerei, ca într-o sală de lectură dintr-o bibliotecă. Aceleași cărți le-am văzut în multe case în biblioteci, în altele ele singure formau „biblioteca" familiei. Au fost legați cei mai mulți câini, iar cei care au fost dezlegați s-au dovedit a fi bine educați. Anul acesta nici unul dintre ei n-a încercat rezistența pantalonilor popii și nici nu i-au verificat gustul cărnii. Aproape toți enoriașii noștri știu să se închine corect. Am mai întâlnit câteva cazuri, în care oameni în toată firea nu știau acest lucru: fie făceau niște rotocoale cu mâna, parcă s-ar fi apărat de muște, fie dădeau din mână, parcă ar fi tras la ferestrău. Sunt câțiva enoriași, pe care-i putem număra pe degetele de la o mână, care evită în mod sistematic, de ani buni, să-și arate fața cu prilejul colindului. Altfel spus, fug de icoană, de cruce, de agheasmă! Nu putem pune, deocamdată, un diagnostic definitiv, fiindcă mai trebuie făcută și proba cu tămâie! Sunt cazuri puține, câteodată unice, dar ele mai există, totuși. Rușine să-i fie preotului!

În Malovăț s-au făcut multe construcții noi, s-au consolidat ori s-au extins altele mai vechi, s-au amenajat frumos, au fost dotate cu multă aparatură, ceea ce arată că nivelul de civilizație s-a ridicat simțitor. Mai puțin s-a

întâmplat acest lucru în Bârda. Vorbe amuzante, nevinovate, am auzit mai puține anul acesta! Dacă e vorba de porci, remarcăm că și anul acesta au fost destul de mititei. Nu mai sunt porcii de altădată, care umpleau câte două postăvi cu carne! Nu mai sunt nici câinii de altădată! Acum predomină pechinezii! Criza economică se resimte peste tot. Chiar starea Dvs. de spirit, îngrijorarea față de nevoile de azi, de mâine, spune acest lucru. Mulți, foarte mulți nu aveți serviciu, mulți sunteți plecați în țară sau peste hotare la muncă. Sunt copii lăsați în grija bunicilor, în grija rudelor. Lipsa părinților se resimte în timpul anului, atât la școală, cât și în viața lor în general. Am găsit multe porți deschise între vecini, între părinți și copii, dar am mai găsit și garduri noi construite între părinți și copii! Expresii de genul „-Pe aici nu se trece!" am întâlnit anul acesta, când a fost vorba să merg de la casa părinților la a copiilor pe poteca ce-o cunoșteam din anii trecuți. Expresia mi-a amintit de deviza trupelor române pe frontul de la Mărășești!

Am mai găsit frați și consăteni certați și încrâncenați de ani de zile. Am găsit și mulți bolnavi, bătrâni, săraci și singuri! Din păcate, parcă mai mult ca-n alți ani, am găsit familii destrămate. Nu sunt familii aflate în luna de miere, ci familii cu copii la școli, alții în prag de căsătorie. Nu analizăm aici cauzele, ci deplângem copiii rămași cu un părinte, gospodăriile frumoase pe care și le realizaseră, viața lor de familie de altădată, care părea atât de armonioasă! Poate că nu e totul pierdut! Dumnezeu să le ajute, să le dea pace, înțelegere, împăcare și să nu uite că pasărea din mână e mult mai de valoare decât cea de pe gard!

Dacă Dumnezeu ne va ajuta şi Dvs. îmi veţi fi alături, vom reuşi să mai facem multe lucruri bune împreună, spre slava lui Dumnezeu. Dorim să continuăm publicarea şi răspândirea cărţilor religioase; să continuăm să scoatem şi să vă trimitem „*Scrisoarea pastorală*"; să distribuim gratuit fiecărei familii din parohie şi celor ce ne-au ajutat cartea

Dicționarul proverbelor religioase românești, vol. II și să găsim resurse ca să publicăm volumul al treilea pentru Sărbătorile Crăciunului de anul acesta și să v-o donăm; să dăm cât mai multe filme cu conţinut religios; să fim prezenţi în presa scrisă şi pe internet cu cât mai multe contribuţii; să organizăm mai multe excursii cu caracter religios; să continuăm cu donarea pâinii în duminici şi sărbători; să menţinem serviciile gratuite şi contribuţia de cult la aprecierea fiecăruia; să putem să acordăm ajutoare celor bolnavi, neputincioşi şi tuturor celor loviţi de nenorociri; să intensificăm activitatea pastorală şi misionară; să mărim numărul participanţilor la slujbe, să terminăm magazia/capelă, să terminăm gardul la curtea bisericii din Bârda, să pavăm aleea de la intrarea bisericii din Bârda şi multe, multe altele, despre care vom vorbi pe parcurs. Dumnezeu să ne ajute!

*

Rugăciune pentru căsătorie

Am găsit pe internet o rugăciune de mare valoare pentru mulți dintre tinerii noștri. Iat-o: „Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce ai zis: „Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și toate celelalte se vor adăuga vouă“, dăruiește-mi toate cele de trebuință pentru a merge pe calea mântuirii. În mâinile Tale este viața mea și fără Tine nu pot cunoaște nici împlinirea și nici bucuria cea adevărată. Știind aceasta, având dorința de a purta crucea căsătoriei, Te rog să mă ajuți să găsesc făptura potrivită alături de care să înfrunt marea vieții acesteia.

Ajută-mă, Doamne, ajută-mă, cum numai Tu mă poți ajuta. De multe ori ispita singurătății mi-a rănit inima, de multe ori diavolul deznădejdii a lovit în poarta sufletului meu. De atâta durere inima mea s-a strâns și nu este nimeni care să îmi aline durerea. La Tine alerg, Doamne, nădejdea mea, întărirea mea, lumina vieții mele. Ajută-mă să am o familie binepăcută

Ție, o familie peste care să se reverse mulțimea binecuvântărilor Tale.

Ferește-mă, Doamne, de tot răul. Ferește-mă de o alegere greșită. Ferește-mă de minciuni, de răutate, de desfrâu. Să nu mă înșele frumusețea cea degrabă trecătoare, ci să caut mai ales frumusețea sufletească. Să nu mă orbească dragostea pătimașă, nici să nu mă biruie patimile și poftele. Tu știi, Doamne, nepriceperea și slăbiciunea minții mele. Izbăvește-mă prin harul Tău de neputințele care mă apasă. Vino în ajutorul meu, Iubitorule de oameni! Dăruiește-mi înțelepciune și răbdare. O, grea este crucea răbdării și greu îmi este să nu fiu covârșit de ea. Dar în Tine îmi pun nădejdea.

Ajută-mă, Doamne, să iubesc Biserica, să stărui în rugăciune și să am râvnă pentru împlinirea poruncilor Tale. Să mă spovedesc ori de câte ori umbra păcatului va tulbura mintea mea, mai înainte ca gândul murdar să devină faptă. Dăruiește-mi ca primind dezlegare de păcate să-mi îndrept viața după cum Îți este bineplăcut Ție. Fă să-mi fie mie familia cale de mântuire, cale de bucurie. Să nu caut împlinirea cea înșelătoare cu care mă ademenește această lume, ci să caut dragostea pe care ai binecuvântat-o la nunta din Cana Galileii. Să îmi fie familia prilej pentru a-Ți mulțumi în fiecare zi. Și la vreme potrivită, dăruiește-mi, Doamne, copii credincioși și sănătoși, care să ducă o viață curată și sfântă.

Rugători aduc pentru mine pe toți sfinții, pe mai marii cetelor îngerești, pe Înaintemergătorul Tău, pe înțelepții Apostoli și împreună cu aceștia pe Preacinstita și Preacurata Maica Ta, ale căror rugăciuni primește-le, Milostive Hristoase al meu, pentru folosul meu și pentru mântuirea mea. Că Tu Însuți ești, Bunule, sfințirea și luminarea sufletelor noastre și Ție după cuviință, ca unui Dumnezeu și Stăpân, toți slavă Îți înălțăm, în toate zilele. Amin.”

*

Folclor din Mehedinți(LXXXVII)

Din cântecele populare culese de subsemnatul la 23 octombrie 1983 de la regretatul **Rolea Petre(zis Pătru lui Râcu)** din Bârda, mai redăm câteva. Iată-le:

Pe noi cin′ ne-a despărțit

Pe noi cin' ne-a despărțit
Fi-i-ar moartea de cuțit,
Să moară nespovedit.
Din cuțit plin de rugină,
Să moară făr'de lumină.
Putrezi-i-ar carnea-n văi,
Oasele prin corobăi.

Foaie verde de scumpie

Foaie verde de scumpie,
Cântă-mi, cuce numai mie,
Că la vară nu se știe,
Dacă îmi mai cânți tu mie!
Ori că trăiesc, ori că mor,
Ori m-oi afla călător.
Cântă, cuce, nu-nceta,
C-am dat de-o inimă rea,
Mi-a pierdut calul șaua
Și mi-a găsit-o mândra.
Eu o rog ca să mi-o dea
Și ea spune că nu vrea,
Că n-am mai dat pe la ea!

Voinic necăjit

Voinic necăjit,
De soartă gonit,
De mândra urât.
În codru s-a dus,
Cucului s-a plâns.
-Cuculețule, porumbacule,
Am venit din sat,
Să-ți cer ție sfat!
Nu știu cum să fac,
Pe mândra să-mpac
Și să-i mai fiu drag!
-Voinicelule, băiețelule,
Eu-s o păsărea,
Nu știu dragostea,
Nici pe mândra ta,
Dar o vorbă-ți spun:
Mândrele se țin
Nu cu minciunele,
Cu parale grele!
Ai văzut când ai căruță
Și caii îți cer grăunte,
Mândra părăluță!
Caii cer potcoave,
Mândrele propoade,
C-au și ele draci,
N-ai ce să le faci!

Eu mă duc, mândră, de-acasă

Eu mă duc, mândră, de-acasă
La armată, nu la coasă!
Eu mă duc, mândră, mă duc,
La armată, nu la plug!
Duceți-vă rândunele
La fereastra mândrei mele
Și cântați doina de jele,
Doina inimioare mele!

Să mergeți în satul meu,
Să cântați cum cântam eu,
Doina sufletului meu!
Merg pe drum și-ncep să plâng,
Când m-apucă câte-un gând,
Ziua mi-o petrec cu dorul,
Noaptea nu mă fură somnul!"

*

File de jurnal – 26 sept. 1982

„De câteva zile a început o campanie neobișnuită. Toți muncitorii din întreprinderile severinene, care au buletine de țară, au fost trimiși pentru o lună și jumătate în satele lor ca să muncească în unitățile agricole. Acolo sunt obligați să-și facă prezența zilnic. La trei zile lipsă li se desface contractul de muncă la instituțiile lor. În timpul acestei campanii sunt obligați să muncească ,,la ce sunt puși". Muncile lor sunt retribuite pe categorii. La Ferma de stat din Bârda au venit muncitori, 50-60 soldați, școlile din Bâlvănești, Bobaița, Pârlagele și Malovăț, fără a mai socoti muncitorii permanenți și zilierii din Maramureș, Bihor, Botoșani și Câmpul Mehedințiului. În câteva zile va fi terminată recoltarea fructelor și vor începe apoi alte lucrări. Deja ieri tăticu a luat foarfeca și a tăiat la pomi, iar maramureșenii pregătesc terenul pentru a planta 20 ha de puieți(...).

Recoltarea porumbului continuă și în satul nostru. Ce-au cules bârdenii au cules, ce nu, au venit muncitorii de la diferite întreprinderi din oraș și au cules masiv, indiferent dacă porumbii fuseseră munciți de C. A. P. sau de oameni. Porumbii s-au făcut ca niciodată, însă pentru oameni a fost ca și când câmpul ar fi fost pustiu. În hambarele de la Baza de recepție nu mai au loc grămezile. Parcă s-ar fi revărsat Dunărea, așa stau porumbii.

Întreprinderile severinene au normă la cules de porumb. Norma e de 0,50 ha/muncitor/zi. Retribuția pentru munca respectivă o face C. A. P. –ul beneficiar cu prețul de 40 lei/zi/normă, din care se reține 8 lei ,,garanție''.În Timișoara întreprinderile ar fi fost obligate să facă și câte un transport de fiecare mașină aflată în inventar la câte un C. A. P. din județ.

Azi am vorbit cu Victor Stănciulescu, secretarul de partid al comunei. Mi-a spus că C. A. P. –ul Malovăț are șase milioane lei datorie, iar Șimianul douăsprezece milioane datorie la fondul de stat. Cam aceeași situație este la toate unitățile de acest fel din țară. Peste tot e tensiune și atmosferă încărcată. În partea câmpului se aude că s-ar fi produs și incidente serioase. La Gogoșu, - mi-a spus Victor -, un hambar de 40 de vagoane de porumb a fost golit în mai puțin de o oră de săteni. Autoritățile ar fi asistat, neavând curajul să intervină. Și factorii de răspundere sunt îngrijorați de actuala situație din țară, dar nu au ce să facă, fiindcă însuși sistemul de organizare al agriculturii este deficitar. Lipsa totală de cointeresare din partea țăranilor subminează totul. ,,- Mințim prea mult, părinte, mi-a spus Victor. În toamna asta i-am înșelat pe oameni și le-am luat totul, deși în primăvară le promisesem și luna de pe cer. Ne întrebăm ce vom face anul viitor? Mi-e rușine să privesc omul în față, când știu că i-am furat munca pe un an de zile și el nu are ce mânca!''

Cred că aceste stări de lucruri distrug ceea ce era mai caracteristic în țăranul român: stabilitatea și legătura cu pământul. Când în 60% din populația țării, cât reprezintă țărănimea, intră teama zilei de mâine, goana după hrană, spiritul de instabilitate, se duce totul pe râpă, și patriotism, și reazim al țării. Cred că va veni vremea să căutăm țărani, dar va fi prea târziu! Vor exista doar în rezervații speciale. ''

*

Contribuția de cult

Până la închiderea acestei ediții, situația **contribuției de cult pe 2019** se prezintă astfel: în Malovăț au achitat **84,46%** din familii; în Bârda au achitat **90,07%** din familii; la nivel de parohie au achitat **86,22%.** Reamintim că și pentru anul 2019, regula privind contribuția de cult rămâne aceeași: **fiecare dă cât vrea.** Serviciile religioase sunt gratuite, indiferent dacă cineva achită ceva sau nu pentru contribuția de cult. Preotul este la dispoziția tuturor 365 zile pe an, 24 de ore pe zi. În rest este liber! Pentru 2019, cea mai mică contribuție de cult este de **10 lei,** iar cea mai mare **de 482 lei.**

Dintre fruntași menționăm pe următorii:

A. În Malovăț: I. Ilinca Alexandru: **482 lei; II.** Cioabă Dumitru: **335 lei; III.** Ungureanu Gheorghe și Mănescu Gh. Vasile: câte **250 lei; IV.** Căprioru Marius-Emanoil: **245 lei; V.** Manolea Elisabeta: **235 lei; VI.** Oproiu Elisabeta: **230 lei; VII:** Bobiț Gheorghe și Coman Vasile: câte **220 lei; VIII.** Ionașcu Ștefan: **215 lei; IX:** Popescu Gr. Dumitru: **210 lei; X.** Ștefu Constantin(I): **205 lei; XI.** Surugiu Elena, Pau Claudiu, Băleanu Ioana, Crașoveanu Valeriu, Baltac Alexandru, Meilă Pantelie și Surugiu I. Mihai: câte **200 lei; XII.** Crumpei Gheorghe: **165 lei; XIII.** Crăciunescu Tică și Bucică Bebe: câte **160 lei; XIV.** Coman Constantin, Motreanu Petre, Paicu Domnica, Voican Petre, Pereanu Constantin, Bazavan Gheorghe(Ielești), Baltac Ion, Bondoc-Ionașcu Gheorghe, Mănescu C. Vasile, Minune Ion și Munteanu Alexandra: câte **150 lei; XV.** Vasilescu Ioana: **145 lei; XVI.** Popescu Mihai și Almichi Ion: câte **140 lei; XVII.** Tărăbâc Angela, Tărăbâc Grigore, Curea Gheorghița, Mănescu Constantin și Badea Marius: câte **130 lei; XVIII.** Vișan Sevastița, Pau Dumitru, Tărăbâc Gheorghița, Dima Vasile, Cotea Nicu, Coman Elena, Dragotă Nicolița, Munteanu Iorgu și Tătucu Grigore: câte **120 lei; XIX.** Boncioc Elena(II), Surugiu Eugenia, Popescu Angelu, Mănescu Valeria, Trocan Ion, Baltac Lida, Glavan

Pompiliu și Papa Vergina: câte **115 lei; XX.** Pătrulescu Alin: **113 lei; XXI.** Văcăriuc Nicolae, Vișan Ioana, Bazavan Dumitru, Manolea Nicolae, Bârdeanu Ion, Coman Marian, Chiriță Toni, Popescu Marga, Pau Daniel, Surugiu Gheorghe, Blejdea Gheorghe, Căprioru Petre, Ciobanu Doru, Surugiu Gh. Mihai, Înv. Michescu Ion, Săftoiu Liviu(I), Paicu Nicolae, Haidamac Minodora și Ciurel Valentin: câte **110 lei; XXII.** Căprioru Gheorghe, Popescu Dumitru, Ciobanu Dumitru, Ciolacu-Hotăranu Claudiu, Popescu V. Constantin, Pera Aurica, Surugiu N. Ion, Meilă Costel(I), Mănescu Elena, Răchiunoiu Grigore, Baltac Gheorghe, Zamfir Viorel, Baltac Constantin, Borcilă Vasile și Motreanu Vasile: câte **105 lei; XXIII.** Lupșa Dumitru: **102 lei; XXIV.** Manolea Grigore, Bobiț Claudiu, Vișan Valeria, Cosma Cristina, Cernea Mihăiță, Bazavan Claudiu, Ungureanu Dumitru, Iordache Mihai, Stroie Sever, Almichi Constantin, Băleanu Petre, Munteanu Dumitru, Drăghici Ionuț-Alexandru, Coman Nicolae, Ghilerdea Sevastian, Pera Dumitru, Popescu M. Mihai, Orodan Aneta, Borugă Ion, Borugă Viorel, Oproiu Vasile, Cojocariu Titu, Tărăbâc Virgil, Ștefu Florian, Ștefu Gheorghe, Boncioc Dumitru, Meilă Nicolae(I), Vișan Ion, Păunescu Aurelia, Borugă Mihai, Borugă Vasile-Cosmin, Badea Ion, Sava Ion, Paicu Angelu, Munteanu Puiu, Bora Ion și Mazilu Paraschiva: câte **100 lei;**

B. În Bârda: I. Popescu Valeria: **265 lei; II.** Botoșan Dumitru: **230 lei; III.** Gârbovan Nicolina și Trocan Dumitru: câte **205 lei; IV.** Butoi Ion: **192 lei; V.** Coman Elena: **165 lei; VI.** Bobocea Savu: **163 lei; VII.** Curea Gigi și Horodnic Tudor: câte **160 lei; VIII.** Dragomir Bădiță, Tănase Maria și Mucioniu I. Ion: câte **150 lei; VIII.** Gârbovan Ion: **140 lei; IX.** Drăghia Tudor: **135 lei: X.** Stănciulescu Florin: **130 lei; XI.** Turlacu Emil: **125 lei; XII.** Ploștinaru Ionel, Pâlșu Gheorghe și Rolea Aurică: câte **120 lei; XIII.** Rolea T. Ion și Luca Vasile: câte **115 lei; XIV.** Anghel Domnica, Malescu Gheorghe, Luca

D. Maria, Luca I. Ana, Sfetcu Bebe și Sfetcu N. Aurel: câte **110 lei; XV.** Ivașcu Ion, Luca C. Maria, Mema Ștefan și Mema Petre: câte **105 lei; XVI.** Anghel Nicolae, Stănciulescu Ion, Pavel Eugenia, Dragomir Gheorghe, Dragomir Nicolae, Cimpoieru Tănase, Curea Cristi, Cimpoieru Viorel, Luca Gheorghița, Olteanu Alexandru, Stănciulescu Alexandru, Mema Elena, Șeitan Gica, Ivașcu Vasile, Luca Jana, Luca Dumitru, Gheran Maria, Sfetcu George, Sfetcu Sorin, Curea Constantin, Bufan Dumitru, Sfetcu Dumitru, Boescu Gabi și Ivașcu Ionuț: câte **100 lei**;

Acestora și tuturor celorlalți care au contribuit cu cât au putut ei, le mulțumim cordial.

Dumnezeu să le răsplătească jertfa!

*

Ajutoare și donații

În această perioadă am primit câteva ajutoare din afara parohiei, astfel: **Domnul Ing. Meilă Ion**(Tr. Severin), fiu al satului Malovăț: **500 lei; Domnul Pera Nicolae**(Constanța), fiu al satului Malovăț: **300 lei; Părintele Pr. Gheorghe Croitoru**(Mizil-PH): **200 lei; Domnul Bazavan Ion**(Tr. Severin), fiu al satului Malovăț, **Domnul Pera Valeriu**(Tr. Severin), fiu al satului Malovăț, **Domnul Pera Alexandru**(Tr. Severin), fiu al satului Malovăț, **Doamna Dr. Ionescu Mihaela-Aritina**(Curtea de Argeș-AG), **Doamna Michescu Elena**(București), fiică a satului Malovăț și **Doamna Doina Vasilca**(București), fiică a satului Malovăț: câte **100 lei; Domnul Vasilescu Marius-Daniel**(Tr. Severin), fiu al satului Malovăț: **60 lei; Doamna Predescu Violeta**(Tr. Severin), fiică a satului Bârda, **Domnul Iorgovan Anton**(Tr. Severin), fiu al satului Malovăț, **Doamna Cârneci Oana-Mihaela**(Tr. Severin) și **Doamna Crăciunescu Valeria**(Câmpulung Moldovenesc – SV): câte **50 lei. Dumnezeu să le răsplătească tuturor!**

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: **Palatele din noi**, în „Națiunea”, București, 13 ian. 2018, ediție on-line(*http://www. ziarulnatiunea.ro/category/firea-romanilor*); ***„Scrisoare pastorală” – 388,*** în „Armonii culturale”, Adjud(VN), 13 in. 2019, ediție on-line(*http://armoniiculturale. ro/category/ scrisoare-pastorala*); **Scrisoare către Eminescu (I),** în „Omniscop”, Craiova, 15 ian. 2018, ediție on-line (*http://www.omniscop.ro*); **„Bădie Mihai”,** în „Datina”, Tr. Severin, an. XXIX(2919), nr. 7274(17 ian.), p. 2;

Domnul Dumitru Puiu Popescu, redactorul-șef al revistei „Observatorul” din Toronto (Canada), ne-a comunicat că „mâine, 15 ianuarie a.c., la o manifestare culturală, în Toronto, dedicată lui Mihai Eminescu și zilei culturii naționale, se va citi și scrisoarea D-voastră”. E vorba de **Scrisoare către Eminescu(I).**

Parohia noastră a republicat cărțile Gh. Duncea, **Tudor Vladimirescu, așa cum l-am cunoscut** și D. Bălașa, **Țara Soarelui sau Istoria Dacoromâniei,** și D. Bălașa, **Marele atentat papal.**

*

Botezuri. Înmormântări

În ziua de 6 Ian. am oficiat Taina Sfântului Botez pentru **Ilinca Anaïs-Tania-Florina,** fiica **Domnului Ilinca Florentin-Alin** și a **Doamnei Ilinca Andreea-Valerica** din Franța**.** Să trăiască! În ziua de 4 Ian. am oficiat slujba înmormântării pentru **Botoșan Elena**(77 ani) din Bârda, iar în ziua de 12 Ian. pentru **Pau Olimpia**(91 ani) din Malovăț. Dumnezeu să le ierte!

*

Program

În cursul lunii februarie avem următorul program de slujbe: **2 Febr.** (pomeniri dimineața la Bârda; slujbă la Malovăț); **3 Febr.**(Malovăț); **9 Febr.**(Bârda-Malovăț); **10 Febr.**(Bârda); **16 Febr.** (Malovăț-Bârda); **17 Febr.**(Malovăț); **23 Febr.**(Malovăț-Bârda); **24 Febr.** (Bârda). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la școală, la telefon: **0724. 99. 80. 86,** ori pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda@gmail.com*. Sănătate, pace și bucurii să vă dea Dumnezeu! La mulți ani!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda[29]

[29] ***„Scrisoare pastorală" – 389***, în „Observatorul"(Toronto-Canada), 25 ian. 2019, ediție și on-line(*http://www.observatorul.com*); în „Armonii culturale", Adjud(VN), 26 ian. 2019, ediție on-line(*http:// armoniiculturale.ro/category/scrisoare-pastorala*); în „Bibliotheca Septentrionalis", Baia Mare(MM), 28 ian. 2019, ediție și on-line(*https://ebibliothecaseptentrionalis.wordpress. com/ category/biserica*);

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi

Anul XIX(2019), nr. 390(16 –31 Ianuarie)

Dragii mei enoriași!

Scrisoare către Eminescu(II)

Bădie Mihai!

S-a scurs mai mult de o jumătate de veac de când trăgeai clopotele de alarmă prin versul Domniei-Tale și făceai cunoscut lumii de-atunci pericolul mare și hăul spre care se îndreaptă atâția corupți ai vremii. Stâlpii de taverne, înțepeniți pe scaune, cu ochii buimăciți, cu minte-mprăștiată și gândul rătăcit, copiii națiunii lipsiți de orizonturi, bălăcărindu-și viața în glodul decăderii te biciuiau pe suflet, te zgârâiau pe creier. Străbunele glorii le fluturai în versuri, nutrind speranța sfântă că doar-doar o renaște în inimi înecate în tone de alcool dorința de-ndreptare și pofta de-a fi OM.

Eroii de-altădată luptând din greu să apere un hotar, sihaștrii vlăguiți de post și rugăciune, atâția prometei înlănțuiți de propriile lor idealuri, țărani săraci nădăjduind culesul erau doar câteva modele de viață, ce le propuneai prin scrierile tale tinerilor fără tinerețe. Rămâneai dezamăgit, bădie, căci prea adesea vorbeai la niște stârvuri, uneori putregaiuri fără speranță de odrăslire. Cu mintea ta isteață vedeai în viciul acesta al beției pericolul ce paște o generație, o națiune chiar!

S-a scurs mai bine de un veac, bădie, și piesa este aceeași! Eroii s-au schimbat. Tavernele se înmulțesc, bețivii de asemenea: În fumul gros de mahoarcă se îngrămădesc mulți,

tot mai mulți, și tineri și vârstnici. Idealurile sunt firave, realizări deloc, pungile tot mai goale, copiii tot mai triști. Femeile-s bătute și alungate la ore târzii, pâinea lipsește de pe masă, hăinuțele sunt rupte, de cărți nu mai sunt bani.

Prin șanțuri ne zac junii, alcoolul duhnește de departe. Înjurături le sunt vorbele alese din gura împuțită, din sufletul lor sterp. Flăcăi vânjoși ca bradul se ofilesc degrabă, când Bachus îi adoptă ca fiii săi pe veci. Dușmană le e lumea, părinții, copiii și frații, iubirea lor e sticla, și halba, și paharul. Se-nchină doar lui Bachus, în cârciumă-și pierd vremea și toată agonisita o duc la cârciumar!

De te-ai face astăzi și-ai încerca să numeri cârciumile răsărite pe pământ românesc, ai înnebuni. Guri de iad, bădie, guri de iad, prin care șerpii gheenei ne înghit vlaga națiunii, ne tulbură orizontul, ne îngreunează zborul!

Se repetă istoria, bădie, și, din păcate, se repetă mai întâi prin tot ce are mai murdar, mai josnic și mai morbid!

Cu bine, bădie, pe curând!

Popa Alexandru de la Bârda-Mehedinți."

*

Sfaturi părintești

Din cartea **Trăiri ale dumnezeiescului har** a Sfântului Nectarie de Eghina selectăm câteva rânduri privind **puterea rugăciunii.** Să vă fie de folos!

„Puterea întregului suflet stă în rugăciune. Și după cum trupul se împuternicește prin mâncăruri și prin diferitele îngrijiri pe care i le dăm, tot astfel și sufletul vrea mai întâi de toate rugăciune, citire, cuvânt duhovnicesc, pildă duhovnicească să vadă, și astfel, încetul cu încetul se deșteaptă. Pentru că dacă îl vei lăsa să doarmă, atunci îl va stăpâni uitarea și nesimțirea.

După cum atunci când facem focul, suflăm în el ca să-l aprindem, tot așa are nevoie și sufletul. Pildele sunt suflările de aer care alungă cenușa, care este uitarea, și aceste suflări

aprind cărbunii care nasc căldura. Astfel, pleacă nesimțirea care naște rătăcirea, încât omul crede că este bine, fără să fie însă așa.

Așadar tu, micul meu copilaș, acum că ai vreme, plânge, ca să te umpli de bucurie, străpunge-te, strigă, îmbrățișează icoana Preasfintei, ca și cum ai îmbrățișa-o pe însăși mămica ta, și strig-o ca un micuț copilaș pe maica noastră: „Măicuța mea, ajută-mă, dă-mi ceea ce-mi este de folos sufletului, precum știi!" Spune-i multe alte cuvinte și vei atrage harul mângâietor asupra ta de fiecare dată când o vei chema în rugăciune. Vei dobândi astfel iubirea.

Ea îți va dărui și rugăciunea, ea va aprinde flacăra și iubirea pentru Hristos, pentru că mijlocește către Fiul ei, și toate cererile ei El le împlinește, pentru că este Maica Lui, și nu îi trece cu vederea nici o dorință. Așadar, ceea ce vrei de la ea, să ceri ca un copilaș care cere de la mama lui ceea ce dorește și se agață de fusta mamei, îi sărută poalele, o îmbrățișează, o umple de lacrimi.

Fă așadar precum îți scriu și, în scurt timp, vei vedea câtă iubire vei afla de la dulcea noastră Măicuță. Cu multă simplitate să mergi înaintea ei, ca să afli curăția sufletului. Simplitatea este reușita mare a sufletului."

*

Sinuciderea și sinucigașii

În paginile acestei publicații am mai scris despre sinucidere și sinucigași de multe ori. Din păcate, nu au citit cei care aveau nevoie de cele scrise acolo. Câteva cazuri de genul acesta petrecute de-a lungul a peste patruzeci de ani ne determină să revenim asupra acestei probleme. Drept urmare, vom reda mai jos cuvântul plin de înțelepciune al Părintelui Ierom. Serafim Rose din cartea sa **Sufletul după moarte.** Capitolul este numit sugestiv: **Păcatul înfricoșător al sinuciderii.** Sperăm să fie de folos multora:

„Sărmani pătimitori, sinucigașilor!.. Voi n-ați primit răscumpărarea prin scurtele suferințe curățitoare de pe pământ, suferințe dulci pentru cel care le îmbrățișează – o, mult mai dulci decât plăcerile nălucite de dorul cărora ați murit. ***Da, stătea în puterea voastră ceea ce v-a șoptit puterea răului, care atunci n-avea nici o stăpânire asupra-vă, dar tot în puterea voastră stătea și să nu faceți asta.*** *În puterea voastră stătea să știți că Dumnezeu există, că El nu-i doar expresia cea mai înaltă a Dreptății mai presus de înțelegerea noastră, ci chiar mult mai mult decât toate aceste firave concepții omenești. În puterea voastră stătea să înțelegeți că Dumnezeu nu poate să dea Cruce și să nu dea și puteri, că în puterea voastră stătea să vă întoarceți la Dumnezeu, să vă mântuiți prin chemarea Numelui Său…*

Înainte de sinucidere, ***sinucigașii nu știu deloc că în preajma lor stă duhul rău, nespus de scârbavnic, care-i silește să își ucidă trupul,*** *să sfarme prețiosul „vas de lut", care păzește sufletul până la soroacele hotărnicite de Dumnezeu.* ***Și sfătuiește acest duh, și îndeamnă, și stăruie, și silește, și-l înspăimântă cu toate spaimele, doar-doar va apăsa omul pe trăgaci sau va sări pe fereastră, fugind de viață, de chinul său cel nesuferit…*** *Omul nici nu gândește că „chinul nesuferit" nu este de la viață, ci de la cel de unde vin și toate gândurile care „dau temei" uciderii de sine.* ***Omul crede că el le cugetă pe toate și ajunge la concluzia sinucigașă — dar nu cugeta el deloc, ci prin gândurile lui vorbește cel pe care Domnul l-a numit ucigaș de oameni dintru început…***

Omul nu face altceva decât să-și dea în mod inconștient acordul la propunerea diavolului, să ia asupra sa, fără să vadă asta, păcatul diavolului, să se unească cu păcatul și cu diavolul…Un singur cuvânt de rugăciune cu pocăință, un singur semn al mântuitoarei Cruci, făcut măcar în gând, și o singură privire cu credința către ea — și păienjenișul răului este rupt, omul este mântuit prin puterea lui Dumnezeu de

pieirea sa… Doar o scânteie mică de credință vie și de credincioșie față de Dumnezeu – și omul e izbăvit!

Dar nu toți oamenii care s-au izbăvit uciderea de sine sau de un alt păcat pricep că în preajma lor stătea sau poate că sta încă ori se apropie de el câteodată ***scârbosul duh rău****, ființa pe care o descoperă doar sensibilitatea duhovnicească și luarea-aminte duhovnicească ascuțită! Nici pe departe nu-și dau seama toți oamenii (fie creștini) de lucrările și manifestările duhurilor rele, despre care cu atâta putere și limpezime uimitoare vorbește cuvântul lui Dumnezeu.* ***90% din sinucigași fac ultimul lor pas sub înrâurirea nemijlocită a duhurilor ucigașe de oameni dintru început*** *(Ioan, VIII, 44).* ***Și, propriu-zis, mai fiecare sinucidere este ucidere a omului de către demon cu mâinile omului însuși.***

Iată o întâmplare, care s-a petrecut în viața cuviosului Leonida de la Optina, care a murit în 1841. Tatăl unuia dintre ucenicii săi, Pavel Pambovisev, a murit de moarte năprasnică, prin sinucidere. Fiul iubitor, a fost profund mâhnit la aflarea acestei vești și și-a vărsat durerea duhovnicului: „Moartea nefericită a tatălui meu este pentru mine o cruce grea. Da, eu sunt acum răstignit și voi duce aceste chinuri cu mine în mormânt. Îmi închipui veșnicia ca fiind cumplită pentru păcătoși, în care nu mai există căință și sunt chinuit de caznele veșnice care îl așteaptă pe tatăl meu, care a murit fără pocăință. Spune-mi, Părinte, cum îmi pot alina această durere?”

Părintele a răspuns: „Ai încredere atât în tine, cât și în soarta tatălui tău, care se află în voia lui Dumnezeu, Care este Atotînțelept și Atotmilostiv. Să nu fii curios și nu încerca să afli tainele Celui Prea Înalt. Străduiește-te cu umilință și înțelepciune să te întărești într-o suferință pe care să o poți răbda. Roagă-te Atotbunului Ziditor și îndeplinește-ți datoria de iubire și obligația de fiu.”

La întrebarea: „În ce fel se poate ruga cineva pentru astfel de oameni?”, răspunsul a fost: „În duhul oamenilor virtuoşi şi înţelepţi, roagă-te astfel: „Caută, o, Doamne, sufletul pierdut al tatălui meu. Dacă este cu putinţă, ai milă! De nepătruns sunt judecăţile Tale. Nu socoti această rugăciune a mea ca un păcat; ci facă-se voia Ta cea sfântă!” Roagă-te simplu, fără vreun model, punându-ţi inima în mâna Celui Prea Înalt. De bună seamă că nu a fost voia lui Dumnezeu ca tatăl tău să aibă o moarte atât de năprasnică. Acum tatăl tău se află în voia Aceluia Care poate arunca atât sufletul cât şi trupul lui în cuptorul de foc, care poate smeri sau înălţa, încredinţa morţii sau aduce la viaţă, a trimite în străfundurile iadului sau a ridica la ceruri. În acelaşi timp, El este milostiv, Atotputernic şi plin de iubire, încât toate însuşirile bune ale celor născuţi din ţărână, nu sunt nimic faţă de marea Sa bunătate. De aceea, nu ar trebui să suferi peste măsură. Vei spune: „Eu îmi iubesc tatăl şi de aceea mă mâhnesc fără alinare”. Este adevărat. Dar Dumnezeu l-a iubit şi îl iubeşte cu mult mai mult decât îl iubeşti tu. Şi astfel, îţi rămâne să laşi soarta veşnică a tatălui tău în seama bunătăţii lui Dumnezeu, Care, dacă El vrea are milă, dar cine poate să se împotrivească Lui?”

Şi astfel, această rugăciune personală, care poate fi spusă acasă sau în chilie, aşa cum a făcut-o Părintele Leonida pentru ucenicul său, având experienţa duhovnicească, poate servi creştinului ortodox ca un exemplu de rugăciune pentru orice creştin neortodox, care îi este apropiat. De exemplu, creştinul se poate ruga astfel: Ai milă, o, Doamne, dacă este cu putinţă, de sufletul robului Tău (numele) care a plecat dintre noi în viaţa cea veşnică, rupt fiind de Sfânta Biserică Ortodoxă a Ta! De nepătruns sunt judecăţile Tale. Nu socoti această rugăciune a mea ca un păcat, ci facă-se sfânta voie a Ta!”

*

File de jurnal – 14. Iun. 1982

,,În această perioadă de două săptămâni am lucrat la arhiva I. A. S. – Dealul Viilor și a I. A. S. – Tr. Severin. Trebuie să scot zilele lucrate de tatăl meu ca zilier în perioada 1949-1979, în vederea întocmirii dosarului de pensionare. La I. A. S. – Dealul Viilor situația arhivei este deplorabilă. Responsabilă cu arhiva este Doamna Lungu, soția directorului. Situată în beciul casei mareșalului Averescu, arhiva a suferit serioase avarii. Pereții burdușiți de igrasie, pâraie de apă peste tot, umezeală și aer de cavou. Dosarele situate pe rafturile de lângă pereți sunt, în mare măsură, mucegăite. Am găsit în unele dosare cuibare de șoareci. În dosare e o dezordine îngrozitoare. Erau într-o vreme vreo 32 de ferme dependente de I. A. S. Dealul Viilor. Tot felul de hârtii venire de la aceste ferme erau puse la nimereală. Nu poți ști că unul e dosar de casă, altul de bancă, altul de corespondență etc. Pe fiecare lună sunt câte 10-15 dosare și pentru ca să găsești un biet ștat de plată, trebuie să cauți până amețești.

La I. A. S. – Tr. Severin situația e mai bună. Arhiva e situată la etaj, actele frumos ordonate, dosarele legate. Se poate lucra bine acolo. Atât doamna Lungu, cât și domnul Pârvulescu, inspectori la serviciul personal al celor două unități, m-au băgat în arhivă și m-au lăsat acolo să lucrez. Eu caut prin dosare și, în momentul în care-l găsesc pe tăticu într-un ștat de plată, pun semn, iar la sfârșitul programului vin dumnealor și-și iau notițe în vederea întocmirii adeverinței pe care mi-o vor da la sfârșitul investigației.

Alaltăieri am avut un parastas la Dumitru Ploștinaru din Bârda. A venit și fiul său cel mare, care a fost detașat câțiva ani ca profesor de matematică în Mexic. Printre altele, i-am reținut câteva afirmații, care m-au ajutat să-mi pun ordine în gândurile-mi destul de răvășite: ,,Când ți se oferă un prilej de a pleca în străinătate, nu-l rata! Nu se știe dacă te mai întâlnești vreodată cu el!" ,,La plecarea din țară, vameșii

perchezițională cu atenție, ca nu cumva să ai asupra ta vreun manuscris; la venirea în țară, aceiași vameși te urmăresc dacă nu cumva ai adus cu tine biblii și literatură pornografică!" Grozavă alăturare! ,,Preoții sunt niște indivizi suspecți și periculoși. Experiența cu Calciu-Dumitreasa ne-a dovedit-o. Asemenea și situația din Polonia!" ,,E bine să râzi, căci râsul ne-a rămas!" ,,N-are rost să-ți faci complexe, totul trebuie considerat ca ordine firească a lucrurilor; orice împotrivire, încercare de declanșare sau altele asemenea sunt frunze în vânt". ,,Un medic a ajuns la saturație sub aspect material. El primește de la pacient tradiționalul plic, cu convingerea că acesta-i un antidot. Pacientul crede că astfel va fi mai bine tratat, mai bine îngrijit. Pe de altă parte, medicul își spune în sinea sa că plicul reprezintă diferența dintre ceea ce-i dă societatea și ceea ce ar merita în realitate". ,,Se înregistrează la noi un flux tot mai mare de materie cenușie spre Occident. Am pierdut oameni de mare valoare, dar nu ne sinchisim, căci s-au găsit imediat destule nulități ca să le ia locul!"

*

Uite mortul, nu e mortul!

Un eveniment nefericit a marcat bucuria Sfintelor Sărbători de anul acesta. În seara zilei de 14 dec. 2018, la ieșirea din Malovăț, în marginea șoselei județene, a fost găsit un om mort. Era un om în vârstă, cu îmbrăcăminte asemănătoare cu a celor din satele de munte. Poștașul l-a găsit și a dat imediat telefon la 112. Până la sosirea poliției și a salvării, s-au adunat la fața locului primarul și 15-20 de consăteni. O asistentă medicală ivită ca din minune i-a făcut resuscitare mai bine de o jumătate de oră, dar degeaba. Nimeni dintre cei prezenți nu l-au cunoscut. Echipajul de la salvare și cel de la poliție au luat mortul și duși au fost. Peste vreo săptămână, Tărăbâc Vasilică din Malovăț a anunțat poliția că unchiul său, Tărăbâc Traian, nu a mai venit acasă. Autoritățile au făcut imediat legătura între mort și dispărut. Au venit la casa

dispărutului și au luat amprente de pe obiecte. În urma investigațiilor, serviciul criminalistic a stabilit că amprentele mortului ar fi identice cu cele recoltate de la casa dispărutului.

Vineri, 25 ianuarie, am fost sunat de către poliție. Am fost solicitat să ridic eu, în numele parohiei, trupul mortului de la morgă și să-i facem o înmormântare creștinească, cu slujbă, pomană și toate cele cuvenite. M-au asigurat că cercetările sunt încheiate, identitatea stabilită, dar fiindcă familia n-are posibilități să-l îngroape, cade în seama comunității. Mi-au spus, de asemenea, că primarul nu are timp să se ocupe de această problemă, iar dacă îl va lua, îl va duce direct la cimitir. „E și el creștin, părinte, e fratele nostru!" Am trecut pe la poliție. Mi-au dat buletinul lui Tărăbâc Traian, pe care-l găsiseră acasă și mi-au spus care sunt pașii pe care trebuie să-i urmez pentru a definitiva formalitățile. Am mers în oraș, am cumpărat lenjerie, costum, încălțăminte. Am găsit coșciug și am stabilit cu proprietarul magazinului să-l ducă a doua zi, sâmbătă, la morgă, și apoi să ducă mortul la Malovăț. Am luat legătură cu medicul legist și m-a asigurat că, deși e liber sâmbăta, va veni special, la ora 11 și-mi va elibera certificatul medico-legal și cadavrul. Am luat legătura cu o firmă de catering, am stabilit meniul, prețul și numărul de porții pentru pomană. Am venit în Malovăț și am găsit oameni care s-au angajat să facă groapa. Pe Vasilică Tărăbâc l-am convins să meargă cu mine a doua zi. Aveam de gând să-l las la morgă ca să-l îmbrace pe unchiu-său, în timp ce eu să merg la parchet ca să iau viza. Vream să facem înmormântarea duminică, după slujbă. Când am luat legătura cu primarul ca să-l rog să-mi permită să aranjez pomana în incinta căminului cultural, fiindcă era vreme rea, am aflat o realitate de care nu știam. Primarul a spus că nu recunoaște că mortul este Tărăbâc Traian din Malovăț. A trăit cu el în sat mai bine de 50 de ani, la fel și ceilalți consăteni care au fost la fața locului, și nu pot să accepte altceva decât ceea ce au văzut cu ochii lor. Mortul nu

era maloviceanul nostru. A cerut să se facă analiză cu ADN(acid dezoxiribonucleic), dar nu s-a admis. Până nu se fac aceste analize, dânsul nu eliberează certificatul de deces. E de acord să suporte dumnealui taxa, numai să se descopere adevărul.

I-am dat dreptate primarului. În locul lui dacă aș fi fost, și eu aș fi făcut la fel. Am luat legătura cu poliția. Au spus că nu pot cere aceste analize, pentru că nu au motive întemeiate, din moment ce analizele cu amprente au dat rezultat. Când le vine controlul și se stabilește că nu aveau motive întemeiate, le impută dumnealor cele 40 milioane, costul analizelor cu ADN. Am contramandat comenzile pentru sicriu, pomană și celelalte.

Duminică am primit telefon de la Televiziunea Digi24 din București. M-au rugat să le relatez cazul și m-au întrebat dacă sunt de acord să dau un interviu luni, când va veni un echipaj al dumnealor în Malovăț. Am acceptat, cu condiția ca și primarul să fie intervievat, fiindcă are și dânsul ce să spună. A doua zi au venit reporteri de la trei televiziuni. Au luat interviuri de la mai multe persoane din Malovăț, de la poliție, de la procuratură și spital. Seara au dat reportajul pe posturile de televiziune, dar am constatat cu amărăciune că de fapt au urmărit senzaționalul și mai puțin adevărul.

Până la încheierea acestei ediții, mortul n-a mai fost îngropat. Spitalul a făcut demersuri oficiale către primărie, ca-n termen de 15 zile să-l ridice și să-l înmormânteze, conform legii. Domnul primar a mers între timp în audiență la prefect și la comandantul poliției județene și a obținut aprobarea pentru a se face testele ADN asupra cadavrului. Nu știm deocamdată care va fi rezultatul. Cert este că undeva s-a strecurat o fisură. Cu siguranță că nimeni nu are interesul să denatureze adevărul. Nu a fost crimă sau accident de circulație, care să motiveze o astfel de manevră. Am speranța că se va găsi cât mai repede o soluție. Cred că mai mult decât oricine o așteaptă mortul!

*

Balada morții

Sub impresia evenimentelor descrise mai sus, mi-am amintit de poezia cu acest titlu a poetului George Topârceanu. Și eroul poeziei era un om sărman, necăjit, plecat de acasă din cauza grijilor, nevoilor, necazurilor, durerilor, dar n-a mai ajuns la destinație. Nici acela nu avea acte asupra lui. Cel decedat în Malovăț avea în buzunare o bucățică de pâine de mărimea unei bucățele de anafură. Aceea era averea lui…!

„Cobora pe Topolog
Dintre munţi, la vale…
Şi la umbra unui stog
A căzut din cale.

În ce vară? În ce an?
Anii trec ca apa…
El era drumeţ sărman,
Muncitor cu sapa.

Oamenii l-au îngropat
Într-un loc aiurea,
Unde drumul către sat
Taie-n lung pădurea.

Şi de-atunci, lângă mormânt,
Plopi cu frunză rară
S-au zbătut uşor în vânt,
Zile lungi de vară.

Soarele spre asfinţit
Şi-a urmat cărarea.
Zi cu zi l-au troienit
Vremea şi uitarea.

Dimineaţa ca un fum
Urcă pe coline,
Zvon de glasuri dinspre drum
Până-n preajmă-i vine.

Peste vârfuri lunecând
În argint, condurii
Înfioară când şi când
Liniştea pădurii…

Numai colo-ntr-un frunzar
Galben în lumină,
Stă pe-o creangă de arţar
Pasăre străină.

Stă şi-aşteaptă fără glas
Parcă – să măsoare
Cum se mută, ceas cu ceas,
Umbra după soare…

Astfel, tot mai neştiut
Spre adânc îl fură
Şi-l îngroapă-n sânu-i mut

Veşnica Natură.

Vara trece; pe cărări
Frunza-n codru sună.
Trec cernite înserări,
Nopţi adânci cu lună.

Iar când norii-nvăluiesc
Alba nopţii Doamnă,
Peste groapa lui pornesc
Vânturi lungi de toamnă."

*

Ajutoare și donații

În această perioadă, parohia noastră a primit câteva ajutoare și donații, astfel: **Domnul Toncea Cătălin-Ioan** din București: **2.000 lei; Doamna Dr. Mihaela Funk** din Hanau(Germania): **130 lei; Doamna Corina Mălureanu** din București: **110 lei; Familia Dăogaru** din Tr. Severin: **100 lei;**

Pentru contribuția de cult au mai dat: **Domnul Motreanu Petre** din Malovăț: **200 lei; Domnul Bucică Bebe** din Malovăț: **160 lei**; **Domnul Bârdeanu Nicu** și **Domnul Pereanu Viorel** din Malovăț: câte **110 lei**; **Domnul Pera Dumitru** din Malovăț: **100 lei**; **Domnul Drăghia Tudor** din Bârda a mai adăugat **50 lei** pentru contribuția de cult, totalizând **135 lei;**

Pentru gardul bisericii de la Bârda au mai achitat, în mod benevol, câteva familii sume mici, fruntași în acest sector fiind **Domnul Înv. Georgică Sfetcu** și **Domnul Gârbovan Ion**, cu câte **50 lei.**

Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

*

În cursul lunii ianuarie am donat pâine participanților la slujbă din unele duminici și sărbători, astfel: **1 Ian.**(Malovăț): **210 pâini; 7 Ian.**(Malovăț): **250 pâini; 13 Ian.**(Bârda): **125 pâini; 20 Ian.**(Malovăț): **170 pâini; 27 Ian.**(Bârda): **143 pâini; 30 Ian.**(Bârda): **105 pâini.** Așadar, în luna ianuarie s-au donat **1.003 pâini.** Copiilor participanți li s-au donat și ciocolate.

De asemenea, în luna ianuarie s-a vândut pâine enoriașilor la prețul de achiziție de **0,70 lei/buc.,** astfel: **1**

Ian.(Malovăț): **90 pâini; 7 Ian.**(Malovăț): **50 pâini; 13 Ian.**(Bârda): **575 pâini; 20 Ian.**(Malovăț): **80 pâini; 27 Ian.**(Bârda): **557 pâini; 30 Ian.**(Bârda): **195 pâini.** Așadar, în luna ianuarie s-au vândut cu 0,70 lei/buc. **1.547 pâini.**

*

Plăți

În luna ianuarie am făcut câteva plăți mai mari, astfel: **3.550 lei** protoieriei pentru lumânări; **3.000 lei** subvenții pentru protoierie și episcopie; **2.295 lei** protoieriei pentru calendare; **1.784 lei** brutăriei pentru cele **2.550 pâini** donate și vândute în decembrie; **1.215 lei** tipografiei pentru cărți; **614 lei** impozit; **400 lei** poștei pentru timbre; **256 lei** poștei pentru colete; **200 lei** transport cărți prin curier de la Craiova; **55 lei** internetul, cât și altele mai mici.

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a mai publicat câteva materiale, astfel: **Verigile Neamului,** în „Datina", Tr. Severin, an. XXIX(2019), nr. 7265(4 ian.), p. 3; **Scrisoare către Eminescu(I),** în „Obiectiv Mehedințean", Tr. Severin, an. XXI(2019), nr. 963(24 ian.), p. 12; ***„Scrisoare pastorală" – 389,*** în „Observatorul"(Toronto-Canada), 25 ian. 2019, ediție și on-line(*http://www.observatorul.com*); în „Armonii culturale", Adjud(VN), 26 ian. 2019, ediție on-line(*http:// armoniiculturale.ro/category/scrisoare-pastorala*); în „Bibliotheca Septentrionalis", Baia Mare(MM), 28 ian. 2019, ediție și on-line(*https://ebibliothecaseptentrionalis. wordpress. com/ category/biserica*); **Ofertă de carte – ianuarie 2019,** în „Logos și Agape", București, 1 febr. 2019, ediție on-line(*http://www.logossiagape.ro*).

*

Zâmbete

►„- Buni, mă lași să văd filmul ăsta?" „- AuzișI, că numai cu acordul părinților!" „- Dar acordul bunicilor nu-i valabil?"

*

Excursii-pelerinaj

Miercuri, 27 Martie, organizăm o excursie-pelerinaj la **Mânăstirea Prislop și Mormântul Părintelui Arsenie Boca. Bârda.** Costul va fi de aprox. **45 lei/pers.**

*

Înmormântări

În ziua de 16 ian. am oficiat slujba înmormântării pentru **Badea Margareta**(77 ani), iar în ziua de 17 ian. pentru **Cioabă Elena**(87 ani), amândouă din Malovăț. Dumnezeu să le ierte!

*

Program

În cursul lunii Martie, avem următorul program: **1 Mart.**(sfințirea apei și a semințelor în Bârda și Malovăț); **2 Mart.** (Malovăț-Bârda); **3 Mart.** (Malovăț); **9 Mart.** (Malovăț-Bârda); **10 Mart.**(Bârda); **13 Mart.**(spovedit și împărtășit în Bârda, la biserică și în sat); **14 Mart.**(spovedit și împărtășit în Malovăț, la biserică și în sat); **16 Mart.** (Malovăț-Bârda); **17 Mart.** (Malovăț); **23 Mart.**(Malovăț-Bârda); **24 Mart.**(Bârda); **25 Mart.** (pomeniri dimineața, la ora 8, la Bârda; slujbă la Malovăț); **30 Mart.**(Malovăț-Bârda); **31 Mart.**(Malovăț). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la școală, la telefon: 0724. 99. 80. 86, ori pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda@gmail.com*.

Sănătate, pace și bucurii să vă dea Dumnezeu![30]

---

[30] ***„Scrisoare pastorală" – 390,*** pe blogul Domnului Ben Todică, directorul postului de radio în limba română din Sydney(Australia) (*http://bentodica.blogspot.com/2019/02/scrisoare-pastorala-390.html*); în „Bibliotheca Septentrionalis", Baia Mare(MM), 2 febr. 2019, ediție și on-line(*https://*

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi
<u>Anul XIX(2019), nr. 391(1 –15 Februarie)</u>

Dragii mei enoriași!

Ale lumii două fețe

În pilda Vameșului și a Fariseului întâlnim mai multe învățături folositoare de suflet pentru toți. Pe cât de simplă, pe atât de profundă, așa cum sunt toate pildele Mântuitorului. Cei mai mulți comentatori și predicatori s-au oprit asupra unui aspect foarte important: rugăciunea și această temă au dezvoltat-o de câte ori au vorbit despre această pildă. Nu este rău să ne amintim și noi, acum, aici, că rugăciunea noastră către Dumnezeu trebuie să fie făcută cu inimă smerită, cu părere de rău pentru păcatele săvârșite, așa cum a fost rugăciunea vameșului. Rugăciunea noastră nu trebuie să fie prilej de lăudăroșenie, așa cum a fost rugăciunea fariseului. Și comentariile pot continua

Alt aspect aș vrea să analizez în rândurile de față. Vedeți Dvs., oamenii aceștia din pildă erau niște persoane publice. Fariseul era un fel de profesor, care învăța pe popor legea. Era socotit de popor un om drept, corect, cinstit, însăși întruchiparea binelui, adică omul model pentru orice credincios al religiei mozaice. Vameșul era un fel de perceptor, care

---

ebibliothecaseptentrionalis. wordpress. com); în ‚Cuvânt și iubire", Timișoara, 11 febr. 2019, ediție on-line(*http://www.marianagurza.ro/blog*); în „Logos și arte", Timișoara, 13 febr. 2019, ediție on-line(*http://www. logossiagape.ro*);

strângea birurile de la popor. Stăpânirea romană impusese popoarelor învinse tot felul de taxe și impozite, care de care mai mari, pentru ca să obțină cât mai mare profit. Aceste dări erau strânse de funcționari aleși din rândul poporului respectiv, fiindcă ei cunoșteau limba și obiceiurile poporului. Altfel spus, romanii scoteau cartofii din spuză cu mâna acestor perceptori. Mai mult, pe lângă faptul că impozitele erau mari, acești perceptori sau vameși aveau dreptul să smulgă sume mai mari de la popor, pentru ca din plusul obținut să-și realizeze solda lor, salariul, ca să folosim un termen de azi. Pentru a strânge birurile, vameșii recurgeau la constrângeri cumplite. Confiscau bunuri, animale, băteau și schingiuiau pe locuitori, până când aceștia plăteau. Din această cauză, poporul îi socotea pe vameși oameni foarte păcătoși. Îi disprețuiau și îi huleau în ascuns, iar uneori chiar pe față. În felul acesta romanii vânau doi iepuri în același timp. În primul rând își obțineau banii de pe impozite, iar în al doilea rând nu intrau ei direct în conflict cu populația.

Iată că în fața lui Dumnezeu, oamenii aceștia își descoperă o altă față, pe care poporul, oamenii de rând nu le-o cunoștea. Fariseul, omul model, lăudat de toți, se dovedește a fi un om mândru, disprețuitor, plin de sine, arogant, prefăcut, în stare de a face rugăciunea un mijloc de „negociere” cu Dumnezeu. Altfel spus, „pe afară-i vopsit gardul, înăuntru-i leopardul”. El, care înșelase încrederea, lauda și respectul tuturor, nu impresionează pe Dumnezeu, ba dimpotrivă. „Păcătosul” de vameș, cel disprețuit de lume, este un om smerit, conștient de limitele sale, de starea sa de păcătoșenie. Își făcea slujba ce i se încredințase ca să-și câștige existența, făcea uneori și el abuzuri, silnicii, dar nu le făcea cu plăcere, ci fiindcă era permanent între ciocan și nicovală, între lege și conștiință, între stăpânire și popor. Cu siguranță că nu-și constrângea semenii cu plăcere, ci fiindcă trebuia s-o facă. Era om sub vremuri și sub ordine. Dincolo de serviciu, dincolo de obligațiile profesionale, el era alt om: blând, omenos, cu

conștiința propriei păcătoșenii, un om care avea regrete, remușcări, poate și coșmaruri pentru comportamentul „oficial”. Ne amintim, de asemenea, de Zaheu vameșul. La fel disprețuit de oameni, el Îl caută pe Dumnezeu, se hotărăște să-și dea jumătate din avere săracilor, să despăgubească împătrit pe cei pe care i-a nedreptățit. Nu mai recunoaștem într-un astfel de om pe zbirul și vampirul de care tremurau ceilalți.

Cea dintâi față a celor două personaje din pildă este fața pe care o văd semenii zi cu zi, fața pe care și respectivii vor să fie văzută. Dincolo de aceasta, însă, personajele acestea au o a doua față, pe care o descoperă doar în intimitatea lor, poate în cadrul unui cerc foarte restrâns de prieteni, dar pe care nu o pot ascunde niciodată în fața lui Dumnezeu. Mântuitorul ne învață că aceasta a doua față este cea adevărată de fapt, cea dintâi este o față artificială, fardată, rujată, boită din interes, pentru a face impresie semenilor, lumii. A doua față este cea judecată cu adevărat de Dumnezeu. Aceea este sinele, eul omului, ființa lui adevărată. Dacă față de oameni această față poate fi ascunsă, de Dumnezeu Cel ce cunoaște cele mai ascunse ale rărunchilor noștri nu poate fi ascunsă.

Și în viață întâlnim pe mulți, pe foarte mulți care duc o viață dublă, care vor să pară în fața lumii altfel de cum sunt în realitate. Uneori o astfel de situație poate să ne fie chiar folositoare. Într-un regim totalitar, în care este urmărită fiecare faptă și fiecare vorbă cu multă atenție, oamenii se ascund în ei înșiși, așa încât una gândesc, alta vorbesc și, de cele mai multe ori, alta fac. Este și aceasta o formă de rezistență. Tot așa de bine o situație de genul acesta poate fi de folos pentru propria noastră mântuire sau pentru decădere. Cazul personajelor din pildă este edificator: vameșul s-a îndreptat înaintea lui Dumnezeu, fariseul și-a mai adăugat unul sau mai multe păcate.

O pildă ne-ar fi de folos ca să înțelegem mai bine că nu întotdeauna „fața” pe care o vedem la cineva este cea

adevărată. Se spune că la o mânăstire era un călugăr foarte sârguincios la ale rugăciunii. Dorea din tot sufletul să se mântuiască. După o vreme i s-a părut că în mânăstire nu face suficient pentru mântuirea lui. I se părea că acolo e o viață prea liniștită. Dorea o viață tumultoasă, în care să se lupte cât mai energic cu păcatul, cu ispita, cu patima. Într-o zi și-a luat tălpășița din mânăstire și s-a dus într-un orășel destul de departe. Acolo lucra cu ziua orice. Se pricepea la toate, dar accepta și muncile cele mai umile. Nu se târguia niciodată asupra plății pentru munca prestată. Cât îi dădeau, atâta lua, pe atâta se mulțumea. S-a aflat că este călugăr. În fiecare zi se interesa și el despre locuitorii orășelului aceluia. A aflat, spre exemplu, că-n localitate este casă de prostituție, unde femeile își vindeau trupul pe bani. Unele dintre ele erau femei ușoare, dar erau și unele sărace, cu familii grele, cu copii mulți, care vedeau în această activitate singura posibilitate de existență. S-a gândit călugărul nostru, s-a gândit și s-a hotărât să treacă la treabă. Cu economiile modeste pe care le făcuse și el s-a dus într-o seară la casa deocheată. Toți au rămas înmărmuriți. Niciodată nu le mai trecuse pragul un călugăr. S-a interesat cât este taxa pentru o femeie și a văzut că are bani pentru vreo patru. A plătit pentru patru și s-a dus cu ele în cameră. A doua zi toată localitatea fierbea. Cine îl vedea scuipa după el, îl înjura, îl zburăturea și-l ocăra. El tăcea și-și căuta de treabă. Greu, tot mai greu găsea de lucru. Nimeni nu mai voia să-l angajeze. Tuturor le era scârbă de el. Dacă vedea așa, se ducea prin alte localități, muncea, iar când aduna bani suficienți venea la casa de prostituție și mai plătea pentru trei-patru femei. După câțiva ani în care a fost mereu centrul discuțiilor, s-a întâmplat de a murit. Nimeni nu voia să-l înmormânteze. Erau prea curați, ca să pună mâna pe un asemenea spurcat. Iată că au venit femeile de la casa de prostituție, au pus mână de la mână și i-au făcut o înmormântare de casă mare. Lumea era uimită. Femeile acelea îl plângeau ca pe unul din familia lor.

Când era lume mai multă, una dintre acele femei a luat cuvântul și a spus în auzul tuturor adevărul. Călugărul se purtase cu ele ca un părinte. Din munca lui plătea taxa pentru ele și sâmbătă noaptea, spre duminică, mergea cu ele în cameră. Acolo discuta cu ele despre ale credinței și le învăța părintește cum să lupte cu păcatul, cum să se mântuiască. Le răspundea la întrebări, le dădea sfaturi de viață. După miezul nopții, când ele picoteau de somn, le lăsa să doarmă, iar el ședea pe scăunel în fața sobei și băga lemne în foc, ca să nu stea ele în frig. Dimineața le sfătuia să se ducă la biserică, să se spovedească și să se împărtășească. Prin munca lui reușea să le ferească pe ele de păcat măcar o noapte și asta i se părea că este important și pentru ele și pentru el. Lumea a rămas uimită și rușinată la auzul acestor dezvăluiri și toți au fost convinși că numai un sfânt a putut să rabde atâta nedreptate pe care ei i-au făcut-o!

Să ne străduim și noi ca să plăcem mai mult lui Dumnezeu decât oamenilor!

*

„Jocul" cu Dumnezeu

În istorioara Vameșului Zaheu întâlnim un lucru extraordinar, care ar putea să fie călăuză în lucrarea noastră de mântuire. Acolo omul se „joacă" cu…. Dumnezeu și invers. Am putea spune că sunt urmați niște pași, de care Zaheu nu era conștient, dar pe care Dumnezeu îi folosește cu mult tact pedagogic. Pasul I: Dumnezeu se naște din Sfânta Fecioară Maria, ia chip de om și se pregătește pentru a se aduce pe Sine jertfă pentru mântuirea întregii lumi. Așadar, vine pentru întreaga lume; Pasul al II-lea: Zaheu, asemenea multor contemporani ai săi, simțeau nevoia de Dumnezeu, de o reformare a vieții religios-morale a lumii în general și a lor în mod special. Vechile religii și filozofii de viață nu-i mai mulțumeau; Pasul al III-lea: Dumnezeu vine spre Zaheu și-l caută în mod discret, în sensul că vine în orașul lui Zaheu,

parcă știind că acesta nu poate să absenteze de la serviciu și să se ducă în alte regiuni sau localități să-L întâlnească; Pasul al IV-lea: Zaheu află de prezența Mântuitorului în orașul său, le lasă pe toate și se duce să-l vadă măcar. Nu poate pătrunde până la El prin mulțime, nu-L vede peste capetele celor prezenți, fiind mic de statură, dar se urcă într-un pom ca să-L vadă mai bine. Așadar, se umilește pe sine, el, înalt demnitar al statului, mai marele vameșilor de acolo. Nu era un oarecare. Pasul al V-lea: Domnul Iisus Hristos când se apropie de pomul în care se cățărase Zaheu își ridică privirea și-l strigă pe nume, spunându-i că ,,astăzi se cuvine să rămân în casa ta". Așadar, Dumnezeu parcă pentru Zaheu venise anume în acel oraș; Pasul al VI-lea: Zaheu aleargă și face pregătirile necesare ca să-L primească pe Mântuitorul; Pasul al VII-lea: Domnul Iisus Hristos se duce la Zaheu, în ciuda oprobiului public, în ciuda protestelor celor ,,drepți și credincioși", că ,,a intrat să ia masa la un păcătos"; Pasul al VIII-lea: Zaheu este copleșit până peste cap de cinstea ce i s-a făcut și se hotărăște să se schimbe radical. Își donează jumătate din avere săracilor, iar celor pe care-i păgubise le dă înapoi împătrit. Pur și simplu se leapădă de omul cel vechi și de toate ale lui pentru bucuria întâlnirii cu Dumnezeu; Pasul al IX-lea: Dumnezeu încununează acest ,,joc" cu binecuvântarea Sa: ,,Astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia!"

Așadar, în lucrarea de mântuire a omului participă atât Dumnezeu, cât și omul. Este o împreună-lucrare, o conlucrare. Dumnezeu nu ne obligă să ne mântuim, cum nici omul nu poate intra în rai fără voia lui Dumnezeu. Această lucrare de mântuire a omului s-a făcut posibilă prin jertfa pe Cruce a Mântuitorului. Ea a creat cadrul, a dat posibilitatea oamenilor să se mântuiască, dar nu i-a și mântuit. Pentru mântuire este necesar efortul fiecăruia în parte, prin credință, rugăciune, post și fapte bune. Dumnezeu nu rămâne indiferent față de strădania noastră și contribuie și El cu harul Duhului Sfânt, pe care ni-l

dă prin Sfintele Taine(Botezul, Mirungerea, Spovedania, Împărtășania, Cununia, Maslu și Hirotonia) și Sfintele ierurgii și slujbe. Am putea spune că omul este ca un luntraș cu barca pe mare. În mâini ține vâslele, adică credința de-o parte, rugăciunea, postul și faptele bune de cealaltă parte. Trăgând numai de o vâslă, adică dacă are numai credință fără fapte, barca nu înaintează, ci se învârtește pe loc. Dacă face fapte bune fără credință, se învârtește tot pe loc, dar în sens invers. Este nevoie să pună în acțiune ambele vâsle și atunci, din spate, începe să sufle harul Duhului Sfânt ca un vânt ajutător, care ne mărește viteza spre limanul Hristos.

Așadar, este un „joc", din care omul, cu puțin efort, poate câștiga premiul cel mare, adică mântuirea și viața veșnică. Este că se merită să încercăm și noi?

*

Sfaturi părintești

Din scrierile regretatului **Arhiepiscop Justinian Chira** (1921-2016) al Maramureșului și Sătmarului, selectăm câteva învățături pline de miez, de mare folos:

♦*„Trebuie să ne păstrăm şi să ne cultivăm dorul de Dumnezeu, dorul de Maica Domnului, dorul de sfinți. Să căutăm să anulăm barierele care ne răcesc sufletește, care ne împietresc, prin care uităm de Dumnezeu(...).*♦*Stresul se creează din grija exagerată. Din grijă şi iar din grijă. Toate relele vin din această exagerată grijă(...).*♦*Când Iisus este cunoscut şi ascultat cu adevărat, atunci se face pace şi în suflet, şi în familie, şi în ţară, şi în lume(...).*♦ *Când un om reuşeşte să iubească, în adevăratul înțeles al cuvântului, se îndumnezeiește, devine asemenea cu Dumnezeu.* ♦ *Un suflet care nu se ştie ruga, nu va şti ce-i fericirea, chiar de ar avea toate bogăţiile pământului. Rugăciunea adevărată este trudă sfântă.* ♦ *Sufletul din care nu se înalţă spre Cer glas de rugăciune este asemenea unei case pustii, plină de păienjeniş, locuită numai de păsările întunericului.* ♦*Rugăciunea are darul*

de a face să picure în suflet neîncetatul izvor al bucuriei. ♦Pe om trebuie să-l priveşti cu cel mai înalt respect, dar şi cu adâncă compasiune, cu încredere dar şi cu prudenţă, ca pe un copil ce e în stare oricând de cele mai senine drăgălăşenii, însă şi de greşeli ireparabile."

*

File de jurnal – 14 iun. 1982(II)

„Taica Ion Bârnea a plecat cu fiul său Ion și cu nora sa la Cluj, unde era programat pentru tratamentul ulcerului varicos la doctorul Paul Petre. La Armeniș le-a explodat roata din față a mașinii și erau pe punctul de a-și pierde viața.

Sâmbătă a venit Frumosu Gheorghe și Mughiuruș Mircea din Timișoara și ne-au adus încă două policandre la Malovăț. Sunt adevărate bijuterii. Au adus și unul mai mare pentru biserica de la Godeanu, la părintele Gheorghe Achimescu.

Ieri am fost la înmormântarea lui Alexandru Popescu din Malovăț(90 ani), împreună cu părintele Gheorghe Sfetcu, pensionar din Malovăț și părintele Constantin Enescu din Tr. Severin, originar din Malovăț. Părintele Enescu a spus că a fost reclamat de preoții de la biserica „Sf. Gheorghe" cu care slujește(F., M. și P.), că ține adunări în care discută contra statului, că are activitate subversivă, că ascultă posturi de radio străine, că ține predici libere, în care strecoară unele afirmații dubioase. A fost prelucrat în ședința din martie(la care eu am lipsit) și anchetat de alte organe. Părintele Enescu a fost arestat în 1952 și condamnat la 15 ani închisoare. A făcut doi ani și jumătate „la zi", restul „la fără frecvență". Printre alte acuzații ce i s-au adus atunci, a fost și aceea că a vorbit în stradă cu un învățător, fost coleg de școală, despre Nicolae Trocan, partizanul. Învățătorul a fost condamnat mai mult și nici azi n-a mai venit.

La Șantierul Naval din Severin un muncitor a intrat cu cuțitul peste secretarul de partid, în birou. Acesta a fugit pe

fereastră. E mare anchetă acolo. De cinci ani îl tot amânaseră pe om că-i vor da apartament. Acum toți aprobaseră, dar secretarul de partid a dat apartamentul altuia."

*

Întrebări

Am găsit prin manuscrise o poezie cu acest titlu, pe care am alcătuit-o la 6 oct. 1983. Cred că ar fi bine s-o mai citească și alții, fiindcă mie îmi place și acum!

,,Mă-ntreb dacă iubirea cu păcat
E roșul stins dintr-un obraz de fată,
Dacă la vadul vremii-nceţoşat
Opri-se-vor luceferi de-altădată!

Mă-ntreb de tine-n slove de scrisori,
Pierdută eşti, te chem prin ani-lumină,
Liman visat, ce-l simt adeseori,
Adaos de-ndurare şi de milă!

Mă-ntreb de cerşetori de osanale,
De grâul neplivit la timpul lui,
De vechi morminte egiptene ale
Datorilor sărmani. Datori! Dar cui?

Mă-ntreb de truda vămilor postume,
De limita speranţelor din noi,
De birul dat golgotelor din lume,
De rostul meu, al tău şi-al lumii noi!"

*

Sărutul miliţianului

Era prin 198… Nu mai știu exact anul. Restricția la alimente era drastică. Totul putea fi cumpărat numai pe bază de tichet sau cartelă, totul era ,,raționalizat". Apăruse și un decret prezidențial, care interzicea achiziționarea de cereale sau

produse alimentare din alte județe. Se preciza acolo că încălcarea acestui decret era faptă penală, se solda cu condamnare penală și confiscarea mijloacelor de transport cu care se făcuse transferul produselor respective. Nu era simplu!

Aveam nevoie de făină pentru pâine. Am plecat cu tăticu în Banat. În satul Biniș comuna Doclin erau câteva femei din Bârda căsătorite acolo. Soțul uneia dintre ele a mers cu noi la moara din Tirol, un alt sat al comunei Doclin. Era o moară veche, nemțească, foarte bună. Făcea o făină excepțională. Nea Stepan mi-a făcut cunoștință cu morarul și l-a asigurat că poate să aibă încredere în mine. Am plătit un metru de grâu. Pentru mine ca oltean era foarte ciudată o asemenea măsură pentru grâu. Un metru de grâu însemna o sută de kilograme. Mi-a dat echivalentul în făină și tărâțe. Aveam o Skodă de ocazie. Am umplut destul de bine mașina. Nea Stepan și morarul ne-au urat bănățenește să avem ,,Cale curată!"

Am venit bine până la Păltiniș, ultimul sat prin care trebuia să trecem înainte de a ajunge în Caransebeș. Nu ne oprise nimeni în Bocșa, în Reșița și nici în satele de pe traseu. În Păltiniș ni s-a înfundat! Doi milițieni parcă ne așteptau pe noi. Ne-au făcut semn să ne oprim. ,,- Până aici ne-a fost, tăticule! Ne fac dosar penal, ne confiscă mașina și făina!" Am intrat în panică. Simțeam cum îmi tremura carnea de teamă. Am oprit, mi-am luat actele din bord și am coborât. S-a apropiat unul dintre milițieni de mine și a salutat. Am răspuns la salut abia îngăimat. Mi-a luat actele și le-a verificat. S-a uitat apoi la mine lung și m-a întrebat: ,, - Dvs. sunteți preotul de la Malovăț?" ,,- Da!" am bâiguit eu. Tăticu aștepta în mașină cu sufletul la gură. Milițianul a mai făcut un pas spre mine, a deschis brațele, m-a îmbrățișat și m-a sărutat. Eram blocat. Nu mai înțelegeam nimic ce mi se întâmplă. Parcă era vis. ,, - Nu mă cunoașteți, părinte?" ,, - Nu!" ,,- Eu sunt Bebe Ploștinaru, copilul cel mic al Gheorghiței lui Orodan de la Malovăț! Sunt șef de post în comuna asta!" Numai Dumnezeu putea să

întoarcă astfel lucrurile. Eu nu-l mai cunoșteam pe Bebe, fiindcă era diferență mare de vârstă între noi. Era mic, când eu eram elev la Malovăț, plecasem apoi la seminar la Craiova, apoi la București la facultate, mă preoțisem la Craiova, schimbasem câteva parohii și în tot acest timp nu-l mai întâlnisem. El devenise om în toată firea, se căsătorise, era șef de post, se schimbase.

Am mai discutat cu Domnul Bebe despre oamenii din Malovăț și apoi ne-a urat drum bun și am plecat. Nu ne-a mai oprit nimeni până la Bârda. A fost unul dintre cele mai tensionate momente pe care le-am trăit.

*

Uite mortul, nu e mortul(II)

În numărul trecut al „Scrisorii pastorale" prezentam cazul acelui om găsit mort la marginea drumului în satul Malovăț în seara zilei de 14 decembrie. Până în prezent lucrurile nu s-au mai clarificat. La insistența primarului, organele de cercetare au acceptat analiza cu ADN, dar până va veni rezultatul vor trece aprox. 3-6 luni. Primăria a fost obligată să-l înmormânteze. S-au eliberat actele corespunzătoare pe numele de Tărăbâc Traian, dar Dumnezeu știe cine a fost mortul, mai ales că sicriul a fost închis. Înmormântarea a avut loc în ziua de 12 februarie. Primăria Malovăț a suportat toate cheltuielile. Dumnezeu să-l ierte!

*

Ajutoare și donații

În această perioadă, parohia noastră a primit câteva ajutoare și donații, astfel: **Doamna Flueraru Elena-Romelia** din Brăila: **300 lei; Domnul Popescu Georgică** din Teregova(CS): **200 lei; Domnul Giurescu Liviu-Mihai** din Tr. Severin și **Domnul Negru George** din Șimian(MH): câte **100 lei;**

Domnul Mănescu Constantin din Malovăț a mai adăugat **100 lei** pentru contribuția de cult, totalizând **230 lei;**

Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a mai publicat câteva materiale, astfel: **„Scrisoare pastorală" – 389** în „Armonii culturale", Adjud(VN), 26 ian. 2019, ediție on-line (*http://armoniiculturale.ro*); **„Scrisoare pastorală" – 390,** pe blogul Domnului Ben Todică, directorul postului de radio în limba română din Sydney(Australia) (*http://bentodica. blogspot.com/2019/02/scrisoare-pastorala-390.html*); în „Bibliotheca Septentrionalis", Baia Mare(MM), 2 febr. 2019, ediție și on-line(*https:// ebibliothecaseptentrionalis. wordpress. com*); în „Cuvânt și iubire", Timișoara, 11 febr. 2019, ediție on-line(*http://www.marianagurza.ro/blog*); în „Logos și arte", Timișoara, 13 febr. 2019, ediție on-line(*http://www. logossiagape.ro*); **Scrisoare către Eminescu (II), în** „Omniscop", Craiova, 12 febr. 2019, ediție on-line(*http://www.omniscop.ro*); **Ofertă de carte – februarie,** pe blogul Domnului Ben Todică, directorul postului de radio în limba română din Sydney(Australia)(*http://bentodica. blogspot.com/2019/02/scrisoare-pastorala-390.html*);

*

În această perioadă, parohia noastră a republicat cartea **Iisus Hristos. Documente secrete(**130 pag.).

Cartea aduce în atenție o serie de documente din vremea activității pământești a Mântuitorului, documente aflate în arhivele Vaticanului, de o importanță deosebită pentru învățătura creștină ortodoxă. Documentele ne arată că Mântuitorul Iisus Hristos a fost într-adevăr persoană istorică, ci nu invenția Sfinților Evangheliști, că autoritățile romane Îl urmăreau pas cu pas, așa încât fiecare cuvânt și faptă a Lui erau raportate de iscoade. Periodic, guvernatorul roman sintetiza notele informative culese din teren și transmitea un raport detaliat împăratului la Roma. Aflăm de aici că însuși împăratul

era interesat de Mântuitorul și, dacă nu s-ar fi întâmplat condamnarea Lui, Domnul Iisus ar fi fost în scurt timp prins și trimis la Roma, la împărat. Cele relatate în documentele în discuție sunt atestări auxiliare ale minunilor săvârșite de Mântuitorului, ceea ce constituie încă o dovadă că acele minuni s-au săvârșit cu adevărat. Din lectura cărții înțelegem mai bine mecanismul procesului lui Iisus, contribuția pe care personajele care apar în Sfintele Evanghelii mai puțin conturate și-au adus-o la judecarea și condamnarea Lui. Lectura cărții ne ajută să ne întărim în credință și să înțelegem mai bine realitățile istorice în care a activat Mântuitorul Iisus Hristos.

*

Zâmbete

►- În ce bătălie a murit Alexandru Macedon? - **In ultima sa bătălie;** ►- Unde a fost semnată Declarația de Independență? - **În josul paginii;** ►- Care este cauza principală a divorțului? **– Căsătoria;** ►- Ce nu se poate mânca la micul dejun? - **Prânzul și cina;** ►- Cu ce se aseamănă o jumătate de măr? - **Cu cealaltă jumătate;** ►- Cum poate un om să reziste opt zile fără să doarmă? - **Foarte simplu - doarme nopțile;** ►- Cum se poate ridica un elefant cu o singura mână? - **Nu veți găsi nicăieri un elefant cu o singură mână;** ►- Cine a fost Mihai Viteazul? **– Actorul Amza Pelea!**

*

Excursii-pelerinaj

Miercuri, 27 Martie, organizăm o excursie-pelerinaj pe următorul traseu: **Bârda - Malovăț - Mânăstirea Tismana – Tg. Jiu - Mânăstirea Vișina – Mânăstirea Lainici – Petroșani – Hațeg – Mânăstirea Prislop – Mormântul Părintelui Arsenie Boca – Caransebeș(catedrala) – Mânăstirea Piatra Scrisă – Tr. Severin – Bârda.** Excursia se va derula pe timp de o zi. Costul va fi de aprox. **45 lei/pers.**

*

Botezuri. Înmormântări

În ziua de 10 febr. am oficiat Taina Sfântului Botez pentru **Popescu Nicol-Anamaria,** fiica **Domnului Popescu George** și a **Doamnei Popescu Maria-Florentina** din Malovăț și pentru **Postelnicu Ștefan-Constantin,** fiul **Domnului Postelnicu Cătălin Severică** și al **Doamnei Postelnicu-Pirici Florentina-Cerasela-Giuliana** din Timișoara. Să le trăiască! În ziua de 3 febr. am oficiat slujba înmormântării pentru **Badea Alexandrina**(81 ani) din Malovăț, în ziua de 10 febr. pentru **Dr. Stoican Istrate**(73 ani) din Tr. Severin, iar în ziua de 12 febr. pentru **Tărăbâc Traian**(58 ani) din Malovăț. Dumnezeu să-i ierte!

*

Anunțuri

►Rugăm pe toți enoriașii din Bârda să vină în ziua de **3 Mart.**, ora 9, la cimitirul satului pentru a tăia crengile care constituie un pericol pentru multe cruci. Ca unelte de lucru sunt necesare securi și drujbe.

►În ziua de 10 Mart., ora 12, în biserica de la Bârda, va avea loc licitația terenurilor bisericii din Govăra, Bucium și Dealul Corbului;

►În ziua de 17 Mart., ora 12, în biserica de la Malovăț, va avea loc licitația terenurilor bisericii din Ogașul Barbului și Țigăreni.

*

Program

În cursul lunii Martie, avem următorul program: **1 Mart.**(sfințirea apei și a semințelor în Bârda și Malovăț); **2 Mart.** (Malovăț-Bârda); **3 Mart.** (Malovăț); **9 Mart.** (Malovăț-Bârda); **10 Mart.**(Bârda); **11 Mart.** (slujbă seara la Malovăț); **12 Martie**(slujbă seara la Bârda); **13 Mart.**(spovedit și împărtășit în Bârda, la biserică și în sat; slujbă seara la Malovăț); **14 Mart.**(spovedit și împărtășit în Malovăț, la

biserică și în sat; slujbă seara la Bârda); **15 Mart.** (slujbă seara la Malovăț); **16 Mart.** (Malovăț-Bârda); **17 Mart.** (Malovăț); **23 Mart.**(Malovăț-Bârda); **24 Mart.**(Bârda); **25 Mart.** (pomeniri dimineața, la ora 8, la Bârda; slujbă la Malovăț); **30 Mart.**(Malovăț-Bârda); **31 Mart.**(Malovăț). **Slujbele de seară încep la ora 17**. În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la școală, la telefon: 0724. 99. 80. 86, ori pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda@gmail.com.*

Sănătate, pace și bucurii să vă dea Dumnezeu!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda[31]

[31] ***„Scrisoare pastorală" – 391,*** în „Armonii culturale", Adjud(VN), 23 febr. 2019, ediție on-line (*http:// armoniiculturale.ro/category/scrisoare-pastorala*); în „Bibliotheca Septentrionalis", Baia Mare (MM), 26 febr. 2019, ediție și on-line(*https:// ebibliothecaseptentrionalis.wordpress. com/ category/biserica*); în „Logos și Agape", Timișoara, 26 febr. 2019, ediție on-line(*http://www.logossiagape.ro*); pe facebook (*https:// www.facebook. com/LOGOSsiAGAPE*);

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi

Anul XIX(2019), nr. 392(16 –28 Februarie)

Dragii mei enoriași!

Sărbătoarea Moșilor

În decursul anului întâlnim mai multe zile dedicate „moșilor”, adică bătrânilor și bătrânelor. Uneori, întâlnim chiar perioade cuprinzând mai multe zile dedicate lor. Avem „Moșii de primăvară(1-8 martie), „Babele”(9-14 martie), Moșii de Crăciun, Moșii de Florii, Moșii de Sfântul Gheorghe, Moșii de Rusalii, Moșii de Sânziene, Moșii de Sântilie, Moșii de Sânta Maria Mare, Moșii de Sânmedru(Sf. Dumitru). Unii sfinți din calendarul creștin au primit calificativul de „moș”. Așa, bunăoară, avem Moș Andrei(30 noiembrie), Moș Nicolae(6 decembrie), Moș Ignat(20 decembrie), Moș Crăciun(25 decembrie), Moș Vasile(1 ianuarie) etc. Vorbim chiar de „Moș Adam” și „Moașa Eva”.

În aceste zile, fie că sunt și sărbători creștine, fie nu, se face pomenirea celor morți, rude, cunoscuți, moși-strămoși. Sunt zile în care se mângâie sufletul celor care duc dorul celor plecați în lumea de dincolo. Pomenirile respective înseamnă rugăciune și faptă bună, milostenie. Este o comuniune între cele două lumi, este sprijinul pe care cei vii, care formează Biserica lucrătoare, îl dau celor adormiți, care formează Biserica triumfătoare. În aceste zile, dragostea devine puntea dintre cele două lumi.

Analizând mai atent aceste momente din timpul anului, vom înțelege că ele au și alte semnificații, care vorbesc de vechimea și continuitatea poporului nostru pe aceste meleaguri. În cultul creștin și în învățătura creștină nu este folosit cuvântul ,,moș". Bătrânii sunt numiți peste tot pur și simplu ,,bătrâni" sau ,,îndelungați în zile". Denumirea de ,,moș" este o denumire populară românească a bătrânilor. În tradiția românească bătrânii s-au bucurat întotdeauna de mare cinste, chiar și după ce au decedat.

Respectul față de bătrânii decedați a devenit adevărat cult din vremi depărtate. Dacii socoteau că sufletele bătrânilor rămân pe pământ, în mijlocul comunității, îi văd și-i aud pe cei vii, pot să intervină în bine sau în rău în viața acestora, în viața familiilor lor, în bunul mers al recoltelor, vitelor. Bătrânilor decedați li se confecționau statuete, care aminteau de chipul lor pământesc și acestea erau păstrate la mare cinste în case, li se dedicau zile de sărbătoare. În acele zile se făceau anumite ritualuri religioase pe înălțimi, se aduceau jertfe în acele zile. Toate acestea se făceau pentru a obține bunăvoința bătrânilor decedați, moșilor. Sufletele acestora aveau acces la marele zeu, Zamolxe, îl puteau ruga să ajute pe cei vii, pe fiecare în parte, dar și poporul în totalitatea lui, când era vorba de războaie, de vremuri rodnice. Mânia bătrânilor decedați putea aduce multe nenorociri în viața urmașilor și familiilor lor: decese de oameni, de animale, calamități naturale etc. Tocmai de aceea trebuia păstrată o ,,relație" cât mai bună cu aceste suflete. Venerația față de aceste suflete ale moșilor ajungea uneori atât de mare, încât moșii deveneau un fel de semizei și intermediari între oameni și zei. Sărbătorile Moșilor din timpul anului luau amploare deosebită în unele zone. Ele se derulau, așa cum am spus, pe locuri ridicate, numite de obicei ,,Vârful Moșu" sau ,,Babele". Acolo se derulau mai întâi ritualuri de cult, un fel de slujbe religioase, în care erau lăudate sufletele moșilor pentru viața lor virtuoasă de pe pământ, pentru sprijinul ce l-au dat

urmașilor atât în timpul vieții, cât și după moarte. E posibil ca aceste ,,slujbe” să fi fost însoțite de jertfe sângeroase.

În Mehedinți, spre exemplu, la Vârciorova, există ,,Vârfu Moșu”, asemănător unui trunchi de piramidă. La o privire mai atentă, se poate vedea că acea formă de relief are trepte, iar în partea de sus o platformă plată. Acestea nu puteau fi realizate de natură, întâmplător, ci pregătite de mâna omului, cu migală. Vârful Moșu era în imediata vecinătate a Dunării. Pe vremea dacilor Dunărea se numea Istros și era socotită fluviu sfânt. Din apa ei beau dacii cu adâncă evlavie și religiozitate, socotind aceasta ca o împărtășire cu sacrul, ca o reconectare a firii omenești, păcătoase, la universul sacru al naturii. Apa Istrului era dătătoare de energii, tămăduitoare de boli, curățitoare de păcate. În nici un caz, fluviul de atunci nu era poluat ca astăzi, ci apele lui erau curate și cristaline ca lacrima. Mai mult, în zona Vârciorovei, la picioarele Vârfului Moșu, erau ,,Cazanele”, adică acea zonă în care pe fundul apei erau multe stânci, care făceau ca apa să se zbată înfricoșător și să scoată mugete înfiorătoare, mai ales în anotimpurile ploioase. Acolo se sfărâmau multe corăbii, mureau mulți oameni și tocmai de aceea trebuia făcut ceva din punct de vedere religios pentru liniștirea apelor, pentru îmbunarea fluviului. Până în ultima vreme, ba chiar și azi, puținii locuitori ai Vârciorovei urcă de Rusalii și de Sfântul Petru(29 iunie) pe Vârful Moșu și fac acolo pomeniri ale celor morți, cât și nedeia satului.

În alte locuri sacre, în care se făcea pomenirea Moșilor, după ritualurile cultice și jertfele ce se oficiau, urmau petreceri, jocuri, târguri. Am aminti în acest sens Muntele Găina din Transilvania și Muntele Ceahlău din Moldova.

Moșii au rămas în tradiția românească foarte prezenți, atât în timpul anului, cât și în viața individului. Cu toții știm că fiecare copil, la botez are nași. Așa este rânduiala creștinească. Nașii devin la botez părinții spirituali ai noului creștin. Cu toate acestea, tradiția populară introduce în scenă și o a doua pereche

de părinți spirituali, „moșii”. Aceștia se vor bucura de același respect de care se vor bucura nașii din partea noului botezat. Acesta se va duce în fiecare an împreună cu părinții, în ziua de Anul Nou, la moși, ca să le ducă un plocon format, de obicei, dintr-un grindei(pâine mare, cât roata plugului, frumos ornamentată), o coastă de porc afumată, cinci litri de vin, trei litri de țuică, un trandafir(cârnat) afumat. Moșul primește „nepoții” în pragul casei. Îl ridică pe „nepot” și-i dă cu capul de trei ori de prăgarul de sus al ușii, ori de tavanul casei și-i urează să trăiască, să crească mare până la tavan, să fie sănătos și norocos în viață. Urmează masa și la sfârșit moșul face un dar nepoțelului.

Se pot face multe comentarii asupra acestor aspecte ale tradiției populare românești legate de cultul Moșilor. Cert este faptul că ele sunt adevărate relicve ale unei arheologii spirituale, care ne scot în evidență mai multe adevăruri legate de poporul român și strămoșii lui. Menționăm în acest sens: 1. Strămoșii poporului român, dacii, aveau credința în existența sufletului; 2. Dacii credeau în nemurirea sufletului; 3. Moșii și strămoșii decedați erau prezenți în viața societății și a urmașilor, influențându-o în bine sau în rău; 4. Moșii sau strămoșii aveau puteri supraomenești, pe care le foloseau ori de câte ori era nevoie; 5. Moșii erau intermediari între oameni și zei; 6. Moșii, prin puterea și funcțiile pe care le aveau, erau un fel de semizei; 7. Creștinarea dacilor, respectiv a daco-romanilor, a fost un proces de scurtă durată, deoarece existau multe elemente comune între credințele lor religioase și religia creștină. Putem menționa câteva în acest sens: 1. Monoteismul(credința într-o singură forță superioară, creatoare și conducătoare a lumii); 2. Credința în existența și nemurirea sufletului; 3. Credința în existența unor intermediari(moșii-sfinții) între oameni și divinitate și altele. Acele elemente au fost creștinate, în sensul că valorile creștine corespunzătoare li s-au suprapus celor vechi. Faptul că unele elemente necreștine

au supraviețuit, armonizându-se perfect cu cele creștine, așa cum se întâmplă în cazul „Moșilor”, ne dovedește că poporul român are o vechime milenară pe aceste locuri, este urmașul marelui popor al dacilor și are o continuitate neîntreruptă pe aceste meleaguri.

Să dea Dumnezeu ca să mai fie multe mii de ani pe aceste locuri, căci mai are multe de oferit lumii.

*

Sfaturi părintești

Din scrierile **Părintelui Sofian Boghiu**, unul din marii duhovnici români din ultima vreme, selectăm un fragment privind duhovnicul și duhovnicia. Sperăm ca s fie de folos multora dintre dumneavoastră. Iată-l: *„- Unii intelectuali sunt foarte pretenționși atunci când își caută un duhovnic…*

Sunt și oameni pretenționși. Pe duhovnic îl întrebi sau îi spui problema ta și el îți răspunde deplin sau cât poate să răspundă și te mulțumește. A doua oară iarăși îl întrebi alte probleme care apar prin mintea ta. Sau îi mărturisești greșelile tale. El se poate ruga pentru tine, te poate ajuta în felul acesta. Dacă este un intelectual pretențions care caută un duhovnic deosebit, mai greu o să-l găsească; fiindcă el vrea să vorbească cu un preot care să fie filosof ca și el. Așteaptă răspuns pe limba lui și atunci se poate să întâlnească un duhovnic care nu-i înțelege întrebările lui, vorbele lui, dar știe foarte multă viață duhovnicească de care are nevoie filosoful sau intelectualul. Ei nu se pot înțelege pentru că acesta din urmă e prea pretențions și, adeseori, îmbătat de mândrie datorită științei lui. Un asemenea om pretențions e greu să găsească un duhovnic „duhovnicesc”. Și rămâne să caute toată viața și în multe cazuri nici nu-l găsește până la urmă. Rămâne cu filosofia lui și cu jumătate de măsură duhovnicească.”

*

File de jurnal – 20 iun. 1982(I)

,,Primarul și-a cerut scuze pentru că a amendat-o pe mama, fiindcă nu lucrase la colectiv, fiind în perioada post-operatorie. A dat vina pe brigadierul I. V., care ,,i-a vârât sub nas lista pentru amenzi." Printre cei amendați au fost și bătrâni și bolnavi. Am vorbit cu dumnealui despre posibilitatea realizării unei rețele de apă, care să alimenteze satul Bârda. Ar fi o sursă puternică de apă la fântâna de la biserică. De acolo s-ar putea ridica în Znamăn cu pompa, într-un bazin, apoi, prin cădere, să se distribuie în tot satul. De asemenea, am discutat de posibilitatea realizării unui monument al eroilor satului. M-a rugat să găsesc un sculptor, care ar putea să-l construiască. Ar fi multe de făcut!

Miercuri am fost la Severin. Părintele Pufan, protopopul, mi-a spus că mitropolitul Nestor s-a interesat de mine(...). Protopopul m-ar fi vorbit de bine, în sensul că reușesc să armonizez preocupările pentru biserică cu cele privind cartea. Mitropolitul și-a exprimat dorința de a mă vizita pe data de 3-5 iulie, când va veni să-l întâlnească pe noul prim-secretar de partid al județului, domnul Marcoșan. Nu e sigur în care zi îl va primi, de aceea e nesigură și data vizitei ce mi-o va face. I-am spus protopopului: ,,- Dacă mai aveți prilejul să-i vorbiți, spuneți-i că eu sunt dispus să-l primesc oricând!"

Joi am lucrat la arhiva I. A. S. – Tr. Severin. Am terminat de conspectat ștatele din perioada 1949-1969. Cumulate, zilele lucrate de tăticu la Ferma Bârda în acea perioadă fac doi ani și ceva. Mai am de conspectat arhiva de la Stațiunea de Cercetări Pomicole din perioada 1977-1979. Seara l-am invitat pe inspectorul de personal al fermei la restaurant. Două săptămâni mă ținusem de capul lui și conspectasem toate ștatele, ca să găsim zilele lucrate de tăticu ca zilier. Îmi dăduse adeverința cuvenită și mă simțeam dator, deși aceea era sarcina lui de serviciu. M-a scârbit! A comandat mâncare și băutură în exces, fără jenă. Pe la jumătatea mesei a venit și

nevastă-sa. A comandat şi pentru ea. Nevastă-sa mai venise cu o soră şi cu fiica acesteia. Pe acestea le lăsase la uşă şi aşteptau, probabil să zic ,,- Chemaţi-le, dom'le, încoace şi să comandăm şi pentru dânsele!" S-au autoinvitat pe la Bârda ,,pentru o zi sau două, dacă nu deranjăm!" Nu de altceva, dar să fac cu domnul ,,lecturi şi comentarii din Biblie!"

Domnul fusese activist de partid la fostul raion Vânju Mare. Îşi amintea cu nostalgie de beţiile ce le făcea pe vremea aceea. Se bea vin la discreţie cu preţul simbolic de 5 lei/litrul, vin negru ca mura şi tare ca spirtul. Mânca ,,friptane" pe săturate cu 5-6 lei/porţia. Domnul a fost şi la ,,Ştefan Gheorghiu" ca să-şi completeze ,,studiile". De când s-a stabilit la I. A. S. – Tr. Severin n-a mai prea ,,făcut cu cartea". Nu din altă cauză, ci de ciudă că în Severin nu se pot găsi ,,cărţi bune". Toate ,,se dau pe sub mână", iar ceea ce se pune pe tejghea sau pe stand ,,e gunoiul depozitului". Din această cauză domnul n-a mai trecut demult prin librăriile severinene, numai pentru a-şi manifesta oprobiul faţă de cei care pun piedici ,,unor oameni de cultură" de a fi la curent cu noutăţile. Gândindu-mă că i-aş putea fi de folos, sau, mai bine-zis, să văd ce-i poate capul, l-am întrebat ce anume preferă să studieze. Mi-a răspuns: ,,- Dom'le, mă interesează o serie de romane bune, care fac senzaţie! Nu-mi vin acum în minte titlurile sau autorii, dar ştiu că asemenea cărţi sunt multe, însă parşivii ăştia nu vor să le vândă unora ca mine şi ca dumneata!" E clar!

Abia am reuşit să scap de invitatul meu. Am plătit totul, i-am lăsat şi am plecat, fiindcă aveam bilet la un spectacol.

*

Şase pui şi-o biată mamă

Redăm mai jos o poezie a lui **Vasile Militaru** cu acest titlu, socotind că-n ea se regăsesc mulţi părinţi. Iat-o:

„Mai demult o rândunică
Avea-n cuibu-i șase pui
Și privea la ei sărmana
Ca la chipul soarelui.
De cu zori pornea săgeată,
Căutând pe deal, pe văi,
Hrană pentru puii săi.

Și-n iubirea-i nu o dată
S-a culcat ea nemâncată,
Dar destul de fericită,
Că nu s-a-ntâmplat nicicând
Dintre pui, s-adoarmă vreunul
Ars de sete sau flămând.

Nici n-a fost mai mândră mamă
Decât ea-ntre rândunici,
Când văzu-ntr-o zi că puii
Se făcuseră voinici !
Și n-a mai avut odihnă,
Nici cât ai clipi sub soare,
Până când pe fiecare
Pui nu l-a-nvățat să zboare.

Dar când toți puteau să plece
Încotro voiau, sub slavă,
Rândunica istovită
A căzut în cuib bolnavă.
Și cu ochii plini de lacrimi,
Țintă-n ochii fiecui,
Zise celor șase pui :

Dragii mamei, eu de-aseară,
Simt în inimă un cui.
Aripile rău mă dor
Și nici vorbă să mai zbor.
Dumnezeu mi-a dat putere,
Oricât am avut nevoi
Să găsesc întotdeauna ,
Hrană bună pentru voi.

Astăzi, fiindcă sunt bolnavă,
Dragii mei, cum se cuvine
Mari cum v-a făcut măicuța,
Să-ngrijiți și voi de mine.
Și ca nimeni dintre pui
Să nu simtă că mi-e rob,
Fiecare să-mi aduceți,
Zilnic numai câte-un bob.

Ale voastre șase boabe
Milostive mă vor ține,
Pană când o să vrea cerul,
Iarăși să mă facă bine.
Ascultând cuvântul mamii,
Au zburat cei șase pui
Și-au adus vreo șase zile,
Fiecare, bobul lui...

Mai departe, însă, puii,
Beți de-al slăvilor înalt,
Fiecare-având nădejdea,
Că-i va duce celălalt,
N-a mai dus niciunul bobul
Și uitata mucenică,

A murit atunci de foame,
Cea mai bună rândunică.
Și-a rămas apoi povestea
Tristă, nebăgată-n seamă,
Orșicui ai sta s-o spui,
Că o mamă își hrănește,
Șase, opt sau zece pui.
Însă zece pui adesea,
Toți, nu pot hrăni o mamă.

*

Pomană pentru tata

La ferma de la Bârda erau suprafețe imense de pomi fructiferi: meri, pruni, peri, cireși etc. Toamna erau aduși oameni la cules din Mehedinți, Dolj, uneori și din Maramureș, elevii de la școlile din Malovăț, Bobaița, ba chiar de la licee din Severin. Mai veneau muncitori de la diferite fabrici din Severin, chiar soldați în termen. Așteptau câte 5-6 TIR-uri la rând, zilnic, să încarce lădițe cu fructe și să ducă în multe țări europene. Ferma avea și muncitori angajați, care lucrau acolo permanent. Printre ei era și tatăl meu. Pe acești muncitori îi pregăteau periodic în tehnologia culturilor de pomi, li se făcea instructaj, erau controlați cu atenție, ca să se vadă dacă și-au însușit normele de întreținere a pomilor.

Munca cea mai grea la pomi era tăierea de formare a coroanelor. Erau pomi mari și această lucrare se derula de la 1 noiembrie până la 1 aprilie. Toată iarna acei muncitori, originari din Bârda, Bobaița, Colibași, Malovăț și Izvorul Bârzii ședeau atârnați pe scări, în ciuda ploilor, viscolelor, gerului. Pomii trebuiau tăiați. Venea tăticu seara acasă și, când trăgea cizmele din picioare, cădeau bulgări de zăpadă, ciorapii erau înghețați, iar picioarele vinete, degerate. Rezistau întrecându-se în povestiri, glume și șotii de tot felul. Era tot o veselie la ei, în ciuda vremii cumplite. Din când în când, puneau toți bani și câte unul se ducea prin satele din jur și cumpăra câte un bidon de vin sau de țuică. Beau, prindeau curaj și poftă de vorbă.

Într-o zi, Sevastian Dorobanțu din Colibași s-a lăudat că are multă băutură, vin și țuică. Unele butoaie erau pline de 4-5

ani. N-a uitat să spună că a pus un butoiaș de 100 litri cu cel mai bun vin în colțul beciului. A sigilat vranul cu ceară roșie și nu va desfunda acel butoi până la nedeia de la Sfânta Maria Mică. „- Atunci venim și noi pe la tine, la nedeie!" „- De aia e nedeie, să vină cine poftește!" Au trecut la alte subiecte și totul s-a derulat în mod obișnuit. A doua zi, Gelu lui Dacu din Bobaița a luat bidonul de zece litri și a zis că se duce prin Bârda să caute vin de vânzare. S-a strecurat să nu fie observat și s-a dus în Colibași, la casa lui Dorobanțu. A strigat-o pe soția acestuia la poartă și i-a spus: „- Vergino, mă trimise Banțu tău să-i umpli bidonul ăsta cu vin din botoiașul de 100 litri, pe care l-a pus el în colțul beciului și i-a sigilat vranul cu ceară roșie!" „- Nea Gelule, dar butoiul acela zicea că-i pentru nedeie!" „- Așa este, dar vrea să vadă cum se prezintă, așa că mă trimise pe mine cu bidonul să i-l umpli!" L-a umplut femeia, nu-i ieșea din vorbă soțului.

A ajuns Gelu la oamenii din pomi și i-a chemat pe toți. „- Bă, uite ce zic eu: noi îl bem, dar hai să-l dăm de pomană. În fiecare zi îl dă unul din noi pentru morții lui. Să începem azi cu…. Dorobanțu, spre exemplu! Sunteți de acord?" „- Daa!" au zis oamenii, fără să bănuiască planul colegului. „- Hai, Banțule, dă-l de pomană pentru tată-tău! Uite, astăzi sunt chiar Moșii de iarnă!" „- Bine, mă, ziceți „bodaprost"; să fie pentru sufletul lui tata!" a zis Dorobanțu. Bidonul a început să circule din mână în mână, până s-a golit. Toți erau mulțumiți, fiindcă fusese un vin excepțional. Singur Dorobanțu era nedumerit. „- Mă, Gelule, de la cine cumpărași tu vinul ăsta din Bârda, că ăsta seamănă cu al meu!" „- Mă, Banțule, tu ai dreptate! Este din butoiașul tău oprit pentru nedeie. Îi spusei Verginii că tu mă trimiseși să umplă bidonul!" S-a supărat rău Dorobanțu. A amenințat că o va pedepsi pe soție când ajunge acasă… „- Mă, Banțule, Vergina nu-i vinovată. Să n-o certi. Eu o mințiii. Tu dădușI vinul de pomană pentru nea Traian, Dumnezeu să-i primească. Dacă tu te superi și o certi pe Vergina, pomana nu

mai e pomană! Gândește-te și tu ce-o să zică nea Traian. Îi puseși paharul în mână și, când să-l ducă și el la gură să guste din vinul făcut din via pe care el a pus-o, îi dădușI peste mână, vinul se vărsă și el rămase cu gura arsă! Un copil are, nu are mai mulți! Cine să-i dea de pomană, dacă nu copilul lui?! E ziua de Moși azi!" „- Lasă, mă, nu că mă supăr, dar trebuia să știu și eu!" „- Păi, nu-ți spusei: vinul tău, pomana ta, tatăl tău. Doar nu dăduși de pomană pentru altul. Noi doar te ajutarăm! Ziserăm „Bodaprost". Dacă nu ne dai să bem și noi, nu-i nimic, bea-l tu singur!" „- Bine, mă, să fie primit pentru bietul tata! Mi-o făcurăți, mi-o făcurăți!"

Așa treceau zilele, săptămânile și lunile, așa au trecut și oamenii și-a mai rămas, ici-acolo, câte o amintire despre ei.

*

Ajutoare și donații

În această perioadă, parohia noastră a primit câteva ajutoare și donații, astfel: **Domnul Sain Petre-Gheorghe** din Topleț(CS), fiu al satului Bârda: **200 lei; Doamna Ionescu Floarea** din Câmpina(PH): **150 lei; Domnul Adrian Voica** din Deva(HD): **140 lei; Doamna Dr. Ionescu Mihaela-Aritina** din Curtea de Argeș(AG): **50 lei.**

Dumnezeu să le răsplătească!

*

În luna februarie am donat pâine credincioșilor participanți la slujbe, astfel: 2 febr.(Malovăț): **76 pâini;** 3 febr.(Malovăț): **146 pâini;** 10 febr.(Bârda): **140 pâini;** 17 febr.(Malovăț): **208 pâini;** 24 febr.(Bârda): **189 pâini.** Așadar, în luna februarie s-au donat **759 pâini.** Copiilor prezenți li s-au donat și ciocolate.

De asemenea, în luna februarie s-a vândut pâine la prețul de achiziție de **0,70 lei/buc.** astfel: 3 febr.(Malovăț): **178 pâini;** 10 febr.(Bârda): **660 pâini;** 17 febr.(Malovăț): **92 pâini;** 24 febr.(Bârda): **611 pâini.** Așadar, în luna februarie s-au donat **1.541 pâini.**

*

Plăți

În luna februarie s-au efectuat câteva plăți mai mari, astfel: **1.610 lei** pentru pâinea donată și cea vândută în luna februarie; **850 lei** tipografiei pentru cărți; **400 lei** pentru timbre; **380 lei** curentul electric; **186 lei** poștei pentru colete; **100 lei** cartușe pentru imprimantă; **100 lei** transport cărți; **50 lei** internetul și altele mai mici.

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: ***„Scrisoare pastorală" – 391,*** în „Armonii culturale", Adjud(VN), 23 febr. 2019, ediție on-line (*http:// armoniiculturale.ro/category/scrisoare-pastorala*); în „Bibliotheca Septentrionalis", Baia Mare (MM), 26 febr. 2019, ediție și on-line(*https:// ebibliothecaseptentrionalis.wordpress. com/ category/biserica*); în „Logos și Agape", Timișoara, 26 febr. 2019, ediție on-line(*http://www.logossiagape.ro*); pe facebook (*https:// www.facebook.com/LOGOSsiAGAPE*); **Ale lumii două fețe…** în „Națiunea", București, 26 febr. 2019, ediție on-line(*http://www.ziarulnatiunea.ro/category/religie spiritualitate*); în „Omniscop", Craiova, 3 mart. 2019, ediție on-line(*http://www.omniscop.ro*); **„Jocul" cu Dumnezeu,** în „Națiunea", București, 28 febr. 2019, ediție on-line (*http://www. ziarulnatiunea.ro/category/religiespiritualitate*); **Sărutul milițianului,** în „Națiunea", București, 3 mart. 2019, ediție on-line(*http:// www.ziarulnatiunea. ro/category/firea-romanilor*);

Parohia noastră a publicat o nouă tranșă din cartea părintelui D. Bălașa, **Dacii de-a lungul veacurilor.**

*

Simpozioane

Preotul Dvs. a fost invitat la Simpozionul **Obârșia Neamului nostru,** organizat de Academia Daco-Română la Craiova în ziua de 30 martie. S-a înscris cu două comunicări, al căror text l-a și trimis în vederea publicării în volum. E vorba de **Preotul Dumitru Bălașa, militant pentru înfăptuirea Daciei Mari** și **De la daci la Meșterul Manole.** Ambele au fost acceptate.

*

Ședințe. Inspecții

În ziua de 17 februarie a avut loc ședința Consiliului Parohial al parohiei noastre, în cadrul căreia preotul a prezentat gestiunea parohiei pe anul 2018. În ziua de 28 februarie preotul a fost chemat la episcopie cu gestiunea, unde revizorul-contabil i-a făcut verificarea de fond. Nu au fost obiecțiuni din partea consilierilor, nu au fost sancțiuni din partea revizorului.

*

Zâmbete

►Între români și japonezi există o mare asemănare: și unii și alții au trenuri suspendate! ►„ - O plecat trinu' de Cluj?" „- Da!" „- De când?" „- De 3 minute." „- No, n-am întârziat mult!..." ► „– Părinte, sunt foarte speriat! Ascult o voce, care îmi zice toată ziua ce să fac. Sunt posedat?" „– Nu, fiule! Ești însurat!" ►Badea Gheo îi cere casieriţei din gară un bilet de la Cluj la Bucureşti „da' să fie musai la geam". Îi dă casieriţa biletul, dar când se întoarce badea de la Bucureşti se duce la fătucă şi o apostrofează: „- Fata tatii, ţi-am cerut bilet la geam, dar el o fo' la uşă!" „- Păi, de ce n-aţi schimbat locul cu cineva?" „- L-aş fi schimbat, da' n-am avut cu cine, că am fo' singur în compartiment!" ►„- Ai auzit că în București, un om e călcat de mașină la fiecare jumătate de oră?" „- Vai, dar ce-or avea cu bietul om ???"

*

Excursii-pelerinaj

Miercuri, 27 Martie, organizăm o excursie-pelerinaj pe următorul traseu: **Bârda - Malovăț - Mânăstirea Tismana – Tg. Jiu - Mânăstirea Vișina – Mânăstirea Lainici – Petroșani – Hațeg – Mânăstirea Prislop – Mormântul Părintelui Arsenie Boca – Caransebeș (catedrala) – Mânăstirea Piatra Scrisă – Tr. Severin – Bârda.** Excursia se va derula pe timp de o zi. Costul va fi de aprox. **45 lei/pers.**

*

Cununii. Înmormântări

În ziua de 24 febr. am oficiat Taina Sfintei Cununii pentru **Domnul Sain Petre-Gheorghe** și **Doamna Sain Florentina,** fostă **Tănase,** din Topleț(CS). Dumnezeu să le ajute! În ziua de 17 febr. am oficiat slujba înmormântării pentru **Stănciulescu Mărioara**(75 ani) din Bârda. Dumnezeu s-o ierte!

*

Anunțuri

►Rugăm pe toți enoriașii din Bârda să vină în ziua de **3 Mart.**, ora 9, la cimitirul satului pentru a tăia crengile pomilor, care constituie un pericol pentru multe cruci. Ca unelte de lucru sunt necesare securi și drujbe.

►În ziua de 10 Mart., ora 12, în biserica de la Bârda, va avea loc licitația terenurilor bisericii din Govăra, Bucium și Dealul Corbului;

►În ziua de 17 Mart., ora 12, în biserica de la Malovăț, va avea loc licitația terenurilor bisericii din Ogașul Barbului și Țigăreni.

*

Apel

Domnul Primar Ing. Ion Michescu face apel către toți locuitorii comunei Malovăț să-și achite conștiincios și la timp apa consumată de la rețea. Totodată, roagă pe cei care sustrag

apa de la plată prin tot felul de metode să intre urgent în legalitate. Sistemul de alimentare cu apă al comunei este în pericol de a fi oprit. Curentul electric consumat de motoarele pompelor și salariile personalului care asigură întreținerea și funcționarea sistemului costă de două ori mai mult decât se obține din plățile colectate pentru apă. Primăria nu are posibilități de a suporta diferența. Costul de **4 lei/metru cub** nu mai acoperă necesarul de plăți, atâta vreme cât apa este sustrasă de la plată. Personalul deservent al sistemului nu și-a primit salariile din luna noiembrie. Și eu am cărat apă cu gălețile, cu cobelca sau cu bidoanele de la fântâna de la biserică, de la bunarul Linieștilor, de la Malovăț, Severin, Herculane sau de pe unde s-a putut, la fel ca Dvs., din copilărie până în urmă cu câțiva ani. Știu și știți cât este de greu. Gândiți-vă că un metru cub de apă înseamnă **1.000 litri,** care, la rândul lor înseamnă **100 găleți** sau **50 cobelci. Această cantitatea de apă vă vine în curte și în casă la prețul de… 4 lei.** Găsiți-mi Dvs. pe cineva să-mi aducă de la fântână sau de la bunarul Linieștilor 50 cobelci, pe care să-l plătesc cu… 4 lei! Chiar și un tâmpit și-ar da seama că munca lui ar face mult mai mult. Să ținem cu dinții de situația pe care o avem acum și să nu ne batem joc de sistemul de alimentare, fiindcă altul mai bun și mai ieftin nu vom găsi. Să ne plătim conștiincios consumul de apă, fiindcă așa este cinstit și legal și numai așa sistemul va mai putea să funcționeze.

*

Urare

Cu prilejul zilelor de 1 și 8 Martie urăm mamelor, bunicilor, surorilor, soțiilor, fiicelor noastre și tuturor femeilor din lume sănătate, bucurii, împliniri și numai bine!

Să ajute Dumnezeu ca glasul, puterea și influența lor să contribuie mai mult la alungarea răului din lume, a urii dintre oameni și popoare, a dezmățului și imoralității din zilele noastre. Dumnealor au o misiune sfântă în planul lui

Dumnezeu pentru lume, aceea de a ocroti viața, de a da naștere și bună educație copiilor, de a face viața mai frumoasă și idealurile lumii mai mărețe. Dumnealor au misiunea de a apropia lumea mai mult de Dumnezeu. Ajută-le, Doamne, să-și poată împlini această misiune!

La mulți ani, Doamnelor și Domnișoarelor!

*

Program

În cursul lunii Martie, avem următorul program: **1 Mart.**(sfințirea apei și a semințelor în Bârda și Malovăț); **2 Mart.** (Malovăț-Bârda); **3 Mart.** (Malovăț); **9 Mart.** (Malovăț-Bârda); **10 Mart.**(Bârda); **11 Mart.** (slujbă seara la Malovăț); **12 Martie**(slujbă seara la Bârda); **13 Mart.**(spovedit și împărtășit în Bârda, la biserică și în sat; slujbă seara la Malovăț); **14 Mart.**(spovedit și împărtășit în Malovăț, la biserică și în sat; slujbă seara la Bârda); **15 Mart.** (slujbă seara la Malovăț); **16 Mart.** (Malovăț-Bârda); **17 Mart.** (Malovăț); **23 Mart.**(Malovăț-Bârda); **24 Mart.**(Bârda); **25 Mart.** (pomeniri dimineața, la ora 8, la Bârda; slujbă la Malovăț); **30 Mart.**(Malovăț-Bârda); **31 Mart.**(Malovăț). **Slujbele de seară încep la ora 17**. În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la școală, la telefon: 0724. 99. 80. 86, ori pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda@gmail.com.*

Sănătate, pace și bucurii să vă dea Dumnezeu!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda[32]

---

[32] ***„Scrisoare pastorală" – 392,*** în „Observatorul", Toronto(Canada), 10 mart. 2019, ediție și on-line (*http://www.observatorul.com*); pe blogul Domnului Ben Todică, directorul postului de radio în limba română din Sydney(Australia), 10 mart. 2019(*http://bentodica.blogspot. com/2019/03/ scrisoare-pastorala-392.html*); în „Armonii Culturale", Adjud(VN), 11 mart. 2019, ediție on-line(*http:// armoniiculturale.ro/category/scrisoare-pastorala*); în „ Moara lui Gelu", Baia Mare(MM), 11 mart. 2019, ediție on-line (*https://moaraluigelu.blogspot.com/2019/03/scrisoare-pastorala.*

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi

Anul XIX(2019), nr. 393(1 –15 Martie)

Dragii mei enoriași!

Baia Focului

În antichitate filozofii și oamenii de știință socoteau că în natură sunt patru elemente de bază, primordiale, din care este alcătuită întreaga creație: **pământul, apa, aerul și focul.**

În Sfânta Scriptură focul apare atât în Vechiul, cât și în Noul Testament. Dumnezeu Însuși se arată lui Moise sub formă de rug arzând; foc se punea în cădelnițe la slujbele de la templu; focul era folosit pentru arderea animalelor aduse drept jertfă. Mântuitorul vorbește de focul iadului, Sfinții Apostoli vorbesc de Sfânta Împărtășanie, care devine foc mistuitor pentru cei ce o primesc cu nevrednicie. Exemplele pot continua. La multe popoare focul a fost folosit pentru a arde trupurile celor morți. Focul a fost folosit încă din zorii civilizației umane la încălzirea locuințelor, la pregătirea hranei, la diferite meserii și ocupații.

În tradiția românească întâlnim focul în nenumărate împrejurări. Pe lângă întrebuințările menționate mai sus, la noi focul a avut și un rol curățitor și înnoitor. Fiindcă suntem la începutul Postului Mare și în zona noastră – și nu numai –

---

html); în „ Logos și Agape”, Timișoara, 11 mart. 2019, ediție on-line(*http://www.logossiagape.ro*); în „ Bibliotheca Septentrionalis”, Baia Mare(MM), 12 mart. 2019, ediție și on-line (*https:// ebibliothecaseptentrionalis. wordpress. com*);

focul marchează acest moment, tocmai de aceea am socotit potrivit să vorbesc despre el. În seara lăsatului Postului, sătenii, tineri și bătrâni, se adună pe la răscrucile drumurilor în grupuri. În alte localități se adună pe dealurile din apropierea satului. Acolo fac focuri din tot felul de materiale. Unii sar peste foc pentru „a se curăța de păcate". Alții, după lăsarea întunericului, încep să strige din răsputeri: „Aoșmăre!" Răspund cei din alte grupuri: „Ce ți-e, măre?" Urmează un șir de urări, cât mai deșucheate, de genul „Găinile mele outoare, ale tale cutcurezătoare!" De cele mai multe ori, sub perdeaua întunericului, sub formă de strigături, se dau în vileag fapte rele, imoralități, infracțiuni chiar, săvârșite de membrii comunității în timpul anului. Toată lumea află acele „secrete", acele „taine", nimeni nu știe cine le-a rostit. E un fel de judecată a satului. Cel vizat nu are voie să se supere, să cheme în judecată pe cel ce-i divulgase faptele, ci suportă rușinea. Nu are încotro. Tocmai rușinea aceasta îl eliberează. A doua zi nu se mai teme de mustrarea oamenilor. Totul intră în normalitate. Nimeni nu-i mai reproșează nimic. Așa cum primăvara curțile și grădinile sunt curățate și gunoaiele și resturile sunt arse, așa și păcatele sunt curățate prin foc.

Nu numai vii se curăță de păcate prin foc, ci și morții. Bunica mea, răposata Pârvănescu Elena, îmi spunea că în Colibași, sat al comunei Malovăț, se face „pârlitul mortului". Timp de trei zile, după înmormântare, când se duc la tămâiat, femeile pun câlți de cânepă de jur-împrejurul mormântului și apoi le dau foc. În felul acesta socotesc că sunt arse păcatele, pe care le-ar mai avea mortul.

Focul nu este numai pământesc, ci și ceresc. Sfântul Ilie este considerat în gândirea populară românească responsabil de fulgere și de trăsnete. Cu ajutorul lor, sfântul vrea să curețe pământul de diavoli. Ce-i drept, nu întotdeauna îi nimerește pe diavoli, alteori aceștia se ascund după oameni, după animale și astfel trăsnetul poate cădea și asupra acestora. Așadar, și în

acest caz focul are rolul de curățitor al pământului de rău și de răutăți. Focul de pe pământ, cel folosit de oameni, își are originea tot în focul ceresc. El a provenit din trăsnetul ce s-a abătut asupra unor copaci și astfel oamenii l-au cunoscut și au început să-l întrebuințeze. În fiecare casă, pe vatră, trebuia să ardă în permanență focul, sau să fie cărbuni aprinși, acoperiți cu cenușă. Era mare rușine pentru o familie, care trebuia să meargă la vecini să împrumute foc.

Focul avea și un rol sacru. El se aprindea la naștere, nuntă sau moarte. Se aprindea în ajunul marilor sărbători creștine. La colindat, vătășelul bătea cu colinda în vatră și ura ,,Ce-i în casă să trăiască,/ Ce-i în curte să rodească!" Mireasa când ajungea la casa ginerelui, după cununia religioasă, era primită de soacra mare. Aceasta o lega pe mireasă de mire cu un peșchir, închipuind astfel logodna dacică. Mergea apoi în fața casei, urca și se învârtea pe măsuța cu trei picioare și vărsa apă cu piciorul din paharul pus pe acea măsuță; mergea ,,în casă" și punea mâna pe zălar, adică pe lanțul care cobora de pe hornul casei și la capătul căruia se așeza căldarea pentru mămăligă. Zălarul era plin de funigine, dar asta nu o împiedica pe mireasă ca să-l ia în mână, preluând astfel, în mod simbolic, rosturile casei. La Anul Nou se puneau cărbuni aprinși cu tămâie pe vătrai și se ocolea casa, ca să fie ferită de duhuri rele tot anul. La Sâmți(9 martie) se aprindea o cârpă și cu ea, dis-de-dimineață, înainte de a ieși din casă, se trecea repede în jurul corpului, în jurul capului, fiecărui picior și mâini,,,blindând" astfel acel om, indiferent de vârstă, de mușcăturile de șarpe din timpul anului. Primăvara, când se ardeau resturile de plante din grădini, se striga: ,,Tună ger și ieși căldură/Pe la noi pe bătătură!/ Ce-i în casă să trăiască,/Ce-i afară să rodească!" Lumânările de la Paști erau păstrate la loc de cinste în casă și ele se aprindeau la vreme de furtună, cutremur, nenorociri, socotindu-se că au mare putere. La nuntă se făceau focuri în curtea casei, numite ,,focuri de nuntă" și

nuntașii jucau în jurul lor. A rămas amintirea lor sub forma lumânărilor de nuntă. La înmormântări, cu prilejul priveghiului, se făcea foc în fața casei mortului și în jurul lui jucau hora mortului oameni îmbrăcați urât, purtând măști pe față. Ei închipuiau sufletele moșilor și strămoșilor, care veneau special din lumea cealaltă ca să ia cu ei sufletul noului decedat. Pe pieptul mortului se punea „statul", care era o lumânare lungă, de mărimea trupului celui decedat, încolăcită, care avea menirea să-i asigure lumina mortului pe tot drumul, până în lumea cealaltă. În noaptea de Joia Mare sunt adunate vreascuri în curtea casei, se face foc mare și lângă el se așează măsuță cu trei picioare și scăunele. Pe măsuță se pun bucate, socotindu-se că vor veni sufletele moșilor și strămoșilor, se vor încălzi la foc, se vor ospăta din bucate și vor pleca mulțumiți că nu au fost uitați de urmași.

În unele localități, în noaptea de Paști se fac focuri mari în curțile bisericilor, uneori chiar pe pragul bisericilor, simbolizând prin aceasta trecerea de la întuneric la lumină, de la moarte la viață. În unele localități se fac focuri mari pe dealuri de Sfântul Petru(29 iunie) și peste ele sar tinerii care vor să se căsătorească. Alteori se înfășoară roți de car cu paie unse cu smoală topită, li se dă foc în vârful dealului și sunt slobozite apoi la vale în urale și strigăte de veselie.

Acestea toate sunt reminiscențe ale cultului Soarelui, pe care l-au practicat strămoșii noștri daci. Ele s-au păstrat ca o relicvă de arheologie spirituală, ce ne dovedește descendența noastră și continuitatea neîntreruptă pe aceste meleaguri.

*

Sfaturi părintești

Fiindcă în Duminica Ortodoxiei sărbătorim triumful Sfintelor Icoane asupra celor ce le prigoneau, redăm mai jos un fragment din cartea Sfântului Ioan din Kronstadt, **Viața mea în Hristos.** Să vă fie de folos!

,,Exprimarea prin imagini și simboluri constituie un dat necesar al ființei umane, ținând seama de nivelul său actual de sensibilitate spirituală. Ea oferă o explicație convingătoare multor aspecte ale universului nostru sufletesc, pe care, făcând abstracție de imagini și de simboluri nu le-am putea cunoaște. Iată de ce dumnezeiescul Învățător, Înțelepciunea ipostatică atotcreatoare, Fiul lui Dumnezeu, Domnul nostru Iisus Hristos i-a învățat adesea pe oameni cu ajutorul metaforelor și al pildelor. De aceea, în bisericile noastre ortodoxe există tradiția comunicării cu credincioșii prin imagini vizuale sugestive – de pildă, icoana Domnului nostru Iisus Hristos, a Maicii Domnului, a îngerilor, ale tuturor sfinților – pentru a ne putea orândui viețile, forma concepțiile, cuvintele și faptele după modelul concepțiilor, cuvintelor și faptelor Mântuitorului și ale sfinților Lui. De aici frecventa reprezentare a semnului Crucii, clădirea cu tămâie, lumânările și candelele aprinse, intrările și ieșirile din altar; aceluiași scop slujesc închinăciunile, plecarea capului, metaniile mari (semn al căderii noastre adânci prin păcat).

Toate acestea ne amintesc diferite subiecte sau stări spirituale. Imagistica lucrează intens asupra sufletului omenesc, asupra capacităților sale de a crea și de a acționa. Se spune că atunci când mama, în timpul graviditații privește stăruitor fața sau portretul soțului iubit, copilul ce se va naște va semăna leit cu tatăl său, sau dacă privește portretul unui copil frumos, fătul ce se va naște va fi frumos. Tot așa, dacă creștinul privește des, cu dragoste și evlavie icoana Domnului nostru Iisus Hristos, a preacuratei Sale Maici sau ale sfinților Săi, sufletul său își va însuși trăsăturile spirituale ale chipului contemplat cu iubire (blândețea, smerenia, milosârdia, înfrânarea). O, dacă am contempla mai des icoanele și, mai ales, dacă am cuprinde cu mintea viața Domnului și viețile sfinților Săi, cât de mult ne-am schimba, am merge ,,din slavă în slavă". Tot astfel și plăcuta mireasmă a tămâiei în biserică

sau acasă evocă, prin analogie, buna mireasmă a virtuților și, prin contrast, miasma păcatelor, și-i învăța pe cei sensibili la trăirile lăuntrice să se ferească de duhoarea patimilor, a neînfrânării, curviei, răutății, invidiei, trufiei, deznădejdii și a altor patimi, să se împodobească cu virtuțile creștinești.

Tămâia ne aduce aminte cuvintele Apostolului: „Pentru că suntem lui Dumnezeu bună mireasmă a lui Hristos între cei ce se mântuiesc și între cei ce pier; unora, adică, mireasmă a morții spre moarte, iar altora mireasmă a vieții spre viață" (II Cor., II, 15-16). În același chip, lumânările și candelele ne reamintesc de lumina și focul spiritual, de pildă, de cuvintele Mântuitorului: „Eu Lumină am venit în lume, ca tot cel ce crede în Mine să nu rămână în întuneric" (Ioan, XII, 46). Sau: „Foc am venit să arunc pe pământ și cât aș vrea să fie acum aprins!" (Luc., XII, 49). Sau: „Să fie mijloacele voastre încinse și făcliile voastre aprinse. Și voi fiți asemenea oamenilor care așteaptă pe stăpânul lor când se va întoarce de la nuntă, ca venind și bătând, îndată să-i deschidă" (Luc., XII, 35-36). Sau: „Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, așa încât să vadă faptele voastre cele bune și să slăvească pe Tatăl vostru Cel din ceruri" (Mat., V, l6). Aceste materii prin însăși substanța lor ne învață despre realități spirituale care sugerează o analogie cu focul și lumina: de exemplu, ca inimile noastre să ardă neîncetat de dragoste de Dumnezeu și de aproapele; că nu trebuie să îngăduim să se aprindă în noi focul patimilor sau al gheenei, ca prin exemplul unei vieți virtuoase ne luminăm unii pe alții, ca și cu luminile pe care le folosim în gospodărie."

*

„Popii de țară"

Sub acest titlu, cunoscutul istoric, eseist, filozof al civilizației, publicist și scriitor român din Statele Unite ale Americii, **Alexandru Nemoianu** din Michigan publică un interesant articol în revista „Observator" din Toronto(Canada)

din 18 martie a.c., ediție și on-line(*http://www.observatorul.com*), pe care-l redăm mai jos, mulțumindu-i autorului:

„Într-un articol al său, marele teolog român Dumitru Stăniloae , arăta că o comunitate umană poate exista doar sub forma națiunii. Spunea marele teolog că omul este determinat, caracterizat, național și nu poate fi eliminată aceasta determinantă. Umanul pur nu există fără caracteristicile sale, adică cele naționale. A încerca să suprimi caracteristicile naționale ar fi tot una cu a încerca să schimbi, sau să "rectifici" lucrarea lui Dumnezeu. La cele arătate se mai adaugă o foarte semnificativă observație făcută de alt mare învățat, Sextil Pușcariu. El spunea că„Ortodoxia noastră este cel mai sigur criteriu de diferențiere, căci noi(Românii) suntem singurul popor de limbă latină de credință ortodoxă. Această împerechere fericită de limba latină cu cele mai alese și autentice însușiri sufletești și spirituale Bizantine, ne conferă acea calitate specială, care face Neamul nostru unic".. „Poporul Român se bucură, datorită sintezei dintre latinitate și Ortodoxie de privilegiul unor însușiri spirituale și ale unei culturi unice, de un deosebit farmec."

Aceste trăsături și această comoară, au fost cultivate și apărate mai ales de către clerul ortodox român și încă mai exact de către „popii de țară". În ultima vreme , a devenit foarte obișnuit să fie folosit, cu sens peiorativ, disprețuitor, termenul de „popă de țară". Acest fel de a adresa noțiunea de „popă de țară" reflectă ignoranță și obrăznicie și este extrem de dureroasă pentru omul credincios. Încă mai mult pentru Romanul din spațiul ardealo-banatic.

„Popii de țară" au fost aceia care, în spațiul amintit, ardealo-banatic, au păzit identitatea duhovnicească și identitatea națională românească. Fiind una cu poporenii, încă mai mult, fiind „fratele trimis la carte", care viețuia și împărțea amarul și bucuria cu „fratele rămas la coasă"„popii de țară" au fost sfătuitorii la nevoie, exemplul de urmat și cei

care, finalmente, asigurau sănătatea morală a satelor. Acolo unde ,,popa de țară" a fost vrednic, vrednic a fost tot satul. În Banat și Ardeal, atunci când s-au aflat sub stăpânire străină,,,popii de țară" au fost cei care, cu trudă fără egal și cu enorme sacrificii personale , au ținut bisericile deschise, au întemeiat ,,școlile confesionale" cele care au făcut posibil învățământ în limba română, au promovat tradițiile naționale ale Românilor. Ei au fost cei care au limitat cancerul sectelor care a biciuit și biciuiește lumea. ,,Popii de țară" erau unde a fost mai greu și tot ei au stat și în fruntea horelor.

Fără exagerare se poate spune că datorită ,,popilor de țară" Românii și-au câștigat trăsăturile intime cele mai frumoase, care leagă demnitatea de modestie și modestia de eleganță. Răsplata lor a fost puțină sau defel, și cel mai adesea a însemnat sărăcie, nerecunoștință ori marginalizare. În tot ce a fost gând bun și biruință românească a fost și trudă și adesea sângele unui ,,popă de țară". Iar la asta să adăugăm că lucrarea cea bună a fiecărui ,,popă de țară" nu ar fi fost cu putință fără sacrificiul preotesei sale, care, cel mai adesea, a fost umărul pe care a plâns și a primit mângâiere orice necăjit.

În momentul de față categoria ,,popi de țară" cuprinde tot clerul Ortodox, de la Patriarh la monahul din munți. Iar ,,popii de țară" toți sunt acuma apărătorii de țară și Neam. Biserica Ortodoxă Română stă azi în linia întâia a apărării Credinței și Tradiției românești, a unității de Limbă și Neam.

Acești ,,popi de țară și apărători de țară", fie ca Bunul Dumnezeu să-i dăruiască mai departe Neamului nostru, sunt între acei mărturisitori de credință și prigoniți pentru credință despre care, în vorbe de foc glăsuiește Sfântul Pavel, Apostolul Neamurilor: ,,Ei, de care lumea nu era vrednică, au rătăcit în pustii, în munți, în peșteri și în crăpăturile pământului. Și toți aceștia, care pentru credința lor, au fost de pomenire, n-au primit ce le fusese făgăduit. Pentru că

Dumnezeu rânduise pentru noi ceva mai bun, că ei să nu ia fără noi desăvârşirea"(Evr.,, XI, 38-40)."

*

Rugăciune

Redăm emoționanta poezie cu acest titlu a marelui poet **Octavian Goga:**

„Rătăcitor, cu ochii tulburi,
Cu trupul istovit de cale,
Eu cad neputincios, stăpâne,
În faţa strălucirii tale.
În drum mi se desfac prăpăstii,
Şi-n negură se-mbracă zarea,
Eu în genunchi spre tine caut:
Părinte,-orânduie-mi cărarea!

În pieptul zbuciumat de doruri
Eu simt ispitele cum sapă,
Cum vor să-mi tulbure izvorul
Din care sufletul s-adapă.
Din valul lumii lor mă smulge
Şi cu povaţa ta-nţeleaptă,
În veci spre cei rămaşi în urmă,
Tu, Doamne, văzul meu îndreaptă.

Dezleagă minţii mele taina
Şi legea farmecelor firii,
Sădeşte-n braţul meu de-a pururi
Tăria urii şi-a iubirii.
Dă-mi cântecul şi dă-mi lumina
Şi zvonul firii-ndrăgostite,
Dă-i raza soarelui de vară
Pleoapei mele ostenite.

Alungă patimile mele,
Pe veci strigarea lor o frânge,
Şi de durerea altor inimi
Învaţă-mă pe mine-a plânge.
Nu rostul meu, de-a pururi pradă
Ursitei maştere şi rele,
Ci jalea unei lumi, părinte,
Să plângă-n lacrimile mele.

Dă-mi tot amarul, toată truda
Atâtor doruri fără leacuri,
Dă-mi viforul în care urlă
Şi gem robiile de veacuri.
De mult gem umiliţii-n umbră,
Cu umeri gârbovi de povară...
Durerea lor înfricoşată
În inimă tu mi-o coboară.

În suflet seamănă-mi furtună,
Să-l simt în matca-i cum se zbate,
Cum tot amarul se revarsă
Pe strunele înfiorate;

Şi cum sub bolta lui aprinsă,
În smalţ de fulgere albastre,
Încheagă-şi glasul de aramă:
Cântarea pătimirii noastre."

*

File de jurnal – 20 iun. 1982(II)

„M-am dus, într-adevăr, la un spectacol de muzică populară dat de Casa de Cultură din Severin. În prima parte au fost mai mult amatori fără valoare(...). În partea a doua a fost prezentă Maria Ciobanu. Câtă diferenţă între amatorism şi profesionalism! Voce, joc de scenă, prezenţă, text, vocalizare, într-un cuvânt, tot ceea ce poate alcătui personalitatea unui artist de frunte deţine această femeie. Alături de Maria Lătăreţu şi Maria Tănase, ea va rămâne în tezaurul interpretativ al muzicii populare româneşti ca o perlă.

M-au dezgustat însă câteva elemente din sală. Urlau, ţipau, fluierau şi strigau, cerând noi şi noi cântece. Şi aceasta denotă popularitatea unui artist, dar, în acelaşi timp, - ceea ce e regretabil -, lipsa de educaţie a auditorului. Este greu să faci nişte brute să înţeleagă că e o mare diferenţă între un meci de fotbal jucat pe stadion şi o manifestare de artă exprimată de un artist de talie naţională într-un locaş de cultură. Maria Ciobanu a cântat vreo zece cântece. Deşi făcea evidente eforturi cu vocea, îşi păstra, totuşi, calmul şi bonomia. La sfârşit însă a căzut cortina, sfârşind astfel spectacolul. A fost singurul mijloc de a încheia în faţa unora care-şi pierduseră simţul măsurii.

Alaltăieri am dactilografiat toată ziua la ***Bibliografia Revistei „Biserica Ortodoxă Română"(1874-1983).*** *Ieri am avut servicii în Bârda şi în Malovăţ. Am aflat de la cântăreţul Ilie Motorga că la C. A. P. – Izvorul Bârzii s-a împărţit fânul la oameni. Îl coseşti, îl aduni, îl cari şi-l cântăreşti. Ţi se dă apoi 20% din el. Având în vedere că ziua de muncă la coasă a ajuns*

la 225-250 lei, plus mâncare și băutură boierească, oamenilor nu le convin condițiile impuse și refuză să se angajeze. Asemenea au decurs lucrurile și anul trecut și fânul a rămas necosit, iar multe vite ale C. A. P. – ului au murit de foame!"

*

Ajutoare și donații

În această perioadă parohia noastră primit câteva ajutoare și donații, astfel: **Doamna Ing. Teșilă Doina** din Tr. Severin, fiică a satului Malovăț, **Doamna Filip Cornelia** din Tr. Severin, **Domnul Mocănașu Oprea** din Tr. Severin, **Domnul Mărgeanu George-Stelian** din Tr. Severin: câte **100 lei; Doamna Pera Maria** din Tr. Severin, fiică a satului Malovăț, **Doamna Stanimirovici Sinișa** din Serbia și **Doamna Crăciunescu Valeria** din Câmpulung-Moldovenesc (SV): câte **50 lei;**

Domnul Popescu Doru din Malovăț a mai achitat **200 lei** pentru contribuția de cult, totalizând până acum **250 lei; Domnul Ivașcu Vasile** din Bârda a mai achitat **150 lei** pentru contribuția de cult, totalizând până acum **250 lei; Domnul Vișan Sevastian** din Malovăț a achitat **100 lei** pentru contribuția de cult; **Doamna Șonea Floarea** din Bârda a mai adăugat **50 lei** pentru contribuția de cult, totalizând până acum **120** lei; **Domnii Lupșa Ion, Vișan Valentin și Orodan Alexandru** din Malovăț au achitat câte **50 lei** pentru contribuția de cult.

Domnul Dragomir Nicolae a achitat **100 lei** pentru gardul bisericii din Bârda.

Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

Conform indicațiilor Sf. Sinod, am început colecta anuală intitulată **Fondul Central Misionar.**

*

Până la încheierea prezentei ediții s-au donat din vol. II al lucrării **Dicționarul proverbelor religioase românești 275 exemplare**. Având în vedere că am început această acțiune de

la 1 decembrie, anunțăm că o vom încheia la 31 martie. Am făcut repetate apeluri către toți enoriașii noștri să facă efortul de a veni până la biserică să-și ridice acest cadou. Cine a vrut, a rezolvat, cine nu…..! La sfârșitul lunii închidem taraba!

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: ***„Scrisoare pastorală" – 392,*** în „Observatorul", Toronto(Canada), 10 mart. 2019, ediție și on-line (*http://www.observatorul.com*); pe blogul Domnului Ben Todică, directorul postului de radio în limba română din Sydney(Australia), 10 mart. 2019(*http://bentodica.blogspot.com/2019/03/scrisoare-pastorala-392.html*); în „Armonii Culturale", Adjud(VN), 11 mart. 2019, ediție on-line(*http://armoniiculturale.ro/category/scrisoare-pastorala*); în „ Moara lui Gelu", Baia Mare(MM), 11 mart. 2019, ediție on-line (*https://moaraluigelu.blogspot.com/2019/03/scrisoare-pastorala.html*); în „ Logos și Agape", Timișoara, 11 mart. 2019, ediție on-line(*http://www.logossiagape.ro*); în „ Bibliotheca Septentrionalis", Baia Mare(MM), 12 mart. 2019, ediție și on-line (*https://ebibliothecaseptentrionalis. wordpress. com*); **Sărbătoarea Moșilor,** în „ Omniscop", Craiova, 12 mart. 2019, ediție on-line(*http://www.omniscop.ro*); în „Națiunea", București, 17 mart. 2019, ediție on-line(*http: //www. ziarulnatiunea.ro/category/ religiespiritualitate*);

*

Parohia noastră a publicat cartea Părintelui Cătălin-Sebastian Hogea, **Șubrezenii și gingășii ale vieții**(121 pag.).

Cartea Părintelui Hogea este o antologie de întâmplări și contacte cu semenii, cu oamenii. Autorul nu-și uită și nu-și părăsește nici o clipă statutul de preot și acționează în virtutea lui, împărtășind tuturor pe Hristos și învățătura Sa. Se adaptează cu tact împrejurărilor, astfel că unora le dă cu polonicul, altora cu linguriță, altora cu pipeta, fiecăruia

după maturitatea intelectuală și duhovnicească. Umorul fin, subtil, bine dozat, dă savoare lecturilor, făcându-le instructive și plăcute pentru cititor.

Putem spune că bucățile de lectură din această carte sunt de fapt file din viața de zi cu zi a unui preot, ce se străduiește să-și facă misiunea într-o lume tot mai laicizată și mai debusolată.

*

Lucrări la cimitir

În ziua de 3 Martie următorii enoriași au lucrat voluntar la cimitirul de la Bârda și au tăiat crengile pomilor și arborilor care amenințau să cadă peste cruci în cazul unei furtuni: **Gârbovan Ion, Luca Ana, Motreanu Ilie, Dragomir Ion, Ceontea Traian, Luca Gh. Maria, Drăghia Maria, Curea Ana, Stoichină Ecaterina, Gheran Paraschiva, Catană Elena, Tănase Maria, Mema Ana, Luca Mihai, Ivașcu Vasile, Sfetcu Maria, Mema Gheorghe, Avram Dumitru, Rolea Ion, Mema Păuna, Stănciulescu Sebastian și Ivașcu Domnica.** Au făcut treabă bună. Dumnezeu să le răsplătească!

*

Zâmbete

☺„ - Bade Ioane, drumul ăsta duce la Cluj?" „ - No, ăsta vine de la Cluj!" ☺ „ - Câți ani ai tu, Mărie ?" „ - Câți îmi dai, Gheorghe?" „ - Ce să-ți mai dau eu, Mărie, că și așa ai tu destui!" ☺ Întreabă Dumnezeu: „- Ce-ți mai fac moldovenii, Ștefane?" „- Rău, Doamne: jumate în Spania, jumate în Rusia!" „- Iancule, dar ardelenii tăi ce fac?" „- Binișor, Doamne, jumate în Germania, jumate în America!" „- Dar oltenii tăi, Tudore?" „- Minunat, Doamne, un sfert în Parlament, un sfert în administrație și.... numai jumătate în pușcărie!"

*

Excursii-pelerinaj

Miercuri, 27 Martie, organizăm o excursie-pelerinaj pe următorul traseu: **Bârda - Malovăț - Mânăstirea Tismana – Tg. Jiu - Mânăstirea Vișina – Mânăstirea Lainici – Petroșani – Hațeg – Mânăstirea Prislop – Mormântul Părintelui Arsenie Boca – Caransebeș (catedrala) – Mânăstirea Piatra Scrisă – Tr. Severin – Bârda.** Excursia se va derula pe timp de o zi. Costul va fi de aprox. **45 lei/pers.**

*

Vizită

În seara zilei de 11 Mart., după slujba Pavecerniței Mari, la biserica din Malovăț am primit vizita **Domnului Dr. Cristian Răchitan** din New-York(SUA). Originar din Vârciorova(MH), a plecat de tânăr în Statele Unite și acolo a ajuns unul din medicii de elită. A avut pacienți de vază, printre care pe Domnul Nixon, președintele SUA. Pentru a aprofunda studiile sale asupra somnambulismului și levitației a mers în Tibet și a devenit călugăr timp de șapte ani. După ieșirea la pensie a continuat activitatea, ținând conferințe în diferite țări pe teme medicale. Este de admirat nu numai pentru competența Domniei-Sale, ci și pentru faptul că, din cauza nenumăratelor lecturi, și-a pierdut vederea, dar nu s-a lăsat învins. La biserica de la Malovăț a vorbit enoriașilor noștri despre importanța postului din punct de vedere medical.

Este a treia oară în ultimii doi ani de când a poposit în parohia noastră.

*

Spovediri. Împărtășiri

În zilele rânduite și nu numai am spovedit și împărtășit **2+36+48+4=90 enoriași.** Nu a fost reținut nimeni de la Sf. Împărtășanie. Aceștia sunt păcătoșii. Ceilalți n-au păcate. Sunt curați ca lacrima și ca îngerii din ceruri. Heruvimi, serafimi, ici-colea câte un arhanghel!!!

*

Coșul de Paști

Din îndemnul **Prea Sfințitului Episcop Nicodim** și anul acesta se organizează de către parohiile din județul nostru acțiunea caritabilă intitulată „Coșul de Paști". Drept urmare, pe lângă ajutoarele ce le vom acorda familiilor și persoanelor cu dificultăți din parohia noastră, **Joi, 2 Mai, vom face o vizită la un orfelinat din Tr. Severin sau la azilul de bătrâni de la Ilovăț.** Vom stabili împreună. .

*

Botezuri

În ziua de 10 Martie am oficiat Taina Sfântului Botez pentru **Popescu David-Alin-Mihai,** fiul **Domnului Popescu Alin-Mihai** și al **Doamnei Popescu Georgiana-Mădălina-Mihaela** din Malovăț. Să le trăiască!

*

Anunțuri

►Primim pomelnice pentru Paresimi; ►Avem tămâie de vânzare(25 lei/kg); ► Facem înscrieri pentru făclii de Pași(25 lei/buc. și 12, 50 lei/buc.)

*

Urare

Cu prilejul zilelor de 1 și 8 Martie urăm mamelor, bunicilor, surorilor, soțiilor, fiicelor noastre și tuturor femeilor din lume sănătate, bucurii, împliniri și numai bine!

Să ajute Dumnezeu ca glasul, puterea și influența lor să contribuie mai mult la alungarea răului din lume, a urii dintre oameni și popoare, a dezmățului și imoralității din zilele noastre. Dumnealor au o misiune sfântă în planul lui Dumnezeu pentru lume, aceea de a ocroti viața, de a da naștere și bună educație copiilor, de a face viața mai frumoasă și idealurile lumii mai mărețe. Dumnealor au

misiunea de a apropia lumea mai mult de Dumnezeu. Ajută-le, Doamne, să-și poată împlini această misiune!

La mulți ani, Doamnelor și Domnișoarelor!

*

Program

În cursul lunii aprilie avem următorul program de slujbe: **6 Apr.**(Malovăț-Bârda); **7 Apr.**(Bârda); **13 Apr.** (Malovăț-Bârda); **14 Apr.**(Malovăț); **20 Apr.** (Malovăț-Bârda); **21 Apr.**(Bârda); **22 Apr.**(denie la Malovăț); **23 Apr.**(denie la Bârda); **24 Apr.**(spovedit și împărtășit dimineața, la biserică și în sat, la Bârda; denie la Malovăț); **25 Apr.**(pomeniri dimineața la Bârda; slujbă la Malovăț; denie la Bârda); **26 Apr.**(spovedit și împărtășit dimineața, la biserică și în sat, adulții de la Malovăț; denie la Bârda de la ora 19; denie la Malovăț de la ora 21); **27 Apr.**(spovedit și împărtășit copiii din Malovăț; seara, la ora 20 pomeniri în Malovăț; **la ora 23 slujba Învierii cu Sf. Liturghie, la Malovăț); 28 Apr.(la ora 3 slujba Învierii, la Bârda); 29 Apr.**(Bârda, cu slobozirea Paresimilor, la vii); **30 Apr.**(Malovăț, cu slobozirea Paresimilor, la vii). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la școală, la telefon: **0724. 99. 80. 86,** ori pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda @gmail.com.*

Sf. Pași să aducă sănătate, pace și bucurii în casele și în sufletele Dvs.

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda[33]

---

[33] ***„Scrisoare pastorală" – 393,*** în „Observatorul", Toronto (Canada), 22 mart. 2019, ediție și on-line (*http://www. observatorul.com*); în „Bibliotheca Septentrionalis", Baia Mare, 23 mart. 2019, ediție și on-line(*https:// ebibliothecaseptentrionalis.wordpress.com/category/biserica*); în „Armonii culturale", Adjud, 23 mart. 2019, ediție on-line(*http://armoniiculturale.ro*); în „Logos și Agape", Timișoara, 23 mart. 2019, ediție on-line(*http://www. logossiagape.ro*);

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi

<u>Anul XIX(2019), nr. 394(16 –31 Martie)</u>

Dragii mei enoriași!

Viața ca o Cruce

Sfânta Evanghelie din Duminica a treia din Postul Mare ne amintește cuvintele Mântuitorului: ***„Cel ce vrea să vină după Mine, să-și ia crucea sa și să-Mi urmeze Mie!”*** Oricine se întreabă – și e firesc – despre ce cruce e vorba: să ne construim o cruce specială și s-o purtăm pe umăr, se referă la crucea de pe mormânt? Cu siguranță nu se gândea Mântuitorul la o cruce asemenea Crucii Sale, pe care a fost răstignit, adică o cruce de lemn. S-au dat mult interpretări, care de care mai interesantă.

În cele de mai jos mă voi opri asupra uneia, care mi se pare foarte potrivită: crucea la care se face referire este însăși viața fiecăruia dintre noi. Înlocuind termenii, textul ar suna așa: „Cel ce vrea să vină după Mine, să-și ia viața sa și să-mi urmeze Mie!” Lucrurile devin mai pe înțeles. Dar de ce să asemănăm viața cu o cruce? Fiindcă este! O are fiecare, e mai mare sau mai mică, mai grea sau mai ușoară, o duce de la leagăn până la mormânt, fie că vrea, fie că nu. Observați, că Mântuitorul nu ne poruncește ca un comandant de oști: „Crucea la spinare și după Mine…!” Nu. „Cel ce vrea să vină după Mine!” E cu totul altceva. Mântuitorul nu se dezminte, nu se contrazice. El a pus accent întotdeauna pe voia liberă a omului; i-a respectat-o, nu i-a încălcat-o. Altfel spus, fiecare își

alege unde vrea să meargă: în rai sau în iad. Dumnezeu nu ne obligă să intrăm în rai, nu ne oprește să intrăm în iad în lumea de dincolo, așa cum nici aici nu ne obligă să intrăm în biserică, nu ne oprește să intrăm în cârciumă. Facem fiecare cum credem că e mai bine. Tocmai de aceea suntem responsabili de faptele noastre. Meritățm răsplată pentru cele bune; meritățm pedeapsă pentru cele rele. Nu putem zice că cineva ne-a obligat să facem așa sau așa, ori nu ne-a dat voie să facem sau să nu facem ceva.

Așadar, „cel ce vrea" să-L urmeze pe Hristos, să-I facă voia, să-I împlinească poruncile, să ducă o viață de adevărat creștin, să-și mântuiască sufletul, în vederea intrării în împărăția Domnului Iisus pe lumea cealaltă. Acela „să-și ia crucea sa". Nu zice că o parte din cruce, ci crucea întreagă, cu tot ce ține de ea. Dacă socotim că crucea la care se referă este însăși viața, înțelegem că Dumnezeu ne vrea pe noi și întreaga noastră viață să I-o dedicăm. El nu lucrează cu jumătăți de măsură, cu procente, cu fragmente. Așa cum spune în altă parte, Dumnezeu ne vrea ori fierbinți, ori reci, căldicei nu. Nu poți sluji lui Dumnezeu și diavolului în același timp, ori ești de-o parte, ori de alta a baricadei în lupta dintre Bine și Rău.

De ce este viața o cruce pentru fiecare dintre noi? Să încercăm să înțelegem relația! Unii se nasc în familii bogate, au tot ce le poftește inima în copilărie și tinerețe, sunt copii de bani gata, pot să beneficieze de școli înalte, să ocupe poziții înalte în societate. Din păcate, mulți cad de timpuriu victime propriilor lor slăbiciuni și anturajelor și devin alcoolici, fumători, consumatori de droguri. Urmează pe Hristos? Nu! Puteau să-L urmeze? Da. Avem atâția sfinți, copii de oameni bogați și cu funcții înalte, care s-au dedat credinței, rugăciunii, postului, faptelor de milostenie și au ajuns sfinți, adică L-au urmat pe Hristos cu întreagă crucea lor. Se nasc alții în familii destrămate, cu părinți alcoolici, ajung cerșetori și locatari ai canalelor, în cele mai bune cazuri la orfelinate și școli speciale.

Au o cruce grea? Enorm de grea. Îl pot urma pe Hristos? Da. Sunt atâția dintre aceștia, care s-au ținut de carte, au învățat una sau mai multe meserii, au ajuns oameni de omenie și buni profesioniști, au devenit și buni creștini. Alții au ajuns profesori și s-au întors în școlile unde fuseseră elevi ei înșiși, ca să-i învețe și pe alții. Pot s-o ia și-n altă direcție? Desigur! Și din rândul lor sunt recrutați hoții, borfașii, criminalii, aurolacii, traficanții de droguri etc.

Se nasc unii sănătoși, întregi, alții cu tot felul de boli, de malformații, de defecte. Cei dintâi vor fi bucurie pentru părinții lor, stâlpii viitori pentru familie și societate, ceilalți o grea povară pentru cei apropiați. Și unii și alții pot să-I urmeze lui Hristos prin viața, prin suferința și prin nădejdea lor.

Sunt unii mai frumoși, alții mai urâți; unii mai deștepți, alții mai grei la minte. Există riscuri și pentru unii și pentru alții. Mai mari sunt pentru cei deștepți și cei frumoși. Tentațiile pentru aceștia sunt numeroase și majore. E mare lucru și mare merit înaintea lui Dumnezeu ca purtătorii unor asemenea însușiri să rămână integri, să nu ajungă victimele unor vicii pierzătoare de suflet. Multe sunt capcanele tinereții și diavolul știe cum să plaseze mrejele, cursele și tot felul de viclenii spre pierzarea multora. A-L urma pe Hristos nu este ușor, mai ales azi, când tineretul este bombardat de tot felul de informații, tentații, plăceri și posibilități de a face răul, de a se depărta de Hristos.

Se căsătoresc cei mai mulți, tineri și tinere. De aici crucea devine și mai grea. De cele mai multe ori, alegerea tovarășului de viață este o adevărată loterie. Sunt și cazuri în care cei doi se iubesc cu adevărat, se înțeleg, se potrivesc și pot trăi fericiți până la adânci bătrânețe. Sunt și cazuri când cei doi trag barca pe urcat ani de zile sau tot restul vieții. Beția, desfrânarea, lenea, fumatul, anturajele nefaste, violența, nepotrivirea de caracter, influențele rudelor și cunoscuților, planuri mai mari decât posibilitățile reale, responsabilitatea față

de copii, bolile, sărăcia, lipsa unui loc de muncă, persecuții din partea șefilor la serviciu și multe altele fac ca viața/crucea să fie foarte grea. Puțini sunt cei care au curajul să-L urmeze pe Hristos cu asemenea poveri în spate. Și, totuși, e posibil! Cei ce au ieșit victorioși sunt un argument.

Se întâmplă câteodată de ne îmbolnăvim noi sau cei din familie de boli incurabile, se întâmplă de ne mor copiii, soțul, soția, frații, părinții. Durerea este enormă și crucea de plumb. Orice-ar fi, nădejdea în Dumnezeu nu trebuie să ne părăsească. Nici pe Iov nu l-a părăsit și n-a greșit. Toate sunt, fie spre pedeapsa, fie spre întărirea, fie spre încercarea noastră.

Vine bătrânețea cu toată cohorta ei de suferințe, de neputințe, de boli, de lipsuri, de lacrimi și singurătăți. Acum, mai mult decât în toate celelalte etape ale vieții s-ar cuveni să ne apropiem de Hristos. Să-L avem ca părinte, ca frate, ca prieten. Să-i cerem să ne ajute să ne ducem crucea cu credință și demnitate până la capăt, iar capătul să fie Sfântă Împărăția Sa. Acum mai mult ca oricând ar trebui să ne spovedim și să ne împărtășim cât mai des, să fim nelipsiți de la Sfânta Liturghie, să venim în sprijinul celorlalți cu un sfat, cu o mângâiere, cu o rugăciune. Ne este crucea grea, dar trebuie s-o ducem și pe această ultimă sută de metri.

„Dumnezeu ne dă o cruce/Și putere de-a o duce!" spune o priceasnă. Nimic nu este întâmplător, totul este cu știința și voia Sa. Unele cruci sunt foarte grele, altele mai ușoare. Fiecăruia îi dă după puterea lui. Crucea grea, spălată de lacrimi și de sânge este puntea ce ne duce până la Dumnezeu.

Într-o carte veche se spune că unui duhovnic mare i s-a arătat în vis că i-au murit două enoriaşe din parohie, care veneau des şi se spovedeau la el. Le cunoştea bine. Una era văduvă şi-şi creştea cei doi copii muncind cu ziua pe unde putea, alta avea soţ şi şase copii. Ceea ce l-a nedumerit pe duhovnic a fost faptul că la văduvă a venit o ceată de îngeri şi i-au luat sufletul şi s-au înălţat cu el la cer. La cealaltă nu au

venit îngeri, ci sufletul a plecat singur şi s-a depărtat de trup. Amândouă fuseseră femei credincioase şi cinstite în viaţă şi tocmai aceasta îl contraria pe duhovnic. Se întreba mereu de ce Dumnezeu făcuse deosebire între ele. Răspunsul n-a întârziat să-i vină tot în vis: „*Amândouă s-au mântuit, numai că văduva a avut cruce mult mai grea de dus în viaţă şi de aceea şi cinstea de care s-a bucurat înaintea lui Dumnezeu a fost mai mare. Şi cealaltă a avut greutăţi şi necazuri, dar pe toate le-a împărţit cu soţul său şi astfel viaţa i-a fost mai uşoară. Lacrimile văduvei în schimb au fost multe şi numai Dumnezeu îi ştie necazurile şi greutăţile, pe care le-a dus singură, neavând pe nimeni care s-o mângâie şi cu care să-şi împartă crucea vieţii!"*

Așadar, cu cât ne este crucea mai grea să ne bucurăm, căci, dacă o vom duce pe urmele lui Hristos, cu atât va fi și răsplata noastră mai mare. Toate sunt importante, dar mai importantă decât mântuirea sufletului nu este altceva pe lume. Să ne propunem ca ideal în viață, cât mai de timpuriu, dacă s-ar putea chiar din copilărie, **mântuirea sufletului.** Acestui ideal să-i subordonăm toate celelalte idealuri ale vieții noastre care privesc familia, casa, serviciul, relațiile, realizarea personală etc. Numai atunci Îl vom urma cu adevărat pe Mântuitorul Iisus Hristos, iar crucea vieții noastre nu ne va mai fi atât de grea, fiindcă știm ce vrem în viață, vedem ținta la care trebuie să ajungem și ne luptăm pentru ea. Dacă se va întâmpla cumva să ne prăbușim sub greutatea crucii, să-L rugăm pe Mântuitorul să ne ajute să ne-o ridicăm. Cu siguranță că ne va ajuta, fiindcă și pe El L-a ajutat un om să o ridice pe-a Lui, când se prăbușise la urcușul pe Golgota.

Dumnezeu să ne aibă în paza Sa și să ne ajute să ne ducem crucea vieții pe drumul cel bun.

*

Sfaturi părintești

Spicuim azi câteva cuvinte înțelepte din cartea **Părintelui Arsenie Boca** intitulată ***Lupta duhovnicească cu lumea, trupul şi diavolul.*** Fragmentul se intitulează ***Cum ne apărăm de „gura lumii”?*** Iată-l:

„Vrăjmaşii mântuirii *sunt: lumea, trupul şi diavolul.*

Lumea e gura satului, gura vicleanului şi, de multe ori, gura celor din casă cu tine. Aceştia sau lumea îţi iartă orice ticăloşie ai face, oricât ai aluneca cu sufletul, dar nu te iartă nicidecum să le iei înainte cu un pas şi să te faci mai bun. Cine vrea să biruie prima piedică în calea mântuirii are la îndemână acestea trei: ***răbdarea, iertarea şi rugăciunea****. De aceea, cei ce biruie lumea nu sunt o adunare de leneşi, ci ostaşii lui Hristos. Şi precum le este lupta, aşa şi mântuirea.*

Firea trupului fiind surdă, oarbă şi mută, nu te poţi înţelege cu el decât prin osteneală şi foame. Sufletul multor oameni n-ar mai vrea să le moară trupul, aşa s-au învoit şi s-au legat de tare cu plăcerea de lumea aceasta. Parcă auzim cuvintele bogatului: „Acum, suflete, ai multe bunătăţi adunate pentru mulţi ani. Mănâncă, bea şi te veseleşte!”. Iar Dumnezeu i-a zis: „Nebunule! În noaptea aceasta voi lua sufletul tău” (Luca 12, 19).

Cealaltă parte de piedică ce ne-o ridică vrăjmaşul în noi înşine e iubirea de sine, „primul pui al diavolului”. ***Arme asupra diavolului*** *avem trei: numele Domnului, numele Maicii Domnului şi Sfânta Cruce.*

*

Toată casa are-o cruce

Din repertoriul lui **Cristian Pomohaci** selectăm un cântec tulburător cu acest titlu:

„Toată casa are-o cruce,
Numai cine poate-o duce,
Că și eu mi-o duc cu greu,
E vai de sufletul meu,
Câte trag știu numai eu!

Doamne, fă bine, nu-mi da
Atâta cât pot răbda!
Uită-te în ochii mei,
Cum joacă lacrima-n ei!
Greu îmi e de multe ori,
Dar nu strig dup-ajutori!

Îs și gazdă și calic,
Am de toate, n-am nimic,
Dar tihneală nici-un pic!
Aș da casa și pământul,
Să nu mă calce urâtul,
Cât oi mai umbri
pământul!"

*

De-ai lua pe umăr crucea

Din repertoriul lui **Aurel Turcaș-Vlaicu** selectăm priceasna cu acest titlu:

„De-ai lua pe umăr crucea
Și-ai porni la drum cu ea,
Du-o, frate, cu răbdare
Și din dânsa nu tăia!

De-ai lua pe umăr crucea
Și-ai porni pe deal în sus,
Du-o pân-la Golgota,
Tot mereu după Iisus!

De-ai lua pe umăr crucea
Și-ai porni pe drum spinos,
Nu căta să scapi de dânsa
Și să n-o târăști pe jos!

Nu ți-alege singur crucea,
Cum îți place sau cum
vreai,
Ea e puntea ce te trece
Până dincolo de rai!

Crucea trebuie purtată
Printre spini și suferinți,
Căci așa a dus-o Domnul
Și urmașii lui cei sfinți!

Înainte, deci, cu crucea,
Înainte tot mereu,
Domnul ne va da putere
S-o purtăm în orice greu!"

*

File de jurnal – 20 iun. 1982(III)

,,Azi am avut slujbă la Bârda. Am tatonat terenul în vederea cumpărării unui policandru și la această biserică și s-au găsit suficienți amatori.

Părintele Ionică Sfetcu a fost foarte impresionat de dorința mitropolitului de a face o vizită la Bârda. Pe drum i-am povestit de discuția cu episcopul Damaschin. Mi-a spus: ,,- Lor nu le convine că te-ai lansat prea mult pe linie laică. Fii atent, că pot să-ți facă greutăți! Vor să contribui mai mult pe linie teologică. Ăștia de dincoace te sprijină, deocamdată, vrând să facă din tine un element al lor în bucătăria Bisericii. Te întreb și eu, ce ai de gând în continuare? Trebuie să alegi, ori o cale, ori alta!" I-am spus părintelui: ,,- Vreau să rămân preot și să scriu. Cine-mi publică, aceluia-i dau materiale. Am grăunțe și pentru unii și pentru alții. Se pare, însă, că fiecare ar vrea să fiu numai de o singură parte. Apoi asta nu se mai poate, e prea târziu! Atâta vreme cât nu am ambiții de avansare și stau în banca mea, pot să mă folosesc și de unii și de alții pentru ca să-mi public cărțile!" Părintele a reflectat puțin, apoi mi-a spus: ,,- Fii atent, că și unii și alții sunt foarte periculoși și-și iau mâna de pe tine, când îți este lumea mai dragă!" ,,- Atunci ce să fac, părinte?!" ,,-Ține calea de mijloc și păstrează echilibrul! Nici unii, nici alții să nu-ți poată imputa că le-ai întors spatele!" ,,- Vă mulțumesc!"

*

Iar tărăboi în Postul Mare

Zilele trecute am văzut cu toții, pe toate posturile de televiziune, nunta unei perechi din „înalta" societate. Era Duminica Sfintei Cruci, când creștinii adevărați se străduiesc să țină post negru, iar reporterii se întreceau să ne prezinte meniul de la nuntă, format din tot felul de mâncăruri, care de care mai copioase. Masa a fost însoțită apoi de dansuri și petrecere. Până și unul dintre invitați, internat doar cu câteva

zile înainte în spital ca să amâne un proces, țopăia acum de mama focului!

S-au făcut multe speculații pe marginea acestei nunți și până la urmă a fost acuzată Mitropolia Olteniei că a admis nunta în post. Este de admirat grija acelor credincioși pentru respectarea celor sfinte, numai că nu au fost bine informați. Mitropolia Olteniei a luat poziție, în sensul că nu a acceptat cununia religioasă în timpul Postului Mare. Cununia religioasă a fost oficiată pe 24 februarie, de Dragobete, înainte de începerea postului. Faptul că familia respectivă a făcut petrecerea în post este un abuz și o sfidare a celor sfinte. Am avut un caz de genul acesta cu mai bine de 30 de ani în urmă și la câteva luni după nuntă s-a ales praful de acea familie. Dumnezeu să-i ierte!

*

Ajutoare și donații

În această perioadă parohia noastră a primit câteva ajutoare și donații astfel: **Domnișoara Bordeiașu Ecaterina** din București: **250 lei; Domnul Mihai Eugen** din Săsenii Noi(BZ), **Doamna Băețelu Lile** din București și **Domnul Mucioniu Aurel** din Tr. Severin, fiu al satului Bârda: câte **100 lei; Doamna Mehedințu Elena** din Brașov: **70 lei; Doamna Doina Vasilca** din București, fiică a satului Malovăț, **Doamna Berbec Rodica** din Tr. Severin: câte **50 lei;**

Enoriașul din Bârda, care vrea să nu i se știe numele a mai donat **1.600 lei** pentru gardul bisericii din Bârda pentru a plăti manopera părții metalice a gardului; **Doamna Luca Aristița** din Bârda a donat **50 lei** pentru gard.

Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

Până la închiderea acestei ediții, nimeni nu a donat ceva pentru colecta anuală intitulată **Fondul Central Misionar,** inițiată de Sf. Sinod. Colecta rămâne deschisă.

*

În cursul lunii martie am donat pâine enoriașilor participanți la unele slujbe, astfel: 3 Mart. (Malovăț): **230 pâini;** 10 Mart.(Bârda): **188 pâini;** 17 Mart.(Malovăț): **246 pâini;** 24 Mart.(Bârda): **270 pâini;** 25 Mart.(Malovăț): **158 pâini;** 31 Mart.(Malovăț): **238 pâini.** Așadar, în luna martie s-au donat **1.330 pâini.** Totodată, s-a vândut pâine la prețul de achiziție de **0,70 lei/buc.,** astfel: 3 Mart.(Malovăț): **70 pâini;** 10 Mart.(Bârda): **612 pâini;** 17 Mart.(Malovăț): **54 pâini;** 24 Mart.(Bârda): **530 pâini;** 31 Mart.(Malovăț): **154 pâini.** Așadar, în luna martie s-au vândut **1.420 pâini.**

*

Până la încheierea prezentei ediții s-au donat din vol. II al lucrării **Dicționarul proverbelor religioase românești 275 exemplare**. Având în vedere că am început această acțiune de la 1 decembrie, anunțăm că am încheiat-o la 31 martie. Am făcut repetate apeluri către toți enoriașii noștri să facă efortul de a veni până la biserică să-și ridice acest cadou. Cine a vrut, a rezolvat, cine nu…..! La ultima ședință a Consiliului Parohial am hotărât să încheiem această acțiune, urmând ca exemplarele rămase să le punem în vânzare.

*

Dacă cineva dorește să direcționeze 2% din impozitul pe care-l plătește la stat către Parohia Malovăț, îl rugăm să ne contacteze ca să-i trimitem formularul cu datele cuvenite.

*

Contribuția de cult

Până la 31 martie situația contribuției de cult în parohia noastră se prezintă astfel: În Bârda au achitat **91,36%** din familii; în Malovăț au achitat **87,57%,** iar la nivel de parohie au achitat **88,72%**. E un procent mulțumitor. E loc pentru mai bine.

Precizăm că în parohia noastră serviciile religioase sunt gratuite, iar contribuția de cult este la aprecierea enoriașilor, fiecare dând ceva dacă vrea și cât vrea, preotul fiind la

dispoziția tuturor 24 ore pe zi și 365 de zile pe an, indiferent dacă au achitat sau nu ceva pentru contribuția de cult.

*

Plăți

În această perioadă am efectuat câteva plăți mai mari, astfel: **17.700 lei** tipografiei pentru cărți; **2.385 lei** pentru excursie(53 locuri); **2.100 lei** protoieriei pentru lumânări și tămâie; **1.926 lei** brutăriei pentru pâinea donată și vândută în luna martie; **1.600 lei** sudorului pentru asamblarea gardului de la Bârda. Plata a fost suportată de un fiu al satului Bârda, care dorește să rămână anonim; **1.228** lei impozit; **514 lei** protoieriei pentru făclii de Paști; **488 lei** curentul electric; **312 lei** pentru hârtie de scris; **50 lei** internetul și altele mai mici.

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: **Baia focului,** în ,,Omniscop", Craiova, 19 mart. 2019, ediție on-line(*http://www.omniscop. ro*); ***„Scrisoare pastorală" – 393,*** în ,,Observatorul", Toronto (Canada), 22 mart. 2019, ediție și on-line (*http://www. observatorul.com*); în ,,Bibliotheca Septentrionalis", Baia Mare, 23 mart. 2019, ediție și on-line(*https:// ebibliothecaseptentrionalis.wordpress.com/category/biserica*); în,,Armonii culturale", Adjud, 23 mart. 2019, ediție on-line(*http://armoniiculturale.ro*); în ,,Logos și Agape", Timișoara, 23 mart. 2019, ediție on-line(*http://www. logossiagape.ro*);

*

Parohia noastră a publicat vol. III din cartea preotului Dvs., **Dicționarul proverbelor religioase românești**(642 pag.).

Fericitul Augustin se hotărâse să scrie o carte despre Dumnezeu. Se plimba pe plaja mării și se gândea cum să înceapă cartea, cum –o împartă în capitole. La un moment dat a

văzut un copilaș, care săpa cu mânuțele o gropiță în nisip și l-a întrebat: „- Ce faci tu aici?” „- Sap o groapă, în care să torn toată apa mării!” A zâmbit îngăduitor Fericitul Augustin și a zis în sine: „Ce naivitate! Cum să torni toată apa mării într-o asemenea gropiță?” După câțiva pași, reflectând, a constatat că, de fapt, și el seamănă cu copilul: „Nu cumva și eu vreau să cuprind imensitatea tainei lui Dumnezeu în biata mea minte?”

Așa vor zice, poate, cunoscătorii într-ale religiei, care vor întâlni pe cineva căutând pe Dumnezeu și învățătura Sa în cuvintele simple ale țăranilor români. Și, totuși, dacă vor citi sau vor reciti nenumăratele nestemate de gândire și simțire românească și creștinească adunate pe filele acestor cărți, vor privi cu alți ochi pe anonimul trăitor al învățăturii creștine din spațiul românesc, vor iubi mai mult sufletul lui și limba românească.

*

Lucrări la biserică

Am reușit să aducem partea metalică a gardului bisericii din Bârda. **Domnul Luca Dumitru** din Malovăț s-a dovedit a fi nu numai un bun pictor, ci și un foarte bun sudor. A ieșit un lucru frumos. Rămâne să construim soclul și apoi să facem asamblarea.

Gardul nou de la biserica din Bârda nu ar fi complet, dacă ar rămâne în picioare și cele trei racle de prefabricate din partea de vest. Le vom înlocui și pe acelea tot cu gard metalic pus pe soclu. În felul acesta știm că rezolvăm problema pentru cel puțin o sută de ani. După aceea vom vedea ce soluție vom adopta. Păi, nu?! Așadar, vom da startul.

*

În ziua de 17 martie, câțiva enoriași din satul Bârda au mers la biserică și au făcut o treabă excepțională. Au tăiat toate lemnele aduse mai înainte de la cimitir, le-au cărat la locul potrivit, le-au aranjat și le-au acoperit, așa că 3-4 ani de acum înainte vom avea lemnele asigurate pentru foc. Aceștia sunt:

Botoşan Dumitru, Boroancă Ilie, Stănciulescu Elena, Curea Ionuţ, Curea Ana, Luca Vasile, Luca Mihai, Sfetcu Maria, Tănase Elvis, Drăghia Maria şi Ivaşcu Domnica.

Le mulţumim tuturor! Dumnezeu să le răsplătească efortul!

*

Zâmbete

☺Când va dispărea ultimul ţăran din lume, – la toate popoarele, vreau să spun –, va dispărea şi ultimul om din specia om. Şi atunci or să apară maimuţe cu haine(Petre Ţuţea); ☺ Prima funcţie a unei religii reale este consolatoare, fiindcă fără religie am lătra precum câinii(Petre Ţuţea); ☺ Să vorbeşti o limbă străină este un lucru minunat, dar să-ţi ţii gura în orice limbă este cel mai bine!; ☺Examen: ,,- Ce capitală are Marea Britanie?" Linişte. O voce din spate: ,,- Dar ne-aţi spus să învăţăm capitale de ţări, nu de mări!" ☺La Radio Erevan se întreabă: ,,- Este adevărat că Adam şi Eva au fost cei dintâi socialişti?" Radio Erevan: ,,- În principiu da. Nu aveau ce să îmbrace, se hrăneau cu vegetale, trăiau numai din ceea ce produceau şi nu aveau locuinţă. Şi, totuşi, credeau că trăiesc în Paradis!"

*

Excursii – pelerinaj

■**Miercuri, 27 Martie,** am organizat o excursie-pelerinaj pe următorul traseu: **Bârda - Malovăţ - Mânăstirea Tismana – Tg. Jiu - Mânăstirea Lainici – Petroşani – Haţeg – Mânăstirea Prislop – Mormântul Părintelui Arsenie Boca – Caransebeş (catedrala) – Mânăstirea Piatra Scrisă – Tr. Severi//n – Bârda.** Au participat **55 credincioşi** din Malovăţ, Bârda, Tr. Severin, Balotești și Laz. Excursia s-a desfăşurat în condiţii normale, fără evenimente neplăcute. Pentru parohia noastră a fost un mare câştig spiritual, dar şi material, dacă

avem în vedere că în aceeași zi am primit o importantă comandă de cărți. Niciodată când am făcut pelerinaje la mormântul lui, Părintele Arsenie Boca n-a rămas dator! Nici de data aceasta. Îi mulțumim!

■ **Duminică, 12 Mai,** un grup de parohii din Severin organizează o excursie-pelerinaj la Sf. Mănăstire Pantocrator din jud. Teleorman, unde vor fi aduse Sf. Moaște din străinătate. Cine vrea să participe, va fi pus în legătură cu organizatorii. Preotul dvs. nu va putea merge, fiind la slujbă. Costul excursiei este de **50 lei/pers.**

■ După Sf. Paști, la o dată încă nestabilită, organizăm o excursie-pelerinaj pe traseul: **Bârda-Tr. Severin – Caransebeș – Hațeg - Deva**(orașul, cetatea) – **Alba - Iulia**(orașul, cetatea) - **Mânăstirea Oașa - Mânăstirea Râmeț și retur.** Prețul e de **60 lei/pers.**

■ După Paști, la o dată încă nestabilită, vom organiza o excursie-pelerinaj pe următorul traseu: **Bârda - Tg. Jiu - Rm. Vâlcea - Mânăstirea Cozia - Mânăstirea Turnu - Valea Oltului - Sibiu**(orașul) –**Rășinari - Mânăstirea Păltiniș - încă una sau două mânăstiri – Petroșani - Mânăstirea Lainici - Tg. Jiu - Tr. Severin.** Costul este de **60 lei/pers.**

*

Coșul de Paști

Din îndemnul **Prea Sfințitului Episcop Nicodim** și anul acesta se organizează de către parohiile din județul nostru acțiunea caritabilă intitulată ,,Coșul de Paști". Drept urmare, pe lângă ajutoarele ce le vom acorda familiilor și persoanelor cu dificultăți din parohia noastră, **Joi, 2 Mai, vom face o vizită la un orfelinat din Tr. Severin sau la azilul de bătrâni de la Ilovăț.** Vom stabili împreună. .

*

Ofertă

O cunoscută firmă de turism a propus preotului Dvs. să însoțească grupuri de turiști/pelerini, care merg la Locurile

Sfinte de la Ierusalim, în Muntele Athos, la diferite obiective religioase din străinătate. Prima ieșire de acest fel ar fi de Paști! Costul locului său este suportat de către participanți. Este tentantă oferta, dar nu am… lacăt, ca să pun la ușa bisericii, iar enoriașii mei nu-i pot lua cu mine! De! Ghinion!

*

Anunțuri

► Facem înscrieri pentru făclii de Paști(25 lei/buc. și 13 lei/buc.);

►Duminică, 21 aprilie, în incinta bisericii de la Bârda, la ora 12, va avea loc vânzarea prin licitație publică a gardului de prefabricate, care împrejmuiește curtea bisericii de la Bârda. Prețul de pornire este de **100 lei/m.**

*

Program

În cursul lunii aprilie avem următorul program de slujbe: **6 Apr.**(Malovăț-Bârda); **7 Apr.**(Bârda); **13 Apr.** (Malovăț-Bârda); **14 Apr.**(Malovăț); **20 Apr.** (Malovăț-Bârda); **21 Apr.**(Bârda); **22 Apr.**(denie la Malovăț); **23 Apr.**(denie la Bârda); **24 Apr.**(spovedit și împărtășit dimineața, la biserică și în sat, la Bârda; denie la Malovăț); **25 Apr.**(pomeniri dimineața la Bârda; slujbă la Malovăț; denie la Bârda); **26 Apr.**(spovedit și împărtășit dimineața, la biserică și în sat, adulții de la Malovăț; denie la Bârda de la ora 19; denie la Malovăț de la ora 21); **27 Apr.**(spovedit și împărtășit copiii din Malovăț; seara, la ora 20 pomeniri în Malovăț; **la ora 23 slujba Învierii cu Sf. Liturghie, la Malovăț); 28 Apr.(la ora 3 slujba Învierii, la Bârda); 29 Apr.**(Bârda, cu slobozirea Paresimilor, la vii); **30 Apr.**(Malovăț, cu slobozirea Paresimilor, la vii). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la școală, la telefon: **0724. 99. 80. 86,** ori pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda @gmail.com.*

Sf. Paști să aducă sănătate, pace și bucurii în casele și în sufletele Dvs.

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda[34]

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi

Anul XIX(2019), nr. 395(1 –15 Aprilie)

Dragii mei enoriași!

Mântuitorul și procesul electoral

Evanghelia din Duminica a V-a a Postului Sf. Paști (**Marc.**, X, 32-45) ne prezintă o discuție dintre Mântuitorul și ucenicii Săi. La un moment dat, Iacov și Ioan, fiii lui Zevedeu, L-au rugat așa: *,,Doamne, dă-ne să ședem unul de-a dreapta și altul de-a stânga Ta întru împărăția Ta".* După judecata noastră omenească, rugămintea celor doi trebuia împlinită. Erau prieteni și ucenici ai lui Iisus. Își lăsaseră familiile, bruma de avere, ocupațiile și-L urmaseră pe El. Răspunsul Mântuitorului însă este surprinzător: ,, *Nu ştiţi ce cereţi! Puteţi să beţi paharul pe care îl beau Eu sau să vă botezaţi cu botezul cu care Mă botez Eu? Iar ei I-au zis: Putem. Şi Iisus le-a zis: Paharul pe care Eu îl beau îl veţi bea şi cu botezul cu care Eu*

---

[34]***„Scrisoare pastorală" – 394,*** în „Logos și Agape", Timișoara, 7 apr. 2019, ediție on-line(*http://www.logossiagape.ro*); în „Armonii Culturale", Adjud(VN), 8 apr. 2019, ediție on-line(*http:// armoniiculturale.ro*); în „Bibliotheca Septentrionalis", Baia Mare(MM), 9 apr., ediție on-line(*https:// ebibliotheca septentrionalis.wordpress.com*); în „Observatorul", Toronto (Canada), 13 apr. 2019, ediție și on-line(*http://www. observatorul.com*);

mă botez vă veţi boteza. Dar a şedea de-a dreapta Mea, sau de-a stânga Mea, nu este al Meu a da, ci celor pentru care s-a pregătit."

Așadar, înțelegem de aici care era gândirea Mântuitorului privind ocuparea unor funcții publice. Am spus în alte rânduri că în multe privințe învățătura Mântuitorului era de-a dreptul revoluționară pentru vremea de acum două mii de ani. Să afirmi, spre exemplu, că oamenii sunt frați între ei, în vreme ce sclavul era socotit un obiect însuflețit, nici măcar om, iar împăratul era considerat zeu sau semizeu, era o ofensă adusă conducătorilor de state și celor din clasele sociale privilegiate. Și, totuși, El îndrăznea să promoveze o asemenea învățătură. Așa era și de data aceasta. Ocuparea unei funcții nu se făcea pe bază de relații personale, de relații de rudenie, de favoruri și bunăvoință a cuiva, ci pe bază de vrednicie. Locurile cerute de cei doi urmau a fi date „*celor pentru care s-a pregătit*". Nu e vorba aici de o predestinație; locurile respective nu erau „sortite" cuiva anume, ci se vor da acelora care se fac vrednici de ele prin faptele lor. Că cei doi ucenici, Ioan și Iacov, s-au făcut vrednici până la urmă, prin faptul că și-au jertfit viața pentru Domnul Hristos și învățătura Lui este adevărat și Mântuitorul știa lucrul acesta chiar în momentul cererii lor, dar îi lasă ca să dovedească ei înșiși că sunt vrednici de locuri de cinste în împărăția lui Dumnezeu.

În aceeași Evanghelie, Mântuitorul mai face o precizare cu adevărat revoluționară pentru gândirea politică din vremea aceea, dar și din toate epocile: *„Ştiţi că cei ce se socotesc cârmuitori ai neamurilor domnesc peste ele şi cei mai mari ai lor le stăpânesc. Dar între voi nu trebuie să fie aşa, ci care va vrea să fie mare între voi, să fie slujitor al vostru. Şi care va vrea să fie întâi între voi, să fie tuturor slugă."*

Așadar, funcționarul public, conducătorul unei instituții, al unei comunități mai mici sau mai mari, al unei țări, este slujitorul subordonaților săi, al supușilor săi, ci nu stăpânul lor.

Câți, oare, dintre regii și împărații lumii, dintre dregătorii mai mici sau mai mari, au pus în aplicare acest principiu, această învățătură? Puțini, foarte puțini! Din păcate.

Numai cele două aspecte menționate mai sus, cel al numirii sau alegerii în funcții publice și cel al raportului dintre demnitarul de stat și oamenii de rând, și ar fi suficiente ca să ne dovedească dumnezeirea Mântuitorului. Numai Dumnezeu putea gândi astfel. Numai Dumnezeu putea face așa: *„Că şi Fiul Omului n-a venit ca să I se slujească, ci ca El să slujească şi să - Şi dea sufletul răscumpărare pentru mulţi."*

În istoria omenirii, popoarele au fost conduse, cel mai adesea, de regi și împărați. Aceștia se socoteau mai presus de oamenii ceilalți, își clădeau o biografie cât mai impresionantă, se socoteau că sunt fii de zei, semizei sau chiar zei adevărați. Ei aveau putere de viață și de moarte asupra supușilor. Ceea ce ziceau ei era literă de lege și nimeni nu avea voie să-i contrazică. Popoarele au mai fost conduse de conducători militari, ori de oameni care au smuls puterea prin forță, autointitulându-se conducători. Și aceștia au avut o conducere despotică, bazată cel mai adesea pe bunul plac. Cea mai mare cucerire în gândirea politică a lumii a fost conducerea democratică. În limba greacă, „demos" înseamnă popor, adică conducerea poporului. Conceptul unei asemenea conduceri s-a zămislit în Grecia antică și a progresat cu greu de-a lungul veacurilor în Europa mai întâi, apoi și în alte continente. Astăzi această conducere democratică se exercită prin demnitarii aleși de popor prin vot liber, direct și egal. Se practică de multă vreme și la noi, la români. Dacă ar fi aplicat corect, rezultatele ar fi excepționale, dar de multe ori procesul electoral este denaturat, falsificat. În epoca stalinistă, spre exemplu, se spunea că „nu e important cine votează, important este cine numără voturile", vrând prin aceasta să spună că rezultatele electorale pot fi falsificate, după voința celor mai puternici. Poporul mai poate fi împiedecat să-și aleagă pe cei pe care-i

consideră a fi cei mai vrednici și mai capabili să-l conducă, pornindu-se de la centru, de la cei care organizează alegerile. Pe buletinul de vot sunt trecuți, spre exemplu, grupuri de candidați. Între ei recunoști oameni de toată nădejdea, pe care tu, alegător dintr-o localitate oarecare, îi cunoști și ai încredere în ei. Pe aceia ai vrea să-i promovezi într-o anumită funcție, ai vrea să aibă un anumit rol în societate și, drept urmare, pui ștampila pe grupul în care se află cel socotit de tine vrednic. Din păcate, de cele mai multe ori, cel ales de tine este la coada listei sau pe ultimele locuri. În fruntea grupului se află cineva de la centru, cineva pe care puterea politică vrea cu orice preț să-l promoveze. Și așa te trezești că, vrând-nevrând, votezi pe un Agamiță Dandanache, adică un om de cine știe unde, care n-are nici o legătură cu zona ta, cu problemele tale, de cele mai multe ori un incapabil și un incompetent.

Procesul electoral poate fi denaturat și falsificat la nivel local. Știm cu toții cum s-au făcut campaniile electorale. Ne amintim cum umblau domnii de pe la diferite partide cu traista cu făină, cu zahăr și ulei în spate, cu găleți, șepcuțe, mături și tigăi, îmbiind, din poartă-n poartă, pe bieții alegători să primească asemenea ,,daruri", dar să le dea lor și numai lor, votul de peste câteva zile. Ne amintim cum se făceau petreceri pe la cârciumi, pe la casele candidaților sau pe aiurea, cum se goleau sticlele și se rodeau ciolanele. În aceste condiții, conștiința alegătorului era pervertită, intoxicată. Mă întreb, cum raționa cel care beneficia de asemenea ,,bunătăți" în cabina de vot? Pe care candidat alegea: pe cel care i-a dat mai multă bere; pe cel care i-a dat mâncare mai bună, sau pe cel care i-a dat tigaia mai mare? Grea alegere!! Ne amintim, de asemenea, cum, în campaniile electorale, vin candidații din poartă-n poartă și, vrei nu vrei, te iau în brațe și te pupă, îți zâmbesc drăgăstos, îți promit marea cu sarea, ba chiar și luna de pe cer, cu singura condiție: să-i alegi. De îndată ce sunt

aleși, patru ani nu-i mai vezi, nu-i mai auzi, după care se repetă scena.

Cel care intră în cabina de votare se aseamănă cu cel care vine la spovedanie. Acolo se află doar el și conștiința lui. Nu trebuie să se gândească la beneficiile și interesele personale, ci la binele social, la binele țării. Nu trebuie să voteze pe cineva că i-a dat sau că-i va da lui vreun favor, vreun beneficiu oarecare, ci el trebuie să știe că prin votul lui pune o cărămidă în zidirea țării sale, oferă o șansă mai bună copiilor și nepoților lui. Partidele care propun candidații, au datoria sfântă de a-și sluji țara, ci nu de a batjocori-o. Slujesc Țara propunând candidați capabili pentru funcția pentru care candidează, candidați cinstiți, corecți și cu dragoste de Țară și de Neam. Aceștia trebuie să cunoască limba și istoria țării, tradițiile și idealurile seculare ale nației; batjocoresc Țara și Neamul propunând candidați incapabili, escroci, veri și cumetre, amante și cocote, care, din „succesuri în succesuri" pot ajunge să reprezinte Țara și Poporul în concertul popoarelor. Cum reprezintă, vedem singuri!

Candidații să fie conștienți că ei nu urmează să ajungă stăpânii Țării, ci slujitorii Țării și ai Poporului. Candidații trebuie să pună interesul obștii mai presus de interesul personal, iar, dacă e nevoie, să fie gata să-și dea și viața pentru interesele și drepturile Țării. Acesta este eroismul și patriotismul celor ce îndrăznesc să candideze pentru funcții înalte în viața unei țări. În felul acesta ar ajunge om potrivit la locul potrivit, în felul acesta popoarele ar avea toate șansele să progreseze.

Iată cât de progresistă și de actuală este învățătura Mântuitorului și cât bine ar putea aduce lumii, dacă ar fi pusă în aplicare.

*

Sfaturi părintești

Din învățăturile **Sfântului Paisie** am selectat un fragment, care ne vorbește despre Sfânta Spovedanie și Sf. Împărtășanie, aceste Sfinte Taine fiind foarte actuale. Iată-l:

„Spun unii", i-am zis eu, „să ne împărtășim doar o singură dată pe lună ca să nu devină obișnuință". „Această poziție nu este bună", a răspuns (Sfântul Paisie - n. n), „pentru că și o singură dată pe an dacă se împărtășește cineva poate să o ia ca pe o obișnuință, că adică am dreptul să mă împărtășesc. Venise aici un preot care mi-a spus că evită să liturghisească des ca să nu-i devină obișnuință. Atunci m-am întristat foarte mult pentru că, cu cât mai regulat liturghisește cineva, cu atât mai mult trebuie să se topească simțind Taina pe care o săvârșește. Trebuie ca regulat să ne spovedim și să ne împărtășim. Atunci când un om se îmbolnăvește, prinde putere prin transfuzia de sânge. Cu cât mai multă putere dobândește omul când i se face transfuzie înăuntrul său cu dumnezeiescul sânge al lui Hristos? Uneori se poate observa o schimbare pe fața celui ce se împărtășește. Încă mai mult, se întâmplă în unele dăți ca omul să simtă o mai mare bucurie atunci când nu este foarte pregătit să se împărtășească decât atunci când este foarte bine pregătit să se împărtășească, pentru că atunci este mai smerit decât alte dăți când se pregătise mai bine".

*

Crucea

Redăm mai jos o poezie cu acest titlu din 1924, publicată de către Mitropolia Moldovei și Bucovinei la acea vreme:

„Mai sfântă mângâiere nu-i
Pe acest pământ de suferință
Pentru creștin, ca sfânta cruce,
Slăvitul semn de biruință.

„Să-și ieie fiecare crucea,"
Așa-i porunca lui Iisus,
Dacă voiește ca s-ajungă
În sânul raiului de sus."

Când seara mergem la
culcare,
Cu crucea sfântă ne-
nsemnăm
Și tot cu ea începem ziua,
Când dimineața ne sculăm.

Când lângă sânul mamelor
Copiii dorm, ele-i așează
În leagăn și cu crucea sfântă,
Cu dragoste îi însemnează.

În orișice călătorie,
De vrem cumva ca să plecăm,
Plini de nădejde-n Dumnezeu,
Noi tot cu crucea ne-
nsemnăm.

La masă când ne așezăm,
Prin cruce mulțumim mereu
Pentru belșugurile toate
Trimise de la Dumnezeu.

În toiul luptelor grozave,
Când crunta moarte
stăpânește,
Pe câte suflete viteze
Slăvita cruce nu-ntărește.

Și dacă Ea-i nădejdea noastră
Și ajutorul cel mai sfânt,
De ce se mai găsesc ființe,
Creștine pe acest pământ,
Care-o insultă-n mii de feluri
Cu vorbe batjocoritoare?
Au nu se tem ei de mânia
Lui Dumnezeu răzbunătoare?

Nu se gândește-această lume
Că prea de tot păcătuiește,
Când ori cu fapta, ori cu
vorba,
Puterea crucii o hulește?

Nu se gândește că viața
Nu ține-o-ntreagă veșnicie?
Azi ești voinic și mâne
moartea
Te-apucă cu a ei tărie.

Te duci în lumea cealaltă,
Nepocăit, pe veci pierdut,
Primind răsplata cea amară
La care atâta ai ținut.

Creștine, mă întorc spre tine:
Fii om cu înțeleaptă minte,
Respectă crucea cea Divină,
Cu dragostea cea mai
fierbinte.

Învață și pe alții, care
Azi nu cunosc a ei putere,
Căci ea va fi în veșnicie
Oricui o dulce mângâiere.”

*

File de jurnal – 23 iun. 1982(I)

,,La ora 4 am plecat cu maşina de acasă. Am lăsat-o-n gară în Severin şi cu trenul personal 1002 am ajuns la Craiova, la ora 7.43. M-am dus la editură. Spre nenorocul meu, l-am găsit acolo doar pe economistul Ionescu. Directorul Ilarie Hinoveanu era plecat la congres. Ionescu mi-a spus că postul lui Ioan Rusu - Şirianu e blocat de o jumătate de an şi că nu se ştie dacă va mai fi cineva angajat. Se zvoneşte că toate secţiile de literatură social-politică vor fi centralizate şi puse sub directa supraveghere a organelor Comitetului Central.

I-am lăsat D-lui Ionescu rezumatele cărţii mele ***Nicolae Iorga. Concepţia istorică*** *în franceză, engleză şi germană, ca să le depună la manuscrisul cărţii, când va veni directorul.*

M-am dus apoi la Centru de Ştiinţe Sociale(str. Unirii 79), unde l-am întâlnit pe Dl. Virgil Joiţa. Am discutat cu dumnealui şi la birou şi la restaurantul ,,Dunărea", unde ne-am cinstit cu o cinzeacă. Am stat la taclale cu Dl. Joiţa mai bine de două ore. M-a pus la curent cu multe probleme, pe care nu le cunoşteam. Amintesc în acest sens:

1. Toate lucrările de istorie trebuie să aibă viza lui Mircea Muşat. Acesta este omul care, deşi abordabil, taie şi spânzură. Din numărul 2/1982 al revistei ,,Arhivele Olteniei" a scos unele materiale, - printre care şi unul al mitropolitului Nestor -, şi a introdus altele, fără să consulte redacţia;

2. A fost suprimat ,,Anuarul Institutului de Istorie ,,A. D. Xenopol" de la Iaşi şi ,,Anuarul Institutului de Istorie de la Cluj",

3. Centralizarea cenzurii este necesară. În acest sens se dă exemplu un atlas de istorie al localităţilor din Maramureş, în care câteva hărţi indicau o serie de judeţe ale noastre din nord în Ungaria. Printre autori erau vreo 15 unguri şi vreo doi români destul de dubioşi;

4. La sfârşitul lunii mai şi începutul lui iunie au avut loc la Craiova lucrările Comisiei de Istorie Româno - Sovietice. Delegaţia rusă s-a comportat sub orice critică. Spirite incisive, pornite pe sfadă, gata de a se lua la harţă cu cei care şi-ar fi manifestat alte păreri, imbatabili în încăpăţânarea cu care-şi susţineau punctele de vedere, chiar şi când vedeau bine că nu au dreptate. Susţineau sus şi tare că noi n-am avut revoluţie la 1821; că la 1848 am avut doar o stare revoluţionară; că ei ne-au dat Constituţia din timpul lui Cuza, ca şi celorlalte state europene, deşi ei înşişi nu aveau constituţie la acea vreme; că Unirea de la 1859 a fost un act politico-administrativ forţat, pur românesc, fără semnificaţii internaţionale. De altfel, susţineau ruşii, ideea însăşi de unitate românească este o teză gratuită, ea neexistând niciodată în conştiinţa poporului român. Când delegaţii au fost duşi la Mânăstirea Horezu şi puşi în faţa stemei îngemănate a românilor, tăcutu-le-a guriţa! Au mai adus cumetrii şi un cuc armenesc la acea conferinţă, care a afirmat cu patos că toate bisericile şi mânăstirile moldoveneşti cu caractere orientale sunt de influenţă armenească. L-a pus la punct Domnul Răzvan Teodorescu, care a documentat că arta de tip oriental din Moldova şi Armenia au avut o sursă comună: arta turcească, ale cărei influenţe au fost destul de puternice. Mai ziceau ruşii că noi românii am fost fascişti din 1930 şi că am subminat puternic revoluţia bolşevică din 1917. Un istoric român(nu i-am reţinut numele!) a venit cu o comunicare, în care a documentat cu cuvintele lui Lenin poziţia pozitivă a României faţă de fenomenul sovietic. Cu toate acesta, nu i-am putut convinge! Preşedintele Comisiei, un bătrân de vreo 87 de ani, de o vivacitate de invidiat, evreu de origine, fost comisar al poporului în 1917, spiritual şi bun de gură, căuta să tempereze lucrurile. Românii au avut o comportare academică. Lucrările acestei consfătuiri româno-sovietică nu vor fi

publicate, pentru a nu se introduce în circuitul istoriografiei românești teze eronate"(Va urma).

*

Candidatul

Eram într-al doilea an de preoție. Venisem de la Craiova la Gruia în Mehedinți, ca să mă apropii de familie. Locuiam în Severin și făceam naveta cu autobuzul sau cu bicicleta. Cei 60 km erau mulți, dar și eu eram tânăr. Am amenajat într-o magazie din spatele bisericii o cămăruță. Am pus acolo un pat, o masă, câteva scaune. Faptul că mergeam la librăria din comună și cumpăram câte un braț de cărți a impresionat pe mulți. Găseam acolo cărți, pe care nu le găseam în Severin, fiindcă erau prea puțini în Gruia, care să citească.

Fiul vânzătoarei de la librărie, Puiu Ciutureanu, profesor de română și franceză, a venit la mine, însoțit de câțiva tineri din sat. I-am primit cu drag în chilia mea. S-a încins o discuție până către dimineață. Erau curioși să știe câte ceva dintr-ale religiei, veneau cu bagaje de cunoștințe din alte domenii. Nu erau discuții în contradictoriu, ci mai mult informale, cu multe întrebări și răspunsuri. Fiecare seară, fiecare noapte petrecută în compania unor asemenea tineri era pentru mine un adevărat examen. Mă bucuram ca un copil de o notă bună, când reușeam să le dau răspunsuri convingătoare, când reușeam să le demolez teze contrare.

Între tinerii participanți la „seratele" din spatele bisericii mi-a atras atenția Domnul M. Terminase liceul cu medii bune, trecuse cu brio bacalaureatul, dar nu se hotărâse la ce facultate să-și încerce norocul. Citea mult, avea cunoștințe vaste, era un căutător. După câteva săptămâni, mi-a spus că el ar vrea să meargă la Teologie. Am fost într-al nouălea cer. Nu aveam de gând să rămân preot în Gruia multă vreme, doream să mă apropii și eu de casă, iar faptul de a pregăti un tânăr și a-l duce la Teologie mi se părea extraordinar. I-am dus cărțile de care am socotit eu că are nevoie și am început să fac pregătire cu el.

Era mult de muncă, dar nu conta. Prindea repede și avea memorie bună. Exact ce-i trebuia. Nu avea legătură cu biserica, dar socoteam că asta o să-i vină pe parcurs. Nu i-am pretins nici o plată pentru timpul și efortul de a-l pregăti. I-am făcut dosarul și m-am dus eu, pe banii mei, să-l înscriu la Sibiu, singura Facultate de Teologie unde se primeau și absolvenți de liceu.

A venit vremea examenului. Pentru mine erau emoțiile mai mari decât pentru Domnul M. M-am dus cu el. Ne-am plătit fiecare biletul de tren. În Sibiu, prima grijă a Domnului M. a fost cazarea. Eu am propus să ne interesăm la internatul facultății, poate ni se dă voie să locuim acolo, studenții fiind în vacanță. Domnul M. a strâmbat din nas și mi-a spus că el caută altceva. Și a găsit loc la Hotelul „Împăratul Romanilor", cel mai bun hotel din Sibiu la vremea aceea. O noapte acolo costa mai bine de jumătate din salariul meu pe o lună. Eu m-am dus la internatul facultății. Era voie să mergem la dormitoare, dar acolo erau doar paturi de metal goale. Am găsit două saltele de burete și am rezolvat problema.

Când a venit vorba de masă, Domnul M. mi-a spus că el preferă să meargă tot la „Împăratul Romanilor", fiindcă este mâncare bine gătită. Eu mi-am cumpărat ceva de la alimentara, m-ar retras într-un parc și am servit boierește cele cumpărate.

Domnul M. mi-a spus că „pentru el odihna și mâncarea sunt pe primul plan!" A mai precizat că „o viață are și vrea s-o trăiască, nu să chinuiască!"

Am mai rămas o zi în Sibiu și m-am simțit din ce în ce mai umilit. I-am urat succes Domnului M. și mi-am luat tălpășița. Aveam 1.560 lei salariu. La Craiova îmi cumpărasem în rate strictul necesar și mai aveam încă mult de plătit. Soția era studentă la Cluj. Se transferase la fără frecvență și se angajase la școala ajutătoare din Severin. Avea un salariu de mizerie și niște condiții de lucru infernale. Soacră-mea, văduvă, aștepta ca ginerele să preia jugul casei, facturile și

celelalte cheltuieli. Toate astea în timp ce eu pierdeam timpul pe la Sibiu! Cu siguranță că nu mă pricepeam la oameni! Altfel, n-aș fi plecat la drum cu Domnul M.!

Domnul M. n-a reușit la Teologie. De fapt, n-a reușit nici la altă facultate până la urmă. După vreun an am plecat eu de la Gruia. L-am reîntâlnit după mulți ani. Era om matur, cu familie și copii, lucra ca electrician la Hidrocentrala „Porțile de Fier - II". Am depănat câteva minute unele amintiri care ne legau de la Gruia și de la Sibiu. Cu multă nostalgie și-a amintit de „friptanele" pe care le servise la „Împăratul Romanilor" din Sibiu. Mde!

*

Dar de nuntă

Răsfoind prin manuscrise, am mai găsit o poezie cu acest titlu, pe care am îndrăznit s-o alcătuiesc la 21 martie 1982.

„Vânt de dor îmi tulbur-anii,
Gândul mi-e furat de cale,
Tot mai viu mi-e chipul Anii
Și mai dragi mi-s ale sale!

Drum pustiu și ars de vreme,
Hoț de dragoste și vlagă,
Ce mă lași să mă tot cheme
Cine mi-e în lume dragă?

Darul tău de nuntă, Ană,
A plătit la vama veche
Toat-a dorurilor hrană,
Draga mea fără pereche!

Mi-a rămas din mult-avere
Numai inima pribeagă
Să ți-o dau când mi-o vei cere,
Ană dragă, Ană dragă!"

*

Ajutoare și donații

În această perioadă, parohia noastră a primit câteva ajutoare și donații, astfel: **Domnul Vermeșan Mirel** (Timișoara): **350 lei; Doamna Ivanovici Florica**(București) și **Doamna Enache Maria**(București): câte **250 lei; Doamna Trocan Maria**(Lugoj – TM), fiică a satului Bârda: **200 lei; Doamna Pârvuceanu Eugenia** din Gârla Mare(MH): **110 lei; Doamna Ing. Aurica Zăuleț**(Tr. Severin), fiică a satului Bârda

și **Doamna Stanciu Victoria**(Piatra Albă-MH): câte **100 lei; Doamna Crăciunescu Valeria**(Câmpulung - Moldovenesc-SV): **50 lei;**

Pentru **Fondul Central Misionar** s-au strâns **80 lei.** Am virat protoieriei **300 lei.**

Dumnezeu să le răsplătească tuturor donatorilor!

*

În ședința din 14 mart., împreună cu Consiliul Parohial, am hotărât să acordăm ajutoare de Paști unor persoane și familii cu situații deosebite din parohie, astfel: **Orodan Claudiu: 300 lei; Pau Dumitru: 200 lei; Badea Leontina: 100 lei; Ștefu Constantin(II): 100 lei; Căprioru Ion: 100 lei; Borcilă I. Elena: 200 lei.** În total **1.000 lei.** Atât am putut! Banii vor fi trimiși de preot prin poștă. Aceste ajutoare, deși ele au devenit o tradiție pentru parohia noastră, le putem încadra și acțiunii **Coșul de Paști.**

*

Coșul de Paști

Din îndemnul **Prea Sfințitului Episcop Nicodim** și anul acesta se organizează de către parohiile din județul nostru acțiunea caritabilă intitulată „Coșul de Paști". Drept urmare, am hotărât împreună cu Consiliul Parohial ca, pe lângă ajutoarele ce le vom acorda familiilor și persoanelor cu dificultăți din parohia noastră, **Vineri, 3 Mai, să facem o vizită la un azilul de bătrâni de la Ilovăț.** Vom stabili împreună ce le vom duce. Acțiunea se înscrie și în cadrul programului nostru mai vechi intitulat **Hrană pentru trup și suflet.**

*

Excursii – pelerinaj

■ **Duminică, 12 Mai,** un grup de parohii din Severin organizează o excursie-pelerinaj la Sf. Mănăstire Pantocrator din jud. Teleorman, unde vor fi aduse Sf. Moaște din străinătate. Cine vrea să participe, va fi pus în legătură cu

organizatorii. Preotul dvs. nu va putea merge, fiind la slujbă. Costul excursiei este de **50 lei/pers.**

■ După Sf. Paști, la o dată încă nestabilită, organizăm o excursie-pelerinaj pe traseul: **Bârda - Tr. Severin – Caransebeș – Hațeg - Deva**(orașul, cetatea) – **Alba - Iulia**(orașul, cetatea) - **Mânăstirea Oașa - Mânăstirea Râmeț și retur.** Prețul e de **60 lei/pers.**

■ După Paști, la o dată încă nestabilită, vom organiza o excursie-pelerinaj pe următorul traseu: **Bârda - Tg. Jiu - Rm. Vâlcea - Mânăstirea Cozia - Mânăstirea Turnu - Valea Oltului - Sibiu**(orașul) –**Rășinari - Mânăstirea Păltiniș - încă una sau două mânăstiri – Petroșani - Mânăstirea Lainici - Tg. Jiu - Tr. Severin.** Costul este de **60 lei/pers.**

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: **Baia focului,** în „Națiunea”, București, 30 mart. 2019, ediție on-line(*http://www.ziarul natiunea.ro/category/religiespiritualitate*); ***„Scrisoare pastorală” – 394,*** în „Logos și Agape”, Timișoara, 7 apr. 2019, ediție on-line(*http://www.logossiagape.ro*); în „Armonii Culturale”, Adjud(VN), 8 apr. 2019, ediție on-line(*http:// armoniiculturale.ro*); în „Bibliotheca Septentrionalis”, Baia Mare(MM), 9 apr., ediție on-line(*https:// ebibliotheca septentrionalis.wordpress.com*); în „Observatorul”, Toronto (Canada), 13 apr. 2019, ediție și on-line(*http://www. observatorul.com*); **Viața ca o Cruce,** în „Națiunea”, București, 14 apr. 2019, ediție on-line(*http://www. ziarulnatiunea.ro/category/ religiespiritualitate*); în „Omniscop”, Craiova, 17 apr. 2019, ediție on-line(*http://www. omniscop.ro*);

*

În această perioadă, parohia noastră a publicat ediția a II-a din **Viețile Sfinților,** vol. I(703 pag.), vol. II(552 pag.), vol.

III(744 pag.), vol. IV(602 pag.) și vol. V(432 pag.). De asemenea, a republicat volumele **Bucate de post**(328 pag.) și **Călăuză patristică**(328 pag.).

*

Editura „Sitech" din Craiova a primit o solicitare din partea Bibliotecii Centrale a Germaniei de a-i trimite un exemplar din cartea preotului Dvs., **Stat și Biserică în Banat(1780-1886) în lumina unei arhive inedite,** pe care a tipărit-o acolo. De fapt, e vorba de teza de doctorat. Nu e mare lucru, dar e, totuși, ceva!

*

Zâmbete

Domnul Dan Puric ne povestește ce a învățat de la mama sa: *„M-a învățat să apreciez un lucru bine făcut: „Dacă tot vă omorâți, omorâți-vă afară! Abia am terminat curățenia!" M-a învățat religie: „Roagă-te să iasă pata asta de pe covor!!"M-a învățat logica: „Pentru că eu am spus! Și gata!!" M-a învățat să prezic viitorul: „Să folosești mereu lenjerie curată, în caz că vreodată ți se întâmplă vreun accident" M-a învățat ironia:„Dacă mai plângi mult, chiar o să-ți dau un motiv să plângi!" M-a învățat să fac economii: „Păstrează lacrimile pentru când voi muri eu!" M-a învățat osmoza: „Închide gura și ia și mănâncă!"*

*

Înmormântări

În ziua de 8 apr. am oficiat slujba înmormântării pentru **Mema Ștefan** (75 ani) din Bârda, iar în ziua de 15 apr. pentru **Cioabă Ioana**(86 ani) din Malovăț. Dumnezeu să-i ierte!

*

Anunțuri

Din motive obiective, anulăm licitația gardului de prefabricate de la biserica Bârda din 21 aprilie. Deoarece gardul din spatele bisericii este din plasă de sârmă fixată pe

țevi metalice, rezistența și durabilitatea acestuia este redusă. Drept urmare, am hotărât împreună cu Consiliul Parohial să nu mai vindem cei 32 m de gard prefabricate, ci doar să-l demolăm și piesele lui să le păstrăm până când vom avea nevoie să-l înlocuim pe cel din plasă de sârmă. Astfel, patru oameni într-o zi vor putea să-l demoleze pe cel din sârmă și să-l monteze pe cel din prefabricate, asigurând împrejmuirea bisericii și în partea de est pentru încă 50 de ani. După aceea vom vedea ce vom mai face! Păi, nu!?

*

Program

În cursul lunii Mai avem următorul program de slujbe: **4 Mai**(Bârda-Malovăț, cu slobozirea Paresimilor pentru morți); **5 Mai**(Malovăț); **11 Mai**(Malovăț-Bârda); **12 Mai**(Bârda); **18 Mai(**Malovăț-Bârda); **19 Mai**(Malovăț); **21 Mai**(pomeniri dimineața la Bârda; slujbă la Malovăț); **25 Mai**(Malovăț-Bârda); **26 Mai**(Bârda). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la școală, la telefon: **0724. 99. 80. 86,** ori pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda @gmail.com.*

Sf. Paști să aducă sănătate, pace și bucurii în casele și în sufletele Dvs.

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda[35]

[35] ***„Scrisoare pastorală" – 395,*** în „Logos și Agape", Timișoara, 22 apr. 2019, ediție on-line(*http://www.logossiagape.ro*); în „Observatorul", Toronto(Canada), 23 apr. 2019, ediție și on-line(*http://www. observatorul.com*);

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi

<u>Anul XIX(2019), nr. 396(16 –30 Aprilie)</u>

Dragii mei enoriași!

Cu prilejul sărbătorilor pascale vă adresez Dvs. cele mai sincere felicitări, dorindu-vă aceeaşi bucurie pe care au avut-o femeile mironosițe, când L-au văzut pe Domnul Înviat și pacea pe care El a dat-o Sfinților Apostoli, venind în mijlocul lor.

Aflându-ne în aceste momente de sfântă prăznuire a Învierii din morți a Mântuitorului, să alegem viața, ci nu moartea. Să alungăm din noi întunericul păcatelor, înviind la o viață pătrunsă de duhul sfințeniei, bunătății, credincioşiei şi al dragostei față de semenii noştri.

Fie ca lumina Învierii Domnului să Vă lumineze sufletele, iar biruința Mântuitorului asupra morții să Vă încurajeze în nevoința duhovnicească și în mărturisirea lui Hristos Cel Înviat. Fie ca această zi din an să ne aducă fiecăruia dintre noi puterea jertfei în credință, înțelegere și mărturisire, dragoste frățească și mai ales fie ca această zi să ne deschidă fiecăruia dintre noi ușa cea mică a căii spre mântuire.

Hristos a înviat!

*

Ziua Învierii

Sărbătoarea Învierii Domului Iisus Hristos să aducă în sufletele Dvs. pace, linişte, bucurie, credinţă şi speranţă. În casa Dvs. să fie bucurie, înţelegere şi belşug, iar cei dragi de aproape şi de departe să se întâlnească la masa regăsirii şi a fericirii. Să ne ajute Dumnezeu ca ani mulţi de aici înainte să

putem sărbători Sfintele Paşti în biserica şi în casa noastră în aceeaşi atmosferă de bucurie şi de împliniri!

Ar fi trist dacă Sfintele Sărbători ale Paştelui ar trece pe lângă noi ca zile oarecare şi ele să se rezume doar la o masa mai bogată, la o sticlă de băutură, eventual la simpla participare la vreo slujbă din biserică. Ca să fie cu adevărat sărbătorită cea mai mare Sărbătoare a creştinătăţii, ea trebuie să marcheze cu ceva sufletul şi viaţa noastră. Ea trebuie să fie ca un hotar al drumului nostru prin această lume.

Ea trebuie să fie un moment de profundă analiză a sufletului nostru, un moment în care să vrem să ne lepădăm de omul cel vechi din noi, cu toate păcatele şi viciile lui şi să ne îmbrăcăm în omul cel nou, plăcut lui Dumnezeu. Petru aceasta este nevoie să ne spovedim şi să ne împărtăşim, să facem curăţenie deplină în cămările sufletului nostru şi să le pregătim de primirea celui mai scump dintre oaspeţii pe care-i putem primi vreodată. Oaspetele acesta nu este altul decât Împăratul împăraţilor şi Domnul domnilor, Mântuitorul Iisus Hristos.

Dacă El va găsi sufletul nostru pregătit şi primenit, va intra şi va zăbovi aici, dacă nu, se va depărta spre alţi semeni ai noştri, care-l aşteaptă cu mai multă osârdie decât noi. Dacă Hristos nu învie şi în sufletul nostru, degeaba sărbătorim Sărbătoarea Paştelui. Suntem doar nişte spectatori oarecare şi nimic mai mult. Dacă această Sfântă Sărbătoare nu ne transformă cu nimic în oameni mai buni, mai cinstiţi, mai drepţi, mai înţelegători, mai paşnici, mai milostivi, mai credincioşi, mai iubitori de Dumnezeu şi de semeni, suntem străini de duhul Sărbătorii.

Fiecare asemenea prilej este un semn că ne-am apropiat mai mult de limanul final al vieţii noastre, că s-a mai scurtat un pic firul vieţii noastre şi tocmai de aceea trebuie să fim mai atenţi cu privire la pregătirea noastră pentru marea întâlnire cu Hristos la judecata cea de apoi. Chiar credeţi că le-am pregătit

pe toate, că am putea fi gata de acel moment? Este o întrebare, pe care ar trebui să ne-o punem cât mai des, fiindcă numai astfel ne putem da seama de starea morală a sufletului nostru.

Dacă Sărbătoarea Învierii vine la data ştiută, anunţată cu mult înainte, momentul întâlnirii cu Împăratul împăraţilor nu-l ştim şi tocmai de aceea trebuie să fim mereu cu geamantanul pregătit pentru Marea Trecere. Dumnezeu să ne ajute, ca să nu vină ceasul şi clipa aceea şi să ne găsească nepregătiţi!

*

Sfaturi părintești

Un mare patriarh și duhovnic sârb, **Sfântul Nicolae Velimirovici,** scria: *,,La judecata dintre Hristos și Europa, acestea se întâmplă cu adevărat: Hristos spune Europei că este botezată în numele Lui și că trebuie să-I rămână credincioasă Lui și Evangheliei Sale.*

La acestea, Europa învinuită răspunde: – Toate credințele sunt la fel. Aceasta ne-au spus-o enciclopediștii francezi. Iar nimeni nu poate fi silit să creadă în vreuna dintr-însele. Europa tolerează religiile ca pe niște superstiții populare din pricina intereselor ei imperialiste, dar ea însăși nu ține de nici o credință. Când își va împlini țelurile politice, atunci se va descotorosi îndată de acele superstiții populare.

La acestea, Hristos întreabă cu tristețe: – Cum puteți voi, oamenii, să trăiți doar după interese politice, adică materiale, cu lăcomie animalică pentru hrana trupească? Eu am vrut să vă fac dumnezei și fii de Dumnezeu, iar voi vă zoriți și vă îngrămădiți ca să vă asemănați cu dobitoacele de povară.

La acestea, Europa răspunde: – Tu ești învechit. În locul Evangheliei Tale, noi am descoperit zoologia și biologia. Acum știm că nu suntem urmașii Tăi și ai Tatălui Tău ceresc, ci ai urangutanilor și gorilelor – ai maimuțelor. Noi acum ne desăvârșim spre a fi dumnezei. Căci nu recunoaștem alți dumnezei afară de noi.

La acestea, Hristos răspunde: – Sunteți mai încăpățânați decât vechii evrei. Eu v-am ridicat din întunericul barbariei la lumina cea cerească, iar voi vreți iarăși în beznă, precum bivolul în noroi. Eu mi-am dat sângele pentru voi. Mi-am arătat dragostea către voi, când toți îngerii au întors la o parte capul, neputând îndura duhoarea voastră de iad. Așadar, când voi erați în întuneric și-n duhoare, numai Eu am fost de partea voastră, pentru a vă lumina și curăți. Nu-mi fiți, dar, acum necredincioși, căci iarăși vă veți întoarce în acel întuneric și într-acea duhoare de nesuferit.

La acestea, Europa glăsuiește disprețuitor: – Pleacă de la noi. Nu te cunoaștem. Noi păstrăm filosofia elină și cultura romană. Vrem libertate. Avem universități. Știința este steaua noastră călăuzitoare. Deviza noastră este: „Libertate, egalitate, fraternitate." Rațiunea noastră este Dumnezeul dumnezeilor. Tu ești asiatic. Ne lepădăm de Tine. Ești doar o legendă veche a bunicilor noștri.

La acestea, Hristos răspunde cu lacrimi în ochi: – Atunci voi pleca, dar veți vedea. Ați părăsit calea lui Dumnezeu și ați urmat calea satanei. Binecuvântarea și fericirea s-au luat de la voi. În mâna Mea este viața voastră și moartea voastră, căci M-am dat să fiu răstignit pentru voi. Totuși, nu Eu vă voi pedepsi, ci păcatele voastre și lepădarea voastră de Mine, Mântuitorul vostru. Eu am arătat dragostea Tatălui către toți oamenii și am vrut, prin dragoste, pe toți să vă mântuiesc.

La acestea, Europa răspunde: – Care dragoste? Ura bărbătească și sănătoasă împotriva tuturor celor ce nu sunt cu noi, acesta este programul nostru. Dragostea Ta e doar un basm. În locul acestui basm, noi am pus naționalismul, internaționalismul, etatismul, progresismul, evoluționismul, scientismul și culturalizarea. În acestea este mântuirea noastră, iar Tu, pleacă de la noi!

Frații mei, cearta în vremurile noastre s-a sfârșit. Hristos a plecat din Europa precum odinioară din Gadara, la

dorința gadarenilor. Dar după ce El s-a îndepărtat, a venit războiul, nenorocirea, groaza, năruirea, nimicirea. S-a întors în Europa barbarismul precreştin avar, hun, longobard, african, de o sută de ori mai cumplit. Hristos şi-a luat Crucea şi harul Său şi s-a îndepărtat. Au rămas întunericul şi duhoarea. Iar voi, alegeți acum cu cine vreți să fiți: cu Europa întunecoasă şi rău-mirositoare, ori cu Hristos. Amin"

*

Avem o Țară

La acest ceas de Înviere se cuvine să ne amintim de o zguduitoare poezie a lui **Radu Gyr** cu acest titlu. Iat-o:

„Avem o țară unde au stăpânit odată
Vitejii daci, bărbați nemuritori
Și unde stau de veacuri laolaltă
Izvoare, văi și munți cu fruntea-n zări.

Avem troițe sfinte, altare și icoane
Și candeli ard cu mii de pâlpâiri.
Avem atâtea lacrimi și prigoane
Că ne e plin pământul de martiri.

Avem la Putna, sfânt și viu cu duhul,
Pe cel ce-a stat Ortodoxiei scut;
Și azi de-l vom chema să-nfrângă Apusul
Va răsturna cinci veacuri de pământ.

Avem pe Brâncoveanu pildă tare,
Că pruncii lui sub sabie-au căzut
Ca să păzească fără de schimbare
Credința dreaptă-n care s-au născut.

Avem Ardealul sfânt, pământul răstignirii,
Cu tunuri sfârtecat de cel viclean;

Avem Ierarhii sfinți, pe Iancu și martirii,
Pe Horea tras pe roată pentru neam.

Azi iarăși te-au suit vrăjmașii tăi pe cruce,
Ardeal cu trei culori împodobit,
Scriind deasupra vina ta cu sânge:
Aceea că Ortodoxia ai iubit.

Avem un rai de sfinți în temniți dați la moarte
Și aruncați în groapă neștiuți;
Dar astăzi, dând pământul la o parte,
Ies moaște sfinte-n zeghe grea de deținuți.

E jertfa lor de veacuri mărturia
Ce strigă din morminte pân' la noi
Să apărăm cu râvnă Ortodoxia
Și-acest pământ de Sfinți și de Eroi."

*

File de jurnal – 23 iun. 1982(II)

„Domnul Virgil Joița de la Centrul de Științe Sociale din Craiova mi-a mai spus:

5. La Congresul Istoricilor din 1980, la una din secții referatul de fond l-a ținut Dl. Acad. Emil Condurachi. Acesta făcuse eforturi serioase ca să se poată prezenta, datorită faptului că avusese un infarct cu câteva zile înainte. După ce a terminat el, s-a ridicat o unguroaică și l-a întrebat de ce pedalăm noi atât pe originea noastră traco-dacă, ce argumente avem cu privire la întinderea tracilor până în Câmpia Panoniei? Faptul că amestecăm latinitatea cu continuitatea în Transilvania mai ales este o chestiune puerilă. La acest afront, președintele secției, un academician francez trecut de 70 de ani, i-a dat o replică exemplară: „Noi apreciem în mod deosebit zelul cu care reputata cercetătoare studiază problemele istoriografiei, dar regretăm profund lipsa de

documentare a domniei-sale. Aș vrea să-i reamintesc dumneaei capitolul…. , paragraful…. din ***De bello galico*** *a lui Iulius Cezar, în care vorbește despre traci, celți și alte neamuri europene; i-aș aminti, de asemenea, o serie de lucrări din istoriografia franceză, engleză și germană, cât și din cea maghiară. Și bătrânul a început să facă trimiteri la autori și cărți, la capitole și paragrafe. ,,- Aș ruga acum pe colegul Condurachi, a spus francezul, după această succintă introducere, să ne prezinte dumnealui problema pe larg, cu scrupulozitatea și seriozitatea ce-l caracterizează!" A început Domnul Condurachi să vorbească, dar ungurii plecaseră între timp, câte unul, câte unul, cu coada între picioare.*

6. Directorul adjunct de la Institutul de Istorie a Partidului nu a putut răspunde imediat la o problemă ridicată de unguri privind latinitatea noastră. A cerut răgaz până a doua zi, dar chestiunea a fost răsuflată și a ajuns până la Ceaușescu, care s-a supărat crunt pe acesta;

7. Augustin Deac de la Institutul de Istorie a P. C. R. propunea într-o conferință a istoricilor români să se schimbe numele țării în Republica Socialistă Dacia. În timp ce el își argumenta eculubrațiile, auditorii se îngrămădeau la ieșire;

8. Prin centralizarea institutelor de istorie, s-a declanșat lupta ,,pentru supremație" între Institutul de Istorie ,,N. Iorga" și Institutul de Istorie a P. C. R. Care va obține supremația, acela își va impune și punctul propriu de vedere;

9. Tratatul de ***Istoria României*** *nu va mai apare. Primul volum apăruse deja ca număr de semnal, iar altele trei erau la tipar. S-a renunțat la ele, urmând să se scoată într-un volum un rezumat al celor zece anunțate. Păcat!*

10. Nicolae Stoicescu este un tip muncitor, dar egoist și acaparator. Tip de despot, el folosește mult munca studenților săi. A început acum un serial de broșuri sub formă de monografii ale monumentelor istorice din țară, pentru Editura

Sport-Turism. Din fiecare carte mai scoate și 1-2 rezumate , pe care le publică pe la alte edituri;

11. Partea nouă din centrul reconstruit al Craiovei a mâncat banii pentru sistematizarea orașului pe întreg cincinalul 1980-1985;

12. Domnul Ștefan Pascu are la Editura ,,Scrisul Românesc" din Craiova o lucrare mare, intitulată ***Desăvârșirea statului unitar român,*** *în care pune problema Basarabiei. Cartea i-a fost refuzată de editurile centrale. A adus-o la Craiova, dar speranțele sunt puține. De la Institutul de Științe Sociale din Craiova s-au dat referate pozitive, dar nimeni nu-și asumă responsabilitatea s-o publice!"*

*

Cinstea turcului

Un prieten al meu mi-a povestit o situație interesantă, care zugrăvește portretul moral al unor oameni din vremea noastră. Iat-o:

Aveam două hectare de lucernă cosită. Se anunțase că urmează o perioadă ploioasă. Mână de lucru nu găseam în sat ca să adunăm lucerna manual. Nu aveam greblă mecanică. Lucerna trebuia adunată urgent, altfel o pierdeam. Aveam telefonul de la un magazin din Craiova, de unde mai cumpărasem utilaje. Am sunat la director. Mi-a confirmat că au greble mecanice la prețul de 23 milioane. L-am rugat să-mi asigure transportul. A făcut socoteala și mi-a cerut 2 milioane lei pentru transport. Am acceptat, cu condiția să mi-o aducă până seara. A fost de acord. Noaptea pe la ora 23 a venit mașina de la Craiova și mi-a adus utilajul. Șoferul mi-a dat câteva indicații sumare privind asamblarea și utilizarea, mi-a luat banii și dus a fost.

Dimineața am ieșit în zori să-mi admir noul utilaj și să încerc să-l montez. Pe cadrul greblei era o etichetă. Pe lângă alte informații privind firma constructoare, era și un număr de telefon. Îmi trebuia și o freză mecanică și m-am gândit că n-ar

fi rău să întreb dacă au așa ceva și cât ar costa. Mi-a răspuns o voce de bărbat. Se cunoștea că nu cunoaște bine limba română. Înainte de a-mi răspunde la întrebările mele, m-a întrebat de unde am numărul lui de telefon. I-am spus. M-a întrebat cât am dat pe greblă și ce culoare are. Am spus. Grebla avea culoarea portocalie. Mi-a spus: ,,- Hopa! Oltean păcălit! Grebla ta costa 18 milioane. Avem trei greble: verde cu 16 milioane, portocaliu cu 18 milioane și roșu cu 23 milioane. Ți-a dat factură?" Nu-mi dăduse. Mi-a spus: ,,- Dă imediat telefon la Craiova și spune că a zis turcul de la Brașov să-ți trimită 5 milioane înapoi, că altfel e de rău!"

Am dat telefon directorului și i-am spus tărășenia. Turcul era patronul firmei, iar magazinul de la Craiova îi era subordonat. Directorul a spus că el i-a dat dispoziție șoferului să-mi aducă o greblă de 23 milioane, dar n-a verificat ce a luat șoferul din magazia magazinului. Va verifica și, dacă este așa cum spun eu, îmi va trimite banii. Timp de o săptămână turcul mi-a dat telefon zilnic, întrebându-mă dacă am reclamat la Craiova și dacă mi-au trimis banii. Când i-am confirmat că totul s-a rezolvat și i-am mulțumit, mi-a spus: ,, - Ai văzut cum se numește firma noastră? În limba turcă înseamnă ,,afacere cinstită". Apoi dacă-i zice așa, de ce să nu facem afaceri cinstite? În felul acesta ne vei rămâne client și pe viitor!"

Mda! Mă întreb dacă și un român ar fi procedat la fel!

*

Ajutoare și donații

În această perioadă, parohia noastră a primit câteva ajutoare și donații, astfel: **Doamna Dr. Ionescu Mihaela-Aritina** din Curtea de Argeș(AG): **300 lei; Doamna Ciurel Elisabeta** din Tr. Severin, fiică a satului Bârda, **Domnul Pană Liviu** din Tr. Severin, fiu al satului Bârda, **Domnul Sain Petre** din Topleț(CS), fiu al satului Bârda: câte **200 lei; Domnul Col. Marin Turculeanu** din Lugoj, **Domnul Dorca Constantin** din Tr. Severin, **Doamna Pană Gheorghița** din

Tr. Severin, fiică a satului Bârda, **Doamna Ing. Doina Teşilă** din Tr. Severin, fiică a satului Malovăţ, **Domnul Tănase Aurel** din München(Germania), fiu al satului Bârda, **Domnul Hora Grigore** din München(Germania), fiu al satului Bârda, **Domnul Tănase Ştefan** din Tr. Severin, fiu a satului Bârda, **Domnişoara Prof. Univ. Dr. Georgeta Ionaşcu** din Bucureşti, fiică a satului Malovăţ: câte **100 lei; Doamna Leonte Daniela** din Buzău: **70 lei; Domnul Dan Ghiocel** din Fremont(SUA): **66 lei; Doamna Frumosu Evelina** din Tr. Severin, fiică a satului Bârda, **Domnul Ivaşcu Constantin Eleodor** din Tr. Severin, fiu al satului Bârda, **Domnul Bărbulescu Cristian** din Baloteşti(MH): câte **50 lei;**

Pentru gardul bisericii de la Bârda un fiu al satului Bârda, care vrea să-şi păstreze anonimatul, a mai donat **1.100** lei, cu care am cumpărat fierul pentru încă 6 m de gard. **Doamna Şeitan Adela** din Bârda a donat pentru gard **50 lei.**

Domnul Bazavan Ionuţ din Malovăţ a achitat **50 lei** pentru prima sa contribuţie de cult. **Domnul Mihăescu Dumitru** din Bârda a achitat **50 lei** pentru contribuţia de cult.

Le mulţumim tuturor. Dumnezeu să le răsplătească!

*

În cursul lunii aprilie am donat pâine credincioşilor participanţi la slujbe, astfel: 7 apr. (Bârda): **179 pâini;** 14 apr.(Malovăţ): **227 pâini;** 21 apr.(Bârda): **242 pâini;** 25 apr.(Malovăţ): **188 pâini;** 30 apr.(Malovăţ): **322 pâini.** Aşadar, în luna aprilie au fost donate **1.158 pâini.** De asemenea, a fost vândută pâine credincioşilor cu preţul de achiziţie de **0,70 lei/buc.,** astfel: 7 apr.(Bârda): **621 pâini;** 14 apr.(Malovăţ): **73 pâini;** 21 apr.(Bârda): **558 pâini;** 30 apr. (Malovăţ): **50 pâini.**

Aşadar, în luna aprilie s-au vândut **1.302 pâini.**

*

Conform hotărârii Consiliului Parohial, am acordat un ajutor de **2.000 lei** Parohiei Valea Plopului din Jud. Prahova, care are **428 de copii abandonaţi în întreţinere.**

*

Coșul de Paști

Din îndemnul **Prea Sfințitului Episcop Nicodim** și anul acesta s-a organizat de către parohiile din județul nostru acțiunea caritabilă intitulată „Coșul de Paști". Drept urmare, împreună cu Consiliul Parohial am stabilit și am realizat o parte din aceste hotărâri, iar altele urmează să le împlinim în următoarele zile, astfel:

- Am acordat ajutoare în bani unor enoriași din parohie în valoare de **1.000 lei.** Numele beneficiarilor au fost menționate în numărul precedent al „Scrisorii pastorale";

- Am acordat un ajutor financiar în valoare de **2.000 lei** Parohiei Valea Plopului din Jud. Prahova, care are **428 copii** în îngrijire;

- Am acordat câte **3 pâini** tuturor enoriașilor participanți la o parte din slujbe. Astfel, în luna aprilie au fost donate **1.158 pâini;**

- Am donat câte o ciocolată copiilor participanți la slujbă și celor care vin la împărtășit de Paști. S-au donat aprox. **230 ciocolate,** numai pentru cei ce s-au împărtășit s-au donat **189 ciocolate;**

- **Vineri, 3 Mai, am hotărât să facem o vizită la un azilul de bătrâni de la Ilovăț.** Am stabilit deja cu directoarea azilului să asigurăm prânzul pentru cei **40 bătrâni**. Prânzul va consta din aperitiv, sarmale calde, friptură la grătar cu salată, prăjituri, cozonac, ouă roșii, suc și apă minerală. Totul se ridică la aprox. **800 lei. Domnul Crumpei Vasile** din Malovăț **s**-a oferit să gătească, iar **Domnul Gheorghe Ungureanu** din Tr. Severin să ne transporte gratuit cu microbuzul bagajele și enoriașii care vor să ne însoțească.

*

Plăți

Parohia noastră a efectuat recent câteva plăți mai mari, astfel: **3.550 lei** protoieriei pentru lumânări; **2.000 lei** ajutor pentru Parohia Valea Plopului(PH); **1.100 lei** piese fier forjat pentru gardul bisericii de la Bârda**(**cheltuială suportată de un fiu al satului Bârda); **1.035 lei** ajutoare de Paști; **800 lei** prânzul bătrânilor de la azilul din Ilovăț; **614 lei** impozit; **483 lei** timbre; **370 lei** protoieriei pentru făclii; **330 lei** transport cărți; **300 lei** protoieriei pentru Fondul Central Misionar; **267 lei** poștei pentru colete; **100 lei** cartușe pentru imprimantă; **80 lei** pentru plicuri; **50 lei** pentru internet, cât și altele mai mici.

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: **Baia focului,** în „Omniscop", Craiova, 28 mart. 2019, ediție on-line(*http://www. omniscop. ro/author/ pr-al-stanciulescu-barda*); ***„Scrisoare pastorală" – 395,*** în „Logos și Agape", Timișoara, 22 apr. 2019, ediție on-line(*http://www.logossiagape.ro*); în „Observatorul", Toronto(Canada), 23 apr. 2019, ediție și on-line(*http://www. observatorul.com*); **Candidatul,** în „Națiunea", București, 30 apr. 2019, ediție on-line(*http://www.ziarulnatiunea.ro/category /firea-romanilor*); **Mântuitorul și procesul electoral,** în „Omniscop", Craiova, 7 mai 2019, ediție on-line(*http://www. omniscop.ro/author/pr-al-stanciulescu-barda*);

Lucrările Simpozionului Național „Obârșia neamului nostru", care a avut loc la Craiova la 30 mart. 2019, organizat fiind de Academia Dacoromână, au apărut în volumul intitulat **Obârșia Neamului Nostru**(Craiova, 2019). Volumul se deschide cu o prefață, după care urmează un articol al preotului Dvs., **Preotul-istoric Dumitru Bălașa, militant pentru înfăptuirea Daciei Mari**(pp. 4-7). În același volum îi mai este publicat și articolul **De la daci la Meșterul Manole. Paralele și coincidențe**(pp. 125-130).

*

Excursii – pelerinaj

■ La o dată încă nestabilită, organizăm o excursie-pelerinaj pe traseul: **Bârda - Tr. Severin – Caransebeș – Hațeg - Deva**(orașul, cetatea) – **Alba – Iulia** (orașul, cetatea) - **Mânăstirea Oașa - Mânăstirea Râmeț și retur.** Prețul e de **60 lei/pers.** Durează o zi. S-au înscris deja **12 persoane,** ceea ce înseamnă că se va face.

■ După Paști, la o dată încă nestabilită, vom organiza o excursie-pelerinaj pe următorul traseu: **Bârda - Tg. Jiu - Rm. Vâlcea - Mânăstirea Cozia - Mânăstirea Turnu - Valea Oltului - Sibiu**(orașul) –**Rășinari - Mânăstirea Păltiniș - încă una sau două mânăstiri – Petroșani - Mânăstirea Lainici - Tg. Jiu - Tr. Severin.** Costul este de **60 lei/pers.**

*

Zâmbete

Să vedem ce spune **Domnul Dan Puric** că l-a mai învățat maică-sa:

„M-a învățat meteorologie: „Se pare ca a trecut un uragan prin camera ta!” M-a învățat măsura: „Ți-am zis de un milion de ori să nu mai fii exagerat!” M-a învățat ciclul vieții: „Eu te-am adus pe lumea asta, și tot eu pot să te și scot din ea”; M-a învățat să modific tipurile de comportament: „Nu te mai purta ca taică-tău”; M-a învățat invidia: „Există un milion de copii pe lumea asta nu așa norocoși să aibă o mamă așa minunată ca a ta!”; M-a învățat ventrilogia: „Nu-mi răspunde înapoi! Taci din gură și spune: de ce ai făcut asta?”; M-a învățat deontologia: „Dacă încă o dată mai vorbești neîntrebat, îți lipesc dinții de perete!” ***M-a învățat linia dreaptă: „Îți trag o palmă de te îndrepți imediat!”***

*

Spovediri. Împărtășiri

În zilele rânduite și nu numai, s-au spovedit și împărtășit: 2+5+1+68+1+101+175+3 = **356 enoriași.** Dintre aceștia,

19+170 =**189 au fost copii**. Tuturor copiilor li s-a dăruit câte o ciocolată.

*

Înmormântări

În ziua de 18 apr. am oficiat slujba înmormântării pentru **Mateescu Mihai**(68 ani), iar în ziua de 26 apr. pentru **Oproiu Vasile**(52 ani), amândoi din Malovăț. Dumnezeu să-i ierte!

*

Anunț

Facem cunoscut celor interesați că duminică, **26 mai**, la ora 12, în biserica de la Bârda, va avea loc licitația fânului și fructelor din curtea bisericii de la Bârda, iar duminică, **2 iun.**, ora 12, în biserica de la Malovăț va avea loc licitația fânului și fructelor din curtea bisericii de la Malovăț.

*

Program

În cursul lunii Mai avem următorul program de slujbe: **4 Mai**(Bârda-Malovăț, cu slobozirea Paresimilor pentru morți); **5 Mai**(Malovăț); **11 Mai**(Malovăț-Bârda); **12 Mai**(Bârda); **18 Mai(**Malovăț-Bârda); **19 Mai**(Malovăț); **21 Mai**(pomeniri dimineața la Bârda; slujbă la Malovăț); **25 Mai**(Malovăț-Bârda); **26 Mai**(Bârda). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la școală, la telefon: **0724. 99. 80. 86,** ori pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda @gmail.com.*

Sf. Paști să aducă sănătate, pace și bucurii în casele și în sufletele Dvs.

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda[36]

---

[36] ***„Scrisoare pastorală" – 396,*** în „Armonii Culturale", Adjud, 13 mai. 2019, ediție on-line(*http://armoniiculturale.ro*); în „Logos și Agape", Timișoara, 13 mai. 2019, ediție on-line(h*ttp://www. logossiagape.ro*); în „Bibliotheca Septentrionalis", Baia Mare, 15 mai 2019, ediție și on-line(*https:// ebibliothecaseptentrionalis.wordpress.com*);

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi

Anul XIX(2019), nr. 397(1 –15 Mai)

Dragii mei enoriași!

HRISTOS A ÎNVIAT!

Aflându-ne în aceste momente de sfântă prăznuire a Învierii din morți a Mântuitorului, să alegem viața, ci nu moartea. Să alungăm din noi întunericul păcatelor, înviind la o viață pătrunsă de duhul sfințeniei, bunătății, credincioșiei și al dragostei față de semenii noștri.

Fie ca lumina Învierii Domnului să Vă lumineze sufletele, iar biruința Mântuitorului asupra morții să Vă încurajeze în nevoința duhovnicească și în mărturisirea lui Hristos Cel Înviat. Fie ca această zi din an să ne aducă fiecăruia dintre noi puterea jertfei în credință, înțelegere și mărturisire, dragoste frățească și mai ales fie ca această zi să ne deschidă fiecăruia dintre noi ușa cea mică a căii spre mântuire.

Hristos a înviat!

*

Între culmea speranței și hăul deznădejdii

De-a lungul timpului am citit de nenumărate textul din Sf. Evanghelie privitor la minunea de la scăldătoarea Vitezda(Ioan, V, 1-15) și de fiecare dată m-am cutremurat de drama bolnavului de acolo.

Un om era paralizat de 38 de ani. Trebuie să fi avut în jur de 60 de ani, fiindcă în final Mântuitorul îi spune: *„De acum să nu mai păcătuieşti, ca să nu-ţi fie ţie mai rău!”* Aşadar, se îmbolnăvise la o vârstă matură, de peste 20 de ani. Nu zăcea în casa lui, înconjurat de familie sau de prieteni, ci într-un loc foarte aglomerat, unde erau poate sute de alţi bolnavi şi însoţitori ai acestora. Locul era insuficient pentru atâta mulţime. Oamenii aceia erau într-o aşteptare încordată. Nu şedeau pe fotolii, pe scaune sau pe bănci, ca-ntr-o sală de aşteptare. Şedeau care cum puteau, în picioare, pe jos. Aşteptarea lor era o pândă ca la vânătoare. În orice clipă apa se putea tulbura şi atunci, care era mai agil sărea în scăldătoare. Grija cea mare era să fie primul, fiindcă numai aşa se putea vindeca „de orice boală era cuprins”. Unii erau în stare să sară singuri în scăldătoare, alţii erau împinşi de însoţitorii lor. Imaginaţi-vă o înghesuială din vremea noastră, la o coadă, la urcarea într-un mijloc de transport, ca să nu mai vorbim de îmbulzeala ce se produce la evacuarea dintr-o clădire cuprinsă de un incendiu, cutremur etc. Instinctul animalic din om, instinctul de conservare pune stăpânire pe fiecare. Reuşeşte cine poate, scapă cel mai tare, cel mai brutal, cel care calcă pe ceilalţi, cel care loveşte, cel care striveşte fără milă. Cam aşa era starea de spirit de la scăldătoarea Vitezda. Omul nostru, însă, era trântit la pământ, nu se putea mişca, nu se putea apăra, nu se putea feri de picioarele celorlalţi, care-l călcau fără milă pe unde se nimerea. El era singur. Nu avea părinţi, fraţi, soţie, copii, nepoţi şi nici prieteni cu el. Boala lui era cumplită, dar mai cumplită era starea de singurătate şi de părăsire în care se afla, faptul că trăia din resturile de mâncare care cădeau de la alţii! Şi asta de 38 de ani, zi şi noapte, săptămână după săptămână, lună după lună, anotimp după anotimp, an după an.

Oricare dintre noi cred că şi-ar fi pierdut speranţa, minţile, ar fi căzut în deznădejde, şi-ar fi pus capăt zilelor. Orice răbdare îşi are limitele ei.

Omul acela din Evanghelie nu numai că nu se prăbușise în hăul deznădejdii, dar continua să spere cu o seninătate dezarmantă. O spune el când îi răspunde Mântuitorului: „Doamne, nu am om care să mă arunce în scăldătoare!" Nu mai făcea referire la cei din familia lui. Îi trebuia un ajutor din partea cuiva, indiferent cine ar fi fost acela. Un Om i-ar fi fost suficient ca să-și recapete sănătatea, să poată iarăși umbla, să poată munci, să poată să-și refacă familia, să poată trăi și el ultimii ani din viață în mod normal, să fie fericit. Doamne, cât de aproape era fericirea de el. Îi trebuia doar un Om devotat, care să-l ajute, să-l iubească, să-i dea un brânci și să-l rostogolească în scăldătoare. Atât. Omul acela trebuia să fie undeva, trebuia să vină cândva. Nu putea să lase Dumnezeu atâta suferință să se consume la nesfârșit într-o ființă atât de plăpândă și neputincioasă. Nu putea Dumnezeu să rămână nepăsător la atâtea rugăciuni, la atâtea lacrimi, la atâta suferință, la atâta umilire a unui om batjocorit de toți, călcat în picioare de toți fără milă. Dacă nu se găsea în lumea aceea un Om care să-i întindă și lui o mână de ajutor, găsea Dumnezeu o soluție și tot nu-l lăsa așa părăsit până la sfârșit.

Iată că Dumnezeu a găsit soluția. S-a dus El Însuși la bolnavul de la scăldătoarea Vitezda și i-a adus vindecarea. Dacă la alte minuni găsim bolnavii rugându-L pe Iisus să-i vindece, ori găsim rude ale bolnavilor implorându-L să se milostivească de cei aflați în suferință, de data aceasta nu-L cheamă nimeni. Nici chiar bolnavul nu-I cere ajutorul. Nu I se plânge de starea jalnică în care se afla, ci doar Îi spune Mântuitorului cu o demnitate admirabilă: „Doamne, nu am Om, care să mă arunce în scăldătoare când se tulbură apa!," Această afirmație ne face să înțelegem că omul acela nu-și pierduse speranța. Își expunea simplu și cu bărbăție nevoia. Nu-și blestema soarta, nu-și înjura rudele, nu se plângea de cei din jur, nu-și chema moartea, ci în vorbele lui distingem o speranță adâncă, puternică, venită de undeva din profunzimile

ființei și credinței sale. El era convins că azi, mâine, peste o săptămână, peste o lună, peste un an, peste zece, Omul acela va veni și la el. În felul acesta suferința nu-i mai era atât de cumplită, umilința nu-i era insuportabilă, ci toate erau niște fire care-l țineau țintuit deocamdată, înainte de a deveni fericit. În fața unei asemenea speranțe Dumnezeu nu rămâne nepăsător. Vine din Galileea, cale de trei zile, prin arșița drumului; vine de dincolo de lumea văzută, din slava împărăției Sale cerești ca să-l întâlnească pe cel în suferință, să-i întindă mâna de ajutor de care el are nevoie. Când vine Dumnezeu, rezolvarea problemei nu se mai face după metodele cunoscute, omenești, ci soluția este ea însăși dumnezeiască: „Ia-ți patul tău și umblă!" Ce poate fi mai simplu decât aceasta? Fără tratament, fără sărituri în scăldătoare, fără îmbrânciri, fără vorbe grele. „Ia-ți patul tău și umblă!"

În fața lui Dumnezeu, creatorul cerului și al pământului, al lumii văzute și nevăzute, cele ce sunt cu neputință la oameni sunt cu putință la El. Speranța, credința, rugăciunea sunt scările ce ne ajută să urcăm până la Dumnezeu, sau care Îl fac pe Dumnezeu să coboare la noi. O scurtă meditație a fiecăruia dintre noi la drama omului din Sfânta Evanghelie ne-ar ajuta să trecem peste multe situații grele din viață. Indiferent cât de grea ne-ar fi crucea vieții, indiferent cât de abruptă Golgota noastră, omul din Evanghelie ne-ar arăta că poate să ne fie și mai rău; omul din Evanghelie ne arată că nimeni și nimic nu ne îndreptățește să cădem în hăul deznădejdii; ne învață că întotdeauna speranța și credința ne pot scoate din greutățile și durerile prin care trecem; ne învață că și pentru noi poate să mai fie ziua de mâine senină, cu soare și cu bucurie. Omul din Evanghelie ne învață că Hristos nu ne uită niciodată, ci toate necazurile și suferințele prin care trecem sunt ori spre pedeapsa, ori spre îndreptarea, ori spre încercarea noastră, dar nimic nu e întâmplător.

*

Sfaturi părintești

Ni se par de mare actualitate sfaturile scriitorului și medicului polonez din secolul trecut, Janusz Korczak(1878-1942), referitoare la educația copiilor: Iată câteva din ele.

„1. *Nu aștepta de la copilul tău că va fi ca tine, sau cum îți dorești tu să fie. Ajută-l să devină el însuși.*

2. Nu cere de la copil răsplată pentru tot ce ai făcut pentru el. I-ai dăruit viață, cum ar putea să te mulțumească? El va dărui viață altcuiva, iar aceasta este o lege ireversibilă de recunoștință.

3. Nu demonstra nemulțumirile tale asupra propriului copil, pentru a nu-ți mânca amarul la bătrânețe. Căci, ce semeni aia vei culege.

4. Nu aborda problemele copilului cu superioritate. Viața e oferită fiecăruia după puteri, fii sigur, viața poate fi dificilă pentru el, nu mai puțin decât pentru tine, ba poate și mai mult, căci nu are experiență.

5. Nu-l umili!

6. Nu uita, cele mai importante întâlniri sunt întâlnirile cu copiii noștri. Oferă-i atenția maximă — nu știi niciodată pe cine poți întâlni în propriul copil.

7. Nu te chinui, dacă nu poți face totul pentru copilul tău, dar ține minte: pentru copil nu s-a făcut suficient, în cazul în care nu s-a făcut tot posibilul.

8. Copilul nu e tiran, care îți monitorizează întreaga viață, nu doar carne și sânge. E cana prețioasă, pe care viața ți-a oferit-o pentru a păstra și dezvolta focul creativ din ea. Această iubire nelimitată a mamei și a tatălui la care va crește nu „al nostru" sau „al meu" copil, ci un suflet.

9. Învață să iubești un copil străin. Niciodată nu te comporta cu unul străin cum nu ți-ai dori să se comporte ceilalți cu propriul tău copil.

10. Iubește-ți copilul în orice ipostază — netalentat, ghinionist, adult. Vorbind cu el, fii fericit fiindcă copilul e o sărbătoare, care încă se desfășoară în viața ta."

*

Hristos a înviat!

În contextul Sărbătorilor Sfintelor Paști, socotim că e foarte potrivită poezia lui **Vasile Militaru** cu acest titlu. Iat-o:

„Hristos a Înviat! Ce vorbă Sfântă!
Îţi simţi de lacrimi calde ochii uzi
Şi-n suflet parcă serafimii-ţi cântă
De câte ori creştine o auzi.

Hristos a Înviat în firul ierbii,
A înviat Hristos în Adevăr;
În poieniţa-n care zburdă cerbii,
În florile de piersic şi de măr.

În stupii de albină fără greş,
În vântul care suflă mângâios
În ramura-nflorită de cireş
Dar vai, în suflet ţi-a-nviat Hristos?

Ai cântărit cu mintea ta, creştine,
Cât bine ai făcut sub cer umblând…
Te simţi măcar acum pornit spre bine
Măcar acum te simţi mai bun,mai blând?

Simţi tu topită-n suflet vechea ură?
Mai vrei pieirea celui plin de Har?
Ţi-ai pus zăvor pe bârfitoarea-ţi gură?

Iubirea pentru semeni o simţi jar?

O, dacă-aceste legi de-a pururi sfinte
În aur măcar azi te-au îmbrăcat
Cu serafimii-n suflet imn fierbinte
Ai drept să cânţi: Hristos a Înviat!

*

File de jurnal- 25 iun. 1982

„Ieri, în București, am alergat ca un cal de cursă lungă. La Fondul Plastic abia au acceptat să-mi dea zece litri de ulei de in fiert, cu condiția „să nu mai spun cuiva că-l iau pentru biserică”. Mie-mi trebuie pentru biserica de la Malovăț, fiindcă începem restaurarea picturii. Am fost la Spitalul „Caritas”, unde a fost internată mama în 1974. Vreau să-i scot copie după certificatele medicale, pentru că originalele nu le mai am. Mi s-a promis că-mi vor fi trimise prin poștă în următoarele zile.

Am vorbit la telefon cu Doamna Marieta Croicu, redactor la Editura „Albatros”. Mi-a spus că-mi trimite manuscrisul cu ***Nicolae Bălcescu. Concepția istorică*** *Domnului Dan Berindei pentru referat, acesta fiind cel mai avizat dintre istorici. E un om foarte exigent din câte știu eu și mi-e teamă că pierd lupta. Vom vedea.*

Am fost la redacția revistei „Biserica Ortodoxă Română”. Am vorbit cu Domnul Alexandru Ioniță, redactor la acea revistă. Mi-a spus că s-a hotărât în colectivul de redacție să-mi publice ***Bibliografia Revistei „Biserica Ortodoxă Română”(1874-1984)*** *sub formă de volum de sine stătător. Este necesar să predau manuscrisul până la sfârșitul anului. Vai de păcatele mele! Domnul Ioniță mi-a vorbit despre deficiențele alimentare de la noi din țară, de faptul că „țara ne e vândută pentru câteva generații”. Tot dumnealui mi-a vorbit despre „diabolismul” celor de la Departamentul Cultelor, de felul cum se comportă față de cei care „nu sunt ai lor” din cadrul Bisericii Ortodoxe.*

Seara am fost la Teatrul Național, unde am văzut piesa lui Paul Everac, ***Cartea lui Ioviță.*** *O piesă excepțională, de mare actualitate. Este greu de crezut că-n societatea noastră ai putea găsi comuniști atât de perfecți, ideali. Aluziile însă au fost evidente. Mult substrat politic, prin care s-a încercat o*

motivație, - deloc neglijabilă, dar nu convingătoare pentru toți -, privind unele stări de lucruri din vremea noastră. Florin Piersic a jucat excepțional. Drama lui Iov ar putea avea analogii mult mai profunde în zilele noastre. Autorul, aflat în lojă, urmărea cu atenție receptivitatea auditoriului.

Azi am reușit să iau uleiul de la Fondul Plastic. Cu ceea ce mi-a mai dat magazionera peste cantitatea aprobată, cu ceea ce am mai găsit la magazinul din Lipscani(Pasajul Hanul cu Tei), am făcut rost de 16 litri. M-a topit greutatea. Am cumpărat două bidoane de plastic, dar, neavând garnituri de cauciuc la dopuri, mi-au făcut probleme serioase pe drum.

Am fost la Părintele Valeriu Anania, directorului Institutului Biblic al Patriarhiei Române. Mi-a trecut ***Bibliografia*** *în planul editorial al Patriarhiei pe 1983, exprimându-și convingerea că va obține aprobarea pentru publicare de la Departament. Mi-a spus că mi-a citit prefața de la* ***Coloana Infinitului,*** *vol. I și m-a întrebat dacă ,,sunt membru de partid", pentru că am pus în prima frază ,,partidul nostru". Am încercat să-i explic că fraza nu-mi aparține, că la editură, cu o singură excepție(redactorul Gheorghe Marin), nu se știe că sunt preot. I-am povestit apoi de convorbirea cu Damaschin Severineanul. Se pare că s-a convins.*

L-am întâlnit întâmplător pe stradă pe Domnul Gheorghe Marin cu doamna. Este redactorul meu de carte la ***Coloana Infinitului.*** *Mi-au spus că peste câteva zile vor pleca la Covasna, la stațiune. Nu cred că vor putea veni pe la Bârda anul acesta. Domnul Marin mi-a spus că Doamna Marieta Croicu, colega sa, deja a trimis manuscrisul meu cu Bălcescu lui Dan Berindei. Dumnealui i-ar fi zis că n-ar trebui să-l trimită chiar lui Dan Berindei, pentru că ar fi prea exigent. Doamna Croicu a motivat că ar mai fi avut lucrări care au avut referate proaste de la unii foarte exigenți. După ce autorii au făcut toate retușurile, lucrarea a fost încredințată altui referent mai puțin exigent și astfel totul a trecut cu bine.*

*Domnul Marin mi-a cerut vol. II din **Coloana Infinitului** până cel mai târziu în iunie anul viitor, pentru a putea să o treacă în planul editorial pentru 1984.*"

*

Vaca la liceu

Încă din anii de școală am auzit proverbul *„Reclama este sufletul comerțului",* dar abia după Revoluție am avut posibilitatea s-o verific în mod practic. Cu ajutorul reclamelor am reușit să-mi vând multe produse agricole și animale, dar și majoritatea cărților. Mi-a rămas de neuitat o situație, pe care o prezint mai jos.

Lucram la casă. Avalanșa de cheltuieli ne înghițise toată bruma de economii. Aveam nevoie de bani pentru materiale, pentru manoperă. Părinții nici nu voiau să audă de împrumut la bancă. Tata îmi spunea ceea ce-l învățase și pe dânsul bunicu: „Tată, de-ai mânca pâine muiată în apă, dar la bancă să nu te împrumuți. Fie vară, fie iarnă, fie că ești sănătos, fie că ești bolnav sau ai alte necazuri, rata trebuie plătită". Eu însumi văzusem la ghișeul băncii femei plângând în hohote și cerând o păsuire de la plată, iar funcționara le răspundea rece, ca un robot: „Nu mă interesează problemele dumneata personale. A venit data scadenței, trebuie să dai banii!" La intrarea în bancă erau pancarte cu nenumărate adrese de case și apartamente scoase la licitație de bancă!

După lungi discuții, am ajuns la hotărârea să vindem vaca. Era foarte bună de lapte, dar era bătrână. Mai aveam una, fiică a celei cu pricina, dar era la prima fătare. Avea semne bune, dar încă nu ajunsese la apogeul de producție. Socoteam că vom lua bani buni pe vaca bătrână. S-au dus părinții cu ea la târg de vreo trei ori. Cel mai mare preț care li s-a oferit a fost de cinci milioane lei. Cei ce voiau s-o cumpere o luau pentru tăiere. Hotărârea a fost categorică: „Întrerupem lucrul la casă pentru câțiva ani, până mai adunăm bani, dar vaca nu o dăm la tăiere!"

Mi-am lut inima-n dinți și am dat un anunț într-un ziar local, ,,Datina", dacă nu mă înșel. Am scris cam așa: ,,Vând vacă de prăsilă, fântână de lapte!" Clienții întârziau să apară. Lumea căuta să se scape de vite, samsarii prosperau. Puțini se mai gândeau să cumpere vite mari de prăsilă. Au trecut două sau trei zile de la apariția anunțului și iată că cineva ne-a anunțat că a doua zi va veni o delegație de la Liceul Agricol din Halânga să vadă vaca. Emoție! Tătucu era convins că nu vor lua vaca pentru liceu, fiindcă e bătrână.

A doua zi, pe la ora 12, a oprit la poarta noastră o mașină. Au coborât patru domni. Am înțeles că era directorul, contabilul șef, medicul veterinar și inginerul zootehnist. Ultimii doi erau și profesori în cadrul liceului. Am scos vaca la poartă și au început s-o analizeze cu atenție. Discutau între ei. Nu înțelegeam ce-și spun, dar bănuiam că au motive să refuze. La un moment dat, Domnul Director s-a adresat tatălui meu: ,,- Domnule S., vă felicităm că aveți asemenea animale! Cinste Dvs.! În ceea ce privește cumpărarea ei, este o problemă. Vaca Dvs. valorează mult mai mult, dar noi nu vă putem da decât douăzeci de milioane. Atât avem prevăzut în buget pe anul acesta pentru achiziții de animale. Dacă vreți să ne-o dați cu atât, bine; dacă nu, vă dorim succes la vânzare!"

Tătucu suferea cu inima. L-am văzut că pălește la față și mâinile încep să-i tremure. Ședea cu gura întredeschisă și nu zicea nimic. Directorul a bănuit că nu-i de acord. A continuat: ,,-Noi avem trei vaci în ferma liceului, dar toate trei nu dau lapte cât dă vaca dumneata. Ne-am hotărât să le vindem pe toate trei și să o luăm pe a Dvs.!" Tătucu a grăit cu o voce sugușată, tremurată de emoție, așa cum nu-l mai auzisem: ,,- Domnule Director, dacă Dvs. socotiți că e bine așa, aș să fie. Noi suntem de acord să v-o dăm!" Directorul a tresărit bucuros: ,,- Atunci, vă rog s-o aduceți Dvs. dimineață la liceu la noi, facem actele și vă luați banii!" Am bătut palma.

Am plecat noaptea cu tăticu, iar în revărsatul zorilor eram în Halânga. Pe la ora șapte au început să vină profesorii și funcționarii instituției. A venit și Domnul Director. A chemat cele trei bucătărese și le-a pus să mulgă vaca. Au umplut o găleată de 10 litri și tot a mai rămas lapte în uger. Văcuța s-a comportat exemplar. S-au întocmit actele, ne-au dat banii și am plecat. Zece ani au ținut la liceu vaca aceea. În acest interval am fost și eu repartizat într-un an să predau acolo. Nu am auzit decât cuvinte de laudă și de mulțumire din partea personalului școlii, când se refereau la vacă. Ce mai, trecuse toate examenele cu nota zece!

*

Ajutoare și donații

În această perioadă, parohia noastră a primit câteva ajutoare și donații, astfel: Un fiu al satului Bârda, care dorește să-și păstreze anonimatul, a mai donat pentru ca să cumpărăm restul de fier pentru gardul de la Bârda încă **1.100 lei; Domnul Stănciulescu Cristian** din Tübingen(Germania), fiu al satului Bârda: **470 lei**; **Doamna Crăciunescu Valeria** din Câmpulung-Moldovenesc(SV): **250 lei; Domnul Prof. Univ. Dr. Dan Romalo** din București: **200 lei; Domnul Crumpei Valeriu** din Tr. Severin, fiu al satului Malovăț: **50 lei.**

Domnul Făiniș Marcel din Bârda a mai adăugat **250 lei** la contribuția de cult, totalizând până acum **307 lei** lei.

Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

*

Vineri, 3 Mai, am făcut o vizită la azilul de bătrâni de la Ilovăț. Am stabilit în prealabil cu directoarea azilului să asigurăm prânzul pentru cei **40 bătrâni**. Prânzul a constat din aperitiv, 300 sarmale calde, friptură la grătar cu salată, prăjituri, cozonac, ouă roșii, suc și apă minerală. Totul s-a ridicat la aprox. **800 lei. Domnul Crumpei Vasile** din Malovăț **s**-a oferit să gătească, iar **Domnul Gheorghe Ungureanu** din Tr. Severin să ne transporte gratuit cu microbuzul bagajele și

enoriașii care vor să ne însoțească. Prețul acestei acțiuni a fost suportat din fondul bisericii, așadar din banii Dvs., ai tuturor celor ce ați contribuit cu ceva la realizarea acestui fond. Dumnezeu să vă răsplătească!

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: **Mântuitorul și procesul electoral,** în „Națiunea", București, 24 apr. 2019, ediție on-line (*http:// www.ziarulnatiunea.ro/category/turnul-de-veghe*); ***„Scrisoare pastorală" – 396,*** în „Armonii Culturale", Adjud, 13 mai. 2019, ediție on-line(*http://armoniiculturale.ro*); în „Logos și Agape", Timișoara, 13 mai. 2019, ediție on-line(h*ttp://www. logossiagape.ro*); în „Bibliotheca Septentrionalis", Baia Mare, 15 mai 2019, ediție și on-line(*https:// ebibliothecaseptentrionalis.wordpress.com*); **Ziua Învierii,** în „Omniscop", Craiova, 16 mai. 2019, ediție on-line(*http://www. omniscop.ro/ziua-invierii*);

*

Simpozion

Episcopia Severinului și Strehaei l-a invitat pe preotul Dvs. să participe la a *XII-a ediție a* ***Simpozionului Mehedinți – istorie, cultură și spiritualitate****,* ce se va desfășura la Tr. Severin în zilele de 27-29 Mai. S-a înscris cu două comunicări: **Scrisori către țăranul român** și **Etnoteologia - componentă a culturii populare românești.**

*

Excursii – pelerinaj

■ Vineri, 24 Mai, organizăm o excursie – pelerinaj la **Mânăstirea Godeanu(MH),** cu prilejul sărbătorii locale **Ciumarca.** Vom participa la Sf. Liturghie oficiată de **Prea Sfințitul Episcop Nicodim** împreună cu un sobor de ierarhi

din țară și din străinătate. Parohia pune la dispoziție un autocar. Așadar, participarea este **gratuită.**

■ La o dată încă nestabilită, organizăm o excursie-pelerinaj pe traseul: **Bârda - Tr. Severin – Caransebeș – Hațeg - Deva**(orașul, cetatea) – **Alba – Iulia** (orașul, cetatea) - **Mânăstirea Oașa - Mânăstirea Râmeț și retur.** Prețul e de **60 lei/pers.** Durează o zi. S-au înscris deja **19 persoane,** ceea ce înseamnă că se va face.

■ După Paști, la o dată încă nestabilită, vom organiza o excursie-pelerinaj pe următorul traseu: **Bârda - Tg. Jiu - Rm. Vâlcea - Mânăstirea Cozia - Mânăstirea Turnu - Valea Oltului - Sibiu**(orașul) –**Rășinari - Mânăstirea Păltiniș - încă una sau două mânăstiri – Petroșani - Mânăstirea Lainici - Tg. Jiu - Tr. Severin.** Costul este de **60 lei/pers.**

*

Zâmbete

☺Deșteptul își vede de treaba lui, cel prost de a altuia; ☺,,- Măi Gheorghe, cum își dovedesc politicienii noștri patriotismul?" ,,- Furând doar de la noi românii, măi Vasile!" ☺Ea: ,,- Mai bine mă căsătoream cu dracul!" El: ,,- Draga mea, tu nu știi că la noi căsătoriile între rude apropiate sunt interzise prin lege?"☺ ,,- Vă rog dați-mi ceva pentru viermi intestinali!" ,,- Pentru adulți sau pentru copii?" ,,- Dar de unde să știu eu, doamnă, ce vârstă au?" ☺Asta-i femeie de viață: cum o pui, așa îngheață!

*

Lucrări la biserică

În ziua de 5 Mai s-a realizat curățenia generală la ambele biserici. A fost spălată podeaua/parchetul, covoarele, lenjeria, au fost curățite obiectele de cult, geamurile și tot ce a mai fost necesar, așa că bisericile arată acum ca florile de primăvară. La aceste lucrări au participat, voluntar, următorii enoriași:

- În B*ârda:* **Ivașcu Domnica, Luca D. Maria, Gheran Paraschiva, Stoichină Ecaterina, Luca Ana, Șonea Floarea,**

Gârbovan Aurica, Drăghia Maria, Coman Elena, Mema Ana, Catană Elena, Luca Virginia, Petolescu Elena, Stănciulescu Elena, Luca Gh. Maria, Rolea Marița, Șeitan Adela, Luca Lala, Gheran Iulian, Luca Mihai, Ivașcu Vasile, Gârjoabă Pompilia, Curea Vasile, Gheran Aurel și Tănasie Elvis.

- În *Malovăț:* **Pera Dumitru, Pera Maria, Borcilă Nuța, Oproiu Elisabeta, Popescu Alexandra, Popescu Elena, Tărăbâc Elena, Haidamac Miroana, Glavan Ioana și Glavan Cristina.**

Dumnezeu să le răsplătească tuturor

*

Botezuri. Cununii. Înmormntări

În ziua de 4 Mai am oficiat Taina Sf. Botez pentru **Băzăvan Patrik-Ionuț,** fiul **Domnului Băzăvan Ionuț** și al **Doamnei Băzăvan Ramona-Tudorița** din Malovăț, iar în ziua de 5 Mai pentru **Tănasie Ștefan-Florin-Grigore,** fiul **Domnului Tănasie Ștefan** și al **Doamnei Tănasie Ionela – Carmen** din Bârda. Să le trăiască! În ziua de 5 Mai am oficiat Taina Sf. Cununii pentru **Domnul Tănasie Stefan** din Bârda și **Doamna Sticlaru Ionela-Carmen** din Drăgășani(VL). Dumnezeu să le ajute! În ziua de 13 Mai am oficiat slujba înmormântării pentru **Tărăbâc Vasilică-Costinel**(41 ani) din Malovăț. Dumnezeu să-l ierte!

*****

Anunțuri

- Începând cu data de **1 Iunie,** în duminici și sărbători slujbele vor începe la **ora 8,00,** așa cum au solicitat credincioșii noștri.

- Cineva are iezi de vânzare pentru prăsilă/ sacrificare (10-15 kg/buc.).

*

Program

În cursul lunii iunie avem următorul program de slujbe: **1 Iun.**(Malovăț-Bârda); **2 Iun.**(Malovăț); **6 Iun.**(slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, la ora 11,30); **8 Iun.**(Malovăț-Bârda); **9 Iun.**(Bârda); **15 Iun.**(Malovăț-Bârda); **16 Iun.**(pomeniri, dimineața la ora 7 la Bârda; slujbă la Malovăț); **17 Iun.**(Malovăț); **22 Iun.**(Malovăț-Bârda); **23 Iun.**(Bârda); **24 Iun.**(Bârda); **25 Iun.**(spovediri și împărtășiri la Bârda, în biserică și în sat); **26 Iun.**(spovediri și împărtășiri în Malovăț, în biserică și în sat); **29 Iun.(**pomeniri dimineața la ora 7, la Bârda; slujbă la Malovăț); **30 Iun.**(Malovăț). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la școală, la telefon: **0724. 99. 80. 86,** ori pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda @gmail.com.*

Sf. Paști să aducă sănătate, pace și bucurii în casele și în sufletele Dvs.

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda[37]

[37] ***„Scrisoare pastorală" – 397,*** în „Bibliotheca Septentrionalis", Baia Mare, 25 mai 2019, ediție și on-line(*https://ebibliothecaseptentrionalis. wordpress.com/ category/biserica*); în „Logos și Agape", Timișoara, 28 mai 2019, ediție on-line(*http://www.logossiagape.ro*);

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi

<u>Anul XIX(2019), nr. 398(16 –31 Mai)</u>

Dragii mei enoriași! Hristos S-a-nălțat!

Ziua Eroilor

Câteva cuvinte despre **Ziua Eroilor** am dori să rostim în rândurile următoare. Pentru nenumăraţii eroi ai neamului, ştiuţi şi neştiuţi, pe care numai Dumnezeu îi are în evidenţele Lui, acolo, sus, în **Cartea veşniciei.**

Din cele câteva sute de zile ale unui an, una v-am dedicat-o vouă, Eroi ai neamului românesc! E puţin, e prea puţin, ca să vă putem pomeni după cuviinţă. Câteva manifestări omagiale, câteva discursuri, dintre care unele de circumstanţă, câteva articole în presă înghesuite lângă altele cu conţinut sportiv, politic sau economic, câteva imagini de arhivă la televizor şi gata, socotim că ne-am împlinit datoria faţă de voi. În ultimii ani se comandă oficial slujbe în biserici, parastase şi pomeniri, se bat clopotele etc. Şi, totuşi, de fiecare dată mi-a rămas gustul amar al neîmplinirii după astfel de zile. Prea puţini sunt cei care observă trecerea unei astfel de zile, prea puţini cei care participă efectiv la împodobirea ei, la comemorarea voastră. Nimeni nu v-a numărat vreodată. Nici nu ar putea să vă numere pe voi, puzderie de boabe semănate sub brazdele ţării de-a lungul a mii şi mii de ani. Voi, eroii neamului meu, sunteţi ca frunzele şi ca iarba, sunteţi cântec şi lacrimă, sunteţi binecuvântare şi blestem.

Numai Dumnezeu va citi din **Cartea Veşniciei** numele vostru, al tuturor celor ce v-aţi poticnit loviţi pe câmpurile de luptă, în lagăre şi-n închisori pentru apărarea ţării, pentru apărarea credinţei strămoşeşti, pentru libertatea şi demnitatea noastră.

În această zi, voi, eroi ai neamului meu, ştiuţi şi neştiuţi, strămoşi, părinţi şi fraţi, veniţi din zările nevăzute ale tărâmului de dincolo şi vă aliniaţi, în coloane nesfârşite, aşteptând să primiţi omagiul şi recunoştinţa noastră sinceră şi curată. Poate noi cei vârstnici avem sufletele pângărite de păcate, de griji meschine şi efemere, dar adevărata mângâiere v-o aduc pruncii aceştia nevinovaţi. Ei cântă imnuri de slavă şi de aducere aminte, ei spun poezii înflăcărate, ei aşează cu mânuţele lor delicate florile pe mormintele şi la monumentele voastre. Poate numai pentru sufletul lor sincer şi curat ar trebui să vă simţiţi răsplătiţi pentru tot şi pentru toate. Poate că zâmbetul lor 1 - aţi visat prin ceaţa vremii, când moartea şi-a pus zăbranicul peste ochiul vostru.

Mă închin memoriei voastre, scumpi Eroi ai neamului, ştiuţi şi neştiuţi, care n-aţi pregetat să plătiţi cu viaţa, cu sănătatea, cu libertatea, cu gândul şi cu slova voastră speranţa de mai bine. În lupta voastră aţi apărat pământul acesta, ce ni 1-a dăruit Părintele Luminilor şi al Veşniciilor, ca să nu fie strivit de cizmele uriaşilor vrăjmaşi. Aţi apărat cu piepturile, cu braţul şi cu mintea voastră pământurile, altarele şi fecioarele, aţi apărat mormintele şi sfintele locuri de aducere aminte.

V-aţi rezemat de Carpaţi şi aţi secerat liftele păgâne şi lacome, lăcustele, şi zmeii, şi lupii, şi ciuma , şi holera. Aţi fost prometei înlănţuiţi, sisifi ai unei zodii greu de purtat prin veacuri. V-au încoronat cu spini adesea, v-au umilit şi v-au îngenuncheat, v-au răstignit de nenumărate ori pe crucea istoriei, dar nu v-au înfrânt. Nu v-au înfrânt nici oamenii, dar nici vremurile.

Voi aţi supravieţuit prin veacuri în fiecare vorbă românească, în fiecare închinăciune creştinească, în fiecare piatră de hotar, în fiecare slovă dăltuită pe hârtie, în metale sau în piatră, în fiecare suflet românesc. Prigonitorii s-au dus ca vântul şi ca apa, voi aţi rămas ca pietrele de granit şi supravieţuiţi prin fiecare fibră a fiinţei noastre de români, prin fiecare speranţă, prin fiecare vis de mai bine, prin tot ceea ce suntem şi prin tot ceea ce am vrea să fim.

Vă sărut memoria şi mă rog la Dumnezeu să vă aşeze acolo, în locurile drepţilor, ale apărătorilor binelui şi dreptăţii, Amin.

*

Imnul Eroilor

Redăm o poezie superbă închinată de poetul **Iuliu Roșca Dormidont** eroilor neamului și pusă pe muzică de **Ionel Brătianu.** Este recitită cu diferite ocazii, este cântată de soliști și coruri în momente de mare vibrație patriotică. Iat-o:

„Presărați pe-a lor morminte
Ale laurilor foi,
Spre a fi mai dulce somnul
Fericiților eroi.

Ridicați pe piramida
Nemuririi faima lor,
Scriți în cărțile de aur
Cântecul nemuritor.

Pe copii la sânul vostru
Alinați-i cu-acest cânt,
Povestindu-le cu fală
Al eroilor avânt.

Dezveliți tot adevărul
Și le spuneți tuturor
Cum muriră frații noștri
Pentru neam și țara lor.

Și pe sacrele morminte
Puneți lacrime și flori,
Spre a fi mai dulce somnul
Miilor de luptători.

Ridicați pe piramida
Nemuririi faima lor,
Scriți în cărțile de aur
Cântecul nemuritor.”

*

File de jurnal- 29 iun. 1982

,,La căminul Patriarhiei l-am întâlnit pe Părintele Caliopie Georgescu, starețul Mânăstirii Lainici. Mi s-a plâns că tot mai mulți dintre cei care vizitează Mânăstirea Lainici nu au nici un dram de fond religios. Vin din curiozitate unii, din snobism alții. Mulți vin doar pentru a plăti acatiste cu cele mai deșucheate blesteme și rugăciuni, ca și când mânăstirea ar fi ajuns pe post de vraci. Părintelui Caliopie nu-i este frică de atei, pentru că, așa cum spunea dumnealui, ,,cu ateul te poți înțelege, în timp ce cu indiferentul ți-e imposibil".

În tren am avut parteneri de drum din Dobrogea și Bârlad. Erau două femei de țară. Mi-au spus că pe la ei s-au aplicat amenzi de câte 2.500 lei celor care n-au ieșit la muncă. Recoltele pe la ei, ca și-n Bărăgan și în Oltenia, sunt frumoase. Se seceră în plin la orz.

La București un copil s-a repezit și a luat două căpșune din coșul unui țăran. Acesta i-a dat în cap cu greutatea cântarului, pe care o avea, întâmplător, în mână. Lovitura a fost mortală.

Ieri am fost la Severin. Coada la stația de benzină de la ieșirea spre Craiova se întinde pe bulevardul Tudor Vladimirescu, cotește pe strada Topolniței, coboară pe la autogară până la poarta CPL-ului, apoi o ia în sus pe strada Traian. În patru ore nu se poate ajunge la stație. Eu am avut o rezervă de 100 litri. Acum mai am doar 20-30 litri, așa că mai pot să supraviețuiesc puțin. De poimâine se vor scumpi produsele petroliere și curentul electric."

*

In memoriam: Pr. Prof. Dr. Nicolae Achimescu

Luni, 27 mai, a plecat spre veșnicii prietenul meu din copilărie, Preotul Nicu Achimescu.

În vara anului 1968 am intrat în casa lui de la Șiroca și l-am cunoscut pe el, pe frații lui Gheorghe și Romică, pe tată lui Dumitru, „Dumitru de la Fag", cum îi spunea lumea în sat și pe

mama Romica. O familie de oameni primitori, omenoși, gata să te ajute, bucuroși de prietenie. Eram de aceeași vârstă cu fiul cel mare al familiei, cu Gheorghe și aflasem că și el vrea să dea examen la seminar, ba mai mult, chiar fusese la Craiova și aflase toate detaliile privind actele necesare, probele de examen etc. M-am împrietenit mai ales cu Gheorghe, iar la vremea potrivită ne-am dus la examen. Eu am reușit, el a picat, dar în nul următor a încercat din nou și a intrat și el. A mai trecut un an și a venit la seminar și „prâslea" familiei, Nicu, băiatul cel mic. Între cei doi frați era mare deosebire. Gheorghe era fire deschisă, comunicativă, în timp ce Nicu era mereu tăcut, îngândurat, preocupat, cu cartea subsioară. Nu-mi amintesc să-l fi văzut vreodată pe Nicu jucând fotbal sau alt joc. Dacă-l întrebai de vorbă răspundea scurt, la obiect, apoi se scuza și se retrăgea. Gheorghe era mai apropiat de mine decât de frate-său Nicu. După seminar(1970-1975) a urmat studenția la Teologie în București(1976-1980), apoi doctoratul (1980-1982) tot la București. Același om, aceleași griji, aceleași preocupări. Mare surpriză a fost, când am aflat că a obținut o bursă la Universitatea din Tübingen(Germania), una dintre cele mai renumite universități europene, ca să-și continue studiile doctorale(1983-1984 și 1991-1992). Ce mândră era tanti Romica! Spunea tuturor cunoscuților unde a ajuns copilul ei!

Aceste studii au fost încununate cu teza de doctorat *Die Vollendung des Menschen in Buddhismus. Bewertung aus orthodoxer Sicht (Desăvârșirea omului în budism. Evaluare din perspectivă ortodoxă)*, elaborată sub îndrumarea a doi mari teologi, prof. dr. P. Beyerhaus și prof. dr. J. Moltmann și titlul de doctor în teologie.

Am fost la nunta lui, la Șiroca, împreună cu mulți colegi de-ai lui de seminar și de facultate. Mireasa, tânăra Ana Cornelia era studentă la Medicină în Iași. Ce bucurie, ce frumos a fost!

Între anii 1986-1991 a fost profesor în cadrul Seminarului Teologic din Caransebeș, pentru disciplinele: *Istoria religiilor, Teologie Dogmatică, Îndrumări Misionare* și *Limba franceză*, apoi, din 1993, lector la Facultatea de Teologie „Dumitru Stăniloae" din Iași. În anul 1998 a promovat Conferențiar titular, iar în anul 2000, Profesor universitar. Din anul 2002 a devenit Conducător de doctorat la disciplina căreia i-a consacrat întreaga sa activitate: *Istoria și filosofia religiilor*. Consiliul Profesoral al Facultății de Teologie Ortodoxă din Iași l-a ales Decan pentru perioada 1993-1994 și 2000-2004. Între anii 2005-2010, a fost Directorul Școlii doctorale din cadrul Facultății de Teologie Ortodoxă a Universității „Al. I. Cuza". Vreme de opt ani: 2004-2012, a fost membru în Colegiul de Onoare al Universității „Al. I. Cuza" din Iași. A funcționat în anii 2004-2005 și ca profesor la Facultatea de Litere a Universității „Al. I. Cuza" din Iași, Catedra de *Literatură comparată și estetică*. Începând din 2008 s-a mutat la București, fiind solicitat să preia catedra de Istoria Religiilor la Facultatea de Teologie „Justinian Patriarhul", unde a și devenit titular în 2012 și director al Școlii doctorale a facultății.

A ocupat diferite funcții și demnități, precum: membru al Academiei Germano-Române(2008), director al Centrului de Studii și Dialog Interreligios și Intercultural din cadrul Universității din București(din 2014), președinte al Comisiei de Teologie în Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare (CNATDCU) din cadrul Ministerului Educației și Cercetării(din 2011), membru în Consiliul Național General al Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare (CNATDCU) din cadrul aceluiași Minister(din 2011), Membru în Consiliul Studiilor Universitare de Doctorat (CSUD), Universitatea din București(din anul 2012), expert evaluator în cadrul Consiliului Național al Cercetării Științifice din

Învățământul Superior (CNCSIS), membru fondator al Centrului de Dialog și Cercetare în Teologie, Știință și Filosofie, Universitatea București(din 2010), membru în Colegiul de redacție al periodicului „Ortodoxia", revista Patriarhiei Române, membru în Colegiul editorial al Revistei Române de Bioetică(din 2000).

Opera sa, bogată, valoroasă și actuală, numără mai multe manuale universitare, volume (personale sau coordonate), zeci de studii științifice și sute de articole. Citățm câteva cărți ale sale: *Testamentul Domnului nostru Iisus Hristos*(Iași, Editura Polirom, 1996); *Istoria şi filosofia religiei la popoarele antice*(Iași, Editura Junimea, 1998), *Budism şi creştinism. Consideraţii privind desăvârşirea omului*(Iași, Editura Junimea, 1999); *India. Religie şi filozofie(*Iași, Editura Tehnopress, 2001); *Noile mişcări religioase*(Cluj-Napoca, Editura Limes, 2002); *Religii în dialog*(Iași, Editura Trinitas, 2005); *Universul religios în care trăim* (București, Editura Trinitas, 2013); *Religie, Modernitate şi Postmodernitate* (București, Editura Trinitas, 2013); *Istoria şi filosofia religiilor. Religii ale lumii antice*(București, Editura Basilica, 2015) și altele. A coordonat, de asemenea, numeroase volume colective în limba română și alte limbi. Momentul final l-a găsit lucrând asiduu la finisarea unui *Dicţionar enciclopedic al religiilor*!

Nu a fost scutit de necazuri. I-au murit părinții de timpuriu, sperând că într-o bună zi feciorul lor se va întoarce acasă. Până aproape de a pleca dincolo, o dată pe săptămână, la o anumită oră, mama Romica se urca în vârful unui deal - uneori chiar într-un pom acolo - și vorbea la telefon cu Nicu, fiindcă era singurul loc unde avea semnal. I-a murit fratele Gheorghe, preot la Șiroca. În 2012 a fost profund marcat de decesul soției sale, răpusă de o boală fără leac. El însuși se lupta cu o boală perfidă, care l-a și învins. Au rămas în urma lui fiica Iuliana și cei doi nepoței, Ștefan și Mihai.

La înmormântarea lui a slujit însuși patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, Preafericitul Părinte Daniel, care a și rostit un emoționant cuvânt de despărțire. Reținem un fragment din acest cuvânt: „Firea harnică şi ordonată a Părintelui Prof. Dr. Nicolae Achimescu, cultura credinței, a muncii corecte și a dreptății, cultură primită în familie, studiile teologice temeinice, experiența academică germană armonios altoită pe moștenirea românească, l-au impus în ochii tuturor ca pe un profesor universitar de vocație, lăsând astăzi posterității imaginea celui mai prestigios profesor și specialist român al momentului, în domeniul *Filosofiei și Istoriei Religiilor*. Strălucit și pasionat cercetător, Părintele Nicolae Achimescu a rămas mereu un om al credinței!”

Locul său de veci este în cimitirul Mânăstirii Cernica de lângă București.

Dacă mi-ar cere cineva să indic o minune săvârșită de Dumnezeu în zilele noastre, n-aș ezita să-l menționez pe Nicolae Achimescu, copilul sărac plecat de la oi și ajuns pe culmile culturii și învățământului românesc. Când vrea Dumnezeu….!

Dumnezeu să te ierte, frate Nicule, și să te primească în împărăția Sa!

*

Ciudat!

Am găsit un text pe internet plin de semnificații privind chipul omului de azi. Iată-l și sper să ne dea de gândit tuturor:

„● Ciudat, cum 10 lei par așa de mulți dacă îi dai la biserică, dar par așa de puțini dacă mergi la cumpărături...● Ciudat, ce lung pare să îi slujești lui Dumnezeu o oră, dar ce repede trec 90 de minute la fotbal...● Ciudat, ce lungi sunt câteva ore în biserică, dar ce scurte sunt orele când vezi un film...● Ciudat, cum noi de multe ori nu știm ce să ne rugăm, dar la prietena noastră/prietenul nostru întotdeauna avem ce să îi povestim...● Ce interesant este când se lungește un meci de

fotbal, dar cum ne pierdem răbdarea și cât ne tot uităm la ceas când durează programul de biserică mai mult decât de obicei...● Ciudat, ce greu este să citești un capitol din Biblie, dar ce ușor este să "înghiți" 100 de pagini dintr-un roman... ● Ciudat, cum oamenii la un concert ar vrea cu tot dragul să stea pe primul rând, dar la biserică "se înghesuie" pe ultimul rând...● Ciudat, cum pentru o slujbă în biserică ne trebuie 2, 3 săptămâni ca să anticipăm, dar cum găsim loc pentru alte lucruri și în ultimul moment în calendarul nostru de zi cu zi...● Ciudat, ce greu este să spui la alții despre vestea cea bună, Evanghelia, dar ce ușor este să dai mai departe ultima bârfă...● Ciudat, cât de repede se răspândesc bancuri pe internet, dar dacă cineva trimite mesaje despre Dumnezeu, se gândește lumea de 2 ori dacă să trimită mai departe... Ciudat... nu?”

*

Ajutoare și donații

În această perioadă, parohia noastră a primit câteva ajutoare și donații, astfel: **Domnișoara Bordeiașu Rodica – Ecaterina** din București**: 200 lei; Domnul Dragomir Mihai** din Baia de Aramă, fiu al satului Bârda, **Domnișoara Dragomir Iulia** din Timișoara, fiică a satului Bârda, **Doamna Filip Cornelia** din Tr. Severin: câte **100 lei; Doamna Deatcu Viorica** din Tr. Severin: **60 lei; Doamna Vlădica Florentina din** Tr. Severin **Domnul Col. Popa Mihai** din Rm. Vâlcea și **Domnul Botea Constantin** din Șimian(MH), fiu al satului Bârda: câte **50 lei;**

Domnul Cernea Mihăiță din Malovăț a mai adăugat **100 lei** pentru contribuția de cult, totalizând până acum **200 lei; Doamna Dragomir Virginia** din Bârda și **Doamna Mateescu Florica** din Malovăț au achitat câte **100 lei** pentru contribuția de cult.

Un fiu al satului Bârda, care nu dorește să i se știe numele, a mai donat 400 lei, reprezentând manopera pentru restul de gard al bisericii din Bârda; **Doamna Rolea Marina,**

Domnul Turlacu Emil și Doamna **Sfetcu Stela** din Bârda au donat câte **50 lei** pentru gardul bisericii de la Bârda

*

În cursul lunii mai am donat pâine, astfel: 3 Mai: **100 pâini** azilului de la Ilovăț; 5 Mai(Malovăț): **240 pâini;** 12 Mai(Bârda): **200 pâini;** 19 Mai(Malovăț): **170 pâini;** 21 Mai (Malovăț): **130 pâini;** 26 Mai(Bârda): **193 pâini.** Așadar, în luna mai s-au donat **1.033 pâini**. Copiilor prezenți la slujbe li s-a donat ciocolată. Totodată, s-a vândut pâine la prețul de achiziție de **0,70 lei/buc.,** astfel: 12 Mai(Bârda): **480 pâini;** 19 Mai(Malovăț): **30 pâini;** 26 Mai(Bârda): **607 pâini.** Așadar, în luna mai s-au vândut **1.117 pâini.**

*

Plăți

În cursul lunii mai am făcut câteva cheltuieli mai mari, astfel: **3.295 lei** brutăriei pentru pâinea donată și vândută în lunile aprilie și mai; **2.100 lei** tipografiei pentru cărți; **691 lei** protoieriei pentru cărți; **614 lei** impozit; **300 lei** poștei pentru timbre poștale; **123 lei** curentul electric; **123 lei** poște pentru colete; **100 lei** pentru cartușe de imprimantă; **52 lei** pentru ciocolată; **50 lei** pentru internet; **50 lei** pentru abonamente și altele mai mici.

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: ***„Scrisoare pastorală" – 397,*** în „Bibliotheca Septentrionalis", Baia Mare, 25 mai 2019, ediție și on-line(*https://ebibliothecaseptentrionalis.wordpress.com/category/biserica*); în „Logos și Agape", Timișoara, 28 mai 2019, ediție on-line(*http://www.logossiagape.ro*); **Între culmea speranței și hăul deznădejdii,** în „Națiunea", București, 2 iun. 2019, ediție on-line(*http://www.ziarulnatiunea.ro/category/ religiespiritualitate*);

*

Parohia noastră a publicat o nouă carte a Doamnei Prof. **Sofia Dobrescu, Însemnări**(120 pag.). Întreg tirajul a fost cumpărat de **Doamna Dr. Ionescu Mihaela-Aritina** din Curtea de Argeș(AG)**,** fiica regretatei autoare.

Doamna Prof. Sofia Dobrescu este un intelectual interesat de diverse domenii ale cunoașterii, inclusiv de cel religios. Citește textul biblic, își ia notițe, pregătește schițe și povestiri pe înțelesul copiilor și al omului simplu, parcă ar vrea să le prezinte ca lecții în fața clasei. Simte că astfel își împlinește propria menire de mic apostol al lui Hristos într-o lume tot mai secularizată și bulversată de tot felul de curente și sisteme ideologice și religioase.

Ceea ce constituie o mare surpriză pentru cititorul cărților autoarei este interesul său pentru domeniul politic. Cu modestia ce-a caracterizat-o în viață, citește presa, ascultă la radio și la televizor știrile din țară și din străinătate, vorbește cu oameni cunoscători într-ale politicii și, în intimitatea camerei sale, așterne pe hârtie, ca-ntr-un jurnal neștiut de nimeni, comentariile, observațiile și gândurile sale referitoare la știrile respective. În paginile acestei cărți aflăm aspecte inedite despre personalități și evenimente demult uitate sau chiar contemporane nouă, toate supuse unei analize personale a autoarei, care trăia cu convingerea fermă că nimic și nimeni nu va scăpa de judecata Instanței Supreme. Distingem aici intelectualul trăitor într-un regim totalitar, care nutrea speranța unei izbăviri a Țării și a individului. Pentru aceasta urmărea cu atenție cele ce se petreceau în țară și în lume, zăbovind cu prudență asupra celor ce-i întăreau nădejdea că nu este departe ziua când va răsări Soarele Dreptății și al Libertății și pe plaiul românesc.

E o carte care se citește cu plăcere, desfătându-ne sufletul și îmbogățindu-ne mintea.

*

Simpozion

În zilele de 27-29 mai s-a desfășurat la Tr. Severin a XII-a ediție a **Simpozionului internațional „Mehedinți – Istorie, Cultură și Spiritualitate”,** organizat și finanțat de către Episcopia Severinului și Strehaia, sub patronajul **Prea Sfințitului Episcop Nicodim.** Au participat numeroși ierarhi din țară și din străinătate, profe**sori** de la universitățile de la Craiova, Arad, Alba Iulia, București, Timișoara, Reșița, Cluj-Napoca, Centrul de Studii Socio-Umane din Craiova, muzee, biblioteci, diverse alte instituții de cultură. Timp de trei zile s-a derulat la Severin un adevărat maraton de cultură. Sperăm că episcopia noastră va reuși să și publice lucrările susținute, fiindcă altfel ar fi o mare pierdere. Prin seria acestor simpozioane, Episcopia Severinului și Strehaei se impune ca un factor cultural de prim ordin în peisajul cultural românesc. Aceste simpozioane scriu istorie.

Preotul Dvs. a prezentat la acest simpozion două comunicări: **Scrisori către țăranul român** și **Etnoteologia-componentă a culturii populare românești.**

*

Excursii – pelerinaj

■ Vineri, 24 Mai, am organizat o excursie – pelerinaj la **Mânăstirea Godeanu(MH),** cu prilejul sărbătorii locale **Ciumarca.** Am participat la Sf. Liturghie oficiată de **Prea Sfințitul Episcop Nicodim** împreună cu alți trei ierarhi din țară și străinătate. Parohia a pus la dispoziție un autocar. Așadar, participarea a fost **gratuită.** Cu toate acestea, doar **23 enoriași** au binevoit să-și lase treburile și să meargă în pelerina. La Godeanu, pe dealul Chiciura, este un peisaj mirific. De acolo vezi până-n Banat, până departe înc Serbia, până către Strehaia și Motru. Parcă ai fi pe muntele Kogaion, unde-și făceau dacii slujbele. De la ultimul nostru pelerinaj, Episcopia Severinului a construit acolo o cruce monumentală din beton armat, înaltă de cca. 40 metri. La picioarele crucii se află scena pe care s-a

oficiat Sfânta Liturghie. A fost o participare modestă. La înălțime au fost cei 56 enoriași de la Sf. Gheorghe jud. Harghita Aceștia au venit în frunte cu ierarhul și cu preotul lor. Părintele Ioan Marin de la Harghita a cântat mai multe pricesne și o doină dedicată satului românesc. Are o voce superbă. S-a întrecut cu protopsalții de la Chinonia. Au fost câteva ore de înaltă vibrare duhovnicească și artistică.

■ La data de **20 iunie, joi,** organizăm o excursie-pelerinaj pe traseul: **Bârda - Tr. Severin – Caransebeș – Hațeg - Deva**(orașul, cetatea) – **Alba – Iulia** (orașul, cetatea) - **Mânăstirea Oașa - Mânăstirea Râmeț și retur(sau întoarcerea pe Valea Jiului, pe la Mânăstirea Lainici).** Prețul e de **60 lei/pers.**

■ La o dată încă nestabilită, vom organiza o excursie-pelerinaj pe următorul traseu: **Bârda - Tg. Jiu - Rm. Vâlcea - Mânăstirea Cozia - Mânăstirea Turnu - Valea Oltului – Sibiu** (orașul) –**Rășinari - Mânăstirea Păltiniș - încă una sau două mânăstiri – Petroșani - Mânăstirea Lainici - Tg. Jiu - Tr. Severin.** Costul este de **60 lei/pers.**

*

Zâmbete

Într-un sat depărtat avea loc sfințirea bisericii. Lume multă, pregătiri, emoții, încordare. A apărut mitropolitul. La poarta bisericii aștepta preotul în odăjdii, cu Sf. Evanghelie în mâini. Tăcere. Mitropolitul se apropie, dar e tot mai enervat. Când se apropie de preot, îi șuieră o întrebare printre dinți: „ - De ce nu bați clopotul, părinte?” „- Dintr-o mie și unu de motive, Înaltpreasfințite!” „- Spune-mi unul!”, mai zise ierarhul. „ - În **p**rimul rând că nu avem clopot!” „- Bine, am înțeles! Lasă-le pe celelalte, nu mai e nevoie!*”* Aleea de la poartă la ușa bisericii era străjuită de enoriași în genunchi. Chiar lângă ușa bisericii ședea un țigan în picioare. Preotul, care mergea înaintea mitropolitului, îi spune: „- Stai și tu în genunchi, ca toată lumea și ia căciula de pe cap, că vă

binecuvântează mitropolitul!" Țiganul răspunde, sigur pe sine: „- Da′ ce, mânca-te-aș, binecuvântarea nu trece și prin căciulă?" S-a făcut sfințirea. În curtea bisericii era pregătită masa pentru participanții la sfințire. Înainte de a se așeza lumea, țiganul s-a dus și a șezut pe un scaun în capul mesei. Un consilier al bisericii s-a dus la el și i-a spus: „ - Așează-te și tu pe alt scaun, mai spre coada mesei, că aici șade mitropolitul!" „- Lasă, mânca-te-aș, stau și lângă el, că doar nu-i spurcat!"

*

Înmormântări

În ziua de 20 mai am oficiat slujba înmormântării pentru **Omir Sevastian**(84 ani), iar în ziua de 28 mai pentru **Orodan Aneta**(89 ani), amândoi din Malovăț. Dumnezeu să-i ierte!

*

Program

În cursul lunii iunie avem următorul program de slujbe: **1 Iun.**(Malovăț-Bârda); **2 Iun.**(Malovăț); **6 Iun.**(slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, la ora 11,30); **8 Iun.**(Malovăț-Bârda); **9 Iun.**(Bârda); **15 Iun.**(Malovăț-Bârda); **16 Iun.**(pomeniri, dimineața la ora 7 la Bârda; slujbă la Malovăț); **17 Iun.** (Malovăț); **22 Iun.**(Malovăț-Bârda); **23 Iun.**(Bârda); **24 Iun.**(Bârda); **25 Iun.**(spovediri și împărtășiri la Bârda, în biserică și în sat); **26 Iun.**(spovediri și împărtășiri în Malovăț, în biserică și în sat); **29 Iun.(**pomeniri dimineața la ora 7, la Bârda; slujbă la Malovăț); **30 Iun.**(Malovăț). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la școală, la telefon: **0724. 99. 80. 86,** ori pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda @gmail.com.*

Sănătate, pace și bucurii! Hristos S-a-nălțat![38]

---

[38] ***„Scrisoare pastorală" – 398***, în „Armonii culturale", Adjud, 9 iun. 2019, ediție on-line(*http://armoniiculturale.ro*); în „Bibliotheca Septentrionalis", Baia Mare, 11 iun. 2019, ediție și on-line (*https://*

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi

<u>Anul XIX(2019), nr. 399(1 –15 Iunie)</u>

Dragii mei enoriași!

Scrisoare către Europa

„Te-am iubit, Europa! Te-am iubit, fiindcă te-au iubit strămoșii mei, când își dădeau viața ca să apere porțile tale de prăbușire la venirea puhoaielor barbare. Pe la noi rămâneau pe câmpuri goale scrum și oase, iar în pământ sângele și trupurile eroilor. În vremea asta tu îți construiai universități, catedrale, biblioteci și palate, studiai, petreceai, benchetuiai. Erai, însă, sora noastră creștină mai mare!

Te-am iubit, Europa! Te-am iubit, fiindcă te-au iubit moșii mei, când și-au trimis copiii să studieze la Paris, la Roma, la Viena, la Padova și-n alte locuri de mare prestigiu cultural, ca să vină apoi acasă și să aducă cu ei din luminile tale pe pământ românesc. Și mari schimbări au făcut năzdrăvanii aceia, încât se va vorbi despre ei cât se va scrie istorie românească.

Te-am iubit, Europa! Te-am iubit, fiindcă ne-ai dat curaj la vremuri de cumpănă, chiar dacă de cele mai multe ori numai cu vorba; ne-ai ajutat când am realizat Mica și Marea Unire și asta nu o putem uita.

Te-am iubit, Europa! Te-am iubit, fiindcă te-au iubit părinții mei, când se uitau pe crăpăturile cortinei ce ne

---

ebibliothecaseptentrionalis. wordpress.com); în „Logos și Agape”, Timișoara, 11 iun. 2019, ediție on-line (*http://www. logossiagape.ro*);

despărțea de tine și ascultau vorbele tale dătătoare de speranță. Tu ne întăreai convingerea că răul are sfârșit, că ceasul izbăvirii se apropie, că trebuie să mai avem puțină răbdare și noi am avut.

Te-am iubit, Europa! Te-am iubit de când eram elev și am început să citesc poveștile Fraților Grimm sau ale lui Andersen. Au urmat apoi marea literatură franceză, engleză, germană, italiană, spaniolă, atâtea câte erau traduse la noi, toate zămislite la sânul tău, în inima ta. Ne desfătau sufletul, fie că erau romane, nuvele, poezii, piese de teatru.

Te-am iubit, Europa! Te-am iubit, când am vizitat muzee și am văzut picturile marilor creatori apuseni, când am răsfoit albume de artă și am văzut sute de reproduceri de opere nemuritoare ale penelurilor europene.

Te-am iubit, Europa! Te-am iubit, când am ascultat în sălile de concerte, la radio, de pe discuri, muzică clasică germană, franceză, italiană și nu numai. Erai magistrală, seducătoare!

Te-am iubit, Europa! Te-am iubit de câte ori am avut prilejul să văd marile construcții din orașele tale. N-am putut, ce-i drept, să le văd decât prin intermediari: hârtie, filme, reproduceri, dar a fost și atât de ajuns ca să rămân fără grai în fața monumentalității și frumuseții lor.

Te-am iubit, Europa! Te-am iubit, fiindcă tu ai fost întotdeauna pionierul descoperirilor științifice atât de necesare propășirii omenirii întregi. Tu ai fost fanionul științei și tehnicii mondiale. Nu este invenție a minții umane, care să nu aibă legătură într-un fel sau altul cu tine.

Te-am iubit, Europa! Te-am iubit, când a venit acel binecuvântat an 1989, piatră de hotar a istoriei noastre. Te imaginam până atunci ca fiind patria libertății cuvântului, scrisului, inițiativei, culturii, științei, artelor, prosperității. Era ca o regăsire a ființei iubite după mulți ani de rătăcire.

Ne-ai amăgit, Europa, atrăgându-ne cu bruma de câștig

toată floarea și vigoarea nației. Ne-au luat turcii mii de copii, dar veneau din urmă alții, tot mai mulți și completau golurile. Tu ne-ai luat copiii cu părinți cu tot, și-au rămas goluri demografice, care nu se vor mai putea completa niciodată.

Ne-ai amăgit, Europa, atrăgându-ne cu banii tăi capetele luminate ale neamului, forța de muncă. Nu mai avem medici, cercetători, oameni de știință, meseriași competenți, forță de muncă. S-au desființat școli, spitale, iar satele sunt aproape pustii. Cu fiecare înmormântare rămâne și câte o casă pustie. Au trecut peste noi multe războaie. De fiecare dată mureau mii de viteji, lăsau goluri mari, dar veneau din urma alte generații tinere, care completau lipsurile în câțiva ani. Acum nu mai are cine să le mai completeze, doar dacă vor veni cei de alte națiii.

Ne-ai amăgit, Europa, fluturându-ne povestea privatizării bogățiilor țării, fabricilor, uzinelor, combinatelor, majorității mijloacelor de producție. Nu se întâlnește în istoria noastră un jaf mai mare ca cel petrecut după 1989, sub oblăduirea ta. Totul a fost dat la fier vechi, chiar dacă ar fi fost tehnologie de ultimă oră. Ne-ai încurajat să vindem pe nimic totul, așa încât azi importăm și ace cu gămălie de la capătul pământului. Niște calcule făcute de oameni competenți arătau că valoarea bunurilor pierdute de neamul românesc în ultimii treizeci de ani este de o sută patruzeci de ori mai mare decât a celor ce ni le-au luat turcii în șase sute de ani.

Ne-ai amăgit, Europa, așa încât o mare parte din pământurile fertile ale țării aparțin străinilor, altă parte este nemuncită. Așa ne-ai impus legislația, așa ai dirijat fondurile tale, încât ai încurajat lenea și ai descurajat pe omul muncitor. Produsele noastre nu au loc în rafturile marilor magazine europene, în schimb, cele aduse din Europa și de aiurea sunt îndopate cu substanțe chimice, încât, vrând-nevrând, mâncăm și bem otravă. Pământul nostru atât de mănos, - grânarul Europei de altădată -, șade nemuncit, iar fructele, legumele, cerealele, toate produsele prelucrate vin de aiurea. Am ajuns ca

o colonie, piață de desfacere pentru produsele altora.

Ne-ai amăgit, Europa, căci libertatea de care ne vorbeai e de fapt un libertinaj fără precedent în istorie. Noi suntem o țară de creștini, cu o morală creștină înrădăcinată în conștiințele noastre de mii de ani. La noi familia a fost sfântă, casa-casă, masa-masă, buna-cuviință a fost cartea noastră de vizită. Nici nu îndrăzneau strămoșii noștri să gândească măcar că pot exista păcate și aberații, pe care tu astăzi ni le impui ca regulă de viață și ne ceri să le legiferăm. Se zvârcolesc bătrânii în morminte, când noi vorbim de ,,alinierea" legislației noastre cu cea europeană în materie relații interumane, în materie de familie.

Ne-ai amăgit, Europa, fiindcă nu mai ești ceea ce am crezut că ești: leagănul creștinătății. Creștinismul a dat identitate Europei. Un mare cărturar spunea: ,,Scoateți elementul creștin din cultura și arta europeană și veți vedea că nu mai rămâne nimic de valoare!" Cu toate acestea, în Europa creștină sunt promovate tot într-o veselie valori religioase necreștine. În 2018 au fost dărâmate 2.700 de biserici creștine și au fost construite 11.000 moschei! Bisericile și catedralele catolice din Europa sunt goale sau aproape goale. Unele au fost transformate în muzee, ori au fost închiriate altor culte. Descreștinarea Europei este urmărită pas cu pas de ,,corectitudinea" politică;

Ne-ai amăgit, Europa, fiindcă în tine n-am găsit pe frații noștri egali în drepturi și obligații. Peste tot românii noștri sunt socotiți ruda săracă, ruda care efectuează cele mai grele și umilitoare munci, dar primește cele mai mici salarii. Aceeași muncă, aceleași rezultate, dar salarii diferite, pentru că nu au cetățenie germană, engleză, franceză, ci numai cetățenie română.

Ne-ai amăgit, Europa, fiindcă ai primit în tine milioane de imigranți din alte continente, cu alte religii, cu alte mentalități. Foarte rapid, populația îmbătrânită autohtonă va fi înlocuită de alte populații. Sute de ani s-au luptat musulmanii

pe viață și pe moarte să cucerească Europa cu sabia și n-au reușit. Astăzi o cuceresc cu mâinile goale. Statisticile spun că până în 2050 jumătate din populația Europei va fi musulmană. Înțeleg, sunt oameni necăjiți, au război acasă, casele lor au fost transformate în scrum. Primește-i, ajută-i ca pe frați, dar când se termină pericolul din țara lor trimite-i înapoi și ajută-i să-și refacă țara. Acolo este pământul și locul pe care l-a dat Dumnezeu acelor nații să trăiască.

Ne-ai amăgit, Europa. Te credeam o tânără frumoasă, inteligentă, pe care s-o iubim multe sute de ani de aici înainte. Din păcate, tot mai mult ne convingi că nu ești decât o babă sclerozată și nu mai ești în stare să faci distincție între bine și rău, între moral și imoral.

Trezește-te, Europa! Trezește-te până nu e prea târziu, fiindcă în momentul în care vei începe să te destrami, degeaba vei mai plânge și te vei mai tângui. Toate imperiile care și-au neglijat micile popoare componente au devenit uriași cu picioare de lut, iar prăbușirea a fost iminentă.

Trezește-te, Europa! Am venit la tine cu bucurie și speranță. Vrem să fim împreună și să mergem pe drumul istoriei împreună, dar nu ne dezamăgi. Ți-am precizat mai sus câteva lucruri care ne dor, te rugăm să ții seamă de ele, spre binele tău și al nostru.

Așa să ne ajute Dumnezeu!

*

Sfaturi părintești

În revista ,,Totpal's Daily News" am găsit un eseu interesant și foarte convingător al renumitului istoric român din SUA, **Domnul Alexandru Nemoianu.** Este de actualitate și folositor multora dintre noi, când ne reglăm relațiile cu cei apropiați. Se intitulează **O mare înșelare.** Iată-l:

,,Una dintre cele mai mari înșelări este aceea de a considera smerenie stări care de fapt sunt de mândrie și autojustificare. Autojustificare care, cel mai adesea, cuprinde

pe cei apropiați ale căror căi rele le aprobăm din falsă sentimentalitate lacrimogenă de mahala. Acoperim și „justificăm” acțiuni mișelești, antiumane și anticreștine, pe care le comit, sau cărora le stau complici, rubedenii ale noastre și ne liniștim numind asta „dragoste”. Nu este dragoste, este complicitate la rău. Cred că există câteva explicații ale acestei înșelări și o privire lămuritoare poate fi de folos.

Într-o privire de ansamblu și superficial, comodă, vom putea spune, „oamenii sunt la fel”. Aici este o clară confuzie între aparent și real. În esență suntem asemănători anatomic, dar deosebiți în fizionomii și cei care excelează, sunt cei care dau adâncime deosebirii. Cei buni și inteligenți au un aspect care în esență este frumos. Cei răi și proști sunt și foarte urâți, după cum și gândirea lor este urâtă. Este cu totul greșită și falsă percepția că standardele se așează de „sus” în „jos”, de la „bine” spre „rău”. Ele se așează invers, de la rău la bine și binele strălucește prin contrast cu răul. Deci, în „mare”, superficial, suntem asemănători. Dar această asemănare proclamată este poate cea mai jalnică manifestare de superficialitate. Oamenii nu sunt „la fel” și nu sunt egali, sunt diferiți, fiecare este altfel și fiecare are importanță, în bine sau rău. Nici ca gen nu suntem la fel, există diferență fundamentală între masculin și feminin și, vorba francezului, „trăiască diferența”.

Acestea fiind spuse, este interesant de urmărit modul în care se așează orânduirile omenești. Modul în care ele pot fi mai bune, ori mai rele. În această devenire a așezărilor, sistemelor omenești, se poate vedea limpede importanța fiecărei persoane. Căci de fibra morală a fiecărei persoane, de capacitatea ei de a se opune compromisurilor și înșelărilor, oamenii, în funcție de acestea, pot trăi decent, sau pot trăi sordid. Între înșelări, poate cea mai frecventă și mai stricătoare este părerea de sine, „autosuficiența”. Este manifestarea plenară, fără acoperire, a unei stări sinistre, autosuficiență,

mulțumirea și părerea de sine. Aici se încalcă îndemnul „*cine nu Mă iubește mai mult decât pe copii, frați, mama, nu este vrednic de Mine*”**(Mat.,** X, 36). Și omul va avea de vrăjmași chiar pe cei din casa lui. Iar mai departe: **„***Cine iubește pe tată ori pe mamă mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine; și cine iubește pe fiu ori pe fiică mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine.”(***Mat.,** X, 31). ***Este aici subliniat, că poruncile lui Dumnezeu nu sunt opționale. Putem și avem obligația de a iubi pe casnicii noștri, dar fără asemănare avem obligația de a iubi pe Dumnezeu și poruncile lui. Putem și avem datoria să ne iubim casnicii, dar mai mare obligație avem să le spunem, verde în față, atunci când încalcă voia lui Dumnezeu.***

Viața creștină - și prin asta înțeleg viața în Ortodoxie, singura credință creștină autentică și mântuitoare -, este dificilă și pretinde sacrificii. Dar aici, mai toți, comitem o greșeală. Ne imaginăm că aceste sacrificii înseamnă mai ales disciplinarea trupului prin post, abstinență, chin. Toate acestea sunt însă doar mijloace pentru disciplinarea trupului și pentru călirea sufletului, pregătirea lui pentru a fi vrednic, măcar, să se roage. Iar esențială condiție este smerenia, conștiința nevredniciei personale. Acesteia în chip necesar îi trebuie adăugată relația de dragoste sinceră și în umilință față de aproapele. Capacitatea de a vedea în el, întotdeauna, chipul lui Hristos, Cel prin care am fost aduși în ființă. **Viața creştină, în Ortodoxie, este un război duhovnicesc purtat până la moarte**.

Nu există putința de compromis și atunci când este de ales între porunca bisericească și obiceiuri proaste și păcătoase ale rubedeniilor noastre nu exista posibilitate de alegere. Putem să ne iubim rubedeniile, dar sub nici o formă nu putem să iubim păcatele lor și în plus avem datoria morală de a numi păcatul pe nume, fără eufemisme, fără discreție și pudoare de mahala, care convin celui rău. Sunt așa de mulți părinții care se pierd și pe sine și pe copiii lor atunci când nu doar că acoperă

păcatele evidente al copiilor, dar le și justifică. De câte ori nu am auzit fiecare dintre noi penibila lamentație,,,Vai, ce era să facă bietul copil!" sau, mai jalnic, ,,Unii fac și mai rău!" În acest fel și cu asemenea ,,justificări" ne asigurăm noi și cei pe care credem că îi ,,apărăm" pierderea acestei lumi și a celei ce va să vie. Vrăjmaşul omului, necuratul, ne pune dinainte capcane bine meşteşugite şi aruncă în noi nenumărate ispite și curse viclene și ucigaşe pentru suflet. Asupra multor oameni lumeşti aruncă momeala atracţiilor lumii şi a iubirii de cele materiale, prin mândria bogăţiei, a ostentaţiei, a dorinţelor trupeşti şi a plăcerilor. Acestea sunt ispite ,,groase", grosolane, care ne fac să arătăm proști și mulțumiți de sine, gata să privim de sus pe cei săraci și mai ales gata să îi ignorăm și să-i disprețuim. Dar încă mai distrugătoare sunt ispitele ,,subțiri", cele care izvorăsc din mândrie și părere de sine.

Acestea sunt mulţumirea de sine, **autoîndreptăţirea** şi **autosuficienţa**, pe care ne este aproape întotdeauna cu neputință să le conştientizăm. Orbiți, mulțumiți de noi înșine, ne adâncim din prăpastie în prăpastie și repetăm păcatul trufașului fariseu: *„mulţumesc, că nu sunt la fel ca ceilalți oameni"***(Luc.**, XV**III**, 11). De aici până la trufie nu mai este decât un pas. Și tot un singur pas este până, poate, la cea mai mare înșelare, a considera trufia drept smerenie. O confuzie cu urmări mortale.

Pentru păcătosul stăpânit de părere de sine și de autosuficienţă este foarte greu să lase gândul bun și mântuitor să intre în sinea lui. Pentru cel mândru, autosuficient și stăpânit de părerea de sine, răul, starea rea, ajung să fie considerate virtuți. Teribilă înșelare! Singur gândul smerit poate alunga toate ispitele. Doar conștiința că te afli în păcat și conștiința că ,,lumea" nu poate salva și că necontenit trebuie să ceri milă lui Dumnezeu te poate lumina și mântui. Demonii știu că doar smerenia îi poate înfrânge. Această armă, a smereniei sincere, ne poate apropia de Dumnezeu și de Împărăția Lui. Doar cu

smerenie și dragoste putem să ne ajutăm pe noi și pe cei din jurul nostru. Să ne bucurăm în smerenie și să o urmăm necontenit!"

*

File de jurnal- 30 iun. 1982

„Ieri am fost la Severin. Am vorbit cu Domnul Țârnea, redactor la „Mitropolia Banatului" de la Timișoara. Mi-a spus că până la sfârșitul anului îmi va apare articolul.

Mi-am cumpărat câțiva covrigi și m-am dus în strada Traian, unde m-am așezat la coadă pentru benzină. Trebuia să ajung la stația de la ieșirea spre Craiova. Am așteptat șase ore și jumătate. Între timp, am terminat de mâncat covrigii și am citit un volum al șefului cel mare, intitulat ***România pe drumul desăvârșirii construcției socialiste.*** *Când am ajuns și eu la stația PECO, s-a terminat benzina. Deși îmi venea să urlu, am râs, totuși, de ghinion, pentru a nu crede ceilalți că aș cârti…. Peste tot sunt destui observatori voluntari.*

Azi am lucrat la ***Bibliografia Revistei „Biserica Ortodoxă Română"(1874-1984).*** *Am ajuns la pagina 202. Am fost la Caminic, unde am legat la vie și apoi am luat-o pe mama acasă. Dânsa spălase rufe la pârâu.*

Când am așteptat ieri la benzină, l-am întâlnit pe Dl. C., fratele fostului meu coleg de seminar, C. D. Este profesor de geografie la un liceu în Severin. Fostul meu coleg a demisionat din preoție și a plecat la Sibiu. Profesorul are cam aceleași maniere cu ale fratelui său. Foarte încrezut, înjură și zice câte toate despre regim, nu spre a arăta că are niște convingeri proprii, ci că are spate tare. Mi-a spus că D. s-a angajat muncitor în Sibiu, iar nevastă-sa funcționară. Trăiesc bine. Nevastă-sa a obținut o casă de moștenire de vreo 900.000 lei. Tatăl lui C. este foarte bolnav, maică-sa e gârbovită. Despre D. mi-a povestit că, pe vremea când era preot într-un sat pe marginea Dunării, a venit într-o noapte beat, s-a dus în turla bisericii și a început să bată clopotele.

Fiind în zonă de graniță, imediat au fost alarmați grănicerii, miliția, gărzile patriotice și populația civilă. Pe D. l-au ținut vreo două zile la răcoare. Cu mare greutate l-a scăpat fratesău de condamnare.

Mult umbli, multe auzi. Pe ici, pe colo, ciripește câte unul un banc, ca să mai facă oamenii haz de necaz. Astfel, se zice că la serviciul de pașapoarte era o coadă kilometrică. Domnul Ceaușescu a trecut pe acolo și, fără să mai stea pe gânduri, s-a așezat și el la coadă. Iată însă că deodată încep să fugă care-ncotro. Domnul Ceaușescu, fără să înțeleagă ce se petrece, o ia după o bătrânică, ce fugea mai încetișor. O prinde și o întreabă de ce fuge lumea. Bătrâna îi răspunde: ,,-Păi, dacă pleci dumneata, nu mai trebuie să plecăm noi!" Se spune că nu trebuie să scuipi pe jos, fiindcă ruginesc microfoanele!"

*

Cadoul

Într-un ziar de provincie am citit o istorioară, care m-a impresionat. Ea privea relațiile dintre părinți și copii, cât și meteahna unora de a fi iuți la mânie, ceea ce poate genera urmări dezastruoase. Am încercat s-o mai șlefuiesc pe ici pe acolo, ca s-o fac cât mai convingătoare.

Se spune că într-un sat locuia o familie, care avea un copil. Băiatul era foarte inteligent, dar nervos, foarte irascibil. Din orice îi sărea țandăra. În rest, toate de nota zece în ceea ce privește comportarea copilului. Anii au trecut, flăcăul a terminat liceul și a reușit la Facultatea de Medicină. Mare bucurie în familie. Părinții erau simpli muncitori într-o fabrică și reușita copilului însemna suprema lor bucurie. După ce a reușit, fiul le-a pretins părinților, nici mai mult, nici mai puțin, că până va termina el facultatea, ei să strângă bani să-i ia mașină. Nu era lucru ușor cu salariile lor!

Au trecut șase ani și gata cu studenția. Rezultatele erau excelente, licența a mers strună și diploma de medic a pecetluit

drumul unei cariere. Proaspătul licențiat s-a îndreptat spre casă ca să împărtășească bucuria cu părinții, ca să-și primească și cadoul. S-au bucurat părinții, l-au felicitat, l-au îmbrățișat și fiul n-a întârziat să le amintească ce-l frământa: mașina. Tatăl i-a arătat pe o măsuță, lângă ușă o Biblie. ,,- Fiule, iată cadoul tău! Atât am putut face și noi pentru tine!"

Tânărul a văzut stele verzi în fața ochilor. Nu-i venea să-și creadă urechilor. El așteptase o mașină, nu o carte. S-a mâniat cumplit, a izbit cu piciorul în masă și dus a fost. Nimeni nu a putut să-l mai oprească. S-a dus în străinătate, s-a căsătorit cu o colegă, tot medic, au reușit să se angajeze la o firmă de prestigiu și erau fericiți. Nu mai voia să știe de părinții lui. Timp de cincisprezece ani nu le-a dat nici un semn de viață.

Cu trecerea timpului, furia s-a risipit. Dorul de casă și de părinți i-a luat locul, încetul cu încetul. În sfârșit, au hotărât ca într-un concediu să meargă la părinții lui. Zis și făcut! Când au ajuns, au aflat că tatăl fusese înmormântat cu o zi înainte. Murise după mulți ani de suferință cumplită, așteptându-și fiul. Remușcările n-au întârziat să vină. În casă, măsuța era răsturnată, așa cum o lăsase fiul, cu Biblia căzută la podea. Fiul s-a aplecat și a luat Biblia. Îl apăsa pe conștiință faptul că aruncase la pământ Cartea Sfântă. I s-a părut că-n carte se află ceva. Într-adevăr. Între file era un plic. În plic se afla contractul de vânzare-cumpărare al unei mașini, pe numele fiului, cu chitanța de achitare integrală. Data contractului era chiar ziua în care fiul părăsise casa părintească! În Biblie mai era o filă împăturită. A deschis-o și a citit:

,,Fiul meu! Am speranța că într-o bună zi te vei întoarce și vei citi aceste rânduri. Te rog să mă ierți pentru mânia ce ți-am pricinuit-o. Eu am fost vinovat. Am vrut să glumesc cu tine, dar am greșit. Nu am mai putut să te caut, nu am putut să-ți scriu. Nu ți-am știut adresa. O boală cumplită s-a abătut asupra mea. Nu am avut bani să mă caut. Făcusem împrumut la bancă să-ți iau mașină și ratele aproape înghițeau mica mea pensie.

Abia mai rămânea de pâine. Am suferit în tăcere, Am socotit că asta-i crucea vieții mele. Mă mângâiau amintirile ce mă legau de tine. Le depănam în fiecare zi, când aveam dureri mai cumplite. Îți mulțumesc, fiindcă speranța că te voi revedea m-a ținut în viață atâția ani. Mergi și ridică-ți mașina. S-o stăpânești sănătos. Cât de mult mi-aș fi dorit să te văd la volan! Când vei vrea și vei putea, să faci o rugăciune și pentru mine, să-mi pui vreo lumânare.

Copilul meu! Ai învățat multe, vei ști multe în viața ta. Un singur lucru nu-l vei ști niciodată. Nu vei ști niciodată cât de mult te-am iubit! Te îmbrățișează, Tata!"

Lacrimile au curs din belșug, dar era prea târziu! O clipă de mânie….!

*

In memoriam: Omir Sevastian

S-a stins de curând. Cei vârstnici din sat îl cunoșteau încă din copilărie, cei mai tineri de la Revoluție încoace, când revenise în satul natal, Malovăț.

S-a născut în familia Omir, familie originară din Bârda. Într-o discuție purtată în 1963 cu regretatul Părinte Ioan Sfetcu, tatăl lui Sevastian, Constantin Omir, preciza că un strămoș al său, Omer, turc de neam, s-a stabilit în Bârda, s-a căsătorit și se pare că s-a și creștinat.

Familia Omir a fost o familie greu încercată, așa cum au fost multe dintre familiile fruntașilor satelor noastre de pe linia de graniță cu Iugoslavia din județele Mehedinți și Caraș-Severin în perioada stalinistă. Între Stalin și Tito erau relații încordate și din cauza aceasta au fost dislocați și trimiși în Bărăgan toți românii bănuiți că ar putea să se ralieze cu Tito la un moment dat, dacă acesta ar fi invadat România. Au fost sechestrate familiile cele mai înstărite, transportate în Bărăgan și lăsate acolo, sub cerul liber. Acasă li s-au confiscat gospodăriile cu toate bunurile, în casele lor au fost instalate sediile unor instituții precum primăria, miliția, dispensarul,

biblioteca, magazinul etc.

Și familia Omir a fost dusă în Bărăgan împreună cu cei doi copii ai săi, Lucreția și Sevastian. Ani de zile au locuit în bordei săpat în pământ, ori în casă de chirpici, izolați de lume. Cu mare greutate au reușit copiii să-și termine școlile. Peste tot erau hăituiți, urmăriți, persecutați, exmatriculați. Erau copii de chiabur!

Sevastian Omir, împreună cu sora sa Lucreția, inteligenți și luptători înnăscuți, nu s-au lăsat învinși. Au luptat din răsputeri și, în ciuda tuturor opreliștilor, au terminat câte o facultate. Au ajuns amândoi înalți funcționari de stat, dar s-au simțit mereu urmăriți, persecutați și amenințați cu concedierea, fiind bănuiți că nutresc gânduri potrivnice orânduirii. I-am cunoscut pe amândoi și întotdeauna am fost impresionat de inteligența lor, de delicatețea lor, de bunele maniere, de mărinimia lor cu adevărat boierească. Părinții au revenit în sat, dar au rămas marcați pentru tot restul vieții de experiența Bărăganului. Într-una din casele sechestrate ale familiei Omir am învățat și eu doi ani din școala generală. În aceeași casă mai funcționa CEC-ul și biblioteca.

A venit Revoluția. Sevastian s-a pensionat și a revenit în satul natal, la casa părintească. Aici îl așteptau noi surprize și necazuri. Ani de-a rândul a umblat prin tribunale, încercând să-și recapete dreptul de proprietate asupra pământului părintesc. Aproape toată pensia și-a sacrificat-o pentru acest scop. Nu-i era ușor. Corbii și ciocoii noi aveau grijă să-i pună mereu piedici. Pe unde ajungea, noroc nu mai avea! Puțin pământ din cel lăsat de părinți a reușit să mai recupereze. Un accident teribil de circulație l-a lăsat mai mult mort. Paisprezece ani a stat țintuit la pat, fără speranță de însănătoșire. Grea i-a fost crucea lui, grea a generației sale. Oameni sacrificați fără vină, pentru o cauză străin. Dumnezeu să-l ierte!

*

Ajutoare și donații

În această perioadă, parohia noastră a primit câteva ajutoare și donații, astfel: **Domnul Bogdan Cosmin** din Tr. Severin: **150 lei; Doamna Pera Maria** din Tr. Severin, fiică a satului Malovăț: **50 lei.** Dumnezeu să le ajute!

*

Lucrări la cimitir

Am reușit să erbicidăm cimitirul de la Bârda. Lucrarea a făcut-o **Doamna Ivașcu Domnica** în mod gratuit. Dumnezeu s-o ajute!

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: **„Scrisoare pastorală" – 397,** în „Observatorul", Toronto(Canada), 28 mai 2019, ediție și on-line(*http://www.observatorul.com*); **Ofertă de carte – mai 2019,** în „Armonii culturale", Adjud, 2019, 7 iun., ediție on-line(*http://armoniiculturale.ro*); „**Scrisoare pastorală" – 398**, în „Armonii culturale", Adjud, 9 iun. 2019, ediție on-line(*http://armoniiculturale.ro*); în „Bibliotheca Septentrionalis", Baia Mare, 11 iun. 2019, ediție și on-line (*https://ebibliothecaseptentrionalis. wordpress.com*); în „Logos și Agape", Timișoara, 11 iun. 2019, ediție on-line (*http://www. logossiagape.ro*); **Ziua Eroilor,** în „Națiunea", București, 11 iun. 2019, ediție on-line(*http://www. ziarulnatiunea.ro/ category/firea-romanilor*); în „Omniscop", Craiova, ediție on-line(*http://www. omniscop.ro*); **In memoriam: Pr. Prof. Dr. Nicolae Achimescu,** în „Națiunea", București, 13 iun. 2019, ediție on-line(*http://www. ziarulnatiunea.ro/category/religiespiritualitate*); **Între culmea speranței și hăul disperării,** în „Omniscop", Craiova**,** 13 iun. 2019, ediție on-line(*http:// www.omniscop.ro*);

Doamna Tincuța Ojog, în cartea sa **Marea Unire din**

1918 reflectată în periodicele bisericești (București, Editura Basilica, 2018), la pag. 98-99, menționează și articolul preotului Dvs., **Un manuscris inedit al teologului Onisifor Ghibu privitor la Marea Adunare de la Alba Iulia – 1 Decembrie 1918,** pe care l-am publicat în revista „Biserica ortodoxă Română", București, an. CVII(1989), nr. 11-12(nov. - dec.), pp. 31-42.

Parohia noastră a publicat cartea Părintelui Simion Desrobitul, **Omul, chipul lui Dumnezeu(72 pag.).**

Cartea este o pledoarie pentru curățenia religios-morală a sufletului, care-i chipul lui Dumnezeu în om, pentru a fi demni de încrederea, cinstea și iubirea lui Dumnezeu. Sunt analizate o mulțime de căi pe care sufletul se poate afunda în mocirla păcatului, dar și mijloace prin care el se poate înălța în perfecțiune și sfințenie până la Dumnezeu. Este scrisă cursiv, pe înțelesul omului simplu, nefamiliarizat cu terminologia savantă a teologilor școliți.. Autorul și-a cumpărat întreg tirajul.

*

Excursii – pelerinaj

■ La data de **20 iunie, joi,** organizăm o excursie-pelerinaj pe traseul: **Bârda - Tr. Severin – Caransebeș – Hațeg - Deva**(orașul, cetatea) – **Alba – Iulia** (orașul, cetatea) - **Mânăstirea Oașa, Mânăstirea Mălaia – Mânăstirea Cozia- Tg. Jiu – Malovăț - Bârda.** Prețul e de **60 lei/pers.** Durează o zi. S-au înscris deja **41 persoane,** dar mai avem locuri libere. Autocarul va ajunge la ora 5 dimineața în Bârda. Va lua mai întâi participanții din Severin, care-l vor aștepta la ora 4.30 la Podul Gruii.

■ La o dată încă nestabilită, vom organiza o excursie-pelerinaj pe următorul traseu: **Bârda - Tg. Jiu - Rm. Vâlcea - Mânăstirea Cozia - Mânăstirea Turnu - Valea Oltului – Sibiu** (orașul) –**Rășinari - Mânăstirea Păltiniș - încă una sau**

două mânăstiri – Petroșani - Mânăstirea Lainici - Tg. Jiu - Tr. Severin. Costul este de **60 lei/pers.**

■ **În ziua de 25 Iulie** organizăm o excursie – pelerinaj la Mânăstirea Sf. Ana de la Orșova, cu prilejul hramului. Vor sluji acolo mai mulți ierarhi. Parohia pune la dispoziție un autocar. Deci, **participarea este gratuită**. Am început înscrierile.

*

Zâmbete

☺Ăia care sunt duși cu pluta nu sunt cumva frați cu ăia care-s plecați cu sorcova? ☺Cea mai distrugătoare explozie este explozia de entuziasm la un prost.

*

Botezuri

În ziua de 1 Iun. am oficiat Taina Sfântului Botez pentru **Bîză Cătălin-Mihai,** fiul **Domnului Bîză Nicolae-Ovidiu** și al **Doamnei Bîză Mărioara** din Malovăț, iar în ziua de 9 Iunie pentru **Palahniuc Ciprian-Ionuț**, fiul **Domnului Palahniuc Adrian-Petre** și al **Doamnei Palahniuc Florentina-Raluca** din Malovăț. Să le trăiască!

*

Program

În cursul lunii iulie avem următorul program de slujbe: **6 Iul.**(Malovăț-Bârda); **7 Iul.**(Bârda); **13 Iul.**(Malovăț-Bârda); **14 Iul.**(Malovăț); **20 Iul.(**slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, la ora 12); **21 Iul.**(Bârda); **27 iul.** (Malovăț-Bârda); **28 Iul.**(Malovăț). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la școală, la telefon: **0724. 99. 80. 86,** ori pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda @gmail.com.*

Sănătate, pace și bucurii![39]

---

[39] **„Scrisoare pastorală" – 399,** în „Armonii Culturale", Adjud, 23 iun. 2019, ediție on-line(*http://armoniiculturale. ro*); **în** „Logos și Agape",

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi

<u>Anul XIX(2019), nr. 400(16 –30 Iunie)</u>

Dragii mei enoriași!

Cu ajutorul lui Dumnezeu, am ajuns la **numărul 400** al ,,Scrisorii pastorale". De 19 ani vă deranjez din două în două săptămâni cu această modestă publicație. Ea a fost mereu o punte între preot și credincioșii din parohie, dar și dintre preot și credincioși din afara parohiei, din țară și din străinătate. De fiecare dată am vrut să vă ofer cât mai multă ,,hrană" sufletească și cât mai multe știri din viața parohiei noastre. În felul acesta, prin faptul că ,,scrisoarea" a mers la toate familiile din parohie, fiecare enoriaș s-a simțit ca parte a acestei familii, a știut ce se lucrează în parohia sa, ce proiecte și realizări avem. Dacă am reușit să-l facem să se simtă bucuros și, de ce nu, chiar mândru că face parte din parohia noastră, ne-am bucura din tot sufletul. Dacă fiecare enoriaș, dacă fiecare cititor al ,,scrisorii" noastre, ar simți cea mai mică transformare în bine în viața lui sufletească, în viața sa religios-morală, ne-am bucura de asemenea. Încercăm să credem că timpul și efortul dedicat acestei ,,scrisori" nu a fost degeaba, ci el a făcut parte din lucrarea noastră pastoral-misionară.

Timișoara, 23 iun. 2019, ediție on-line(*http://www. logossiagape.ro*); în ,,Bibliotheca Septentrionalis", Baia Mare(MM), 25 iun. 2019, ediție și on-line(*https:// ebibliothecaseptentrionalis.wordpress.com*);în ,,Observatorul", Toronto(Canada), 26 iun. 2019, ediție și on-line(*http://www. observatorul.com*);

Mulțumim lui Dumnezeu pentru puterea ce ne-a dat-o de a realiza cele 400 numere ale ,,Scrisorii pastorale". Vă mulțumim dumneavoastră, cititorii și enoriașii parohiei noastre, căci fără dumneavoastră ,,scrisoarea" n-ar fi apărut, nu și-ar fi găsit rostul. Mulțumim enoriașilor care s-au ostenit de-a lungul anilor să ducă din poartă-n poartă ,,scrisoarea" fiecăruia, fie că a fost ploaie, ninsoare, cald, frig, fie că au avut timp, fie că nu au avut. Mulțumim redacțiilor unor reviste de prestigiu din țară și din străinătate, precum ,,Națiunea"(București), ,,Bibliotheca Septentrionalis"(Baia Mare), ,,Observatorul"(Toronto-Canada), ,,Omniscop"(Craiova), ,,Clipa"(Philadephia-SUA), ,,Logos și Agape"(Timișoara) și altele, care au preluat în întregime sau parțial ,,Scrisoarea pastorală". Dumnezeu să le răsplătească, fiindcă, prin osteneala lor, au făcut și dânșii un mic apostolat pentru Domnul Hristos. Dumnezeu să le răsplătească!

Sperăm să ducem mai departe ,,Scrisoarea pastorală" cât ne va mai răbda Dumnezeu pe această lume, sau cât ne vor mai permite autoritățile s-o facem. Doamne ajută!

*

Pelerinajele

Am făcut în cei peste patruzeci de ani de preoție nenumărate drumeții în țară și chiar în străinătate cu enoriași din parohia noastră și din afara parohiei. Nu cred să fi fost an în care să nu facem câteva astfel de ieșiri. Am avut întotdeauna regretul că posibilitățile noastre au fost modeste și nu ne-au permis să facem călătorii pe distanțe mai mari, de câte o săptămână măca**r,** ci doar de o zi, maximum de trei zile.

Vă mulțumesc tuturor celor ce mi-ați fost alături în aceste acțiuni sau ați înlesnit unor membrii ai familiilor Dumneavoastră să participe la ele. A fost dureros când am înțeles că unii au socotit că în felul acesta parohia și preotul își depășesc rolurile. După ei, parohia nu este firmă de voiaj, iar preotul nu este ghid turistic. Mda! E un punct de vedere, pe

care-l respectăm. Tocmai de aceea ne cerem permisiunea de a-l demola.

Există mai multe feluri de călătorii. Unele urmăresc plăcerea, altele cunoașterea. Le numim pe acestea **excursii.** Facem o excursie să vedem un oraș, o regiune, o țară, un meci de fotbal, un spectacol, un muzeu, să facem o cercetare științifică etc. Există și altfel de călătorii, numite **pelerinaje.** Acestea au ca obiectiv principal cunoașterea unor monumente religioase (mânăstiri, biserici), participarea la niște manifestări religioase(hramuri, sfințiri, sărbători, canonizări etc.). În cadrul lor pot fi vizitate muzee, locuri pitorești, localități, regiuni etc., dar în centrul preocupărilor unui pelerin este elementul religios. Aceasta este și deosebirea dintre o excursie și un pelerinaj. Excursia urmărește, așa cum am spus, plăcerea și cunoașterea; pelerinajul urmărește creșterea sufletească, întărirea credinței și mântuirea sufletului.

În cadrul unui pelerinaj putem cunoaște realizări religioase ale moșilor și strămoșilor noștri, mânăstiri de sute de ani, în care s-a slujit zi de zi, în care s-au tipărit cărți menite să contribuie la formarea și cristalizarea limbii române, să contribuie la realizarea unității poporului român pe toate planurile. Cunoaștem realizări artistice mai vechi și mai noi, picturi, sculpturi, broderii, metale prețioase prelucrate artistic, opere de arhitectură bisericească. În cadrul unui pelerinaj pe care l-am făcut când eram elev la Mânăstirea Putna, în fața hărții României Mari, călugărul-ghid ne-a predat cea mai frumoasă lecție de istorie românească pe care am auzit-o vreodată. La mânăstiri găsești sfinte moaște și icoane făcătoare de minuni. La mânăstiri sunt călugări și călugărițe care vorbesc vizitatorilor nu numai de istoricul mânăstirii și al diferitelor obiecte din muzeul locașului, ci și de viața spirituală, despre virtuți și păcate, despre războiul nevăzut dintre bine și rău, despre lupta ce trebuie s-o dea creștinul permanent cu răul din sine și din jurul său. La mânăstiri pelerinii găsesc

duhovnici cu experiență și se pot spovedi, pot cere sfat competent la problemele ce-i frământă, pot da pomelnice pentru cei dragi ai lor, vii și morți. Desigur, veți zice, dar astea pot să le facă și acasă, în parohia lor, la preotul lor. Într-adevăr, și când ești bolnav te duci mai întâi la dispensarul de care ești arondat, la medicul tău de familie. Acolo ți se prescriu tratamente pentru afecțiunile ușoare. Când este vorba de o boală mai grea, mai complicată, pacientul merge la spitalul județean sau chiar la un spital central din țară sau din străinătate. Asta ca să-și trateze trupul, bolile trupești. Dar și bolile sufletului trebuie tratate la fel.

De fiecare dată când faci un pelerinaj îți întărești credința. Înțelegi că faci parte dintr-o Biserică multimilenară, care a cuprins milioane de strămoși, de părinți și de frați ai noștri, care s-au închinat și L-au slujit pe același Dumnezeu pe Care-L slujești și tu, creștinul de astăzi. Înțelegi că bătrânii noștri au sfințit cu evlavia, rugăciunile și lacrimile lor fiecare locaș și fiecare icoană la care tu mergi să te închini astăzi. Înțelegi că ai datoria sfântă, în fața lui Dumnezeu și a strămoșilor tăi, să păstrezi nealterată această credință primită la Sfântul Botez și să o predai mai departe copiilor și nepoților tăi ca pe o zestre sfântă. Mai înțelegi că poporul din care faci parte L-a iubit pe Dumnezeu și și-a pus întotdeauna încrederea și speranța în El; înțelegi că Dumnezeu a iubit neamul românesc și l-a ocrotit prin veacuri, în ciuda tuturor vitregiilor istoriei. Acestea și multe altele pot fi spuse despre pelerinaje.

Înțelegi astfel cât de important este pelerinajul pentru viața ta duhovnicească.

*

Sfaturi părintești

A. Selectăm în cele de mai jos câteva cugetări memorabile ale regretatului **Părinte Iustin Pârvu,** unul din marii duhovnici ai României din vremea noastră:

1. *„Cu bănuţul văduvei cumperi şi peşte pentru masa săracilor, dar şi un bilet pentru Rai;“*

2. *„Copiii noştri cunosc toţi fotbaliştii pe de rost, dar nu ştiu numele sfântului pe care îl poartă;“*

3. *„Când biserica ta devine mai mult muzeu, omul devine un fel de exponat;“*

4. *„E o criză profundă a omului modern, care nu mai ştie de unde vine şi spre ce merge;“*

5. *„Suntem un popor mai dezorientat şi mai neunit decât toate celelalte popoare din jur; “*

6. *„Eu nu sunt împotriva calculatorului, nici a televizorului. Dar felul de a-l folosi, cât trebuie să-l foloseşti şi când – asta mă îngrijorează;“*

7. *„Nu moartea e groaznică, groaznic e faptul când din ea nu înţelege nimic cel care rămâne în viaţă, când ea nu serveşte unei cauze;“*

8. *„Preotul se comportă ca tot românul. Vrea să fie salariat, să trăiască bine şi să moară pensionar;“*

9. *„Politicianul nu este un păduche în fruntea poporului, el este un păstor căruia i se încredinţează soarta multor oameni;“*

10. *„Românul are nevoie să-i ajungă cuţitul la os ca să acţioneze. Dacă nu l-a deranjat nimic, românul a stat cuminte, a dormitat în istorie.”*

B. Redăm și sfatul Sfântului Siluan Atonitul privind atitudinea față de dușmani:

„Vă rog, fraţilor, faceţi o încercare. Dacă cineva vă ocărăşte sau vă dispreţuieşte, sau vă smulge ceea ce vă aparţine, sau prigoneşte Biserica, rugaţi pe Domnul zicând: „Doamne, toţi suntem făpturile Tale. Ai milă de robii Tăi şi întoarce-i spre pocăinţă!” Atunci vei purta în chip simţit harul în sufletul tău. La început sileşte inima ta să iubească pe vrăjmaşii tăi, iar Domnul, văzând gândul tău cel bun, te va ajuta în toate şi experienţa însăşi te va învăţa calea. Dar cel ce

gândeşte de rău pe vrăjmaşii lui nu are în el iubirea lui Dumnezeu şi nu cunoaşte pe Dumnezeu. Dacă te rogi pentru vrăjmaşii tăi, pacea va veni asupra ta. Iar când vei iubi pe vrăjmaşii tăi, să ştii că un mare har dumnezeiesc locuieşte întru tine. Nu zic că este deja un har desăvârşit, dar e de-ajuns pentru mântuire. Dacă, dimpotrivă, ocărăşti pe vrăjmaşii tăi, e semn că un duh rău locuieşte în tine şi el aduce gânduri rele în inima ta, căci, aşa cum a spus Domnul, „din inima omului ies gândurile bune şi gândurile rele” (Mat., XV, 19).

*

Valoarea femeii

Am găsit pe internet o povestire cu acest titlu, interesantă, care ar putea să fie de folos și celor necăsătoriți, și celor căsătoriți. Din păcate, nu e semnată. Iat-o:

„Un tată vorbea cu fiul său. Probabil că acest tată era şi un bun contabil, căci la orice lucru el folosea creionul şi hârtia. Fiul, fiind la vârsta căsătoriei, îi povestea tatălui despre viitoarea lui soţie, despre alegerea făcută: „– Tată, mi-am găsit aleasa inimii şi vreau să mă căsătoresc cu ea.!” Tatăl îl întreabă: „– Cum este aleasa inimii tale?” Fiul răspunde: „– Este frumoasă!” Tatăl, vrând să „calculeze” valoarea fetei, îi spune: „– Ia un creion şi scrie un zero! Şi cum mai este?” Fiul răspunde: „– Este bogată!” Tatăl îi spune din nou: „– Mai scrie un zero lângă celălalt! Şi cum mai este?” Fiul: „– Este harnică!” Tatăl: „– Mai scrie un zero! Şi cum mai este?” Fiul: „– Este sănătoasă! Tatăl: „– Mai scrie un zero! Şi cum mai este?” Fiul: „– Cu nume bun!” Tatăl: „– Mai scrie un zero! Şi cum mai este?” Fiul: „– Cu multă ştiinţă de carte!” Tatăl: „– Mai scrie un zero! Până acum totul este zero. Şi cum mai este?” Fiul, nemulţumit de nemulţumirea tatălui său, îi spune accentuând fiecare literă: „– Tată, aleasa inimii mele este foarte evlavioasă şi credincioasă!” Tatăl îi spune răspicat, accentuând şi el fiecare literă: „– Fiul meu, în faţa tuturor zerourilor scrie un unu şi vei vedea cât valorează aleasa inimii tale!

Dacă este credincioasă, atunci este de milioane. Te felicit!”

*

Creştini de „duminică”

Am găsit pe internet o poezie interesantă, care ne zugrăvește pe mulți dintre noi. E ca o oglindă în care ne vedem în două locuri: la biserică și în afara bisericii. Din păcate, suntem de nerecunoscut. Asta ar trebui să ne dea de gândit. Regret că poezia nu e semnată. Iat-o:

„Smerenia spinările ne-ndoaie
Păşind peste prag de biserică!
Odată ieşiţi, mândria ne-nfoaie
Smerenia noastră e apă de ploaie…
Suntem creştini de duminică!

Ne salutăm în chip evlavios
Doar când intrăm în biserică!
Odată ieşiţi – evlavia jos!
Masca virtuţii se-ntoarce pe dos…
Suntem creştini de duminică!

Ne cerem iertare, ne îmbrăţişăm,
Cu toţi suntem fraţi în biserică!
Odată ieşiţi – frăţia uităm,
În haina cea veche şi rea ne-mbrăcăm…
Suntem creştini de duminică!

De pace doriţi, la Tine venim.
E pace şi tihnă-n biserică!
Odată ieşiţi – războaie pornim,
Setoşi de dreptate pe ceilalţi păşim…
Suntem creştini de duminică!

După lumină-n casa Ta intrăm
Căci Tu eşti lumină-n biserică!
Odată ieşiţi – ne întunecăm,
De partea vrăjmaşului alunecăm…
Suntem creştini de duminică!

Răniţi de păcate Ţie-Ţi cerem
Să dai vindecare-n biserică!
Odată ieşiţi – rănim cât putem,
Dreptatea-i doar a noastră şi-o vrem…
Suntem creştini de duminică!

Intrăm, fără ruşine, să cerşim
Din mila Ta, jertfită-n biserică!
Odată ieşiţi – ne învârtoşim,
De cerbice tari – ne ticăloşim…
Suntem creştini de duminică!"

*

File de jurnal – 2 iul. 1982

,,Azi am fost la Severin. Coloana de maşini părăsite se întinde pe două rânduri, pe o distanţă de mai bine de un kilometru la ambele staţii de benzină. Pentru azi n-a venit benzină şi nici în următoarele patru zile nu va veni.

Am vorbit la telefon cu Dl. Ilarie Hinoveanu, directorul Editurii ,,Scrisul Românesc" din Craiova. Telefonul fiind defect, n-am înţeles mare lucru, atâta doar că ,,trebuie să mai aşteptăm, să se mai limpezească lucrurile". Congresul partidului şi mai ales perioada de după congres vor aduce mari schimbări în structura editorială de până acum.

Am vorbit cu Dl. Victor Rusu, poet(...). A avut câteva momente de luciditate şi, de ce nu, de sinceritate. Cu mult pesimism mi-a relatat că la noi în judeţ totul doarme, totul e mort pe linie culturală. Lipsind platforma şi iniţiativa celor

mari, orice încercare pornită de jos e repede înăbușită de indiferență. Nu avem o revistă de cultură, care să ne reprezinte în județ, nu avem acțiuni menite să ne scoată din letargie și anonimat. Orice elan și orice pasiune e privită cu suspiciune de cei din jur. El însuși se află exact în același loc unde era în urmă cu 20 de ani, când a publicat primele poezii. Lipsa de perspectivă e o stare groaznică.

Domnul Rusu mi-a spus că în urmă cu câțiva ani, primul-secretar de partid de atunci, Traian Dudaș, a vizitat pe părintele Gheorghe Dumitrescu-Bistrița și a rămas impresionat de cele ce i-a arătat bătrânul. A hotărât atunci să reediteze revista „Izvorașul". A dat dispoziții, a dat aprobări, dar, fiindcă în comitetul de redacție organizat ad-hoc au fost incluși oameni fără pregătirea și pasiunea necesare, lucrurile au fost sugușate din față.

Am vorbit cu Dl. Mite Măneanu. Mi-a spus că Biblioteca Județeană din Severin primește foarte des cărți și reviste din străinătate, în special din țările balcanice. Bulgarii au o serie de institute de istorie și reviste de istorie cu care ne depășesc complet. La Congresul de Studii Sud-est Europene, la care a participat și Dl. Măneanu, au uimit cu numărul și valoarea lucrărilor și revistelor de istorie pe care le-au expus.

Ar fi venit o circulară la Comitetul Județean de Partid, în care se spune că lucrările care prezintă importanță să fie scoase chiar înainte de aprobarea planurilor editoriale. Apropo, nici până acum nu este aprobat planul de tipărituri al județului nostru pe 1981! S-ar putea să scape acum și vol. IV din ***Mehedinți – Istorie și Cultură.***

Dumitru Motorga de la Bobaița, actualul tehnician de la Ferma Bârda, are o fetiță prin cl. I-a sau a II-a. Aceasta strigă în gura mare: „Ceaușescu, nu fi prost,/ Lasă pâinea cum a fost!" Taică-său aleargă după ea și o înjură, dar degeaba!"

*

Ajutoare și donații

În această perioadă, parohia noastră a primit câteva donații, astfel: **Doamna Chipară Liliana**(Sibiu): **160 lei; Doamna Bratu Nicoleta**(Sutești-BR): **100 lei.** Dumnezeu să le ajute!

*

În luna iunie am donat pâine credincioșilor participanți la slujbe, astfel: 2 Iun.(Malovăț): **200 pâini;** 6 Iun(Bârda): **156 pâini;** 9 Iun.(Bârda): **191 pâini;** 16 Iun. (Malovăț): **214 pâini;** 17 Iun.(Malovăț): **128 pâini;** 23 Iun. (Bârda): **205 pâini;** 24 Iun.(Bârda): **200 pâini;** 29 Iun.(Malovăț): **150 pâini;** 30 Iun. (Malovăț): **200 pâini.** Așadar, în luna iunie s-au donat **1.644 pâini.** De asemenea, în luna iunie s-a vândut pâine credincioșilor la prețul de achiziție de **0,70 lei/buc.,** astfel: 6 Iun.(Bârda): **44 pâini;** 9 Iun.(Bârda): **609 pâini;** 16 Iun. (Malovăț): **36 pâini;** 17 Iun.(Malovăț): **22 pâini;** 23 Iun.(Bârda): **595 pâini.** Așadar, în luna iunie s-au vândut **1.306 pâini** cu prețul de 0,70 lei/buc.

Copiilor participanți la slujbe li s-au donat și ciocolate.

*

Inundațiile masive ale Pleșuvei de la jumătatea lunii iunie au afectat grav mai multe familii și gospodării din Malovăț. Au fost distruse grădini, recolte, ucise animale, avariate grav bunuri și clădiri. În unele case apa a ajuns și la înălțimea de un metru în interiorul clădirii. Fiind timp de noapte, puține bunuri au mai putut fi salvate. În ședința cu Consiliul Parohial din 30 iunie, am hotărât să acordăm și din partea parohiei câteva ajutoare celor mai afectate familii, astfel: **Chilom Valentin, Stanciu Ștefan** și **Meilă Nicolae**, câte **500 lei** fiecare. Deocamdată!

*

Contribuția de cult

Până la jumătatea anului, respectiv 30 iunie, situația contribuției de cult se prezintă astfel: în Bârda au achitat

92,22% din familii, iar în Malovăț au achitat **87,63 %** din familii. La nivel de parohie au achitat **89,08%** din familii. Facem precizarea că în parohia noastră contribuția de cult nu reprezintă o sumă fixă, ci fiecare familie achită cât vrea și dacă vr**ea.** Serviciile religioase sunt gratuite, indiferent dacă cineva achită sau nu contribuția de cult. Preotul le stă la dispoziție tuturor, fără deosebire, 24 ore din 24 și 365 zile pe an. În rest e liber!

*

Plăți

În această perioadă am efectuat câteva plăți mai mari, astfel: **5.000 lei** tipografiei pentru cărți; **2.389 lei** pentru țeava rectangulară, 40 saci ciment și plasa de Buzău pentru gardul bisericii de la Bârda; **2.067 lei** brutăriei pentru pâinea donată și vândută în luna iunie; **1.530 lei** pentru sinistrați; **260 lei** 10 litri erbicid pentru cimitire**; 140 lei** poștei pentru timbre poștale; **50 lei** curentul electric; **50 lei** internetul și altele mai mici.

*

Lucrări la biserică

Am reușit să construim fondația pentru noul gard de la biserica din Bârda. Dacă la început meseriași puși pe căpătuială ne-au pretins 64 milioane pentru a demola gardul vechi și a-l construi pe cel nou, cu ajutorul unor oameni minunați am reușit să reducem la maximum aceste cheltuieli. Astfel, **Domnul Mănescu Constantin** din Malovăț ne-a demolat cu excavatorul cei 32 metri de gard de prefabricate pentru **300 lei,** iar **Domnul Căprioru Marius-Emanoil** din Malovăț ne-a făcut cu excavatorul șanțul corespunzător pentru o… canistră de motorină. **Domnul Primar Ing. Ion Michescu** a repartizat câțiva oameni de la ajutoare sociale să facă mortarul și să-l toarne până la suprafața pământului, punându-ne și o betonieră la dispoziție pentru această lucrare. **Domnul viceprimar Paicu Angelu** a supravegheat la fața locului desfășurarea lucrării. **Domnul Luca Vasile** din Bârda s-a ocupat de partea

tehnică(măsurători, nivel, aliniamentul stâlpilor etc.). Totul gratuit. Au mai ajutat, gratuit, câțiva enoriași din Bârda, precum **Stănciulescu Sebastian, Mema Mihai, Ivașcu Ion, Gheran Doru, Gheran Gicu și Butoi Ion**. Mai trebuie să cumpărăm 40-50 saci de ciment. Preotul pune la dispoziție scândura necesară pentru cofraje și poate săptămâna viitoare vom turna și soclul de la suprafața pământului.

Mulțumim cordial tuturor care ne-au ajutat într-un fel sau altul. Dumnezeu să le ajute!

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: **Ziua Eroilor,** în „Datina", Tr. Severin, an. XXIX(2019), nr. 7372(15-16 iun.), p. 12; **„Scrisoare pastorală" – 399,** în „Armonii Culturale", Adjud, 23 iun. 2019, ediție on-line(*http://armoniiculturale. ro*); **în** „Logos și Agape", Timișoara, 23 iun. 2019, ediție on-line(*http://www. logossiagape.ro*); în „Bibliotheca Septentrionalis", Baia Mare(MM), 25 iun. 2019, ediție și on-line(*https:// ebibliothecaseptentrionalis.wordpress.com*);în „Observatorul", Toronto(Canada), 26 iun. 2019, ediție și on-line(*http://www.observatorul.com*); **Scrisoare către Europa,** în „Omniscop", Craiova, 24 iun. 2019, ediție on-line (*http://www.omniscop.ro*); în „Națiunea", București, 24 iun. 2019, ediție on-line (*http://www.ziarulnatiunea.ro/category/ editorialele-natiunii*); **Ofertă de carte – iunie 2019,** în „Armonii Culturale", Adjud, 25 iun. 2019, ediție on-line(*http://armoniiculturale.ro*);

Parohia noastră a publicat cartea preotului Dvs., **Europa, Europa!...**(384 pag.).

Lucrarea este o antologie de articole scrise de-a lungul ultimelor trei decenii pe tema raporturilor româno-europene. Sunt scoase în evidență valorile perene ale poporului român, atât de ordin material, cât și spiritual, care sunt în pericol de a

fi subminate, distruse, pierdute pentru totdeauna în procesul de europenizare. Sunt analizate, de asemenea, anumite aspecte ale stărilor de lucruri și politicii europene față de națiunile ce compun uniunea, față de imigranți, față de nenumăratele curente religioase și ideologice ce amenință viitorul european, specificitatea spiritualității europene. Este o carte care, după ce o lecturezi, te pune pe gânduri, fiindcă vorbește despre tine ca individ, despre familia ta, despre urmașii noștri, despre țara noastră.

Parohia noastră a republicat cărțile părintelui Bălașa, **Marele atentat papal** și **Țara Soarelui.**

*

Excursii – pelerinaj

■ La data de **20 iunie** am organizat o excursie-pelerinaj pe traseul: **Bârda - Tr. Severin – Caransebeș – Hațeg - Deva – Alba – Iulia** (orașul, cetatea) - **Mânăstirea Oașa, Mânăstirea Mălaia – Mânăstirea Cozia- Tg. Jiu – Malovăț - Bârda.**

A fost o reușită. Au participat 43 enoriași din Malovăț, Bârda, Tr. Severin și Cocorova. Traseul a fost minunat. La Alba-Iulia am fost profund impresionați de catedrala ortodoxă, în care a fost încoronat Mihai Viteazul la 1600 ca domn al Țării Românești și Transilvaniei, apoi regele Ferdinand și regina Maria ca regi ai României Mari. Ne-a părut rău că Sala Unirii era închisă pentru renovări. Pe valea Sebeșului am mers zeci de kilometri în mijlocul unui peisaj mirific. Parcă era un colț de rai. Din când în când ne mai întâmpina trist câte un munte bărbierit cu sălbăticie de păduri și vegetație. Am poposit la Mânăstirea Oașa, o adevărată minune rătăcită în munți. Acolo am reîntâlnit pe prietenul din copilărie Ion Pătrulescu din Tr. Severin. Despre el am mai scris cu alte prilejuri. Elev și secretar de partid la Liceul Militar de la Breaza(PH), se străduia să mă scoată din „înfundătura” în care intrasem, respectiv seminarul teologic. Pentru el Biserica era sortită

dispariției, ca și religia în sine. Marxismul avea toate șansele să devină filozofia și crezul întregii umanități. A ajuns locotenent major în armata română, dar după câțiva ani a demisionat și a devenit student la Facultatea de filologie, secția limbi clasice, „pentru a studia în original Sfinții Părinți". După Revoluție, prin concurs, a obținut catedra de limbi clasice de la Facultatea de Teologie din Iași, s-a transferat apoi la cea din Timișoara. Acolo, mitropolitul Nicolae Corneanu l-a remarcat pentru inteligența sa deosebită și l-a trimis cu o bursă la Universitatea din Oxford să facă doctoratul. A revenit la Timișoara, dar nu pentru multă vreme, căci s-a călugărit la Oașa, luând numele Iona. Se duceau acolo tinerii ca la Maglavit să-i asculte conferințele. Simțind nevoia de liniște și singurătate pentru a se dedica mai mult traducerilor din limba greacă, a devenit schimonah, și-a construit o chilie în pădure, dincolo de lacul din apropierea mânăstirii și acolo viețuiește. Vine la mânăstire cam o dată pe săptămână, nu folosește televizorul, internetul, telefonul. Întotdeauna a fost pentru mine o enigmă acest om!

Am vizitat mânăstirea Mălaia, cu mobilier sculptat tot de sculptorul Ion Foșalău de la Nemțișor(NT), care a făcut mobilierul și la biserica noastră din Malovăț. Am vizitat mânăstirea Cozia cu mormântul voievodului Mircea cel Bătrân, stațiunile balneoclimaterice Călimănești, Căciulata, apoi Rm. Vâlcea, Tg. Jiu și am ajuns acasă noaptea, la ora 24.

■ La o dată încă nestabilită, vom organiza o excursie-pelerinaj pe următorul traseu: **Bârda - Tg. Jiu - Rm. Vâlcea - Mânăstirea Cozia - Mânăstirea Turnu - Valea Oltului – Sibiu** (orașul) –**Rășinari - Mânăstirea Păltiniș - încă una sau două mânăstiri – Petroșani - Mânăstirea Lainici - Tg. Jiu - Tr. Severin.** Costul este de **60 lei/pers.**

■ **În ziua de 25 Iulie** organizăm o excursie – pelerinaj la Mânăstirea Sf. Ana de la Orșova, cu prilejul hramului. Vor sluji acolo mai mulți ierarhi. Parohia pune la dispoziție un

autocar. Deci, **participarea este gratuită**. Am început înscrierile.

*

Spovediri. Împărtășiri

În zilele rânduite am spovedit și împărtășit, la biserică și în sat, **26+27+4 = 57 enoriași.** Ceilalți sunt curați ca lacrima!

*

Zâmbete

☺ „– Și zici că te persecută profesorul de matematică?” „– Da, tati! M-a pus să fac o piramidă. Dar ce, eu sunt faraon?” ☺ Profesoara de religie, către școlarii de clasa a patra: „– Dragi copii, ce-a spus Moise când a despărțit apele?”„– Cele plate la stânga, cele carbogazoase la dreapta!” ☺ Înaintea exercițiului de tragere, sergentul se adresează tinerilor recruți: „– Atențiune!! Vedeți ținta asta? Ei bine, toate loviturile să fie grupate în cercul ăsta de 260 de grade!” „– Permiteți, dom’ sergent…, cercul are 360 de grade…” „– Gura, idiotule! Eu v-am arătat cercul mic, nu pe-ăla mare!” ☺– Îl mai știi pe ăla de l-a trimis maistru’ să ia o găleată de curent?” „– Da! Ce e cu el?” „– A ajuns ministrul Energiei!” ☺„– Măi Gheorghe! Plăcutu-ț-o mâncarea?” „– No, Rozi, așe o porcărie n-am mâncat în viața me’!” „– Na, bine mă, dar ți-ai pus de două ori în farfurie!” „– Tu, prima dată nu mi-o venit a crede!” ☺ „– Când este cineva felicitat pentru greșeala lui?” „– Când se căsătorește!”

*

Încheierea anului școlar

S-a mai încheiat încă un an școlar. Preotul Dvs. a predat Religia la Colegiul Național Economic „Th. Costescu” din Tr. Severin. Sperăm ca să fi contribuit cu ceva la îmbunătățirea sufletească și la pregătirea pentru viață a celor cca. 100 de elevi, cărora le-am predat anul acesta. Dacă va mai vrea Dumnezeu și autoritățile vor mai permite, vom mai continua și

în viitor această minunată activitate, ca pe o prelungire a activității parohiale. Dacă nu se va mai putea, mulțumim lui Dumnezeu pentru ce-a fost.

*

Înmormântări

În ziua de 19 iunie am oficiat slujba înmormântării pentru **Boblea Ioana**(83 ani) din Malovăț. Dumnezeu s-o ierte!

*

Program

În cursul lunii iulie avem următorul program de slujbe: **6 Iul.**(Malovăț-Bârda); **7 Iul.**(Bârda); **13 Iul.**(Malovăț-Bârda); **14 Iul.**(Malovăț); **20 Iul.(**slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, la ora 12); **21 Iul.**(Bârda); **27 iul.** (Malovăț-Bârda); **28 Iul.**(Malovăț). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la școală, la telefon: **0724. 99. 80. 86,** ori pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda @gmail.com.*

Sănătate, pace și bucurii în casele și în sufletele Dumneavoastră!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda[40]

[40] ***„Scrisoare pastorală" – 400,*** în „Armonii culturale", Adjud(VN), 8 iul. 2019, ediție on-line(*http://armoniiculturale.ro*); în „Bibliotheca Septentrionalis", Baia Mare(MM), 8 iul. 2019, ediție și on-line(*https:// ebibliothecaseptentrionalis.wordpress.com/category/biserica*);

Cărți publicate sau republicate de către Parohia Malovăț în perioada 1 nov. 2017 – 30 iun. 2019

(Publicăm coperțile următoarelor cărți, punând câte 4 pe pagină)

1. Al. Stănciulescu-Bârda, **Folclor din Mehedinți;**
2. Al. Stănciulescu-Bârda, **Dicționarul proverbelor religioase românești,** vol. I.**;**
3. **Amintiri despre Titani;**
4. Al. Stănciulescu-Bârda, **Scrisoare pastorală,** vol. IX;
5. M. Caragioiu, **Prin urzici și bruscălani**;
6. E. Bordeiașu, **Cugetări și nostalgii**;
7. Al. Stănciulescu-Bârda, **Stat și Biserică în Banat**;
8. **Nicolae Iorga, așa cum l-au cunoscut**,
9. Gh. Duncea, **Tudor Vladimirescu, așa cum l-am cunoscut**;
10. C. Negreanu, **Istoria proverbului românesc**;
11. Al. Stănciulescu-Bârda, **Popas aniversar – 65;**
12. Al. Stănciulescu-Bârda, **Studii și documente privind istoria României.** Vol. III, **Banatul;**
13. S. Desrobitu, **Dumnezeu, îngeri și demoni;**
14. Al. Stănciulescu-Bârda, **Călăuză Biblică;**
15. Cătălin-Sebastian Hogea, **Strachina cu gânduri;**
16. Sofia Dobrescu, **Justiția supremă**;
17. **Iisus Hristos – Documente secrete;**
18. Stelian Zoican, **Popas aniversar – 75;**
19. Al. Stănciulescu-Bârda, **Dicționarul proverbelor religioase românești,** vol. II;
20. Al. Stănciulescu-Bârda, **Amintiri din paradis;**

21. Al. Stănciulescu-Bârda, **Bibliografia Revistei „Mitropolia Olteniei”(1948-2008),** vol. I;
22. Al. Stănciulescu-Bârda, **Bibliografia Revistei „Mitropolia Olteniei”(1948-2008),** vol. II;
23. Al. Stănciulescu-Bârda, **Unirea dintotdeauna;**
24. D. Bălașa, **Țara Soarelui sau Istoria Dacoromâniei;**
25. D. Bălașa, **Marele atentat papal;**
26. D. Bălașa, **Dacii de-a lungul veacurilor;**
27. S. Hogea, **Șubrezenii și gingășii ale vieții**;
28. Al. Stănciulescu-Bârda, **Dicționarul proverbelor religioase ro**mânești, vol. III;
29. **Viețile Sfinților,** vol. I;
30. **Viețile Sfinților**, vol. II;
31. **Viețile Sfinților,** vol. III;
32. **Viețile Sfinților,** vol. IV;
33. **Viețile Sfinților**, vol. V;
34. **Bucate de post**;
35. Gh. Paschia, **Călăuză patristică;**
36. S. Dobrescu, **Însemnări**;
37. S. Desrobitul, **Omul, chipul lui Dumnezeu**;
38. Al. Stănciulescu-Bârda, **Europa, Europa!...**

Cuprins

Prefață……...
Scrisoare pastorală nr. 361……...…
Asemănarea cu Dumnezeu.....
Sfaturi părintești..... .....
Avea bunicul…….
File de jurnal – 13 Febr. 1982(I).....
De la Ana la Caiafa…….
Ajutoare și donații.....
Publicații.....
Lucrări în comună……
Zâmbete.....
Excursii-pelerinaj.....
Botezuri.....
Program.....

Scrisoare pastorală nr. 362……...…
1 Decembrie – coroana unui ideal…….....
Sfaturi părintești..... .....
Neamul Românesc nu piere…….....
File de jurnal – 13 febr. 1982(II).....
Contribuția de cult……...
Ajutoare și donații.....
Plăți.....
Publicații.....
Zâmbete.....
Vizite……
Lucrări în comună……
Înmormântări.....
Anunțuri.....
Program.....

Scrisoare pastorală nr. 363……...….
Cina Împăratului.....
Meditații istorice……
Contribuția de cult……...
Publicații.....
Concert de colinde……
Emisiuni……...
Cerc pedagogic……
Zâmbete.....
Înmormântări.....
Program.....

Scrisoare pastorală nr. 364……...….
Înțelepciunea lui Iosif.....
Starea parohiei(I)……...
Ajutoare și donații.....
Contribuția de cult……...
Plăți.....
Publicații.....
Înmormântări……
Program.....

Scrisoare pastorală nr. 365……...….
Speranțe și neliniști.....
La cumpănă de ani……...
Starea parohiei(II)……...
Contribuția de cult……...
Ajutoare și donații.....
Publicații.....
Zâmbete.....
Convocare……..
Înmormântări.....

Program.....

Scrisoare pastorală nr. 366……...…

Scrisoare către Eminescu(XII).....
Sfaturi părintești(I)..... .....
File de jurnal – 13 Febr. 1982(III).....
Din apocalipsa indiană……
Ajutoare și donații.....
Plăți.....
Organe executive……
Publicații.....
Zâmbete.....
Înmormântări…….....
Anunț.....
Program.....

Scrisoare pastorală nr. 367……...…

Struțocămila(I).....
Păcatele gurii……...
Sfaturi părintești..... .....
„Din țară-n țară”……
File de jurnal – 19 febr. 1982.....
Ajutoare și donații.....
Publicații.....
Zâmbete.....
Inspecții……
Pensionarea……
Excursii-pelerinaj.....
Înmormântări.....
Program.....

Scrisoare pastorală nr. 368……...…

Struțocămila(II)…….....

Sfaturi părintești..... .....
Cu ce-aș putea…?.....
Ursitorile……
File de jurnal –20 mart. 1982(II).....
Ajutoare și donații.....
Plăți.....
Publicații.....
Zâmbete.....
Conferințe.....
Simpozioane……..
Excursii-pelerinaj.....
Coșul de Paști……
Înmormântări…….....
Program.....

Scrisoare pastorală nr. 369……...…
Pomeni, parastase și sarindare.....
Sfaturi părintești..... .....
File de jurnal – 23 mart. 1982.....
Pentru mama……..
Cele opt minciuni ale unei mame……...
Ajutoare și donații.....
Publicații.....
Zâmbete.....
Simpozion……..
Coșul de Paști……
Excursii-pelerinaje.....
Înmormântări……...
Anunțuri….....
Program.....

Scrisoare pastorală nr. 370……...…
Lecția lui Iuda.....
Sfaturi părintești..... .....

Crucea……..
File de jurnal – 4 apr. 1982(I).....
Publicații.....
Conferințe……..
Simpozioane……..
Ajutoare și donații.....
Coșul de Paști……
Plăți.....
Excursii-pelerinaje.....
Zâmbete.....
Spovediri. Împărtășiri……..
Înmormântări.....
Anunțuri.....
Program.....

Scrisoare pastorală nr. 371……...…
Duhul Sărbătorii……..
Domnul Iisus în acte oficiale……
Mesaj peste timp……..
Ție……..
File de istorie locală(I)……..
File de jurnal – 4 apr. 1982(II).....
Ajutoare și donații.....
Lucrări la biserică.....
Publicații.....
Excursii-pelerinaj.....
Zâmbete.....
Înmormântări.....
Anunțuri.....
Program.....

Scrisoare pastorală nr. 372……...…
Biserica și Marea Unire(I)……..
Rugăciune pentru pace……

Sfaturi de la mama……
File de istorie locală(II)……..
File de jurnal – 4 apr. 1982(III).....
Ajutoare și donații.....
Plăți……...
Lucrări la biserică.....
Lucrări la cimitire……..
Lucrări în sat……...
Publicații.....
Simpozioane……..
Excursii-pelerinaj.....
Zâmbete.....
Anunț.....
Program.....

Scrisoare pastorală nr. 373……...…
Biserica și Marea Unire(II)……..
Imnul Dragostei……..
Sfaturi părintești……
Iepurașul de Paști……...
File de jurnal – 19 apr. 1982.....
Ajutoare și donații.....
Simpozion……
Publicații.....
Lucrări la biserică……
Excursii-pelerinaj.....
Zâmbete.....
Epitaf……...
Botezuri. Cununii….....
Program.....

Scrisoare pastorală nr. 374……...…
Biserica și Marea Unire(III)……..
Sfaturi părintești……...

File de jurnal – 5 mai. 1982.....
Odă Țăranului Român……
Ajutoare și donații.....
Plăți……..
Publicații.....
Excursii-pelerinaj.....
Zâmbete.....
Botezuri. Cununii.....
Program.....

Scrisoare pastorală nr. 375……...…
Biserica și Marea Unire(IV)……...
Sfaturi părintești……..
File de jurnal – 5 apr. 1982.....
Taina mamei……..
Ajutoare și donații.....
Publicații.....
Excursii-pelerinaj.....
Botezuri. Cununii. Înmormântări.....
Program.....

Scrisoare pastorală nr. 376……...…
Biserica și Marea Unire(V)……..
Sfaturi părintești……
Cuvânt despre suferințe……...
File de jurnal – 5 mai 1982…….....
Ajutoare și donații.....
Contribuția de cult……
Plăți……
Lucrări la biserică.....
Publicații.....
Excursii-pelerinaj.....
Spovediri. Împărtășiri……..
Zâmbete.....

Program.....

Scrisoare pastorală nr. 377……...….
Biserica și Marea Unire(VI)……..
Sfaturi părintești……
File de jurnal –6 apr. 1982.....
Lasă-ți lacrima să curgă……..
Înțelepciunea nevăstuicii……...
Consternare……
Ajutoare și donații.....
Publicații.....
Lucrări la biserică.....
Excursii-pelerinaj.....
Încheierea anului școlar……
Botezuri. Înmormântări.....
Program.....

Scrisoare pastorală nr. 378……...….
Biserica și Marea Unire(VII)……
Sfaturi părintești……...
In memoriam: Dumitru Fărcașu……...
File de jurnal – 11 mai 1982(I).....
Bunica și intelectualii……...
Ajutoare și donații.....
Plăți…….....
Lucrări la cimitir……...
Excursii-pelerinaj.....
Publicații.....
Zâmbete.....
Vârsta lui „De ce?”…….
Botezuri. Cununii. Înmormântări.....
Program.....

Scrisoare pastorală nr. 379……...…
Bogăția tinerilor……...
Sfaturi părintești…….
Pricesnele Măicuței……...
Prietenul adevărat…….
File de jurnal – 11 mai 1982(II).....
Ajutoare și donații.....
Lucrări la cimitir.....
Excursii-pelerinaj.....
Publicații.....
Zâmbete.....
Spovediri. Împărtășiri……
Înmormântări.....
Anunț….....
Program.....

Scrisoare pastorală nr. 380……...…
Misiunea Ortodoxiei azi……...
Sfaturi părintești……
Rugă către Maica Domnului……
Prea târziu, mamă!.....
File de jurnal – 14 mai 1982.....
Ajutoare și donații.....
Plăți……
Excursii-pelerinaj.....
Publicații.....
Zâmbete.....
Botezuri. Nunți…….....
Program.....

Scrisoare pastorală nr. 381……...…
Pledoarie pentru normalitate……...
Sfaturi părintești……

File de jurnal – 16 mai 1982.....
Mă iartă, copile!.....
Ajutoare și donații.....
Excursii-pelerinaj.....
Publicații.....
Zâmbete.....
Nunți. Înmormântări.....
Anunțuri……..
Program.....

Scrisoare pastorală nr. 382……...…
Familia în proverbele românești(I)……...
Sfaturi părintești……
File de jurnal – 17 mai 1982.....
Dor de sat…….
Ajutoare și donații.....
Plăți……
Colectă……...
Contribuția de cult……...
Excursii-pelerinaj.....
Publicații.....
Zâmbete.....
Învățământ…….
Nunți…….....
Anunțuri……...
Program.....

Scrisoare pastorală nr. 383……...…
Obrazul însângerat…….……...
Familia în proverbele românești(II)……...
Profeții privind România……
Însemnări de pe cărți vechi……
File de jurnal – 21 mai 1982.....
Ajutoare și donații.....

Colectă……
Plăți……
Lucrări în comună……..
Lucrări la troițe……..
Excursii-pelerinaj.....
Publicații.....
Zâmbete.....
Botezuri. Înmormântări.....
Anunț……..
Program.....

Scrisoare pastorală nr. 384……...…
Risipirea Neamului……...
Familia în proverbele românești(III)……...
Sfaturi părintești……
Mama……
File de jurnal – 26 mai 1982.....
Ajutoare și donații.....
Plăți……
Lucrări la biserici……
Nedeia de la Bârda……
Excursii-pelerinaj.....
Publicații.....
Zâmbete.....
Anunț……
Program.....

Scrisoare pastorală nr. 385……...…
Dragoste, Măria Ta!.....……...
In memoriam: Preotul Nicolae Armășescu…….
Sfaturi părintești……
Folclor din Mehedinți(LXXXIV)……...
File de jurnal – 29 mai 1982.....
Lucrări la biserici……...

Ajutoare și donații.....
Publicații……
Zâmbete.....
Botezuri. Cununii. Înmormântări.....
Anunțuri……...
Program.....

Scrisoare pastorală nr. 386……...….
România tainică……...
Sfaturi părintești……
File de jurnal – 31 mai 1982.....
Folclor din Mehedinți(LXXXV)……...
Contribuția de cult……..
Ajutoare și donații.....
Plăți……
Publicații.....
Înmormântări….....
Anunțuri……
Program.....

Scrisoare pastorală nr. 387……...….
Verigile neamului……...
Din documentele Marii Uniri…….
Sfaturi părintești……
Folclor din Mehedinți(LXXXVI)……...
File de jurnal – 14 iun. 1982.....
Ajutoare și donații.....
Contribuția de cult……..
Publicații.....
Vârsta lui „De ce?”……
Zâmbete.....
Anunțuri……...
Înmormântări…..…….....
Program.....

Scrisoare pastorală nr. 388……...….
„Palatele” din noi……..
Poveste de Crăciun……
Starea parohiei(I)……..
Ajutoare și donații.....
Contribuția de cult……..
Plăți……
Spovediri. Împărtășiri……
Publicații.....
Concert de colinde……..
Botezuri. Înmormântări.....
Program.....

Scrisoare pastorală nr. 389……...….
Scrisoare către Eminescu(I)……..
La cumpănă de ani……
Starea parohiei(II)……..
Rugăciune pentru căsătorie……..
Folclor din Mehedinți(LXXXVII)……...
File de jurnal – 26 sept. 1982.....
Contribuția de cult……
Ajutoare și donații.....
Publicații.....
Botezuri. Înmormântări.....
Program.....

Scrisoare pastorală nr. 390……...….
Scrisoare către Eminescu(II)……...
Sfaturi părintești……
Sinuciderea și sinucigașii……...
File de jurnal – 14 iun. 1982.....
Uite mortul, nu e mortul!.....

Balada morții……
Ajutoare și donații.....
Plăți……
Publicații.....
Zâmbete.....
Excursii – pelerinaj……...
Înmormântări…….....
Program.....

Scrisoare pastorală nr. 391……...….
Ale lumii două fețe……...
„Jocul" cu Dumnezeu……...
Sfaturi părintești……
File de jurnal – 14 iun. 1982(II).....
Întrebări……...
Sărutul miliținanului……...
Uite mortul, nu e mortul!(II).....
Ajutoare și donații.....
Publicații.....
Zâmbete.....
Excursii – pelerinaj……...
Botezuri. Înmormântări.....
Anunțuri……..
Program……

Scrisoare pastorală nr. 392……...….
Sărbătoarea Moșilor……...
Sfaturi părintești……
File de jurnal – 20 iun. 1982(I).....
Șase pui și-o biată mamă……..
Pomană pentru tata……...
Ajutoare și donații.....
Plăți……..

Publicații.....
Simpozioane……..
Ședințe. Inspecții……...
Zâmbete.....
Excursii – pelerinaj……...
Cununii. Înmormântări.....
Anunțuri……..
Apel……
Urare……..
Program……

Scrisoare pastorală nr. 393…..……...…
Baia focului……...
Sfaturi părintești……
„Popii de la țară”……...
Rugăciune……..
File de jurnal – 20 iun. 1982(II).....
Ajutoare și donații.....
Publicații.....
Lucrări la cimitir……..
Zâmbete.....
Excursii – pelerinaj……...
Vizită……
Spovediri. Împărtășiri……...
Coșul de Paști……
Botezuri…….....
Anunțuri……..
Urare……
Program……

Scrisoare pastorală nr. 394…….……
Viața ca o Cruce……...
Sfaturi părintești……
Toată casa are-o cruce……

De-ai lua pe umăr crucea……..
File de jurnal – 20 iun. 1982(III).....
Iar tărăboi în Postul Mare……
Ajutoare și donații.....
Contribuția de cult……..
Plăți……..
Publicații.....
Lucrări la biserică……..
Excursii – pelerinaj……..
Coșul de Paști……
Ofertă……....
Anunțuri……..
Program……

Scrisoare pastorală nr. 395……...….
Mântuitorul și procesul electoral……..……..
Sfaturi părintești……
Crucea……..
File de jurnal – 23 iun. 1982(I).....
Candidatul……..
Dar de nuntă……..
Ajutoare și donații.....
Coșul de Paști……..
Excursii – pelerinaj……..
Publicații.....
Zâmbete.....
Înmormântări…….....
Anunțuri……..
Program……

Scrisoare pastorală nr. 396……...….
Ziua Învierii……...
Sfaturi părintești……
Avem o Țară……..

File de jurnal – 23 iun. 1982(II).....
Cinstea turcului……...
Ajutoare și donații.....
Coșul de Paști……..
Plăți……...
Publicații.....
Excursii – pelerinaj……...
Zâmbete.....
Spovediri. Împărtășiri……
Înmormântări.....
Anunț……..
Program……

Scrisoare pastorală nr. 397……...….
Între culmea speranței și hăul deznădejdii……...
Sfaturi părintești……
Hristos a înviat!.....
File de jurnal – 25 iun. 1982).....
Vaca la liceu……...
Ajutoare și donații.....
Publicații.....
Simpozion……...
Excursii – pelerinaj……...
Zâmbete.....
Lucrări la biserică……
Botezuri. Cununii. Înmormântări.....
Anunțuri……..
Program……

Scrisoare pastorală nr. 398……...….
Ziua Eroilor……...
Imnul Eroilor……...
File de jurnal – 29 iun. 1982…….....
In memoriam: Pr. Prof. Dr. Nicolae Achimescu……

Ciudat!.....
Ajutoare și donații.....
Plăți……
Publicații.....
Simpozion……
Excursii – pelerinaj……...
Zâmbete.....
Înmormântări…….....
Program……

Scrisoare pastorală nr. 399……...…
Scrisoare către Europa……...
Sfaturi părintești……
File de jurnal – 30 iun. 1982.....
Cadoul……..
In memoriam: Omir Sevastian……
Ajutoare și donații.....
Lucrări la cimitir……...
Publicații.....
Excursii – pelerinaj……...
Zâmbete.....
Botezuri…….....
Anunțuri……..
Program……

Scrisoare pastorală nr. 400……...…
Pelerinajele……
Sfaturi părintești……
Valoarea femeii……..
Creștini de „duminică”……
File de jurnal – 2 iul. 1982.....
Ajutoare și donații.....
Contribuția de cult……..
Plăți……...

Lucrări la biserică……
Publicații.....
Excursii – pelerinaj……...
Spovediri. Împărtășiri……
Zâmbete.....
Încheierea anului școlar…….....
Înmormântări.....
Program……
Cărți publicate sau republicate(1 nov. 2017 – 30 iun. 2019)…
Cuprins……...